

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Wiadomości Cieszyńskie

Liczba stron oryginału

130

Liczba plików skanów

130

Liczba plików publikacji

133

Sygnatura/numer zespołu

C IV 030091

Data wydania oryginału

1920

Projekt/Sponsor digitalizacji

Dofinansowano ze środków WPR Kultura+

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY

KULTURA+

01 001
Digitalizacja

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lin. wiersz
płytowy 30 h.
—
Administracja:
Cieszyn, Zamek.

Nr. 1.

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Cieszyn, 3. stycznia 1920.

Rok 2.

Sprawa Galicji wschodniej.

Pisma ostatnich dni przyniosły dobre wieści, dotyczące Galicji wschodniej, właściwie Rusi Czerwonej. Depesze te mówią, że rozstrzygnięcie tej sprawy zostało odłożone na czas nieograniczony i że prawdopodobnie kraj ten pozostanie przy Polsce na zawsze.

Wiadomości te wymagają ostatecznego potwierdzenia przez oficjalne organa państwowe, co przypuszczalnie nastąpić musi rychło, gdyż jeżeli się zastanowimy bliżej nad całą tą sprawą, to dojdziemy do wniosku, że inaczej się stać nie może.

Sprawa Galicji wschodniej mianowicie nie tyle była i jest kwestią polską ile rosyjską i czeską, a to dlatego, że z jednej strony konferencja pokojowa rezerwowała sprawę Galicji wschodniej do czasu, kiedy Rosja będzie mogła zabrać w niej głos, gdyż koalicja liczy się bardzo ze sprawą odbudowy państwa rosyjskiego, w którym mocarstwa utopiły olbrzymie kapitały i odebrać je pragną i bez którego Europa nie podzwignie się tak łatwo pod względem zaopatrzenia w surowce a złoże przede wszystkim, z drugiej znowu strony też koalicja miała nadzieję i zamiar udostępnienia Czechom przez Galicję wschodnią dostępu do Rosji, zarówno ze względów gospodarczych jak i dla przyczyn strategicznych.

Nie należy więc objaśnić wstrzemięźliwości naszych Aliantów w rozstrzyganiu sprawy Galicji wschodniej jakimś uczuciem niechętnym dla Polski któregośkolwiek z mocarstw decydujących na konferencji, jak n. p. Anglii, bo do tego nie ma wogóle żadnych powodów, lecz temi właśnie przesłankami, o których tu mówimy.

Otóż te przesłanki przestają stopniowo mieć charakter stały i solidny.

Z jednej strony Rosja nie zapowiada rychłej odbudowy pomimo wszelkich wysiłków, jakichby nawet koalicja nie szczędziła. Bo rewolucja rosyjska ma tak głębokie przyczyny psychologiczne w narodzie samym, że okres samozniszczenia Rosji dawnej nie może rychło minąć. Naród musi się przeobrazić wewnętrznie, a to nie idzie tak szybko. Państwa zachodnio-europejskie zaczynają sobie zdawać z tego sprawę i rezygnować potrochu z Rosji jako czynnika politycznego i gospodarczego w najbliższych latach.

Z drugiej strony i nadzieje mocarstw sprzymierzonych na Czechy uległy stopniowemu rozchwianiu. Okazało się bowiem, że Czecho-Słowacy jest tworem słabym, nietrwałym, że jest to zlepek wielu narodowości, nie spojonych żadną ideą, że państwo to militarnie nie przedstawia żadnej powagi, a wewnętrznie nie zapowiada spokojnej pracy wobec rozbieżności dążeń oddzielnych składowych części. Niema więc żadnego wyrachowania dla państw ententy w dalszym ciągu powiększać sztucznie pseudo-potęęg Czechów i faworyzować ich kosztem obcych krajów, a w dodatku kosztem przyjaźni i przymierza istotnie poważnej siły, jaką przedstawia nawet już teraz Polska i tej roli, jaką Polska odegrać może, chce i odegra w najbliższej przyszłości w życiu zarówno politycznym, moralnym jak gospodarczym Europy.

Zmiana więc kierunku polityki mocarstw względem kwestii Galicji wschodniej jest do wódem upadku na rynku politycznym walorów rosyjskich i czeskich razem, a tem samem już i podniesienia się walorów polskich.

Ta zmiana kursu nie może też pozostać bez poważnego rkoszetu i na najgoręcej nas obchodzącą sprawę Śląska Cieszyńskiego. G. Ol.

Sprawa polska w izbie francuskiej.

Odpowiadając w Izbie deputowanych na zapytanie Cochina, który domagał się wyjaśnień w sprawie konferencji londyńskiej, Clemenceau stwierdził, że konferencja londyńska upłynęła w atmosferze jak najprzyjaźniejszej i ujawnił zu-

pełną zgodność obu państw pod każdym względem.

W dalszym ciągu Clemenceau oświadczył, że sprawy Azji Mniejszej, Syrii, Bałkanów, a zwłaszcza Polski, narodu wielkiego przez swą przeszłość, były również tematem dyskusji.

Mowca podkreśla z naciskiem incydent, który zaszedł w sprawie Galicji wschodniej, mianowicie zawieszenie uchwały, przez którą konferencja pokojowa przyznała Polsce mandat zarządzania tym krajem w ciągu lat 25-ciu, co było powodem wybuchu niezadowolenia w Polsce.

»Mieliśmy tu wśród nas — mówił Clemenceau — Paderewskiego, jako obrońcę praw tego kraju i poczuwam się do miłego obowiązku wyrażenia mu tu pełnego uznania. (Żywe oklaski.) Widziałem go w chwilach krytycznych, broniącego ze łzami w oczach praw Polski, która, jego zdaniem, powinna żyć w zupełnej zgodzie z Czechosłowacją. Obecnie Paderewskiego zastąpił Patek i przedstawił mi skargi i nadzieje Polski. Podjąwszy się roli pośrednika, przekonałem się z radością, że Lloyd George nie tylko uznał proponowane przeze mnie rozwiązanie sprawy Galicji wschodniej, lecz nawet rozszerzył ją w kierunku dla Polaków dodatnim. W ten sposób uchwała, powzięta wcześniej, uległa zawieszeniu, sprawa zaś ta będzie następnie zbadana w sposób ostateczny.«

Odpowiadając na zapytanie Bartheu w sprawie decyzji w stosunki do Rosji, Clemenceau napiętnował haniebne barbarzyństwo rządu sowieńców, przypomniał niebezpieczną sytuację Francji w chwili zawierania przez sowieńców pokoju w Brześciu Litewskim, podkreślił, że Niemcy przygotowują się do kolonizacji niektórych dzielnic Rosji i zakończył oświadczeniem, że Francja nie zawrze pokoju z rządem sowieńców. Olbrzymie wydatki ponieszone przez Francję i Anglię, wspomagające patriotów, którzy chcą obalić Rosję, nie mogą trwać w dalszym ciągu, lecz państwa sprzymierzone, pragnące żyć w pokoju, otoczą Rosję drutem kolczastym. Stoi tam na Straży Polska. Jeżeli jej dzielna armia nie będzie mogła podolać zadaniom, pomoc, jaką otrzymuje w materiałach wojennych, będzie udzielana w dalszym ciągu, bowiem państwa sprzymierzone postanowiły dopomagać każdemu narodowi, zaatakowanemu przez bolszewików.

Clemenceau nalegał w dalszym ciągu na konieczność pracy metodycznej ze strony Izby i oświadczył, że po wyborach prezydenta Rzeczypospolitej poda się do dymisji.

Kronika.

PULKOWNIK COULSON, były przewodniczący misji alianckiej w Cieszynie, a obecnie attache angielski w Pradze, przyjął w dniu 23. grudnia wraz ze swym sekretarzem Arturem Dillegem katolicyzm. Pierwszej komunii i bierzowania udzielił arcybiskup praski ks. Kordacz. Na uroczystości obecni byli poseł angielski Mr. Cecil Gosling, delegat papieski Msgr. Clemente Micara i dr. John Vance.

PREZYDENT MASARYK O MORALNEJ REGENERACJI CZECH. Prezydent Masaryk przyjął w dniu Nowego Roku deputację republikańskiej Ligi dla moralnego odrodzenia ludu i wręczył jej pismo, obszernie omawiające kwestię moralnego upadku w narodzie czeskim. Prezydent Masaryk twierdzi przedewszystkiem, że odpowiedzialność za to smutne zjawisko nie może w żadnej mierze spaść na rząd republiki, chociażby dlatego, że państwo czeskie istnieje dopiero od roku i że tak głęboki moralny upadek narodu, jaki się wszędzie objawia w Czechach, nie może być spowodowany przez wpływy, działające przez tak krótki przeciąg czasu. Liga dla moralnego odrodzenia ludu może być pewną najgorętszego poparcia ze strony rządu. Równocześnie jednak wyraził prezydent zdanie, że siła i wpływ rządu oraz całego aparatu urzędniczego nie sięgają dość głęboko, ażeby móżdż wstrzymać dalsze postępy znieprawienia społeczeństwa. Ma-

saryk wierzy nie tylko w samorząd pod względem administracyjnym, lecz spodziewa się również dobrych jego skutków pod względem moralnym. Uważa zatem, że Liga dla moralnego odrodzenia Czech nie powinna ludzić się nadzieją, że najusilniejsze nawet starania rządu w kierunku moralnej sanacji będą mogły być uwieńczone powodzeniem, o ile społeczeństwo z całą energią nie przyłoży ręki do pracy.

POSEŁ STIVIN O PRZEKUPSTWACH POLITYCZNYCH W CZECHACH. Z powodu pewnego konkretnego zajścia, skarży się poseł Stivin w »Pravie Lidu« na zepsucie, panujące w życiu publicznym Czech i zwraca uwagę, że ogromna liczba oficerów i urzędników, którzy w czasie rządów austriackich byli najgorliwszymi prześladowcami ruchu narodowego w Czechach, istnymi szpiegami i katami na służbie czarno-żółtej policyi, panoszą się teraz w czeskiej narodowej republice i zajmują w niej ważne stanowiska. Służąc w wojsku austriackim, opowiada poseł Stivin, poznałem wielu oficerów Niemców, Węgrów, Polaków i Włochów, lecz nie znalazłem żadnego, któryby w brutalności i innych ujemnych cechach charakteru dorównywał oficerom czeskim, z którymi miałem sposobność się zetknąć. Gdy zaczęły się w Czechach w czasie wojny procesy o zdradę stanu, wówczas właśnie czescy oficerowie i czescy urzędnicy austriaccy czuli się najbardziej w swoim żywiole, prześcigając się w denuncjacyach i spiegostwie, ażeby się przyniili swoimi przełożonym. I takich to ludzi — mówi Stivin — spotyka się obecnie na każdym kroku w służbie czesko-słowackiej republiki.

ZADANIA CZESKIEJ POLITYKI ZAGRANICZNEJ W R. 1920. Do »Morgenzeitung« telegrafują z Pragi 1. b. m., że minister spraw zagranicznych dr. Benes przedstawił w następujący sposób cele i dążenia czeskiej polityki w ciągu rozpoczynającego się 1920 r. Rok bieżący musi się stać rokiem konsolidacji i urzędzawistnienia tego, co przygotował rok 1919. Przedewszystkiem należy podpisać pokój z Węgrami, załatwić sprawę cieszyńską, uregulować spór z Polską i doprowadzić do normalnego stanu stosunek Czech do Austrii. Wreszcie muszą Czechy wziąć w posiadanie okręg raciborski. Stosunki republiki do Jugosławii, oraz sprawy ekonomiczne, łączące nas z Włochami, muszą być wyjaśnione. Sprawy aktualną będą także nasze stosunki z Rosją. Czynniki kompetentne w państwie zawrą krótko-terminowe układy z zagranicą, które utworzą podstawę naszej przyszłej ekonomicznej działalności.

CZESKA MORALNOŚĆ. W ciekawym, lecz niezbyt pochlebnym oświeteniu stawia moralność czeską następująca notatka, którą podajemy za »Mähr. Tageblatt«: W nocy z soboty na niedzielę postanowiła policya ołomuniecka przeprowadzić rewizję w hotelach, wynajmujących pokoje na godziny. Pokazało się, że nie tylko wszystkie pokoje w tych hotelach były zajęte, lecz że osoby płci żeńskiej, które je zajmowały, należały tylko w małej części do miejskich ładacznic. Przeciwnie, przygodne lokatorki tych hoteli należą do dziewcząt i męzatek z najlepszych sfer towarzyskich. Wszystkie kobiety zaprowadzono na policyę i poddano rewizji lekarskiej, poczem po zanotowaniu w rejestrach policyjnych imion i nazwisk, odesłano je do domu.

JĘZYK »CZECHO-SŁOWACKI« — JĘZYKIEM URZĘDOWYM. W »Bohemii« czytamy następujące uwagi: W projekcie nowych ustaw, który podała prasa, powiedziano, że »język czesko-słowacki« ma być urzędowym językiem republiki. »Narodnim Listom« i to jeszcze nie wystarcza, albowiem domagają się one, ażeby ten najnowszy, lingwistyczny wynalazek, jakim jest język czesko-słowacki, był językiem państwowym. Jak wiadomo, istnieje język czeski i język słowacki, które się pomiędzy sobą bardzo znacznie różnią. Różnica ta jest tak głęboka, że często Słowak nie rozumie Czecha, podczas gdy znowu odwrotnie Czech nie rozumie ani słówka po słowacku. Słowacy z całą stanowczością twierdzą, że mówią odrębnym językiem, nie zaś ja-

kiemś czeskiem narzeczem czy dyalektem. To też przy każdej sposobności podnoszą oni samodzielność języka słowackiego. Tem więc dziwniejszym musi się wydać pomysł czeski, który wprowadza nowy, nieznany dotąd czesko-słowacki język. — Oczywiście chodzi tu znowu o zamydlenie oczu zagranicy i o wywołanie tam wrażenia, że republika jest jednolitem państwem narodowym. Dopóki istniała stara Austria, pierwsi Czesi byli najżarliwsi przeciwnikami ogólnego języka państwowego, nie chcąc się nawet zgodzić na wprowadzenie języka niemieckiego, jako języka pośredniczącego pomiędzy różnymi narodami dawnej monarchii. Teraz, gdy koło fortuny inaczej się potoczyło, załatwili oni odrazu sprawę języka urzędowego. Nie można nie dostrzedz komizmu w tym świeżo stworzonym i sztucznie ukutym języku czesko-słowackim, który naumyślnie jako język urzędowy sfabrykowano.

PODROŻENIE MIĘSA W CZECHACH. Według gazety »Venkov« ma się odbywać zakup bydła w r. 1920 według dotychczasowych norm i przepisów. Oznaczono wyższą cenę mięsa wołowego, którego kilogram w sprzedaży detalicznej będzie kosztował 16 koron czeskich. (»Deutsche Post«.)

Dział urzędowy.

L. 7375.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra skarbu w przedmiocie ustanowienia stosunku marek polskich do koron, dz. u. z 24. grudnia 1919, nr. 96.

Na podstawie art. 4. Ustawy polskiej krajowej kasy pożyczkowej z dnia 7. grudnia 1918. r. (dz. pr. nr. 19 z dnia 14. grudnia 1918. r., poz. 56) ustanawia się co następuje:

Art. 1.

Dla wpłat oraz wypłat rządowych (na okres czasu, poczynając od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia aż do nowego w tej sprawie rozporządzenia) ustala się dla tych obszarów Państwa Polskiego, w których korona pozostaje prawnym środkiem płatniczym, stosunek marki polskiej do korony jako 100 K = 70 mk. polskich.

Art. 2.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wszelkie wypłaty, dokonywane przez organa rządowe, mogą być uskutecznione jak w koronach tak również i w markach polskich, według kursu, ustalonego w art. 1., tak również i w markach polskich, według kursu, ustalonego w art. 1.

Art. 3.

Wszelkie wpłaty do kas rządowych mogą również być uskutecznione jak w koronach tak i w markach polskich, według kursu, ustalonego w art. 1., o ile poprzednio nie został ustalony inny kurs przeliczenia.

Art. 4.

Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister skarbu: *Wł. Grabski.*

Powyższe rozporządzenie ogłasza się jako obowiązujące także na obszarze Księstwa Cieszyńskiego.

Cieszyn, dnia 30. grudnia 1919.

Wydział skarbowy Rady Narodowej:

Pawlita.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 190-19-1. — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

TEODORA SZCZYRBY,

urodzonego 2. lipca 1887 w Porębie, kat., żonatego górnika w Porębie, syna Józefa i Barbary.

Wymieniony walczył w szeregach byłego

31. p. strzelców na froncie rosyjskim, gdzie według wiadomości dotychczas niesprawdzonych poniósł śmierć w dniu 2. sierpnia 1915.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Agnieszki Szczyrbowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 12. marca 1920 albo sądowi albo p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 12. grudnia 1919.

Dr. Erwin Bukowski.

T 189/19 (1). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

RUDOLFA ORSZULIKA,

urodzonego 2. czerwca 1887, ewangelika, żonatego, górnika w Niem. Lutyni l. 261, syna Jana i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 32. p. obr. kraj. na froncie włoskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał 14. lub 15. maja 1917 ponieść śmierć bohaterską. Od tego czasu niema żadnej wiadomości o jego życiu. Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Agnieszki Orszulikowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Rudolfa Orszulika wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 18. czerwca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 12. grudnia 1919.

Dr. Erwin Bukowski.

T 194/19 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JERZEGO KOBIELI,

urodzonego dnia 4. listopada 1877 w Golezowie, chałupnika i mularza w Golezowie nr. 60, syna Pawła i Ewy.

Wymieniony dostał się dnia 15. lipca 1915, biorąc w wojnie udział w stanie pułku nr. 104. w Józefowie, komp. 2. na froncie rosyjskim, do niewoli, gdzie według zeznania jednego ze swoich towarzyszy broni w grudniu 1917 lub z początkiem stycznia 1918 umarł na gruźlicę.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Kobielowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 24. marca 1920 albo sądowi albo p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 17. grudnia 1919.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

G. Z. Firm. 1269 IV. 144-1. — Wpis spółki. W rejestrze spółkowym wpisano dnia 17. grudnia 1919 r.:

Siedziba spółki: Cieszyn.

Brzmienie firmy: »Einkaufsvereinigung der Staatsangestellten von Teschen und Umgebung, eingetragene Genossenschaft m. b. H.«. Stowarzyszenie zakupna dla funkcyjaryuszy państwowych w Cieszynie i okolicy, wpisane stowarzyszenie z ograniczoną poręką.

Stowarzyszenie ma na celu dostarczanie członkom środków żywności, artykułów ubrania

i przedmiotów do gospodarstwa domowego wszelkiego rodzaju przez zakupno tych przedmiotów, wytwarzania tychże, t. j. przeróbki lub obróbki i sprzedawania ich wyłącznie członkom za gotówkę, ażeby gospodarcze prowadzenie domu swych członków ułatwić przede wszystkim przez zakupno hurtowne.

Umowa spółkowa (statut) z dnia 7. grudnia 1919 r.

Udział spółkowy wynosi 25 K i jest płatny natychmiast przy przyjęciu.

Każdy członek ręczy swym udziałem i pojedynczą wysokością tegoż.

Ogłoszenia zamieszcza się w dziennikach, wychodzących w Cieszynie: »Silesia« i »Dziennik Cieszyński«.

Reprezentacja spółki składa się z 9 członków. Członkami zarządu są: Komisarz budowlany inż. Otton Silvester, jako przewodniczący; zarządca podatkowy Karol Sikora, jako zastępca przewodniczącego; komisarz budowlany inż. Otton Kühnel, jako sekretarz; zarządca podatkowy Teofil Piechaczek, jako skarbnik; oficyał kancelaryjny Karol Wallek, jako kierownik spółki; sędzia okręg. Janusz Michałski, asystent pocztowy Hans Klotzmann, dozorca więzień Otton Klein i prof. dr. Oskar Fitzinger, jako członkowie zastępstwa spółki, wszyscy w Cieszynie.

Uprawnienie do zastępstwa: reprezentacja spółki.

Podpisywanie firmy: Zastępstwo spółki podpisuje spółkę w ten sposób, że przewodniczący lub jego zastępca i przynajmniej jeden członek składają swe podpisy pod w jakikolwiek sposób wyciśniętym, lub wydrukowanym brzmieniem firmy, a mianowicie: przewodniczący lub zastępca przewodniczącego na lewo od podpisu drugiego członka. Jeżeli firmę podpisuje więcej niż 2 członków, mają członkowie, podpisujący oprócz przewodniczącego złożyć swe podpisy na prawo od podpisu przewodniczącego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 17. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Zmiany firm.

Firm. 1245 — Rg. C. I. 215/2. — Zmiany, odnoszące się do firmy już wpisanej: Dnia 18. grudnia 1919 przy firmie: »Fabryka chemiczna w Cieszynie, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością«, siedziba Cieszyn, wpisano w rejestrze następujące zmiany:

Wykreślono zawiadowców Jana Pellara i Alojzego Kołorza.

Wpisano: Alojzję Drózd, prywatną w Bobrku nr. 158, jako zawiadowcę.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 18. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Konkurs.

Ministerstwo b. Dzielnicy pruskiej niniejszem rozpisuje konkurs na posadę

kierownika kopalni soli

w Górze (W. Ks. Poznańskie).

Wymagana jest gruntowna znajomość fachowa i doświadczenie praktyczne, nie tylko dla utrzymania zwierzchniego nadzoru nad już istniejącymi w Księstwie kopalniami soli, ale i dla opracowywania szczegółowych projektów i uruchomienia nowych kopalni w Księstwie.

Zgłoszenia z dokładnem wyszczególnieniem ukończonych studyów, zajmowanych stanowisk i wykonanych prac samodzielnych, rekomendację oraz żądanych warunków wynagrodzenia należy przesyłać do Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej, Departament Przemysłu i Handlu w Poznaniu, ul. św. Marcina 64, I. piętro, najpóźniej do dnia 31. stycznia 1920. r.

Szef Departamentu Przemysłu i Handlu:

Ołmianowski m. p.

Naczelnik Wydz. (Wytwórczość Przemysłowa):

F. Bańkowski m. p.

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lin wiersz
półtorowy 30 h.
Administracja:
Cieszyn, Zamek.

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Nr. 2.

Cieszyn, 7. stycznia 1920.

Rok 2.

Nowy wynalazek „Ostschlesiera”.

Przed stu kilkudziesięciu laty, gdy pod obuchem przemożnych sił trzech naszych sąsiadów Rosji, Prus i Austrii padała skrwawiona Polska i kiedy największy z jej bohaterów padł ranny na polu bitwy pod Maciejowicami, Niemcy wymyślili bajkę, że Kościuszko, brocząc we krwi, zawołał: »Finis Poloniae«. Głupstwo to obiegło wszystkie podręczniki szkolne historii polskiej, pisane przez naszych wrogów. Polska nie skończyła się ku ich umartwieniu, ale przeciwnie — odżyła potężniejsza niż kiedykolwiek, a czyn Kościuszkowski, całe jego ofiarne życie za Polskę i za wolność Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki przyniosły nam stokrotne procenty w postaci wielkiej pomocy moralnej i materyjalnej, jaką nam okazała Ameryka.

Takich wynalazków duch pruski dokonał wielu. Stworzył on na przykład sławny termin »wasserpolaków«, co miało oznaczać jakiś odmienny niby naród, zamieszkujący zrabowane nam obydwa Śląski. Powstanie polskie na Górnym Śląsku i walka Ślązaków Cieszyńskich o przynależność do Polski dostatecznie chyba dowiodły, ile bezsensownego szelmstwa było w tem wmawianiu w lud polski na obu Śląskach, że są oni czemś innem niż Polacy w Wielkopolsce lub Małopolsce, na Mazowszu lub gdzieindziej.

W numerze 10. organ niemiecki »Der Ostschlesier« wmawia teraz znów w swych czytelników, że w Polsce góruje obecnie pełne zwątpień przysłowie »Quo vadis Polonia« — dokąd idziesz Polsko, mające jakoby obrazować rozpaczliwy stan wewnętrzny i zewnętrzny Polski.

Artykuł pod powyższym tytułem oparty jest jakoby na wywiadzie z jakimś niewymienionym wyższym urzędnikiem polskim z Poznańskiego, który dał ponury obraz Polski współczesnej. W artykule tym znajdujemy stek twierdzeń, dowodzących zupełnego nieoryentowania się jego autora w stosunkach Polski i polityki naszego rządu, skąpanych obficie w sosie nienawiści i pogardy do wszystkiego co polskie.

Rząd nasz nazwany jest bezgłowym, dlatego prawdopodobnie, że autor artykułu nie może zrozumieć ani jego stanowiska, ani linii politycznej historii polskiej.

Trzeba być zupełnie naiwnym politycznie, żeby nazywać bezplanową akcję naszego rządu, opartą na zupełnej solidarności z mocarstwami zachodu, którym zawdzięczamy w tak wielkiej mierze nasz byt polityczny i tę pomoc, jakiej doznajemy w budowie mocy naszego państwa.

Nieprawdą jest to, co pisze »Der Ostschlesier« o dyktowaniu nam polityki wewnętrznej i zewnętrznej przez Francję, szczególnie zaś w sprawie naszego posuwania się na Wschód i ograniczeń działalności naszych wojsk, gdyż właśnie przed kilku dniami Clemenceau w parlamencie francuskim, a Hoover na sejmie polskim w Buffalo wyrazili się, że na Polskę jedynie liczyć można w walce z bolszewizmem, tak gorąco przez Niemców w Rosji popieranym, że mocarstwa zachodu okażą nam wszelką pomoc w obronie Europy i świata całego przed okropnościami zdziczenia bolszewickiego, a Lloyd George zmienił zupełnie zapatrywania swoje co do roli Polski w Galicji wschodniej, której posiadania nie tylko dziś niekwestjonuje, lecz nawet pragnie je rozszerzyć.

Nie dowodzi to chyba bezgłówności polityki polskiej.

Próżne są białania »Ostschlesiera« na strajki polskie. Nie jest to zjawisko polskie, lecz nagminna choroba całego świata, a w Polsce mają one przebieg stokroć skromniejszy i łagodniejszy niż w Anglii na przykład lub w Ameryce.

Nie dowodzi też bezgłówności rządu nieprzeprowadzenie reformy agrarnej do tej pory, bo w kilka miesięcy nie przeprowadza się epokowych zmian w strukturze socyalnej. Polska posiada taki zapas ziemi, gotowej do parcelacji pomiędzy małorocznymi, że trudności z tego powodu mieć nie będzie.

Wykaz I.

L. p.	Rodzaj przesyłki	Ozka nadania	Numer przyjęcia	Urząd nadawczy	Odbiorca	Urząd pocztowy odbiorczy
1	list przek.	2	68	Trzynieć	Barska Joanna	Otulnya Furde
2	«	15/3	90	Dziedzice	Studnicki Alojzy	Kraków
3	«	21/1	60	«	Bagier Antoni	Wadowice
4	«	20/2	66	Frysztat	Brerakowa	Dulcice u Przerowa
5	«	12/2	948	«	Siwko Anna	Diveny
6	«	11/1	747	«	Dobia Marya	Ustroń
7	«	14/3	337	«	Balat Marya	Olkusz
8	«	?	601	«	Hautner Antoni	Elsarp
9	«	?	272	«	Lezokubska Mizzi	Bybło
10	«	?	837	«	Dr. Krogulski Stan.	Kuków
11	«	20/2	17	Pruchna	Wahel Anna	Budapeszt
12	«	14/3	300	Bielsko 2	Halim Angela	«
13	«	31/10	99	Kamieniec k. Bęcza	Szóke	H. M. Vasarleby
14	«	19/12	70	«	Siesinka	Solka Bukowina
15	«	21/11	90	«	Maciopa Eder	«
16	«	4/1	77	Bielsko 2	Różyczka Karolina	Horodenka
17	«	20/12	357	«	Moker Milly	Hermannstadt
18	«	21/12	376	«	Michalek Alojzy	Jarosław
19	«	21/9	272	«	Michalek Alojzy	Jarosław
20	«	21/11	482	«	Plen Jakób	Skrzeszów
21	«	25/8	27	Ropica	Gruber Mał.	Insbruk
22	«	3/10	61	Dziedzice	Wojtunik Jan	Przysucha
23	«	?	81	«	Metelka Weronika	Suczawa
24	«	31/10	65	«	Zawadzki Franc.	Mijas Poglugowo
25	«	23/11	24	«	Kozlik Andrzej	Podwysokie
26	«	5/10	4	«	Corcek Judiska	Rosenberg
27	«	5/11	96	«	Bólin Józef	Lwów
28	«	4/11	75	«	Kuś Franc.	Borysław
29	«	31/10	86	«	Kuś Franc.	Borysław
30	«	28/1	38	Dziedzice	Łukawy Anna	Janów k. Trembowli
31	«	29/10	15	«	Kobil Anna	Pomorany
32	«	13/1	93	«	Sengila Nenie	«
33	«	1/11	35	«	Pasierbek Walerya	Bielsko
34	«	?	261	Cieszyn 2	Kozin Błażej	Olejów
35	«	24/2	277	«	Bukatsch Franc.	Wiedeń
36	«	9/1	365	«	Honcek Rudolf	Łuck
37	«	20/2	288	«	Tyhanryi Aleks.	Fünfkirchen
38	«	5/7	347	Jabłonków	Toman Jan	Pol. Lutynia
39	«	26/9	1305	Bielsko	Hanke Moritz	Karlsstadt
40	«	22/9	877	Bielsko 1	Rothleitner Ernst	Pressburg
41	«	?	645	«	Baggo E.	Bruge
42	«	4/10	645	Cieszyn 1	Fischer Gusti	Filadelfia
43	«	23/9	341	«	Jabukowska Nat.	Łódź
44	«	19/3	211	«	Kosinowska Nat.	Pilzno
45	«	28/2	271	Skoczów	Dr. Rawicz J.	Kraków
46	«	27/2	254	«	Bednar Marya	Myślenice
47	«	24/3	244	«	Bracon Magdalena	Bochnia
48	«	1/2	251	«	Cerwelin Ket	Gravosa
49	«	?	24	«	Chybka E.	Lwów
50	«	1/3	157	«	Kloska Jan	Nowy Targ
51	«	?	227	«	Lednicki Franc.	Budapeszt
52	«	20/3	179	«	Margiety Franc.	Przemyśl
53	«	13/3	172	«	Pieprzyk Franc.	Kraków
54	«	?	176	«	Przewłoka Małg.	Sianki
55	«	16/3	229	«	Wach Elza	Budapeszt
56	«	12/9	32	«	Lis Wawrzyniec	Pilica
57	«	12/9	265	Strumień	«	«
58	«	25/9	478	Jabłonków	Mruk Wawrzyniec	Dąbie
59	«	15/9	695	Cieszyn 2	Odlanicki Poczobut	Skierniewice
60	«	17/10	542	«	Bohdan	«
61	«	18/8	964	Cieszyn 1	Aszkenazy Józef	Busk
62	«	22/10	748	«	Donart Herta	Przywóz
63	«	?	1232	«	Hełda Szymon	Bogumilowic
64	«	?	57	«	Riedl Olga	Nagykanica
65	«	?	26	Bielsko	Schreiber Moses	Wiedeń
				Dziedzice	Dauder Ludwik	Rzeszów
				«	Teysler Stanisław	Krzeszowice

Wymienione przesyłki znajdują się jako niedoręczalne w przechowaniu Urzędu niedoręczalnych przesyłek Dyrekcyi poczt i telegrafów w Krakowie.

Dyrekcya poczt wzywa przeto niewiadomych, uprawnionych do odbioru nadawców, do podjęcia przesyłek za pośrednictwem urzędów nadawczych z tem nadmienieniem, że w razie niezgło-

szenia się ich po odbiór w ciągu 6 miesięcy, licząc od 1. dnia w miesiącu, następującym po ogłoszeniu, przesyłki, nie zawierające przedmiotów wartościowych, zostaną zniszczone, nadające się do sprzedaży, publicznie sprzedane, a gotówkę i kwotę uzyskaną ze sprzedaży (lub przekazów) przechowa się przez dalszy przepisany termin trzech lat.

(Podpis nieczytelny.)

Również banalnymi stały się narzekania na trudności walutowe. Dręczą one dziś w równej mierze i Niemcy, i Francję, i Włochy, i Austrię. Nagromadzenie papierów na wszystkich rynkach i brak towarów, zamknięcie wielu krajów, jak Rosja na przykład, dla eksportu, wytwarzają spadek waluty. Największą zaś krzywdę polskim finansom uczyniły Niemcy podczas okupacji, wprowadzając gwałtem cudaczną markę polską o problematycznej gwarancji niemieckiej, która skomplikowała tylko obieg pieniężny i utrudniła wprowadzenie pieniędzy polskich.

Zdajemy sobie sprawę z pobudek psychologicznych takiego artykułu, ale trudno zaiste zrozumieć taktykę polityczną w drukowaniu podobnych rzeczy, które tylko dezorientują czytelnika. Żle one odpowiadają na ducha pojednawczego i przyjaznego w stosunkach Polaków do Niemców.

Quo vadis »Ostschlesier«?

Kronika.

POWRÓT JEŃCÓW Z NIEWOLI. Rząd krajowy Księstwa Cieszyńskiego wydał do wszystkich przełożeń gminnych okólnik z poleceniem bezwzględnego ułożenia listy wszystkich jeńców, przebywających jeszcze w obcych państwach. Dotąd nie przedłożyły wszystkie przełożeń gminne odnośnych list, nadesłane zaś nie były dokładnie wypełnione. W celu umożliwienia Rządowi krajowemu, względnie ministerstwu spraw zagranicznych w Warszawie przyspieszenia akcji powrotu jeńców, poleca się tedy wszystkim interesowanym w ich własnym interesie, ażeby w najbliższym czasie podali do swoich urzędów gminnych dokładne daty co do jeńców, przebywających jeszcze w obcych państwach, a pochodzących ze Śląska Cieszyńskiego.

WIZY WOJSKOWE. Z dniem 1. stycznia 1920 udziela oficer przy komendzie placu w Bielsku wiz wojskowych na wyjazd za granicę przez Piotrowice.

KONKURS na posadę sekretarza do Urzędu polubowego w Cieszynie. Od kandydata wymagana jest znajomość języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie, posiadający pewne praktyki w prowadzeniu samodzielnie biura, mają pierwszeństwo. Zgłoszenia z przedłożeniem świadectw należy wnosić do biura Wydziału socjalno-politycznego Rady Narodowej w Cieszynie najdalej do 15. stycznia 1920. Pobory stosownie do urzędników państwowych.

ZGROMADZENIE FUNKCYONARYUSZY PAŃSTWOWYCH WSCH. ŚLĄSKA. W niedzielę, dnia 11. stycznia 1920 o godz. 1½ po południu odbędzie się w sali miejskiej strzelnicy w Cieszynie zgromadzenie wszystkich funkcyjonaryuszy państwowych Wschodniego Śląska. Na porządku dziennym znajduje się sprawa utworzenia stowarzyszenia funkcyjonaryuszy państwowych Wschodniego Śląska.

NOWE SPÓŁKI W POLSCE. Spółki akcyjne, zatwierdzone przez ministrów przemysłu i handlu oraz skarbu. 1. Spółka fabryki wagonów »Wagon« — kapitał 10,000.000 mk.; Warszawa. 2. Spółka akc. fabryki maszyn i narzędzi rolniczych »M. Wolski i Ska« — kap. 5,000.000 mk.; Lublin. 3. Spółka akc. »Polskie Huty« — wyrób i sprzedaż towarów szklanych; kap. 3,750.000 K; Krosno. 4. Spółka akc. »Lubelskie Towarzystwo Terenowe« — urządzenie dzielnic iniejskich i podmiejskich Lublina; kap. 2,500.000 K; Lublin. 5. Spółka akc. »I. Towarzystwo dla importu i eksportu w Warszawie« — kap. 500.000; Warszawa. 6. Spółka akc. Browar »Słód« — kap. 2 mil. mil.; Warszawa. 7. Spółka akc. Zakładów górniczo-hutniczych i fabryk »Stępków« — kap. 200.000 rubli; Warszawa. 8. Spółka akc. wyrobów tkackich w Sandomierzu — kap. 1,000.000 K; Sandomierz. 9. Spółka akc. »Fabryka przetworów tłuszczowych w Trzebini, S. A.« — wyrób przetworów tłuszczowych, w szczególności mydła, kosmetyków, gliceryny etc., oraz handel nimi; kap. 5,000.000 K; Trzebinia. (Przemysł i Handel.)

»PRZEMYSŁ I HANDEL«. Pod powyższym tytułem wyszedł w Warszawie pierwszy numer tygodnika, wydawnego przez ministerstwo przemysłu i handlu. Treść numeru I.: Od redakcyi. Nasz przemysł naftany (dr. St. Bartoszewicz). Taryfa celna polska (S. J. Okolski). Wydajność pracy robotnika na kopalniach węgla (J. C.) W sprawie organizacji Izb handlowo-przemysłowych na ziemiach polskich (F.

Woycicki). Ujednostajnienie taryf kolejowych (J. G.). Kupiectwo polskie na Pomorzu (A. S.). Kronika krajowa i zagraniczna. Adres pisma: Warszawa, Elekoralna 2, administracyi: Zgoda I.

PRZECIW PRZEMYTNICTWU. Rząd krajowy Księstwa Cieszyńskiego komunikuje: Celem położenia tamy wzmagającemu się z dnia na dzień przemytnictwu, Rząd krajowy w porozumieniu z przedstawicielami władz wojskowych zarządza, co następuje: 1. Ruch kołowy, jak również przepęd koni i bydła przez granicę do Prus w obydwie strony zamyka się w porze nocnej w czasie od godz. 9. wieczorem do godz. 6. rano. 2. Ruch kołowy, jak przepęd koni i bydła przez linię demarkacyjną polsko-czeską w obydwie strony zamyka się w porze nocnej w czasie od godz. 11. w nocy do godz. 4. rano. W powyższej porze zamknięcia granicy wszelki ruch kołowy, jak również wszelki przepęd koni i bydła jest bezwzględnie wzbroniony. W nagłych, na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących wypadkach może udzielić wyjątkowo pozwolenia na przekroczenie granicy w miastach Cieszynie, Bielsku i Frysztacie Dowództwo placu, w innych zaś miejscowościach właściwy posterunek żandarmerji. Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z d. 5. stycznia 1920 i obowiązuje aż do odwołania.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 153/19 (6). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

PIOTRA PAWŁA ŻUBKA,

urodzonego 24. czerwca 1888 w Zebrzydowicach, górnika, katolika, żonatego, dozorcę na folwarku w Darkowie, syna Józefa i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 100. pułku piechoty na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał w październiku 1914 ponieść śmierć. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, nr. 128. dz. p. p., zarządza się na wniosek Karoliny Żubkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie wiadomości o wymienionym. Piotra Pawła Żubka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 29. czerwca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 23. grudnia 1919.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 196/19 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JERZEGO KURZIUSA,

urodzonego 9. lutego 1882 w Górnem Międzyrzeczu, ewangelika, żonatego, robotnika w Gór. Międzyrzeczu l. 220.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 5. haonu strzelców polowych na froncie rosyjskim gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości zaginął w dniu 17. marca 1916. Od tego czasu nie ma wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 30. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Zuzanny Kurziusowej postępowanie celem uznania wymienionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy małżeńskiego p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Jerzego Kurziusa wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 29. czerwca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 23. grudnia 1919.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 1285. Gen. IV. 154-1. — Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 23. grudnia 1919.

Siedziba stowarzyszenia: Boguszowice.

Brzmienie firmy: Ludowa Spółka spożywcza w Boguszowicach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: sprowadzenie środków żywności, ubiorów, przedmiotów potrzebnych do gospodarstwa domowego, jak również towarów wszelkiego gatunku, a to drogą kupna, wytwarzania lub wyrabiania i sprzedawania tychże swym członkom za gotówkę, w przeciwnym razie na kredyt do wysokości złożonego udziału, tudzież wzniecenie oszczędności członków przez przyjmowanie i oprocentowanie wkładów (§ 35, l. 10.).

Sprzedawanie towarów nieczłonkom jest bezwarunkowo wzbronione.

Umowa stowarzyszenia (statut z 30. listopada 1919).

Każdy członek ręczy nie tylko swoim udziałem, lecz prócz tego jeszcze kwotą 50 K.

Ogłoszenia umieszczać się będą w czasopiśmie polskim, najwięcej dla członków przystępnym.

Zarząd składa się z 4 członków.

Członkami zarządu są: 1. Adam Szlauer z Kalembic jako przewodniczący, 2. Karol Pacuła, kierownik szkoły, jako kasyer, 3. Józef Folwarczny, przełożony gminy, jako kontrolor, 4. Franciszek Kłos z Boguszowic, jako sekretarz.

Uprawnieni do zastępstwa: zarząd.

Podpis firmy: firma podpisuje się w ten sposób, że obok pieczęci stowarzyszenia umieszczają dwaj członkowie zarządu swe własnoręczne podpisy.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddział IV. dnia 23. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1256 — Rg. C. I. 281/1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. W rejestrze oddział C. wpisano 23. grudnia 1919:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: »Zahnwarenhaus »Sirius« Gesellschaft mit beschränkter Haftung in Teschen«, po polsku: »Skład artykułów dentystycznych »Sirius«, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością«.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest obrót hurtowy i detaliczny towarami dentystycznymi, tudzież wchodzącymi w zakres techniki dentystycznej artykułami potrzeby.

Wartość kapitału zakładowego 250.000 K, na to wpłacono gotówką 105.000 K.

Kierownicy spółki: Dr. Rudolf Pollak, dentysta i Jan Sabela, nauczyciel szkoły handlowej, obaj z Cieszyna.

Prokurysta: Hubert Pollak, urzędnik prywatny spółki.

Stosunki prawne spółki:

- spółka polega na umowie spółkowej (statucie) z 27. listopada 1919, l. cz. 18.149;
- uprawnienie do zastępstwa i podpisywania firmy: Spółkę zastępuje kolektywnie dwóch kierowników spółki lub jeden kierownik spółki i prokurysta. Podpisywanie firmy następuje w ten sposób, że dwóch kierowników spółki lub jeden kierownik spółki i prokurysta składają swoje podpisy pod przez kogokolwiek wypisanem, wydrukowanym lub wyciśniętem brzmieniem firmy.

Ogłoszenia: następują przez wysłanie rekomendowanego listu pod ostatnio danem spółce adresem lub zapomocą okólnika, w którym to wypadku zaproszeni mają okólnik podpisać własnoręcznie z dodaniem daty na znak zgody.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 23. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Ogłoszenia:
1-lam wiersz
petitowy 30 h.
Administracja:
Cieszyn, Zamek.

Nr. 3.

Cieszyn, 10. stycznia 1920.

Rok 2.

W sprawie podatków.

Prezydium Rządu krajowego wystosowało dnia 18. listopada 1919 do wszystkich przełożeń gmin poza linią demarkacyjną, podlegającym Radzie Narodowej, następujący reskrypt l. 5887:

Dyrekcja skarbu w Opawie wydała dnia 23. października 1919, l. 849/4, przez okólnik, wzywając ludność do płacenia podatków wyłącznie w urzędach podatkowych czeskich, a zakazując płacenia ich w urzędach podatkowych we Frysztacie, Cieszynie i Jabłonkowie.

Polecenie to motywuje Dyrekcja skarbu tem, że »według umowy paryskiej podpadają gminy, leżące na zachód od linii demarkacyjnej, pod kompetencję czesko-słowackich urzędów«.

Rząd krajowy Księstwa Cieszyńskiego stwierdza, że to czeskie twierdzenie nie zgadza się z prawdą.

Umowa z 5. listopada 1918 oddaje pod zarząd Rady Narodowej powiat bielski, cieszyński i frysztański (z wyjątkiem gmin: Dzieńmorowice, Orłowa, Łazy, Pietwałd, Sucha Dolna i Średnia).

Paryska zaś umowa z 3. lutego 1919, na którą się Czesi powołują, postanawia wyraźnie: »Rozumie się, że administracja lokalna będzie w dalszym ciągu na warunkach, przewidzianych ugodą listopadową 1918.«

Cała administracja cywilna na terytorium, objętym umową listopadową, należy zatem do Rady Narodowej.

Rząd krajowy wzywa ponownie i dobitnie całą ludność i przełożeń gminne, by się tylko do władz polskich odnosiły i żadnych rozkazów i poleceń władz czeskich (n. p. Dyrekcji skarbu w Opawie, Krajowej Komisji Zawiadawczej w Opawie i t. d.) pod żadnym warunkiem nie spełniały, a w szczególności podatki wraz z dodatkami płacili w urzędach podatkowych w Cieszynie, Jabłonkowie i Frysztacie.

Mimo tego protestu polskiego, skierowanego do gmin i ludności, które odpowiada słuszości, sprawiedliwości i opiera się na zawartych umowach, skierowała czeska Dyrekcja skarbu w Opawie dnia 19. grudnia 1919 pod l. 1061/23 *praes.* ponownie okólnik tej samej treści w języku czeskim i niemieckim do ludności i gmin.

Rząd krajowy stwierdza zatem ponownie, że wezwania czeskie są bezprawne i wzywa całą ludność, by się do nich bezwarunkowo nie stosowała.

Naczelnik Rządu krajowego:

Dr. Michejda.

Kronika.

EKS-MINISTER RASCHIN O STOSUNKU DO INNYCH NARODOWOŚCI W CZECHACH. Dr. Raschin przemawiał, jak donoszą »Narodni Listy«, na zgromadzeniu czeskich narodowych demokratów w Nimburgu i zajmował się w swej mowie stosunkami narodowościowymi w Republice. Omawiał też stosunek Czechów do Niemców w sposób następujący: Państwo czeskie, któreśmy sobie wywalczyli, musi czeskim pozostać, w państwie tem każdy Czech i każdy Słowak muszą mieć możność dojścia do najwyższych stopni naukowych bez uczenia się obcych języków. Język czeski jest językiem państwowym, językiem wszystkich władz i urzędów, w nim też mają wychodzić wszystkie rozporządzenia i ustawy. Według warunków pokoju wersalskiego mamy prawo urządzić nasze sprawy tak, jak gdyby u nas inne narodowości nie istniały. Tu leży kamień węgielny naszego państwa. Nie powinniśmy z nikim pertraktować, ale możemy się z innymi porozumiewać. (Nieustające brawa!) Stosunek nasz do mniejszości narodowych uregulowaliśmy już w myśl warunków układu pokojowego. Niemcy, o ile chcą oni naprawdę być dobrymi obywatelami i szczerymi republikanami, muszą to raz zrozumieć, że w państwie naszym są mniejszości, i że ta mniejszość nie może mieć tych sa-

mych praw, co naród czeski. Niemcy mają dwa państwa, w których się mogą rozwijać pod względem narodowym, a więc niemiecką Austrię i państwo niemieckie. Po przewrocie przekonaliśmy się, że wszyscy Niemcy i wszyscy obywatele, wyznający inną religię, którzy zresztą tak chętnie zaliczali się do Niemców, niesłychanie spokojni. Jeżeli się dziś zapytamy, skąd pochodzi obecny ich kuraż i dlaczego tak podnoszą głowę, to musimy na to odpowiedzieć, że powodem tego zachowania się jest okoliczność, że u nas mówi się za wiele o ugodzie z Niemcami. Przechodząc do omawiania przyszłego Zgromadzenia Narodowego, oświadczył mówca, że najważniejszą obecną troską powinno być dążenie do zagwarantowania państwu na zawsze czeskiego narodowego charakteru. Nie chodzi wcale o to, czy ta lub owa warstwa społeczna odniesie zwycięstwo, bo najważniejszą sprawą jest tylko stworzenie czeskiej prawdziwie demokratycznej Rzeczypospolitej.

ZDZICZENIE W CZECHACH. »Narodni Polityka« podaje następującą, drobną ale bardzo charakterystyczną wiadomość. Kilka dni temu upadła na ulicy w Zittkowie wskutek gołoleźni 42-letnia Teresa Ledvinova i złamała sobie wskutek tego nogę. Chociaż krzyczała w niebogłosy i wołała o pomoc, nie znalazł się nikt z publiczności, któryby chciał pomóc nieszczęśliwej. Wypadek ten charakteryzuje najlepiej obecne zdziwienie obywateli w Czechach, za którym oczywiście musi iść brutalność w polityce.

WIELKI BRAK SOLI W PRADZE. Według gazet czeskich panuje od dłuższego czasu dotkliwy brak soli w Pradze. Kupcy albo wogóle soli nie sprzedają, albo też tylko w minimalnych ilościach. Największa praska piekarnia pod firmą Odkole nie dodaje wogóle soli do ciasta, z którego wypieka się chleb.

NOWE OPŁATY STEMPOWE, SPADKOWE I INNE. Komisja skarłowa przedłożyła Zgromadzeniu Narodowemu w Pradze projekt ustawy, mocą której rząd czeski zaprowadza nowe dodatki do opłat stempowych i spadkowych. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1. lutego b. r. Przy przeniesieniu własności, o ile rozchodzi się o krewnych, wynoszą należitości od 1. lutego 1/2 do 2 proc. Jeżeli zaś chodzi o dachy obce, to 4 do 7 proc. Tabelę spadkową rozszerzyła komisja skarbową o 2 klasy; w najwyższej wynosi opłata 3 proc. Znana ustawa obejmuje również podatek od akcyi, który wynosi przy kapitale spółkowym za 2 do 20 milionów koron 3 proc., od 20 do 50 mil. 4 proc., od 50 do 150 mil. 5 proc., a ponad 100 milionów 6 procent.

Dział urzędowy.

Rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydium Rady Narodowej z dnia 8. stycznia 1920 w sprawie wprowadzenia nowej taryfy celnej.

Niniejszem ogłasza się jako obowiązujące na terytorium Księstwa Cieszyńskiego rozporządzenie ministrów skarbu oraz przemysłu i handlu z dnia 4. listopada 1919 o taryfie celnej, dołączoną do tego rozporządzenia taryfę celną, przepis wykonawczy ministerstwa skarbu do taryfy celnej z dnia 4. listopada 1919, dołączoną do tegoż tabelę tarową, oraz rozporządzenie ministrów skarbu oraz przemysłu i handlu z dnia 4. listopada 1919 w przedmiocie czasowego zawieszenia cła od niektórych towarów — zamieszczone w »Dzienniku Ustaw Rz. p. p.« nr. 95.

Wszystkie te rozporządzenia obowiązują od dnia 10. stycznia 1920 począwszy.

Cło ma być opłacone w markach polskich, podatki konsumcyjne i inne opłaty w koronach. Uwolnienia od cła i ulgi cłowe przyznaje jak dotąd Dyrekcja skarbu Księstwa Cieszyńskiego (Komisja cłowa).

PREZYDYUM RADY NARODOWEJ:

Ks. Brzuska.

Bobek

Reger.

ROZPORZĄDZENIE

Rządu krajowego Księstwa Cieszyńskiego w Cieszynie w porozumieniu z Radą Narodową z dnia 16. grudnia 1919, l. 6364-5, dotyczące przyjmowania odsetek i upłat od dłużników, jako też i wykupna płatnych odcinków kuponowych byłego austr. śl. zakładu kredytowego ziemskiego i komunalnego zakładu kredytowego dla Śląska w Opawie.

§ 1.

Ustanawia się w Cieszynie Biuro do przyjmowania odsetek i upłat, jako też i wykupna płatnych odcinków kuponowych byłego austr. śl. Zakładu kredytowego ziemskiego i komunalnego Zakładu kredytowego dla Śląska w Opawie.

§ 2.

Zadaniem tego Biura będzie w pierwszym rzędzie przeprowadzenie rejestracji wszystkich dłużników obu zakładów, zamieszkałych na terytorium, podlegającym władzy Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego i przeprowadzenie rejestracji listów zastawnych, względnie komunalnych zapisów dłużnych, znajdujących się na tem terytorium.

§ 3.

Biuro to będzie także przyjmowało płatne odsetki i upłaty od dłużników byłego austr. śl. Zakładu kredytowego ziemskiego i komunalnego Zakładu kredytowego dla Śląska w Opawie i będzie wypłacało zapadłe odcinki kuponowe zarejestrowanych listów zastawnych i komunalnych zapisów dłużnych.

§ 4.

Dłużnicy obu zakładów zamieszkali, mający siedzibę lub dobra obciążone długami tych zakładów na terytorium, podlegającym Radzie Narodowej Księstwa Cieszyńskiego, obowiązani są uiszczać odsetki i upłaty w biurze w Cieszynie w tym celu ustanowionem lub w miejscu przez to biuro wskazanem; jakiegokolwiek zapłaty uiszczone gdzie indziej uważane będą jako nieważne.

§ 5.

Blizsze postanowienia o przeprowadzeniu powyższych czynności wyda Rząd krajowy w osobnym statucie.

§ 6.

Biuro powyższe będzie podlegało Rządowi krajowemu Księstwa Cieszyńskiego w Cieszynie.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia w »Dzienniku Urzędowym« Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego lub w »Wiadomościach Cieszyńskich«.

Naczelnik Rządu krajowego:

Dr. Michejda.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 100/19 (5). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

RUDOLFA ONDRACZKI,

urodzonego 14. stycznia 1877 w Ligotce Kameralnej, ewangelika, żonatego, chałupnika w Ligotce Kameralnej, syna Rudolfa i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 120. pułku piechoty na froncie włoskim, gdzie według

niesprawdzonego zawiadomienia komendy szpitala w Beluno zmarł w dniu 28. października 1918.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Ewy Ondraczkowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 30. marca 1920 albo sądowi albo p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 30. grudnia 1919.

Dr. Erwin Bukowski.

T 186/19 (6). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłą

ANNY GLEISSLEROWĄ z Pszczółków, urodzonej dnia 23. stycznia 1859 w Hażlachu, rodzice Paweł i Anna, żony Karola Geisslera, podurzędnika pocztowego w Cieszynie.

Wymieniona miała dnia 17. grudnia 1889 ze Skoczowa, jako swego ówczesnego miejsca pobytu, wywędrować do Ameryki. Od tego czasu nie ma wiadomości o jej życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 24. I. p. ks. ust. cyw., zarządza się na wniosek Karola Geisslera postępowanie celem uznania zaginionej za zmarłą. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionej.

Annę Geisslerową wzywa się, aby stała się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dała znać o sobie.

Po dniu 1. stycznia 1921 r. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłą i o wniosku, że małżeństwo należy uznać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 31. grudnia 1919.

Dr. Erwin Bukowski.

T 201/19 (1). Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

MICHAŁA KUBEJKI,

urodzonego dnia 8. sierpnia 1881 w Wiązownicy, pow. Jarosław, żonatego kowala w Niem. Lutyni, syna Jana i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach II. baonu strzelców polowych na froncie rosyjskim, gdzie według wiadomości dotąd niesprawdzonych padł między 15. a 20. czerwca 1915. Od tego czasu nie ma wiadomości o jego życiu.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryi Kubejkowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 30. marca 1920 albo sądowi albo p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 30. grudnia 1919.

Dr. Erwin Bukowski.

T 164/19 (4). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ADOLFA MICHALICY,

urodzonego 27. października 1892 w Dziedzicach, rodzice Jan i Marya, stanu wolnego, syna rolnika w Dziedzicach.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 109. pułku piechoty na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań świadka Jana Machalicy poległ dnia 13. czerwca 1915 w bitwie w Kainikowem w Galicji.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Józefa Michalicy postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 23. marca 1920 albo sądowi albo p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 23. grudnia 1919.

Wydawca i redaktor odpow.: Józef Pastucha.

Wpisy firm.

Firm. 1258 — Rg. C. I. 273/1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. W rejestrze oddział C. wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: »Hutstoffwerke »Polonia«, Ges. m. b. H.«; po polsku: »Fabryka materiałów na kapulusze »Polonia«, spółka z ograniczoną poręką».

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób w sposób fabryczny materiałów kapelusznich i półfabrykatów kapelusznich z włósia zajmującego i króliczego.

Wysokość kapitału zakładowego 300.000 K, na to wpłacono gotówką 300.000 K.

Kierownicy spółki: Zygmunt Lichtenthal, Wiedeń IX., Northbergstrasse 6; Dr. Fryderych Seifter, Bielsko, Sixstrasse 4 i Paweł Lichtenthal, Wiedeń IX., Northbergstrasse 6.

Stosunki prawne spółki:

a) Spółka polega na umowie spółkowej z dnia 1. grudnia 1919, l. cz. 2764.

b) Uprawnienie do zastępstwa: Każdy kierownik spółki jest uprawniony do zastępowania firmy na zewnątrz. We wszystkich wypadkach zarządu spółkom, których przedmiot wynosi więcej niż 100.000 K, rozstrzyga pojedyncza większość kierowników spółki.

c) Podpisywanie spółki następuje w ten sposób, że jeden kierownik spółki składa swój podpis pod przez kogokolwiek wypisanem, wyciśniętem lub wydrukowanym brzmieniem firmy. Jeżeli będzie mianowany prokurysta, w takim razie spółkę ma podpisywać jeden kierownik spółki wspólnie z prokurystą, ten ostatni z dodaniem uwagi odnośnie do prokury.

d) Ogłoszenia spółki następują zapomocą rekomendowanych listów.

Data wpisu 17. grudnia 1919.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 17. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1270 — Gen. IV. 152/1. — Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 20. grudnia 1919:

Siedziba stowarzyszenia: Pogórz.

Brzmienie firmy: »Chrześcijańsko-robotnicza spółka spożywcza w Pogorzu, stow. zarej. z ogr. poręką».

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;

d) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 9. listopada 1919.

Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze kwotą w tej wysokości, w jakiej udział jego się znajduje.

Ogłoszenia następują okólnikiem lub przez gazetę »Gwiazdkę Cieszyńską».

Zarząd składa się z 3 członków. Członkami zarządu są: Józef Machaczek, kasyer kolejowy w Pogorzu, jako przewodniczący; Jerzy Śniegoń, sprawca w Pogorzu, jako członek; Karol Szostak, kowal w Pogorzu nr. 86, jako członek.

Uprawnieni do zastępstwa: dyrekcyja.

Podpis firmy: Pod pieczętką podpisze się dwóch członków dyrekcyi.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 20. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1229 — Gen. IV. 150/1. — Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 20. grudnia 1919:

Siedziba stowarzyszenia: Cieszyn.

Brzmienie firmy: »Chrześcijańsko-Robotnicza Spółka spożywcza w Cieszynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką».

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;

d) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione wyżej czynności spółki odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 30. listopada 1919.

Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze kwotą w tej wysokości, w jakiej udział jego się znajduje.

Ogłoszenia następują okólnikiem lub przez »Gwiazdkę Cieszyńską».

Zarząd składa się z 3 członków. Członkami zarządu są: Józef Rycko, kolejarz w Sibicy nr. 8, jako przewodniczący; Adolf Przywara, sługa gminny, koszary Kościuszki w Cieszynie, jako członek zarządu; Józef Franek, cieśla w Sibicy nr. 88, jako członek zarządu.

Podpis firmy: Pod pieczętką podpisze się dwóch członków dyrekcyi.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., d. 20. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Ogłoszenie

Odezwa z dnia 6. grudnia 1919, rozesłana indywidualnie do pensjonistów, mieszkających na terytorium, podlegającym zarządowi Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego, wezwwała Dyrekcyja skarbu w Opawie tychże pensjonistów — rzekomo wskutek zarządzenia Ministerstwa skarbu w Pradze, — ażeby po swe pobory emerytalne zgłaszali się do opawskich władz skarbowych. Wobec tego zwraca się uwagę tutejszych emerytów i emerytek, że Dyrekcyja skarbu Księstwa Cieszyńskiego w Cieszynie jak dotychczas, tak i nadal wypłacać będzie pobory emerytalne osób, przynależnych do Księstwa Cieszyńskiego.

Pawlita.

5000 koron nagrody!

W ostatnich dniach popełniono w obrębie miasta Bielska kilkanaście wielkich włamań, podczas i ogniotrwałych kas a dotąd nie udało się włamywaczy wykryć i przyaresztować.

Skradziono wiele ubrań, bielizny i kosztowności w wysokiej wartości.

Celem wykrycia i przyaresztowania złoczyńców, którzy w najwyższym stopniu zagrażają bezpieczeństwu publicznemu, jest koniecznem, aby publiczność współdziałała z policją miejską w wyszukaniu zbrodniarzy i straży bezpieczeństwa wspomagała.

Kierownictwo miejskiej policji w Bielsku zapewnia każdej osobie, która przez pewne i cenne wiadomości przyczyni się do wysledzenia i przyaresztowania włamywaczy i do wynalezienia przynajmniej znacznej części skradzionych przedmiotów, wyżej wyznaczoną nagrodę w kwocie

5000 koron.

Jeżeliby więcej osób do tej nagrody rościło sobie prawo, wówczas Kierownictwu policji miejskiej przysługuje prawo rozdziału między te osoby wedle swobodnego ocenienia ową nagrodę w stosunku do ważności poczynionych doniesień, jednak z wykluczeniem drogi sądowej.

Owa nagroda w pełnej kwocie 5000 K przypada także członkom pozamiastowych ogranów straży bezpieczeństwa (żandarmerji i policji), którzy przyczynią się do wykrycia włamywaczy.

Doniesienia uprasza się podawać bezzwłocznie i telefonicznie do

Kierownictwa Policji w Bielsku Nr. tel. 17 lub 327.

STAROSTWÓ W BIAŁEJ,

dnia 29. grudnia 1919.

Starosta: Nowak m. p.

Drukarnia »Dziedzicwa« w Cieszynie.

Błędne drogi.

Cieszyn, 13. stycznia.

»Rozprawiwszy« się z Polską »Ostschesier«, poświęcił artykuł wstępny w nrze 1. Nowego Roku państwu czesko-słowackiemu.

Nie będziemy tu — rzecz prosta — występować w roli obrońcy napadniętego, choć moglibyśmy szeroko to umotywić i bardzo jasno wytłumaczyć, że skoro sprawa Śląska przestanie być kością niezgody pomiędzy Czechami a Polską, to mogą zapanować i zapanują napewno najlepsze stosunki sąsiedzkie między Pragą a Warszawą, stosunki, które z czasem zamienić się mogą w trwałe sojusze i gospodarcze i military, gdy Czesi zrozumieją nareszcie swoją rację stanu; ale artykuł ten daje nam asumpt do wyrażenia Niemcom, reprezentowanym przez organ »Ostschesiera« pewnego zdziwienia, że z lekcji wielkiej wojny europejskiej niczego się nie nauczyli.

Gdy Polska upadła w XVIII. wieku, Polacy przedewszystkiem zabrali się energicznie do szukania przyczyn upadku, a choć one były raczej po stronie zewnętrznej, to jednak Polacy doszukiwali się tych przyczyn w swoich wadach, które wyszukali i które wykorzenili.

Niemców zgubił pangermanizm, ale nie tylko nie przyznają się oni do tego, ale przeciwnie wynoszą go dziś jeszcze wyżej i jeszcze silniej.

»Ostschesier« tak przemawia o Czechach, jak gdyby się nazywał »Der Preusse« i wychodził w Berlinie. Nie uchodzi to.

Naprawdę grozi »Ostschesier« Słowiańszczyźnie związkiem niemiecko-rosyjskim. Do takiego związku Europa nigdy nie dopuści, a wogóle przesadne jest kwalifikowanie dziś Rosji jako potęgi. Potęgą Rosja nie stanie się już nigdy, bo Rosja bez Polski, Litwy, Łotwy, Estonii, Finlandyi, Kaukazu i Syberyi, które już utraciła i nie odzyska, Rosja z ukraińską irredentą wewnątrz, Rosja po bezprzykładnym w dziejach samozniszczeniu rewolucyjnym — będzie już tylko nędznym cieniem dawnej Rosji i dlatego słowa jakiegoś Jessera: »jedno słowo Rosji a Polska istnieć przestanie« pozostaną tylko słowami.

Między wierszami w artykule »Ostschesiera« o Czechach czytać można analogię do tego powiedzenia: »jedno słowo Niemca a Czechy istnieć przestaną«. I to są puste dźwięki, bo Czechy znajdują sprzymierzeńców, którzy do tego niedopuszczą.

Tak jak Wilhelm II. i ostatni wyraził się o podpisanej przez Niemcy gwarancji neutralności Belgii, że jest skrawkiem papieru, tak »Ostschesier« nazywa ideę związku ludów »dekoracją« pokoju wersalskiego.

Ale tak jak ten skrawek papieru stał się przyczyną mocarstwowego upadku Niemiec, tak na tle tej »dekoracji« może się rozegrać tragedia Niemców, jeżeli w dalszym ciągu będą oni mieli takich wykładników swojej polityki, jak »Ostschesier«.

Sądźmy też bez żadnej animozji, że pismo to oddaje złą przysługę ludności niemieckiej na Śląsku, która nie będzie należała do Prus, tylko częściowo do Polski, a częściowo do Czech.

Poza Rzeszą Niemiecką — obywatel mówiący po niemiecku potrafi być dobrym i lojalnym Czechem i Polakiem.

Pocóż mu utrudniać tę drogę?

A »Ostschesier« czyni to właśnie w sposób drażniący i niepolityczny.

Myślimy, że pod temi naszymi słowami podpisałby się niejeden »Ślązak« pochodzenia niemieckiego.

Kronika.

ZAKAZ PUBLICZNYCH ZGROMADZEŃ W JABŁONKOWSKIM. Ze względu na rozszerzanie się epidemii ospy i ciągłe pojawianie się nowych wypadków i innych chorób zaraźliwych, zakazuje się bez wyjątku aż nadal odbywanie wszelkich zgromadzeń ludowych, przedstawień

teatralnych, zabaw tanecznych i innych zabaw towarzyskich w gminach powiatu jabłonkowskiego, a za przekroczenie tego zakazu będą według istniejących przepisów tak urządzający, jako też gospodczy ostro karani. — Radca Rządu krajowego: Żurawski.

KRAJOWY URZĄD GOSPODARCZY ogłasza: Krajowy Urząd gospodarczy w Cieszynie zakupił z Poznańskiem dla wyżywienia ludności śląskiej wielką ilość ziemniaków i marchwi po bardzo przystępnych cenach. Niestety wskutek najrozmaitszych i nieprzewidzianych trudności zaledwie mała część powyższych towarów nadeszła przed nastaniem mrozów, reszta zaś nadchodzi dopiero obecnie. Ziemniaki obecnie nadchodzące są według sprawozdań rzeczoznawcy Krajowego Urzędu gospodarczego w Dziedzicach 10 do 20 proc. zmarznięte. Krajowy Urząd gospodarczy jednak w przekonaniu, że nędza ludności jest zbyt wielka, transportów nie wstrzymał, opublikował natomiast już z początkiem listopada, by ziemniaki zmarznięte przebrać, a nie nadające się do jedzenia oddać do najbliższej gorzelnii, przyczem oświadczył, że policzy gminom do zapłacenia tylko ziemniaki zdadne do jedzenia. Gminy wobec powyższego rozporządzenia przez przyjęcie ziemniaków częściowo zmarzniętych nie ponoszą bezwarunkowo żadnego ryzyka. Zaszedł jednak wypadek nieoczekiwany — gminy odmówiły przyjęcia przesłanych im częściowo zmarzniętych ziemniaków, co więcej, odmówiły nawet przyjęcia zmarzniętej marchewki jadalnej, której cena wynosi za ledwie 45 K za 100 kg., podczas gdy cena marchwi śląskiej wynosi do 600 K za 100 kg. Wobec tego ziemniaki poszły do gorzelnii, marchew na paszę dla bydła. Ze strony zarządów gorzeln nadchodzą liczne pisma do Krajowego Urzędu gospodarczego, w których piszą oni, że ziemniaki, oddane im na palenie są w większej części zupełnie zdrowe i że zbrodnia jest takowe przerabianie. Powodem tego marnowania tak potrzebnych nam środków żywności jest albo wygoda odnośnych czynników w gminach, którzy są sami zaopatrzeni i nie widzą żadnej dla siebie korzyści w bardzo żmudnym wprowadzeniu dozorowaniu sprzedaży ziemniaków, albo też brak zapotrzebowania ziemniaków u ludności, która raczej rezygnuje z przydziału, niżby miała trudzić się wybieraniem sobie zdrowych ziemniaków. Wobec tego Krajowy Urząd gospodarczy podając powyższe fakty do publicznej wiadomości, wzywa ludność, by w przynależnych gminnych urzędach gospodarczych oświadczyła najpóźniej do 20. stycznia, czy reflektuje na ziemniaki, chociażby zmarznięte i w jakiej ilości. Krajowy Urząd gospodarczy nadmienia jeszcze raz, że przez marznienie ziemniak bezwarunkowo nie traci na pożywności i da się przez odpowiednie obchodzenie z pożytkiem użyć, — trzeba jednak: a) namarzniałe słodkie ziemniaki wstawić na kilka dni z workiem lub koszem do ciepłej izby, a tracą słodycz zupełnie; b) ziemniaki zupełnie zmarznięte zostawić w zimnem, cieniastem miejscu, aby uchronić je od odtajenia, bo wtedy szybko gniją i wkładać każdorazowo przed gotowaniem odnośną ilość na 3 godziny do zimnej wody, aby roztajała; c) ziemniaki zmarznięte, a następnie roztażane albo pokrajać, ususzyć i potłuc na mąkę, albo też oskrobać, potrzeć na tarle i odcedzić wodę, popłukując wyciski obficie wodą. Z wody tej po chwili utworzy się na dnie naczynia osad, który po ostrożnem zlaniu wody najprzód w naczyniu, a następnie na piecu ususzony daje znakomitą mąkę ziemniaczaną do użytku na leguminy i t. d. Kogo więc głód przygniata, niech nie zwleka zgłosić się w gminie po przydział, naturalnie niezbyt wielkiej ilości ziemniaków, bo chociażby były one zupełnie zmarznięte, ma możliwość, postępując według powyższych wskazówek, użyć je z pożytkiem. Kto zaś ma jakie zapasy i może się jako tako obejść, niechaj na razie nie zamawia, bo ziemniaki lepiej przechowane są w kopcach w Poznańskiem, a na wiosnę, gdy bez ryzyka można je przewieźć, bardzo się nam przydadzą. Ogłoszeniem z początku listopada została cena ziemniaków w drobnej sprzedaży ozna-

czona na najwyżej 48 K za 100 kg loco stacya. Z powodu konieczności opakowania słomą powstaje dla gminy znaczne manko, gdyż słoma liczy się po tej samej cenie, co ziemniaki, a najczęściej bywa niezupełnie zużyta. Wobec tego pozwala Krajowy Urząd gospodarczy w razie potrzeby gminom podnieść aż do odwołania cenę w drobnej sprzedaży aż do 53 K za 100 kg.

PRZYDZIAŁ CUKRU NA MIESIĄC STYCZEŃ. W styczniu b. r. wydawać się będzie na osobę i kartę cukrową po 25 dkg białego i 75 dkg żółtego cukru na 4 prawe odcinki karty, podczas gdy lewy ostatni odcinek służy na pobór sacharyny, co na odcinku jest uwidocznione. Dzieciom w wieku do 2 lat, osobom ponad 70 lat oraz chorym może Powiatowy Urząd gospodarczy pozwolić na pobór 50 dkg białego cukru, jeżeli rodziny tychże przedłożą w swoim Gminnym urzędzie gospodarczym wyciągi z metryki odnośnie do dzieci i osób ponad 70 lat, zaś świadectwa lekarskie co do osób chorych. Świadectwo lekarskie nie może być starsze nad 8 tygodni i musi opiewać wyraźnie na biały cukier. Przypadające na takie osoby karty cukrowe należy wraz z dokumentami w Gminnym urzędzie gospodarczym oddać i wymienić kupca, u którego odnośne osoby do poboru cukru są zarejonowane. W mieście Cieszynie umieszcza Powiatowy Urząd gospodarczy na karcie cukrowej upoważnienie do poboru białego cukru w wyżej określonych stosunkach za okazaniem dokumentów.

POSTĘPY BOLSZEWIKÓW W CZECHACH. Praska »Rola« z d. 10. b. m. pisze: Bolszewicy chcą opanować partię socjalno-demokratyczną, a tem samem cały blok socjalistyczny, wreszcie może i czerwono-zieloną koalicję. Rolnicy, ciecicie się! Dostaniecie bolszewickie znamie! Wasza republikańsko-»agrarna« organizacya, wasze spółki rolnicze, wasze raiffeisenki będą usuwać z dotychczasowych druków oznakę agrarną — liść koniczyzny, a na jej miejscu umieszczać znak trzeciej międzynarodówki z młotkiem i sierpem, uwieńczony dwoma kłosami.

300 KOŚCIOŁÓW WYRABOWANO. Praska »Rola« donosi, że w republice czeskiej wyrabowano w ciągu roku ubiegłego 300 kościołów!

DŁUGI ROSNĄ. »Tydenni Kronika« pisze: Gminy walczą z trudnościami finansowymi, wydatki rosną, a dochodów niema skąd czerpać, ponieważ ludność jest zniszczona drożyzną, dlatego robią długi. Tak n. p. gmina Żižkov, największe praskie przedmieście, ma w tegorocznym budżecie deficyt w wysokości 7 milionów 700 tysięcy koron, który trzeba będzie pokryć pożyczką. W innych miastach nie jest również lepiej. Zadłużają się gminy, powiaty, kraje, zadłuża się państwo, a wszystkie te długi robi się na koszt przyszłych pokoleń.

JAK SIĘ BAWIĄ CZESCY ŻOŁNIERZE. W lesie między Polomem i Prerovcem wisi na drzewie obraz Anioła Stróża. W sobotę przed Bożem Narodzeniem bawili się dwaj czescy żołnierze-hyrdziny z kolumny automobilowej z Opawy strzelaniną do obrazu, który podziurawili. Hultaje zagrażali swojej strzelaniną także przechodniom. Kulki tylko świszczwały. Na miejscu znaleziono 40 patronów. Pisze o tem »Novy Dennik«.

ZAWIEDLIŚMY ZAGRANICĘ! — biada-ja »Narodni Listy«. Jest znanem — czytamy w tem piśmie — że różnica w zapatrywaniu zagranicy na naród i państwo czeskie przed rokiem i dzisiaj jest wielka. Nie zawiedliśmy zagranicy pod względem kulturalnym i socjalnym tak, jak pod względem zdatości gospodarczej. Gdy za granicą tworzyły się nasze Legiony i budowała się przyszła państwowa samodzielność, wierzyła zachodnia zagranica, że tak, jak odnośnie do kultury, dojrzeliliśmy i pod względem gospodarczym. Myślała zagranica, że wszystkie fabryki tkackie, cukru, fabryki chemiczne, kopalnie, huty żelazne i inne przedsiębiorstwa przemysłowe są własnością Czechosłowaków, a nie, jak się przekonała, w większości własnością Niemców i obcych.

REAKCYA W CZECHACH. Czeski organ urzędowy »Czechoslovenska Republika« występuje przeciw niepokojącym objawom i dążeniom,

grożącym zachwianiem budowy republiki. Organ powyższy podnosi: »Powietrze przesycone jest elektrycznością. Gdzieś w dali błyska i dochodzi huk grzmotu. Z Szwajcaryi wraca dr. Szmeral, ażeby się zastrzedz przeciw pogłoskom, jakoby wyjechał do Szwajcaryi celem uniknięcia aresztowania w związku z aferą Janouszka, Grubra i towarzyszy. To pierwszy grzmot. »Pravo Lidu« donosi, że z powodu konfiskaty »Svobody Kladna« robotnicy natychmiast zastrejkowali. To drugi grzmot. Błyskawice padały na wczorajszym Zgromadzeniu Komisji Budżetowej. Jeżeli się obserwuje wszystkie te objawy, otrzymuje się wrażenie, że komuś niepodoba się dotychczasowy rozwój, że ktoś chciałby zburzyć, co dotąd postawiono. Tymczasem stara się budowę popsuć. Zwykle nazywa się to reakcją. Niestety są i między nami tacy, którzy pracują na rękę temu szkodzi. Stoją oni na prawo i na lewo. Czas opamiętać się, wołamy też: Opamiętajcie się!»

Dział urzędowy.

Rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu w sprawie ustanowienia nowych cen sacharyny.

Niniejszem ustanawia się ceny sacharyny w rozsprzedaży dla konsumentów jak następuje:

Opakowania T/1 siła słodocy	110	— 85 K
„ T/2 „ „	110	8.50 K
„ T/8 „ „	330	8.50 K
„ K/3 „ „	440	17.— K
„ K/6 „ „	440	85.— K
„ K/7 „ „	440	2.55 K

Opakowania T/1 i T/2 będą jeszcze w obrocie aż do wyczerpania się obecnych zapasów. Ceny powyższe obowiązują od dnia 1. grudnia 1920.

Dyrekcja skarbu Ks. Ciesz.
Pawłita.

OGŁOSZENIE.

Według art. 14. rozporządzenia Ministerstwa skarbu oraz przemysłu i handlu w Warszawie z dnia 4. listopada 1919 (»Monitor« nr. 265) w taryfie celnej, można używać do opłaty cła oprócz złota jedynie biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Przy opłacie cła powyższymi biletami uiszcza się dopłatę (agio), wynoszącą obecnie aż do dalszego zarządzenia 200%.

Ponieważ na terytorium byłego zaboru austriackiego, t. j. w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim, są dotychczas jedynie w obiegu korony, przeto publiczność, mająca styczność z urzędami celnymi, winna się na tę zmianę przygotować.

Nowa taryfa wchodzi w życie na obszarze wszystkich ziem Rzeczypospolitej polskiej dnia 10. stycznia 1920 r.

Dyrekcja skarbu Ks. Ciesz.
Pawłita.

OGŁOSZENIE.

Odnosnie do rozporządzenia ministra skarbu w przedmiocie ustanowienia stosunku marek polskich do koron z dnia 24. grudnia 1919, dz. u. rz. p. nr. 96., ogłasza się niniejszem, że Prezydium Rady Narodowej na posiedzeniu z dnia 2. stycznia 1920 pod l. 6. uchwaliło nie ustalać na razie na Śląsku kursu korony względem marki polskiej, wobec czego marki polskie na Śląsku Cieszyńskim liczyć się będzie nadal po kursie dziennym.

Dyrekcja skarbu Ks. Ciesz.
Pawłita.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 168/19 (5). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA HOŁOMKA,

urodzonego dnia 14. lipca 1890 w Kiczycach, do Brennej przynależny, katolika, żonatego, chałupnika w Kiczycach p. l. 62, syna Jerzego i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 31. pułku piechoty obrony krajowej na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał w potyczce pod Zawichostem w dniu 15. września 1914 ponieść śmierć bohaterską. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Hołomkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Franciszka Hołomka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 10. lipca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uznać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 3. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 202/19 (1). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA ONDERKA,

urodzonego 25. maja 1881 w Podoborze, katolika, żonatego młynarza w Podoborze l. 62, syna Andrzeja i Maryi.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 13. baonu strzelców polowych na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał w r. 1914 w bitwie pod Lublinem ponieść śmierć. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Pauliny Onderkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. drowi Tomickiemu adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Jana Onderka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 10. lipca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 3. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 1028 — Gen. IV. 148/1. — Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 20. grudnia 1919:

Siedziba stowarzyszenia: Kaczyce.

Brzmienie firmy: »Gminna spółka spożywcza w Kaczcach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką«.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

- zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego, potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwi i t. p.;
- zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;
- popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;
- udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności spółki odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 23. listopada 1919.

Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze kwotą w tej wysokości, w jakiej udział jego się znajduje.

Publiczne ogłoszenia umieszczać będzie stowarzyszenie w »Gwiazdce Cieszyńskiej« lub okólnikiem.

Zarząd składa się z 3 członków i 1 zastępcy. Członkami zarządu są: 1. Paweł Wenglorz, rolnik w Kaczcach, jako przewodniczący. 2. Jan Owczarzy, chałupnik w Kaczcach, jako członek. 3. Józef Walica, górnik w Kaczcach, jako członek. 4. Józef Kwieczala, rolnik w Kaczcach, jako zastępca.

Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcja.

Podpis firmy: Pod pieczętką podpisze się dwóch członków dyrekcji.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 20. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1251 — Gen. IV. 146/1. — Wpisano do rejestru stowarzyszenia dnia 18. grudnia 1919:

Siedziba stowarzyszenia: Rudzica.

Brzmienie firmy: »Chrześcijańska spółka spożywcza w Rudzicy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką«.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

- zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwi i t. p.;
- zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;
- popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;
- udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności spółki odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 7-go grudnia 1919.

Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze kwotą udziału w tej wysokości, w jakiej udział jego się znajduje.

Ogłoszenia następują przez jednorazowe ogłoszenie w »Gwiazdce Cieszyńskiej« lub okólnikiem.

Zarząd składa się z 3 członków. Członkami zarządu są: Jan Tomik, chałupnik nr. 29. w Rudzicy, jako przewodniczący; Adolf Chowaniec, starszy gajowy nr. 160. w Rudzicy, jako członek zarządu; Jan Bialek, kowal w Rudzicy nr. 125, jako członek zarządu.

Uprawnieni do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: Pod pieczętką brzmienia firmy podpisywać się będą wspólnie 2 członkowie zarządu.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 18. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Dyrekcja „Ziemi“ w Cieszynie

poszukuje

8 panienek

na przeciąg trzech miesięcy, obznajomionych z czynnościami działu tekstylnego. — Reflektantki zechcą łaskawie wnieść odpowiednie podanie na ręce Dyrekcji najpóźniej do dnia 13. stycznia, aby już z dniem 15. stycznia mogły objąć swoje stanowiska.

»ZIEMIA«, Cieszyn.

Zawiadomienie.

Zawiadamia się P. T. Publiczność, że z powodu wewnętrznych adaptacji w magazynach działu tekstylnego począwszy od środy 14. stycznia aż do niedzieli, t. j. 18. stycznia włącznie, nie będzie się wydawało towarów tekstylnych.

DYREKCJA »ZIEMI«.

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lin wiersz
petitowy 30 h.
Administraoya:
Cieszyn, Zamek.

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Cieszyn, 17. stycznia 1920.

Rok 2.

Nareszcie!

Cieszyn, 17. stycznia.

Po rocznem prawie oczekiwaniu rozwiązania sprawy śląskiej nareszcie dziś dopiero możemy z ulgą w sercu powiedzieć sobie, że dobiegamy końca i że przynajmniej widać już choć z daleka tę chwilę, kiedy lud polski na Śląsku zaświadczy, kim jest.

Z Paryża nadeszły oficjalne telegramy zarówno do władz polskich, jak do komisji międzysojuszniczej, że międzynarodowa komisja plebiscytowa dla Śląska Cieszyńskiego wyjeżdża z Paryża 23. stycznia, to znaczy, że będzie w Cieszynie w dwa dni później.

Komisja plebiscytowa będzie się składała z reprezentantów czterech mocarstw sojuszniczych, a mianowicie: Francji, Anglii, Włoch i Japonii. Komisja ta będzie bardzo liczna: Anglików będzie dziewięciu, Włochów pięciu, Japończyków pewno tyłuż, Francuzów znacznie więcej, pewno około dwunastu.

Nie będzie to komisja wojskowa, jak obecna, lecz czysto polityczna, złożona z osób cywilnych, przeważnie dyplomatów i to wybitnych bardzo ludzi.

Komisja obecna wyjedzie, jak tylko nowa obejmie rząd, to znaczy pewno zostanie jeszcze przy nowej komisji parę tygodni.

Z osób dawnej komisji pozostaje jedynie porucznik Harris, Anglik.

Na czele nowej komisji stoi Francuz de Manneville, który przed wojną wchodził w skład poselstwa francuskiego w Berlinie. Szefem misji włoskiej w tej komisji będzie markiz Borsarelli, który przez cały czas wojny był wiceministrem spraw zagranicznych w swojej ojczyźnie.

W ślad za komisją, prawdopodobnie w parę tygodni, przybędą wojska koalicyjne.

Komisja plebiscytowa międzynarodowa będzie miała na Śląsku przez cały czas plebiscytu pełnię władzy i będzie najwyższą instancją, zupełnie inaczej, niż dotychczasowa komisja, która żadnej władzy, oprócz czysto moralnego wpływu, nie posiada.

Po zapoznaniu się w ciągu paru tygodni z warunkami miejscowymi i po przyjeździe wojsk koalicyjnych komisja obejmie władzę i od tego dnia rozpoczyna się trzy miesięczny okres plebiscytowy, poczem nastanie upragniony dzień głosowania. Spodziewać się więc można, że przypadnie on mniej więcej na koniec maja.

Po wyjściu wojsk czeskich i polskich linia demarkacyjna wojskowa zniknie sama przez się. Wszelkie inne warunki będą ustalone dopiero po przyjeździe komisji.

Kronika.

ODZIEŻ DLA DZIECI. Państwowy Komitet pomocy dla dzieci przystąpił, jak to już donosiliśmy, do rozdania między ubogą dziatwę kompletów odzieży, złożonych z bucików, pończoch i sukna na palta. Kompletów tych będzie rozdane około 400.000. Dostarczone przez Amerykę sukno krajane jest pod odpowiednią kontrolą w kilku miejscowych krawieckich, przyczem uwzględniane są 4 wielkości: dla dzieci od 3—5 lat, od 6—8, 9—11, 12—14. Każde palto jest sfastrzygowane tak, aby mogło być przymierzone przez dziecko. Do palta dołącza się igły, odpowiednią ilość nici i guzików. Do każdego kompletu dołączone jest objaśnienie tej treści: »Te buciki, pończochy i sukna na palta są darem narodu amerykańskiego dla Państwowego Wydziału Ratunkowego (Fundacja dla dzieci Europy). P. K. P. D. podjął się wykrajać palty i rozdania ich wraz z bucikami, pończochami i przyborami do szycia dla biednych dzieci Polski. Na pokrycie kosztów kroju, przewozu i rozdawnictwa pobierana jest opłata 3 mk. za komplet. Dotychczas kompletów odzieży rozdano około 75.000, reszta częściowo jest w drodze, częściowo zaś w krawalniach. Odzież amerykańską otrzymują wyłącznie

dzieci, któremi opiekują się organizacje, pozostające pod kontrolą P. K. P. D.

ŻYWNOSĆ DLA 1,200.000 DZIECI. Przewadzona przez amerykański wydział ratunkowy akcja odżywiania dzieci trwać będzie, wedle dotychczasowych zapewnień jeszcze 6 miesięcy, ew. do nowych żniw. Nie jest wykluczone, nawet prawie pewne dalsze jej kontynuowanie. Wielką ulgą dla ludności wobec ciężkiej, przedwczesnej zimy i coraz trudniejszej sytuacji aprowizacyjnej jest obniżenie ceny za porcję gotowego posiłku do 15 fenigów, które w całości zużyte być mają przez miejscowe komitety na pokrycie wszelkich wydatków administracyjnych, t. j. personelu biura, utrzymanie kuchni, transportów żywności z magazynów, oraz porcy, wydawanych darmo dzieciom niedokarmionym, a nie mogącym płacić. Koszta, przewyższające wpływ opłat za porcję, pokrywane być winny z subwencji i źródeł miejscowych, przewyżka zaś wpływów zwracana być winna do Warszawy, gdzie nędra jest największa i gdzie znacznie większa ilość dzieci nie może płacić za pożywienie. Nie przestrzeganie instrukcji grozi natychmiastowem przerwaniem dostawy żywności.

Z DYREKCJI SKARBU. Dyrekcja skarbu Księstwa Cieszyńskiego przeniosła rewidenta cłowego Gustawa Ratzenbergera z Głównego Urzędu celnego w Bielsku do Głównego Urzędu celnego w Dziedzicach — przydzieliła czasowo poborcę cłowego Juliana Simona z Dziedzic do służby przy Głównym Urzędzie celnym w Bielsku — oraz przeniosła poborcę cłowego Józefa Neumanna w Dziedzicach do statusu urzędników straży skarbowej w charakterze starszego komisarza skarbowego w IX. randze.

STRAJK W ZAGŁĘBIU. Od wtorku trwa strajk w Zagłębiu. We czwartek wieczór odbyło się w Zarubku przy Ostrawie zgromadzenie delegatów robotniczych, na którym uchwalono w piątek podjąć pracę na nowo, pozostawiając rządowi czas na załatwienie żądań robotniczych do 20. stycznia b. r. Dzisiaj, t. j. w piątek, jednak górnicy do pracy nie przyszli. Polski Związek Górniczy wydał odezwę do robotników i w myśl uchwały w Zarubku wezwał ich do pracy z tem, że gdyby w Ostrawie dalej strejkowano, w takim razie pozostawia im wolną rękę. Zaznaczyć tu należy, że od wybuchu strejku w Zagłębiu Ostrawskiem codziennie przyjeżdżają do Karwiny delegaci czeszy z Ostrawy i wzywają robotników polskich do podtrzymania strejku. Ze strony rządu zawiadomiono robotników, że, o ile kopalnie będą jeszcze dwa dni stały, w takim razie staną koleje i wszelkie transporty żywnościowe, co może spowodować nieobliczalną katastrofę.

UBOCZNE ZAJĘCIE CZESKICH MAGAZYNIERÓW. U magazyniera Henryka Blocha w Dejvicach przeprowadzono — jak donosi »Venkov« — rewizję, która dała nadszpiegowane rezultaty. Według znalezionej u niego korespondencji stwierdzono, że Bloch sprzedał 1 i pół wagonu mydła, 5000 gotowych ubrań po 140 K, łopaty, żelazo, stal i 1000 kilogramów oleju rycynowego. Przyjemne stosunki!

KSIĄDZ HLINKA NA WOLNOŚCI? »Narodni Listy« w wydaniu wieczornem z 14. stycznia donoszą: Jak nam donoszą z kół parlamentarnych, będzie ks. Hlinka dzisiaj uwolniony z więzienia. Aresztowano go 15. listopada u. r., wywieziono do Mirowa na Morawach, a następnie na zamek hrabiego Kalnokyiego w Brodku koło Prostějova na Morawach. Sposób, w jaki go pozbawiono mandatu do Zgromadzenia Narodowego, krytykowano, a zwłaszcza, że pozbawiono go mandatu przed wysłuchaniem i wydaniem wyroku. Przyjaciele jego, zwłaszcza obrońca dr. Hruban, starali się, by odpowiadał przed sądem z wolnej stopy, co wreszcie uzyskano.

JAK CZESI INFORMUJĄ O POLSCE? »Venkov« w numerze z 15. stycznia b. r. donosi w telegramie własnym z Morawskiej Ostrawy:

»Członek pewnej misji alianckiej, który przybył do naszego miasta, ale poza tem bawi w Polsce, oświadczył o stosunkach w Polsce: Koalicya bardzo się myli, jeżeli sądzi, że Polacy naprawdę rozpoczną walkę przeciw bolszewikom. Najlepiej widzimy to my, że Polsce w obecnych stosunkach nie rozchodzi się o nic innego, jak o wyłudzenie jak największej ilości pieniędzy od koalicyi. Na miejsce Lenikina i Kołczaka, którzy naciągali koalicyę na ogromne sumy pieniężne, nie odpowiadające wprost faktycznemu małowemu stanowi ich wojsk, wstępuje obecnie Polska i chce prowadzić tę samą politykę. Ostatecznie jest możliwe, że w Paryżu znają prawdziwą sytuację i postępują tak tylko z konieczności, lecz i tak szkoda wszystkiego, co się Polsce pośle. Kto się patrzy otwartymi oczyma, musi widzieć, że Polska jest podminowana bolszewizmem, który nigdy nie dopuści do ofensywy przeciw Moskwie. A co się tyczy defensywy, sądzę, że ani w tej wojsko polskie nie wytrzymałoby, gdyż jest złożone w większości z wprost niespokojnych żywiołów, które zupełnie otwarcie wygadują na imperializm rządu polskiego, z powodu którego żołnierze muszą służyć o głodzie i chłodzie. Ci z pewnością nie będą stawiali swej skóry w interesie panów warszawskich. Jedynie pocieszającą jest rzeczą, że bolszewicy nie myślą o ofensywie przeciw Polsce, w przeciwnym razie byłoby źle.« Jak widzimy, Czesi po »wysokim oficerze koalicyjnym«, który im w »Morgenzeitung« przyznał cały Śląsk, sfabrykowali znowu koalicyjnego dyplomate, który tak świetnie poznał stosunki w Polsce. Na granicy Polski, bo w Ostrawie, komunistyczny strejk, a komunizm chcą Czesi przypisać — Polsce!

PRZED STRAJKIEM GENERALNYM W PRADZE. »Veczer« donosi, że w Pradze dojdzie w najbliższych dniach do ponownego strajku generalnego przeciw drożyznie. Na znak, dany przez mężów zaufania, opuszczą robotnicy fabryki i wyjdą demonstrować na ulice.

PROTESTY PRZECIW LISTOM WIĄZANYM. »Narodni Listy« donoszą, że w Czechach zebrano 80 tysięcy podpisów przeciw wiązanym listom wyborczym. Protesty podpisują nie tylko czeszy narodowi demokraci, ale również reprezentanci partii socjalistycznej, agrarnej i ludowej, a nawet Rady miejskie, magistraty i stowarzyszenia. Na Morawach wniesiono około 40 tysięcy protestów.

WRZENIE WŚRÓD ROBOTNIKÓW W LIBERCU (REICHENBERG). »Bohemia« donosi, że w poniedziałek odbyło się w Libercu masowe zgromadzenie robotników tekstylnych, na którym uchwalono ze względu na wzmagającą się drożyznę podwyższenia zarobków w ten sposób, że obecna płaca zasadnicza będzie zatrzymana, natomiast będą zaprowadzone dodatki, które w miarę podnoszenia się cen środków żywności będą wyższe, a w miarę obniżenia cen środków żywności — niższe.

CZESKIE SKANDALIKI WOJSKOWE. O planowanym rabunku kasy wojskowej w Ołomuńcu donosi ołomuński »Pozor«: Rabunku miało dokonać 2 inwalidów, a udaremiony został tylko wskutek tego, że przypadkowo jeden z oficerów pozostał dłużej w biurze. Plan został zdradzony i obóm inwalidów aresztowano. Na drugi dzień jednak uwolniono ich z niewiadomych powodów. Rozchodzi się tu, zdaje się, o zatuszowanie całej sprawy. — »Pozor« donosi także o kradzieżach w magazynach żywnościowych wojskowych w koszarach wojskowych i w szpitalu krajowym w Ołomuńcu. W magazynie aprowizacyjnym prowadzi się taką gospodarkę, że kto co chce, bierze i to bez żadnego obrachunku. Dotychczasowa szkoda wynosi 25.000 koron. W koszarach, haubic sierżant rachunkowy okradł skarb przez podanie wyższego stanu załogi na 45.000 K. W szpitalu krajowym wreszcie nie wszystkie zapasy idą do kuchni dla chorych. Mięso, masło, chleb, bułki i inne środki żywnościowe wędrują do prywatnych kuchni, również węgle przechodzą w wielkich ilościach do prywatnych domów.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu Księstwa Cieszyńskiego w sprawie skasowania cłowego posterunku zapowiedczego w Skrzeczoni.

Odnośnie do rozporządzenia Wydziału skarbowego Rady Narodowej z dnia 1. listopada 1919, l. VII.-5804, znosi się cłowy posterunek zapowiedczy w Skrzeczoni i zarazem uznaje się drogę, prowadzącą ze Skrzeczoni do Frysztatu, jako uboczną drogę cłową. Rozporządzenie to obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Wpisy firm.

Firm. 1279 — Rg. A. II. 229/1. — Wpis firmy spółkowej. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: »Technisches Bureau Ing. Fussgänger & Peh«.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Plany do zużycowania siły wodnej, urządzeń pił i młynów, kupno i sprzedaż maszyn, artykułów technicznych, chemikaliów, towarów drzewnych i tekstylnych.

Firma spółki: Jawna spółka handlowa od 15. grudnia 1919.

Wspólnicy: Alfred Fussgänger, inżynier i Ferdynand Peh, słuchacz akademii eksportowej, obaj zamieszkali w Białej.

Uprawnienie do zastępstwa i podpisywania firmy: Każdy ze wspólników ma prawo zastępowania spółki za siebie i podpisywania firmy spółkowej.

Data wpisu: 23. grudnia 1919.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 23. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1 — Rg. A. II. 231/1. — Wpis jawnej spółki handlowej. W rejestrze wpisano 3. stycznia 1920:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: Spitzer, Krämer & Comp.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Hurtowni i detalicznej handel towarów mieszanych.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. stycznia 1920.

Wspólnicy (G): Emanuel Spitzer, Joachim Blasenstein, kupcy w Cieszynie i Zygfryd Krämer, kupiec w Białej.

Uprawnienie do zastępstwa: Wspólnicy uprawnieni są kolektywnie do zastępstwa.

Podpisywanie firmy (FZ) następuje w ten sposób, że po dwóch wspólników podpisuje swoje imię, lub nazwisko pod wyciśnięciem lub przez kogośkolwiek napisaniem brzmieniem firmy.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 3. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1296 — Rg. A. II. 230/1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bogumin Dworzec.

Brzmienie firmy: H. Thorž.

Przedmiot przedsiębiorstwa: handel kandytami i cukierkami.

Właściciel (I.): Herman Thorž, handlarz kandytami i cukierkami w Mor. Ostrawie.

Filia (Zw. N.) istniejącej pod tem samem nazwiskiem centrali w Mor. Ostrawie.

Prokury udzielono: Karolinie Thorž, żonie kupca w Mor. Ostrawie.

Data wpisu: 29. grudnia 1919.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 29. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1287 — Rg. C. I. 285/1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką.

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: »Frena«, technisches Bureau, Ges. m. b. H., albo po polsku: »Frena«, biuro techniczne, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wykonywanie projektów tudzież obrót artykułami maszynowymi, technicznymi i przemysłowymi.

Wysokość kapitału zakładowego . 90.000 K na to wpłacono gotówką 90.000 K

Kierownik spółki: Inż. Jakob Reiner, techniczny kierownik w Bielsku.

Uprawniony do zastępstwa: kierownik spółki. Podpisywanie spółki: Pod brzmieniem firmy składa swój podpis kierownik spółki.

Stosunki prawne spółki: Spółka polega na umowie spółkowej (statucie) de dato Bielsko, 1. grudnia 1919, l. cz. 29.141.

Ogłoszenia następują zapomocą listów rekomendowanych pod ostatnio podanym spółce adresem albo zapomocą okólnika.

Data wpisu: 23. grudnia 1919.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 22. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1243 — Rg. I. C. 277/1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. W rejestrze oddział C wpisano:

Siedziba firmy: Czechowice.

Brzmienie firmy: »Unia«, Erzeugung und Vertrieb chem. techn. Produkte, Ges. m. b. H.

Przedmiotem tego przedsiębiorstwa spółkowego jest wyrób i obrót chemiczno-technicznymi produktami i innymi artykułami pokrewnymi, tudzież komisowa sprzedaż gotowych fabrykatów i chemiczno-technicznych artykułów.

Wysokość kapitału zakładowego . 90.000 K na to wpłacono gotówką 90.000 K

Kierownicy spółki: Markus Mechner, kupiec w Czechowicach i Eryk Mechner, kupiec w Chybiu, prokurzysta Oskar Brantwein, kupiec w Chybiu.

Stosunki prawne spółki:

a) spółka polega na umowie spółkowej z dnia 11. listopada 1919, l. cz. 29.063;

b) każdy wspólnik jest uprawniony sam za siebie zastępować spółkę na zewnątrz;

Podpisywanie firmy spółkowej następuje w ten sposób, że pod napisaniem, lub drogą mechaniczną sporządzonym brzmieniem firmy składają swe podpisy albo dwaj kierownicy spółki, albo jeden kierownik spółki prokurzysta, który do swego podpisu musi dodać uwagę, wskazującą prokurę.

Data wpisu: 22. grudnia 1919.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 23. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Zmiany firm.

Firm. 281. Rg. B. I. 1/37. Zmiany i uzupełnienia w wpisanych już firmach spółkowych.

W rejestrze, oddział B, wpisano:

Siedziba firmy: Frysztat na Śląsku.

Brzmienie firmy: »Freistädter Stahl- und Eisenwerke, A. G.«.

Na 14. nadzwyczajnym zgromadzeniu walnem akcyonaryuszy, które się odbyło 28. sierpnia 1919, uchwalono podwyższenie kapitału akcyjnego przez wydania 25 tysięcy sztuk akcji po 200 K nominalnie za 5 milionów koron, t. j. z 10 milionów koron na 15 milionów koron, przyczem po 25 akcji połączonych będzie w jeden akt (kumulatywnie).

Uchwała podwyższenia kapitału akcyjnego została zatwierdzona w myśl reskryptu Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego w Cieszynie z 11. listopada 1919, l. VII. 5871/19.

Data wpisu: 23. grudnia 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., 23. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1255. Gen. IV 48/5. Zmiany i uzupełnienia w wpisanych już firmach spółkowych.

W tutejszosądowym rejestrze spółkowym wpisano przy firmie: Ostschlesische Lebensmittelverteilung an Kriegerarbeiter, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung, na

podstawie uchwały walnego zgromadzenia z 13. września:

1. że spółka ta rozwiązała się i znajduje się w likwidacji,

2. że likwidatorami zamianowani zostali dotychczasowi członkowie zarządu Paweł Rudziok, dr. Robert Jonas, Rudolf Prokop i Gustaw Kosmützki.

Równocześnie wzywa się wierzycieli do zgłoszenia się u tychże.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., 20. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1307 Rg. A II. 162/5. Zmiany i uzupełnienia w wpisanych już firmach kupców pojedynczych. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: S. Jungmann, Tuchhaus Silesia in Bielitz, — Dom sunka Silesia w Bielsku, Śląsk.

Prokurę udzielono Fryderykowi Jungmannowi, kupcowi w Bielsku, który będzie firmę podpisywał w ten sposób, że pod wydrukowanym lub wypisanem brzmieniem firmy złoży swój podpis »F. Jungmann« z uwagą, wskazującą prokurę.

Data wpisu: 3. stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., 3. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1297 — Ges. II. 269/73. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. W rejestrze spółkowym wpisano:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: K. k. priv. Kaschau-Oderberger Eisenbahn.

Filia (Zw. N.): istniejącej w Budapeszcie centrali. Zastępcy dyrektora ruchu drowi Wilhelmo- wi Richterowi udzielono prawa podpisywania firmy w myśl punktu d) § 45., względnie § 56. statutów spółki.

Data wpisu: 31. grudnia 1919.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 31. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1305 — Rg. A. II. 129/3. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Moritz Bartelmus.

Wstąpili: Jerzy Suchy, fabrykant w Bielsku i Gertruda Bartelmus, prywatna w Bielsku, jako jawni spółnicy handlowi, Jerzy Suchy jest uprawniony do zastępstwa i podpisywania. Gertrudzie Bartelmus nie przysługuje prawo zastępstwa i podpisywania firmy.

Prokurę Jerzego Suchego wykreślono.

Data wpisu: 3. stycznia 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., 3. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Edykt.

A 382/19 (4). Sąd powiatowy w Jabłonkowie podaje do wiadomości, że dnia 30. sierpnia 1919 zmarła Maryanna pierwszego ślubu Szotkowska, drugiego ślubu Martynkowska, wymownica w Mostach l. 66 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, a do dziedziczenia z ustawy powołany jest także jej syn Jan Martynek, którego miejsce pobytu jest niewiadome.

Wzywa się więc tegoż Jana Martynka, ażeby w ciągu jednego roku, licząc od dnia poniżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie rozprawa spadkowa przeprowadzona tylko z tymi, którzy się do spadku zgłosili i z kuratorem, który dla niego ustanowiony został w osobie jego brata Adama Martynka, zagrodnika w Mostach l. 66.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddział I., dnia 22. grudnia 1919.

57, 20

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lam wiersz
półtowy 30 h.
—
Administracja:
Cieszyn, Zamek.

Nr. 6.

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Cieszyn, 23. stycznia 1920.

Rok 2.

W rocznicę.

Cieszyn, 23. stycznia.

Rok temu...

Na Śląsku panowała jeszcze świeża radość. Runęły trzy państwa zaborcze — Polska z gruzów zaczęła powstawać. Marzenie kilku pokoleń zaczęło się spełniać. Poznańskie, Królestwo, Galicya zrzuciły z siebie obce jarzmo. Ogrom pracy i wysiłków czekał nas jeszcze, bo na Zachodzie trzeba się było porać z Prusakami, na wschodzie zagrażali bolszewicy — ale radość i upojenie było ogólne, bo Najjaśniejsza Rzeczpospolita powstała.

Śląsk, zrzuciwszy wiekowe jarzmo, zabrał się ostro do pracy twórczej, pracy gorączkowej. Zawarłszy z sąsiadami-Czechami i na ich żądanie ugodę w dniu 5. listopada, na mocy której rozgraniczona została sfera interesów polskich i czeskich na Śląsku, Rada Narodowa poświęciła się zupełnie uporządkowaniu stosunków wewnętrznych, chaosu, jaki powstał po rozpadnięciu się Austrii.

Byli tacy, którzy nie wierzyli w dobrą wolę Czechów, na ogół jednak nie przypuszczano, by ta Praga, z której wychodziły hasła wszechsłowiańskie, ta Praga, która zawsze szumnie reklamowała braterstwo wszystkich Słowian, ta Praga, która zatwierdziła ugodę listopadową, by ta Praga mogła odegrać rolę Kaina w Słowiańszczyźnie!

A jednak stało się!

Praga złamała zdradziecko ugodę przez siebie podpisaną, Praga zadała kłam hasłom szumnie reklamowanym, Praga spełniła rolę Kaina.

Na jej rozkaz wpadły tysiące żołnierza czeskiego na polski Śląsk i zaczęły hulać po rosyjsku. Setki dzielnych synów Śląska od kilofa, pługa czy pióra wywieziono do Ostrawy, Lipnika, Trzebowy i Józefowa, poddając ich prawdziwym torturom!

Nie ugiął się jednak nasz Ślązak, nie zwątpił. Porwał za broń górnik z Karwińskiego, hutnik z Trzynie i okolicy, Góral z pod Jabłonkowa, stanął do apelu rolnik śląski i słabymi swymi siłami wsparł garstkę wojska polskiego, stawiającą bohatersko opór przemożnej sile wroga.

Z bronią w ręku zadokumentował Ślązak, że jest Polakiem i do Polski chce należeć. Krwią swoją przypieczętował swoją przynależność.

Wiarołomstwa i zdrady czeskiej dziś obchodzimy rocznicę. Rocznicę smutną, bo wspominamy tych dzielnych bohaterów, którzy padli w obronie świętej ziemi, tych nieszczęśliwych, których Czesi w rozbewstwie okrutnie pomordowali. Z smutkiem i żalem wspominamy bóle i udręczenia naszej braci z linią demarkacyjną — z dumą jednak zarazem, że mimo wszystkie udręczenia i gwałty niema między nami przykładu czeskiej »wierności«.

W pierwszą rocznicę, oddając cześć pamięci ofiar zdradzieckiego najazdu, spoglądamy z ufnością w przyszłość. Zbliża się dzień porachunku z Czechami — w tych dniach zjeżdża wreszcie komisja plebiscytowa. Zbliża się dzień wyzwolenia Śląska. Wierzmy, że to, co Ślązak zadokumentował przed rokiem czynem, przypieczętował krwią serdeczną — stwierdzi jedno-myślnie w dniu plebiscytu. Bo niema między nami zdrajców i zaprzaneów. Jedną myśl, jedno pragnienie wszystkich nas napędza:

Precz z uzurpatorami!

Niech żyje polski Śląsk!

Niech żyje nasza Macierz Polska!

Ślązacy!

Rok cały minął od wiarołomnego najazdu Czechów na naszą ziemię.

Wtedy, kiedy zmartwychwstająca Polska zrzuciła z siebie pęta niewoli, kiedy bracia nasi z Górnego Śląska i Poznania wyganiaли precz od siebie Prusaka, gdy kresy wschodnie powstrzymywały nawałę moskiewskich bolszewików, kiedy dzieci nieletnie i kobiety broniły polskiego Lwowa przed czernią ukraińską, a razem z niemi najdzielniejsi Wasi synowie, świecąc Polsce całej przykładem, pojechali pod Lwów, żeby bronić polskiej ziemi — zdradziecki sąsiad wyzyskał chwilę naszej niemocy i napadł nas podstępnie.

Łamiąc wszelkie umowy, uciekając się do kłamstwa, podszywając się pod płaszczyz koalicji, Czesi uderzyli na bezbronny Śląsk, głosząc, że Was polskimi górnikami, robotnikami i chłopów chcą wyzwolić z pod jarzma polskiego i nieporządku bolszewickiego.

Przyjęliście tych zbawców jak należało: kulą i granatem ręcznym!

Zaczerwieniły się śniegi Karwiny, Stonawy, Olbrachcie krwią żołnierza i robotnika polskiego. Żołnierze wszystkich ziem polskich obok rodowitych Ślązaków położyli głowy swoje na polach Skoczowa w obronie wspólnej i ojczystej ziemi. Temi ołłarami zadokumentowali swą polskość i związali Śląsk z Ojczyzną na wieki. Tego bohaterstwa porywu ludności śląskiej Polska nie zapomni nigdy!

Cześć poległym bohaterom! Hańba zdradzieckiemu wrogowi!

Cały długi rok znosicie Wy, którzy za nie-szczęsną linią demarkacyjną żyjecie, prześladowanie. Nie złamały Waszego oporu aresztowania i kryminały, nie osłabiły Waszego ducha więzienie kobiet i dzieci nieletnich, nie zgnębiły Was rewizje i groźby. Czeski żandarm, czeski szpicel nie zdławi polskiego górnika.

Na nic zdały się pokusy i przekupstwa! Nie wielu wśród Was znaleźli judaszów! Dusz Waszych i sumień nie kupią wódka, ni mąka, ni cukrem, — bo polski robotnik się nie sprzeda. Nie zdemoralizuje Was czeska anarchia bolszewicka, bo twarde dłonie polskiego górnika pracy się nie wstydzą.

Rolniku! Robotniku! Górniku polski! — ufaj!

Dni Twej niedoli i Twych męczarni są policzone. Dzień plebiscytu — jesteśmy tego pewni — będzie dniem sądu dla najedźców. Krew poległych Waszych braci, męczarnie dobijanych obrońców Śląska, domagają się zadosyćuczynienia. Niech ta pierwsza rocznica najazdu skrzepi Wasze siły, wzmocni ducha do ostatecznej zwycięskiej rozprawy. Ślązaku, czuwaj i stój w pogotowiu!

Niech żyje polski Śląsk z Matką Ojczyzną na zawsze złączony!

Cieszyn, 23. stycznia 1920.

RADA NARODOWA KS. CIESZYŃSKIEGO.

Inwazyja czeska na Śląsk w styczniu 1919 r.

W dniu 5. listopada 1918. r. podpisali przedstawiciele Rady Narodowej i Czeskiego Narodnego Wyboru układ, rozgraniczający czeską i polską sferę działania na Śląsku Cieszyńskim. Umowa listopadowa postanawiała, że powiat polityczny frydecki będzie w przyszłości podlegał Narodniemu Wyborowi, powiaty zaś bielski i cieszyński miały zależeć od Rady Narodowej. W powiecie frysztańskim wszystkie urzędy gminne z czeskimi zarządami miały uznawać władzę Narodniemu Wyboru, inne zaś gminy podlegać Polskiej Radzie Narodowej.

Prowizoryczny układ z dnia 5. listopada 1918. r., zatwierdzony przez Rząd polski i czeski, zabezpieczał interesy obu narodowości i mógł służyć za podstawę do dalszych rokowań w chwili, gdy granice między Rzeczpospolitą Polską a państwem czesko-słowackim miałyby być ostatecznie ustalone. Jednakże Czesi nie byli z tej umowy zadowoleni i rościli sobie pretensje do całego Śląska Cieszyńskiego. Od początku grudnia 1918. r. dochodziły do Cieszyna wiadomości, że Czesi przygotowują zbrojny napad i gromadzą znaczne siły wojskowe na granicy. Prasa czeska z pogardą i lekceważeniem wyrażała się o Radzie Narodowej, nie przestając przepowiadac rychłego końca jej rządów.

Nadszedł wreszcie fatalny dzień 23. stycznia 1919. r. Wczesnym rankiem dowiedziano się w Cieszynie, że Czesi zaarrestowali w Orłowej dwóch wybitnych członków prezydium Rady Narodowej i że ich odstawił do Morawskiej Ostrawy. Tego samego dnia o godz. 10. i pół przed południem zjawilo się w prezydium Rady Narodowej w Cieszynie kilku oficerów w mundurach państw ententy, którzy, nie przedstawiając się nikomu, zażądali natychmiast rozmowy z brygadierem Latinikiem, dowódcą wojsk polskich na Śląsku. Wkrótce przybył brygadier, a rzekomi wysłannicy ententy oświadczyli, że państwa koalicji żądają, ażeby w przeciągu dwóch

godzin wojsko polskie rozpoczęło odwrót i oddało prowizorycznie Czechom cały obszar Śląska Cieszyńskiego. W prezydium Rady Narodowej odezwały się natychmiast głosy, że chodzi tu o czeski podstęp i że cała sprawa przedstawia jedynie tylko monstrualną intrygę. Natychmiast zawiadomił brygadier Latinik o całym zajściu rząd polski w Warszawie i prosząc o instrukcję. Po krótkim czasie otrzymał rozkaz aresztowania przybyłych oficerów i odesłania ich do Warszawy. O ileby nastąpił czeski napad, wówczas miał go brygadier siłą odeprzeć. Tymczasem oficerowie, jak się pokazało — sami rodowici Czesi w mundurach wojsk koalicji — opuścili pośpiesznie Cieszyn, a głównodowodzący czeski, pułkownik Sznajderek, nie czekał na upływanie dwugodzinnego ultimatum, lecz już o godzinie 12. w południe kazał swym wojskom zająć Bogumin.

Rozpoczęły się walki, w których niespełna 1500 polskich żołnierzy stawiało czoło przeszło 5-krotnej przewadze czeskiej. Zacięte walki stoczono w okolicach Karwiny, gdzie bohaterscy górnicy jak jeden mąż chwycili za broń i początkowo wstrzymali napór czeski. Broniąc każdej piędzi ziemi, wolno ustępował bryg. Latinik, cofając się ku Cieszynowi. Dnia 26. stycznia przyszło do krwawych walk w Stonawie, gdzie Czesi bezlitośnie mordowali rannych a w Konieczkach pod Fryształem śmiercią walecznych zginął zasłużony poseł Cezary Haller, rodzony brat dowódcy Hallerczyków. Pod naporem miazdzącej przewagi czeskiej musiano opuścić Cieszyn, dokąd wojska czeskie wkroczyły w dniu 27. stycznia. Walczono jednak zacięcie dalej, a między Trzyncem i Bystrzycą stoczono krwawą bitwę, w której robotnicy hut trzynieckich zmusili Czechów do cofnięcia się. Tymczasem garstka żołnierzy, którą dowodził dzielny bryg. Latinik, otrzymała nieco posiłków, więc dowódca nad Wisłą postanowił dać odpór Czechom. W istocie zadał on im dotkliwą klęskę, w której ponieśli bardzo wielkie straty. Zwycięzka dla Polaków bitwa trwała jeszcze, gdy czescy parlamentaryusze poprosili o zawieszenie broni.

Tymczasem delegacja polska w Paryżu czyniła energiczne kroki u przedstawicieli wielkich

mocarstw, zebranych na konferencji pokojowej. W dniu 3. lutego 1919 przyszło w Paryżu do zawarcia znanego prowizorycznego układu, mocą którego Czesi mieli opuścić Cieszyn, oraz część Śląska aż po linię kolejową, wiodącą z Bogumina do Koszyc. Do ostatecznego uregulowania sprawy przyznano im prawo wojskowego obsadzenia polskich obszarów Śląska, leżących na zachód od tej linii, jednakże administracja wszystkich gmin polskich, położonych na wschód od linii 5. listopada miała znowu przyspać Polakom.

W drugiej połowie lutego 1919. przybyła do Cieszyna międzysojusznicza komisja, a wkrótce po niej komisja wojskowa, która wyznaczyła dokładnie obecną linię demarkacyjną, dzielącą aż do dnia dzisiejszego okupację czeską na Śląsku od obszarów, obsadzonych przez wojsko polskie. D. 26. lutego 1919 wśród ogromnego entuzjazmu ludności polskiej, przybiegłej ze wszystkich stron Śląska, wjechał na czele wojska polskiego bryg. Latinik do Cieszyna.

Dodać jeszcze należy, że tak, jak władze czeskie haniebnie pogwałciły umowę z 5. listopada, tak samo nigdy nie wypełniły warunków umowy paryskiej, gdyż administracja polska poza linią demarkacyjną, w obszarze przez Czechów wojskowo okupowanym, nigdy faktycznie w życie wprowadzoną nie została, a szkolnictwo i sądownictwo polskie wystawione tam są bezustannie na czeskie szykany i gwałty.

Wspomnienia z okupacji Cieszyna.

Poniedziałek, 26. stycznia 1919 jest dniem, który pozostawił jedno z najtrwalszych wrażeń w umysłach wszystkich ówczesnych mieszkańców Cieszyna.

Po nocnej strzelaninie, o ile kto spał, wstał wcześniej i ciekawie i trwożliwie spoglądał na puste ulice. Zależnie od sympatii jedni doznali zawodu, inni byli przyjemnie zdziwieni, ale wszyscy dziwili się niepomnie, widząc, jak całkiem spokojnie szedł sobie gdzieś polski żołnierz, niedobitek, skierowując swoje kroki za Olzę. Czechów nie było ani śladu. Niewyspani mieszkańcy wyroili się na ulice i — rozpoznał inną taktykę. Podczas pobytu wojsk polskich robili i mówili co chcieli, a więc demonstrowali wstydzący się pracować i naprawdę bezrobotni, odgrzali się rozmaici »kulturträgerzy«, wymyślali niestworzone rzeczy na »militaryzm polski«, krzyczeli na złą aprowizację i t. p. Teraz zaś było cicho — nicinal jak makiem zasiał. Polacy sposepniali — Niemcy zaś zaczęli drzeć przed złymi duchami, które sami wywołali. Myny im zrzędy i na obliczach »bürgerów« pojawiła się gęsia skórka. Słyszeli wszak o czeskich mordach i rabunkach, a wiedzieli, jak to Czesi urządzili opornym Niemcom łaźnię »na gólkę« w Opawie. Mając zatem doświadczenie, że zmienne są wojny koleje, albo dyskretnie usuwali się, albo przystrojali oblicza w słodko niewinny uśmiech, ale — milczeli dyplomatycznie.

Tymczasem wojska czeskie nie zjawiały się. Wówczas trudno było odkryć przyczynę tego opóźnienia. Później jednak okazało się, że powód leżał w czeskim »bohaterstwie«. Oto poprzedniego dnia i wieczora zatrzymywało »hrdinów« kilkudziesięciu żołnierzy i milicyantów polskich, walczących przeciw kilku batalionom czeskim. Kiedy wreszcie garsteczka naszych cofnęła się około godz. 9. wieczorem, Czesi »atakowali« puste pola i zarośla do rana, a później z wielkiej przezorności nie wkraczali do Cieszyna tak długo, aż się przez cywilnych agentów upewnili, że tu niema żadnego żołnierza polskiego. Pomimo takiej pewności wysłali w południe najprzód auto z karabinami maszynowymi, ustawiając je na cieszyńskim »odwachu«. Dopiero w godzinę później poczęły wkraczać liczne kompanie, ubrane w stalowe hełmy i rozlokowały się w różnych punktach miasta. Jedną z tych kompanii stanęła naprzeciw starej strzelnicy nad Olzą. Byłem wówczas przypadkowo obecnym tamże i nadzieja w końcówkę wygraną wstąpiła we mnie, gdy spostrzegłem, jak »legionarze«, schodząc z pagórka gościncem i ustawiając się nad brzegiem, spoglądali trwożliwie na koszary, poczem ustawili karabiny maszynowe tak, że lufy były skierowane ku pustym od 12 godzin koszarom, a wreszcie po odstaniu w obawie kilkunastu minut, t. j. przekonawszy się, że nikt nie strzela, poszli z minami zdobywców do pobliskiej restauracji.

Dwie kompanie rozłożyły się obozem na rynku. Nikt ich tu nie witał, ani może nikt nie spoglądał życzliwie, z wyjątkiem paru Czeszek z nadmodrej Wełtawy, które los zagnał wraz z mężami nad Olzę. Uwijało się też obok kilkunastu pauprów i wzięła się skądś grupka żydów, ale bynajmniej nie tutejszych, lecz galicyjskich. Próbowali oni zbliżyć się z uśmiechem do Czechów, lecz spostrzegłszy, że są przedmiotem kpiny, wycofywali się przeczynając tyłem na bezpieczniejsze stanowiska, pod »laubę«.

Po południu gospodarowali już Czesi w całym mieście. Ratusz i zamek oszpecili trójkolorowymi chorągwiemi, przed wszystkimi gmachami publicznymi ustawili swoje placówki. Poszczególni żołnierze porozkładali się po mieście i wywdzięczali się swoim sympatykom wyszydzeniem Niemców, zdieraniem szyldów »k. u. k. Hoflieferantom« i t. p. Ofiarą padły naturalnie i orły polskie, z których jednego udało się częściowo wyratować, a rzecz się miała tak: Stałem wówczas przed Domem Narodowym i widziałem, jak żołdak czeski, zrzucając z gmachu starostwa blachę z orłem, zgiał ją i oddał na pastwę zgrai pauprów żydowskich, która z wrodzonej głupoty czy nienawiści skakała na blachę, deptając godło polskie. Stojąca obok mnie kobiecina, widząc to, rozplakała się. Wówczas poradziłem jej, by odebrała orła i schowała, co wobec jej wieku ujdzie jej bezkarnie. W jednej chwili poskoczyła ku pauprom, roztrąciła ich, porwała pogiętą blachę i schowała pod chustkę, z tryumfem przybiegła ku mnie, poczem za moją radą poszła z orłem do domu. Orzeł ten przechowany był później w biurach Macierzy.

W dzień ten do późna w nocy rozbrzmiewały czeskie »piśniczki«, ale nie tylko swoi, ale nawet i t. zw. »neutralni« widzieli już, jaka niekorzystna dla Czechów różnica jest między obu wojskami słowiańskimi.

Brak tu miejsca na dalszy szczegółowy opis okupacji. Jesteśmy wszak świadkami tego, co się dzieje po drugiej stronie linii demarkacyjnej. To samo działo się i w Cieszynie.

Być może, że pewność nasza rychłego powrotu wojsk polskich, a może i stanowcza postawa powstałego w zastępstwie Rady Narodowej t. zw. Komitetu Polskiego sprawiły, że początkowe represalia ustawały. A może wówczas Czesi nie wierzyli jeszcze w swoją bezkarność tak, jak dzisiaj? Może zresztą popełnione świeżo wówczas zbrodnie w Stonawie, Olbrachcicach, Karwinie, rabunki i złodziejstwa, popełniane na całym obszarze okupowanym były trochę za krzyżące, więc przyczaili się na parę tygodni. Jednak w sercach ludu polskiego, pogwałconego w jego świętych prawach do własnej ziemi pozostawili Czesi i po tej stronie linii demarkacyjnej niezatarte uczucie głębokiej nienawiści. W. J.

Kronika.

ZAKAZ ZGROMADZEŃ. Ze względu na występujące w ostatnim czasie wypadki zachorowania na ospę w gminach Bobrku, Brzeczówce, Hlajachu, Mniszewie, Pastwiskach, Pogwizdowie i Zamaraskach zakazano w tych gminach, jako też w gminach w Krasnej, Gumnach i Ogródzonej odbywania zabaw tanecznych, muzyk weselnych i zgromadzeń. Ponieważ wobec rozszerzania się epidemii należy się spodziewać zakazów także dla innych gmin, ostrzega się w ich własnym interesie urządzających przed przygotowaniami.

DO KIEROWNICTWA GRON NAUCZYCIELSKICH, RAD SZKOLNYCH I WYDZIAŁÓW GMIN SZKOLNYCH na obszarze pomiędzy wojskową linią demarkacyjną, a linią administracyjną z dnia 5. listopada 1918! Komisja Szkolna Księstwa Cieszyńskiego zawiadamia, iż Antoni Klwana z Orłowej, podpisujący się jako »inspektor szkolny powiatowy«, nie ma żadnego prawa lub upoważnienia do używania tytułu urzędowego »Rada szkolna powiatowa we Fryszacie«. Tak samo jego charakter służbowy »inspektor szkolny powiatowy« nie został tutaj dotychczas zgłoszony i zatwierdzony. Z tych powodów każde pismo, podpisane: »Antoni Klwana, inspektor szkolny«, z nagłówkiem: »Rada szkolna powiatowa we Fryszacie« lub »Rada szkolna powiatowa« lub bez nagłówka, jako też każda czynność, podjęta przez wymienionego w sprawach szkolnych, uważać należy za nielegalną.

O ZBIORY MUZEUM W BELGRADZIE. Na życzenie rządu jugosłowiańskiego ministerstwo spraw zagranicznych w Warszawie zwraca

się z prośbą do wszystkich obywateli państwa polskiego, którzyby ewentualnie byli w posiadaniu przedmiotów, w szczególności dzieł sztuki, zabranych podczas wojny z muzeum w Belgradzie, by przedmioty te, przedstawiające dla narodu jugosłowiańskiego nadzwyczajną wartość, prawnemu ich właścicielowi zwrócić zechcieli. O ileby ktoś na terytorium Księstwa Cieszyńskiego był w posiadaniu rzeczowych przedmiotów, zechce je złożyć w prezydium Rady Narodowej, które je prześle dalej i domagać się będzie w miarę zachodzących okoliczności stosownego wynagrodzenia dla oddawcy.

DELEGACI AMERYK. WYDZIAŁU RATUNKOWEGO W POLSCE. Misję dla Polski Amerykańskiego Wydziału Ratunkowego tworzą obecnie następujący Amerykanie: kierownik Misji p. W. P. Fuller. Delegaci na Warszawę i okręg warszawski pani Adelina Fuller, na Galicję wschodnią p. W. M. Gwynn, na Wołyń p. W. R. Nelleger, na Polskę południowo-zachodnią p. James A. Stader, na Polskę północno-wschodnią p. H. C. Walker. Delegatem do Państwowego Komitetu Pomocy Dzieciom jest p. Maurice Pate, delegatem do spraw odzieży — P. Ethel Gaskel i p. G. F. Howard, wreszcie do spraw samochodowych p. W. C. Holzauer.

Z DZIAŁALNOŚCI PAŃSTWOWEGO KOMITETU POMOCY DLA DZIECI. Państwowy Komitet Pomocy dla Dzieci dokarmił w miesiącu grudniu 1,119.500 dzieci, w czym w okręgu wileńskim 109.000, w białostockim 172.500, w lubelskim 220.000, w płockim 90.000, w piotrkowskim 80.000, we łwowskim, 205.000, w łódzkim 64.000, w warszawskim 112.000, w krakowskim 67.000. Nadto dla województwa pomorskiego wysłano do Torunia i Bydgoszczy dla 8.000 i dla Górnego Śląska i Katowic dla 20.000. Ogółem z pomocy P. K. P. D. korzystało 4.133 instytucje, w czym 3.037 kuchni, 663 ochron, przytułków i żłobków: 344 szkół, burs i internatów, 69 szpitali. Liczba Komitetów w miesiącu grudniu wynosiła 230, podległych 120 biurów lokalnym P. K. P. D. W samej Warszawie z produktów amerykańskich korzystało w miesiącu grudniu 59.553 dzieci, z czego 1.200 dzieci w czterech pijalniach mleka, 15.750 w 7 punktach odżywczych, 43.783 dzieci w instytucjach 329. Ogółem z magazynów P. K. P. D. w Białym Stoku, w Brześciu, w Chełmie, Krakowie, Łwowie, Łodzi i Sosnowcu wydysponowano dla 175 komitetów (945.300 dzieci) mąki 1895 ton, mleka 980, fasoli 931, ryżu 478, tłuszczu 344, cukru 348 i kakao 60. Reszta komitetów dla pozostałej liczby dzieci otrzymała żywność w poprzednim miesiącu. Oprócz żywności P. K. P. D. wydał dotychczas tkanin i ręczników wartości 8 milionów 122 tysięcy 491 marek 84 fenigów.

CZESI SKUPUJĄ NIEMIECKIE GAZETY. Rząd czeski wykupuje w Saaz (Žatec) jedną po drugiej gazetę niemiecką, pragnąc używać nabytych pism do celów propagandy wśród Niemców w Czechach. Obecnie p. Heissmann, organizator i kierownik oddziału propagandy w republice czesko-słowackiej, zakupił również wychodzącą w Żatcu »Deutsche Arbeiter-Zeitung«. »Saazer Anzeiger« twierdzi, że rząd czeski wydaje szalone sumy na nabywanie i zyskiwanie sobie prasy niemieckiej w Czechach.

GWALTOWNE FABRYKOWANIE NAUCZYCIELI W CZECHACH. »Maehr. Tagblatt« donosi, że ministerium oświaty w Pradze poleciło, aby kandydatów IV. roku seminaryów nauczycielskich przyspuścić natychmiast do egzaminów dojrzałości, o ile się wykażą przynajmniej dobrym postępem i zobowiązać przyjąć jakąkolwiek wyznaczoną im posadę. W ten sposób jest nadzieja pozyskania 300 nowych nauczycieli dla uszczęśliwienia Słowaczyny i niemieckich Czech.

Konkurs.

W szkole realnej z językiem wykładowym niemieckim w Cieszynie jest do nadania

stała posada nauczyciela

do języków niemieckiego i polskiego.

Podania, zaopatrzone należycie w dokumenta służbowe i wystosowane do Ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego w Warszawie, należy wnieść do Komisji szkolnej Księstwa Cieszyńskiego w terminie do 20. lutego b. r.

KOMISJA SZKOLNA KS. CIESZ.

Drukarnia »Dziedziectwo« w Cieszynie.

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lam wiersz
petitowy 1 K.
—
Administracja:
Cieszyn, Zamek.

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Nr. 7.

Cieszyn, 28. stycznia 1920.

Rok 2.

Pod adresem Czechów.

Stosunki sąsiedzkie pomiędzy Czechami i niepodległą Polską zaczęły się rok temu w sposób nie przynoszący zaszczytu »pobratymcom«. Napad zbrojny na sąsiada nieprzygotowanego i nieuprzedzonego według praw i obyczajów między narodowych bez względu na doraźny wynik — przyniósł większą szkodę napadającemu, niż napadniętemu. I — w rezultacie — powinniśmy wdzięczni być Czechom za ich szczerłość. Akcją swoją przed rokiem odrazu odkryli wszystkie swoje karty, dali nam się poznać w całej nagości, brutalnie zarekomendowali nam swoje sposoby polityczne, a w ten sposób oszczędzili nam wiele może przyszłych rozczarowań.

Naród polski nie znał dostatecznie Czechów. Uważał ich wobec Austrii za naturalnych sprzymierzeńców tak samo względem Prus, a z drugiej strony rad był nawiązywać najściślejsze stosunki handlowe z Czechami, aby tylko wyzwolić się z monopolów niemieckich na ziemiach polskich. Dziś, po napadzie czeskim, stosunki nasze z sąsiadem niemiłym zmieniły się już, a zmieniają się jeszcze bardziej.

Skoro tylko otworzy się granica niemiecka i skoro umocnimy się w Gdańsku i na Pomorzu wogóle, linie komunikacyjne czeskie przestaną mieć dla nas decydujące znaczenie. Przemysł czeski wobec rozwijającego się naszego własnego przemysłu i wobec konkurencji innych państw, z których wszystkie będą na rynkach polskich konkurowały dzięki łatwemu przez Gdańsk dostępowi, także mniej dziś dla nas waży. W koniunkturach politycznych też nie mogą Czesi liczyć na żadną poważniejszą rolę w stosunku do nas. Jako atut antyniemiecki nie mają oni dziś znaczenia, żywioł niemiecki bowiem w Czechach jest tak liczny, że państwo to nie będzie mogło nigdy prowadzić polityki antygermańskiej w sensie wybitniejszym. Na południu nie mamy wrogów, bo i Węgry i Rumunia i Austria nie mają z nami żadnych spornych punktów, z powodu których mielibyśmy się asekurować u Czechów.

Mogą nam być niewygodni Czesi tylko z jednego powodu, a to mianowicie w ich usposobieniu intryganckim w polityce międzynarodowej. Spodziewać się jednak należy, że głosu wielkiego w Europie państewko to nie posiedzie, a przytem łatwy mielibyśmy rewanż, bo słabych miejsc mają Czesi aż za dużo.

A szkoda! Boć przecież, gdyby Czesi nie byli w tak nieczyny sposób z nami postąpili, gdyby byli zadowolili się na Śląsku tem, cośmy im zawsze byli gotowi oddać, to jest Frydeckie, to między Polską a Czechami mogłyby się wytworzyć stosunki najlepsze i najkorzystniejsze dla stron obu, pod warunkiem jednak, że Czesi poprawiliby się z kardynalnych wad narodowych, jak kłamstwo i perfidia.

Polska wraz z Czechami i autonomiczną Słowaczną mogłaby wytworzyć wielką potęgę, o którą rozbiłyby się zawsze wszelkie zakusy imperyalistyczne germańskiego sąsiada. Niestety, Czechom daleko jeszcze do takiej dojrzałości.

Rocznice wielkiego błędu politycznego powinni Czesi obchodzić w rozpamiętywaniu go, w szczerym żalu i mocnem postanowieniu poprawy. Tylko opamiętanie się póki czas i zrezygnowanie z niezdrowych apetytów może uratować przyszłość.

Nie chowamy w sercu uczuć zemsty ani odwetu. Polska może sobie pozwolić już teraz na przebaczenie a nawet pobłażanie. Ale z lekcji, jaką od Czechów otrzymała, skorzysta w stosunkach do samych Czechów i jeżeli obydwu narodom chodź musi o polepszenie na przyszłość stosunków wzajemnych — to krok do tego pierwszy musi uczynić naród czeski i to jak najrychlej.

Kronika.

CZESKA DŻUMA. Wiadomości o dżumie na Śląsku Cieszyńskim pojawiły się równocześnie w trojkiej redakcji: »W B. Z. am Mittag« (kilka wypadków dżumy w Cieszyńskim, Komisja plebiscytowa osiadła nie w Cieszynie, lecz w innym mieście), w »Prager Tagblatt« (kolej koszyko-bogumińska zamknięta z powodu 29 wypadków dżumy w Cieszyńskim) i w »Narodnej Politice« (najsensacyjniejsza — ludzie padają na ulicy, prezydium Rady zdziśiatkowane, poseł Londzin i Reger chorzy i t. d.). Wszystkie te depesze wyszły z Mor. Ostrawy, gdzie znajduje się kuźnia ohydnych sensacji przeciw Polsce. Jasne było, że celem tych depesz było odroczenie plebiscytu, względnie osadzenie alianckiej komisji plebiscytowej gdzieś na terenie czeskim. Czesi postarali się o rozkolportowanie wiadomości o dżumie w całej prasie zagranicznej, dopiero pod wpływem sprostowania poselstwa polskiego w Wiedniu, zaczyna prasa czeska odwoływać, jednak i w ten odwołaniu, jak zazwyczaj, brak uczciwości. Praska »Tribuna« ukoronowała bezcelne kłamstwa czeskie sprostowaniem, w którym twierdzi, że podając wiadomość o dżumie, nie wierzyła w jej istnienie i była przekonana, że to Polacy tę wiadomość zmyśliли, gdyż stanowczo nie chcą plebiscytu i przyzywania komisji alianckiej. — Opawska »Deutsche Post« stwierdza, że wiadomość o dżumie na Śląsku pojawiła się równocześnie w prasie berneńskiej, praskiej, wiedeńskiej i w Niemczech. Dodać jeszcze należy, że Rząd krajowej w Cieszynie stwierdza w komunikacie, iż wiadomości o dżumie na Śląsku są tendencyjnymi plotkami politycznymi, mającymi niewątpliwie na celu wstrzymanie komisji plebiscytowej z Paryża i chęć udareniania przez to plebiscytu. Rząd krajowy w Cieszynie stwierdza, że w całym Księstwie Cieszyńskim nie zdarzył się ani jeden wypadek dżumy i że śmiertelność w Księstwie Cieszyńskim nie wzmożła się więcej, niż po inne lata o tej samej porze roku.

SYMPATYE BOLSZEWICKIE W CZECHACH. Wychodząca w Pradze rosyjska narodowa gazeta »Slavianskaja Zarja« pisze między innymi w nr. 51. z 16. I. pod tytułem: »Bolszewizm nadchodzi«. ... Wystarczy spojrzeć na praską socjalistyczną prasę, by się przekonać, do jakiego stopnia zwycięstwa bolszewików podnoszą ducha i poddają decyzję skrajnym socyalistom czeskim. »Pravo Lidu« uważa n. p., iż należy zacząć natychmiast pertraktacje z Rosją socjalistyczno-bolszewicką i żyć z nią w jak najlepszej przyjaźni. Nie mówimy już o drobnych socjalistycznych organach, które uważają, iż bolszewicy są ich jedynym i pewnym sojusznikiem. Charakterystyczne jest, że nawet »Česke Slovo«, organ czeskich socyalistów narodowych pisze o bolszewikach na Ukrainie, że oni dali ludowi największą wolność i są jedyną partią, która może przywrócić porządek i spokój w kraju, tak długo męczonym przez wojnę i nieporządku wewnętrznym.

DRUGA DŻUMA CZESKA. Nie przebiegający w najpodlejszych środkach, wychodzący w Orłowej tygodnik czeski »Obrana Slezska« zamieszcza następującą notatkę: »Wylazi sztydło z worka. Stwierdzono, że do strejku teroryzują niłodsi górnicy, spośród których jest 90% byłych polskich legionistów. Nie pozwólcie się oszukiwać i wyślijcie ich tam, dokąd należą. Byli nieprzyjaciółmi naszej republiki i są nimi dotąd.« Komentarze do tej drugiej dżumy czeskiej są chyba zbędne.

STREJKI W CZECHACH. »Delnický Deník« donosi, że od poniedziałku ubiegłego tygodnia trwa nieprzerwanie strejk górników w południowo-morawskim rewirze węglowym. O zakończenie strejków nikt się nie stara. Huty szklane w Dubnianach i Kryjowie stoją z powodu braku węgla. Hutton tym grozi niebezpieczeństwo wygaśnięcia pićców. W Zabrzegu wybuchł strejk 20. b. m., a to z powodu głodu i drożyzny. Robotnicy urządzili demonstracje i uspokoił się dopiero po przybyciu wojska z Szumperku. »Pravo Lidu« donosi znowu o strejku 3500 robotników rolnych

w dobrach b. cesarza austriackiego w Czechach. Jako łamistrejkw użyto wojska, przeciw czemu pismo to ostro występuje. »Duch Czasu« donosi, że po koprzywnickiej fabryce wagonów, która wskutek braku węgla stanęła, pozbawiając pracy 3.000 robotników, stanęły z tego samego powodu fabryki butów i skóry w Trzebiczy, zatrudniające około 3.000 robotników.

INTELIGENCYA WOJSK CZESKICH. »Völkerbund« donosi o następującym wysołem wydarzeniu: Pewien pułk artylerii czeskiej, stacyonowanej na Słowaczynie, nie miał nafty. Wszelkie próby o przydział pozostawały bez skutku. Wówczas przypomniał sobie jakiś dowcipny intendant, że przecież republika czeska posiada specjalne ministerium oświaty. Píše więc podanie do tego ministerium o przydział nafty. W odpowiedzi nie otrzymał żadnej, chociaż ministerium »oświaty« powinno mu było mózgownicę »oświecić«.

Dział urzędowy.

Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego ogłasza jako obowiązującą na Śląsku Cieszyńskim następującą

USTAWĘ

z dnia 18. grudnia 1919 r. w przedmiocie wprowadzenia zmian o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896 r. dz. u. p. nr. 5. i z dnia 23. stycznia 1914, dz. u. p. nr. 13.

Art. 1.

Za obszar obowiązywania ustawy z dnia 25. października 1896. dz. u. p. nr. 220, oraz ustaw i rozporządzeń późniejszych, do niej się odnoszących, uważa się zamiast »Królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych« obszar ziem polskich b. zabioru austriackiego, należący do państwa polskiego.

Gdzie ustawa mówi o rządzie, lub »c. i k. dworze«, rozumieć należy Rząd państwa polskiego.

Art. 2.

Postanowienia par. 8., 9. i 10. ustawy co do opodatkowania przedsiębiorstw, których operacje rozciągają się za granicę, znoszą się.

Przy opodatkowaniu takich przedsiębiorstw mają zastosowania ogólne zasady dział I. powołanej ustawy.

Art. 4.

Czas trwania funkcy wybranych i mianowanych członków (zastępców) misji podatkowych (par. 22. i 189. ustawy) przedłuża się do czasu odmiennego, ustawodawczego uregulowania tej sprawy.

Art. 4.

Jeżeli skład komisji podatkowych co do wybranych członków lub ich zastępców jest niezupełny z jakiegokolwiek innego powodu, niż upływ czasu, na który zostali wybrani, minister skarbu zarządzi wybór brakującej ilości wybranych członków lub ich zastępców w okręgach miast przez reprezentacje miast, w okręgach podatkowych powiatów zaś przez reprezentacje powiatów z grona obowiązanych do opłacenia odnośnego podatku.

Przytem należy zważać na to, aby zawiadomieni członkowie (zastępcy) reprezentowali te same grupy zarobkowości, względnie te same kategorie źródeł dochodu, jakich przedstawicielami byli ci, zamiast których mają być zamianowani.

Art. 5.

Zamiast okresu wymiarowego, dwuletniego, przepisanej par. 35. powołanej ustawy, ustanawia się na rok 1918, 1919, 1920 i na rok 1921 cztery odrębne okresy wymiarowe.

Art. 6.

Przepisy ustawy, dotyczące ustalenia i reparacji kontyngentów towarzystw, znosi się.

Wyznaczone przez organy wymiarowe stopy podatkowe przedstawiają zarazem płatną należność podatkową.

Art. 7.

Postanowienia par. 36. ustawy zmienia się częściowo w ten sposób, że dla wymiaru powszechnego podatku zarobkowego od przedsiębiorstw, wykonywanych przez płatników, zaliczonych na r. 1918, 1919, 1920 i 1921 do towarzystw podatkowych, są miarodajne stosunki zarobkowości według ich przeciętnego stanu podczas roku poprzedzającego rok podatkowy, co do innych zaś przedsiębiorstw są miarodajne stosunki zarobkowości z roku podatkowego.

Nadzwyczajne wydarzenia, zaszły w roku 1918 i 1919, uzasadniające w myśl par. 73. ustawy przyznanie opustu w powszechnym podatku zarobkowym, należy uwzględnić przy wyznaczeniu stopy podatkowej na rok 1918 i 1919 przez odpowiednie jej zmniejszenia.

Art. 8.

Postanowienia par. 67. ustawy co do opodatkowania przedsiębiorstw sprawozdawczych w stosunku do Węgier znosi się.

Art. 9.

Postanowienia §§ 88, 89, i 90 zmienia się z mocą obowiązującą od 1. stycznia 1919 r. w następujący sposób:

Jeżeli podległe podatkowi przedsiębiorstwo sprawozdawcze rozszerza swoją działalność poza obszar ziem polskich b. zaboru austriackiego przez urządzenie tam filii, zakładu fabrykacyjnego, zakupu lub sprzedaży, agencji i t. p., lub też, jeżeli przedsiębiorstwo sprawozdawcze, mające swoją siedzibę poza obszarem obowiązowania ustawy, rozszerza swoją działalność na ten obszar w sposób wyżej określony, to opodatkowaniu według ogólnych postanowień działu II. ustawy o b. p., a względnie §§ 115. i 116. ustawy z dnia 6-go marca 1906, dz. u. p. nr. 58, podlega tylko przychód osiągnięty z operacji, prowadzonych na obszarze obowiązującej ustawy.

Przedsiębiorstwa tego rodzaju są obowiązane z operacji, prowadzonych na obszarze obowiązującej ustawy, prowadzić odrębne rachunki i zamknięcia tychże.

Przedsiębiorstwa, których siedziba znajduje się poza obszarem obowiązującej ustawy, mają nadto, o ile w myśl art. IV. ces. rozp. z dnia 29 listopada 1865, dz. u. p. nr. 127 i ustawy z dnia 29. marca 1873, dz. u. p. nr. 42, oraz z dnia 6. marca 1906, dz. u. p. nr. 58 (§ 108, l. 2) nie ustanowiły reprezentacji dla zakładów, znajdujących się na obszarze obowiązującej ustawy, ustanowić zastępcę tych zakładów, zamieszkałego na tym obszarze.

W związku z powyższą zmianą znosi się postanowienia § 102 al. 6. ustawy.

Art. 10.

Określona §§ 125. l. 7, 155. i 201 ustawy granicę najniższego dochodu, podlegającego podatkowi, podwyższa się z 1600 K na 3600 K.

Oznaczone w § 172. ustawy stopy podatku, przypadające od podanych tamże kwot dochodu, pozostaje bez zmiany, zmienia się tylko bieżące numerowanie stopni dochodu, poczynając od 1 zamiast dotychczasowego stopnia 13, 2 zamiast 14 i t. d. Również podwyżki dla mniej obciążonych gospodarstw domowych, przewidziane w § 172a) ustawy, dotyczą tylko dochodów wyższych nad 3600 K rocznie.

Art. 11.

Szczególne i wyjątkowe postanowienia tej ustawy ciążące do osoby byłego cesarza i członków jego domu (§ 154. ust. 1 bi 2 i § 203) znosi się.

Art. 12.

Wykonanie niniejszej ustawy, która ma zastosowanie co do podatku dochodowego do wymiarów od roku 1919 począwszy, porucza się ministrowi skarbu.

Marszałek: *Trąmpczyński*, m. p.

Prezydent ministrów: *Skulski*, m. p.

Minister skarbu: *Grabski*, m. p.

Cieszyn, dnia 13. stycznia 1920.

ROZPORZĄDZENIE.

Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego ogłasza jako obowiązującą na Śląsku Cieszyńskim następującą ustawę z dnia 18. grudnia 1919. r. w sprawie wymiaru podatku czynszowego na lata 1919—1920 na obszarze b. zaboru austriackiego.

Art. 1.

Dla budynków, położonych we Lwowie, Krakowie i Przemyśle, które w roku 1916. podlegały podatkowi czynszowemu, należy wymiar podatku czynszowego, który miałby być przeprowadzonym według ustawy z dnia 12. lipca 1896. r. (Dz. P. nr. 120), jako też wymiar podatku 5 proc. od przychodu z budynków czasowo od podatku uwolnionych uskutecznić na lata podatkowe 1919 i 1920 na podstawie umówionych czynszów, względnie porównanych wartości czynszowych z lat czynszowych 1915 i 1916.

Jeżeli czynsze (wartości czynszowe) z lat czynszowych 1915 i 1916 zeznano już na wcześniejszy okres wymiarowy, należy wymiar podatku na okres 1919-20 uskutecznić bez żądania nowej deklaracji.

Art. 2.

Upoważnia się Ministra skarbu postanowienie art. 1. niniejszej ustawy zastosować do innych miejscowości, podlegających w całości podatkowi czynszowemu w myśl § 1, lit. a) ustawy austriackiej z dnia 9. lutego 1892 (Dz. P. nr. 17), jeżeli wymiaru podatku jeszcze nie uskuteczniliono.

Art. 3.

Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1. stycznia 1919.

Art. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu.

Marszałek: *Trąmpczyński* m. p.

Prezydent ministrów: *L. Skulski* m. p.

Minister skarbu: *Grabski* W. m. p.

Cieszyn, dnia 13. stycznia 1920.

P. Bobek. Ks. J. Londzin. T. Reger.

Wpisy firm.

Firm. 8 — Gen. IV. 156-1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 9. stycznia 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Rudzica (sąd powiatowy Strumięń).

Brzmienie firmy: »Ludowe stowarzyszenie spożywcze w Rudzicy, stowarzyszenie z ograniczoną poręką.«

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie środków żywności, części ubrań, artykułów gospodarstwa domowego i wogóle towarów wszelkiego rodzaju przez zakupno, wytwarzanie lub przerabianie oraz dostarczanie tychże towarów członkom za gotówkę zaraz płatną. Sprzedawanie towarów nieczłonkom jest stanowczo wykluczone.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 9-go listopada 1919.

Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze dalszą kwotą 30 K.

Ogłoszenia następują przez przybicie ich na tablicy ogłoszeń w lokalu stowarzyszenia, a w braku takowej na domie Urzędu gminnego.

Zarząd składa się z 3 członków. Członkami zarządu są:

Przewodniczący: *Franciszek Gawlas* nr. 33, murarz; kasyer *Franciszek Sznapka* nr. 91, murarz i kontrolor *Józef Solich* nr. 97, stolarz — wszyscy w Rudzicy.

Uprawniony do zastępstwa stowarzyszenia jest zarząd.

Podpis firmy: Pod wyciśniętą stampilią stowarzyszenia podpisuje dwóch członków zarządu swoje nazwiska.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 9. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Obwieszczenie.

XV. Nadzwyczajne Walne Zebranie

Frysztaćkich hut żelaza i stali Tow. akc. we Frysztaćcie

odbędzie się

w sobotę, dnia 14. lutego 1920. o godz. 11-tej przed południem w biurze fabryki we Frysztaćcie na Śląsku.

Porządek dzienny:

1. Powzięcie uchwały co do podwyższenia kapitału akcyjnego i warunków emisji nowych akcji.
2. Powzięcie uchwały odnośnie do związanej z podwyższeniem kapitału akcyjnego zmiany statutu.
3. Wnioski i interpelacje.

Ci akcyonariusze, którzy pragną wziąć udział w tem Walnem Zgromadzeniu, winni najpóźniej na trzy dni przed Walnem Zgromadzeniem zdeponować swe akcje w Powszechnym Banku Obrotowym we Wiedniu I., Wipplingerstrasse Nr. 28, albo w kasie Towarzystwa we Frysztaćcie.

Za Zarząd Frysztaćkich hut żelaza i stali T. a.:
ROBERT POLLAK m. p.

Uprawnieni do głosowania na Walnem Zgromadzeniu są ci akcyonariusze, którzy najpóźniej na trzy dni przed Walnem Zgromadzeniem zdeponują uprawniające ich do głosowania akcje w jednym z wyznaczonych do składania miejsc, które w obwieszczeniu powołującym będą wymienione.

Akcyonariuszom, którzy w ten sposób wykażą swe prawo głosowania, wyda się opiewające na ich nazwisko karty legitymacyjne z podaniem liczby złożonych akcji i przypadających na nie głosów. (§ 24 stat.)

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lam wiersz
półtowy 1 K.

Administracja:
Cieszyn, Zamek.

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Nr. 8.

Cieszyn, 31. stycznia 1920.

Rok 2.

Nowy okres.

Cieszyn, 31. stycznia.

Wstępujemy w nowy i, miejmy nadzieję, już ostatni okres sprawy śląskiej.

Z przyjazdem nowej komisji, tym razem już komisji plebiscytowej, zaczyna się faza plebiscytowa właściwa. Nie jest to jeszcze ściśle określenie terminu, gdyż ten zacznie się dopiero od dnia, gdy komisja ogłosi, że zaczyna oficjalnie zarządzać krajem, co — należy się spodziewać — nastąpi najdalej za parę tygodni, po objęciu kraju przez wojska francuskie, ale można bądź co bądź powiedzieć, że dotarliśmy po długich i ciężkich cierpieniach do kresu naszej martyrologii z Czechami.

Komisja i wojska kolicyjne uwolnią Śląsk od panoszenia się w nim przemocy okrutnika czeskiego.

Śląsk za linią demarkacyjną odetchnie, nareszcie pełną piersią, nareszcie spokojny obywatel będzie się mógł kłaść spać wieczorem, nie drżąc na myśl, że w nocy siepacze czescy zawloką go do więzienia zato, że mu się śniła Polska.

Jak na wyścigach ten zwycięża, kto na samym ostatku okaże najwięcej siły, wytrzymałości i temperamentu, tak też i w tej walce plebiscytowej musimy dziś właśnie wyteńczyć wszelkie siły nasze, skupić w jedno wszystkie usiłowania, zapomnieć o wszystkim tem, co nas dzielić może, a pamiętać tylko o jednym: za wszelką cenę zwyciężyć przy głosowaniu musimy, Śląsk musi być polski tam, gdzie polska rozbrzmiewa mowa, cudzego nie chcemy, ale swojego nie damy.

Z wielkimi trudnościami i ofiarami, ale jednak widzimy przecież, że stopniowo, powoli, jednak sprawiedliwość zwycięża. Skoro już Polska ma się zstać drogą plebiscytów, trudno, niech i tak będzie, tem mocniej posiadać będziemy ziemię, która się z Polską złącza. Ale dziś nadeszła oto ostatnia godzina, kiedy zapaść będzie musiała klamka na wieki.

Cierpiał Śląsk obce panowania przez wieki, ustępować musiał pod nawałą czeską, podtrzymywaną przez germanizm wojujący, był element czeski zawsze na usługach niemieckich przeciwko Polsce, czzechizowano kawał tego niegdyś polskiego, Piastowego Śląska, przecież ostaliśmy się jeszcze na sporej polaci ziemi, nie zatraciliśmy przecież ducha polskiego i dziś oto wybija ostatnia godzina wypowiedzenia naszej woli.

Nie zasypiamy gruszek w popiele. Nie zakładamy rąk w bezczynności, ufając tylko w wyrok Opatrzności. Pracujemy, zakasawszy ręce, uświadamiamy nieświadomych, uczymy naszych bliźnich, że ich najwyższym obowiązkiem i prawem jest zabezpieczyć przyszłość ich pokoleń, aby nie były wydane na obce pohańbienie, aby nie były wydane na łup wynaradawiania, pozwólmy naszym dzieciom wzrastać w atmosferze rodzinnej, polskiej, dajmy im kształcić swój umysł i duszę w szkole polskiej, dajmy dorosłym synom naszym służyć we własnej polskiej armii, nie obcej, gdzie ich może pchniętoby kiedyś na mordowanie własnych rodaków, pozostałych z tej strony granicy.

Zważmy dobrze tę wielką rolę, jaką przychodzi odegrać nam wobec przyszłych pokoleń, zamianowmy się nad tą olbrzymią odpowiedzialnością, jaka spadnie na nas za losy tego kraju po przez pokolenia, zajrzyjmy głęboko do sumień naszych, a znajdziemy tam napewno odpowiedź na pytania, dotyczące naszych obowiązków.

Z chwilą zniesienia linii demarkacyjnej i uwolnienia wojsk czeskich i ich żandarmerii połączymy się z naszymi braćmi, którzy przeszli rok ciężkiej niewoli czeskiej. W tej niewoli poznali oni, czym jest panowanie czeskie.

Każdy z nich niechże będzie żywcem świadectwem tego, czemu się stał kraj ten polski, gdy by się dostał pod panowanie czeskie. Stałby się on jednym więzieniem zbiorowym.

Przystępujemy więc do ostatecznej walki o ziemię naszą.

ŚLĄZACY!

Długie dni ucisku i cierpień mają się ku końcowi.

Mocarstwa sprzymierzone uznały słusność polskich żądań i zgodziły się, ażeby mieszkańcy Śląska zawyrokowali o swoim losie. Oznaką i symbolem tego pierwszego zwycięstwa polskiego jest przybycie do Cieszyna Międzynarodowej Komisji plebiscytowej, która wkrótce rozpocznie swą pracę.

Wierzmy mocno, że nowa Komisja bezstronnie, sumiennie i sprawiedliwie spełni swe wysokie zadanie, bo mamy pełne zaufanie do przedstawicieli demokratycznej Francji, która czasów wielkiej rewolucji głosiła zawsze hasła wolności, równości i braterstwa, — mamy niezachwianą ufność do reprezentantów Wielkiej Brytanii, tej kolebki wolności i parlamentarnych swobód, — pokładamy silną nadzieję w sprawiedliwości wysłanników Włoch, które pierwsze w tej wielkiej wojnie rzuciły myśl wskrzeszenia niepodległej Polski, — wysoko też cenimy bezstronność zastępców rycerskiej Japonii, wprowadzającej w zdumienie świat cały swą pracą i kulturalnym rozwojem.

Międzynarodowa Komisja plebiscytowa przybywa do nas jako do przyjaciół i sprzymierzeńców, pragnąc bezstronnie zakończyć spór nasz z Czechami. Dlatego Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego wraz z całą polską ludnością tego kraju wita ją i przyjmuje jej członków jako pożądanych gości i oswobodzicieli.

Ślązacy! My wiemy wszyscy, o co walczymy, my wiemy, że bronimy naszych naj-

świętszych i nigdy nieprzedawnionych praw. My nie zapomnieliśmy ani krzywd wyrządzonych, ani cierpień, które od roku od wiarolomnego sąsiada znośimy, ani krwi w obronie Śląska przełanej. Ten długi rok ciężkich prób i ciągłych zmagani zahartował nasze dusze i podwoił nasze siły, a codzienna, nieustająca walka w obronie naszej ziemi, naszej szkoły i naszej mowy przygotowała nas do zwycięstwa, które w tym ostatecznym boju w dniu plebiscytu odnieść musimy i odnieśliemy!

My teraz rąk nie opuścimy, walki o nasze prawa nie zaniechamy, w biernym oczekiwaniu nie zgnuśnijemy; przeciwnie, my pod osłoną Międzynarodowej Komisji, stojącej na straży zawartych umów i traktatów, będziemy niestrudzenie dalej walczyć o naszą wolność i o nasze prawa. Wierząc mocno, że przedstawiciele zwycięskich mocarstw sprzymierzonych staną w obronie idei demokratycznej i równych praw dla wszystkich, będziemy do upadłego bronili naszej świętej sprawy i zwarcie, solidarnie, w pracy i skupieniu przygotowujemy się na wielki dzień plebiscytu, w którym nasza wola i nasze głosy o naszej przyszłości i o losach Śląska zadecydują, zapewniają nam zwycięstwo, wolność i zjednoczenie z Polską.

Cieszyn, dnia 30. stycznia 1920.

RADA NARODOWA KSIĘSTWA
CIESZYŃSKIEGO.

Plebiscytowa Komisja Aliantów w Cieszynie.

Cieszyn, 31. stycznia. W piątek o godz. 5.10 przyjechała do Cieszyna Komisja Aliantów, mająca przeprowadzić plebiscyt na Śląsku, w liczbie około 30 osób. Na czele misji stoją minister francuski hr. de Manneville, były wiceminister włoski dla spraw zagranicznych margrabia Borsarelli, generalny konsul angielski Wilton i Japończyk prof. dr. Yamada.

Na powitanie misji przybyli na dworzec reprezentanci władz, a mianowicie delegat rządu warszawskiego poseł Zamorski, reprezentan-

ci Rady Narodowej z ks. posem Londzinem i p. Szuścikiem na czele, prezydent rządu krajowego dr. Michejda, brygadier Pogorzelski i inni. Imieniem Czechów zjawił się delegat rządu czeskiego dr. Matousz.

Z komisją przybył pluton żołnierzy francuskich. Śląsk obsadzą wojska francuskie i włoskie, z których pierwsze transporty przyjadą w poniedziałek.

W sobotę o godz. 11. rano przedstawia się Komisji reprezentanci władz polskich na Śląsku.

Kronika.

TARYFA CELNA. Z dyrekcji skarbu donoszą nam: Niniejszem zawiadamia się, że taryfą celną na żądanie rozsyła instytucjom publicznym oraz osobom prywatnym Wydział gospodarczy ministerstwa skarbu — Warszawa, Leszno 5, po cenie ustalonej przez ministerstwo.

Z KONSUMU URZĘDNICZEGO. Stowarzyszenie zakupna dla funkcyjaryuszy w Cieszynie daje do wiadomości, że każda środa i sobota odbędzie się sprzedaż od godziny 5. do 7. po południu. Sprzedaż poszczególnych towarów zostanie na tablicy każdego urzędu ogłoszona.

WIDYMOVANIE PASZPORTÓW. Magistrat Bielska wydaje w porozumieniu z Komendą placu w sprawiewidymowania paszportów zagranicznych następujące pouczenia: 1. Każda osoba, która stara się o wizę paszportu w celu podróży zagranicę musi się naprzód postarać o należycie wygotowany paszport, w którym musi być wypisane państwo, do którego podróż ma być przedsięwzięta. Paszport dla mieszkańców miasta Bielska wydaje urząd policyjny w Bielsku dla powiatu bielskiego, bialskiego i żywieckiego odnośnie starostwa. 2. Przed każdym wyjazdem za granicę musi być w każdym paszporcie umieszczony ze strony politycznej władzy instancji dotyczący przypisek, że przeciwko podróży za granicę nie przemawiają żadne przeszkody. 3. Na podstawie tak wygotowanego paszportu na-

leży postarać się o zwolnienie władzy wojskowej, które wydaje dla Księstwa Cieszyńskiego i dla powiatów bielskiego i żywieckiego Komenda placu w Bielsku, ekspozytura przy targu mięsnym l. 9, a mianowicie każdego wtorku i środy dla powiatów bielskiego i żywieckiego, a każdy czwartek dla mieszkańców Księstwa Cieszyńskiego od godz. 9. do 12. przed południem. 4. Po załatwieniu tych przepisów można się starać o wizę konsulatów zagranicznych. Paszport do Niem. Austrii widujemy się od 16. stycznia każdy piątek w Magistracie bielskim, ul. Cesarska l. 10 w czasie od godz. 9 do 1/2. w południe.

KRAJOWY URZĄD GOSPODARCZY ogłasza: W tygodniu 252. wydana będzie racya mąki dla ciężko pracujących 160 dkg mąki chlebowej i 50 dkg mąki amerykańskiej pszennej, zaś dla lekko pracujących 90 kdg mąki chlebowej i 50 dkg mąki amerykańskiej pszennej, tej ostatniej w cenie po 2 K 16 h za 1 kg. Wszystkie rozdzielnie otrzymały nakaz ścisłego przestrzegania wyznaczonej normy. Zwraca się uwagę szczególnie okolicom górskim i podgórskim, nie raz jak zarządzona rewizja wykazała pod względem zaopatrywania w artykuły żywnościowe upośledzonym, aby w razie zajścia wypadku nie przestrzegania wyznaczonej racji tak mąki chlebowej, jak i amerykańskiej pszennej bezzwłocznie zwracały się z zażaleniem do odnośnych Powiatowych Urzędów gospodarczych, względnie Krajowego Urzędu gospodarczego w Cieszynie.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Narodowej w Cieszynie z dnia 26. stycznia 1920, nr. 765, w sprawie odzieży dla egzekutorów podatkowych.

Egzekutorom podatkowym przyznaje się: jedno kompletne ubranie sukienne, składające się: 1. z jednej bluzy albo żakieta, jednej kamizelki, jednej pary spodni i jednej czapki corocznie, 2. oraz jeden płaszcz sukienny zimowy co 3 lata.

Części ubrania ad 1. przechodzą po trzech miesięcznym, ad 2. po 9. miesięcznym używaniu na własność używającego. W miejsce ubrania w naturze może być przyznane relutum.

Rozporządzenie b. min. skarbu z dnia 27. lipca 1902, nr. 52.266 i z dnia 25. marca 1908, nr. 6508, zawierające odmienne postanowienia o odzieży egzekutorów tracą moc obowiązującą.

Rozporządzenie to obowiązuje od 1. stycznia 1920 r.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Narodowej w Cieszynie z dnia 26. stycznia 1920, nr. 100-20, w sprawie kosztów podróży Komisji podatkowych i mężów zaufania.

Koszta podróży członków komisji podatkowych, i zastępców i mężów zaufania z par. 199. ust. o. p. o., unormowane par. 2. rozporządzenia b. ministerstwa skarbu z 25. czerwca 1897, dz. p. p. nr. 151 (130 d. v. M. S.) podnosi się o 150% od 1. stycznia 1920 począwszy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 168/19 (8). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

FRANCISZKA KOŁOMKA,

urodzonego dnia 16. lipca 1890 w Kiczycach, do Brennej przynależny, katolika, żonatego, chałupnika w Kiczycach p. l. 62, syna Jerzego i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 31. p. obrony krajowej na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań jednego z towarzyszy broni i dalszych doniesień miał w potyczce pod Sawieko- stem w dniu 15. września 1914 r. ponieść śmierć bohaterską. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy jest prawdopodobne, że wymieniony poniosł śmierć, zarządza się na wniosek Anny Kołomkowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 20. kwietnia 1920 albo sądowi albo p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, jako kuratorowi zaginionego udzielono wiadomości o wymienionym.

nie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 19. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 1/20 (1). Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JERZEGO CZYŻA,

urodzonego 29. stycznia w Ustroniu, ewangelika, żonatego, chałupnika w Ustroniu l. 373, syna Pawła i Ewy.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 104. baonu obr. kraj. na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań świadka Jana Romana poniosł w dniu 15. lipca 1915 pod Dębicą śmierć bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Czyżowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, zarazem ogłasza się publicznie wezwanie, aby do dnia 8. kwietnia 1920 albo sądowi albo p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 8. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 14/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

PAWŁA TURONIA,

urodzonego 4. kwietnia 1887 w Bystrzycy, żonatego oberżysty w Bystrzycy, syna Jerzego i Ewy.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. pułku piech. na froncie rosyjskim, gdzie według zawiadomienia komendy wojskowej został zraniony w bitwie pod Iwangrodem w dniu 20. października 1914. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Emilii Turonowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Pawła Turonia wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 31. lipca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 21. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 7 — Gen. IV. 158/1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 9. stycznia 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Pruchna.

Brzmienie firmy: »Ludowe stowarzyszenie spożywcze w Pruchnej, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie środków żywności części ubrań, artykułów gospodarstwa domowego i wogóle towarów wszelkiego rodzaju przez zakupno, wytwarzanie lub przerabianie oraz dostarczanie tychże towarów członkom za gotówkę zaraz płatną.

Sprzedawanie towarów nieczłonkom jest stanowczo wykluczone.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 13-go listopada 1919.

Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze dalszą kwotą 30 K.

Ogłoszenia następują przez przybicie ich na tablicy ogłoszeń w lokalu stowarzyszenia, w braku takiej na domie urzędu gminnego lub jakimkolwiek innym domie w obrębie gminy.

Zarząd składa się z 3 członków. Członkami zarządu są: Przewodniczący Józef Fajkier, nr. 138, rolnik; kasyer Zofia Tolarz, restauratorka; kontrolor Jan Grzybek, nr. 87, rolnik, wszyscy z Pruchnej.

Uprawniony do zastępstwa stowarzyszenia jest zarząd.

Podpis firmy: Pod wyciśniętą stampilią stowarzyszenia podpisuje się dwóch członków zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 9. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1308 — Reg. C. I. 289/1. — Wpis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wpisano do rejestru dnia 9. stycznia 1920:

Siedziba firmy: Kamienica koło Bielska.

Brzmienie firmy: »Grimeisen i Ska Import«, eksport i komis, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Filia zakładu głównego w Krakowie, ul. Długa l. 74.

Przedmiotem przedsiębiorstwa spółki będzie prowadzenie interesu importowego, eksportowego i komisowego, to jest przywóz i wywóz surowców i gotowych fabrykatów wszelkiego rodzaju z kraju i zagranicy, na rachunek własny lub osób trzecich (komis), zastępstwo firm krajowych i zagranicznych, kupno i sprzedaż wszelkich artykułów, przedmiotem dozwolonego han-

dlu będących i komisowy handel tymi towarami, jako też obrót kompensacyjny tymi towarami w granicach ustawowego, względnie rządowego zezwolenia.

Wysokość kapitału wkładowego . . . 40.000 K
na to wpłacono gotówką 20.000 K

Zawiadowcy: I. Artur Eibenschütz w Krakowie, ul. Długa 74; II. Jan Grimeisen w Kamienicy koło Bielska.

Spółka opiera się na kontrakcie spółki z dnia 15. listopada 1919, l. cz. 6124.

Podpis firmy: Firmę podpisuje pod pieczęcią spółki wydrukowanym albo przez kogokolwiek wypisanem brzmieniem firmy, przy filii z dodatkiem filii, jeden z zawiadowców.

Na zebranie spółników zaprasza jeden z zawiadowców i to zapomocą listów poleconych na 14 dni przed terminem zebrania.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 9. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 28 — Gen. IV. 160/1. — Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 16. stycznia 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Mnisztwo.

Brzmienie firmy: »Ludowa Spółka spożywcza, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką«.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;

d) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności spółki odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) z 28. grudnia 1919.

Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze kwotą w tej wysokości, w jakiej udział jego się znajduje.

Ogłoszenia następują okólnikiem lub przez gazetę »Gwiazdkę Cieszyńską«.

Dyrekcja (zarząd) składa się z 3 członków i 1-go zastępcy. Członkami dyrekcyi są: Józef Czernik, przełożony gminy, jako przewodniczący; Paweł Trombik, Antoni Bibro, jako członkowie zarządu i Paweł Zagóra, jako zastępca, wszyscy w Mnisztwie.

Dprawnieni do zastępstwa: Dyrekcja.

Podpis firmy: Pod pieczęcią firmy podpisuje się 2 członków dyrekcyi.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 16. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Konkurs.

Prezes Sądu okręgowego w Cieszynie rozpisuje konkurs na obsadzenie

kilku posad pomocniczych sił kancelaryjnych

Ubiegający się o te posady mają wykazać: 1. Wiek nie poniżej 18 i nie ponad 30 lat. 2. Życie pod każdym względem nieposzlakowane. 3. Znajomość języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie. 4. Biegłość pisania na maszynie.

Prośby własnoręcznie pisane, udokumentowane odpisami świadectw i świadectwem zdrowia należy wnieść do 10. lutego b. r. do Prezydium Sądu okręgowego w Cieszynie.

BOCHEŃSKI.

Ogłoszenie konkursu.

Przy 5-klasowej publicznej szkole ludowej męskiej II. w Cieszynie na placu Klasztornym, z niemieckim językiem wykładowym, jest do obsadzenia

stała posada nauczycielska

z systemizowanymi poborami. Petenci winni wnieść podania w drodze przełożonej Rady szkolnej powiatowej do Rayd szkolnej miejscowej w Cieszynie do dnia 29. lutego 1920.

Przewodniczący:

ŻURAWSKI.

Walki na dwa fronty.

Cieszyn, 7. lutego.

W chwili, gdy zachodnie nasze granice w południowej części już posiadliśmy, w południowym odcinku zdolnywać dopiero musimy drogą plebiscytów, a w ten sposób długo jeszcze prowadzić tu wyteżoną walkę z żywiołami wrogimi dla Polski, które nie przebiegają w środkach, by zohydzić Polskę i przedstawić ją u ludności w jak najgorszym świetle, na wschodzie walka z bolszewikami przybiera nową fazę. Oto Rosja sowiecka proponowała Polsce pokój i to najzupełniej oficjalnie przez swego ministra spraw zagranicznych i szefów państwa.

Nasz minister spraw zagranicznych Patek odpowiedział już telegraficznie, że Polska propozycję pokojową rosyjską rozpatrzy i da odpowiedź.

Przypuszczać należy, że rząd polski potrafi skorzystać z dobrej sposobności i pertraktacje z wyczerpaną Rosją poprowadzi tak, by do zawarcia pokoju dojść jak najrychlej a rozwiązawszy sobie ręce na wschodzie, z tem większą energią poprowadzić kampanię dyplomatyczną na granicach zachodnio-południowych.

Jakież mogą być nasze warunki pokoju z Rosją sowiecką?

Musimy wyjść z punktu widzenia polskiej racji stanu, by się w tej skomplikowanej sprawie zorientować, bo to jedynie może nam dać rozwiązanie.

Naturalnie ekspansja Polski idzie w kierunku wschodu i dlatego dążeniem naszym winno być zabezpieczenie sobie swobody tej ekspansji.

Historia naszych stosunków na wschodzie po przez wieki wskazuje, że wysiłki państwowe polskie szły w kierunku północno-wschodnim i południowo-wschodnim, w formie oskrzydlenia Rosji wzdłuż dwóch mórz, a mianowicie Bałtyku i morza Czarnego.

Litwa, — Żmudz, — Inflanty, to jeden kierunek naszej ekspansji, Wołyń, — Podole, — Dzikie Pola, — Odesa — to druga linia naszej kolonizacji.

Jeżeli szliśmy również wprost na wschód, przez Pińszczyznę, to raczej dla wyrównania tamtych dwóch linii zasadniczych, prowadzących przez Wilno i Lwów.

Ten kierunek naszej ekspansji dowodzi wielkiego dalekowiedztwa politycznego Polaków, bo istotnie nad danym krajem panuje ten, kto panuje nad jego dościami do morza.

Oto pierwszy punkt polskiej racji stanu.

A tu drugi ten: Polska leży wprost Euro-py i naturalna jej figura — to wał, odgraniczający wschód od zachodu po linii Gdańsk—Odessa z oparciem o Karpaty.

Z tych przesłanek bezspornych, bo historycznych, wynika, że nasza odpowiedź musi brzmieć w zasadzie tak, że Polska żąda uznania kompletnej niepodległości państw, które utworzyły się wzdłuż morza Bałtyckiego, na południu zaś żąda przyłączenia całego Wołynia, Podola i dalej do-stępu do Odessy wraz z tym portem.

W ten sposób zrealizowałyby się idea Polski od morza do morza, co nie jest czczym frazesem, lecz koniecznością naturalnego rozwoju państwowej indywidualności Polski i rozwoju cywilizacyjnego narodu polskiego. W ten sposób zlikwidowałyby się afera ukraińska na naszych kresach i irrydenta ukraińska przeniosłaby się na Kijów i Zadnieprze, co byłoby podwójnie dla nas korzystne. Raz dlatego, że odsunęłaby się ona od nas na wschód, a po drugie dlatego, że wzmogła by się tem bardziej między Dnieprem a Donem.

Doszedłszy do morza Czarnego, stanęlibyśmy się bezkonkurencyjnym pośrednikiem między zachodem i wschodem i zabezpieczylibyśmy sobie na bardzo daleką przyszość świetne widoki nie tylko handlowe, ale i kolonizacyjne.

Zabezpieczwszy sobie niepodległych sąsiadów nad Bałtykiem, nie mając z nimi sprzecznych interesów, mielibyśmy wolną rękę w ekspansji handlowej na ich terenach, będąc jedno-

ześnie ich przyjaznym opiekunem politycznym i militarnym, a mając w nich wiernych sojuszników na wypadek konfliktu z Rosją.

Tym programem pokojowym poszlibyśmy bardzo na rękę Rumunii, która by nas w tem bezwzględnie poparła, uwolnilibyśmy ją bowiem od niebezpiecznego rosyjskiego sąsiada a zapewnilibyśmy jej w ten sposób na zawsze Besarabię.

Rosja ma wiele portów na Czarnym morzu i utrata Odessy za pokój z nami nie byłaby dla niej żadną klęską.

Nie będę tu wchodził w szczegóły warunków pokojowych, jakie należałoby uzyskać dla Polski przy zawieraniu umowy z bolszewikami, a szczegółów tych jest bardzo wiele, poczynawszy od wynagrodzenia za straty, szczególnie za straszne spustoszenia posiadania naszego na Ukrainie, a kończąc na zwrocie naszych skarbów sztuki, wywożonych różnemi czasy do Rosji, ale chciałbym jeszcze podkreślić jeden warunek, którego omi-nąć nie można.

Otóż wynagrodzenie za straty materialne, poniesione przez Polskę w walce z barbarzyństwem rewolucyj rosyjskiej w obronie nie tylko ludności, mającej nieszczęście przebywania przez jakiś czas w szponach wszystko-niszczącego bolszewizmu, ale i całej Europy, winno być wypłacone Polsce w złocie. Już Estończycy potrafili wykorzystać położenie i wymogli w warunkach pokojowych wypłacenie im 15 milionów w złocie. Nie wiem, jaka suma należałaby się Polsce. Ale gdyby tylko sto milionów miała ona wynieść, to już według dzisiejszej wartości złota i stosunku doń naszej marki osiągnęlibyśmy zabezpieczenie naszej waluty na kilka miliardów marek, co znakomicieby wpłynęło na podniesienie jej w Europie.

Te dwa warunki — zabezpieczenie naszej ekspansji na wschód do morza i kontybuty w złocie winny się stać podstawą rokowań pokojowych.

Zakończenie wojny na wschodzie stałoby się bezwarunkowo jednym z najsilniejszych naszych atutów w walce o granice południowo-zachodnie z Czechami.

Wygrana nasza na wschodzie byłaby wygraną i na zachodzie.

G. O.

Do mieszkańców Księstwa Cieszyńskiego.

Międzynarodowa Komisja, powołana przez Radę Najwyższą Państw sprzymierzonych i stowarzyszonych obejmuje z dniem dzisiejszym rząd waszego kraju. Od dziś dnia wszelkie istniejące władze, tak administracyjne jak autonomiczne, podlegają jej zwierzchniemu kierownictwu. Siły wojskowe polskie i czecho-słowackie opuszczają teren, na którym ma odbyć się plebiscyt. Zastępują je wojska państw sprzymierzonych i stowarzyszonych, zgodnie z życzeniem rządów Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czesko-Słowackiej. Wojska te będą utrzymywać w waszym kraju spokój i porządek publiczny aż do chwili, kiedy wyrażicie przez swe głosowanie, do jakiego państwa pragniecie na przyszłość należeć.

Przybywamy tu jako przyjaciele, by spełnić wasze życzenie, ożywni jedynem pragnieniem oddania wam usługi. Będziemy okazywać jednako dobrą wolę względem wszystkich bez wyjątku mieszkańców tego kraju i zachowamy zupełną bezstronność wobec wszystkich partii. Pragnąc przede wszystkim utrzymania dobrych stosunków pomiędzy dwoma sąsiednimi i bratnimi państwami, które w równej mierze łączą węzły przyjaźni z państwami sprzymierzonymi i stowarzyszonymi, Komisja starać się będzie wykonać wolę Rady Najwyższej, dając wam możność wyrażenia waszej woli w plebiscycie w zupełnej swobodzie i bez żadnego nacisku z czyjejkolwiek strony i jakiegokolwiek rodzaju.

Obwieszczenie późniejsze zapozna was z warunkami, w których odbywać się będzie głosowanie.

Komisja międzynarodowa polega na dobrej woli mieszkańców oraz na pomocy władz istniejących, które zechcą ułatwić jej wykonanie zadania. Komisja czuwać będzie, aby spokój publiczny nie był zakłócony, pragnieniem jej jest, aby każdy obywatel korzystał z istniejących swobód politycznych, aby nic nie tamowało pracy na roli, w kopalniach i w fabrykach, aby handel i przemysł rozwijały się normalnie.

Spokojni obywatele kraju liczyć mogą na opiekę Komisji międzynarodowej, która natomiast surowo wystąpi przeciw burzycielom porządku. Wszelkie zakłócenie porządku publicznego lub pokoju społecznego, wszelkie usiłowania wpływania na wynik plebiscytu lub tamowanie swobody wypowiedzania się ludność będzie surowo karane.

Jako przedstawicielka starych demokratycznych państw, których zasady wolności spoczywają dzisiaj na niewzruszonych podstawach, Komisja międzynarodowa zapewni wam prawo swobodnego decydowania o swym losie, które zostało wam uroczysto przyznane.

Cieszyn, dnia 3. lutego 1920.

MIĘDZYNARODOWA KOMISJA:

E. C. Wilton. H. de Manneville.

Senator Markiz Borsarelli. Prof. Dr. Yamada.

Plebiscyt.

Komunikaty z dotychczasowego przebiegu obrad Międzynarodowej Komisji plebiscytowej:

Cieszyn, 3. lutego. Uchwały posiedzenia Pleb. Komisji alianckiej z dnia 2. lutego. Znosi się milicję i czeską żandarmeryę policyjną jako organizacje wojskowe; nieprzynależni do Śląska członkowie tych organizacji mają kraj opuścić. Zostaje żandarmerya zwykła, ograniczona do liczby przedwojennej i o składzie osobowym, ile możliwości przedwojennym. Żandarmerya ta podlega starości, pod kontrolą władz wojskowych Komisji międzynarodowej. Linia celna na linii demarkacyjnej znosi się z tem, że funkcjonariusze cłowi mają być przeniesieni do 8. b. m. na granice kraju. Rozkaz w zaprzestaniu rewizji został już dziś wydany. Władze polskie i czeskie urządzają na stacjach granicznych stacje cłowe dla przeszkodzenia wywozowi niedozwolonemu ze Śląska. Przewidziane są stacje w Dziedzicach, Bielsku, Mostach, Jabłonkowie, Frydku, Polsk. Ostrawie i w Boguminie albo Gruszowie. Znosi się cenzurę uprzednią (prewencyjną) dla prasy i przywraca się ustawodawstwo prasowe austriackie z kompetencją sądów a nie władz administracyjnych. Od dnia 2. lutego zaprowadza się zupełną wolność prasy i przesyłki dzienników na całym Śląsku Cieszyńskim. Przywraca się połączenie telegraficzne i telefoniczne, oraz zupełną wolność telegrafu i poczty na całej przestrzeni Śląska. Taryfa pocztowa jest jednolita w całym Księstwie Tworzy się mieszaną komisję żywnościową, złożoną z Polaków, Czechów i Niemców i nawiązuje się zerwane stosunki z amerykańską organizacją, trudniącą się żywieniem dzieci. Z dniem 3. lutego wchodzi w życie amnestya dla zasądzonych przestępców politycznych, abolicja rozpoczętych procesów politycznych i uwolnienie wszystkich więźniów, posadzanych o przewinienia polityczne lub mające związek z polityką. Komisja odnosi się do rządu polskiego i czeskiego z domaganiem się zastosowania amnestyi, abolicji i uwolnienia wszystkich obywateli śląskich, którzy są zamknięci na terytorium Polski Czechosłowacy.

Cieszyn, 4. lutego. Międzynarodowa Komisja plebiscytowa zamianowała prefektami pp. radcę Żurawskiego w Cieszynie ze strony polskiej i dra Michalka ze strony czeskiej. Prefekci będą organami wykonawczymi Komisji, a wszyst

kie władze krajowe i powiatowe będą im podlegały. Komisya zastanawiała się dzisiaj nad urzędzeniem sądownictwa, poczt i telegrafów, oraz nad ujednolicieniem taryf i opłat. Wezwała ona jednoznacznych ekspertów na konferencję na dzień jutrzejszy. W uzupełnieniu podanej wczoraj wiadomości należy donieść, że rewizja na linii demarkacyjnej będzie zniesiona dopiero 8. lutego b. r., t. j. po przeniesieniu linii cłowych na granice kraju, t. j. na Ostrawicę i Białkę.

Cieszyn, 5. lutego. Na posiedzeniu Międzynarodowej Komisji plebisc. przedłożył podpułkownik Brand z komisji węglowej z Mor. Ostrawy żądanie, ażeby Komisya pozwoliła na wywóz potrzebnej nafty i smarów do kopalni i fabryk na Morawach. Ze względu na potrzeby węgla, Komisya uchyliła w tym kierunku swoją poprzednią uchwałę, zakazującą wywóz ze Śląska Cieszyńskiego jakichkolwiek towarów, przywiezionych z Polski lub Czech dla użytku Śląska, zastrzegła przytem, że samo dostarczenie nafty zależy od rządu polskiego. Poseł Zamorski imieniem rządu oświadczył gotowość pod warunkiem jednak, że zaległości węglowe zostaną przez Czechów na-przód spełnione. Następnie przesłuchano ekspertów pocztowych w sprawie ujednolicienia taryf. Uchwalono na markach (listowych) polskich i czeskich nadrukować litery S. O. (Silesie Orientale — Śląsk wschodni, względnie Spisz-Orawa) i datę 1920. Zażądano dla tak stemplowanych marek taryfy wewnętrznej na listy w obrębie Księstwa Cieszyńskiego i Polski oraz Czechosłowacyi. Następnie przesłuchano ekspertów w sprawie sądownictwa, a mianowicie ze strony polskiej prezydenta sądu dra Bocheńskiego, ze strony czeskiej wiceprezydenta Hochelbera. Decyzji jeszcze nie powzięto żadnej.

Cieszyn, 6. lutego. Biuro prasowe Delegacji polskiej komunikuje: Warszawskie biuro prasowe, powołując się na rozmowę z posłem Regerem, podało nieścisłe wiadomości. Zarządzenia, dotyczące się dyslokacji wojsk, nie mają nic wspólnego ze sprawą polityczną. Zajęcie powiatu sądowego Polska Ostrawa i części powiatu frysztackiego i cieszyńskiego poza linią demarkacyjną jest wynikiem techniki wojskowej; po prostu wojska francuskie wysiadły w Boguminie i stąd rozpoczęły okupację Śląska. W pierwszym dniu wojska te rzeczywiście zajęły pow. sądowy polsko-ostrawski i cały powiat frysztacki i cieszyński. Na drugi dzień przeznaczone były do okupacji pow. bielski i reszta pow. frydeckiego, ponieważ jednak wojska włoskie z powodu strejku kolejowego we Włoszech spóźniły się, okupacja tych terenów odwlokła się. Linia demarkacyjna została zniesiona tylko jako linia wojskowa i cłowa. Wedle zamiarów Komisji plebiscytowej ma być utrzymana jako linia administracyjna i sądowa. Rozprawy w tej kwestyi jeszcze nie ukończone. Co do żandarmerii, to ma być utrzymana ze zmniejszeniem jej liczby do stanu przedwojennego. Sprawa zatem nie przedstawia się ani jako kłeska, ani też jako zwycięstwo.

Kronika.

APROWIZACYA ŚLĄSKA. Strejk w re-wirze ostrawsko-karwińskim odbił się nader ujemnie na aprowizacji Śląska, albowiem pomijając trudności komunikacyjne, które znacznie zostały powiększone, dla braku węgla, dowożonego z Karwiny, stanęły w Poznaniu dwie największe młockarnie, które specjalnie młóciły zboże dla Śląska. Dostawa zboża a zatem i przydział mąki dozna w tym tygodniu pewnej zwłoki, Krajowy Urząd gospodarczy zwraca jednakowoż uwagę ludności, iż niema najmniejszego powodu do niepokoju, gdyż najpóźniej w czwartek lub w piątek tygodniu bieżącym (253) całkowita kwota, wynosząca dla ciężko pracującego na bieżący tydzień 185 dkg mąki chlebowej i 25 dkg mąki amerykańskiej, zaś dla lekko pracujących 115 dkg mąki chlebowej i 25 dkg mąki amerykańskiej bezwarunkowo wydana będzie.

PRZYDZIAŁ CUKRU. Z Powiatowego Urzędu gospodarczego w sprawie rozdziału cukru komunikują: W miesiącu lutym b. r. wydać się będzie na kartę i osobę po 25 dkg cukru białego i 75 dkg cukru żółtego. Co do cukru dla dzieci do 2 lat, starych osób ponad 70 lat i osób

chorych z świadectwem lekarskim postępować się będzie tak samo, jak w ubiegłym miesiącu, mianowicie stemplowane będą odnośne karty cukrowe dopiero po 20. lutego b. r.

TARGOWE OBWIESZCZENIE. Wydział gminy miasta Cieszyna uchwalił na swoim posiedzeniu z dnia 30. stycznia 1920 podwyższyć targowe od bydła i będzie teraz wynosić: od jednego konia 20 K, od jednego zrebienia 10 K, od jednego wozu 2 K, od jednej sztuki bydła rogatego (krowy, woła, buhaja) 15 K, od jednego cielęcia 5 K, od jednej owcy, kozy 5 K, od jednego prosięcia 2 K, od jednego warchlaka lub jednej świni większej 5 K, od jednej wielkiej świni 10 K. — Przełożenie miasta Cieszyna, dnia 1. lutego 1920.

PODATKI W RZEŹNI. (Obwieszczenie.) Wydział miasta Cieszyna uchwalił na ostatnim posiedzeniu dnia 30. stycznia 1920 podwyższyć podatki w miejskiej rzeźni od każdej sztuki bydła zabitego. Wynoszą one teraz: Od jednego konia 9 K 60 h, od jednej sztuki wielkiego bydła rogatego 14 K 40 h, od jednej sztuki małego bydła rogatego 9 K 60 h, od jednego cielęcia 4 K 56 h; od jednej wielkiej świni 6 K; od jednej małej świni 6 K, od jednej owcy, kozy 2 K 88 h.

SPRAWOZDANIE Z POSIEDZENIA MIEJSKIEJ RADY GOSPODARCZEJ z dnia 18. stycznia 1920. Przy wyżej wspomnianem posiedzeniu Miejskiej Rady Gospodarczej miasta Cieszyna zdał kierownik Miejskiego Urzędu Gospodarczego sprawozdanie o położeniu żywnościowym i stwierdził głębokie niezadowolenie i podniecone usposobienie ludności, które się nieraz z doniesienia gazet ukazuje. Kierownik postawił wniosek, ażeby wybrano komitet, któryby się zajął sprawami aprowizacji i zażaleniami w tym kierunku przez ludność wniesione. Po dłuższej debacie wybrano do tego komitetu pp. Rottmanna, Buzka Jana i Macheja. Kierownik M. U. G. doniósł dalej o akcyi Rządu krajowego, mającej się przeprowadzić w celu oddania środków żywności dla ubogiej ludności miasta. Ta akcja ma się przeprowadzić na wzór pomocy żywnościowej za b. Austrii bez uwzględnienia klas podatkowych. Przeprowadzenie owej akcyi poleca się dawniejszej komisji dla ustalenia klas podatkowych. Co się tyczy zaopatrzenia miasta w mięso, to powiedziano, że G. U. G. cały zakup mięsa dla miasta przeprowadza. Ceny bydła podnoszą ciągle w Galicyi, a więc nie było można podwyższenia ceny mięsa na 32 K zapowiedz. Mimo tego można było cenę słoniny na 46 K ustalić. G. U. G. zawarł dalej kontrakt na dostarczanie jaj i jest w stanie je po cenie 1 K 20 h ludności miejskiej sprzedawać, mimo tego, że cena w Galicyi jest o wiele wyższą. Co się tyczy ziemniaków, to G. U. G. zamówił aż do końca lipca 210 wagonów na jedzenie i na sadzenie. Dowozy ziemniaków nadchodzą dosyć regularnie, jednak jest zawsze część zmarznięta, tak, że ludność tylko po części może być w ziemniaki zaopatrzona.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Narodowej w Cieszynie z dnia 31. stycznia 1920 r., nr. 6918. — »Tok instancji władz skarbowych«.

Odnośnie do art. 7. rozp. ministerstwa skarbu w Warszawie z dnia 12. kwietnia 1919, nr. 39/287 postanawia się co następuje:

§ 1.

We wszystkich sprawach skarbowych, w których na podstawie obowiązujących przepisów orzekało dotąd być ministerstwo skarbowe w Wiedniu bądź to w toku instancji, jako instancja III., bądź też jako władza administracyjna lub nadzorcza, — należy orzecznictwo i wydawanie zarządzeń do władzy skarbowej (Dyrekcja skarbu Księstwa Ciesz.) II. instancji — jako ostatniej instancji.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UCHWAŁA

Komisji przywozu i wywozu Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego z dnia 28. stycznia 1920 o podwyższeniu opłaty za wywóz.

Przy powołaniu się na § 10. ust. 2. rozporządzenia Rady Narodowej z dnia 7. listopada 1919, podnosi się opłatę wywozową do 2% wartości towaru, na który żąda się pozwolenia wywozowego.

Strony winne opłatę wywozową uiścić w Urzędzie przywozu i wywozu, względnie w ekspozyturze Urzędu wywozu i przywozu w Bielsku przy odbiorze pozwolenia na wywóz. Wartość towaru ustala się w każdym wypadku według cen w kraju, do którego towar ma być wywieziony. W razie wątpliwości co do wartości towaru rozstrzyga Komisja, ewentualnie po przesłuchaniu znawców.

Postanowienie niniejsze wchodzi w życie z d. 1. lutego 1920.

KOMISYA PRZYWOZU I WYWOZU RADY NARODOWEJ.

UCHWAŁA

Komisji przywozu i wywozu Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego z dnia 16. stycznia 1920.

1. W celu ułatwienia manipulacji w uwzględnieniu szczególnych stosunków gospodarczych i społecznych tak wielkiego środowiska przemysłowego i handlowego, jakim jest miasto Bielsko, postanawia Komisja, która jest do tego na podstawie rozporządzenia Rady Narodowej z d. 7. listopada 1919, dz. urz. nr. 224, upoważniona, utworzyć w Bielsku Ekspozyturę Urzędu przywozu i wywozu.

2. Przy wydawaniu pozwoleń na wywóz lub przywóz musi się Ekspozytura ściśle stosować do wskazówek i instrukcji, wydanych przez Komisję przywozu i wywozu, oraz zasięgać opinii Izby handlowej Urzędu burmistrzowskiego w Bielsku.

3. Kompetencja Ekspozytury Urzędu przywozu i wywozu w Bielsku rozciąga się tylko do pozwoleń na przywóz i wywóz towarów, objętych w § 6. ust. 2. rozp. z 7. listopada 1919, dz. urz. nr. 224, z wyłączeniem jednak spirytusu, towarów monopolowych i zrejonowanych, objętych w zarząd państwa środków żywności.

4. Ekspozytura w Bielsku uprawniona jest do przyjmowania podań o pozwolenie na przywóz i wywóz, które podlegają w myśl § 6. ust. 1. rozp. z d. 7. listopada 1919 kompetencji Komisji przywozu i wywozu. Podania te jednak, zaopatrzone opinią Izby handlowej, względnie innych kompetentnych instytucji publicznych, należy przedkładać do załatwienia Komisji przywozu i wywozu w Cieszynie.

5. O lokal dla Ekspozytury i urządzenie tegoż ma postarać się Urząd burmistrzowski w Bielsku.

KOMISYA PRZYWOZU I WYWOZU RADY NARODOWEJ.

Dr. Leon Wolf. Radca Dr. Banaszkiewicz.
Radca Wolaniecki. Radca Okołowicz.

ROZPORZĄDZENIE

Rządu krajowego Księstwa Cieszyńskiego z dnia 1. stycznia 1920, l. II-51, zmieniające ceny maksymalne skór surowych, ustanowione rozporządzeniem z dnia 14. października 1919, l. 5164, w ust. 1., 3., 4., i 5., oraz obrót takowemi w ust. 7.

Rząd krajowy Księstwa Cieszyńskiego zmienia powyższe ustępy wymienionego rozporządzenia następująco:

Skóry jałowcze, krowie, wołowe, bycze i cielęce każdej wagi K 12.75 za 1 kg
skóry końskie do 210 cm . . K 66.50 za szt.
skóry końskie ponad 210 cm . . K 91.— » »

Ceny powyższe obowiązują tylko za skóry czyste i nieuszkodzone.

3. Skóry gotowe przy sprzedaży przez fabrykantów:

Skóra wierzchnia wołowa I. gatunek 80 K za 1 kg
 Skóra wierzchnia wołowa, II. gat. 74 K za 1 kg
 Skóra wierzchnia wołowa III. gat. 66 K za 1 kg
 Skóra wierzchnia końska I. gatunek 66 K za 1 kg
 Skóra wierzchnia końska II. gatunek 56 K za 1 kg
 Skóra Chevreauks końska . . . 25 K za stołę,
 Skóra cielęca wierzchnia . . . 20 K za stołę.
 Skóra wierzchnia boksowa I. gat. 30 K za stołę.
 Skóra wierzchnia boksowa II. gat. 25 K za stołę.
 Skóra podszwowa (Crupe) . . . 80 K za 1 kg
 Skóra z karków i boków . . . 60 K za 1 kg
 Skóra spodnia końska . . . 60 K za 1 kg
 Skóra łupana I. gatunek . . . 35 K za 1 kg
 Skóra łupana II. gatunek . . . 27 K za 1 kg

4. Tytułem zysku dla handlu hurtownego i opłat na rzecz Referatu skórniczego Krajowego Urzędu gospodarczego w Cieszynie dolicza się do cen wyżej wymienionych 2 proc. dodatku.

5. W handlu detalicznym wolno doliczyć do cen wyżej podanych 8 proc. dodatku.

7. Referat skórniczy Krajowego Urzędu gospodarczego zwalnia fabrykantom skóry 20 proc. całej produkcji, jednakowoż w skórze wierzchniej, którą wolno im sprzedać za ugodą Referatu skórniczego Krajowego Urzędu gospodarczego do innych części państwa polskiego po wyższych cenach.

Inne ustępy z dnia 10. października 1919, l. 5164-a, pozostają niezmienione.

Naczelnik Rządu krajowego:

Dr. Michejda wł. r.

Wpisy firm.

Firm. 30. — Gen. IV. 162/1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszenia dnia 15. stycznia 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Bąków-Rychułd.

Brzmienie firmy: »Spółka spożywcza w Bąkowie-Rychułdzie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograni. poręką«.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

- zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i . p.;
- zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;
- popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;
- udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności spółki odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 15. grudnia 1919.

Każdy członek ręczy jeszcze w tej wysokości, w jakiej udział jego się znajduje.

Ogłoszenia następują przez jednorazowe ogłoszenie w »Gwiazdce Cieszyńskiej« lub okólnikiem.

Zarząd składa się z 4 członków. Członkami zarządu są: Paweł Krupa, siedlak w Rychułdzie, przewodniczący; Jan Gumola, chałupnik w Rychułdzie, członek zarządu; Jan Czyż, chałupnik w Bąkowie, członek zarządu; Franciszek Gabryś, robotnik w Bąkowie, zastępca.

Uprawnienie do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie 2 członkowie Zarządu.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 15. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 22 — Gen. IV. 130/2. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 15. stycznia 1920 r. przy stowarzyszeniu »Drewno«, stowarzyszenie przemysłowców i handlarzy drzewa Małopolski i Śląska, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Bielsku:

- Aleksandra Grubnera, kupca w Rajczy;
- Witolda Okoniewskiego, inżyniera w Wadowicach, i
- Wayława Omlaufa, prywatnego w Bielsku — wybrano jako członków dyrekcji.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 15. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 34. — Gen. II. 91/20. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano 17. stycznia 1920 przy stowarzyszeniu: »Spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Piosku, spółka zarejestrowana z nieogr. poręką«, Jerzego Gazura jako definitywnego członka zarządu.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 17. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 12/20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JÓZEFA BUJOKA,

urodzonego 16. czerwca 1878 w Sulmopolce, ewangelika, żonatego, robotnika fabrycznego we Wielkiej Ciszownicy, syna Tomasza i Maryi.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań świadka Jana Fobra poniósł śmierć w sierpniu 1915 r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Bujokowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 20. kwietnia 1920 albo sądowi albo p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,

dnia 20. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 10/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ADAMA KOTASA,

urodzonego 3. czerwca 1880 w Oldrzychowicach, ewangelika, żonatego robotnika hutniczego w Oldrzychowicach, syna Pawła i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach b. 5. baonu strzelców polowych na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań świadka Pawła Kubika poniósł śmierć bohaterską w dniu 31. maja 1915 r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Kotasowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 21. kwietnia 1920 albo sądowi albo dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,

dnia 21. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 13/20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

KAROLA CZENDLIKA,

urodzonego 15. września 1888 w Mał. Kończycach, katolika, żonatego górnika w Mał. Kończycach l. 100, syna Jana i Teresy.

Wymieniony, walcząc w 1915 r. w szeregach b. 31. p. strzelców na froncie rosyjskim, dostał się do niewoli, gdzie według zawiadomienia umarł w szpitalu wojskowym w Czystopole w dniu 30. kwietnia 1917.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Joanny Czendlikowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 21. kwietnia 1920 albo sądowi, albo p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,

dnia 21. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 193-19-3. — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA GOĆKA,

urodzonego 9. maja 1894 w Drogomyślu, katol., żonatego, komornika w Międzywiciu l. 12.

Wymieniony walczył na froncie włoskim przy oddziale maszynowym, gdzie według zeznań świadka Józefa Ostruszki został w dniu 25. października 1918 przez granat nieprzyjacielski rozdarty.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Zuzanny Gociek postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 23. kwietnia 1920 albo sądowi albo dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, Oddz. IV.,

dnia 23. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 4/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

KAROLA HAROKA,

urodzonego 22. lipca w Bobrku, ewangelika, stanu wolnego, robotnika fabrycznego w Wielkiej Ciszownicy l. 89, syna Pawła i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach był. p. p. nr. 100 na froncie włoskim, gdzie według nie sprawdzonych dotychczas wiadomości miał w r. 1915 ponieść śmierć bohaterską. Od 18. czerwca 1915 niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Adama Dziekanika postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Karola Haroka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 22. lipca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,

dnia 12. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 8/120 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA PELIKANA,

urodzonego dnia 31. stycznia 1885 w Milanowie, katolika, żonatego górnika w Dol. Suchej, syna Józefa i Cecylii.

Wymieniony walcząc w szeregach był. 54. p. piech. na froncie rosyjskim dostał się do niewoli w dniu 17. maja 1915. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Pelikanowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Franciszka Pelikana wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 25. lipca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 13. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 9-20—1. — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

PAWŁA DANYSIA,

urodzonego dnia 13. stycznia 1888 w Górnym Żukowie, ewang., żonatego, właściciela realności w Górn. Żukowie l. 139, syna Pawła i Maryanny.

Wymieniony walcząc w szeregach był. 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości zaginał w sierpniu 1916. roku. Od 7. sierpnia 1916. r. niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1 ustawy z dnia 31. marca 1917, nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Anny Danysiowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi, panu drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Pawła Danysia wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 25. lipca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, Oddz. IV.,
dnia 15. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 17-20—1. — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ADAMA RASZKI,

urodzonego 28. kwietnia 1880 w Bystrzycy, ew., żonatego, murarza z Karpentnej l. 57, syna Jana i Maryanny.

Wymieniony, walcząc w szeregach był. 31. p. kraj. obrony na froncie włoskim, dostał się do niewoli wojennej, gdzie według zeznań świadka Pawła Stonawskiego umarł w kwietniu 1928. r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Raszkowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 23. kwietnia 1920 albo sądowi albo p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, Oddz. IV.,
dnia 23. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 5/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JERZEGO CIEŚLARA,

urodzonego 28. sierpnia 1880 w Wiśle, ewangelika, żonatego chałupnika w Wiśle l. 432, syna Jerzego i Anny.

Wymieniony brał udział w wojnie jako robotnik pospolitego ruszenia oddziału 15./VII. na froncie włoskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości zaginał w wrześniu 1917 roku. Od 3. września 1917 niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Cieślarkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. Pawłowi Raszce, naczelnikowi gminy w Wiśle, wiadomości o wymienionym.

Jerzego Cieślara wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 23. lipca 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,

dnia 13. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Ogłoszenie

Dyrekcji skarbu Ks. Cieszyńskiego w sprawie przesylek pieniężnych z Ameryki do Polski, a w szczególności do Śląska Cieszyńskiego.

Doszło do tutejszej wiadomości, że czeska prasa rozgłosiła w Ameryce, jakoby nie można było przysyłać pieniędzy z Ameryki do Polski, a w szczególności do Śląska Cieszyńskiego, inaczej, jak tylko czekami za pośrednictwem banków czeskich. Ponieważ dla dobra państwa polskiego jest bardzo ważne, aby jak najwięcej zdrowej obcej waluty otrzymało, a nie żeby wrogi nam banki czeskie na polskich kapitałach w Ameryce zarabiał i nasz kredyt na obczyźnie podkopywały, podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Polacy, przebywający w Ameryce, jako też wszyscy poddani państwa polskiego tamże zamieszkali powinni pieniądze wysyłać z Ameryki do Polski, a więc także do Śląska wyłącznie przez Bank przemysłowy w Krakowie.

Obwieszczenie.

Wydział gminy miasta Cieszyna uchwalił na posiedzeniu z dnia 30. stycznia 1920 przy obradzie preliminarza na rok 1920 wnieść do Rządu Republiki polskiej prośbę o wydanie ustawy, na podstawie której gmina miasto Cieszyn byłaby upoważniona na cele gminne pobierać 25% dodatku od podatku z pborów (dochodów) osobowych.

Tę uchwałę podaje wydział gminny według § 80. śląskiej ordynacji gminnej do publicznej wiadomości z tem zaznaczeniem, że ewentualne upomnienia tej uchwały się tyczące w ciągu wyznaczonego terminu 14 dniowego, t. j. aż do dnia 14. lutego 1920, do przełożenia gminnego mogą być wniesione.

PRZEŁOŻENSTWO MIASTA CIESZYNA,

dnia 31. stycznia 1920.

Gamroth, burmistrz.

Obwieszczenie.

Wydział miasta Cieszyna uchwalił na posiedzeniu dnia 30. stycznia 1920 pobierać w latach 1920, 1921 i 1922 podatek od obcych, którego wysokość wyznaczona jest jak następuje:

Dla obcych w hotelach »pod Jeleniem«, »Austria« i »Dworcu centralnym:

od 1 łóżka dziennie 5 K
» 2 łóżek » 8 K

W Śląskim Domu:

od 1 łóżka dziennie 3 K
» 2 łóżek » 5 K

We wszystkich innych hotelach i gospodach z mieszkaniem dla obcych:

od 1 łóżka dziennie 2 K
» 2 łóżek » 3 K

W prywatnych domach noclegujący nie dla załatwienia interesów w Cieszynie przebywający obcy płaci dziennie 2 K od osoby.

W prywatnych domach noclegujący dla załatwienia interesów w Cieszynie przebywający obcy płaci dziennie 5 K od osoby.

Uwolnieni są: a) urzędnicy państwowi, krajowi i gminni, którzy w miejscu służbowo mają do czynienia; b) krewni, włącznie krewni aż do drugiego stopnia.

Za pobór podatku od obcych są posiadacze hoteli, gospód i przełożeni domostwa odpowiedzialni. Przepięstwa będą karane grzywną od 200 aż do 2000 K.

Uchwałę tę podaje wydział gminny według § 80. śląskiej ordynacji gminnej do publicznej wiadomości z tem zaznaczeniem, że ewentualne upomnienia tej uchwały się tyczące w ciągu wyznaczonego terminu 14 dniowego, t. j. do 14. lutego 1920 do przełożenia gminnego w Cieszynie wnieść trzeba.

PRZEŁOŻENSTWO MIASTA CIESZYNA,

dnia 1. lutego 1920.

Gamroth, burmistrz.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tłumacz

dla języka francuskiego zostanie natychmiast przyjęty. Płaca według umowy.

Rząd krajowy Księstwa Ciesz. w Cieszynie.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Wielkie włamanie do kasy.

W nocy z dnia 21. na 22. stycznia b. r. dokonano w Zarządzie dóbr w Jaworzu włamania do kasy, przyczem zabrano:

Około 17.000 K w gotówce, między tem 1 banknot na 10.000 K i 3 czeskie stukoronówki; dalej klejnoty wartości 1/2 miliona koron, a mianowicie: 1 para kolczyków z wielkim rubinem wysadzana dyamentami, 1 para kolczyków, wysadzana szmaragdami i dyamentami, 1 spinka, wysadzana dyamentami, w środku z perłą, 1 naszyjnik z wiszącymi łańcuszkami, wysadzany brylantami i szmaragdami.

Ostrzegam się przed zakupem tych rzeczy! Pewne szczegóły i poszlaki, któreby prowadziły na ślad złoczyńców przy ewent. sprzedaży klejnotów należy zgłosić do urzędu policyjnego, telefon 1-327 lub 17. Wysokie wynagrodzenie zapewnione.

MIEJSKI URZĄD POLICYJNY W BIELSKU

dnia 23. stycznia 1920.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Urząd przywozu i wywozu w Cieszynie

pomieszczony dotąd na zamku,

przenosi z d. 5. b. m. kancelaryę do baraku wojsk. (objekt I.) w Alei.

Godziny urzędowe dla stron od godz. 9. rano do 1. po południu.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Drukarnia »Dzielnictwa« w Cieszynie.

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lam wiersz
petitowy 1 K.
—
Administracja:
Cieszyn, Zamek.

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Nr. 11.

Cieszyn, 14. lutego 1920.

Rok 2.

Pod rozwagę Komisji plebiscytowej.

Cieszyn, dnia 14. lutego.

Komisja plebiscytowa, złożona z reprezentantów państw sprzymierzonych a jednak przyjaznych dla Polski i dla Czech — przyznać należy — znajduje się w trudnym położeniu. Dlatego też jedynym wyjściem z trudności, pochodzących z chęci zadowolenia i jednej strony i drugiej, byłoby ustalenie takiego punktu wyjścia całej polityki, któryby wypływał nie z sympatii większych lub mniejszych i nawet nie z dalszych programów politycznych mocarstw Koalicji względem dwóch państw zainteresowanych w sporze śląskim, ale któryby poprostu stanął na stanowisku najprymitywniejszych pojęć słuszości.

Komisja, rzecz naturalna, wychodzi z tego założenia, że celem jej jest jak najrychlej i jak najsprawiedliwiej przeprowadzić plebiscyt.

Ale co to znaczy przeprowadzić plebiscyt sprawiedliwie?

Znaczy to — stworzyć takie warunki, by ludność zarówno polska jak czeska miała zupełną swobodę propagandy.

Jasne, że nie powinno być żadnej kwestii, gdy chodzi o powiat frydecki z jednej strony, a bielski i cieszyński z drugiej strony, bo i tu i tam ludność jest tak w swej masie jednolita, z jednej strony morawska, z drugiej polska, że terenom tym nie grozi nawet agitacja przeciwnika.

Spornym terenem byłby tylko rejon zachodni powiatu fryszackiego i powiat sądowy polsko-ostrowski. I tam też Komisja uznała za stosowne rozpostrzeć bezpośrednio swój zarząd, ani czeski, ani polski, ale swój międzynarodowy.

Niestety pomiędzy dawną linią demarkacyjną a linią 5. listopada znalazł się i kawał powiatu cieszyńskiego, najczystszej polski, który gwałtem tylko stał się terenem administracji czeskiej.

Otóż tu się dopiero okazało w całej pełni fałszywy punkt wyjścia poglądów Komisji, która uznała *status quo*, wytworzony przez gwałty czeskie za legalny i pozostawiła czysto-polski odcinek powiatu cieszyńskiego administracji czeskiej.

Czyż Komisja, złożona z tak wybitnych polityków, nie docenia, czem są wpływy organów administracyjnych, a przedewszystkiem żandarmerii? Czy alianci uznaliby za możliwe, n. p. przeprowadzenie plebiscytu we Flandryi podczas okupacji niemieckiej, czy to byłoby sprawiedliwe?

Jeżeli Koalicja uznała konieczność usunięcia wpływów niemieckich ze Śląska Górnego, Prus Zachodnich i Mazurów, — na jakiej podstawie Komisja waha się usunąć administrację czeską z terenu czysto polskiego w powiecie cieszyńskim?

Skoro już Komisja nie chce zwrócić Polakom administracji gminami cieszyńskimi poza linią demarkacyjną, czyż nie uważa ona, że byłoby sprawiedliwiej wziąć pod swój zarząd cały pas ziemi pomiędzy dawną linią demarkacyjną a linią 5. listopada, zarówno we fryszackim, jak w cieszyńskim powiecie!

Zdawałoby się, że są to sprawy niesłychanie proste, a jednak komisja nie zawahała się i przesądziła na korzyść Czechów administrację i sądownictwo poza linią demarkacyjną, a w ten sposób nie tylko nie zniósł jej, ale przeciwnie zatwierdziła ją, gwałcąc w ten sposób prawo międzynarodowe, gdyż umowa lutowa, zawarta w Paryżu pomiędzy Polską a Czechami z podpisami członków Rady Najwyższej pozostawiała nam poza linią demarkacyjną i administrację i sądownictwo i szkolnictwo aż do linii 5. listopada.

Nie możemy nie wyrazić naszego zdumienia, że Komisja międzynarodowa, złożona z prawników i dyplomatów, złożona z delegatów krajów zaprzyjaźnionych, zaczyna od pogwałcenia prawa międzynarodowego pracą nad przeprowadzeniem plebiscytu.

Uchwały Międzynarodowej Komisji plebiscytowej.

Z kancelarii prefekta polskiego otrzymujemy następujące uchwały Międzynarodowej Komisji plebiscytowej: Komisja Międzynarodowa decyduje:

1. Panu Żurawskiemu powierza się funkcje prefekta dla części Śląska wschodniego, położonej na wschód od linii demarkacyjnej, wyznaczonej w r. 1919.

2. Panu drowi Michalikowi powierza się funkcje prefekta dla części Śląska wschodniego, położonej na zachód linii demarkacyjnej, wyznaczonej w r. 1919 z wyjątkiem terytoriów dawnego powiatu fryszackiego, co do których zastrzega sobie Komisja Międzynarodowa w zupełności bezpośrednią administrację.

Cieszyn, dnia 2. lutego 1920.

Podpisali:

Za Anglię: M. Wilton.
» Francję: M. de Manneville.
» Włochy: M. Borsarelli.
» Japonię: M. S. Yamada.

L. S.

Za zgodność z oryginałem:

Sekretarz generalny: w. z. Lepretre.

II. Uchwała Międzynarodowej Komisji:

Międzynarodowa Komisja zarządza:

1. Po opróżnieniu Księstwa Cieszyńskiego przez wojska polskie i czesko-słowackie pozostaje linia demarkacyjna z r. 1919. jedynie jako linia rozgraniczająca zakres działania pod względem ustawodawczym i rozporządzeń, jako też i czynności władz administracyjnych i sądów.

2. Urzędy cłowe wzdłuż tej linii istniejące znosi się. Co do ruchu osobowego i pocztowego (listów i druków) urzędy te zawieszają również swoją czynność od niedzieli 8. lutego o godz. 8. rano. Co do kontroli towarowej wywóz środków żywności, przeznaczonych do zaopatrzenia ludności Księstwa Cieszyńskiego, jest zakazany. W celu ścisłego przestrzegania tego zakazu ustanowią władze czesko-słowackie nadzorcze urzędy cłowe w Bielsku i Dziedzicach, polskie władze zaś w Boguminie, M. Ostrawie, Frydku i Jabłonkowie.

3. Ruch osobowy, towarowy, listowy i druków, jako też i telegraficzny i telefoniczny nie podlega w całym Księstwie Cieszyńskim żadnym ograniczeniom.

4. Znosi się cenzurę prewencyjną gazet, inne zaś przepisy prasowe pozostają nadal w mocy.

5. W sprawach przestępstw politycznych, popełnionych na terenie plebiscytowym, zarządza się amnestję, a mianowicie co do wyroków sądów polskich i czesko-słowackich poleca się polskiej i czesko-słowackiej delegacji, żeby porozumiały się ze swoimi rządami, w jakich wypadkach należałoby amnestję stosować. Komisja zarządza umorzenie wszelkich tego rodzaju bieżących procesów i wstrzymanie wszelkich w toku będących śledztw. Wszystkie z tej przyczyny uwięzione lub internowane osoby należy natychmiast uwolnić. Wydalone z terenu głosowania osoby mogą wrócić.

Podpisano:

Za Anglię: M. Wilton.
» Francję: M. de Manneville.
» Włochy: M. Borsarelli.
» Japonię: M. S. Yamada.

L. S.

Za prawdziwość odpisu:

Sekretarz generalny: w. z. Lepretre.

III. Milicya zostaje zniesiona.

1. Żandarmeria polska i czesko-słowacka będzie podlegała staroście czesko-słowackiemu i polskiemu w powiatach przez nich administrowanych i będzie służyła bezpieczeństwu, porządkowi publicznemu oraz będzie prowadziła śledztwo w sprawie zbrodni i przestępstw prawa zwykłego. Komendanci żandarmerii każdego powiatu wysłać codziennie przez komendanta wojsk koalicyjnych do Komisji Międzynarodowej krótki raport, w którym będzie uwidoczniona siła żandarmerii oraz w której będą przedstawione wszelkie wypadki, które zaszły, dalej przeprowadzone aresztowania z całym materiałem informacyjnym, któryby umożliwił Komisji zbadanie motywów i bliższe okoliczności aresztowania. W sprawach wojskowych będzie podlegała żandarmerii dowódca wojsk koalicyjnych.

W razie rozruchów i potrzeby interwencji wojska żandarmerii miejscowa będzie podlegała komendzie oficera koalicyjnego, stojącego na czele okręgu, w którym doszło do rozruchów. Od tej chwili będzie żandarmeria zawiśła pod każdym względem wprost od władz wojskowych. Starosta i przełożeni gmin mają przy tej sposobności porozumieć się z miejscowym dowódcą wojskowym i udzielić mu wszelkiej pomocy.

Cieszyn, dnia 2. lutego.

Podpisano:

Za Anglię: M. Wilton.
» Francję: M. de Manneville.
» Włochy: M. Borsarelli.
» Japonię: M. S. Yamada.

L. S.

Za zgodność z oryginałem:

Sekretarz generalny: w. z. Lepretre.

IV. Decyzją z dnia 10. lutego, l. 6

ustanowiła Komisja Międzynarodowa dokładną kompetencję prefekta Żurawskiego. Kompetencja jego obejmuje wszystkie sprawy, zarezerwowane b. austriackiemu prezydentowi krajowemu oraz agendy Wydziału krajowego.

Kronika.

BANKIET NA CZĘŚĆ MIĘDZYNARODOWEJ KOMISJI PLEBISCYTOWEJ. Przedstawiciel Rządu polskiego, poseł Zamorski, wydał w środę bankiet na cześć Międzynarodowej Komisji plebiscytowej, na który zaprosił przedstawicieli wszystkich władz na Śląsku, wszystkich oficerów francuskich cieszyńskiej załogi, delegata czeskiego przy Komisji plebiscytowej. Podczas bankietu poseł Zamorski wygłosił przemówienie, w którym złożył hołd naprzód Ameryce, niereprezentowanej w Komisji, potem kolejno zcharakteryzował wielkie usługi, jakie każde z wielkich mocarstw, Anglia, Francja, Włochy i Japonia oddały Polsce. Na mowę tę odpowiedział prezes delegacji włoskiej, margrabia Borsarelli, podkreślając, że Komisja złożyła na niego zaszczytny obowiązek podziękowania za gościnność. W dłuższym swoim przemówieniu, pełnym wzruszających wspomnień, wyraził margrabia Borsarelli głęboką sympatię dla narodu polskiego i wiarę w jego świetną przyszłość. Drugą mowę wygłosił przewodniczący b. Komisji alianckiej w Cieszynie, pułk. Tissi, żegnając przedstawicieli rządu polskiego i czeskiego. Po skończonym bankiecie odbył się raut, na który przybyło wiele pań zaproszonych przez posła Zamorskiego z Cieszyna i Krakowa.

ROCZNICA JAPONSKA W CIESZYNIE. Z powodu 2000. rocznicy istnienia państwa japońskiego wydał szef misji japońskiej w Cieszynie, prof. dr. Yamada, w dniu wczorajszym śniadanie, na które oprócz członków Misji zaprosił reprezentanta państwa polskiego i czeskiego.

Dział urzędowy.

Rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE

Rządu krajowego Księstwa Cieszyńskiego z dnia 20. stycznia 1920, na mocy którego zarządza i ogłasza się w celu przeprowadzenia poszczególnych postanowień rozporządzenia Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego z dnia 24. marca 1919, l. 65, względnie z dnia 24. lipca 1919, l. 143, co następuje:

Art. I. § 3. pow. rozp.

Gminie przysługuje prawo poczynić takie same prawomocne zarządzenia odnośnie do wyszczególnionych w § 1. i 2. magazynów, biur i lokali handlowych w celu użycia takowych na mieszkania lub dla innych celów.

Art. II. do § 6. rozp.

Ponimo postanowienia, że Urząd mieszkaniowy powinien wszelkich informacji w sprawach mieszkaniowych udzielać bezpłatnie, można za udzielenie zezwolenia na tymczasowy pobyt w gminie, dalej za przydzielenie mieszkania, złożonego z więcej, jak 2 lokali, biur lub lokali przemysłowo-handlowych, pobierać pewnie oznaczoną opłatę.

Wysokość tej należności ustanawia na wniosek dotyczącego wydziału gminnego Rząd krajowy.

Naczelnik Rządu krajowego:
Dr. Michejda.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego z dnia 5. lutego 1920, dotyczące zmiany cen maksymalnych bydła rzeźnego, którego ustanowione zostały rozporządzenie Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego z dnia 19-go sierpnia 1919, l. 157.

§ 8. wspomnianego rozporządzenia unieważnia się i brzmi w przyszłości:

Ustanawia się na bydło rogate i cielęta następujące ceny maksymalne za 1 kg żywej wagi:

krowy	9 do 10 K
buhaje i jałówki	10 » 11 »
woły	10 » 11 »
cielęta	11 » 12 »

Cena w wyrębie mięsa wołowego nie może przekraczać 21 K, a mięsa cielęcego 19 K za 1 kg.

Reszta postanowień tego paragrafu, jako też całego rozporządzenia pozostaje w mocy.

Rozporządzenie to obowiązuje z dniem 6. lutego 1920 r.

Naczelnik Rządu krajowego:
Dr. Michejda.

Likwidacje.

Firm. 78 — Gen. I. 515/35. — Likwidacja stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń dnia 6. lutego przy stowarzyszeniu: »Stowarzyszenie spożywcze dla robotników i rolników w Suchej Średniej i okolicy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką«. Uchwałą Walnego zgromadzenia z dnia 4. stycznia 1920 rozwiązano stowarzyszenie i zarządzono jego likwidację.

Likwidatorzy są: Jan Kubica w Suchej Dolnej i Karol Toman w Suchej Dolnej.

Wierzycieli tej spółki wzywa się zarazem, ażeby się przy tejże zgłosili.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 6. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 46 — Gen. II. 285/17. — Likwidacja stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 6. lutego 1920 przy stowarzyszeniu: »Ludowa spółka spożywcza w Dol. Datyniach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką«. Uchwałą Walnego zgromadzenia z dnia

26. grudnia 1919 rozwiązano stowarzyszenie i zarządzono jego likwidację.

Likwidatorzy są: Toman Karol, kasjer z Dol. Suchej nr. 16 i Szatoński Józef z Dol. Datyn nr. 15.

Wierzycieli tej spółki wzywa się zarazem, ażeby się przy tejże zgłosili.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 6. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Amortyzacje.

T. 19/20 (2). — Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek dr. Henryka Kłuszyńskiego w Cieszynie podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć. Wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu sześciu miesięcy od dnia 1. ogłoszenia zarządzenia płatności wierzytelności przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W przeciwnym razie uznałby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka oszczędności fol. 583, brzońska na kapitał wkładowy w wysokości 7.704 K 26 h z dniem 26. stycznia 1920 na imię dr. Henryka Kłuszyńskiego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 28. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 18/20. — Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Jerzego Lipowskiego, chałupnika w Żukowie Górnym nr. 35, podejmuje się postępowanie celem umorzenia niżej wymienionych papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć. Wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od pierwszego dnia ogłoszenia płatności wierzytelności przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W przeciwnym razie uznałby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka wkładowa Towarzystwa oszczędności i skiego.

załączek w Cieszynie nr. 3663 ze stanem 31. grudnia 1919 490 K 65 h na miano Jerzego Lipowskiego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 5. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 77 — Gen. IV. 166/1. — Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 6. lutego 1920: Siedziba stowarzyszenia: Ustron.

Brzmienie firmy: »Ludowa spółka spożywcza w Ustroniu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką«.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

- a) zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności i napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi oraz towarów łociowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;
- b) zakupywanie i wynajmowanie realności i sprzedawanie takowych;
- c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;
- d) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności spółki odnosi się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 25. stycznia 1920.

Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jeszcze kwota tej wysokości, w jakiej udział jego się znajduje.

Ogłoszenia następują okólnikiem lub przez jedną z gazet polskich, wychodzących w Cieszynie.

Zarząd składa się z 4 członków i 1 zastępcy. Członkami zarządu są: Paweł Kraj, nauczyciel w Ustroniu, jako przewodniczący; Józef Gluza,

nr. 399, Jan Mamica, nr. 384 i Paweł Matuśzek, nr. 388, jako członkowie zarządu i And. Śliwka, nr. 378, jako zastępca, — wszyscy w Ustroniu.

Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcyja.

Podpis firmy: Pod pieczęcią podpisze się dwóch członków dyrekcyi.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 6. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 7-20—1. — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JÓZEFA CHRĄPKA,

urodzonego 3. lutego 1863 w Lipowcu, katol., żonatego, chałupnika w Lipowcu, syna Jana i Katarzyny.

Wymieniony walczył w szeregach był. p. p. Nr. 105 na froncie włoskim, gdzie według zawia domienia ze strony kapelana wojskowego poniósł śmierć bohaterską w dniu 17. września 1918.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Julianny Chrapkovej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 13. kwietnia 1920 albo sądowi albo drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, Oddz. IV.,

dnia 13. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Edykt ugodowy.

Sa 1/20 (1). Otwarcie postępowania ugodowego majątku Edwarda Pumperli, byłego handlarza mieszanych towarów w Cieszynie.

Konisarz ugodowy: Radca sądu krajowego dr. Erwin Bukowski.

Zarządca ugodowy: Paweł Wiesner, urzędnik prywatny w Cieszynie. Audyencya do zawarcia ugody między dłużnikiem, a jego wierzycielami w sądzie okręgowym w Cieszynie, biuro nr. 124, dnia 12. marca 1920 o godz. 4. po południu. Termin zgłoszenia wierzytelności do 5. marca 1920.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,

dnia 30. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Edykt.

A. I. 89/19 17. — Sąd powiatowy w Bielsku podaje do wiadomości, że do spadku po Maryi Mikeschowej, prywatystce w Bielsku, ulica Elżbiety l. 27, zmarłej dnia 12. stycznia 1919 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołani są do dziedziczenia z ustawy bracia Hans Mikesch i Franciszek Mikesch.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu tychże dziedziców, względnie ich spadkobierców nie jest wiadome, przeto wzywa się ich, ażeby w ciągu jednego roku, licząc od dnia poniżej podanego, w tutejszym sądzie się zgłosili i oświadczenie do spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się rozprawę sądową tylko ze spadkobiercami, którzy do spadku się zgłosili i z ustanowionym dla Hansa i Franciszka Mikesch kuratorem Oskarem Deutschem, fabrykantem w Bielsku.

Sąd powiatowy w Bielsku, oddział I.,

dnia 6. stycznia 1920.

Dr. Feliks Klucki.

Polskie Biuro prasowe komunikuje: Zawiadamiamy, że rozmowa, przypisywana kapitanowi Flipo, przydzielonemu do francuskiej delegacji komisji plebiscytowej w Cieszynie, która spowodowała w całej prasie znaną gwałtowną kampanię, była rozmową prywatną, najzupełniej niekształconą wskutek wzburzenia umysłów.

Poza tem zaznaczamy, że obelgi, którymi z tego powodu obrzucono kap. Flipo, nie uchybiają w niczem jego czci i bynajmniej nie zmniejszają szacunku, należnego oficerowi wielkiego narodu francuskiego.

Póki jeszcze czas.

Cieszyn, 21. lutego.

Kiedyśmy na konferencji polsko-czeskiej w sierpniu zeszłego roku w Krakowie usłyszeli z ust jednego z delegatów czeskich p. Sisa, że Czesi nie mają potrzeby zgadzać się na jakieś propozycje pokojowych i dobrowolnych układów, czynione przez Polaków, gdyż oni, Czesi, mają gwarancję Francji co do otrzymania całego Śląska niepodzielnie, Polacy, hołdujący zasadom uczciwości i lojalności w polityce, wzruszyli ramionami na takie *dictum acerbum*, bo po pierwsze wierzyli, że Francja nie może zdradzić tych zasad, które, proklamowane przez Wilsona, stały się podstawą pokoju i warunków, dyktowanych przez tę Francję, a po drugie dlatego, że wierzyli również w lojalność Francji, któraby jej nie pozwoliła darowywać komuś cudzego.

Zasady Wilsona o samostanowieniu narodów, wyłączały możliwość dysponowania jakąś ludnością i jej krajem wbrew woli tej ludności bezpośrednio zainteresowanej, — lojalność nakazywała nie rozstrzygać w gabinecie dyplomatów sprawy, dotyczącej dwóch sprzymierzeńców bez wiadomości jednego z nich.

Polscy delegaci na tej konferencji omylili się i co do jednego i co do drugiego. Zasady Wilsona były tylko szyldem, za którym dotąd można się było ukrywać, dokąd chodziło wielkim mocarstwom o własne interesy. Interesy innych nie miały prawa bronić się temi zasadami. Lojalność nie została pilnie strzeżona, bo jak dziś jasno już widać, umowa tajna czesko-francuska z 17-go roku istnieje faktycznie.

Jeżeli jednak myliliśmy się, to nie znaczy, żeśmy przegrali. Przeciwnie, przegrają ci, co nie prostemi chadzają drogami. W polityce wygrywa silny i uczciwy, a Czesi silnymi nie byli, nie są i nie będą nigdy, a co do uczciwości, to na tem miejscu nie chcę mówić.

Jeżeli się Francja i inne wielkie mocarstwa nie zorientowały jeszcze, że Czesi nie stanowią żadnego pozytywnego momentu jako siła przeciwniemiecka, to już wina leży w wyjątkowej niezdolności jej dyplomatów w oryentowaniu się w sprawach, leżących poza rogatkami Francji — Niechże nasza Aliantka zastanowi się, póki czas, niechże weźmie ołówkę w rękę i policzy, czym jest sławetne państwo czesko-słowackie. Przecież jest to zlepek, w którym Czesi stanowią mniejszość narodową, przecież jest to ekspozytura Niemiec, przecież jest to państwo, podminowane dziś już przez irredentę słowacką i niemiecką. Jakąż wartość oporu może mieć państwo, oparte na mniejszości i to tak szowinistycznej? Czy wyobraża sobie Francja, że Czesi byliby w możności uruchomić kiedykolwiek swoją armię przeciwko Niemcom? Armie, w której połowa wojska to będą najzagorzalsi przeciwnicy Czechów, a zwolennicy Niemiec? Czy delegacja francuska w Cieszynie nie widzi działalności Koźdonia i nie rozumie jej? Czy nie zdaje sobie sprawy z tego,

że głosowanie Koźdoniowców i Niemców na korzyść Czech jest wzmacnianiem żywiołu niemieckiego w Czechach, więc prostem dążeniem do rozbicia republiki najdziwniejszej, jaka kiedykolwiek była utworzona?

Dosyć przecież porównać cyfry ludności Polaki i Czechosłowacy, dość jest przyjrzeć się składowi tych ludności, by zdać sobie sprawę z wartości żywotnej tych dwu państw.

Polska liczy 70 procent Polaków i 30 procent innych narodowości, w tem 10 procent Niemców. Czeskie państwo liczy 45 proc. Czechów i 55 proc. innych narodowości, w tem 30 proc. Niemców.

Czechosłowacya jest fikcją, bo Słowacy nie uznają tej federacji im narzuconej. Protestują oni przeciwko niej zarówno przed Komisją Międzynarodową, zasiadającą obecnie w Cieszynie, jak i przed rządem polskim, prosząc go o pośredniczenie wobec potęg alianckich, by im, Słowakom, przyznano prawo plebiscytu, gdyż dążą oni do niepodległości.

Czy więc konszachty czeskie nie dążą w prostej drodze do stworzenia w Europie środkowej zarzewia nieustannych wojen i intryg, które przewyższą jeszcze wieczne wrzenia bałkańskie?

Nie wolno dziś ignorować tego stanu rzeczy, bo się wówczas podobnym jest do aktora, odgrywającego źle napisaną komedię, w której niedoświadczony autor każe mu nie widzieć na scenie osoby, którą widzi publiczność.

Rząd i Sejm w obronie Śląska.

Warszawa. Rząd polski interweniował już kilkakrotnie u posła francuskiego w Warszawie z powodu bezprawnego postępowania francuskich członków Komisji sojuszniczej na Śląsku Cieszyńskim. Rząd zajął się specjalnie sprawą sekretarza generalnego komisji p. Pichona, którego postępowanie jest wysokim stopniem obrażające i domaga się bezwzględnie usunięcia go i wyjazdu jego ze Śląska.

W Sejmie radzono nad nagłymi wnioskami w sprawie Cieszyńskiej. Wnioski brzmią: 1. Sejm wzywa rząd, aby zwrócił uwagę rządu francuskiego na głębokie zaniepokojenie społeczeństwa polskiego, wywołane polityką komisji międzysojuszniczej w Cieszynie i na możliwość ostrego zatargu między przewodnictwem komisji, a społeczeństwem polskim, w razie, gdyby postępowanie komisji nie uległo zmianie i gdyby uzasadnione skargi ludności polskiej nie zostały uwzględnione. 2. Sejm wyraża gorące uznanie ludności polskiej na Śląsku Cieszyńskim za wytrwałą, pełną godności i poświęcenia obronę praw przynależności swej do Polski. Sejm solidaryzuje się z ludem polskim na Śląsku w tej obronie i oświadcza, że Polska nie cofnie się przed żadnym trudem i ofiarą w dążeniu do tego celu.

Minister spraw zagranicznych wypowiedział się za nagłośnieniem wniosków, oświadczając, że w komisji spraw zagranicznych będzie mógł dać szczegółowe w tej sprawie wyjaśnienia. Jako stróż międzynarodowych stosunków Polski, zaznacza, że z Francją łączą nas stosunki bardzo życzliwe i że stąd czerpie nadzieję, że obecny epizod będzie tylko chwilowym nieporozumieniem, które zostanie przez rząd francuski wyjaśnione ku naszemu zadowoleniu. Przyłącza się wreszcie do hołdu całego Sejmu dla ludności ziemi Cieszyńskiej.

Sejm przyjął jednomyślnie nagłość obu wniosków, poczem odesłano je do komisji spraw zagranicznych.

Urzędowy komunikat Międzysojuszniczej Komisji plebiscytowej.

(Jedynie na tem miejscu ogłaszane wiadomości mają charakter urzędowy.)

Komisja Międzynarodowa otrzymuje codzień liczne telegramy z prośbą o rozszerzenie obwodów na Spiszu i Orawie, w których ma się odbyć plebiscyt. Komisja zawiadamia, że prośby te są bezprzedmiotowe, albowiem Komisja nie ma do tego prawa, aby zmieniać zarządzenia konferencji pokojowej odnośnie do tych obszarów.

Do Komisji zgłaszają się często deputacje, aby protestować przeciw rozporządzeniom, które nie zostały jeszcze wydane, a nawet nie są zamyslane. Komisja prosi, ażeby na przyszłość zaniechać takich protestów, ponieważ jej tylko przyszkadzają w spełnieniu trudnego zadania.

Komisja Międzysojusznicza zwraca uwagę, że wszystkie ustawy i rozporządzenia, dotyczące noszenia broni, nie zostały zniesione. Wskutek tego wszystkie osoby, które się przytrzymają z bronią, będą ścigane z całą ustawową surowością.

Kronika.

BANDYCKI NAPAD CZESKI. W ubiegłą niedzielę odbył się wiec polski w Polskiej Ostrawie na Głodniowie, na którym miał referować pos. Reger. Czesi przyprowadzili na wiec doskonale zorganizowaną bojówkę ze zdemobilizowanych żołnierzy i różnych ciemnych indywiduów. W chwili, gdy poseł Reger wyszedł na estradę, banda opryszków na znak dany przez naczyciela czeskie go śtabie zaintonowała: *«Kde domo můj»* i ławą ruszyła na wiecowników polskich. Wskutek przewagi czeskiej Polacy musieli opuścić ogród, w którym miał się wiec odbyć. Przy wyjściu rozegrały się wstrząsające sceny. Opryszki czeskie rzuciły się z pałkami i nożami na wychodzących. Posła Regera raniono dwukrotnie w głowę i pobito dotkliwie, tak że stracił przytomność. Nie uszanowano również kobiet. Jest to doskonały obrazek kultury czeskiej. Z powodu równocześnie odbywającego się wiecu czeskiego w Orłowej, ogłosił *«Robotnik Śląski»* wezwanie, by nikt z Polaków nie pojawił się na ulicy, choćby jako widz. To też wiec ten, na który z biedą mimo amerykańskiej reklamy ścigano zaledwie około 2000 osób (co za wspaniały dowód czeskości zagłębia karwińskiego — przyp. zec.), odbył się spokojnie. Do Polskiej Ostrawy Czesi wysłali nożowników.

TRYBUNAŁ PRZYSIĘGLYCH. Przy rozprawach przed sędziami przysięgłymi w kadencji marcowej fungować będą: Jako przewodniczący Trybunału przysięgłych prezes sądu okręgowego dr. Bocheński. Jako zastępcy przewodniczącego: Rady sądu krajowego wyższego: dr. Gazda, Eisenberg, Radocki, dr. Bukowski, dr. Pinert i radca sądu kraj. dr. Kohn. Jako członkami Trybunału przysięgłych: Rady sądu kraj. wyższego: Schindler, von Wanka; rady sądu krajowego: Alle, Fizia, Hoffmann, dr. Kulka i sędziowie dr. Hecht i Fialka.

LISTA SĘDZIÓW PRZYSIĘGLYCH przy sądzie okręgowym w Cieszynie na zwyczajną I. kadencję w r. 1920, rozpoczynającą się w dniu 1. marca o godzinie 9. rano. Przysięgli główni: Franciszek Przybyłka ze Skoczowa, Antoni Müller ze Strumienia, Józef Greń z Łazów przy Bielsku, Franciszek Butscher ze Zabrzega, Antoni Szotek z Frysztatu, Franciszek Machej z Górnej Suche, Paweł Michejda z Olbrachcic, Jan Grzegorz z Końskiej, Paweł Rduch z Hażlachu, Jerzy Krzemień z Gnojnika, Jerzy Trombik z Końskiej, Franciszek Matuszyński z Zebrzydowic, Jan Matula z Dolnego Żukowa,

Paweł Kaleta z Ochab, Adam Płoszek z Końskie, Jerzy Mencnarowski z Landeku, Alojzy Golasowski z Frysztatu, Paweł Kiswa z Nawsia, Karol Kubaczka z Grodzca, Jan Bochenek ze Strumienia, Jan Kopeć z Ilownicy, Oswald Molenda z Kamienicy, Franciszek Konieczny z Piotrowic, Paweł Mendrek z Piersca, Jan Tomanek z Ropicy, Andrzej Kubala ze Skoczowa, Jerzy Machalica z Dziedzic, Jan Adamus z Bielska, Robert Haberland z Bielska, Jan Kubok z Ustroń, Jan Pindor z Jabłonkowa, Paweł Karetka z Piersca, Jan Duława z Jasienicy, Ryszard Pilarz z Bielska, Karol Forner z Markłowic. — Przysięgli uzupełniający: Józef Machej z Cieszyna, Antoni Wojtek z Cieszyna, Karol Brudniak z Bobrku, Maks Bullik z Cieszyna, Edward Raszka z Cieszyna, Karol Bayer z Cieszyna, Paweł Macura z Cieszyna, Jakób Skrobanek z Cieszyna, Ferdynand Billich z Mostów przy Cieszynie.

STYPENDYA DLA NIEZAMOŻNYCH AKADEMIKÓW. Na r. szk. 1919-20 udzieli Kuratorium funduszu stypendyjnego Rady Nar. Ks. Ciesz. niezamożnym akademikom, pochodzącym ze Śląska Cieszyńskiego, z kwoty, wynoszącej około 50.000 K, stypendya, stosownie do stopnia niezamożności petentów, od 1000 do 5000 K. O stypendya te mogą ubiegać się niezamożni wychowankowie polskich szkół na Śląsku Cieszyńskim bez względu na płeć czy wyznanie, chcący się poświęcić lub poświęcający się studiom uniwersyteckim. W podaniach, napisanych własnoręcznie, podać należy dokładnie przebieg życia, wynik studiów, jako też stosunki majątkowe, względnie dochody i wydatki na studia, stwierdzając zgodność z rzeczywistością własnoręcznym podpisem. Do podań załączyć należy świadectwo dojrzałości, względnie świadectwo imatrykulacyjne oraz świadectwo niezamożności, potwierdzone przez Urząd gminny, parafialny i starostwa. Śluchacz, który nie uczęszcza na wyłączenie rat za rok bieżący wstecz, winni załączyć do podań odpowiednie dowody pracy seminarialnej, oraz oddania prac naukowych, wreszcie świadectwa ze złożonych kolokwium z bardzo dobrym postępem. Tem samem wykazać się będą musieli słuchacze za rok bieżący, którzy będą się na rok przyszły ubiegali o powtórne przyznanie stypendium z tym dodatkiem, że kolokwia obejmować muszą przynajmniej 15 godzin wykładowych. Stypendya, płatne w 10-ciu równych ratach 1. każdego miesiąca z góry, nadaje się na przeciąg jednego roku z obowiązkiem pełnienia po ukończeniu uniwersytetu służby na Śląsku Cieszyńskim przynajmniej przez lat 4. Zwolnienie od tego obowiązku nastąpić może tylko za zwrotem pobranego stypendium. Stypendysta (stka) traci prawo pobierania rat, gdy popełni czyn, kładący honor studenta-Polaka, względnie studentki-Polki, prowadzi gorszący sposób życia lub gdy stosunki materyalne jego (jej) zmieniają się tak dalece na lepsze, że może się łatwo obejść bez udzielonego mu (jej) stypendium.

Podania wnosić należy do Kuratorium funduszu stypendyjnego Rady Narodowej Ks. Ciesz. na ręce lub pod adresem przewodniczącego dra Ernesta Farnika, prezesa Komisji Szkolnej Ks. Ciesz. w Cieszynie z terminem do 15. marca b. r.

ODEZWA DO WSZYSTKICH RENCISTÓW GÓRNICZYCH. Zakład ubezpieczenia górników od wypadku w Wiedniu zlikwidował się z dniem 31. grudnia 1919 r. i wstrzymał płacenie rent dla wszystkich inwalidów, wdów i sierot na obszarach byłej austriackiej monarchii. Republika czeska przydzieliła wszystkich rencistów na obszarach Czech do terytorjalnych zakładów ubezpieczeń, zaś Polska przekazała wszystkich rencistów wdo terytorjalnego zakładu ubezpieczenia od wypadku na obszarach Galicji (Małopolski) do Lwowa. Wykluczeni z tego są jedynie renciści, wdowy i sieroty, mieszkający na terenie śląskim, jako terenie spornym. Czescy delegaci zaprotowali w Wiedniu przeciwko wydaniu odnośnych aktów zakładu ubezpieczenia od wypadku w Wiedniu dla zakładu lwowskiego, tak, że renciści polskiej narodowości przeważnie nie otrzymują renty obecnie już od kilku miesięcy ani z Wiednia, ani z Pragi, ani ze Lwowa. Związek robotników przemysłu górniczego zajął do tej kwestii stanowisko i zwraca uwagę na to, że wszyscy renciści, wdowy i sieroty ze Śląska, którzy mają prawo do pobierania renty, arenty te im wstrzymano zupełnie lub wypłaca się nieregularnie, mogą otrzymać renty ze zakładu we Lwo-

wie, o ile się zgłoszą z papierami z zakładu ubezpieczenia górników od wypadku w Wiedniu do związku. W tym celu upoważniono związek do przeprowadzenia konstrypcji wszystkich rencistów górniczych na terenie śląskim. Każdy rencista lub wdowa rencisty musi zjawić się osobiście w sekretaryacie związku w Orłowej lub we Frysztacie, przynosząc z sobą odpowiednie papiery. Termin konstrypcji od 23. do 29. lutego 1920 r. Wszyscy renciści lub wdowy rencistów, którzy reflektują na wypłacenie wstrzymanych rent, powinni się zgłosić w obydwu sekretaryatach w terminie oznaczonym. Zgłoszeń późniejszych nie będzie można uwzględnić.

WOLNE POSADY. Zarząd zdrojowy w Krynicy w sezonie 1920 będzie potrzebował do obsługi kabin kąpielowych służby żeńskiej 6 do 10 osób w wieku od 18 do 35 lat za wynagrodzeniem dziennem 5 K, mieszkaniem i pomocą aprowizacyjną. Jako uboczny zarobek, przekraczający przeszło dwukrotne wynagrodzenie dzienne, stanowią gratyfikacje, ofiarowane przez kuracjuszy. Potrzebne są także 4 siły męskie do sporządzenia kąpiei borowinowych za dziennem wynagrodzeniem 16 do 18 K, mieszkanie i pomoc w aprowizacji. Kandydaci (tki) winni się zgłosić w biurze sanitarnem starostwa cieszyńskiego (stara szkoła realna) po bliższe informacje.

Dział urzędowy.

Rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE

prefekta w Cieszynie d'a części Śląska, położonej na wschód linii demarkacyjnej, z dnia 13. lutego 1920, dotyczące uregulowania handlu bydłem i wieprzami.

W uzupełnieniu rozporządzenia Rady Narodowej z dnia 29. marca 1919, l. 70, dotyczącego uregulowania handlu bydłem, względnie Rządu krajowego z dnia 27. sierpnia 1919, l. 167, dotyczącego uregulowania handlu nierogaczyną i rozporządzenia Rady Narodowej z dnia 27. sierpnia, l. 163, dotyczącego udzielenia pozwolenia na wywóz prosiąt, wydaję następujące rozporządzenie:

§ 1.

Wywóz bydła i nierogaczyn, ważącej ponad 15 kg z obszaru, położonego na wschód linii demarkacyjnej jest zakazany. Przez wyraz »bydło« rozumie się także cielęta.

§ 2.

Wyjątki dopuszczalne są w wypadkach godnych uwzględnienia tylko za zezwoleniem starostwa i na prośbę poszczególnych stron, względnie na wniosek przełożenia tej gminy, w której obrębie znajduje się przeznaczone na wywóz bydło.

§ 3.

Przełożenia gminy, względnie komisje targowe mogą wystawić przepisany paszport tylko za okazaniem zezwolenia na wywóz, udzielonego przez odnośne starostwo. Na paszporcie zaznaczyć należy datę i liczbę zezwolenia. Paszporty bez tej klauzuli są — o ile rozchodzi się o wywóz bydła rogatego i świń, ważących ponad 15 kg — nieważne.

§ 4.

Bezprawny wywóz bydła, cieląt i świń ponad 15 kg pociąga za sobą ze strony politycznych władz karę pieniężną w wysokości 20.000 K, albo karę aresztu do 6 miesięcy, wymierzoną tak kupującemu, jako też sprzedającemu. Równocześnie konfiskuje się bydło, przeznaczone na wywóz, albo też uzyskaną za sprzedaż kwotę na rzecz państwa i także w tym wypadku, jeżeli bydło przeszło już na własność nabywcy. Konfiskata nastąpić może także przed wydaniem wyroku karnego, jeżeli istota przekroczenia żadnej nie ulega wątpliwości. Przekroczenie uważa się za

dokonane, jeżeli według zachodzących okoliczności zupełnego braku lub wadliwie wystawionego paszportu z całą pewnością wnioskować można, że istniał zamiar wywozu, sprzeciwiającego się ustawie. Tej samej karze, co sprawca, podlega także podżegacz, względnie ten, który pomaga w wykonaniu czynu karygodnego.

§ 5.

Ustanowionym w par. 4. karom podlegają także funkcjonariusze gminni, względnie członkowie komisji targowej, którzy wbrew postanowieniom par. 3. wystawiają nieprawomocne paszporty.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi natychmiast w życie.

Prefekt: Żurawski, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu Księstwa Cieszyńskiego z dnia 16. lutego 1920, l. 1450, zmieniające ceny spirytusowe na cele przemysłowe i do wyrobu octu, ustanowione rozporządzeniem Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego z dnia 6. grudnia 1919, l. 250.

Dyrekcja skarbu Księstwa Cieszyńskiego ustanawia od 15. lutego 1920 aż do odwołania następujące ceny sprzedażne:

Spirytus do celów przemysłowych:

niedenaturowany za litr 24 K

zakazony specjalnym środkiem denaturacyjnym za litr 25 K

Spirytus do wyrobu octu:

za litr 20 K

Równocześnie znosi się punkt 2. i 3. rozporządzenia Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego z dnia 6. grudnia 1919, l. 250, w którym ustanowione zostały ceny na spirytus do celów przemysłowych i do wyrobu octu.

Przekroczenie powyższych cen karane będzie m wysł obowiązujących postanowień o podbijaniu cen i licwie.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 16/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

KAROLA PRZYBYŁY,

urodzonego dnia 17. maja 1878 w Cieszynie, żonatego, nadzorcy więziennego w Cieszynie.

Wymieniony został powołany w roku 1914 do 31 pułku obrony kraj. w Cieszynie i pełnił służbę w 4. kompanii tego pułku. Walcząc na froncie rosyjskim, dostał się dnia 2. listopada 1914 r. do niewoli. Ostatnia wiadomość o nim nadeszła w lipcu 1916 r.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek prezydium sądu okręgowego w Cieszynie postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o zaginionym. Karola Przybyłego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 1. sierpnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 30. stycznia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 25/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA KMONICZKA,

urodzonego 26. marca 1876, katolika, żonatego, czeladnika piekarskiego w Cieszynie, syna Józefa i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 31. p. obr. kraj. na froncie włoskim, gdzie według do-

tychczas niesprawdzonych wiadomości miał ponieść śmierć bohaterską w dniu 22. listopada 1917. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryanny Kmoniczkowej w Cieszynie postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Józefa Kmoniczka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 13. sierpnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 3. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 26/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA PIPERKA,

urodzonego 15. lutego 1888, katolika, żonatego, robotnika kolejowego w Niem. Lutyni l. 40, syna Roberta i Maryanny.

Wymieniony walczył w 1916 r. w szeregach był. 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie dostawszy się do niewoli, miał ponieść śmierć. Od 2. grudnia 1916 niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Albiny Piperkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Józefa Piperka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 14. sierpnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 4. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 192/19 (6). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

KAROLA MICHNIKA,

urodzonego dnia 22. sierpnia 1889 w Skoczowie, żonatego komornika w Skoczowie nr. 218.

Wymieniony narukował na początku wojny w 1914 r. i służył przy 3. baterii 122. pułku art.; w październiku 1918 r. znajdował się jako chory na malaryę w Udine. Od tego czasu niema o nim żadnej wiadomości.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, nr. 128, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Zofii Michnikowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Karola Michnika wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 20. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 12. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 6/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA SZYMONA,

urodzonego 9. września 1887 w Zarzeczcu, katolika, żonatego, chałupnika w Zarzeczcu p. l. 11, syna Pawła i Zuzany.

Wymieniony walczył w szeregach był. 31. p. strzelców na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał ponieść śmierć bohaterską w dniu 15. października 1915 r. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryi Szymonowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie wiadomości o wymienionym.

Franciszka Szymona wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 19. sierpnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 9. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 31/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA ŻURKA,

urodzonego 2. kwietnia 1878, katolika, żonatego, robotnika w Mistrzowicach pod l. 55, syna Wojciecha i Katarzyny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. pułku piech. na froncie włoskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał ponieść śmierć w r. 1915. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Ewy Żurkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Jana Żurka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 16. sierpnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 6. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 15/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA HECZKI,

urodzonego 19. marca 1881 w Ligocie, katolika, żonatego robotnika fabrycznego w Ligocie pod liczbą 59, syna Andrzeja i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach b. 31. p. strzelców na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał ponieść śmierć w dniu 2. maja 1915. Od 26. kwietnia 1915 niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Zuzanny Heczkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. — Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Józefa Heczka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub winny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 12. sierpnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 9. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 33/20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA SZIDZINY,

urodzonego 17. stycznia 1887 w Simoradzu, ewangelika, żonatego robotnika w Podoborze, syna Jana i Zofii.

Wymieniony walczył w szeregach był. 31. pułku strzelców na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań Andrzeja Siwego, jako świadka, umarł w szpitalu polowym w Kłuczaku w dniu 23. listopada 1914 r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Katarzyny Szidzinowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się publicznie wezwanie, aby do dnia 9. maja 1920 r. albo sądowi albo p. Mrózkowi, przełożonemu gminy w Ligocie Allodialnej, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 9. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 32/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

PAWŁA KAJZARA,

urodzony 25. stycznia 1897 w Goleszowie, ewangelika, żonatego robotnika fabrycznego w Goleszowie, syna Jerzego i Maryi.

Wymieniony walczył w szeregach był. 52. bat. zap. na froncie włoskim, gdzie, według zeznań Jana Stanička, jako świadka, poniósł w dniu 21. czerwca 1918 śmierć bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryi Kajzarowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 9. maja 1920 albo sądowi albo p. Sztwiertni, przeł. gminy w Goleszowie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 9. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 27/20 (1). Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

PAWŁA GLAJCARA,

urodzonego dnia 2. maja 1879 w Puńcowie, ewangelika, żonatego, rolnika w Puńcowie pod l. 54, syna Jerzego i Zuzanny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 31. p. obr. kraj. na froncie włoskim, gdzie według zeznań jego towarzysza broni Wincentego Kasperka dostał się do niewoli i następnie w dniu 28. maja 1919 umarł w szpitalu w Gaserto.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryanny Glajcarowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 5. maja 1920 albo sądowi albo p. Jerzemu Ciencialowi, starszemu nauczycielowi w Puńcowie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 5. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Likwidacye.

Firm. 88 — Gen. II. 113/23. — Likwidacya stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 14. lutego 1920: Przy stowarzyszeniu: »Spółka spożywcza w Starem Mieście, stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. poręką: Uchwałą Walnego zgromadzenia z dnia 7. grudnia 1919 rozwiązano stowarzyszenie i zarządzono jego likwidacyę.

Likwidatorami są: Ludwik Salamon, órnik w Starem Mieście; Jan Polednik, górnik w Starem Mieście, który każdy sam dla siebie do kreślenia firmy jest upoważniony.

Wierzycieli tej spółki wzywa się zarazem, ażeby się przy tejże zgłosili.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 14. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Zmiany firm.

Firm. 86 — Rg. A. II. 42/7. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach kupców pojedynczych. W rejestrze oddział A wpisano: Siedziba firmy: Polska Ostrawa.

Brzmienie firmy: Em. Herz.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dotąd: Handel mąką i produktami, wyrób likierów i rumu na drodze zimnej, — obecnie tylko: wyrób likierów i rumu na drodze zimnej.

Data wpisu: 14. lutego 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 14. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 81 — Gen. I. 411/20. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 14. lutego 1920 przy stowarzyszeniu: »Spółkowa Kasa oszczędności i pożyczek w Ropicy, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką, następujące zmiany:

Ustał z Zarządu p. Paweł Biedrawa, a członkiem Zarządu został wybrany p. Jan Zawadzki, rolnik w Ropicy.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 14. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 82 — Gen. I. 54. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 14. lutego 1920 przy stowarzyszeniu: »Towarzystwo oszczędności i pożyczek w Cieszynie, stow. zarejestrowane z nieogr. poręką, filia bogumińska, nowo wybranego członka Zarządu dra Aleksandra Knapczyka.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 14. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 83 — Gen. I. 323/22. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 14. lutego 1920 przy stowarzyszeniu: »Spółkowa Kasa oszczędności i pożyczek w Dol. Żukowie, spółka zarejestrowana z nieogr. poręką, następujące zmiany:

Ustał z Zarządu p. Franciszek Matuszek, Jerzy Wojnar, Andrzej Wojnar, wybrany został na przewodniczącego Zarządu p. Jan Halama, rolnik nr. 85 w Żukowie Dolnym, członkami Zarządu Paweł Wigłarz, rolnik w Żukowie Dolnym nr. 1, i Jan Motyka, rolnik w Żukowie Dolnym nr. 26.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 14. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 85 — Gen. II. 471/26. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 14. lutego 1920 przy stowarzyszeniu: »Stowarzyszenie Domu robotniczego zarobkowego i oszczędnościowego w Orłowej, stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. poręką, następujące zmiany:

Wykreślono członków Zarządu Franciszka Nohela i Józefa Pytlika. Wpisano: Józefa Bystronia, górnika w Orłowej nr. 134, jako sekretarza i Franciszka Zuczka, górnika w Dąbrowie nr. 115, jako kasyera.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 14. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Wpisy firm.

Firm. 90 — Gen. IV. 188/1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 14. lutego 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Zarzecze.

Brzmienie firmy: »Spółka spożywcza w Zarzeczu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) Zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;

d) udzielanie członkom swoim zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności spółki odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 28. grudnia 1919.

Udział wynosi 100 K, udział członka może być wpłacony do 3 miesięcy. Każdy członek rzeczy jeszcze w tej wysokości, w jakiej udział jego się znajduje.

Ogłoszenia następują przez jednorazowe ogłoszenie w »Gwiazdce Cieszyńskiej« lub okólnikiem.

Zarząd składa się z 3 członków. Członkami Zarządu są: Franciszek Przybyła, chałupnik w Zarzeczu nr. 54, jako przewodniczący; Augustyn Przywoźnik, chałupnik w Zarzeczu nr. 52 i Józef Krzempek, chałupnik w Zarzeczu nr. 45, jako członkowie Zarządu.

Uprawniony do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwaj członkowie Zarządu

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 14. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 35 — Rg. C. I. 305/1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. W rejestrze oddział C wpisano:

Siedziba firmy: Cieszyn, ul. Teresy 22.

Brzmienie firmy: »Teschner Baugesellschaft, G. m. b. H.« — po polsku: »Cieszyńska spółka budowlana z ogr. odp.«

Przedmiot przedsiębiorstwa: Przedmiotem przedsiębiorstwa spółki jest przyjmowanie i wykonywanie budowy wszelkiego rodzaju czy to naziemnych, czy też wodnych, gościńców, krótko wszelkich jakichkolwiek przedsiębiorstw, których przyjmowanie leży w zakresie uprawnienia rządowo autoryzowanego inżyniera budowlanego lub budowniczego.

Spółka polega na umowie spółkowej z 8. stycznia 1920, l. cz. 29.093.

Trwanie spółki: zostało ustalone do 31. grudnia tysiąc dziewięćset dwadzieścia trzy.

Wysokość kapitału zakładowego 200.000 K na to wpłacono gotówką 100.000 K

Kierownicy spółki: Adolf Schindler, inżynier w Mor. Ostrawie, Bertold Wottiz, inżynier budowlany w Mor. Ostrawie.

Uprawniony do zastępstwa: jest każdy z kierowników spółki.

Podpisywanie firmy: następuje w ten sposób, że jeden z kierowników spółki składa swój podpis pod wydrukowanym lub przez kogokolwiek napisanym brzmieniem firmy.

Ogłoszenia spółki: następują zapomocą listów rekomandowanych do wspólników pod adresem, złożonym w spółce.

Data wpisu: 31. stycznia 1920.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 31. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 72 — Rg. C. I. 309/1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. W rejestrze oddział C wpisano:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: W. Arm, Gesellschaft mit beschr. Haftung, Zweigniederlassung in Teschen.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dalsze prowadzenie przemysłu spedycyjnego, który istnieje pod firmą: »W. Arm« w Witkowicach, tudzież prowadzenie handlu komisowego i każdego handlu, wchodzącego w ten zakres. Spółka zajmuje się także kupnem i sprzedażą samochodów, tudzież częściami składowymi, należąciami do tego i jest uprawnioną do przeprowadzania potrzebnych reperatur we własnych warsztatach.

Wysokość kapitału zakładowego . 210.000 K na to wpłacono gotówką: nastąpiło przez wkłady rzeczowe (aporty).

Kierownik spółki: Ernest Arm, spedytor w Witkowicach i Fritz Arm, prywatysta w Witkowicach. Prokurysta: Artur Hoffmann w Cieszynie.

Stosunki prawne spółki:

a) spółka polega na umowie spółkowej z 14. lutego 1920, l. cz. 11.730;

b) uprawnienie do zastępstwa: każdy kierownik spółki samodzielnie;

c) podpisywanie firmy: następuje w ten sposób, że jeden kierownik spółki składa swój podpis pod napisaną lub wyciśniętą firmą;

d) ogłoszenia następują: zapomocą listów rekomendowanych lub okólników;

e) odnośnie do władów rzeczowych zawiera art. 5. następujące postanowienia:

Cały majątek byłej firmy »W. Arm«, składającej się z gotówki i w kładów w wysokości 4.388 K 27 h

z towarów wartości 4.400 K — h

z pretensyi w wysokości 69.077 K 59 h

z inwentarza wartości 150.227 K 35 h

z kaucyi w wysokości 2.400 K — h

z środków komunikacyj. w w. 720 K — h

z długów w wysokości 12.464 K 94 h

czyli z czystego majątku w w. 210.000 K — h

wniesiono do spółki, a mianowicie: Ernest Arm ²/₃ w wysokości . 140.000 K — h

i Fryd. Arm ¹/₃, t. j. 70.000 K — h

Data wpisu: 13. lutego 1920

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,

dnia 13. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 91 — Rg. A. II. 240/ — Wpis firmy spółkowej. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Trzynieć.

Brzmienie firmy: »Gebrüder Roth & Comp.« — po polsku: »Bracia Roth i Spółka«.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób w sposób fabryczny towarów żelaznych, blaszanych i drewnianych i handel wyprodukowanymi towarami.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. stycznia 1920.

Wspólnicy: Ignacy Roth, kupiec w Cieszynie, Szymon Roth, Leon Brauner i Henryk Hecht — wszyscy kupcy w Trzyniecu.

Uprawnienie do zastępstwa: Wspólnicy są uprawnieni do zastępstwa kolektywnie.

Podpisywanie spółki: następuje w ten sposób, że Leon Brauner i po jednym z innych wspólników składa swe imię i nazwisko pod wydrukowanym lub przez kogokolwiek napisanym brzmieniem firmy.

Data wpisu: 14. lutego 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 14. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Wydzierżawienie szutru.

Powiatowy Wydział drogowy w Cieszynie oddaje w drodze oferty dostawę 50 m³ bazytu, 760 m³ tłuczonego kamienia wapniowego, 200 m³ szutru rzeczno na rok 1920.

Bliższe warunki podaje kancelarya Powiatowego Wydziału drogowego w Cieszynie, Schmerlinga nr. 2, I. piętro.

Do ostemplowanej oferty należy załączyć 5 zł sumy, oferowanej tytułem wadium i należy wręczyć najpóźniej do 6. marca b. r. godz. 12 w południe.

W Cieszynie, 18. lutego 1920.

Przewodniczący:

GUSTAW MENTEL

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Ogłoszenia:
1-lam wiersz
petitowy 1 K.
Administracja:
Cieszyn, Zamek.

Nr. 13.

Cieszyn, 28. lutego 1920.

Rok 2.

„Coś się popsło w państwie duńskim“.

Cieszyn, 28. lutego.

Możnaby to powiedzenie Szekspira z „Hamleta” powtórzyć dziś w zastosowaniu do Śląska.

Póki panowała tu Austria, nie było rozkosznie, szczególnie dla żywiołu polskiego, germanizowanego i czechizowanego systematycznie a perfidnie, ale przynajmniej był spokój wewnętrzny w tem zwykłym znaczeniu tego wyrazu, to znaczy bezpieczeństwa mienia i życia. Po rozpadnięciu się w gruzy starej monarchii panowała tu rok Rada Narodowa, utrzymując w kraju ład w najcięższych warunkach codziennych walk z zachłannością czeską, która dzięki bezkarności, dzięki bezsilności dawnej komisji międzysojuszniczej starała się najniegodziwszymi drogami wyrywać po kawałku polski stan posiadania, zagwarantowany Śląskowi przez dwa traktaty międzynarodowe.

To jednak, co się dziś dzieje na Śląsku Cieszyńskim, nie śniło się pewno nigdy jej obywatelom, którzy stanowią jedną z najspokojniejszych i najkulturalniejszych placówek cywilizacyjnych Europy.

Istne piekło bandytyzmu i nadużyć najbezkarniej tolerowanych przez obecną władzę.

Posel Reger stał się ofiarą napadu zbirów czeskich, a winni nie zostali ukarani. Na mieszkaniu prywatne córki p. Kłuszyńskiej w dzień biały banda opryszków robi napad, a nikt nie zostaje z tego powodu aresztowany.

Na kancelaryę parafialną pastora Mamicy w Błędowicach Dolnych napadają Czesi z granatami i niszczą papiery urzędowe, a nikt nie został przyłapany.

Na kancelistę biura posła Zamorskiego napadają w pociągu Czesi cywilni, rewidują go, odbierają mu gazety, a nikt za to nie jest ukarany.

Czy te wszystkie fakty i setki innych mają wzbudzić w ludności zaufanie do rządów państwa światowej Komisji Międzynarodowej?

Jeżeli takie ma mieć wyniki wprowadzanie w życie nowego porządku rzeczy po zawarciu pokoju i utworzeniu Ligi narodów, to wracajmyż coprodej do czasów przedhistorycznych, kiedy jedynym prawem była pałka, bo wówczas przynajmniej wszyscy z pałkami chodzić będziemy, zarówno opryszek jak człowiek uczciwy, a ten drugi będzie miał przynajmniej możliwość obrony, gdy dziś łotr ma prawo bezkarnego napadania na ludzi spokojnych, a ludzie uczciwi wstydzą się gwałtu.

Zwracamy się do Wys. Międzynarodowej Komisji: Tak dalej trwać nie może. Dostaliście w ręce władze, korzystajcie z niej, ale bierzcie odpowiedzialność za wasze czyny. Macie wojsko i żandarmerię — pilnujcie porządku! Brakiem energii złą oddajecie przysługę zarówno krajowi, który wam powierzono, jak i własnym swoim ojczyznom i rządowi, które was wysłały.

Rządzić może tylko ten, kto ma zaufanie ludności. Inaczej żadne prawo ani decyzja, wydana przez rząd, nie będzie wykonywana. Tak jest na całym świecie, tak jest i w waszych ojczyznach, panowie, które widziały wiele krwawych rewolucji dlatego właśnie, że rządy ich nie miały zaufania w społeczeństwie.

Jesteście Panowie przedstawicielami państw, które się szczycą ze swych zasad demokratycznych, ale trudno nam dopatrzeć się demokracji w waszych rozporządzeniach, kpiących sobie z woli ludu. Oddawanie polskiego ludu na pastwę czeskiego sądownictwa lub opieki szkolnej czeskiego nieuczciwego rządu nie jest postępowaniem demokratycznym. Powołani jesteście do ułatwienia temu ludowi wyrażenia woli politycznej, nie utrudniajcież mu jego życia socjalnego.

A przede wszystkim zyskajcie sobie jego zaufanie przez zabezpieczenie najprymitywniejszych potrzeb ogólnoludzkich, to jest nienaruszalności jego mienia, wolności osobistej i mieszkania.

Inaczej praca wasza nie będzie miała żadnego znaczenia i nie wyda żadnych owoców, o ile w dodatku nie pociągnie za sobą anarchii i bezładu.

Komitet Polski w Cieszynie.

(Wspomnienie z okupacji czeskiej.)

Po wejściu Czechów do Cieszyna w dniu 27. stycznia 1919 społeczeństwo polskie pod okupacją czeską znalazło się chwilowo bez opieki i wydane było całkowicie na łup terroru najeźdźców. Prezydium Rady Narodowej, do którego należeli posłowie, wyjechało na otwarcie sejmiku do Warszawy, by tam domagać się pomocy dla garstki wojsk śląskich. Inni członkowie Rady z małymi wyjątkami również wyjechali dla organizowania pomocy z zewnątrz i sprawowania władzy w części Śląska, wolnej od najazdu. Naczelnik Rządu krajowego, dr. Jan Michejda, został przez Czechów w drugim dniu okupacji aresztowany i wywieziony. W trzecim dniu okupacji zostały zawieszone wszystkie pisma polskie. Wywieziono kierownika drukarni Świąteczkiego, zaś redaktora W. Zabawskiego oddano pod nadzór policyjny. Codziennie aresztowano po kilkadziesiąt osób, szczególnie w zagłębiu, a niemniej w jabłonkowskim i wywożono wśród znęcań do aresztów czeskich na Morawach.

Pomimo, a raczej może wskutek terroru czeskiego ci, którzy pozostali, poczęli natychmiast myśleć o sposobie zorganizowania obrony ogółu ludności przed gwałtami.

Już dnia 29. stycznia odbyła się wstępna konferencja w ustronnie położonym lokalu Stowarzyszenia górniczego. Omawiano tam akcję jawną i tajną. W rezultacie nazajutrz, t. j. 30. stycznia, przedstawiciele wszystkich partii polskich na Śląsku utworzyli z pomiędzy siebie t. zw. „Komitet Polski w Cieszynie”. W skład Komitetu Polskiego weszli: ze Związku śl. katolików: ks. Rudolf Tomasek i dyr. Wiktor Stanek (sekretarz); z P. P. S.: Józef Machaj (zast. przew.) i Jan Kubowicz; ze Zjednoczenia Narodowego, względnie z Pol. Stronnictwa Ludowego: dyr. Ignacy Domagalski (przewodniczący) i prof. Fel. Hajduk; z śląskiej grupy Stronnictwa społeczno-narodowego: Władysław Jeziorski (zastępca sekretarza), zaś jako referent inicjatywy red. Władysław Zabawski.

Wszyscy wierzyli, że wojska polskie wrócić muszą wkrótce. Jednak każdy dzień okupacji zdawał się nam wiekiem. Trzeba było ludności dodawać otuchy, a zarazem osłabić pychę okupantów. Komitet Polski zaraz po utworzeniu się zredagował pismo do władz okupacyjnych, w którym zawiadomił je, że Polacy czuwają, krzywd nie darują i przeciw nim protestują. Komitet Polski zażądał zniesienia zakazu wydawania pism polskich, domagał się uwolnienia aresztowanych i ludzkiego obchodzenia się z nimi. Komitet wezwał też ludność do zgłoszenia wszelkich krzywd, wyrządzonych przez żołdaków czeskich.

Na drugi dzień po utworzeniu się Komitetu aresztowano i wywieziono członka Komitetu, prof. Hajduka, na trzeci dzień drugiego członka, red. Zabawskiego. Pomimo tych represalií pozostali nie ulękli się, lecz regularnie codziennie schodzili się na posiedzenia w Domu Narodowym, strzeżonym bacznie przez czeskich szpiegów. Kiedy zaś z początkiem lutego przybył do Cieszyna czeski prezydent rządu krajowego Szramek, udali się do niego przedstawiciele Komitetu Polskiego, by osobiście dać wyraz oburzeniu i postawić kategoryczne żądania. I wówczas to delegaci Komitetu, pamiętając o godności narodu, nie przylepi podanej im dłoni czeskiego prezydenta. Wówczas to przewodniczący Komitetu, dyr. Domagalski, pomimo natarczywie wyciąganej do uścisku dłoni p. Szramka, schował ręce poza siebie i wyrzekł dobitnie: — Za pozwoleniem!

I przedstawiciel chwilowych zwycięzców musiał uznać słuszość racji tych, którzy byli przed-

stawicielami niby zwyciężonych na chwilę. Zrozumiał może wówczas p. Szramek, że jeżeli naród polski ma takich przedstawicieli, to represje nie nie pomogą. I wówczas to, po wypowiedzeniu żądań, zakończył p. Domagalski konferencję pytaniem: — Kiedy wy się nareszcie stąd wyniesiecie?

Pytanie to ubodło do żywego Szramka, który jednak mimo wszystko wyciągnął znów rękę na pożegnanie. Ale ręką, splamioną krwią bratnią, znów nikt nie przyjął. Udało mu się pochwycić za ledwie jedną, opuszczoną rękę ostatniego z wychodzących.

P. Szramek rozumiał położenie i przyrzekł co mógł, a także co mógł to zrobił, ale było tego niewiele. W owym czasie rozchodziło się pod okupacją tylko jedno pismo polskie, t. j. „Kuryer Polski”, wychodzący w Mor. Ostrawie. Redaktora „Kuryera Polskiego”, p. Włodka, aresztowano na drugi dzień po najeździe, pismo zawieszono. Po paru dniach zawieszenia, „Kuryer” wychodził dalej, poddany cenzurze prewencyjnej. W nim też zamieszczano wszelkie informacje dla ludności polskiej i podawano wykazy aresztowanych, zbierane skrzętnie przez Komitet Polski.

P. Szramek postarał się o zezwolenie na ponowne wychodzenie „Dziennika Cieszyńskiego”, „Gwiazdki” i „Robotnika Śląskiego”, jednak wojskowość czeska zastrzegła sobie i wykonywała ostrą cenzurę. Aresztowania zmniejszyły się, zaś starostwo cieszyńskie przyjmowało obok Komitetu zgłoszenia szkód. Tu zaznaczyć trzeba, że starosta Żurawski, zostawszy na posterunku, dawał otuchy i świecił przykładem przez swoją zdecydowaną postawę i stanowcze oświadczenie Szramkowi, że ślubowania, złożonego na wierność Polsce — nie złamie.

Ponieważ ciągle dochodziły wieści o znęcaniu się Czechów nad więźniami, więc Komitet urgował kilkakrotnie tak u władz wojskowych, jak u Masaryka o uwolnienie. Wzrostło jednak daremnie. Wobec tego spisano kilka obszernych memoriałów, zawierających ściśle fakta kłamstw oszustw, zbrodni i mordów, popełnionych przez żołdaków czeskich. Memoriały te, przetłumaczone na język francuski, przeniósł jeden z członków Komitetu do Krakowa, zaś drugie egzemplarze przeniósł jeden z profesorów do Warszawy, gdzie bawiły wtedy różne misje koalicyjne. Lecz chwila wyzwolenia zbliżała się.

Dnia 12. lutego przyjechała do Cieszyna misja koalicyjna. Przyjeźli ją Czesi i Niemcy, bo Polaków nie chcieli dopuścić. Jednak Komitet Polski zgłosił się na drugi dzień do niej i wręczył jej opracowane przez siebie memoriały. Wkrótce też pod ochroną misji przybyło prezydium Rady Narodowej, powrócili wywiezieni i internowani, a z tą chwilą około 20. lutego, rola Komitetu Polskiego skończyła się.

Istnienie Komitetu Polskiego w Cieszynie jest wprawdzie tylko krótkim epizodem, ale epizodem chlubnym, świadczącym, że nawet w najgorszych warunkach Polacy na Śląsku bronili się potrafią i zgnieć nigdy nie pozwolą.

W. Jeziorski.

Wspaniała manifestacja Śląska.

W niedzielę, dnia 22. b. m. odbyła się w Cieszynie olbrzymia manifestacja ludności polskiej od Białki po Ostrawicę, od granic Śląska pruskiego po Beskid. Około 80 do 100 tysięcy ludu polskiego zapełniło ulice miasta. Wśród podniosłego nastroju uchwalono następujące rezolucje:

„Zebrani na olbrzymiej manifestacji polskiej w Cieszynie obywatele Śląska Cieszyńskiego oświadczają, że nie uznają i nie poddają się stronnictwom i krzywdzącym rozporządzeniom Międzynarodowej Komisji plebiscytowej, protestują przeciwko wszystkim zarządzeniom, które krzywdzą dotychczasowy stan posiadania Polaków na Śląsku Cieszyńskim.

Domagamy się restytucji bezprawnie przez Czechów rozwiązanych wydziałów gminnych, przywrócenia polskiej administracji i praw, zagwarantowanych umową paryską z dnia 3. lutego 1919 r.

Domagamy się usunięcia żandarmerii czeskiej z polskich gmin oraz zredukowania jej do stanu przedwojennego.

Protestujemy przeciw ogłoszeniu stanu wyjątkowego w kilku miejscowościach Śląska Cieszyńskiego.

Protestujemy przeciw zakazowi zgromadzeń dziś, kiedy mamy się zastanowić nad całą naszą przyszłością.

Protestujemy przeciw dalszym aresztowaniom przez Czechów i przeciw przetrzymywaniu więźniów politycznych pomimo ogłoszonej abolicji, oraz zarzucaniu więźniom politycznym polskim zwykłych zbrodni.

Protestujemy przeciw szerzeniu anarchii przez Czechów napadami zorganizowanych wojskowo bojówek czeskich.

Protestujemy przeciw ohydnemu napadowi tej bojówki i przeciw jej gwałtom, spełnionych na prezydencie i członkach Rady Narodowej.

Protestujemy przeciw niewłaściwemu traktowaniu przedstawicieli władz autonomicznych — wójtów i nauczycieli.

Protestujemy przeciw usiłowaniom rozwiązania Rady Narodowej, do której mamy pełne zaufanie.

Protestujemy przeciw zamachowi Międzysojuszniczej Komisji Plebiscytowej na dzisiejszy wiec w formie wstrzymania w ostatniej chwili wszystkich nadzwyczajnych pociągów.

Oświadczamy, że uznając Międzynarodową Komisję plebiscytową i prerogatywy w obrębie Śląska Cieszyńskiego, zastrzegamy się stanowczo przeciw wyrażonej stronnictwości jej członków, oświadczamy, że stronnictwości nie ścierpimy i wszelki handel nami i naszą ziemią choćby siłą odeprzemy.

Pozdrawiamy całą Polskę, do której się po sześćdziesiąt latach niewoli garniemy.

Pozdrawiamy nasze morze i naszą armię bohaterską.

Pozdrawiamy tych, co nam dziś otuchy dają, tych, co o nas dziś pamiętają.

Ślemy wyrazy hołdu Naczelnikowi Józefowi Piłsudskiemu i Sejmowi.

Ślubujemy wszyscy, że wierności Polsce w życiu, w walce i w ostatecznym zwycięstwie dochowamy.

Z Prefektury.

Zakaz nadzwyczajnych pociągów.

Dnia 21. lutego 1920 otrzymał Prefekt następującą notę w języku francuskim: Międzynarodowa Komisja w Cieszynie Nr. 73.

Cieszyn, 21. lutego 1920.

W celu zapobieżenia niepotrzebnemu zużyciu węgla zakazuje Wysoka Komisja puszczania w ruch osobnych nadzwyczajnych pociągów z wyjątkiem takich, które ze względów wojskowych lub gospodarczych są konieczne.

Ani kolej koszycko-bogumińska, ani też inne koleje lokalne nie śmia od chwili doręczenia tego rozkazu bez pisemnego zezwolenia Komisji puścić w ruch żadnego pociągu nadzwyczajnego.

Pociągi, którychby 21. i 22. lutego 1920 załadowano, nie będą wypuszczone.

Za Komisję Międzynarodową:

Szef szwadronu: *de Fromont*, delegat.

Sekretarz Gen. Prefekta: *Dr. Dąbrowski*.

Decyzja Komisji Międzynarodowej w Cieszynie Nr. 59 z 20. lutego 1920.

Pan Żurawski, prefekt polski w Cieszynie.

Mam zaszczyt zawiadomić Pana, że Komisja Międzynarodowa w uwzględnieniu argumentów, zawartych w Pańskim liście z 15. lutego, postanowiła przejąć zarząd skarbowy rafinerii spirytusowej i fabryki oleju rzepakowego w Mostach.

Komisja Międzynarodowa przekazuje Panu na czas, przez który ona będzie wykonywała władzę, swe uprawnienia skarbowe, które pozostają zatem jak dotąd pod kontrolą władz polskich.

Pichon.

Sekretarz Gen. Prefekta: *Dr. Dąbrowski*.

Nowa linia demarkacyjna.

Dnia 21. lutego 1920 po południu otrzymał Prefekt od Komisji Międzynarodowej następujące dwie noty francuskie:

I.

Decyzja Komisji Nr. 5 z dnia 4. lutego 1920. Komisja Międzynarodowa decyduje:

Celem wyznaczenia granic administracyjnych i usunięcia strefy neutralnej, istniejącej wzdłuż wojskowej linii demarkacyjnej, wprowadzonej w roku 1919, ustala się w przyszłości linię demarkacyjną w następujący sposób:

Biegnie ona z północy w kierunku południowym wzdłuż wschodnich granic następujących gmin: Bogumin, Szonyczel I, Zabłocie, Rychwałd, Poremba, Orłowa, Dąbrowa, Karwina, Darków, Łąki, Kocobędz, Mosty, Górny Żuków, Wielopole, Trzecie, Śmiłowice, Niebory, Oldrzychowice, Tyra, Morawka.

Podpisy.

Wskutek tego zarządzenia Komisji Międzynarodowej w Cieszynie, mocą którego oddano gminy Łomną i Ropicę pod Zarząd Prefekta dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego, zarządził tenże po otrzymaniu powyższej noty reskryptem l. S. G. 5 z dnia 22. II. 1920 objęcie posterunków żandarmerii w obu gminach przez żandarmerię jemu podlegającą.

II.

Nota Nr. 9 z dnia 12. lutego 1920, regulująca sądownictwo i stosunki w Sądzie Okręgowym w Cieszynie.

1. Senaty będą się składały w połowie z Polaków a w połowie z Czechów.

2. Komisja ustanawia obok prezydenta polskiego również prezydenta czeskiego. Sferą działania zakresła dotychczasowa linia demarkacyjna.

3. Takie same postanowienia co do prokuratora.

4. Apelacje będą skierowane do Krakowa i Berna.

Sekretarz Gen. Prefekta: *Dr. Dąbrowski*.

W sprawie zebrań publicznych.

W ciągu zeszłego tygodnia zwrócono się kilka razy do Komisji Międzynarodowej w Cieszynie z prośbą o pozwolenie na odbycie publicznych zgromadzeń na ulicach Cieszyna. Komisja odmówiła pozwoleń na te zgromadzenia i nadal odpowie odmownie na wszystkie tego rodzaju prośby.

Komisja Międzynarodowa zwraca się do zarządów stronnictw wszystkich narodowości z prośbą, ażeby starały się wszelkimi siłami zapobiedz wszelkim manifestacjom, któreby mogły wywołać choćby najmniejsze zaburzenia publiczne. Komisja ubolewa, że nie wszystkie stronnictwa usłuchały jej życzliwych rad i zarządzeń, czego dowodem była niedzielną manifestacja, która mogła być wywołać zaburzenia w spokojnym Cieszynie.

Komisja Międzynarodowa w zupełnym porozumieniu i zgodnie z rządem polskim pragnie utrzymać spokój i porządek, oraz zapewnić wszystkim do głosowania uprawnionym wolność i możliwość używania tego prawa, gdy nadejdzie chwila plebiscytu. Komisja jest też przekonana, że większość ludności śląskiej pragnie utrzymać porządek i spokojnie pracować.

Komisja ma silną nadzieję, że usiłowania, które mimo jej zarządzeń i decyzji pobudzają ludność do niepotrzebnych manifestacji, spotkają się z naganą społeczeństwa.

W chwili dziejowej, kiedy naród przygotowuje się do plebiscytu, powinien to czynić w spokoju, porządku i skunieniu. Komisja liczy więc na poparcie wszystkich obywateli i ufa, że wspólnie z nią będą pracować tak, ażeby działalność jej stała się naprawdę dziełem pokoju i sprawiedliwości, co jest najgorętszym pragnieniem.

Komisja Międzynarodowa w Cieszynie.

Wprowadzenie czasu środkowo-europejskiego.

Dnia 25. b. m. otrzymał prefekt z Komisji alianckiej następującą notę:

»Mam zaszczyt zawiadomić Pana, że Komisja Międzysojusznicza postanowiła na posiedzeniu z dnia 24. b. m. wprowadzić, począwszy od 29. lutego (północ), czas środkowo-europejski na całym terytorium Śląska wschodniego ze względu na trudności, wywołujące się z różnicy czasu po obu stronach dawnej linii demarkacyjnej. — Sekretarz generalny: *Pichon*.

W sprawie rewizji cłowych.

Komisja Międzynarodowa w Cieszynie wydała na posiedzeniu dnia 24. lutego 1920 wskutek zażalenia zastępcy rządu czeskiego następujące zarządzenia:

Zmienia się zarządzenie prefekta dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego, zakazujące przeprowadzania rewizji ze strony czeskiej nad Białką.

Punkt drugi noty Komisji Międzynarodowej nr. 2. z 2. b. m., brzmiący: W celu ścisłego przestrzegania zakazu wywozu ustanowia władze czesko-słowackie nadzorcze urzędy cłowe w Bielsku i w Dziedzicach, polskie władze zaś w Boguminie, Mor. Ostrawie i we Frydku — musi być wykonane. Polakom i Czechom przysługuje prawo rewizji, prawo kontroli ruchu towarowego i osobowego, jednakże tylko w tym kierunku, gdy towar z państwa polskiego, względnie czeskiego przeznaczony dla Śląska nie został wywieziony bez zezwolenia państwa, z którego towar ten pochodzi. Rozporządzenie to nie odnosi się jednakże do towarów, pochodzących z Księstwa Cieszyńskiego; co do tych ostateczna decyzja jeszcze nie zapadła. Tego rodzaju towary mogą być aż do dalszego zarządzenia wywożone z części podlegającej polskiemu prefektowi tylko za pozwoleniem tego prefekta.

Sprawa przysięgi urzędowej.

Do p. Delegata rządu polskiego w Cieszynie. Panie Delegacie! Mam zaszczyt poinformować Pana, że na posiedzeniu z dnia 24. b. m. Komisja międzysojusznicza postanowiła, iż wszyscy funkcjonariusze, którzy złożyli przysięgę rządowi polskiemu lub czesko-słowackiemu, muszą być od niej zwolnieni i złożyć przysięgę Komisji międzysojuszniczej. Proszę przyjąć p. Delegacie zapewnienie mego wysokiego szacunku. — Gen. sekretarz: *Pichon*.

Postanowienia Komisji Międzynarodowej.

I.

Komisja Międzynarodowa zastrzega sobie administrację okręgu górniczego karwińskiego (kompetencja III. instancji) i przekazuje swoją władzę w sprawach, dotyczących tej administracji, na Komisję administracyjną od niej zależną, składającą się z 4 delegatów po 1 z każdej delegacji.

II.

Wobec wyjąkowej sytuacji kompetencja Komisji administracyjnej obejmuje:

- a) wszystkie sprawy, zastrzeżone staroście, stosownie do praw obowiązujących (I. instancja);
- b) wszelkie sprawy, zastrzeżone dawnemu naczelnikowi Rządu krajowego austriackiego (Landes-Präsident) według ustaw austriackich (ustawa z 18. maja 1860 i z 19. stycznia 1853, jako też inne), o ile ustawy te nie sprzeciwiają się postanowieniom Komisji Międzynarodowej. Kompetencja Komisji Administracyjnej obejmuje również wszelkie atrybucje wdziału krajowego, które według rozporządzenia Rady Narodowej Polskiej z d. 18. grudnia 1918 r. zostały przekazane naczelnikowi Rządu krajowego (II. instancja).

III.

Wszystkie te funkcje będą wykonywane wprost i osobiście przez Komisję administracyjną.

IV.

Komisji podlegają:

1. Dwaj doradcy, 1 polski i 1 czesko-słowacki, których atrybucje są następujące:

- a) pomagają Komisji w charakterze ekspertów;
- b) stoją oni na straży interesów kraju, który reprezentują, czuwając nad ich zabezpieczeniem we wszystkich wypadkach;
- c) załatwiają między sobą trudności, które mogłyby powstać.

Jeżeli różnica zdań dotyczy ważnych spraw, albo jeżeli porozumienie okazałoby się niemożliwym, wówczas poddaje się sprawę Komisji administracyjnej, która ją rozstrzyga, albo też ją poddaje Komisji Międzynarodowej.

2. Delegat, mający załatwiać bieżące sprawy administracyjne.

V.

Prawem obowiązującym będzie prawo austriackie z uwzględnieniem wszystkich zmian, poczynionych w tym prawie w powiecie karwińskim począwszy od 28. października 1918 do 30. stycznia 1920, o ile prawo to nie sprzeciwia się postanowieniom Komisji.

VI.

Sprawy, dotyczące finansów, oświaty, poczt i telegrafów oraz aprowizacji określa szczegółowa instrukcja.

VII.

Kompetencja Komisji administracyjnej obejmuje całe terytorium dawnego powiatu fryszackiego na zachód od linii demarkacyjnej. Granice tego powiatu są następujące według mapy austriackiej (1-75.000) na wschód: wschodnie granice gmin Szonychel, Zabłocie, Rychwałd, Poręba, Dąbrowa, Darków, Łąki; na południe granice południowe gmin: Łąki, Olbrachcice, Sucha Srednia i Pietwałd; na zachód granice zachodnie gmin: Pietwałd, Rychwałd i Wierzbica.

Podpisano:

C. R. Flowers.
D. Bernesso.

J. Flipo.
S. P. Akana.

Do czynności, określonych instrukcją w sprawach, dotyczących działalności Komisji administracyjnej w Karwinie, mianuje się następujące osoby:

Doradca polski: Dr. Adamecki.
Doradca czesko-słowacki: Dr. Baron.
Dr. Herink.

Służba sanitarna: Dr. Nowotny z Karwiny.
weterynar.: P. Popiołek z Frysztatu.
Szkoły niemieckie: P. Parzyk z Frysztatu.
polskie: P. Cieñciała.
czesko-słowackie: P. Klwania.

Podpisano:

C. Flowers.
B. di Bernesso.

J. Flipo.
P. Akana.

Instrukcja niniejsza ma na celu praktyczne zorganizowanie starostwa, prowizorycznie powołanego do życia, wskutek postanowienia Komisji Międzynarodowej, która utworzyła Komisję administracyjną dla zachodniej części powiatu fryszackiego.

Podstawową zasadą jest szybkie utworzenie uproszczonej organizacji, która uczyni znośnymi dla ludności i to na krótki okres plebiscytowy — warunki egzystencji, odpowiadającej jej dążeniom.

I.

Komisja administracyjna sprawuje wprost i osobiście funkcje, odpowiadające kompetencji I. i II. instancji. Ma ona do pomocy dwóch ekspertów, jednego Polaka i jednego Czecha, którzy mają tytuł doradców. Delegat z ramienia Komisji będzie miał sobie powierzone załatwianie spraw bieżących, których opracowywanie należy do biur.

II.

Organizacja biur (urzędów).

- a) Urząd spraw administracyjnych będzie się składał z prawnika i z personalu, wyznaczonego przez Komisję;
- b) służba sanitarna będzie należała do lekarza, zamianowanego przez Komisję;
- c) służba weterynaryjna będzie należała do dyplomowanego weterynarza, zamianowanego przez Komisję;
- d) szkolnictwo będzie miało trzech inspektorów do dyspozycji, a mianowicie: Inspektora dla szkół niemieckich, inspektora dla szkół polskich i inspektora dla szkół czesko-słowackich. Inspektor polski i czesko-słowacki zostanie zamianowany na podstawie propozycji, przedłożonych przez przedstawicieli odnośnych rządów. Inspektorem niemieckim ma być w zasadzie urzędujący obecnie we wschodniej części pow. fryszackiego inspektor.
- e) Biuro techniczne będzie utworzone w razie potrzeby;
- f) policja; komisarz policji będzie urzędował w Karwinie i będzie oddany do dyspozycji Komisji;
- g) żandarmeria; oficer, a mianowicie szef żandarmerii dla zachodniej części pow. fryszackiego będzie rezydował w Karwinie na usługach Komisji;
- h) finanse: Organizacja skarbowa nie ulega zmianom. O ile zajdzie tego potrzeba, będzie ona przedmiotem późniejszych instrukcji. Na wszelki wypadek nie zaprowadzi się żadnych zmian w wypłacie pensji i zasiłków, która to wypłata jest obecnie ustawowo określona.
- i) Aproprowizacja: W organizacji aprowizacyjnej nie zaprowadza się żadnych zasadniczych zmian. Komisja określi szczegółowo kontrolę nad aprowizacją, a w szczególności zajmie się rozdziałem żywności.

III.

Sprawa poborów służbowych zamianowanych urzędników będzie przedłożoną Komisji Międzynarodowej i będzie przedmiotem późniejszych postanowień.

IV.

Niniejsza instrukcja staje się obowiązującą z dniem, w którym Komisja administracyjna w Karwinie zawiadomi o objęciu władzy.

Podpisano:

C. B. Flowers.
B. di Bernesso.

J. Flipo.
P. Akana.

Dodatek do instrukcji, odnoszący się do działalności Komisji administracyjnej w Karwinie.

Z powodu prac nad całokształtem rozporządzeń, które Wysoka Komisja przygotowuje w sprawach szkolnictwa, policji i żandarmerii, osobna instrukcja określi funkcjonowanie tych poszczególnych gałęzi administracyjnych w części zachodniej pow. Fryszackiego.

W obronie Śląska.

Rada Narodowa otrzymała następującą depeszę:

Lublin. Zebrani delegaci na całorocznym zjeździe Kółek rolniczych Ziemi Lubelskiej, Podlasia i Wołynia oraz Związku młodzieży włościańskiej w liczbie 600, składamy wam hołd i wyrazy uznania za wytrwałą waszą pracę. Zapewniamy Was, że murem stoimy za Wami w usiłowaniach waszych co do zjednoczenia się narodu w jednym potężnym państwie polskim. Wierzmy, że nieprzedawnione, bo w sercach wyryte prawa narodowego wspólnego życia, zwyciężą w ogniowej próbie plebiscytowej.

Prezydium wiecu.

Na ręce posła Zamorskiego wpłynęło następujące pismo:

»Rada miejska Kołomyi, czcząc uroczystym posiedzeniem objęcie w posiadanie Pomorza, nie zapomina o braci śląskiej i przesyła ludowi

śląskiemu wyrazy głębokiej czci i wdzięczności. Protestujemy przeciw bezprawiom Komisji plebiscytowej i dzikim gwałtom czeskich najezdców — ufni w słuszność sprawy, wytrwajcie wraz z męczeńskim ludem śląskim na kresach zachodnich, a do zwycięstwa dopomoże cała Polska. Cześć! — Rządowy komisarz miasta:

Kolbuszowski.»

Kronika.

Z POWIATOWEGO URZĘDU GOSPODARCZEGO komunikują: Powiatowemu Urzędowi gospodarczemu pozostała jeszcze mała ilość zapalek, która tak się rozdzieli, by każda osoba z polskiej części powiatu cieszyńskiego otrzymała przy poborze cukru trzy pudełka tych zapalek. W Cieszynie rozdzielają zapalki kupcy, gminom wiejskim przydzielili się zapalki drogą Gminnego Urzędu gospodarczego. Członkowie konsumu kolejarskiego w Cieszynie, konsumu werkowego i robotniczego w Trzynie otrzymają zapalki ze swych konsumów.

STOWARZYSZENIE ZAKUPNA FUNKCYONARYUSZY PAŃSTWOWYCH W CIESZYNIE zamierza zaprowadzić kuchnię dla funkcjonariuszy państwowych. Według wysłanego cyrkularza zgłosiło się dotąd tylko 47 udziałowców. Wzywa się dlatego jeszcze raz wszystkich funkcjonariuszy państwowych, którzy się dotąd nie zgłosili, ażeby zgłoszenia pisemnie wnieśli albo też na posiedzenie, mające się odbyć w piątek o godz. 6. po poł. w restauracji Alojzego Schopfa, przybyli, względnie we wyborach komitetu, zakładającego udział wzięli.

WYPŁATA NADZWYCZAJNEGO DODATKU DROŻYŻNIANEGO z dnia 27. stycznia 1920 dla nauczycielstwa ludowego. Czasopisma miejscowe poinformowały w tych dniach nauczycielstwo, że Komisja Szkolna postanowiła wyasygnować mu dnia 1. marca 60 proc. zaliczki na okazniejszy nadzwyczajny dodatek drożyzniany. Okazało się jednakowoż, że urzędy podatkowe w tak krótkim terminie nie potrafią wykonać polecenia. Z tego powodu wypłacone będą dnia 1. marca wszystkim nauczycielom i nauczycielkom tej samej kategorii jednakowe zaliczki, mianowicie: każdemu nauczycielowi wydziałowemu, względnie nauczycielce po 1300 K, stałemu nauczycielowi ludowemu, względnie nauczycielce po 1100 K, każdemu nauczycielowi prowizorycznemu lub pomocniczemu i nauczycielce po 300 K za miesiące styczeń, luty i marzec, dalej każdej stałej nauczycielce robót ręcznych po 500 K, a każdej innej nauczycielce robót ręcznych z miesięcznej remuneracji z dodatkami 60 proc., z wyłączeniem dodatku kwartalnego-ubraniowego. W ciągu marca nastąpi na podstawie wypełnionych kwestyonariuszy, które Rady szkolne powiatowe rozsyłają, sprawdzenie i asygnowanie reszty dodatku.

CENY ZŁOTA I SREBRA tak znacznie podniosły się, że Sejm polski zniósł swą poprzednią uchwałę o obowiązkowym oddaniu monet złotych i srebrnych po cenach wówczas ustanowionych, pozostawiając skarbowi państwa wolność nabywania po cenach targowych. Podajemy najwyższe obecnie ceny, jakie można uzyskać za monety oddawane w stanie zupełnie świeżym:

za 1 koronę austr. srebrną do	8 mk. pol.
» 2 korony austr. srebrne do	16 »
» 1 florena austr. srebr. do	18 »
» 5 koron austr. srebr. do	36 »
» 1 rubla do	28 »
» 1 rubla w mon. zdawkowej	9 »
» 1 markę niemiecką do	9 »
» 1 koronę skandynawską do	10 »
» 1 dolara srebrnego do	40 »
» 1 shillinga srebrnego do	10 »
» 1 franka i wogóle jednostkę unii łacińskiej	8 »
za 10 koron austr. złotych do	197.50 mk. pol.
» 20 koron austr. złotych do	395. — »
» 10 marek niem. złotych do	230. — »
» 10 rubli w łocie do	500. — »

Według tego cennika obecnie wymienia monety dla skarbu państwa Towarzystwo oszczędności i zaliczek w Cieszynie, zastrzegając drobne strącenie za monety mniej lub więcej starte.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 21/20 (6). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA KISZY,

urodzonego 20. listopada 1886 w Nieborach, ewangelika, żonatego robotnika hutniczego w Oldrychowicach pod l. 113.

Wymieniony, walcząc w szeregach b. 100. p. piech. na froncie serbskim, dostał się do niewoli, gdzie prawdopodobnie poniósł śmierć. Od 13. września 1915 niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Kiszowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o zaginionym.

Jana Kiszę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 27. sierpnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 17. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 34-20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ALBERTA MORYSA,

urodzonego 15. grudnia 1885 w Starych Hamrach, katolika, żonatego, gajowego w Łomnej Dolnej, syna Franciszka i Weroniki.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. p. p. na froncie serbskim, a zmarł następnie według zeznań swego towarzysza broni Henryka Kaloca w nocy na 15. marca 1915 w Udżicach w Serbii.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Julii Morysowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się publiczne wezwanie, aby do dnia 16. maja 1920 albo sądowi, albo p. przełożnemu gminy Fiedrowi, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 10. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 71. — Gen. IV. 164-1. — Wpis spółki. Dnia 28. stycznia 1920 wpisano w rejestrze spółkowym:

Siedziba spółki: Cieszyn.

Brzmienie firmy: Konsumverein »Bund der Schlesier« in Teschen, »Związek Ślązaków w Cieszynie«, r. G. m. b. H.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie środków żywności, przedmiotów gospodarskich i wogóle towarów wszelkiego rodzaju drogą zakupów, produkowania i obróbki, tudzież wydawanie tychże swym członkom po możliwie najtańszych cenach, ażeby przez to podnieść gospodarstwo stosunki swych członków. Urządzanie filii i magazynów.

Umowa spółkowa (statut) z 2. grudnia 1919.

Każdy członek ręczy swoim udziałem i pojedynczą wysokością tegoż.

Ogłoszenia następują w pismach, wychodzących na terytorium spółki, które walne zgromadzenie oznaczy.

Zarząd składa się z 7 członków. Członkami zarządu są: Wilhelm Czerwieńka, urzędnik kolejowy w Sibicy, jako przewodniczący; Gustaw Wałach, nauczyciel w Sibicy, jako I. zastępca

przewodniczącego; Emeryk Sturz, urzędnik kolejowy w Cieszynie, jako II. zastępca przewodniczącego; Gustaw Kohut, nauczyciel w Sibicy, jako buchalter i sekretarz; Jan Jesch, szewc w Cieszynie, jako zastępca buchaltera i sekretarza; Karol Farnik, funkcyjnarzusz handlowy w Cieszynie, jako skarbnik; Brunon Gleisner, urzędnik prywatny w Cieszynie, jako zastępca skarbnika.

Do zastępstwa uprawniony zarząd.

Podpisywanie firmy: Brzmienie firmy podpisuje wspólnie przewodniczący albo zastępca przewodniczącego i jeden z członków zarządu.

Sąd okręgowy w Cieszynie, Oddz. IV.,
dnia 28. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Zmiany firm.

Firm. 1277. — Gen. II 23-31. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych.

W tutejszo-sądowym rejestrze spółkowym wpisano przy firmie »Delnický spolek pro Slezsko a Moravu se sídlem v Malých Kuncicích u Mor. Ostravy, zapsané společenstvo z obmezeným ručením« na podstawie uchwały walnego zgromadzenia z dnia 2. listopada 1919:

1. że spółka ta rozwiązuje się i przystępuje do likwidacji,

2. że likwidatorami mianowani zostali Otakar Libic, urzędnik w Witkowicach 105, Jan Streda, górnik w Radwanicach Nr. 239, Augustyn Buchta, górnik w Małych Kończycach Nr. 168 i Józef Böhm w Małych Kończycach Nr. 126.

Równocześnie wezwano wierzycieli do zgłoszenia się w spółce.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
Oddz. IV., 22. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 1272. — Gen. III. 443-14. — Zmiany we wpisanej już spółce.

W rejestrze spółkowym wpisano 22. grudnia 1919 przy spółce »Živnostenské uverni družstvo pro Bohumin I. a okolí, sapsané společenstvo s ručením obmezeným«, następujące zmiany:

Wykreślono: dotychczasowego członka zarządu Pawła Hlawickę, Franciszka Solnara i Józefa Sykorę.

Wpisano: Jako zastępcę przewodniczącego Rudolfa Gonca, kupca w Boguminie-dworcu; jako członków zarządu: Jana Brezeka, ogrodnika w Boguminie.

Sąd okręgowy w Cieszynie, Oddz. IV.,
22. grudnia 1919.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 5. — Rg. A. II. 236-1. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach kupców pojedynczych i spółek. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bogumin Dworzec.

Brzmienie firmy: Johann Mitschek.

Zmiana firmy na: »Schneider & Stepper vorm. Johann Mitschek's Nachf., Josef Schwarz, internationale Transporte in Oderberg«.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Biuro przewozowe, oclenia, komis, inkaso.

Spisano: Ryszard Schneider i Paweł Stepper, spedytorzy w Boguminie, wskutek czego jawna spółka handlowa od 1. stycznia 1920.

Wystąpił: dotychczasowy właściciel Józef Schwarz.

Uprawnienie do zastępstwa: Każdy wspólnik samodzielnie.

Podpisywanie firmy następuje w ten sposób, że pod napisaniem lub wyciśnięciem brzmieniem firmy każdy wspólnik za siebie składa swój podpis.

Data wpisu: 24. stycznia 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., 24. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 50 — Rg. C. 215-3. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. W rejestrze oddział C wpisano:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: »Fabryka chemiczna w Cieszynie, spółka z ogr. działalnością«, albo po niemiecku: »Technische Werke in Teschen, Ges. m. b. H.«

Spółka polega na zmienionych obecnie uchwałach wspólników z dnia 13. stycznia 1920 w

art. III. i IV. umowy spółkowej z 10. kwietnia 1919 r.

Kapitał zakładowy wynosi obecnie 50.000 K, na to włożono gotówką 50.000 K.

Uprawnienie do zastępstwa: kierownik spółki; będzie on podpisywał firmę w ten sposób, że pod przez kogokolwiek w języku polskim lub niemieckim wyciśniętym, wydrukowanym lub napisanym brzmieniem firmy składa swój podpis.

Wykreślono: Dotychczasowych kierowników spółki Ludwika Drozda i Alojzję Drozd.

Wpisano jako kierownika spółki Karola Baińskiego, urzędnika fabryki likierów w Błogocicach.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 26. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 108 — Gen. II. 9-57. — Zmiany odnoszące się do firmy już wpisanej. Dnia 21. lutego 1920 r. przy firmie: »Bielitz-Bialaer Eskompte-und Wechselbank«.

Siedziba firmy: Bielsko.

Wpisano w rejestrze następujące zmiany:

Zmiana brzmienia firmy na: »Schlesische Eskompte bank«, albo w języku polskim: »Śląski bank eskontowy«.

Podwyższenie kapitału akcyjnego: Na odbytem w dniu 27. listopada 1919 w Bielsku nadzwyczajnym Walnym zgromadzeniu akcjonariuszy uchwalono podwyższenie kapitału akcyjnego przez wydanie nowych gotówką pełno wpłaconych na imię okaziciela opiewających 42.500 sztuk akcji w nominalnej wartości po 400 K, a więc podwyższenie o 17 milionów tak, że kapitał akcyjny obecnie wynosi 20 milionów koron.

Zmiana statutow: towarzystwo opiera się na zmienionych uchwałach nadzwyczajnego zgromadzenia z dnia 27. listopada 1919 w § 1. do 3., 5. do 8., 12., 13., 24., 30., 34., 35., 38., 41., 42., 52., 53., 57., 62., 67. i 68. a rozporządzeniem z dnia 9. lutego 1920 l. XI. — 14/3 zatwierdzonych statutach.

Podpisywanie firmy: Firmę Towarzystwa będzie się w ten sposób podpisywać, że pod odbitem zapomocą pieczęci lub wypisanem przez kogokolwiek bądź brzmieniem firmy albo dwaj członkowie Rady zawiadowczej albo jeden członek Rady zawiadowczej z jednym dyrektorem albo z jednym urzędnikiem Towarzystwa, obdarzonym prokurą, albo dwaj dyrektorzy, albo jeden dyrektor z jednym urzędnikiem Towarzystwa, obdarzonym prokurą, umieszczają swoje własnoręczne podpisy.

Prokurzysta ma do swego nazwiska zawsze dołączyć dodatek, okazujący prokurę.

Obwieszczenie Towarzystwa skutecznia się z mocą prawną przez jednorazowe umieszczenie w gazecie urzędowej powiatu bielskiego.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Towarzystwo ma na celu popieranie handlu, przemysłu, rzemiosła i gospodarstwa rolnego przez pielęgnowanie interesu bankowego i towarowego.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 21. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Zniesienie konkursu.

Gz. S. 13-12—37. — Dłużnik Spotrební družstvo »Svornost« w Rychvalde, zapsané společenstvo z ručením obmezeným.

Konkurs otwarty uchwałą Gz. S. 13-12-1 nad majątkiem dłużnika znosi się w myśl § 189 a K. O. po rozdzieleniu masy majątkowej.

Sąd okręgowy w Cieszynie, Oddz. IV.,
4. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Ogłoszenie konkursu.

Przy 6-klasowej publicznej szkole ludowej z językiem wykładowym polskim w Górnej Suchej jest do obsadzenia posada

kierownika szkoły

połączona z poborami ustawowymi. Ubiegający się o tę posadę kandydaci wniosą swe należycie udokumentowane podania z wykazaniem uzdolnienia nauki religii rzym.-kat. w drodze służbowej Rady szkolnej miejscowej w Górnej Suchej do dnia 31. marca 1920.

Siła w nas samych.

Cieszyn, 6. marca.

Ludzie małego ducha sądzą rzeczy powierzchownie, a zdenerwowanie, które łatwo objaśnić zresztą, udziela się najoporniej. Pesymiści osadzają obecne położenie na Śląsku Cieszyńskim jako bardzo złe i napadają na ducha.

Nie możemy niestety wmawiać w ludzi, że jest bardzo dobrze i przyjemnie, bo gwałty bezkarne ze strony Czechów przybrały tak wielkie rozmiary, że życie ludzkie stało się z tamtej strony linii administracyjnej więcej niż przykre.

Należy to przypisać jedynie i wyłącznie wyjątkowej sytuacji, w jakiej się nasz kraj znalazł. W takim położeniu nigdy żaden kraj nie był. Było już wprawdzie w historii ludzkości kilka plebiscytów, a mianowicie w roku 1860 w Nicei, w południowej Francji, w roku 1870 w Rzymie, a w roku 1863 na wyspach Jońskich, ale nie było tam nigdzie zarządu Komisji Międzynarodowych. W każdym z wyszczególnionych wypadków armia okupująca zapytywała ludność o zdanie, do kogo chce należeć i ludność głosowała, w pierwszym wypadku za przynależnością do Francji, w drugim do Włoch, w trzecim do Grecji. W każdym z tych wypadków sprawa z góry była przesądzona.

Sprawa Śląska nie jest podobna do żadnej z tamtych. Nic też dziwnego, że przeprowadzenie plebiscytu nie idzie Komisji gładko, a obrona praw polskich do Śląska jest niezmiernie ciężka, choćby z tego powodu, że Śląsk nie należał do Polski przez ostatnie wieki. Co prawda, nie należał on także i do Czech, ale to nie zmniejsza trudności polskiej.

Ludność Śląska powinna dziś pamiętać nie tylko o jednym, o tem mianowicie dniu radosnym, który przyjdzie już za ośm tygodni! Pomyślmy o tem, że kilka miesięcy jeszcze temu nie wiedzieliśmy, czy wogóle do plebiscytu przyjdzie i czy odbędzie się on za parę miesięcy, czy za parę lat. Pomyślmy, że bracia nasi ze Śląska Górnego długie miesiące jeszcze znosić muszą jarzmo pruskie, nim dożyją święta podobnego, jakie my obchodzić będziemy w pierwszych dniach maja.

Co byłby wart nasz zapal, nasz patryotyzm, gdyby go można było liczyć na wytrzymałość kilku tygodni! Niech sobie Komisya spiętrzy wszystkie trudności świata dla wytworzenia dla Czechów lepszych warunków głosowania — to sprawa jej sumienia — przyjdzie dzień zapłaty, kiedy lud polski pójdzie do urny plebiscytowej z kartką, na której będzie krótki zapis: Polska, a wówczas zobaczymy, kto jest panem tej ziemi.

Idea Polski jest wielka i potężna i wierzyć należy, że w ostatniej chwili — jeżeli nie wszystkich Ślązaków, to przynajmniej znaczną ich część ruszy sumienie i nie pozwoli im podnieść ręki na własną ojczyznę, by ją oddać Czechom. Niemcy dotąd nie wydali hasła, ważą oni interes własny, który logicznie dyktuje im Polskę, a tylko obłąkani szaleńcy nienawiści Fukdowcy oddadzą się w ręce czeskie, które im odbiorą ich prawa obywatelskie. Przywódcy żydowscy wzywają już swych współwyznawców do głosowania za Polską. Wzmocni to wszystko większość polską.

Musimy zwyciężyć! Polska jest na drodze do ukończenia wojny. Siły wewnętrzne państwa polskiego wzrastają z dnia na dzień, a siły Czech z dniem zwołania parlamentu zachwieją się w posadach, bo Czesi we własnym państwie okażą się w mniejszości. Fikcyja czeska runie jak domek z kart. Miałaby Śląsk łączyć losy swe z jutrzszym bankrutem?

Bądźmy silnej wiary, bo już tylko kilka tygodni dzieli nas od dnia wesela.

Miną one jak zły sen.

Żywność amerykańska dla Polski.

Niezależnie od prowadzonej obecnie akcji do żywienia 1,300.000 dzieci, H. Hoover postanowił zorganizować pomoc żywnościową dla starszych. W tym celu Amerykański Wydział Ratunkowy (Fundacya dla Dzieci Europy) tworzy specjalny skład, który zaopatrzony będzie w większej ilości produktów pierwszej potrzeby: mąkę, groch, fasolę, mleko skondensowane, konserwy mięsne, warzywa, olej i inne tłuszcze. Produkty te wydawane będą tym mieszkańcom Polski, którzy otrzymają od swych krewnych lub znajomych, mieszkających w Ameryce, specjalne przekazy żywnościowe.

Przekazy te, wartości 10 i 50 dolarów, wydawane są przez przeszło 20.000 banków amerykańskich, rozrzuconych po Stanach Zjednoczonych i należących do Związku Banku, dzięki czemu każdy emigrant, mający krewnych lub znajomych w kraju, może łatwo przyjść im z najodpowiedniejszą pomocą.

Żywność amerykańska będzie przesyłana (w rzeczywistości dowóz już się rozpoczął) w wielkich ilościach. Po przybyciu do Warszawy żywność będzie układana w paczki wartości 10 i 50 dolarów i wydawana okazicielom przekazów. W ten sposób uniknie się zagubienia lub zniszczenia żywności w drodze, sprawność bowiem organizacyjna Amerykańskiego Wydziału Ratunkowego, który czuwać będzie nad bezpieczeństwem ładunku i przewozie do Ameryki do Gdańska, przy przeładunku i przewozie do Warszawy oraz podczas przechowywania w składach i pakowania żywności daje gwarancję, iż każdy okaziciel przekazu żywnościowego otrzyma przyznaną mu żywność w całości i we właściwym czasie.

Żywność wydawana będzie po cenach minimalnych według rzeczywistego kosztu zakupu z doliczeniem kosztów przewozu i ubezpieczenia. Amerykański Wydział Ratunkowy jako instytucja społeczna prowadzić będzie akcję tę bez oglądania się na jakiegokolwiek zyski. Ewentualne oszczędności, o ile się okażą, nie dające się z góry przewidzieć przy kalkulacji kosztów zakupu, przewozu i ubezpieczenia użyte będą na dalszą akcję żywnościową dla Polski.

Wogóle podejmowana przez dyktatora żywnościowego Herberta Hoovera nowa akcja, wobec wyczerpania gospodarczego naszego kraju, jak i całej Europy, ma nie tylko znaczenia ściśle filantropijne.

Podstawą jest powiększenie rozporządzalnego zapasu żywności i udostępnienie jej ludności na jak najdogodniejszych warunkach. Daje się to osiągnąć tylko przez masowy zakup żywności u źródła i dobrze zorganizowany jej przewóz, nie zaś przez przesyłanie pieniędzy, które wobec ograniczonej ilości produktów na rynku stają się coraz mniej wartościowym papierkiem, deprecydując swoją własną wartość i wywołują w ten sposób coraz większą drożyznę.

Żywność zakupywana jest w wielkich ilościach po cenach hurtowych, przewóz jej odbywać się będzie również po cenie kosztu, dlatego też emigranci, pragnący pomóc swym krewnym lub znajomym, mogą im za przekazy dostarczyć więcej żywności niżby za tę samą sumę mogli nabyć dla siebie w Ameryce.

Amerykański Wydział Ratunkowy ma za sobą poparcie ogółu ludności Ameryki, co ułatwia mu niesienie pomocy Polacy, rząd polski ze swej strony wszelkimi siłami współdziała z Amerykańskim Wydziałem Ratunkowym w kierunku zabezpieczenia przybywających produktów. Nie będą one podlegały rekwizycji, nie będą wliczane do normalnego kontyngentu, a przeciwnie stanowią będą niezmiernie pożądaną dodatkową do obecnych norm głodowych.

Z Prefektury.

O ograniczeniu stanu żandarmeryi.

Prefekt otrzymał następującą notę:

1. Celem zmniejszenia stanu żandarmeryi według rozkazu Wysokiej Komisji należy zarządzić zredukowanie tejże w następującej mierze: żandarmeryi czeskiej na 480 żandarmów, a żandarmeryi polskiej na 300 żandarmów. Żandarmeryę polską uzupełnia się tymczasowo 20 żandarmami z powodu bardzo przeciążającej służby, którą musi pełnić na dworcu kolejowym w Cieszynie. Będzie się zatem składała z 320 żandarmów. Liczby powyższe nie będą definitywne; Komisya przewiduje możliwość ostatecznego zredukowania stanu żandarmeryi do liczby zupełnie zbliżonej do roku 1914.

2. Zredukowanie posterunków żandarmeryi spowodowały ostatnie wypadki i ta okoliczność, że sposób wykonywania służby nie był zadowalniający. Zatrzymać należy przedewszystkiem zawodowych żandarmów, którzy służyli za czasów austriackich a następnie tych, których wcześniej przyjęto.

3. Powyższe zmniejszenie ma być przeprowadzone do 10. marca 1920.

Panowie prefekci powinni w porozumieniu z dowódcami żandarmeryi wyznaczyć miejscowości, które ze względu na utrzymanie porządku publicznego mają być przez żandarmeryę obsadzone.

Dowódcy żandarmeryi części czeskiej i polskiej, jako też okręgu karwińskiego, powinni przysłać do 10. marca Wysokiej Komisji dokładny spis posterunków, obsadzonych przez żandarmeryę, jako też plan liczby stan posterunków.

4. Celem przyznania żandarmów na czas plebiscytu premii, która w pewnej mierze będzie stanowiła dla nich odszkodowanie pomnożenia ich pracy, uprasza się panów prefektów o zwrócenie się do Rządu polskiego i czesko-słowackiego celem zapewnienia środków materialnych, potrzebnych do wypłaty tej premii, która musi być po obu stronach dawnej linii demarkacyjnej jednolitą; po przeprowadzeniu plebiscytu zostanie wstrzymana.

5. Panowie prefekci zwrócą się do Rządu czesko-słowackiego i Rządu polskiego, by żandarmerya mogła w najkrótszym czasie złożyć przysięgę Wysokiej Komisji i że zwalnia się ich w tym celu na czas wykonywania władzy przez Wysoką Komisję Międzynarodową od przysięgi, złożonej odnośnemu państwu.

6. Uprasza się panów prefektów i dowódców żandarmeryi, by wznowili już raz wydane polecenie, żeby żandarmi w wypełnianiu swej służby kierowali się tylko uczuciem obowiązku, by nie postępowali stronniczo i nie sądzili, że powinni interweniować tylko na korzyść swego własnego narodu. Wszystkie przekroczenia powyższych przepisów ze strony żandarmeryi będą karane bezwzględnie z największą surowością.

Kronika.

KRAJOWY URZĄD GOSPODARCZY podaje niniejszem do wiadomości, że ostatnie transporty żyta z Poznańskiego nadeszły w dość wilgotnym, ale zresztą w zdrowym stanie. Widocznie młócono zboże nie dość suche i przy mroźnej pogodzie i tak załadowano do transportu. Z powodu w międzyczasie powstałej odwilży nadeszło zboże w wilgotnym stanie, przyczem jednak na jakości nie ucierpiało. Zawsze jednak potrzeba je przed oddaniem do zemlecia wysuszyć. Suszenie go pociąga za sobą pewną zwłokę w wydawaniu maki żytniej, kwota jednak niezmniejszoną będzie i do końca tygodnia konsumowi przydzieloną.

ZAWIADOMIENIE. Z dniem 1. marca 1920 zaprowadza się w tutejszym urzędzie jednora-zowe urzędowanie od godz. 8.—3., z wyjątkiem niedziel i świąt. Strony przyjmuje się w soboty od 8. do 12. przed południem. — *Komisya szkol-na Księstwa Cieszyńskiego.*

OGŁOSZENIE Dyrekcyi skarbu Księstwa Cieszyńskiego w sprawie przesyłek pieniężnych z Ameryki do Polski, a w szczególności do Ślą-ska Cieszyńskiego. W myśl reskryptu Minister-stwa spraw zagranicznych w Warszawie z dnia 8. lutego 1920, nr. 10.437-A—1207-V, podaje się do powszechnej wiadomości, że najkorzystniejszą drogą przesyłania pieniędzy do Polski i Ślą-ska przez Polaków, bawiących w Ameryce, jest przesyłka tychże za pośrednictwem Polskiego Konsulatu Generalnego w New-Yorku, który przekazuje je adresatom za pośrednictwem Pol-skiej Pocztowej Kasy Oszczędności po kursie dziennym.

DELEGACJA WÓJTÓW U KOMISYI. Dnia 1. b. m. zjawiła się w Komisyi Międzyna-rodowej delegacja wójtów z 20 gmin powiatu cieszyńskiego z poza linii demarkacyjnej. Wój-towie zażądali przyłączenia tych gmin napowrót do starostwa cieszyńskiego, oświadczając, że będą wykonywali jedynie polecenia władz cieszyń-skich. Do Frydku ani Ostrawy nie będą chodzili, następnie zażądali usunięcia żandarmeryi cze-skiej, która we wszystkich gminach poza linią idzie na rękę z bojówką czeską. Dla potwierdze-nia swego sądu o żandarmeryi czeskiej, przed-stawili wójtowie poranionych granatem w nie-dziele w Trzyciezu, gdzie wśród bojowników cze-skich znajdował się także żandarm czeski.

Hr. de Manneville oświadczył, że Komisya nie chce stwarzać nowych porządków, gdyż mu-siałaby pozostać w Cieszynie kilkanaście miesię-cy, a przecież wszyscy chcą jak najspieszniejszego przeprowadzenia plebiscytu. Odnośnie do żandarmeryi, a szczególnie bandyckiego napadu w Trzyciezu, zapowiedział surowe śledztwo.

Pamiętajcie o plebiscycie!

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 11-20. — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

TOMASZA KLEČA,

uródnego 20. kwietnia 1884, katolika, żonatego robotnika w Mostach, powiat Jabłonków, syna Lukasa i Maryi.

Wymieniony walczył w szeregach był. 27. pułku obrony krajowej na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wia-domości miał w październiku 1914. r. ponieść śmierć bohaterską.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją wa-runki domniemania ustawowego § 1 ustawy z d. 31. marca 1918, Nr. 128, gdzie p. p. zarządza się na wniosek Katarzyny Klečkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego, p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Tomasza Kleča wzywa się, aby stawił się przed podpiśanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 20. sierpnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmar-łego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 20. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 94. Gen IV. 170-1. — Wpis stowarzy-szenia. Wpisano do rejestru stowarzyszenia dnia 20. lutego 1920.

Siedziba stowarzyszenia: Zamarski.

Brzmienie firmy: Ludowa Spółka spożywcza w Zamarskach, stowarzyszenie zarejestrowane z o-graniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) zakupywa-nie i wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków ży-wności, napojów, jako też wszelkich dla gospo-darstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;

d) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut). Zamarski, dnia 18. stycznia 1920.

Udział: Udział członka wynosi 100 K, jeden członek może mieć najwyżej 15 udziałów.

Ogłoszenia następują okólnikiem lub przez gazetę »Rolnik Śląski«.

Zarząd składa się z 5 członków i 1 zastępcy. Członkami Zarządu są: Paweł Kozieł, rolnik nr. 24 w Zamarskach, przewodniczący; Józef Kie-droń, rolnik Nr. 25 w Zamarskach, członek za-rządu; Franciszek Gabzdyl, nauczyciel w Zamar-skach, członek zarządu; Paweł Siedlok, chałupnik nr. 38 w Zamarskach, członek zarządu; Adam Kozieł, rolnik Nr. 128 w Zamarskach, członek za-rządu; Józef Pastucha, rolnik nr. 98 w Zamar-skach — zastępcą.

Uprawnienie do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwa członkowie zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 20. lutego 1920.

Dr. Ludwig Gazda.

Niniejszem zaprasza się akcyonaryuszy

ŚLĄSK. BANKU ESKONTOWEGO
na nadzwyczajne

Walne Zgromadzenie

które się odbędzie we wtorek, d. 23 marca 1920. r.
o godz. 3. po poł. w sali posiedzeń towarzystwa przy ul. Templowej l. 2.

Na zgromadzeniu tem traktowane będą na-stępujące przedmioty:

1. Podwyższenie kapitału akcyjnego towa-rzystwa z K 20,000.000.— na K 50,000.000.— przez wydanie nowych akcji w myśl § 6. statu-tów.

2. Powzięcie uchwały co do przeprowadzenia emisji.

3. Powzięcie uchwały co do zasięgnięcia ze-zwolenia rządowego dla przyszłych podwyższeń kapitału w razie potrzeby.

4. Zmiana statutów, konieczna przez przyię-cie powyższych punktów.

W. Panowie akcyonaryusze, mający zamiar wziąć udział w tem zgromadzeniu, zechcą złożyć swe akcji najpóźniej do 17. marca 1920. r. w kasie towarzystwa w Bielsku za odebraniem legitymacyi.

Cieszyn, dnia 6. marca 1920. r.

Rada zawiadowcza.

Bandytyzm czeski.

Cieszyn, 13. marca.

Szybki rozwój wypadków i ciągle ponawiające się czeskie gwałty, wymagają krótkiego zestawienia faktów, które doprowadziły gnębioną przez Czechów polską ludność do rozpacz. — Z obronnego materiału, który mamy do dyspozycji, wymienimy tylko kilka najważniejszych wydarzeń.

Pierwszą wielką prowokacją czeską po przybyciu Komisji Międzynarodowej było wystąpienie czeskich bojówek w Orłowej, gdy 8. lutego zebrała się tam licznie ludność polska na wiecu. Wówczas uzbrojone bandy czeskie, przy cichym współudziale i poparciu czeskiej żandarmerii, usiłowały rozbić wiec, nie cofając się przed gwałtami nad bezbronnyimi jego uczestnikami. Dzięki interwencji wojska francuskiego mógł się jednak wiec odbyć, chociaż wiele osób ciężko w Orłowej pobito i poraniono, a górnik Świeży zmarł w kilka dni później z odniesionych ran w szpitalu.

15. lutego w Polskiej Ostrawie rozbiły czeskie bandy znowu za wiedzą miejscowych władz czeskich wiec polski, przyczem pobito i poraniono wiele osób, między innymi także posła Tadeusza Regera.

Dnia 20. lutego czeska banda wpadła do prywatnego mieszkania córki dra Kłuszyńskiego w Boguminie, godząc na życie p. Dory Kłuszyńskiej, członka Rady Narodowej. Z groźnej sytuacji wyratował p. Kłuszyńską kapitan francuski, podczas gdy dr. Müller, czeski komisarz policyjny, beczynnie przypatrywał się całemu zajściu.

22. lutego udaremniły czeskie gwałty przedstawienia teatru amatorskiego w Łazach, gdzie publiczność dotkliwie pobito.

23. lutego rozpoczął się nieustający dotąd szereg gwałtów, których górnicy czescy dopuszczają się ciągle na Polakach, na szybach zagłębia węglowego. Tego samego dnia ciężko pobito 7 polskich górników z szybu »Alpinka« w Porębie.

Kijami i kolbami pobili żandarmi czescy 24. lutego 5 górników polskich w Łazach.

26. lutego w nocy rzucono 2 granaty do kancelaryi ewangelickiego urzędu parafialnego w Dolnych Będowicach. Zdemolowano tam urządzenie domowe, zniszczono księgi i metryki parafialne, chcąc tym sposobem utrudnić zestawienie list plebiscytowych. Tej samej nocy rzucono granat ręczny do gospody Franciszka Kiedronia w Suchej Dolnej. Również 26. lutego napadły czeskie bojówki na Burzę gimnazjalną w Orłowej.

Dnia 27. lutego wyrzucono 17 górników polskich z szybu »Aleksandra« w Małych Kończycach, zaczęło poszło gwałtowne usuwanie górników w Pietwałdzie, Michałkowicach, Polskiej Ostrawie i innych miejscowościach.

Dnia 28. lutego usunięto przemocą 19 górników-Polaków z Zarubku w Polskiej Ostrawie. Tegoż samego dnia wyrzucono dalszych 9 górników z szybu »Aleksandra« w Małych Kończycach.

29. lutego rzucono granat ręczny pod powóz, wiozący uczestników wiecu polskiego w Smiłowicach, przyczem 5 osób odniosło rany.

W nocy z 5. na 6. marca zaczęły się trwające dotąd masowe gwałty, których czeskie bandy i bojówki dopuszczają się bezustannie w zagłębiu orłowsko-ostrowskim. Żywym dowodem tych gwałtów są setki polskich uchodźców, tułających się w Cieszynie, Fryszacie i Karwinie. Wkrótce potem zastrzelili żandarmi czescy 20-letniego górnika Jurczaka z Górnej Suchej a w nocy z 10. na 11. marca przybyła do Żywocia autami ciężarówkami bojówka z Polskiej Ostrawy. Ofiarą tej bojówki padł w Żywocicach niejaki Folwarczny, który zmarł wskutek odniesionych ran, dwóch zaś innych mieszkańców tej wsi leży dotąd rannych w szpitalu.

W ostatnich trzech dniach aresztowano i internowano kilkudziesięciu Polaków.

Nie wspominamy tu o niezliczonych gwałtach, których codziennie na Polakach dopuszczają się Czesi. Kilka powyżej przytoczonych wypadków ilustruje chyba dostatecznie obecne stosunki na Śląsku Cieszyńskim. Powinny one wystarczyć, ażeby przypomnieć całej Rzeczypospolitej cierpienia, które wierni Ślązacy dla niej i w jej imieniu znoszą.

Jeżeli doprowadzona do ostateczności ludność polska musiała tu i ówdzie chwycić się środków samoobrony, jeżeli zaszły sporadyczne wypadki odwetu, a w ostatnich tygodniach zmuszano gdzieś gdzieś renegatów pogroźkami do przysięgi, że głosy swe na rzecz Polski oddadzą — to odosobnione fakty tego rodzaju świadczą jedynie tylko o rozgoryczeniu i wzburzeniu ludności, której cierpliwość czeskie gwałty w końcu wyczerpać musiały.

Tendencyjna broszura.

Dostarczono nam broszurę, drukowaną w Gliwicach na Górnym Śląsku w drukarni M. Kwiatkowskiego w języku francuskim, a noszącą w nagłówku inicjały głównego sztabu 46. dywizji piechoty, II. wydziału (prawdopodobnie politycznego). Tytuł tej broszury brzmi: »Odczyt o Górnym Śląsku, wygłoszony 16. grudnia 1919 przez prof. Auerbacha, dziekana honorowego wydziału filozoficznego«. Jak nas poinformowano, broszura ta była rozdawana oficerom i żołnierzom francuskim, garnizonowanym na Górnym Śląsku. Nie sprawdziliśmy jeszcze tego faktu, który, gdyby się okazał prawdziwym, musiałby pociągnąć za sobą oficjalne wyjaśnienie władz francuskich, gdyż rzucaloby fatalne światło na nie. Broszura ta bowiem jest najwyraźniej pisana przez Czecha.

Opisuje ona nie tylko Górny Śląsk, ale i Cieszyński, podaje błędne cyfry na niekorzyść Polaków, streszczając memoriały polski, czeski i niemiecki, przedłożone jakoby Radzie Najwyższej podczas konferencji pokojowej, imputuje Polakom takie argumenty, jakich żaden memoriał polski nie zawierał. Twierdzi bowiem owa broszura, że Polacy w żądaniach swoich co do Śląska Cieszyńskiego z całą szczerością wysuwają jedynie swoje potrzeby ekonomiczne, mianowicie żądania posiadania zagłębia węglowego, nie natomiast broszura nie wzmiankuje o naszych prawach, opartych na silnym poczuciu narodowym ludności śląskiej. Zbytecznym byłoby chyba podkreślać, że właśnie jednym argumentem, wysuwanym przez delegację polską, były zawsze względy etnograficzne, nigdy zaś ekonomiczne i że to właśnie Czesi sprawę węglową stawiają wyżej sprawy narodowościowej.

Ale co jest najciekawszym dla nas w tej broszurze to to, o czym dotąd nie wiedzieliśmy, a mianowicie o treści memoriału, złożonego Radzie Najwyższej 14. kwietnia 1919 przez dawną cieszyńską komisję koalicyjną. Broszura ta przytacza całą treść tego memoriału, a mianowicie: Całe Księstwo Cieszyńskie, z wyjątkiem powiatu politycznego bielskiego, miało przyspać według projektów Komisji republiki czesko-słowackiej z warunkiem tylko udzielenia Księstwu autonomii lokalnej. W ten sposób — twierdził memoriał Komisji alianckiej — zabezpieczy się państwu czesko-słowackiemu zarówno linie komunikacyjne, jak bogactwa mineralne, niezbędne dla jego egzystencji. Kolej koszycko-bogumińska niezbędna jest Czechom dla podtrzymania komunikacji ze Słowacją, nie tylko dla względu państwowego współżycia organicznego, ale i ze względu na łączność zagłębia węglowego z kopalniami rudy żelaznej na Słowacji. Takie rozstrzygnięcie rzeczy zabezpieczy Czechom bogactwa węglowe na bardzo długi okres, czego Czesi potrzebują gwałtownie ze względu na to,

że ich własne kopalnie wyczerpią się już w stosunkowo krótkim czasie, wówczas, gdy Polska zabezpieczona jest pod tym względem na bardzo długie lata. Podział rewiru węglowego spowodowałby niezadowolenie wszystkich trzech narodowości, zamieszkujących Śląsk Czechów, Niemców i Polaków, gdyż wszyscy oni, jako Ślązacy, mają silne uświadomienie swojej łączności i jedności historycznej. Poddając państwu czesko-słowackiemu znaczną ilość Polaków, memoriał ów pragnie jednak zapewnienia im ich praw historycznych jako Ślązaków. Zresztą — twierdzi memoriał — większość Polaków na Śląsku, to są przybysze z Galicji, a ci, którzy pochodzą ze Śląska, tworzą partię wroga Polsce. Wreszcie memoriał raczy łaskawie zabezpieczyć Polskę pewną dostawę węgla i koksu do r. 1925. Nie cała Komisja aliancka jednak podpisała się pod tym memoriałem. Wyjątek stanowiła delegacja włoska, która zaproponowała przyznanie powiatu cieszyńskiego i fryszackiego Polsce.

Sprawa ta wymaga jak najrychlejszego wyjaśnienia sfer kompetentnych.

Z Prefektury.

OGŁOSZENIE,

dotyczące obowiązków oddawania broni.

Cieszyn, 10. marca 1920. Stosownie do decyzji z dnia 27. lutego i 9. marca, Wysoka Komisja Międzynarodowa zabrania noszenia wszelkiej broni wojskowej lub kupionej, mogącej być uznana jako broń wojskowa, jak n. p. kulomioty, karabiny, pistolety, rewolwery, sztylety, szable i bagnety, tak samo jak posiadania amunicji, służącej mogącej do tychże broni. Nadto zakazuje się noszenia i posiadania granatów, bomb ręcznych, kartaczy dynamitowych, a to od dnia 11. marca. W obecnych warunkach Komisja postanawia, że broń, będąca w posiadaniu osób, zamieszkujących w obrębie starostwa fryszackiego oraz w części, będącej pod administracją Komisji Międzynarodowej w Karwinie, powinna być oddana w magistracie we Fryszacie, w Orłowej i Boguminie. W powiatach Frydek, Cieszyn i Bielsk broń powinna być złożona w urzędzie gminnym. Ktokolwiek po dniu 11. marca przechowywałby u siebie broń lub amunicję, będzie bezzwłocznie aresztowany, a broń zarekwirowana, właściciel zaś oddany zostanie pod sąd. — Komisja Międzynarodowa w Cieszynie.

KOMUNIKAT.

Cieszyn, 11. marca 1920. W uzupełnieniu przepisów z dnia 27. lutego 1920, l. 12, co do składania broni i amunicji, wydała Komisja Międzynarodowa w dniu 9. marca 1920 następujące rozporządzenie:

1. Termin zgłaszania i oddawania broni oznaczony w § 1 na dzień 10. marca 1920 r. zostaje przedłużony do dnia 11. marca 1920. Sprawozdania wójtów, które miały być przedłożone do dnia 15. marca b. r., mają być przedłożone do dnia 20. marca b. r.

2. Oprócz wydanych już pozwoleń na noszenie i posiadanie broni w § 6 przewidzianych zezwala się oficerom demobilizowanym, dawnym oficerom oraz osobom godnym zaufania, a poprzednio upoważnionym do posiadania broni, wnieść nową prośbę do kompetentnej władzy administracyjnej, która uwzględni lub odrzuci podanie.

3. Broń muzealna może pozostać w posiadaniu właścicieli, którzy jednakże powinni ją deklorować.

4. Pozwolenie noszenia broni, przewidziane w § niniejszego rozporządzenia, może być w każdej chwili cofnięte na rozkaz Wysokiej Komisji. Lista osób, którym wydane zostaną po-

zwolenia, winna być przedłożoną Wysokiej Komisji (Urząd wojskowy) i ustawicznie kontrolowaną przez prefektów, którzy ponoszą w tym wypadku całkowitą odpowiedzialność.

5. Posiadanie broni i amunicji myśliwskiej jest dozwolone pod warunkiem noszenia jej przez właściciela (§ 2).

Powyż pod 2 wspomniany § 6 opiewa: Warty, stróż fabryczni i wogóle wszystkie te osoby, które z powodu swej służby mają być uzbrojone, mogą nadal broń zatrzymać, jednakowoż pod zastrzeżeniem, że postarają się o wizę swych paszportów przez podprefekta. Jeżeli paszportów na broń nie posiadają, powinni się o nie postarać.

Prefekt: Żurawski m. p.

Kronika.

BACZNOŚĆ! Ministerstwo Skarbu w Warszawie podaje do wiadomości publicznej, że nie wolno przyjmować bankom ani osobom prywatnym niestemplowanych banknotów dziesięciotyśięczno-koronowych (10.000 K) i że bankom nie wolno takich banknotów wymieniać. Odnosny zakaz otrzymała Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa w Warszawie, która o tem zawiadomiła wszystkie filie. Zwraca się uwagę ludności, aby takich banknotów więcej wogóle nie przyjmowała. Dyrekcja Skarbu na Śląsku Cieszyńskim zarządził spis powyżej wymienionych banknotów, znajdujących się obecnie w posiadaniu ludności, celem uchronienia jej od strat.

Z IZBY ADWOKACKIEJ. Wydział Izby adwokatów w Cieszynie na posiedzeniu z dnia 26. lutego 1920 uchwalił wpis p. dra Karola Kiszę do listy adwokatów okręgu Cieszyńskiego z dniem 18. lutego 1920 z siedzibą w Jabłonkowie w myśl § 7. ord. adw. — Wydział Izby adwokatów: Dr. Bukowski w. r.

KONKURSY. Konkurs na posady w państwowych seminaryach nauczycielskich b. zaboru rosyjskiego. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego komunikuje, że z początkiem roku szkolnego 1920-21 będą wakuwały na terenie b. zaboru rosyjskiego posady nauczycieli(ek) i dyrektorów(ek) w państwowych seminaryach nauczycielskich. Płace uregułuje ustawa o wynagrodzeniu nauczycieli i dyrektorów szkół średnich i seminaryów nauczycielskich. Wymiar obecnych płac nauczycieli wraz z dodatkami wynosi od 13.440 mk. do 40.800 mk. rocznie (zależnie od stanowiska, kwalifikacji, lat poprzedniej pracy w szkolnictwie, stosunków rodzinnych oraz miejscowości. Podania należy przysłać do Ministerstwa W. R. i O. P., sekcja szkolnictwa powszechnego do dnia 1. kwietnia 1920. r. Do podania należy dołączyć: 1. życiorys, 2. dokumenty, stwierdzające dokładnie przebieg studiów, 3. dokumenty, stwierdzające jakość i wymiar dotychczasowej pracy w szkolnictwie, 4. nazwiska i adresy poważnych osób, na które może się kandydat powołać. Bliższe informacje o konkursie są podane w nrze 41. „Monitora Polskiego”. Przewodniczący: Dr. Ern. Farnik.

OTWARCIE ZIMOWYCH SZKÓŁ ROLNICZYCH W JAWORZU I W CIESZYŃNIE. Na skutek rozporządzenia Komisji szkolnej Ks. Ciesz. zostaną otwarte w bieżącym roku dwie zimowe szkoły rolnicze, a mianowicie w Jaworzu i w Cieszynie. Nauka rozpocznie się w obydwu szkołach 8. kwietnia, a kurs tegoroczny będzie podzielony na dwie części, a to w ten sposób, że nauka będzie trwać od 8. kwietnia do 30. czerwca, oraz po przerwie letniej od 1. października do 31. grudnia. Wpisy odbywać się będą do obydwu szkół w dniach 27. i 28. marca, a mianowicie w Jaworzu w budynku szkoły rolniczej l. 103, a w Cieszynie w biurze Towarzystwa rolniczego. — Warunki przyjęcia są następujące: 1. Ukończona szkoła ludowa. 2. Wiek, skończonych 14 lat. 3. Świadectwo zdrowia. 4. Zobowiązanie się rodziców lub opiekunów do ponoszenia wszelkich opłat szkolnych i internatowych, oraz do posyłania chłopca do szkoły również po przerwie wakacyjnej. Nauka będzie się odbywać bezpłatnie, a tylko wpisowe wynosi 20 K. Obydwie szkoły połączone będą z internatem na następujących warunkach: 1. Opłata oświatowa 100 K z góry.

2. dostarczenie następujących środków żywności na pierwsze trzy miesiące nauki: 100 kg ziemniaków, 15 kg białej maki, 15 kg grochu, fasoli lub kaszy, 4 kg tłuszczu (słoina, masło) i pół kopy jaj. Uczniowie przywiozą ze sobą pościel i sennik do internatu. — *Kierownictwo szkoły.*

KOMITET ODBUDOWY KOŚCIOŁÓW W POLSCE. W ostatnich czasach powstał w Warszawie pod zwierzchnictwem kardynała Kakowskiego komitet, zadaniem którego będzie kierowanie sprawami odbudowy kościołów, zniszczonych przez wojnę, z zachowaniem form artystycznych i uwzględnieniem swojskiego ich charakteru. Przedewszystkiem Komitet zajmie się gromadzeniem funduszy zarówno w kraju, jak zagranicą i w Ameryce. W skład komitetu weszli wybitni przedstawiciele b. trzech dzielnic Polski w dziedzinie architektury, malarstwa, rzeźby (Józef Mehoffer, St. Nowakowski, Br. Gembarski, Ferd. Ruszyc, Adolf Szyszko-Bohus i inni), a także szereg miłośników kultury ojczystej i osób dobrej woli, które sprawie tej chcą dopomóc. Wśród członków zarządu spotykamy cały szereg naszych posłów (J. Bojko, Koziell-Paklewski, W. Tomaszewski i inni) i liczny zastęp nazwisk z arystokracji.

JUGOSŁAWIA A POLSKA. Przyjacielskie stosunki między Polską a Południową Słowiańszczyzną zacieśniają się coraz bardziej. Nie ograniczają się one do stosunków czysto oficjalnych, do pracy poselstw i konsulatów, ale rozszerzają się na szerokie sfery społeczeństwa. Mamy do zanotowania radosny fakt otwarcia kursów języka polskiego w Lublanie. Zorganizowało je od dawna istniejące »Drustvo Ljubiteliev Poljskega naroda v Ljubljani«, a raczej energicznie, a szczerze naszej sprawie oddany zastępce przewodniczącego dr. Franciszek Ilešic, autor licznych artykułów o Polsce, w prasie słoweńskiej. Nauczania podjął się pewien Słoweńiec, który przez długi czas bawił w Polsce, gdzie zapoznał się dokładnie z naszym językiem, historią i literaturą. Chętnych uczniów jest wielu, znaczną jednak przeszkodą w nauce jest brak dostatecznej ilości podręczników szkolnych.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIE

Prefekta dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego z dnia 4. marca 1920, l. 829-Rt, dotyczący regulacji handlu bydłem i obrotu mięsem.

Na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. l. 307, zarządza się co następuje:

§ 1.

Do zakupu bydła rzeźnego uprawnieni są wszyscy urzędowo zarejestrowani handlarze i rzeźnicy na obszarze prefektury dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego.

Właścicielom bydła wolno wyłącznie tylko wspomnianym wyżej osobom sprzedawać i dostarczać bydło na rzeź.

Przez bydło rzeźne rozumie się w tem rozporządzeniu także cielęta.

§ 2.

Handel wołami pociagowymi nie podlega żadnemu ograniczeniu.

Woły zakupione dla celów roboczych nie mogą być przed upływem czterech miesięcy ani zabite, ani też w celu zabicia sprzedane lub kupione.

§ 3.

Na obszarze prefektury nieosiadłym rzeźnikom i handlarzom wolno ze strony przelazów gmin w myśl rozporządzenia z 10. lutego 1920, l. 561-1, wystawić paszport tylko po poprzednim otrzymaniu zezwolenia, udzielonego przez władze powiatowe gminnych urzędów gospodarczych.

§ 4.

Handlarzom wolno zakupione na rzeź bydło odstępować wyłącznie tylko przez władze uprawnionym, w okręgu prefektury dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego zamieszkałym rzeźnikom. Powiatowe Urzędy gospodarcze uprawnione są do dawania handlarzom poleceń dostawy pewnym ściśle określonym rzeźnikom.

Handlarzom bydła wolno dopiero po całkowitem wykonaniu tych zleceń dostarczać bydła innym rzeźnikom.

Każda dostawa dla innych osób, zwłaszcza dla paskarzy, jest wzbroniona.

§ 5.

Upoważnia się Powiatowe Urzędy gospodarcze, aby dla pokrycia obecnego nagłego zapotrzebowania mięsa rekwirowały bydło rzeźne u większych właścicieli i w danym razie przeprowadziły przymusowe odebranie zarekwirowanego bydła.

§ 6.

Od dnia prawomocności tego rozporządzenia wolno nowe zezwolenia na wykonywanie rzemiosła rzeźniczego względnie handlu bydłem udzielać tylko osobom zupełnie nieposzlakowanym i zasługującym na zaufanie.

Władze przemysłowe mają prawo odrzucać podania o udzielenie uprawnienia do prowadzenia rzemiosła bez podania powodów.

§ 7.

Wszyscy rzeźnicy zobowiązani są dokładnie odważyć mięso, uzyskane z bicia bydła i świń i podać jego ilość Gminnemu Urzędowi gospodarczemu natychmiast, w każdym razie jeszcze przed sprzedaniem konsumentom. W taki sposób mają rzeźnicy podać Gminnemu Urzędowi gospodarczemu ilość mięsa i kiełbas, wymienionych w § 8. nabytą celem dalszej sprzedaży.

Powiatowe urzędy i uprawnione przez nie Gminne Urzędy gospodarcze upoważnione są do wydania zarządzenia, że każde zamierzone bicie należy zgłosić w Gminnym Urzędzie gospodarczym.

Gminny Urząd gospodarczy jest uprawniony na podstawie tego zgłoszenia wysłać organ kontrolny celem stwierdzenia wagi mięsa.

Jeżeli bicie ma miejsce w publicznej rzeźni, to te zgłoszenia ma zrobić zarząd rzeźni.

§ 8.

Oddawanie mięsa i kiełbas wszelkiego gatunku z wyjątkiem salcesonu, wątrobianki, kiełbasy kaszanej i z krwi nastąpić może ze strony rzeźników w myśl rozporządzenia Rządu krajowego (Krajowego Urzędu gospodarczego) z dnia 19. listopada 1919, l. 3386, wyłącznie tylko za oddaniem odpowiednich kart na mięso.

Osoby, prowadzące gospodę i zakłady, mogą od Gminnych Urzędów gospodarczych, o ile to w interesie ruchu podróżnych albo z innych względów jest pożądanem, według ich uznania otrzymać pewne określone kontyngenty i w tym celu urzędy te każdorazowo polecają, któremu z osiadłych w gminie rzeźników przydzielenie tegoż określonego kontyngentu.

Rzeźnicy zobowiązani są postępować zgodnie z unową dostawy, zawartą z Gminnymi Urzędami gospodarczymi.

§ 9.

Gminne Urzędy gospodarcze uprawnione są celem równomiernego zaopatrzenia konsumentów, a w razie nierównomiernego przydziału dla poszczególnych rozzdzielni zarządzić, aby dla wyrównania przydzielono mięso pewnym rzeźnikom.

W podobnych wypadkach powinien Gminny urząd gospodarczy ostatecznie określić cenę zakupu ze strony rzeźnika jako też cenę sprzedaży na drobno.

§ 10.

Rzeźnicy prowadzić mają dokładny spis wszystkich wymienionych w § 7. tego rozporządzenia, uzyskanych przez bicie lub w inny sposób ilości mięsa i kiełbas bez względu na to, czy pochodzą one ze Śląska, czy z Galicji.

Powiatowe Urzędy gospodarcze a za ich zezwoleniem także Gminne Urzędy gospodarcze uprawnione są do przepisania wzorów dla tych notatników.

Rzeźnicy mają obowiązek książeczkę ze spisem i każdorazowo ściągające kartki mięsne w

porządku przedłożyć Powiatowemu Urzędowi gospodarczemu w terminach, wyznaczonych przez Powiatowe względnie Gminne Urzędy gospodarcze celem przeprowadzenia kontroli. Rzeźnicy odpowiedzialni są za wszelki niedobór mięsa — niepokryty należycie kartkami.

§ 11.

Handlarze bydłem są zobowiązani prowadzić dokładny wykaz wszelkich zakupień i sprzedaży.

Powiatowe i za ich upoważnieniem Gminne Urzędy gospodarcze są uprawnione do przepisania wzorów dla tych książeczek spisowych.

§ 12.

Powiatowe i za ich upoważnieniem Gminne Urzędy gospodarcze są upoważnione dawać rzeźnikom i handlarzom dalsze wskazówki i zarządzenia, dotyczące sposobu ich prowadzenia interesu i sporządzania list odbiorców. Wymienieni przedsiębiorcy są pod karą zobowiązani stosować się do tych pisemnie udzielonych wskazówek.

Następnie zobowiązani są rzeźnicy zezwolić każdej chwili urzędowo uprawnionym organom na wstęp do lokalów przedsiębiorstwa, na wglądnięcie do wszystkich ksiąg rachunkowych, faktur, notatek, spisów i na żądanie mają udzielić wszelkich informacji, szczególnie dotyczących się cen zakupna i sprzedaży i to zupełnie zgodnie z prawdą.

§ 13.

Bicie bydła i cieląt w domu w jakimkolwiek celu jest wzbronione.

Na wyjątki zezwolenie otrzymać mogą strony tylko od odnośnego Powiatowego Urzędu gospodarczego dla celów przemysłu lub rolnictwa — na specjalnie wniesione podanie.

§ 14.

Bicie z konieczności (t. zw. dobijanie) bydła i cieląt, przy którym według urzędowych dochodzeń mięso jest możliwe do spożycia, musi właściciel zgłosić w najbliższym Gminnym Urzędzie gospodarczym, który poczyni kroki celem rozdziału go w ramach przepisów, dotyczących sposobu rozdziału.

§ 15.

Jeżeli w tej samej gminie sprzedaje się mięso pochodzenia śląskiego i galicyjskiego, mają Gminne Urzędy gospodarcze poczynić starania, aby bydło pozaśląskie po cenach wyższych sprzedawane było tylko przez ściśle oznaczonych, zaufanych na zaufanie rzeźników.

Powiatowe a za ich upoważnieniem Gminne Urzędy gospodarcze mogą celem zapobieżenia nadużyć w tym względzie wydawać dalsze zarządzenia kontrolne.

§ 16.

Wywóz mięsa wszelkiego rodzaju z obszarów wschodniej prefektury Śląska w ilości ponad 2 kg. jest zakazane.

§ 17.

Powiatowe a za ich upoważnieniem Gminne Urzędy gospodarcze uprawnione są przy transportach z poza Śląska na podstawie próbnego bicia ustanowić ceny w drobnej sprzedaży mięsa i te ceny przepisać rzeźnikom z mocą obowiązująca.

§ 18.

Cena wyrebu dla mięsa wołowego śląskiego nie może przekroczyć 38 K za 1 kg, za mięso cielęcine śląskiego pochodzenia 36 K za 1 kg. Cena mięsa z bydła śląskiego niewykarmionego pierwszej jakości nie może przekroczyć 20 K za kilogram żywej wagi.

Podwyższenie cen maksymalnych, a mianowicie o 1 K na 1 kg. żywej wagi, dopuszczalne jest tylko, o ile rozchodzi się o bydło rozplodowe i pociągowe.

§ 19.

Przeciw wydanym na podstawie tego rozporządzenia przez Gminne i Powiatowe urzędy gospodarcze zarządzeniom, niedopuszczalne jest jakiegokolwiek odwołanie.

Przełożone władze polityczne zastrzegają sobie jednakowoż zbadanie z urzędu wszelkich zarządzeń i w razie potrzeby dokonanie pewnych zmian.

§ 20.

Przekroczenie tego rozporządzenia i wszystkich na jego podstawie przez Gminne i Powiatowe Urzędy gospodarcze poczynionych zarządzeń

podlegają według orzeczenia politycznych władz powiatowych karze pieniężnej aż do 20.000 koron, albo też aresztowi aż do 6 miesięcy, stosownie do tego, jaki rodzaj kary w każdym poszczególnym wypadku uzna się za skuteczniejszy. Kupione, sprzedane lub zabite wbrew rozkazowi bydło może być uznane za skonfiskowane na rzecz Państwa.

Konfiskatę należy zawsze zarządzić, jeżeli rozchodzi się o niedozwolony wywóz mięsa. W razie, jeżeli nie można zabrać towaru, podlega konfiskacie cena uzyskana. W obu wypadkach konfiskata nastąpić może niezależnie od wdrożenia postępowania karnego, jeżeli fakt przekroczenia jest oczywisty.

W razie przekroczenia ustalonych cen rozporządzeniem cen maksymalnych na mięso i kielbasy, względnie cen maksymalnych, ustanowionych przez Gminne Urzędy gospodarcze i Powiatowe Urzędy gospodarcze w myśl § 9. i § 17. tego rozporządzenia, mają Gminne Urzędy gospodarcze, niezależnie od mającego się wdrożyć postępowania karnego, zająć wszystkie znajdujące się w lokalach i magazynach odnośnego rzeźnika zapasy mięsa tego samego gatunku, bez względu na to, czy chodzi o śląskie, czy pozaśląskie mięso i nakazać sprzedaż tego mięsa po cenach ustanowionych. Kwota stąd uzyskana przypada na korzyść Państwa.

W każdym wypadku niedozwolonego wywozu należy się temu, który w jakikolwiek sposób temu wywozowi przeszkodził, 50 proc. kwoty uznanej za przepadłą.

W razie skazania może wyrok sądowy pociągnąć za sobą utratę prawa zarobkowania na zawsze, albo na pewien oznaczony okres czasu.

Powiatowe a za ich upoważnieniem Gminne Urzędy gospodarcze mogą w razie nieprawidłowości rzeźnikom i handlarzom, niezależnie od ewentualnego postępowania karnego, zabronić na pewien czas wykonywania zarobkowania.

§ 21.

Rozporządzenia Rady Narodowej z dnia 29. marca 1919, l. 70, dotyczące obrotu bydłem z dnia 19. sierpnia 1919. r., l. 157, dotyczące obrotu bydłem i z dnia 6. lutego 1920. r., dotyczące ceny maksymalnej za bydło rzeźne, tracą moc obowiązującą.

§ 22.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15. marca 1920. r.

Prefekt: Żurawski m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Prefekta przy Komisji Międzynarodowej dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego z dnia 11. marca 1920, l. IV-1, dotyczące zakazu wyszynku i sprzedaży napojów wysokokowych (w drobnych ilościach) na podstawie postanowienia § 54. ust. przemysłowej zarządza się co następuje:

1. Zakazuje się bez wyjątku sprzedaży (w drobnych ilościach) napoi wysokokowych.

2. Zabrania się podawania (wyszynku) napoi wysokokowych wogóle. Osoby zatrudnione w przemyśle gosp. szynk., które upoważnione są oprócz do sprzedawania i wyszynku napoi gorących § 16, lit. d ust. przem.) do podawania potraw lub innych ciepłych i orzeźwiających napojów (kawy, herbaty i czekolady (§ 16, lit. b i f ust. przem.) i w swych przedsiębiorstwach gorące palone napoje w sposób uboczny szynkują i sprzedają, mogą wyjątkowo uzyskać każdej chwili odwoławne zezwolenie starostwa (magistratu) na sprzedaż i wyszynk napoi palonych na kieliszki.

Wszystkie kantyny (karczmy, knajpy) są od tego poparcia bezwyjątkowo wykluczone.

Pozwolenie takie ma być umieszczone w lokalu przedsiębiorstwa na widocznym miejscu, w przeciwnym razie podawanie tych napojów jest wzbronione.

Takie zezwolenie, udzielone na podstawie dawnych rozporządzeń poszczególnym przedsiębiorstwom gospodnio-szynkarskim, są nieważne. Przekroczenia powyższych przepisów będą karane według ust. przem., ewentualnie według przepisów rozp. ces. z dnia 20. kwietnia 1854, Dz. u. p. nr. 96, grzywną do 200 K, względnie aresztem do dni 14 i ewentualnym odebraniem właścicielowi przemysłu uprawnienia przemysłowego.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prefekt: Żurawski m. p.

Pr. VI 6-20—2.

Wyrok.

W Imieniu Prawa!

Sąd okręgowy w Cieszynie jako sąd prasowy orzekł na wniosek prokuratury państwa, że treść artykułu »Konisya aliancka winna bezprawiom czeskim«, w drukowanym w Cieszynie peryodycznym czasopiśmie »Głos ludu śląskiego« z dnia 3. marca 1920, Nr. 17, umieszczonego i rozpoczynającego się od słów »Śląsk Cieszyński od setek lat« do końca uzasadnia występek z § 300 u. k.

Wobec tego zatwierdza się po myśli §§ 483, 493 p. k. konfiskatę tego pisma, zarządzoną przez tutejszą prokuraturę państwa, orzeka się po myśli § 37. ust. pras. zniszczenie skonfiskowanych egzemplarzy i poleca się w myśl § 20. ust. pras. ogłoszenie zakazu tego w formie ustawą przepisanej w najbliższym numerze.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. VI.,

dnia 4. marca 1920.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 36-20—3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA CHWISTKA,

urodzonego dnia 15. czerwca 1874, robotnika, syna Jerzego i Maryi, żonatego, zamieszkałego w Cieszynie, ulica Jabłonkowska Nr. 182.

Wymieniony służył ostatnio w pułku 31. p. p. na froncie włoskim, od 19. sierpnia 1917 niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z d. 31. marca 1918, Nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Maryi Chwistkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publiczne wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi, panu drowi Tomickiemu adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Jana Chwistka wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 20. sierpnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,

dnia 20. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 20-20—4. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

WIKTORA KUCZERY,

urodzonego w r. 1866. we Fryszacie, katol., żonatego, górnika w Darkowie.

Wymieniony walczył w szeregach był. 31. p. strzelców na froncie rosyjskim, gdzie według zawiadomienia Czerwonego Krzyża i zeznań świadka naocznego poniósł śmierć bohaterską w dniu 23.-24. października 1914. r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryi Kuczerowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 23. maja 1920 albo sądowi, albo p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,

dnia 23. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 111. — Gen. IV.—174-1. Wpisano do rejestru stowarzyszenia 24. lutego 1920.

Siedziba stowarzyszenia: Trzyniec.

Brzmienie firmy: »Zjednoczenie«, spółka spożywcza w Trzyńcu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łociovych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;

d) zakładanie po wsiach w miarę potrzeby sklepików;

e) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu;

f) sprzedawanie towarów wyżej wymienionych jest dozwolone tylko członkom. Umowa stowarzyszenia: (statut). Trzyniec, dnia 8. lutego 1920.

Ogłoszenia następują w »Gwiazdce Cieszyńskiej« lub okólnikiem.

Zarząd składa się z 3 członków.

Członkami zarządu są: Antoni Gaszczyk, hutnik w Trzyńcu, przewodniczący; Franciszek Klus, mistrz szewski w Trzyńcu, członek zarządu; Józef Gaszczyk, hutnik w Trzyńcu, członek zarządu.

Uprawnienie do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będzie pod pieczęcią dwóch członków zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 24. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 110. — Gen. IV.—172-2. Wpis stowarzyszenia. — Wpisano do rejestru stowarzyszenia dnia 24. lutego 1920.

Siedziba Stowarzyszenia: Cisownica.

Brzmienie firmy: Ludowa spółka spożywcza w Cisownicy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) zakupywanie, wyrób, sprzedaż wszelkich gatunków żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łociovych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;

d) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności spółki odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia: (statut). Cisownica, dnia 8. stycznia 1920.

Ogłoszenia: następują okólnikiem lub gazetą »Rolnik śląski«.

Zarząd składa się z 5 członków. Członkami zarządu są: Paweł Kowala, rolnik Nr. 22 w Cisownicy, przewodniczący; Jan Ożana, kierownik szkoły w Cisownicy, członek zarządu; Paweł Bujok, pomocnik handlowy w Cisownicy, członek zarządu; Paweł Cieślak, robotnik fabryczny w Cisownicy, członek zarządu i Rudolf Junga, gospodarki w Cisownicy, zastępca.

Uprawnienie do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwa członkowie zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 24. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Biuro plebiscytowe
Cieszyn, Hotel Centralny

I piętro, tel. nr. 12.

(naprzeciw dworca kolejowego).

Akcyonariusze Tow. akc. dla wyrobu zapalek „Silesia“ w Czechowicach

zapraszają niniejszem na

Walne Zgromadzenie

które się odbędzie w sobotę, d. 30. marca 1920 o godz. 5. po połud.
w sali posiedzeń Bielsko-bialskiego związku przemysłowców
w Bielsku, Steggasse 1. 2.

Przedmiotem obrad i uchwał będzie:

1. Podwyższenie kapitału akcyjnego Towarzystwa z K 4,700.000 na K 12,000.000 przez wy-

danie nowych akcji i upoważnienie Rady Zawiadowniczej do przeprowadzenia emisji.

2. Zmiana statutu Towarzystwa co do postanowień o kapitale akcyjnym.

Panów akcyonariuszy, mających zamiar wziąć udział w powyższym Walnym Zgromadzeniu, wzywa się, by akcje swoje najdalej do dnia 25. marca 1920 złożyli w kasie Bielsko-bialskiego Banku eskontowego i wymiennego w zamian za legitymację.

Rada zawiadowcza.

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 h.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek.
Tel. 180.

Wiadomości Cieszyńskie

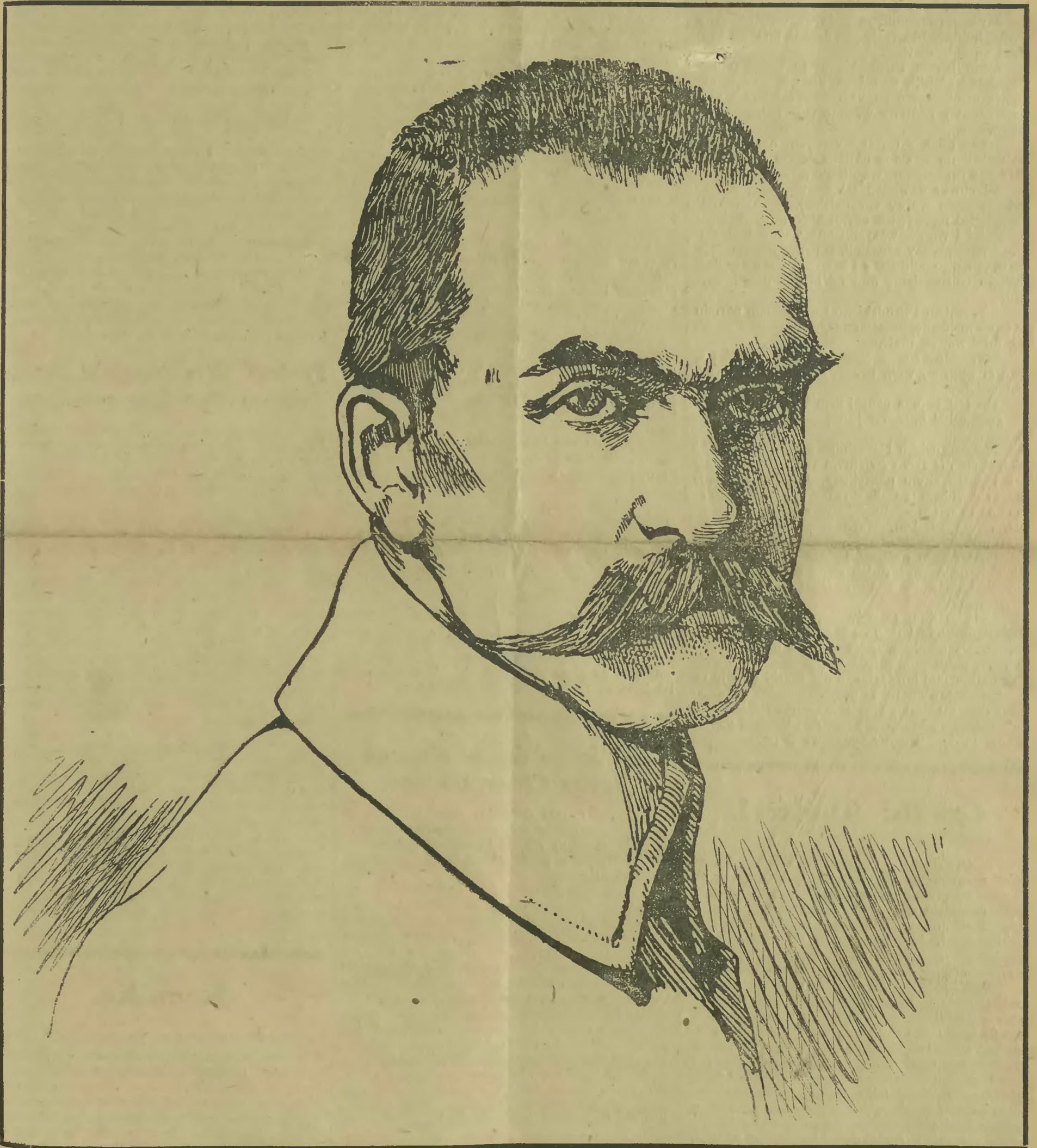
Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Ogłoszenia:
1-lin wiersz
petitowy 1 K.
—
Administracja:
Cieszyn, Zamek.

Nr. 16.

Cieszyn, 19. marca 1920.

Rok 2.

Naczelnik Państwa Józef Piłsudski.

Święto Naczelnika.

Szczęśliwy jest naród, jeżeli święto imienia jego naczelnika państwa może być jednocześnie jego świętem.

Jesteśmy tym szczęśliwym narodem i z politowaniem możemy wspominać te nędzne społeczeństwa, gdzie »galówki« były znienawidzonym nakazem policyjnym a człowiek uczciwy w dni takie chował się w domu, aby obecnością swoją w tłumie ulicznym nie dać przypuszczenia, że bierze udział w święcie znienawidzonych władz.

Myśmy naczelnikiem państwa uczynili człowieka, którego biografia jest częścią historii Polski i właśnie dlatego.

Życie Józefa Piłsudskiego, to walka o niepodległość Polski, to też Polska niepodległa nie mogła nie powołać na najzaszczytniejsze stanowisko głowy państwa właśnie tego bohatera narodowego.

Józef Piłsudski jest bohaterem narodowym, bo wcielił on w sobie najistotniejsze ideały polskie pokolenia jemu współczesnego.

W chwili dziejowo tak decydującej, jak to było podczas wojny europejskiej, naród musiał się zdobyć na wysiłek czynu zbrojnego pomimo wszystko i obecną przyszłość. Czynu tego dokonał nasz obecny naczelnik państwa bez względu na orientację polityczną i bez względu na zabiegi dyplomatyczne, jakie inni na innych polach czynili.

Marzeniem Piłsudskiego i marzeniem narodu było — mieć siłę, przestać błagać Europę o litość, ale mieć mocną pięść.

Marzenie to nasz Naczelnik zrealizował siłą swojej żelaznej woli, przewyciężając wszelkie trudności.

On jest twórcą naszej armii, on ją prowadzi na zwycięskie boje, on jest jej najwyższym dowódcą.

Na stanowisku Naczelnika państwa Piłsudski okazał się nie tylko świetnym wodzem armii, ale też i znakomitym politykiem. Jeżeli Polska nie stała się widownią walk skrajnych żywiołów z narodem, to w tem zasługa jedynie Naczelnika państwa, który potrafi trzymać żelazną ręką niesfornych.

Dzieło jego nie jest jeszcze dokończone, bo Polska nie ze wszystkich stron ma jeszcze granice ściśle określone, ale zbliżamy się już do tego momentu.

Dziś, w dniu Jego święta, naród składa Piłsudskiemu hołd wielki za jego wiekopomne dzieło, za trzymanie wysoko sztandaru wolności i honoru polskiego, składa mu życzenie zawarcia jak najszybciej korzystnego dla Polski pokoju na wschodzie, zwycięstwa we wszystkich plebiscytach drogą pokojową, a tam, gdzie się tego nie uda osiągnąć, Polska wierzy, że Piłsudski poprowadzi ją do nowego zwycięstwa w polu.

Czeski Apokryf.

W chwili, kiedy Czesi za przykładem Prusaków z przed lat kilkunastu dopuszczają się na Śląsku najbrutalniejszych rugów, na jakie tylko barbarzyństwo zdobyć się może, »Kółko Patryotów Polskich« w Warszawie wydaje broszurkę jakiegoś inż. Andrzeja Koczorowskiego z apologią Czechów, jako najkulturalniejszego i najbardziej przyjaznego nam narodu.

Trudno o większy nonsens i nietakt i o gorszą przyszłość »patryotyczną«. To, co się dziś dzieje na Śląsku, przechodzi wszystko, co dotąd się tu działo za czasów najgorszych, a porównanie być może tylko ze sprawą Drzymały, Wrześni i ewakuacji moskiewskiej w roku drugim wojny.

Czeska ludność z podszczuwania swego rządu gwałtem wyrzuca z mieszkań, warsztatów, siedzib ludność polską, gdziekolwiek ona się znajduje w mniejszości i nie jest w możności stawiania czoła zbrojnie. Kobiety, dzieci wyrzucane na bruk, mienie ich rozkradzione. Tysiące bezdomnych tułaczy zjawia się w Cieszynie, gdzie baraki są już nimi przepełnione.

Komisja Międzynarodowa toleruje te gwałty i nie daje żadnej opieki ani ochrony. Żandarmerya czeska, ustanowiona przez Komisję, rzuca prosta, pomaga zbrodniarzom czeskim. Interwencja najenergiczniejsza przedstawicielstwa pol-

skiego nie osiągnęła żadnego rezultatu, gdyż Komisja jest głucha na głosy polskie.

W takim momencie w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej pod nr. 63 drukuje się broszurę, stanowiącą apologię Czechów.

Przeczytaliśmy szczegółowo tę broszurę z wielką nieprzyjemnością i doszliśmy do przekonania, że pisał ją oczywiście Czech, a tak niezręczną jest ta robota, że »patryotom« polskim nie chciało się nawet poprawić najwyraźniej czeskich słów, używanych stale w brzośnie, a o czem niżej będzie mowa.

W broszurze tej przedstawia się Czechów jako propagatorów idei słowiańskiej. Znamy te idee. Polegają one na czeczizacji Śląska, na zabójczych, sięgających aż do Galicji i na zohydowaniu wszystkiego, co polskie. Że jakiś pan inżynier Koczorowski dostał dobrą posadę w Czechach, gdy uciekł z Polski podczas wojny i za to napisał taką ohydzną broszurę, to nas jeszcze nie przekona o nastrojach polonofilskich Czechów.

Broszura, pisana wogóle szkaradnym językiem, wzywa Polaków do nieprzewlekania zatargu z Czechami, tłumaczy nam, że winniśmy dążyć do szybkiej ugody z nimi.

Jeżeli autor tej broszury jest istotnie Polakiem, w co wątpimy, to czy nie lepiejby on uczynił, pisząc broszurę dla Czechów z tem samem wezwaniem.

Broszura jest jednym hymnem pochwalnym na cześć Czechów. Jest to wedle autora kraj i naród wprost idealny. Przyznaje im tylko jeden niewinny brak, »mianowicie w niedostatecznie uformowanym »typu« (tak polszczyzna) życia towarzyskiego!

Nie będziemy się tu rozwodzić szeroko nad bardzo szczegółowem wychwalaniem bogactw przemysłu i rolnictwa czeskiego, ich nauki i sztuki, literatury i całego ich życia, bo aż się mdło robi od tego. Chodzi nam tu o podkreślenie bowiem tylko politycznej strony tego bezczelnego głosu.

Ale, jak powiadamy, wydaje się nam, że broszura ta jest apokryfem, to znaczy, że jest pisana przez Czecha, kryjącego się pod polskim szyldem.

Świadczą o tem kwiatki językowe. Autor stale używa wyrazu »kolem«, zamiast około, wody alkaliczne nazywa kwaśnemi, mówi o wyrobie biżuterii »granatowej« (koń by się śmiał), o »podpadajaco« szybki rozkwicie gospodarskim, czego już nikt zrozumieć nie potrafi. Rozwodzi się on szeroko o religijność Czechów, tych samych, którzy na Słowaczyźnie strzelali do krucyfiksów.

W broszurze tej widzimy niebezpieczną robotę Czechów na naszym gruncie. Celem tej roboty jest uspić czujność Polaków w obronie swoich kresów. Jest to niecna i krecia robota.

Wielkopolska w obronie Śląska Cieszyńskiego.

Jak już gazety donosiły, odbył się dnia 14. marca b. r. olbrzymi wiec manifestacyjny w sprawie zagrożonego Śląska Cieszyńskiego w Poznaniu. Z głosów prasy wielkopolskiej przytaczamy następujące:

»Kurier Poznański« i »Orędownik« piszą: »Podobnego zapału, jak na wczorajszym wiecu w sprawie zagrożonego Śląska Cieszyńskiego, odbytym w świetlicy gmachu Urzędu osadniczego przy udziale wielu tysięcy tłumów obywatelstwa ze wszystkich warstw, nie widzieliśmy w Poznaniu co najmniej od roku, od owych czasów, kiedy świeże fale uczuć wolnościowych przelewały się tak potężnie. Najlepszym to dowodem, do jakiego stopnia my kresowcy północno-zachodni interesujemy się dołą braci naszych kresowców południowo-zachodnich Ślązaków w Księstwie Cieszyńskim. Wszyscy trzej mówcy, goście śląscy, umieli tak żywo i tak gorąco przemówić do serc naszych, że musieli przekonać każdego o konieczności obrony Śląska Cieszyńskiego przez Rzeczpospolitą polską przed bandytyzmem czeskim.«

»Goniec Wielkopolski« przytacza p. t.: »Śląskowi damy pomoc wszelką — nawet orężną.« »Podstępni Czesi, wyzyskując naszą polską uczciwość i prawość charakteru, sprowadzali to, że w tej chwili Francja przez swoją delegację plebiscytową jest przychylną Czechom, a Anglicy o niczem innem nie myślą, tylko o węglu śląskim.

Jak obecnie sprawa stoi, nie doprowadzimy do niczego. Odbiorą nam nasze rdzennie polskie ziemie. Czesi rozpuścili część wojska, dali mu ubranie cywilne, rewolwery, granaty ręczne i zorganizowali szajki bandytów, którzy napadają na Polaków, niszczą ich domy, szerzą postrach i gwałcą wszelkie przykazania Boże i ludzkie. Koalicja nie cofnęła nawet żandarmeryi czeskiej z polskich gmin, a ta żandarmerya bierze udział w rabunkach i napadach. Broni się tam robotnik polski a przy nim stoi inteligencja, bronią się wspólnie bez różnicy przekonań politycznych. W dzień pracują, w nocy stoją na straży. Wołają do nas pomocy. Pomoc tę rząd da, ale my musimy wołać głośno, że dać ją powinien. Dosyć uniżoności wobec koalicji. Polsce trzeba pięści i to nie na pogroźkę, ale trzeba, aby zdradliwy Czech poczuł ją na swoim karku. Plebiscytu się nie boimy, bo on nam odda Śląsk. Ale boimy się szacherstwa Komisji plebiscytowej i przeciw niemu protestujemy.«

»Dziennik Poznański« tak pisze: »Lud polski na Śląsku kocha wspólną Ojczyznę Polskę. Ziemia jest bogata i uprzemysłowiona. Krzywdy, które nam Czesi wyrządzili, uświadomiły lud wobec ostatnich pogromów ludności polskiej. Potrzeba obrony całego społeczeństwa polskiego i interwencji rządu. Plebiscyt wyrósł w krwawą konrędy. Mnóstwo ludzi jest pobitych i ciężko poranionych, mieszkania zburzone, ludność się chwieje, siły jej są na wyczerpaniu. Przyszłość Polski jest zależną od jej siły gospodarczej. Gdyby na Śląsku Cieszyńskim nie było bogactw pokładów węgla, nie byłoby i plebiscytu. Trzeba rozstrzygnąć sprawę Śląska Cieszyńskiego albo naszymi głosami, albo też bronią.«

Protest Wielkopolski przeciwko gwałtom czeskim.

Wszystkie stronnictwa polityczne i zrzeszenia wielkopolskie wystosowały do Naczelnika państwa, do premiera ministrów, do ministra spraw zagranicznych, do Prezydium Sejmu, oraz Ministra byłej dzielnicy pruskiej następujący protest telegraficzny:

»Społeczeństwo Wielkopolskie, oburzone do głębi zbrodniami i gwałtami, popełnianymi bezkarnie przez Czechów na Śląsku Cieszyńskim, wzywa rząd Rzeczypospolitej polskiej do natychmiastowego porzucenia niezrozumiałej bezczynności i do niezwłocznego zastosowania środków czynnych na zagrożonych ziemiach plebiscytowych, w razie, gdyby koalicja sama nie zaprowadziła porządku, swobody i bezpieczeństwa dla ludności polskiej, silna i stanowcza postawa, poparta w razie potrzeby siłą zbrojną, zniewoli koalicję do liczenia się z Polską i do uwzględnienia jej słusznym żądan i praw, przyznanych traktatem wersalskim.«

Podpisali zastępcy:

Narodowego stronnictwa robotniczego, Stronnictwa narodo-ludowego, Stronnictwa narodo-demokratycznego, Związek handlowców, Stowarzyszenie kupców, Korporacja kupców chrześcijańskich, Zjednoczenie zawodowe polskie w Poznaniu, Komitet obrony Górnego Śląska i Śląska Cieszyńskiego, Rada Narodowa w Poznaniu, Konfederacja polska w Poznaniu, Gnieźnie, Inowrocławiu, Wrześni, Witkowie, Towarzystwo ku wyzwoleniu Mazurów w Warmii i Ziemi nadwiślańskich.

Kronika.

KOMUNIKAT DYREKCJI SKARBU. (Ostrzeżenie.) Jeden z funkcjonariuszów, zajęty przy rejestracji banknotów 10.000-koronowych, skonstatował wersję, że za rejestrację sięga się opłatę w dość znacznej wysokości. Dyrekcja skarbu podaje do publicznej wiadomości, że przy rejestracji nie ściągano i nie będzie się ściagać żadnych opłat ani należności. Ostrzega się zatem publiczność przed rozsiewaniem fałszywych wieści przez niesumiennej ludzi, którzy chcą wykorzystać słabość i łatwowierność słabszych jednostek, aby móżdż ewentualnie nabyć owe banknoty niżej ich nominalnej wartości. Banknoty bowiem 10.000-koronowe nawet po ich zarejestrowaniu zachowują swą pełną wartość.

nominalną i będą przyjmowane na obszarze wschodniej części Śląska Cieszyńskiego jako środek płatniczy w ich pełnej wartości.

PRZYDZIAŁ SPIRYTUSU. Odnośnie do rozporządzenia, dotyczącego zakazu wyszynku i sprzedaży napojów wysokokowych w drobnych ilościach, zwraca się uwagę, iż tylko ci właściciele restauracji i gospód otrzymają przydział spirytusu na marzec, którzy w Oddziale spirytusowym Dyrekcyi skarbowej przedłożą zezwolenie odnośnego starostwa (magistratu) na drobną sprzedaż i wyszynk napojów palonych, ewentualnie zezwolenie to nadesłać pocztą do dnia 25. marca 1920.

ŻYWNOSĆ Z AMERYKI DLA DZIECI POLSKI. Do portu gdańskiego przybyły znowu 3 okręty, wiozące z Ameryki produkty odżywcze dla polskich dzieci: okręt »Kraków«, należący do polskiej kompanii okrętowej, przywiozł 37 ton mleka, okręt »Clausens« (3200 t.), fasoli i »Saxilby« 3000 t. maki. Nadto znajdują się jeszcze w drodze z Ameryki do Polski okręty »Willdomino« i »Vardulia« z ładunkiem fasoli, ryżu, kakao, cukru, tłuszczu oraz mleka w znacznych ilościach — ogółem 13.780 ton. Okręty te przybędą w marcu. Okręt »Willdomino«, który powinien był przybyć do Gdańska w pierwszych dniach lutego z 4600 t. żywności dla dzieci, omal nie zatonał u wybrzeży Anglii i musiał być zatrzymany w Anglii dla naprawy. Obecnie przybędzie do Gdańska w połowie marca, a więc prawie z 6-cio tygodniowym opóźnieniem, co naturalnie zmniejszyło zapasy żywności dla dzieci w Polsce. Na szczęście jednak okręt został uratowany, a sygnalizowanie jego rychłego przybycia zapewnia, że dzieci nie zaznają w następnych miesiącach braku. Do przewiezienia nowego transportu żywności amerykańskiej z portu gdańskiego do magazynów okrętowych P. K. P. D. potrzeba około 1400 wagonów, a więc co najmniej 35 pociągów towarowych po 45 wagonów każdy. Wagony w tej liczbie muszą przewieźć żywność z Gdańska do 8 magazynów okrętowych, które P. K. P. D. otrzymał od P. U. Z. A. P. P., a które obsługują całą Polskę, t. j. z górą 200 komitetów lokalnych, które z kolei rozdziela tę żywność pomiędzy z górą 5000 punktów odżywczych. Prawidłowy rozdział gwarantuje sprawność działania wszystkich czynników, a więc kolei, magazynów rządowych, inspektoratów okrętowych P. K. P. D., kierowników powiatowych, komitetów lokalnych i wreszcie punktów odżywczych. Wszystko to składa się na jedną wielką machinę, która daje co najmniej posiłek 1.300.000 dzieci Polski.

ŚRODKI LECZNICZE. W drugiej połowie m. N. P. K. P. D. wydał otrzymaną od A. W. R. środki lecznicze i inne artykuły następującym instytucjom: Komitetom Pomocy Dzieciom w Grojcu, Garwolinie, Wołkowysku, Kielcach, Jarosławiu, Wolborzu, Państwowej szkole Kupieckiej im. Roeslerów, Ministerstwu Pocht i telegrafu, Domowi sierot przy Związku ortodoksów, Szkole powszechnej nr. 45, Organizacji Narodowej Kobiet w Żelechowie, Parafii w Zerzniu, Sekcyi Kół szkolnych (Koło nr. 133), Sekcyi Kół szkolnych (Koło nr. 82), Sekcyi Kół szkolnych (Koło nr. 58), Sekcyi Kół szkolnych (Koło nr. 63), Bursie im. Kilińskiego, Szkole Powszechnej w Ostrowiu, Bursie im. Potockiego w Krakowie, Ambulatoryum św. Ducha, Gimnazjum realnemu w Lipnie, Ochronie im. Kołataja, Szkole Popielewskiej, Ochronie im. Staszycy, Szkole im. T. Czackiego, Pensyi Kudasiewiczowej, Kołu Pomocy im. Tomasza Niklewskiego, Towarzystwu niesienia pomocy uczniom przy szkole Sztrumpfowej, Radzie Szkolnej okręgowej, pow. Makowskiego, ziemi Łomżyńskiej, Zarządowi Kółka rolniczego w Zagórzcu, Ministerstwu Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego, Inspektoratowi szkolnemu w Białymstoku, Ambulatoryum Garnizonu w Cytadeli, Ochronie im. Grosserda. Nadto na zasadzie polecenia Wydziału Hygieny szkolnej Ministerstwa Zdrowia wydano 226 apteczek szkolnych oraz na podstawie świadectw lekarskich 44 i pół litra tranu osobom prywatnym. Ogółem od 15. sierpnia do 1. marca P. K. P. D. rozdał tranu amerykańskiego 12.852 i pół kg.

PASZPORTY DO, PODRÓŻY NA GÓRNY ŚLĄSK. Z Sekretaryatu Prefekta dla wschodniej części Ks. Ciesz. komunikują: Komisya Międzynarodowa powzięła na wniosek prefekta na posiedzeniu dnia 9. b. m. 1920 następującą uchwałę: Mieszkańcy Śląska wschodniego, podróżujący na Śląsk Górny, mają być w posiadaniu paszportu, wystawionego przez prefekta wschodniej części, prefekta dla zachodniej części, wzglę-

dnie przez Komisję zawiadowczą w Karwinie, zależnie od tego, na jakim terytorium mieszkają.

MIEŚO I ZIEMNIAKI Z POLSKI. Z miejscowego Komitetu plebiscytowego komunikują nam: Ponieważ złośliwi agitatorzy czescy rozszerzają pogłoski, że mięso po cenach niższych, jako też mięso dla klasy U, które wydaje Główny urząd gospodarczy na bony bezpłatnie, pochodzi od Czechów, tak samo, że ziemniaki, nadchodzące do Cieszyna, przychodzą ze Słowaczyny, oświadczamy, że wszystkie te towary pochodzą z Polski, a mianowicie z funduszy Rządu polskiego pokrywa się różnica w cenach dla klasy A i U i stwierdzamy, że mięso to pochodzi częściowo ze Śląska, częściowo z Galicyi. Nie tylko, że posiadamy własne mięso, ale dzięki niesumienności paskarzy miejscowych aprowizuje się polskiem mięsem całe zagłębie węglowe i pogranicze Moraw. Co do ziemniaków, przywożonych do nas, to nie tylko że pochodzą z Poznańskiego, to jest z Polski, ale zaznaczyć należy, że gdy nie polskie ziemniaki, to bardzo krucho stałaby czesko-słowacka »republika«.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 45/20 (2). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA GIBCA,

urodz. 21. października 1872 w Golezowie, ewangelika, żonatego, robotnika fabrycznego w Golezowie pod l. 129, syna Jerzego i Anny.

Wymieniony, walcząc w szeregach był. 31. pułku obrony kraj. na froncie włoskim, dostał się w dniu 23. sierpnia 1917 do niewoli, gdzie według zeznań jednego z towarzyszy broni zmarł w szpitalu Asinoro w dniu 25. listopada 1918.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Ewy Gibcovej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 27. maja 1920 albo sądowi, albo p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 27. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 48/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA PODGOJSKIEGO,

urodzonego 19. listopada 1890 w Ropicy, katolika, stanu wolnego, syna zagrodnika w Ropicy pod l. 56., rodzice: Andrzej i Zuzanna.

Wymieniony walcząc w szeregach byłego 31. pułku strzelców na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań jednego z towarzyszy broni, jako świadka, poległ śmiercią bohaterską dnia 9-go września 1914.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Andrzeja Podgojskiego postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 3. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. naczelnikowi gminy w Ropicy, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 3. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 199/19 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

MAKSYMILIANA SCHLESINGERA,

urodzonego 24. lutego 1875 w Radwanicach, przynależnego do Dąbrowy, stanu wolnego, porucznika przy 103. baonie obrony krajowej.

Wymieniony walcząc jako porucznik 103. baonu obrony krajowej na froncie rosyjskim, gdzie według zeznania jednego z towarzyszy broni dnia 13. lipca 1915, patrolując pod Potworowem w okręgu radomskim zmarł śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Otylii Altmannowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 1. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 1. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 22-20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

KAROLA TOMALY,

urodzonego 12. marca 1894 w Zabrzegu, katolika, stanu wolnego, wyrobnika w Zabrzegu, syna Pawła i Anny.

Wymieniony walcząc w szeregach 43. baonu obrony krajowej na froncie włoskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał w 1916 r. ponieść śmierć bohaterską. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Antoniego Wrzoła postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publiczne wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Karola Tomale wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 10. września 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 1. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 37-20—3. — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ANDRZEJA WIESNERA,

urodzonego 26. września 1892, przynależnego do Starego Bielska, ewang., żonatego, tokarza żelaza w Kamienicy l. 247, syna Pawła i Ewy.

Wymieniony walcząc w szeregach byłego 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań dwóch towarzyszy broni dnia 1. marca 1917. r. w Jakobenach został przez granat, który eksplodował, zabity.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Ewy Wiesnerowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 1. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 1. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 43-20—3. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JÓZEFA BADURY,

urodzonego 1. stycznia 1879, ewang., żonatego, chałupnika w Wielkich Ochabach l. 28.

Wymieniony walczył w szeregach był. 104. baonu obrony krajowej na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań jednego z towarzyszy broni poniósł śmierć bohaterską pod Skorkowicami w dniu 12. kwietnia 1915. r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Katarzyny Badurowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 27. maja 1920 albo sądowi, albo p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszyźnie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszyźnie, oddział IV.,
dnia 27. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 30-20—4. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ADAMA SOCHY,

urodzonego 14. grudnia 1895 w Kiczycach i tamże przynależnego, kat., stanu wolnego, krawca w Kiczycach, K. p. l. 5.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według zawiadomienia kurata wojkowego ruch. szpitala l. 3-2, poczta pol. 104 z dnia 16. sierpnia 1916, E. Nr. 71, zmarł w miejscowości Hnilec, powiat Podhaje, w dniu 11. sierpnia 1916.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Sochowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się publicznie, aby do dnia 1. czerwca 1920 albo sądowi, albo drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszyźnie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszyźnie, oddz. IV.,
dnia 1. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 29/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

KAROLA GAWLASA,

urodzonego 28. maja 1884 w Brennej i tam przynależnego, katolika, żonatego, chałupnika w Brennej pod l. 393, syna Pawła i Maryi.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 100. pułku piechoty na froncie włoskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał w sierpniu 1917 r. ponieść śmierć bohaterską. Od 14. września 1917 r. niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Heleny Gawlasowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publiczne wezwanie do podania sądowi, albo kuratorowi p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszyźnie, wiadomości o wymienionym.

Karola Gawlasa wzywa się, aby stawił się przed popisaniem sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 10. września 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszyźnie, oddział IV.,
dnia 1. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 56-20—1. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA ZMIJE,

urodzonego 10. lutego 1885 w Gutach, ewang., żonatego chałupnika p. l. 68, syna Jana i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 31. p. strzelców na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań jednego z towarzyszy broni poległ w dniu 28. lub 29. sierpnia 1914. r. w bitwie pod Kraśnikiem śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryanny Zmijowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 10. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. przełożonemu gminy w Gutach, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszyźnie, oddz. IV.,
dnia 10. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 46-20—2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

PAWŁA MAYERA,

urodzonego 29. stycznia 1898 we Fryszacie, stanu wolnego, podchorążego w 99. pułku piechoty, ostatnio zamieszkały we Fryszacie.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 99. p. piech. na froncie włoskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał dnia 11. grudnia 1917. r. w bitwie na górze Asolone ponieść śmierć bohaterską. Od 9. grudnia 1917 niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1 ustawy z d. 3. marca 1918, nr. 128, dz. p. p., zarządza się na wniosek dra Alberta Mayera we Fryszacie postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publiczne wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi, panu drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszyźnie, wiadomości o zaginionym.

Pawła Mayera wzywa się, aby stawił się przed podpisaniem sądem, lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 10. września 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszyźnie, oddz. IV.,
dnia 1. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 28/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA MADZIE,

urodzonego 8. grudnia 1879 w Brennej i tam przynależnego, katolika, żonatego chałupnika w Brennej l. 224, syna Józefa i Ewy.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 100. pułku piech. na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań dwóch towarzyszy broni dnia 10. sierpnia 1916 r. pod Monasterzyskami w lesie »Dubianko« został przez granat, który eksplodował, zabity.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Heleny Madziowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 1. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszyźnie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszyźnie, oddział IV.,
dnia 1. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 115.—Rg. A II 246-1. — Wpis jawnej spółki handlowej. — Do rejestru wpisano dnia 28. lutego 1920.

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Perlberger & Schenker.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel szczerbami Krontorfskiej i win.

Filia składu głównego w Krakowie.

Rodzaj spółki: jawna spółka handlowa od 1. listopada 1919.

Spółnicy: Samuel Perlberger i Józef Schenker, kupcy w Krakowie, ul. Grodzka 48.

Uprawnienie do zastępstwa i podpis firmy: Obaj spółnicy samodzielnie.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszyźnie,
dnia 28. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 116.—Gen. IV-176-1. — Wpis stowarzyszenia. — Wpisano do rejestru stowarzyszenia dnia 29. lutego 1920.

Siedziba stowarzyszenia: Żuków Dolny.

Brzmienie firmy: Ludowa spółka spożywcza w Żukowie Dolnym, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, jako też wszelkich do gospodarstwa lub do użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;

d) zakładanie po wsiach w miarę potrzeby sklepików;

e) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu;

f) sprzedawanie towarów wyż wymienionych jest tylko dozwolone członkom.

Umowa stowarzyszenia: statut. Żuków Dolny dnia 8. lutego 1920.

Ogłoszenia: następują w »Dzienniku Cieszyńskim« lub też w której innej gazecie polskiej, wychodzącej na Śląsku.

Zarząd składa się z 6 członków. Członkami zarządu są: Jan Halama, rolnik w Żukowie Dolnym, przewodniczący; Jerzy Josiek, ogrodnik w Żukowie Dolnym, członek zarządu; Józef Goczał, robotnik w Żukowie Dolnym, członek zarządu; Adam Smuda, chałupnik w Żukowie Dolnym, członek zarządu; Józef Herman, rolnik w Żukowie Dolnym, członek zarządu; Józef Zielina, kierownik szkoły w Żukowie Dolnym, zastępca przewodniczącego.

Uprawnienie do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będzie przewodniczący względnie jego zastępca, a nadto jeden z członków zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszyźnie,
oddział IV., dnia 29. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Amortyzacje.

T. 42-20—2. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych.

Na wniosek Karola Klimszy w Żywocicach podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zagać:

Wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia płatności wierzytelności przedłożył temu sądowi. Także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych:

Książeczka kasy Cieszyńskiej nr. 3018, brzmia na kapitał wkładowy we wysokości 784 K 60 h z dniem 1. lipca 1919 na imię Karola Klimszy.

Sąd okręgowy w Cieszyźnie, oddz. IV.,
dnia 28. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Z Prefektury.

Komisja Międzynarodowa wydała następującą decyzję:

Nr. 272/6. Cieszyn, 24. marca 1920.

Do Pana Żurawskiego,
Prefekta dla wschodniej części Księstwa Ciesz.

Panie Prefekcie!

Ponieważ sprawdzanie (rewizja) i wizowanie pozwoleni noszenia broni ma się odbyć w najbliższych dniach, proszę Pana o wydanie zarządzenia, aby te formalności były zawsze załatwiane w tym urzędzie, który to pozwolenie wydawał, choćby ten urząd wedle nowego podziału administracyjnego nie odpowiadał urzędowi kompetentnemu.

Proszę przyjąć, Pane Prefekcie, wyrazy mego prawdziwego poważania.

Za Komisję Międzynarodową:

de Manneville, prezydent.

Wobec powyższej decyzji będzie starostwo w Cieszynie i we Frysztacie wizowało paszporty na broń, swego czasu przez te starostwa wydane, również w gminach, leżących na zachód od linii demarkacyjnej.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 64-20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA OSTRUSZKI,

urodzonego dnia 13. grudnia 1896 w Karpętnej, ewangelika, stanu wolnego, rolnika w Karpętnej, syna Jerzego i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. pułku piechoty na froncie włoskim, gdzie według zeznań jednego z towarzyszy broni poniósł śmierć bohaterską pod Cordelaco w dniu 17. grudnia 1917 r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Jerzego Ostruszki postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 16. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. przełożonemu gminy w Karpętnej, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 16. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 176 — Gen. IV. 178-1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszenia dnia 18. marca 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Wielkie i Małe Górk.

Brzmienie firmy: »Ludowa Spółka spożywcza w Wielkich i Małych Górkach, stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. poręką«.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, jakoteż wszelkich do go-

spodarstwa potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;

d) zakładanie po wsiach w miarę potrzeby sklepików;

e) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu;

f) sprzedawanie towarów wymienionych jest dozwolony tylko członkom.

Umowa (stowarzyszenia (statut) z dnia 25. stycznia 1920.

Udział wynosi 30 K, zaś najwyższy udział wynosi 2000 K i może być wpłacony ratami w przeciągu 6 miesięcy.

Ogłoszenia następują przez jednorazowe ogłoszenie w »Gwiazdce Cieszyńskiej« lub okólnikiem.

Zarząd składa się z 4 członków. Członkami Zarządu są: Jan Mojeśnik, gospodźnik w Małych Górkach, przewodniczący; Jan Kozielewski, chałupnik w Wielkich Górkach, członek zarządu; Jan Wojnar, chałupnik w Małych Górkach, członek zarządu; Alojzy Staniek, rolnik w Wielkich Górkach, zastępca.

Uprawniony do zastępstwa Zarząd.

Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie 2 członkowie.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
dnia 18. marca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 66 — Rg. A. II. 239-1. — Wpis firmy spółkowej. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: Frank & Kempler.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób czapek.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa.

Wspólnicy: Józef Frank, kupiec w Cieszynie i Szymon Kempler, kapelusznik w Cieszynie.

Uprawnienie do zastępstwa: Wspólnik Józef Frank sam.

Podpisywanie firmy: następuje w ten sposób, że Józef Frank składa swój podpis pod wypisanem brzmieniem firmy.

Data wpisu: 30. stycznia 1920.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 31. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 56 — Rg. C. I. 301-1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. W rejestrze oddział C wpisano:

Brzmienie firmy: »Jakubowicz und Brüder, Ges. m. b. H.«

Przedmiotem spółki jest kupno i sprzedaż towarów mieszanych w sposób handlowy.

Wysokość kapitału zakładowego 45.000 K, na to wpłacono gotówką 45.000 K.

Kierownik spółki: Henryk Jakubowicz, kupiec w Bielsku, Bleichstrasse 39. Prokurzystą został Wolf Goldberger, prywatysta w Bielsku.

Stosunki prawne spółki:

a) spółka polega na umowie spółkowej z dnia 20. stycznia 1920, l. cz. 2913.

b) podpisywanie spółki następuje w ten sposób, że kierownik spółki lub ustanowiony prokurzysta, ten ostatni z podaniem odnośnej uwagi, składają swój podpis pod przez kogokolwiek wypisanem, wydrukowanym lub wyciętym brzmieniem firmy;

c) ogłoszenia spółki następują zapomocą listu poleconego.

Data wpisu: 31. stycznia 1920.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 31. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Zmiany firm.

Firm. 160 — Gen. IV. 81-3. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 17. marca 1920 przy stowarzyszeniu: »Ludowa Spółka spożywcza w Grodziszczu, stowarzyszenie z ograniczoną poręką«, następujące zmiany: Wystąpił kasyer Jan Nikodem, kasyerem wybrany Jan Czako, chałupnik w Grodziszczu nr. 78.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 17. marca 1920,

Dr. Ludwik Gazda.

Wyrok.

P.r. VI. 10/20
2

W Imieniu Prawa.

Sąd okręgowy w Cieszynie, jako sąd prasowy, orzekł na wniosek Prokuratury Państwa, że treść artykułu: »Komisja aliancka i jej siła zbrojna w świetle pogromów czeskich«, w drukowanym w Cieszynie peryodycznym czasopiśmie »Głos ludu śląskiego« z dnia 20. marca 1920, nr. 22., umieszczonego w ustępie pierwszym (strona 1., szpalta 2.), zaczynającym się od słów: »Przyjęta jest«, a kończących się słowami: »opinii publicznej«, dalej w ustępach 6. i 7. (strona pierwsza, szpalta trzecia), zaczynających się od słów: »Pozostaje« a kończących się słowami: »nikogo nie przekonują«, dalej w części ustępu 12. (strona druga, szpalta pierwsza), zaczynającej się od słów: »Co za krwawa« a kończącej się słowami: »kliki czechofilskiej«, dalej części ustępu 18. (strona druga, szpalta druga), zaczynającej się od słów: »Więc to« a kończącej się słowami: »wojska im użyczają«, wreszcie w ustępie 21. (strona druga, szpalta trzecia) (zaczynającym się od słów: »Komisja«, a kończącym się słowami: »biada«, uzasadnia występ z § 300. ustawy karnej.

Wobec tego zatwierdza się po myśli §§ 488. i 493. u. k. konfiskatę tego pisma, zarządzoną przez tutejszą Prokuraturę państwa, orzeka się po myśli § 37. ustawy prasowej zniszczenie skonfiskowanych egzemplarzy i poleca się w myśl § 20. ustawy prasowej ogłoszenie zakazu tego w formie ustawą przepisanej w najbliższym numerze.

PRZYDZIAŁ CUKRU I MAKI. Zwraca się uwagę wszystkich mieszkańców, a zwłaszcza okolic podgórskich i górskich, iż w 261 tygodniu kart chlebowych (w Wielkim tygodniu) wydawane będzie obok pełnej racji mąki chlebowej (1.40 kg dla lekko, 2.10 kg dla ciężko pracujących) po 1 kg mąki amerykańskiej pszennej na głowę w cenie po 4 K 16 h za 1 kg, oraz po ¼ kg białego cukru na głowę (obok 1 kg białego cukru, jako normalna racja na miesiąc kwiecień) po cenie dotychczasowej jako dodatek na święta. Podaje się zarazem do wiadomości mieszkańców, iż z tygodniem 262 kart chlebowych (od 4. kwietnia b. r.) zostaje podwyższona dotychczasowa racja mąki dla lekko pracujących na 185 dkg (zamiast dotychczasowych 140 dkg) na głowę i tydzień, dla ciężko pracujących na 210 dkg (jak dotychczas na tydzień i głowę) z tem, iż równocześnie podwyższoną zostanie od tejże daty cena mąki do 1 K 50 h za 1 kg zamiast dotychczasowej 1 K za 1 kg. Wszelkie zażalenia w tym względzie wnosić należy wprost do Krajowego Urzędu gospodarczego.

ŚWIĘCONE DLA ŻOŁNIERZA POLSKIEGO. W celu zaznaczenia solidarności z całym społeczeństwem polskim, które pragnie uczcić zasługi żołnierza polskiego i jego bohaterskie walki na frontach. Podpisany Komitet uprasza P. T. Instytucje i wszystkich obywateli Księstwa Cieszyńskiego o wydatną pomoc materialną.

Ofiary składać można w Towarzystwie oszczędności i zaliczek w Cieszynie, oraz w redakcjach pism polskich.

Cieszyn, dnia 26. marca 1920.

Za Komitet:

Leon Krakówka.

Karolina Domagalska.

Śląski Bank Eskontowy

— w Bielsku —

zaprasza do subskrypcyi

nowych 75.000 akcji wartości nominalnej K 400.— V. emisji z r. 1920.,

zamkniętych do dnia 30. czerwca 1921, przez którą według uchwały nadzwyczajnego walnego zgromadzenia z dnia 23. marca 1920 kapitał akcyjny zostanie podwyższony z

➡ K 20,000.000 na K 50,000.000 ➡

Subskrypcya wykonana zostaje przez formularze, które można nabyć w kasie towarzystwa.

Dotychczasowi funkcjonaryusze posiadają prawo poboru w stosunku jednej nowej akcji do jednej starej. Resztę akcji, a to 25.000 sztuk z zamknięciem do 30. czerwca 1920, można nabyć z wolnej sprzedaży.

W. P. akcyonaryusze, biorący udział w emisji, zechcą przy subskrypcyi przedłożyć swe akcje (bez arkuszy kuponowych) lub kwity depozytowe w kasie towarzystwa, które zostaną zwrócone natychmiast po zaznaczeniu wykonania subskrypcyi. W odnośnem zgłoszeniu uwidocznione być muszą numery przedłożonych akcji w porządku arytmetycznym. Na wypadek, gdyby złożenie akcji przy kasie towarzystwa obecnie nie było możliwem, numery starych akcji mają być oznajmione towarzystwu najpóźniej **do 15. kwietnia 1920 do 12. godz. w południe.**

Cena subskrypcyi wynosi dla dotychczasowego akcyonaryusza K 700.-- i musi być złożona gotówką w całości równocześnie z wykonaniem poboru. Dla nowego akcyonaryusza wynosi cena subskrypcyjna K 800.-- i musi zostać złożoną także równocześnie gotówką w całości. Subskrybenci otrzymują 4 proc. za czas od wpłacenia aż do 30. czerwca 1920.

Nowe akcje biorą udział z zysku banku począwszy od 1. lipca 1920.

Wykonanie prawa poboru dla dotychczasowych akcyonaryuszy następuje od 25. marca 1920 do 15. kwietnia 1920. do godz. 12. w poł. Akcyonaryusze, którzy nie przedłożą swych akcji celem wykonania prawa poboru w przeciągu tego terminu, nie mogą rościć pretensyi ani na przydział akcji, ani na zabonifikowanie prawa poboru.

Termin dla nowych subskrybentów rozpoczyna się 25. marca 1920 i kończy się 20. kwietnia 1920 o godz. 12. w południe.

Prospekty i formularze dla zgłoszenia można otrzymać bezpłatnie w kasie towarzystwa w Bielsku albo w filii tegoż w Cieszynie.

Bielsko, dnia 23. marca 1920.

Śląski Bank Eskontowy.

Zmartwychwstanie.

Cieszyn, 1. kwietnia.

Bóg jest nierychliwy, ale sprawiedliwy.

Długo doświadczał los nasz lud śląski, ale zdaje się, że kres zbliża się jego mąk.

Tak czy owak ostateczne rozstrzygnięcie o przynależności Śląska do Polski jest już bliskie.

Jeśli Komisya, administrująca Śląskiem z ramienia wielkich mocarstw, zdoła powrócić Śląskowi życie normalne, a wszystkim jego mieszkańcom bezpieczeństwo i wolność, to plebiscyt się odbędzie już pewno w maju a po wytknięciu granic, co nastąpi pewno w kilka tygodni później, Śląsk złączy się z Polską.

Jeżeli Komisya nie zdoła okiełzać Czechów i położyć tamy ich gwałtom — Polacy na plebiscyt się nie zgodzą i rząd polski będzie musiał poszukać innego środka dla ustalenia swoich granic z Czechami i dla połączenia się ze starą piastowską dzielnicą.

W każdym razie jedno jest pewne, to mianowicie, że cały naród polski, Sejm, Rząd i Naczelnik państwa są pod tym względem jednomyślni. Niema żadnej różnicy zdań co do stanowiska Polski względem sprawy cieszyńskiej.

To musi być otuchą dla braci Ślązaków. Sprawa ich dobrze stoi. Jest to ostatni etap ich niewoli. Rok 1920 będzie w ich historii tak znamienitym, tak wielkim rokiem, jakiego Śląsk nie przeżył nigdy. Będzie to data ich wyzwolenia z sześciowiekowej zależności od narodów, państw i rządów obcych, a wielkie święto Zmartwychwstania Pańskiego, jakie dziś obchodzimy, możemy już uważać za świt naszej swobody.

Nie będzie już lud nasz narażony na wynaradawianie, nie będzie mu Czech i Niemiec w szkole dzieci plugawił swemi kłamstwami i wżgardą dla kultury polskiej, dla naszej historii i całego życia, nie będzie już Ślązak wysługiwał się w wojsku obcym sprawom i za nie krwi swej przelewał.

A przeto w górę serca i Hosanna!

Jak się przygotowuje plebiscyt na Śląsku.

Cieszyn, 1. kwietnia.

Polski projekt odnośnie do administracji Śląska Cieszyńskiego podczas rządów Komisji plebiscytowej streszczał się w żądaniu przywrócenia stanu, wytworzonego przez ugodę polsko-czeską z dnia 5. listopada. Przez 4 miesiące, t. j. aż do napadu czeskiego, panował wówczas w zagłębiu spokój. Czesi nie mogli dopuszczać się gwałtów wobec mniejszości polskiej, obawiając się o los swoich mniejszości w gminach pod administracją polską.

Plebiscytowa Komisja aliancka nie uwzględniła żądań polskich i pozostawiła pod władzą czeską szóstą część ludności polską. Wprawdzie utworzono z części zagłębia nowe starostwo karwińskie pod rządami alianckiej Komisji administracyjnej, ale właściwym kierownikiem starostwa zamianowano Czecha (dr. Heringa), pozostawiono sądy czeskie i co najważniejsza, żandarmerię czeską.

Skutki okazały się następujące:

Czesi, rozzuchwaleni zupełną bezkarnością gwałtów, popełnionych zaraz po przyjeździe Komisji przez czeskie bojówki, przy współudziale żandarmeryi i agentów policyjnych na wiecach w Orłowej 8. lutego (jeden z pobitych Polaków zmarł w szpitalu) i 15. lutego w Polskiej Ostrawie, uniemożliwić poczęli drogą terroru wszelkie zgromadzenia polskie w zagłębiu, nawet przedstawienia teatralne. Rozpoczął się też szereg zamachów ze strony Czechów: rzucenie granatu ręcznego na powóz, którym dnia 29. lutego wracali obywatele polscy z Ligotki Kameralnej ze zgromadzenia w Śmiłowicach, — wrzucenie granatu do kancelaryi fary ewangelickiej w Błędowicach Dolnych 26. lutego, — do gospody Franciszka Kiedronia w Suchej Dolnej, — bicie i napady na poszczególne osoby, między innymi w Boguminie 20. lutego na drową Kłuszyńską, członka prezydium Rady Narodowej. Zaczęło się nadto już 23. lutego rugowanie polskich robotników górniczych z pracy i mieszkań i to większymi grupami: 23. względnie 24. lutego w Polskiej Ostrawie z szybu »Hernegilda« 19 robotników, tyleż z szybu »Jan Józef« w Michałkowicach 3. marca, 17 robotników z szybu »Aleksander« w Małych Końcicach 27. lutego, dalszych 9 robotników z tegoż szybu 28. lutego, 18 górników z szybu »Piotr Michał« w Michałkowicach. Wypadki podobne miały też miejsce na szybie »Nowym« w Łazach 27. lutego, »Głównym« w Orłowej, »Eugeniusza« w Pietwałdzie i t. d., nadto napady i bicia górników polskich na szybach lub w drodze do pracy.

Okrutne pobicie 23. lutego przy wyjeździe z szybu »Alpinka« w Porębie szeregu górników, z tych kilku bardzo ciężko, 1. marca pobicie górników na szybie »Eugeniusza« w Pietwałdzie, 4. marca na szybie »Głównym« w Orłowej i t. d. oraz napady i bicia innych, także osób niemiłych Czechom. Jednocześnie przygotowywali się Czesi starannie do generalnego pogromu i do lokautu Polaków w zagłębiu. Jako okazyja posłużyło rozporządzenie Komisji alianckiej co do utworzenia nowych Komisji administracyjnych gminnych w sześciu miejscowościach starostwa karwińskiego, przyczem słuszne żądania Polaków zostały tylko częściowo uwzględnione. Najważniejsze z tych miejscowości: Rychwałd, Poręba, Orłowa, Dąbrowa stały się terenem najgorszych gwałtów. W Rychwałdzie już zaraz następnej nocy po ustanowieniu nowego zarządu gminnego, t. j. z 6. na 7. marca, liczna banda czeska uzbrojona, prócz dragów i sztab żelaznych, w broń palną, napadła szereg domów polskich obywateli, powybijano wszystkie szyby, strzelano do wnętrza (domy Waleczki Karola, Tylka Franciszka, Nowaka Roberta, Lechowicza Franciszka, Knapczyka Stanisława); 7. marca napad na walne zgromadzenie miejscowego Koła Macierzy szkolnej i pobicie rozchodzącej się do domów ludności. W Porębie 8. marca eskorta 11 włosk. żołnierzy nie potrafiła osłonić wprowadzonego napowrót w urząd burmistrza p. Franciszka Halfara. Użyto gwałtu także wobec kierownika szkoły polskiej p. Rudolfa Halfara. Lekarza dra Króla w czasie, gdy ordynował, napadła (8. marca 9. i pół rano) banda z kilkuset ludzi i ratującego się ucieczką zbiła. W Dąbrowie zbito okrutnie 5 sztygarów i urzędników polskich na szybie »Eleonora« i »Bettina«. Ta sama banda zbrojna, licząca kilkuset ludzi, napadła na dom delegata polskiego przy Komisji węglowej w Mor. Ostrawie inż. Józefa Kiedronia (na szczęście nieobecnego), wyłamała drzwi, groziła śmiercią jemu i żonie (napadnięto ją drugi raz jeszcze na stacyi tramwajowej i pod strażą kilkunastu pałkarzy trzymano kilka godzin w areszcie w domu i zrabowawszy co się dało, grasować zaczęła po całej gminie, napadając po drodze na napotykaną Polaków (między innymi dyrektora polskiej szkoły Kreczmiana z córką, których ciężko pobito).

Gdy wieść o tych zaiściach doszła do Frysztatu i Karwiny, zatrzymano tam jako zakładnika burmistrza Orłowej, Martinca. To stało się hasłem do licznych aresztowań i uwięzień Polaków,

co przeprowadzali tajni ajenci, policyanci i bez żadnej już osłony czynniki urzędowe czeskie: naczelnicy gmin (głównie Sekera, zastępca burmistrza w Orłowej), komisarze policyjni w Polskiej Ostrawie, kierownicy czeskiej Komisji plebiscytowej (głównie osławiony Brosz z Orłowej) żołnierze czescy w mundurach, nawet jeden oficer w mundurze legionisty francuskiego. Żandarmerya bądź współdziałała, bądź była bierną, podobnie jak we wszystkich poprzednich i późniejszych wypadkach.

Aresztowano między innymi: ks. Banszela, inż. Wojnara i Buzka, 2 profesorów gimnazjalnych, inż. Kiedroniową (chorą z powodu przeżytych emocji wywleczono z łóżka), burmistrza Halfara, ks. Jana Warzechę z Łazów, Rudolfa Halfara, kier. szkoły w Porębie, Palucha Stanisława, nauczyciela z Orłowej (chorego na serce), dwóch małoletnich synów dr. Olszaka, których przytem najokrutniej zbito, paru sztygarów, górników i t. d., razem 26 osób. Z uwięzionymi w Pol. i Mor. Ostrawie zakładnikami obchodzono się gorzej, jak z pospolitymi rzezimieszkami (12. marca po powrocie Martinca do Orłowej zostali wypuszczeni.)

Przez parę dni grasowały tak, bijąc i rabując Polaków, rzucając do domów granaty ręczne (zdemolowano w ten sposób mieszkanie p. Jana Chromika, dyr. szkoły wydziałowej w Dąbrowie), bandy zbrojne w pałki, rewolwery, bagnety i karabiny. Rdzeń ich stanowili przebrani żołnierze, sprowadzeni z Mor. Ostrawy, skąd też kolej elektryczna zwoziła całe wagony górników bojowców czeskich, zwożono też automobilami z Ostrawy broń. Jednocześnie przeprowadzono w całym zagłębiu masowe ruga górników polskich, wyrzucono także z mieszkań ich rodziny, najczęściej nic ze sobą zabrać nie pozwalając. Rezultatem było, iż cała niemal inteligencja polska zagłębie opuściła, także pewna ilość kupców i robotników, a ponad 2.000 ludności górniczej znalazło się w barakach frysztackich, cieszyńskich i oświęcimskich. Całe niemal mienie ruchome tych wygnańców pozostało na łasce Czechów (w wielkiej części już zostało rozgrabione). Nawet z własnych domów Polaków wyrzucano i brali je w posiadanie Czesi.

Wojsko alianckie, choć zaraz 8. marca powiadomione (komenda w Karwinie) o wypadkach w Porębie, Dąbrowie etc., nie przedsiębrało nic dla poskromienia band i skutecznej ochrony Polaków. To też rozzuchwaleni Czesi ośmielili się napaść na czysto polskie gminy, jak Pol. Lutynia (spłądrowano około 10 domów polskich), Żywocice, Szumbark (9. marca), gdzie jawnie współdziałała miejscowa żandarmerya i zaaresztowała szereg Polaków, dotąd więzionych. W Szumbarku dokonano napadu z żandarmeryą czeską na czele nawet na dom wójta Karola Buchty (10. marca), 13. marca został on obrabowany przez żandarmeryę. W Żywocicach zastrzelony został 10. marca Polak Folwarczny Józef, Przybyła Józef ciężko ranny. Wpadli także w nocy Czesi do Karwiny, napadając na mieszkania górników i demolując lokale publiczne podeszli aż tuż pod samą prefekturę aliancką, ludność polska ich wreszcie odparła.

Po kilku dniach, gdy demonstracyjny strejk górników czeskich (z powodu rozporządzeń w sprawie 6 zarządów gminnych) został ukończony, bandy przestały grasować, terror czeski jednak trwał i trwa w dalszym ciągu. Systematycznie wyrzuca się z mieszkań rodziny wszystkich wypędzonych górników bądź bezwzględnie, bądź dając kilka czy kilkanaście godzin dla wyniesienia się (rzeczy najczęściej zabraniają Czesi zabierać). Zmusza się też górników, jak i ich rodziny do wydalania się w ten sposób, że się im odmawia żywności nie tylko z magazynów szybowych, ale i z gminy. Przy tych rugach czynni są nie tylko robotnicy czescy i ich delegaci, oraz komitety plebiscytowe, ale tajni ajenci policyjni, żandarmerya, zarządy gminne, zarządy kopalń. Te wszystkie czynniki nie pozwalają także powrócić tym górnikom, którzy po znanej odezwie czesko-polskiej

(wydanej na podstawie ugody przedstawicieli socjalistycznych polskich i czeskich), spróbowali powrotu. Kilkadziesiąt takich wypadków nieudanego powrotu (połączonego niejednokrotnie z pobiciem) od podobnych prób oczywiście powstrzymać musiało całą masę »proskrybowanych«. Z inteligencji wróciło paru profesorów i nauczycieli, bardziej zagrożeni wrócić nie mogą. Niema jednak w tej chwili w całym zagłębiu ani jednego Polaka-inżyniera i bodaj ani jednego dozorca. (Inż. Kiedroń spróbował 23. marca pojechać na parę godzin do domu, teży nocy przyszli poszukiwać go Czesi, na szczęście już go nie było.)

Z powyższego wynikają następujące fakty:

1. Przeszło 2000 ludności opuścić musiało zagłębie.

2. Komisja aliancka w Cieszynie dotychczas nie uczyniła nic, nie tylko aby zapewnić bezpieczny powrót polskim wygnańcom, ale także, by zapobiedz dalszym rugom i gwałtom.

3. Pozostała w zagłębiu ludność polska pod groźbą podobnego losu zmuszona jest do wstępowania do czeskiej organizacji, przenoszenia dzieci do czeskich szkół, przysięgi, iż głosować będzie za Czechami.

4. W tych warunkach odbyty plebiscyt byłby wprost zaprzeczeniem swobodnego wypowiedzenia się woli ludności i musiałby przynieść w całym zagłębiu prócz Karwiny i Górnej Suchej zupełną dla Polaków klęskę.

5. Do plebiscytu zatem żadną miarą dopuścić nie można, ani nawet pertraktować o jego warunkach i terminie, dopóki stan, wytworzony w zagłębiu, nie zostanie jak należy zmieniony, a więc: a) dopóki wszyscy wygnańcy tak górnicy jak i inteligencja nie wrócą do swych gmin, do swej pracy i na swoje stanowiska; b) dopóki nie będzie im zabezpieczone całkowite bezpieczeństwo osobiste i mienia; c) dopóki całej ludności w całym zagłębiu nie będzie zapewniona zupełna wolność i bezpieczeństwo zgromadzeń i zebrań różnego rodzaju.

Ażeby zaś osiągnąć powyższy cel muszą być zastosowane następujące środki:

1. Surowe ukaranie wszystkich sprawców gwałtów. Dla tego celu konieczne jest utworzenie specjalnego, możliwie bezstronnego sądu, ewentualnie czesko-polskiego pod przewodnictwem alianta.

2. Usunięcie żandarmerii czeskiej i wydalenie z gmin agentów policyjnych, notorycznie znanych. Zastąpić żandarmerię należy policją i milicją o składzie narodowościowym, odpowiadającym spisowi ludności z r. 1910.

3. Niezwłoczne wprowadzenie w życie nowych komisji administracyjnych, utworzonych przez Komisję aliancką dla gmin: Dąbrowa, Orłowa, Poręba, Rychwałd, Zabłocie i Wierzbica. Czesi, którzy brali udział w gwałtach, muszą być z odnośnych wydziałów gminnych usunięci i przez innych zastąpieni.

4. Dla zapewnienia zupełnego bezpieczeństwa Polaków w gminach, w których gwałty miały miejsce, uczynić należy na przyszłość odpowiedzialnymi za ewentualne gwałty: czeskie prefektury, czeskich naczelników gmin, czeskie komitety plebiscytowe i czeskich delegatów robotniczych. Przy pierwszym gwałcie należy wziąć z odnośnej gminy zakładników.

Unormowanie handlu bydłem.

Rozporządzeniem prefekta dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego z dnia 4. marca 1920 r. postanowiono, że tylko handlarze i rzeźnicy mogą skupywać bydło, przeznaczone na rzeź. Odsprzedawanie bydła rzeźnego innym osobom jest w myśl tego rozporządzenia zakazane. Obrót bydłem, przeznaczonym do celów gospodarczych, nie uległ żadnemu ograniczeniu. Rzeźnicy i handlarze, nieosiedli w obrębie prefektury, mogą nabywać bydło rzeźne i gospodarcze tylko po uprzednim uzyskaniu zezwolenia politycznej władzy powiatowej I. instancji. Wszyscy handlarze pod karą są zobowiązani zakupione przez siebie bydło rzeźne sprzedawać wyłącznie tylko bezpośrednio rzeźnikom, mieszkającym w obrębie prefektury. Wszelkie inne odstępowanie bydła innym osobom, zwłaszcza zaś paskarzom, jest surowo wzbronione.

Handel świniami ograniczony jest o tyle tylko, że wywóz świń, ważących ponad 15 kg z obre-

bu wschodniej prefektury Księstwa, zezwolony jest wyłącznie tylko za zgodą odnośnej władzy politycznej I. instancji. W obrębie prefektury niema zatem co do obrotu świniami żadnego ograniczenia, jednakże w myśl powyższego rozporządzenia prefekta, rzeźnicy, którzy nabyli wieprze na rzeź, zobowiązani są uzyskać z nich mięso i produkty mięsne, jakoteż mięso wołowe, sprzedawać wyłącznie tylko na karty mięsne.

Rozporządzenie obejmuje dalej w §§ 7—12 ściśle określenia, dotyczące wykonywania zawodu rzeźniczego i handlarskiego i przyznaje zwłaszcza Powiatowemu Urzędowi gospodarczemu daleko idące uprawnienie przy czuwaniu i kontroli nad rzeźnikami i handlarzami. Także bicie domowe bydła i cieląt ze strony rolników jest zakazane. Bicie przymusowe bydła (t. z. dobijanie) należy zgłosić w najbliższym Gminnym Urzędzie gospodarczym i mięso, o ile przez ten urząd uznane zostało za możliwe do spożycia, oddać należy w celach konsumcyjnych w ramach ustawowych.

Wywóz mięsa wszelkiego rodzaju w obrębie prefektury dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego w ilości, przekraczającej 2 kg, jest zakazany.

Cena wyrebu dla mięsa wołowego, pochodzenia śląskiego, ustalona została na 38 K, cielęcego na 36 K. Również ustanowiono cenę maksymalną za kilogram żywej wagi pierwszej jakości 20 K za kilogram. Ponieważ przy przywozie mięsa z poza Śląska kontrola cen tegoż jest niemożliwa, wydał równocześnie Krajowy Urząd gospodarczy zarządzenie, że także poza-śląskie mięso wołowe po tej samej cenie, co mięso pochodzenia śląskiego sprzedawać należy. Wszelkie przekroczenie ceny maksymalnej 38 K za kg wołowego mięsa uważane będzie za ciężkie przekroczenie ze strony odnośnego rzeźnika, który też prócz konfiskaty wszelkich znajdujących się u niego zapasów mięsa tego samego gatunku podlega jeszcze ciężkiej karze.

Prefekt: Żurawski.

Kronika.

PODWYŻSZENIE RACYI MAKI CHLEBOWEJ. Wskutek trudności transportowych, jako też z powodu braku węgla dla celów młócenia i mielenia dotąd nie można było przedsięwziąć podwyższenia racji mąki chlebowej. Dzięki jednak niezmordowanym usiłowaniom kompetentnych władz i energicznego poparcia Międzynarodowej Komisji w Cieszynie w sprawie transportu przesyłek zboża i mąki z Poznania drogą na Śląsk Górny, jest obecnie Krajowy Urząd gospodarczy w stanie zgromadzić dostateczne rezerwy mąki, które umożliwią trwałe podwyższenie racji mąki. Począwszy od 4. kwietnia 1920 podnosi się racja tygodniowa mąki dla lekko pracujących z 1.40 kg na 1.85 kg, podczas gdy kwota 2.10 kg, przypadająca dotąd na ciężko pracującego, nie ulegnie zmianie. Ze względu na to, że kartki chlebowe na najbliższe tygodnie zostały już wydrukowane, nie ma Krajowy Urząd gospodarczy zamiaru już teraz drukować nowych kart, dostosowanych do podwyższonych racji. Nowe karty rozda się dopiero po zużyciu starych, już przedtem sporządzonych. Ponieważ zwykłe karty chlebowe obecnie opiewały na 1.40 kg chleba, podwyższenie zatem wynosi 45 dkg na głowę tygodniowo, polecono więc za pośrednictwem Powiatowych Urzędów gospodarczych piekarzom i handlarzom, aby od 4. kwietnia 1920 przy odbieraniu odcinków kart, opiewających na chleb, wydawali zamiast jednego normalnego chleba 1 i pół bochenka chleba — odpowiednio do ilości mąki, wynoszącej 135 dkg. Pięć odcinków, z których każdy brzmi na 100 g produktów mącznych, będzie miało i nadal niezmiennione znaczenie. Krajowy Urząd gospodarczy będzie uważał za swój obowiązek dać na te odcinki mąkę pszenną. Gdyby jednak mąki pszennej wystarczyło tylko na zaopatrzenie dzieci i chorych, to inne osoby na te odcinki otrzymają jak dotąd mąkę chlebową. Różnica między racją dla ciężko pracujących, wynoszącą 2.10 kg i obecnie podwyższoną kwotą dla reszty osób — 185 dkg — wynosi 25 dkg. Polecono zatem rozdzielniom, aby na karty dla ciężko pracujących, począwszy od 4. kwietnia, wydawało 25 dkg mąki chlebowej.

MINISTERSTWO W. R. i O. P. poszukuje gmachów na pomieszczenie państwowych semina-

ryów nauczycielskich i preparand i zwraca się do osób, rozporządzających odpowiednimi posiadłościami z wezwaniem do zgłoszenia ofert na długoletnią dzierżawę lub sprzedaż. Wymagane warunki: gmach lub gmachy, nadające się do przebudowy na pomieszczenie seminarium lub preparandy i internatu, winny obejmować co najmniej 800 metrów kwadr. powierzchni podłogi; odległość od większego miasta lub stacji kolejowej nie powinna przekraczać kilkunastu kilometrów; w pobliżu winny się znajdować budynki, zdolne do przystosowania do celów mieszkalnych, obejmujące 2 do 8 mieszkań po 3 pokoje z kuchnią; w bezpośredniej łączności z gmachami szkolnymi winny się znajdować ogrody lub place od 2 do 10 morgów powierzchni. Oferty z dokładnym opisem posiadłości, z szkicami planu sytuacyjnego i planów budynków, z podaniem wysokości pomieszczeń, z opisem stanu budynków i warunkami składać należy w Sekcji I. Ministerstwa W. R. i O. P., Aleje Ujazdowskie 20, do dnia 15. maja.

URZĄD OPIEKI NAD INWALIDAMI, wdowami i sierotami wojennymi w Cieszynie ogłasza: 1. iż rozszerzył swą akcję opieki także na inwalidów cywilnych i ich rodziny i będzie im wypłacał renty według obowiązujących dotychczas na terenie b. zaboru austriackiego, a w szczególności przewidzianych przez austr. rozporządzenie ministerjalne z dnia 23. marca 1918 r., dz. u. p. nr. 79, i wzywa wszystkich inwalidów cywilnych i ich rodziny, ażeby zgłaszali się celem rejestracji. 2. Ponieważ wielu inwalidów wojskowych za linią demarkacyjną nie mogło z powodu przeszkód przez władze czeskie stawianych wnieść w należytych czasie rekursów, przeto Ministerstwo spraw wojskowych, Sekcja Opieki zezwala także na uwzględnienie tychże po upływie 2 miesięcy, ale przed upływem 6 tygodni od ustania wyżej wspomnianych przeszkód.

NASIONA DO SIEWU. Towarzystwo rolnicze otrzymało przydzielone z Ministerstwa rolnictwa i dóbr państwowych przez Urząd zagospodarowania odłogów w Warszawie 5 wagonów jęczmienia, 10 wagonów owsa i 50 wagonów ziemniaków do sadzenia. Wzywamy wszystkie zarządy Kółek rolniczych, by najpóźniej do 10. kwietnia swoje zapotrzebowanie na ręce Zarządu głównego przysłać zechciały. Późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględnione. Ceny za te nasiona będą w przybliżeniu 1 cent. mtr. jęczmienia 565 K, 1 cent. m. owsa 660 K, 1 cent. m. ziemniaków do sadzenia 185 K. Ponieważ zapasy te są minimalne, prosimy Kółka rolnicze zgłaszać tylko najbardziej potrzebujących.

Z POL. TOW. TUR. »BESKID« W CIESZYNIE. Towarzystwo nasze rozpoczęło w poniedziałek, dnia 29. z. m. roboty koło budowy schroniska na Stożku. Budowę objął p. Józef Nossek, budowniczy w Cieszynie. Pod jego kierownictwem przeprowadzi roboty mularskie p. Kiszka, majster mularski w Rzece, roboty ciesielskie p. Kluz, majster ciesielski w Gródku. Wobec faktu, że budowę rozpoczynamy, zwracamy się ponownie do naszej ludności z gorącą prośbą o poparcie. Zaznaczamy, że ze schroniska korzystać będzie cała nasza ludność śląska bez względu na jakiegokolwiek różnice partyjne. Dlatego też każdy bez względu na swoje przekonania popierać nas powinien. Szczególnie apelujemy do naszych Towarzystw oświatowych, ażeby urządziły wieczorki i zabawy na dochód budowy. Cieszyńskie Kółko pedagogiczne dało już pod tym względem piękny przykład. Wydziały gminne prosimy o udzielenie nam bodaj skromnej subwencji. Mamy nadzieję, że i nasze instytucje finansowe nie pozostaną w tyle i poparcia materialnego nam nie odmówią. Ludność wsi, sąsiadujących z miejscem budowy, prosimy, ażeby nam dostarczyła furmanek potrzebnych, jeżeli nie bezpłatnie, to przynajmniej nie po cenach zbyt wygórowanych i ażeby ułatwiała nam aprowizację robotników, zajętych przy budowie. Nie wątpimy, że mimo wielkich trudności złączonemi siłami doprowadzimy dzieło do skutku, a wówczas schronisko nasze będzie trwałym pomnikiem tej chwili radośnej, w której droga nasza ziemia śląska ostatecznie wróci na łono swej Macierzy — Polski, w co wszyscy niezłomnie wierzymy. — Za Wydział: Ks. Józef Londzin, prezes. Dr. Jan Galicz, sekretarz. Karol Buzek, skarbnik.

Z Prefektury.

KOMUNIKAT

Komisya Międzynarodowa w Cieszynie za-
wiodła decyzją z dnia 17. marca, l. 231-6, roz-
porządzenie prefekta dla wschodniej części Śląska
Cieszyńskiego o załatwieniu zatargów zbioro-
wych pomiędzy pracodawcami a pracownikami
rolnymi. Rozporządzenie to ogłoszone będzie
w czasie najbliższym w Dzienniku urzędowym.
Dotyczy ono z jednej strony wszystkich właścicieli
i dzierżawców folwarków, mających nie
mniej niż 10 zatrudnionych robotników rolnych,
z drugiej zaś strony pracowników rolnych we
folwarkach. W myśl rozporządzenia spory między
pracodawcami a pracownikami rolnymi będą za-
łatwiane przez inspektora pracy w rolnictwie,
przez Komisję polubowną, wreszcie przez Komisyję
rozjemczą. W celu wykonania przepisów tego
rozporządzenia mianowany będzie przez prefekta
zw. inspektor pracy w rolnictwie w charakterze
urzędnika kontraktowego. Mężczyźni, posiadający
odpowiednią kwalifikację a chcący się ubiegać
o posadę inspektora prac, zechcą wnieść swe
podania z przedłożeniem świadectw do dnia 15.
kwietnia 1920 lub też zgłosić się w tym terminie
ze świadectwami osobiście w prefekturze w go-
łżanach urzędowych. Prefekt: Żurawski.

ROZPORZĄDZENIE

Prefekta dla wschodniej części Ks. Cieszyńskiego
z dnia 23. marca 1920, l. 930-M, dotyczące ustale-
nia cen maksymalnych dla mąki chłebowej i dla
chleba.

Na podstawie § 19. rozp. min. z dnia 26. maja
1917, dz. u. p. ll. 235, rozporządza się, co nastę-
puje:

§ 1.

Cena maksymalna za 1 kg mąki chłebowej i
tak krajowego jak pozakrajowego pochodzenia
wynosić będzie od 262. tygodnia chłebowego za-
czawszy, t. j. od 4. kwietnia 1920 w sprzedaży
drobnej 1 K 50 h.

§ 2.

Cena chleba, ważącego 1.26 kg, wynosi od 4.
kwietnia 1920 1 K 66 h.

§ 3.

Chleb wypiekać wolno tylko urzędowo kon-
cesjonowanym przedsiębiorcom i to w normalnej
wadze 1 kg 26 dkg.

§ 4.

Te Gminne Urzędy gospodarcze, które znaj-
dują się w odległości ponad 3 km od urzędowej
rozdzielni, mogą po otrzymaniu zezwolenia ze
strony odnośnego Powiatowego Urzędu gospo-
darczego przyznać handlarzom, znajdującym się
w gminie, dodatek za transport, nie wynoszący
jednak ponad 14 halerzy za kilogram. O przyzna-
niu tych dodatków należy ogół ludności zawi-
adomić.

§ 5.

Przekroczenie tego rozporządzenia pociąga
za sobą w myśl par. 34. cyt. min. rozp. karę pie-
niężną aż do wysokości 2000 K, albo karę aresztu
do trzech miesięcy, przy okolicznościach zaś ob-
ciążających nawet do wysokości 5000 K albo do
6 miesięcy więzienia.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem
4. kwietnia 1920.

Prefekt: Żurawski.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 38/20 (4). — Zarządzenie postępowania
celem uznania za zmarłego

TOMASZA MIESIĄCZKA,

urodzonego w Ujzowej dnia 12. listopada 1882
i tamże przynależnego, właściciela gruntu w Pa-
stwiskach pod nr. 55.

Wymieniony narukował do wojska austryac-
kiego z wybuchem wojny dnia 2. sierpnia 1914. r.
i poszedł z 16. p. obrony krajowej na front rosyj-
ski. Wedle relacji dotąd niesprawdzonej zmarł w
sierpniu 1916. r. w niewoli na tyfus plamisty.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją wa-
runki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z
dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza
się na wniosek Anny Miesiącckowej postępowanie
celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogła-
sza się zatem publiczne wezwanie do podania są-
dowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy
w Pastwiskach wiadomości o wymienionym.

Tomasza Miesiąccka wzywa się, aby
stawił się przed podpisanym sądem lub w inny
sposób dał znać o sobie.

Po dniu 20. września 1920 sąd na ponowny
wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmar-
łego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 19. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 57-20—1. Zarządzenie postępowania celem
uznania za zmarłego

ADAMA KURUSA,

urodzonego w Pruchnej, ewang., żonatego robo-
tnika w Cieszynie, syna Pawła i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 31.
p. obrony krajowej na froncie włoskim, gdzie
według niesprawdzonych dotychczas wiadomości
zaginął w 1917. r. Od 19. listopada 1917 niema
wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją wa-
runki domniemania ustawowego § 1. ustawy z d.
31. marca 1918, nr. 128, dz. p. p., zarządza się na
wniosek Ewy Kurusowej postępowanie celem u-
znania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się za-
tem publiczne wezwanie do podania sądowi albo
kuratorowi p. Jerzemu Stwiertni, sekretarzowi
gminy w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Adama Kurusa wzywa się, aby stawił się
przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał
znać o sobie.

Po dniu 22. września 1920 sąd na ponowny
wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmar-
łego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 12. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 52-20—1. Zarządzenie postępowania dowo-
dowego o śmierci

FERDYNANDA SPERLINGA,

urodzonego 20. czerwca 1871 w Skoczowie, katol.,
żonatego robotnika w Cieszynie, syna Ferdynan-
da i Maryi.

Wymieniony służył podcza wojny światowej
w oddziale robotniczym nr. 2 w Magvarovarze,
gdzie według zawiadomienia komendy szpitala
wojskowego tamże zmarł na biegunkę w dniu 29.
września 1917. r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że oso-
ba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na
wniosek Zuzanny Sperlingowej postępowanie ce-
lem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się
wezwanie, aby do dnia 8. czerwca 1920 sądowi
udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadze-
niu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 8. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 63-20—3. Zarządzenie postępowania dowo-
dowego o śmierci

JANA CZYŻA,

urodzonego dnia 3. maja 1886 w Wiśle, ewang.,
żonatego chałupnika w Wiśle p. l. 411, syna Jana
i Ewy.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100.
p. p. na froncie włoskim, gdzie według zeznań je-
dnego z towarzyszy broni zmarł w niewoli w Te-
towie w Serbii.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że
osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się
na wniosek Jerzego Czyża postępowanie celem
udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się we-
zwanie, aby do dnia 13. czerwca 1920 albo sądowi,
albo p. przełożonemu gminy Wisły, którego usta-
nawia się kuratorem, udzielono wiadomości o za-
ginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadze-
niu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wnio-
sku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 13. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 3/20 (4). — Zarządzenie postępowania do-
wodowego o śmierci

JERZEGO WANOKA,

urodzonego 24. lutego 1885, ewangelika, żonate-
go, kowala w Karwinie, syna Jerzego i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 31. p.
strzelców na froncie rosyjskim, gdzie według
zeznań swego towarzysza broni Franciszka Sio-
strzonka, jako świadka, poległ dnia 24. paździer-
nika 1914 r. pod Iwangrodem śmiercią bohater-
ską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że oso-
ba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na
wniosek Amalii W a n o k o w e j postępowanie ce-
lem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się
wezwanie, aby do dnia 19. czerwca 1920 albo są-
dowi, albo p. przełożonemu gminy w Gór. Su-
chej, którego ustanawia się kuratorem, udzielono
wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadze-
niu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 19. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 23/20 (4). — Zarządzenie postępowania do-
wodowego o śmierci

JERZEGO MACURY,

urodzonego dnia 15. kwietnia 1883 w Jasiennicy,
rodzice Paweł i Ewa, żonaty, robotnik w Bie-
rach, nr. 37.

Wymieniony narukował dnia 3. sierpnia 1914
do 31. pułku piechoty obrony krajowej i walczył
na froncie rosyjskim, gdzie w październiku 1914
dostał się do niewoli rosyjskiej. Według relacji
dotąd niesprawdzonej zmarł w szpitalu rosyjskim
dnia 30. kwietnia 1917.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że oso-
ba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na
wniosek Zuzanny M a c u r o w e j postępowanie
celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza
się wezwanie, aby do dnia 23. czerwca 1920 albo
sądowi, albo panu naczelnikowi gminy w Bierach,
którego ustanawia się kuratorem, udzielono wia-
domości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadze-
niu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 28. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 62-20—3. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JÓZEFA BRAKA,

urodzonego 2. lutego 1884., katol., żonatego, cieszył w Górnych Kozakowicach p. l. 38, syna Jana i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań jednego z towarzyszy broni poniósł śmierć bohaterską w bitwie pod Gorlicami w dniu 19. maja 1915. r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobnem, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Ewy Brakowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 12. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. przełożonemu gminy w Górnych Kozakowicach, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości a zagonionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 12. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 58-20—3. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ADOLFA PFLUGERA,

urodzonego 24. grudnia 1878 we Fryszacie, katolika, żonatego, szewca w Sibicy pod l. 53, syna Józefa i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 31. p. obrony krajowej na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań jednego z towarzyszy broni poniósł śmierć bohaterską w bitwie pod Leżaniskiem w dniu 2. czerwca 1915. r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryanny Pflugerowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 12. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. przełożonemu w Sibicy, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zagonionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 12. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 30/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA MACURY,

urodzonego dnia 24. października 1889 w Ropicy i tamże przynależnego, robotnika hutniczego w Ropicy pod rr. 85.

Wymieniony narukował z początkiem wojny w roku 1914. r. do służby wojskowej i walczył w stanie załogi 100. pułku piechoty, 19. kompanii na froncie rosyjskim. Od dnia 5. sierpnia 1916 r. niema o nim żadnej wiadomości.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Zuzanny Macurowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publiczne wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Ropicy wiadomości o wymienionym.

Jana Macurę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 20. września 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 19. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. Z. 68/20. — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

MICHAŁA ROMANA,

urodzonego dnia 13. września 1888 w Ustroniu, katolika, żonatego robotnika hutniczego w Ustroniu, syna Pawła i Zuzanny.

Wymieniony walczył w szeregach byłego 16. baonu strzelców pol. na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości zaginał w r. 1914. Od 5. listopada 1914. r. niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego z § 1. ustawy z dnia 31. marca, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryanny Romanowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publiczne wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Ustroniu wiadomości o wymienionym.

Michała Romana wzywa się aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 2. października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 22. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 185. — Rg. C. I. 337-I. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. — W rejestrze, oddz. C, wpisano:

Siedziba firmy: Bielsk.

Brzmienie firmy: Universum, Import und Exportgesellschaft m. b. H., po polsku: Universum, Towarzystwo Importu i Eksportu, spółka z ogr. odp.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Kupno i sprzedaż wszelkiego rodzaju towarów w kraju i zagranicą.

Wysokość kapitału zakładowego: 500.000 K, które wpłacono gotówką.

Kierownik spółki: Michał Fränkel, kupiec w Bielsku i Moses Frey, kupiec w Bielsku.

Stosunki prawne spółki:

a) Spółka polega na umowie spółkowej z 17. marca 1920, l. 29.657;

b) uprawnienie do zastępstwa: każdy z kierowników spółki jest uprawniony do samodzielnego zastępowania spółki;

c) podpisywanie firmy następuje w ten sposób, że jeden z kierowników spółki składa swój podpis pod przez kogokolwiek napisanym, wydrukowanym lub wyciśniętym brzmieniem firmy;

d) ogłoszenia spółki następują albo zapomocą listów poleconych pod adresem współników, złożonymi w spółce lub za pomocą okólników, a w tym ostatnim wypadku muszą zaproszeni podpisać okólnik własnoręcznie i wypisać datę doręczenia.

Data wpisu: 23. marca 1920.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 23. marca 1920.

Dr. Ludwik Gasda.

Firm. 191. Rg. A. II. 255-I. — Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsk, Dammstrasse nr. 3. Brzmienie firmy: Ernst Georg Bathelt.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabryczny, wyrobów towarów z wełny owczej.

Właściciel: (I) Ernst Georg Bathelt, fabrykant w Bielsku.

Data wpisu: 23. marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 23. marca 1920.

Dr. Ludwik Gasda.

Firm. 193 — Gen. IV. 180-I. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń d. 23. marca 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Frysztat.

Brzmienie firmy: »Konsum nauczycielski we Frysztacie, stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. poręką«.

Stowarzyszenie ma na celu podniesienie dobrobytu swych członków przez zakupno, magazynowanie, oraz sprzedaż towarów spożywczych, artykułów domowego i gospodarskiego zapotrzebowania, produktów rolnych i wyrobów przemysłowych.

Zakupno i sprzedaż może się odbywać sposobem komisowym lub na rachunek własnego stowarzyszenia.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 19-go lutego 1920.

Zarząd (dyrekcyja) składa się z 6 członków i dwóch zastępców. Członkowie dyrekcyi są: 1. Stanisław Paluch, nauczyciel w Orłowej, jako prezes dyrekcyi. 2. Adam Kubala, nauczyciel w Dąbrowej, jako drugi dyrektor. 3. Józef Mokrosz, konduktor, Orłowa l. 327. 4. Franciszek Pagiela, nauczyciel w Darkowie. 5. Józef Polok, kolejarz w Średniej Suchej l. 96. 6. Stanisław Sowa, nauczyciel w Raju. Zastępcami dyrekcyi są: Karol Lacheta, nauczyciel w Niemieckiej Lutyni, Teodor Guziur, nauczyciel w Karwinie.

Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcyja.

Podpis firmy Stowarzyszenia uskutecznia się w ten sposób, że pod nazwą Stowarzyszenie umieszczają swój podpis dwaj członkowie dyrekcyi (dyrektorowie), lub też jeden dyrektor i osoba upoważniona do tego, z dodatkiem określającym ten jej charakter.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 23. marca 1920.

Dr. Ludwik Gasda.

Amortyzacje.

T. 61-20—2. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek inżyniera Adama Macury w Cieszynie podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zgubić; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka oszczędności Banku rolniczego we Frysztacie, filia w Cieszynie, Fol. 601 Henryka Macury na 51.782 K 45 h.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 15. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

C. II. 64-20—1.

Edykt.

Przeciw Józefowi Makuli z Ustronia, którego miejsce pobytu jest nieznane, tudzież przeciw małoletnim Wiktorowi, Franciszkowi, Maryi, Annie, Pawłowi i Janowi Makulom, dzieciom chałupnika w Ustroniu nr. 294, zastąpionym przez kuratora względnie opiekuna Jana Kubeka, chałupnika w Ustroniu nr. 295, wniesionym został do sądu powiatowego w Skoczowie przez Fanny Landsberger, kupcową w Ustroniu, pozew o zapłatę 280 K zpn.

Na podstawie tego pozwu został wyznaczony termin do rozprawy na dzień 22. kwietnia 1920 o godz. 9. rano, czas letni, biuro liczba 11, I. piętro.

Celem strzeżenia praw tegoż nieobecnego Józefa Makuli ustanawia się p. Jana Kubeka kuratorem. Tenże kurator zastępować go będzie w rzeczonych sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy w Skoczowie, oddz. II.,
dnia 20. marca 1920.

Dr. Waleryan Seidler.

„Bezstronność“ Komisji.

Cieszyn, 11. kwietnia.

Międzynarodowa Komisja plebiscytowa wydała «postanowienia» w sprawie głosowania, jako też rozporządzenia wykonawcze i to w chwili, gdy pełna Rada Narodowa, jako jedyna reprezentantka woli ludności polskiej na Śląsku, uchwaliła rezolucję, w której stanowczo sprzeciwia się przeprowadzeniu plebiscytu w obecnych warunkach — terroru i gwałtów czeskich w prefekturze czeskiej.

Pan hr. de Manneville zapewnił wprawdzie w ostrawskiej »Morgenzeitung«, że jest »bezstronnym« i że pragnie, by oba sprzymierzone z Francją ludy — Polacy i Czesi »mogły być przyjaciółmi, jakimi były dawniej«. Jak ta bezstronność p. przewodniczącego Komisji wygląda w praktyce, wykazuje zestawienie warunków, wyznaczenie terminu, a choćby tylko ogłoszenie warunków za pośrednictwem czeskiego biura prasowego.

Delegat Rządu polskiego, gen. Latinik, wniósł do Komisji Międzynarodowej notę, w której żądał pewnych zmian w warunkach głosowania, jak i w sprawie terminu sporządzenia list. Na notę tę otrzymał gen. Latinik odpowiedź 9. kwietnia. Nie łudziłyśmy się co do »bezstronności« Komisji, odpowiedź jednak hr. Manneville przewyższyła wszelkie nasze zapatrywania, odpowiedź ta zakrawa wprost na prowokację.

W chwili, gdy w Dąbrowie bojówka czeska wyrzuca z pracy i mieszkania 16 robotników polskich (9. kwietnia), w tym samym dniu w Michałowicach wyrzuca Polaka Musioła, w Pietwałdzie Polaka Marynioka, — w chwili, gdy apasze czescy demoluja granatami ręcznymi mieszkanie burmistrza w Końskiej (w nocy z 9. na 11. kwietnia), dokonują zamachu na kierownika szkoły w Trzanowicach (w nocy z 10. na 11. kwietnia) — hr. de Manneville zaznacza w odpowiedzi, że »w kraju panuje najzupełniejszy spokój!«

W chwili, gdy doradca przy Międzynarodowej Komisji administracyjnej w Karwinie, Czech dr. Baron oświadcza, że bojówkami kierują »o-wiety czeskie, wobec których są bezsilni, — oświadcza p. Manneville, że ludność w zagłębiu podnieśli agitatorzy, »którzy byli niemniej czynni po stronie polskiej, jak po stronie czeskiej!«

Tak więc mówi dyplomata »zaprzyjaźniony« w chwili, gdy przeszło 2.000 wygnańców z zagłębia tuła się po Cieszynie, Fryszacie i Oświęcimiu, gdy setkom rodzin polskich rozgrabiono mienie, gdy setki dzieci polskich znosi mękę i udręczenia tułaczki, gdy kilkunastu robotników zapłaciło swoim życiem — »ład i porządek zupełny w kraju, utrzymany dzięki dostatecznym siłom wojskowym Komisji!«

Komisja zarządzania polskimi wprowadziła chaos w administracji politycznej, w sądownictwie, obecnie — jak się dowiadujemy — przygotowuje zamach na szkolnictwo. Tylko dzięki samozaparcu urzędników polskich i prawdziwie obywatelskiemu ich stanowisku trzyma się w ryzach kraj cały — pan hr. de Manneville twierdzi, że władze polskie »nie zawsze udzielały Komisji poparcia«.

Zaznaczyliśmy już wyżej, że plenum Rady Narodowej, zgodnie z wolą całej ludności polskiej zaprotestowało przeciw terminowi plebiscytu i postawiło szereg postulatów, jak wprowadzenie komisji administracyjnych w 6 gminach (Orłowa, Dąbrowa, Poręba, Rychnów, Zabłocie i Wierzbica), usunięcie żandarmerii czeskich i zastąpienie ich przez milicję, rekrutowaną z pośród miejscowej ludności, stosownie do klucza narodowego, a przede wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa osobistego i mienia dla wydalonych z zagłębia robotników. Od postulatów tych ludność polska na krok nie ustąpi. Dopóki nie zostaną one spełnione, niema mowy o plebiscycie, bo mimo całej »bezstronności« Komisji ludność polska do plebiscytu czeskiego nie dopuści, a musimy przestrzec przed doprowadzeniem ludności do rozpacz i zarazem zastrzedz się przeciw tendencyjnym zarzutom. Żadamy bezstronności, a nie »bezstronności« czechofilijskiej.

DOKUMENTY.

Postanowienia Komisji Międzynarodowej, dotyczące prawa głosowania.

Artykuł 1.

Na terytorium, stanowiącem Księstwo Cieszyńskie w dniu 1. kwietnia 1914 r., jako też na obszarach Spiszu i Orawy, oznaczonych przez Radę Najwyższą, poddani byłej monarchii austro-węgierskiej, którzy już nabyli prawo obywatelstwa polskiego lub czesko-słowackiego, albo ci, których prawo obywatelstwa nie jest jeszcze określone, będą powołani według poniżej oznaczonych warunków do oświadczenia w drodze głosowania, czy pragną być połączeni z Polską, czy też z państwem czesko-słowackiem.

Artykuł 2.

Prawo głosowania będą miały wszystkie osoby bez różnicy płci, które ukończyły 20 lat w dniu 1. stycznia 1919. r., a które posiadają jeden z następujących warunków:

- a) prawo przynależności (Heimatsrecht) na obszarach, podległych plebiscytowi, uzyskane przed 1. sierpnia 1914. r.;
- b) miejsce zamieszkania albo miejsce istotnego i zwykłego pobytu na tymże obszarze już przed 1. sierpnia 1914. r.

Artykuł 3.

Posiadanie prawa przynależności według artykułu II. (lit. a)), ma być udowodnione przez przedłożenie świadectwa przynależności (Heimatschein) według paragrafu 32. i 33. austriackiej ustawy z dnia 3. grudnia 1863 (R. G. B. Dziennik ustaw państw. nr. 105). Świadectwo to winno wymieniać datę, w której otrzymano prawo przynależności i ma być wydane bezpłatnie i bez stempla.

Artykuł 4.

Osoby nie posiadające prawa przynależności, mają udowodnić, że istotnie mieszkały zwykle na terytorium wyżej oznaczonym przed dniem 1. sierpnia 1914. r.

To miejsce zwykłego i rzeczywistego pobytu przed 1. sierpnia 1914 będzie mogło być udowodnione za pomocą wszystkich środków dowodowych z przed 1. sierpnia 1914, które to środki dowodowe ciała, ustanowione do sprawdzania list głosujących i dla orzeczeń w sprawie rekursów, dotyczących tych list, a w ostatniej instancji Wysocka Komisja Międzynarodowa, uzna za wystarczające.

Artykuł 5.

Sprawowanie urzędu publicznego, albo też prawo przynależności, nabyte wskutek sprawowania takiego urzędu, stosownie do paragrafu 10. ustawy austriackiej o prawie przynależności z dnia 5. grudnia 1896 (R. G. B. 222, Dz. u. p. nr. 222), nie będzie uznane za wystarczające do uprawnienia do głosowania.

Artykuł 6.

Do głosowania nie będą uprawnione osoby, które, aczkolwiek posiadają prawo przynależności (Reichsrecht) z przed 1. sierpnia 1914, objawiły potem w sposób oczywisty zamiar porzucenia tej prowincji i dopuszczenia do zupełnego zerwania się węzłów, łączących je z tą prowincją.

Artykuł 7.

Do głosowania nie będą uprawnione osoby, które, przebywając stale i zwyczajnie przed 1. sierpnia 1914. r. na obszarach podległych plebiscytowi, przebywały zwykle poza tymi obszarami w okresie następującym po powyższej dacie, a powróciły na te obszary tylko dla wzięcia udziału w plebiscycie.

Na siłę wyższą (vis major) będzie się można odwoływać w celu uprawnienia do głosowania tylko wtedy, jeżeli osoba interesowana dała dowody swego przywiązania do prowincji, jako też jeżeli się była w niej osiedliła co najmniej już na 5 lat przed 1. sierpnia 1914, albo też dała jakiegokolwiek inne dowody, nie pozwalające wątpić o jej zamiarze uczynienia z tej prowincji swego zwykłego miejsca pobytu (osiedlenie i pozostawienie w kraju rodziny i t. d.).

Nie będzie się brało w rachubę nieobecności po dniu 1. sierpnia 1914, jeżeli ta nieobecność była uzasadniona przez fakt, że osoba, dopominająca się głosowania, służyła w jednej armii państw ententy.

Artykuł 8.

Wykluczone są od prawa głosowania:

1. Osoby, których prawa obywatelskie są zawieszone i te, które są pozbawione praw obywatelskich wskutek chorób w sposób zgodny z ustawą.

2. Osoby, skazane za zbrodnie lub usiłowanie zbrodni, jako też za przekroczenia kradzieży, oszustwa, sprzeniewierzenia i współdziałania w jednym z wymienionych przestępstw.

3. Osoby, skazane za zbrodnie lub przekroczenia przeciwko obyczajom w myśl §§ 125., 127., 128., 129., 130., 131., 132. i 512. austr. ustaw państwowych.

4. Osoby, które dopuściły się świadomie nadużyć przy układaniu list osób, dopuszczonych do głosowania plebiscytowego, gwałtów, przekupstwa albo oszustwa z okazji czynności, dotyczących plebiscytu.

5. Osoby, które poczyniły od 1. stycznia 1917. r. były więcej niż dwukrotnie skazane sądownie na karę aresztu za pijaństwo według austriackiego kodeksu karnego, lub innych austriackich przepisów prawnych, jako też osoby, skazane za lenistwo, włóczęgostwo i żebractwo.

Artykuł 9.

Zarządzenia, wymienione w §§ 2., 3. i 5. poprzedniego artykułu, pociągną za sobą wykluczenia od praw głosowania o tyle tylko, o ile są następstwem ostatecznego wyroku.

Artykuł 10.

Osoby, skazane za przestępstwo, wymienione w ustępach 2. i 3. artykułu 6., które jednak zostały zrehabilitowane, będą miały prawo brać udział w głosowaniu.

Artykuł 11.

Osoby, skazane za przestępstwa polityczne przed 3. listopada 1916, będą miały prawo głosu. To samo dotyczy osób, skazanych po tej dacie za przestępstwa polityczne, z wyjątkiem jednak tych osób, które zostały skazane za przestępstwa, przewidziane w ust. 4. artykułu 8.

Artykuł 12.

Nikt nie będzie mógł rozporządzać więcej, aniżeli jednym głosem.

Artykuł 13.

Każdy będzie głosował w gminie, w której przebywa, względnie do której jest przynależny.

Zmiana miejsca pobytu albo przeniesienie się z listy przynależności jednej gminy do drugiej, leżącej na obszarze plebiscytowym, nie może być uważane za przyczynę, wykluczającą od głosowania osobę, posiadającą prawo do tegoż stosownie do artykułu 1.

Osoby, posiadające prawo głosowania w pewnej gminie tytułem przynależności do tejże, a w drugiej gminie na podstawie zwykłego w niej pobytu, będą musiały w chwili układania list osób, uprawnionych do głosowania, oświadczyć, w której gminie mają zamiar głosować.

Prawo głosu ma być wykonane w w której głosujący stale przebywał w

stycznia 1920, względnie w gminie, w której był zapisany w owym dniu w spisie przynależnych.

Artykuł 14.

Z prawa głosowania można korzystać tylko osobiście, żadna forma pełnomocnictwa lub zastępstwa nie będzie dopuszczalna.

Artykuł 15.

Wynik głosowania będzie ustalony gminami, stosownie do większości głosów w każdej gminie.

Artykuł 16.

Data plebiscytu będzie ogłoszona w krajowych pismach urzędowych, jako też drogą obwieszczeń we wszystkich gminach obszarów, podlegających plebiscytowi, a to przynajmniej na trzy tygodnie naprzód.

Artykuł 17.

Władze gminne są zobowiązane wpisać na specjalnych listach osoby, uprawnione do głosowania, w porządku alfabetycznym.

Listy głosujących muszą być sporządzone do 30. kwietnia 1920 i to najmnij w dwóch egzemplarzach.

Instrukcja odnośnie do postanowień w sprawie głosowania.

Międzysojusznicza Komisja plebiscytowa zobowiązuje wydziały gminne, względnie komisje administracyjne poszczególnych gmin w ich charakterze urzędowym i pod osobistą odpowiedzialnością burmistrzów sporządzić listy uprawnionych do głosowania. W myśl postanowienia Komisji muszą te listy być gotowe do 30. kwietnia.

Odnośnie do art. 1. obcokrajowców nie można na listy zapisywać.

a) Za obcokrajowców nie należy uważać ani obywateli dawnej monarchii austro-węgierskiej, którzy polskie lub czesko-słowackie obywatelstwo zyskali, ani też przynależnych do tych terytoriów, których przynależność państwowa nie jest określona, a na których plebiscyt ma być przeprowadzony;

b) wszyscy inni poddani dawnej monarchii austro-węgierskiej mają być uważani za obcokrajowców; za tychże uważać należy i Polaków, którzy posiadali pruską lub niemiecką (reichsdeutsche) przynależność państwową.

Odnośnie do art. 2. W wątpliwych wypadkach należy udowodnić wiek dokumentami urzędowymi, mającymi zazwyczaj siłę dowodową, jak: świadectwa przynależności, dokumenty wojskowe i t. d.

Odnośnie do art. 3. Wystawienie albo użycie niewłaściwego, sfałszowanego lub niezgodnego datą oryginału świadectwa będzie traktowane jako fałszerstwo według przepisów austriackiego prawa karnego. W razie, gdyby świadectwo przynależności nie posiadało daty uzyskania przynależności, wystawione jednak było przed 1. sierpnia 1914. r., należy je uważać za wystarczający dowód.

Odnośnie do art. 4. Każda osoba, która notorycznie i niewątpliwie w kraju od 1. stycznia 1910 do dnia plebiscytu mieszkała, ma być wpisana na listę uprawnionych do głosowania bez udowadniania, iż przysługuje jej prawo głosu. Od reszty osób, które reklamują swoje prawo głosu z tego tytułu, iż były osiadłe (ansässig) w kraju efektywnie i podług zwyczaju przed 1. sierpnia 1914, należy żądać dowodu osiedlenia. Za dowód ten mogą służyć jeden lub więcej z poniżej podanych:

- że odnośna osoba przy spisie ludności w r. 1910 została uznana jako osiadła w kraju;
- że przy wyborach do parlamentu w roku 1911. została wpisana na listę wyborców;
- że została zapisana na listę, płacących podatek osobisto-dochodowy przed 1. stycznia 1914. roku;
- że została wciągnięta na policyjną listę meldunkową jako stały mieszkaniec przed tą datą i że z listy jasno wynika, że dana osoba w kraju jest osiadłą;

e) wpisanie przez pracodawcę w książce robotniczej lub służbowej co do stałego miejsca zamieszkania właściciela książki, z czego wynika, że odnośna osoba była osiadłą w kraju przed 1. sierpnia 1914;

f) uzna się za dowód, że przed 1. sierpnia 1914 poślubiona małżonka ma to zwykle i istotne miejsce zamieszkania, co i małżonek;

g) jeżeli ktoś w całości lub w części kupił w kraju dom na cel mieszkalny, przemysłowy lub rolniczy, jako też firmę handlową, o ile odnośna osoba sama zawód wykonuje i w kraju w czasie przed 1. stycznia 1914 była osiadłą;

h) jeżeli ktoś przed 1. sierpnia 1914 postarał się o grób rodzinny.

Także każdy inny dowód z czasu przed 1-go sierpnia 1914, o ile przez władze, którym powierzono wygotowanie i rewizję list uprawnionych do głosowania, jako też którym powierzono rozstrzygnięcie zarzutów przeciwko tym listom, a w ostatniej instancji przez Międzysojuszniczą Komisję zostanie uznany za dostateczny.

Odnośnie do art. 5. Wykonywanie publicznego urzędu nie jest przeszkodą do głosowania, jeżeli odnośna osoba, bez względu na sprawowany przez nią urząd, odpowiada warunkom dla plebiscytu.

Odnośnie do art. 8. Dowodem skazania będą wyciągi z protokołów karnych. Osoby, przytoczone w art. 8., ustęp 4., będą bliżej określone przez Komisję badawczą, mianowaną przez Międzysojuszniczą Komisję plebiscytową, a składającą się z jednego członka tej Komisji, jako też jednego zastępcy czesko-słowackiego i polskiego.

Odnośnie do art. 10. Wspomniana w art. 8., ust. 4., Komisja pośle do gminy, w której winny miał głosować, kopię rozstrzygnięcia.

Odnośnie do art. 13. Osoby, które według przyznanego im na mocy art. 13, ust. 4, prawa wyboru gminy głosowania wyboru tego nie dokonały, będą przyjęte na listę tej gminy, w której posiadają miejsce zamieszkania.

Odnośnie do art. 16. Ogłoszenie, zawiadamiające o dniu głosowania, musi być pod osobistą odpowiedzialność burmistrza gminy na drzwiach urzędu gminnego w widoczny sposób ogłoszone i tam pozostać aż do dnia plebiscytu.

Odnośnie do art. 17. Listy mają zawierać nazwisko, imię, numer domu, zajęcie wpisanego oraz tytuł, na podstawie którego prawo głosowania mu przysługuje. Po 30. kwietnia jest zarząd gminy zobowiązany listy codziennie od 8. rano do 6. wieczór ludności w dostępnym lokalu wystawić do dyspozycji i to na przeciąg trzech tygodni, o czym ludność musi być przedtem powiadomiona. Każdy uprawniony do głosowania jest zobowiązany w przeciągu trzech tygodni przekonać się osobiście o wciągnięciu swego nazwiska na listę.

Uchwała plenum Rady Narodowej.

Rada Narodowa uchwaliła na ostatnim swoim posiedzeniu następującą rezolucję:

»Pełna Rada Narodowa uchwala przedstawić najpoważniej p. Delegatowi konieczność zaprotęgowania przeciwko plebiscytowi w sposób protestowniczy, dopóki znane postulaty polskie w sprawie bezpieczeństwa w zagłębiu nie zostaną przez Komisję aliancką wypełnione, a mianowicie:

1. Usunięcie żandarmerii czeskiej i tajnych agentów policyjnych. Zastąpienie żandarmerii przez milicję o składzie narodowościowym, odpowiadającym spisowi ludności z r. 1910.

2. Wprowadzenie niezwłoczne w urządowanie komisji administracyjnych, utworzonych przez Komisję aliancką dla gmin: Dąbrowa, Orłowa, Poręba, Wierzbica, Rychwałd, Zabłocie. Czesi, którzy wzięli udział w gwałtach, winni być z odnośnych komisji gminnych usunięci.

3. Surowe ukaranie wszystkich sprawców gwałtów. W tym celu konieczne jest utworzenie możliwie bezstronnego sądu, ewentualnie polsko-czeskiego, pod przewodnictwem członka Komisji alianckiej.

4. Aby zapewnić Polakom w zagłębiu zupełne bezpieczeństwo, należy w przyszłości uczynić odpowiedzialnymi za ewentualne gwałty prefekta czeskiego, naczelników gmin, czeskie komisje plebiscytowe, czeskich delegatów robotniczych. — Przy pierwszym gwałcie czeskim należy wziąć z odnośnych gmin zakładników.»

Nota gen. Latinika.

Delegat Rządu polskiego wniósł do Komisji alianckiej następującą notę:

Przepisy o prawie głosowania, zawarte w decyzji Komisji z dnia 28. marca b. r. i instrukcji o zastosowaniu tej decyzji, zawierają kilka punktów, co do których uważam za konieczne zaproponować Komisji wprowadzenie pewnych zmian.

W szczególności w art. I. decyzji Komisja zadekretowała dopuszczenie do głosu w Księstwie Cieszyńskim, na Spiszu i Orawie poddanych b. monarchii austro-węgierskiej, pomimo że w Austro-Węgrzech istnieli jedynie poddani austriacy i poddani węgierscy, nie zaś poddani austro-węgierscy, owszem poddani austriacy byli cudzoziemcami na Węgrzech i odwrotnie. Takie zredagowanie artykułu czyni go niezrozumiałym, zdaje się bowiem z niego, że b. austriacy mogą mieć prawo głosu na Spiszu i Orawie, zaś byli Węgrzy na Śląsku Cieszyńskim, instrukcja zaś orzeka, że jedni jak i drudzy (cudzoziemcy) winni być od głosowania zasadniczo wykluczeni.

Dla uzgodnienia proponuję, aby Komisja zechciała nadać art. I. postać taką, która czyniłaby jasnym, że powołanymi do głosowania są na obszarze Śląska Cieszyńskiego byli poddani austriacy, na obszarze zaś Spisza i Orawy byli poddani węgierscy.

Artykuł 5. dopuszcza do głosu osoby, spełniające wymagania publiczne, o ile poza tem czynią zadość wymaganiom. Uważam jednak za konieczne uzupełnienie tego artykułu w decyzji lub instrukcji w tym duchu, że wykluczeni są zasadniczo od głosowania funkcjonariusze, przeprowadzający wybory i rozstrzygający reklamacje, oraz funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego.

Artykuł 6. wyklucza od głosowania osoby przynależne, nie posiadające stałego miejsca zamieszkania w kraju. Instrukcja do tego artykułu wymienia jednak tyle wyjątków, ratujących prawo głosu emigrantów, że decyzja, wykluczająca od głosowania osoby nieobecne od szeregu lat, staje się zupełnie iluzoryczną. Pozwalam sobie zaproponować zmianę punktu e) w art. 5. w tym duchu, że dopuszcza się do głosu osoby, mające w kraju blizkich krewnych przez siebie utrzymywanych, lub stale wspomaganych. Ponadto należałoby zasadniczo wykluczyć od udziału w plebiscycie osoby, urodzone poza krajem i w nim nie mieszkające, co zresztą zdaje się wynikać z sensu artykułu 6.

Artykuł 8. decyzji orzeka wykluczenie od głosowania osób, skazanych sądowo za pewne przestępstwa. Jest to ograniczenie, nie oparte bynajmniej na akcie z 27. września, a mogące spowodować nieobliczalny zwłokę w postępowaniu reklamacyjnym, bowiem sporządzenie wyciągów aktów sądowych będzie postępowało bardzo powoli wskutek przeciążenia sądów sprawami bieżącymi. Punkty 2. i 3. art. 8. są skonstruowane zupełnie dowolnie bez widocznych podstaw, dlatego ze względów wymienionych proponuję uchylenie tych punktów, a co najwyżej wykluczenie od głosu osób, pozbawionych w danej chwili praw obywatelstwa lub odsiadujących karę za zbrodnie.

Zmiany powyższe nie stoją w sprzeczności z intencjami Komisji, widocznymi w decyzji co do praw głosowania, spodziewam się więc, że zostaną przez Komisję zaaprobowane.

Jedynie co do art. 17. zmuszony jestem zrobić po porozumieniu z moim rządem stanowcze zastrzeżenie przeciw ustanowieniu już obecnie terminu dla sporządzenia list osób głosujących. W zagłębiu węglowym ostrawsko-kawieńskim, gdzie postanowienie Komisji co do wydziałów gminnych i żandarmerii dotąd nie doczekało się zrealizowania, gdzie dotąd trwa stan anarchii, stworzony przez bojówki i komitety czeskie, gdzie Komisja nie wykonuje władzy i gdzie wobec malej liczebności oddziałów okupacyjnych nie może zagwarantować spokoju publicznego, bezpieczeństwa życia i mienia tamtejszej ludności polskiej, przeprowadzenie plebiscytu, które by dało wszystkie potrzebne gwarancje pod względem lojalności i szczerości, jest obecnie niemożliwe. Dlatego pozwalam sobie prosić Komisję o nieustanowienie terminu, w jakim mają być zakończone prace przygotowawcze do plebiscytu aż do chwili, kiedy w zagłębiu węglowym zapanuje spokój i ład. Przyspieszenie temna prac przygotowawczych do plebiscytu ludność tłumaczyłaby

sobie jako chęć wykorzystania dla Czech chwili depresji, jaka po pogromie ludności polskiej, dokonanym przez Czechów w zagłębiu, zapanowała i w rezultacie rząd polski znalazłby się w obliczu sytuacji nad wyraz niepożądaney. Spodziewam się, że w uwzględnieniu wymienionych motywów Komisya przychyli się do mojej propozycji, zapewniając tym sposobem pomyślny rezultat swej pracy.

Odpowiedź hr. Manneville.

Komisya Międzynarod. Cieszyńska.
Nr. 357/4.

Cieszyn, 7. kwietnia.

Wielmożny Pan Generał Latinik

Delegat Rządu polskiego przy Komisji Międzynarodowej Cieszyńskiej.

Szanowny Panie Delegacie!

W liście z dnia 3. b. m. zechciał Pan zwrócić moją uwagę na kilka ustępów postanowienia Komisji Międzynarodowej, dotyczącego prawa głosowania, w których to ustępach życzył Pan sobie wprowadzenia pewnych zmian.

Ponieważ tekst tego postanowienia został ostatecznie ustalony, przeto zastosowanie do Pańskiego życzenia okazuje się niemożliwym.

Zresztą muszę tu zaznaczyć, że o ile chodzi o artykuł 1., to Komisya jasno zaznaczyła, że w Ks. Cieszyńskim zamierza udzielić prawa głosu byłym poddanym węgierskim i to na tych samych warunkach, co byłym poddanym austriackim. Komisya pragnie również na Spiszu i Orawie przyznać prawo głosu byłym poddanym austriackim na tych samych warunkach, co byłym poddanym węgierskim. Jeżeli tekst instrukcji przedstawia się może w tym punkcie nieco niejasnym, to brzmienie samego postanowienia nie pozwala na żadne wątpliwości w tym względzie.

Z powodu wyjątkowych cech głosowania plebiscytowego, Komisya Międzynarodowa, układając, zanim listy osób, uprawnionych do głosowania, będą ostatecznie sporządzone. Okres czasu, konieczny do sporządzenia tychże list, jako też do przedłożenia i badania reklamacyi musi być z natury rzeczy dosyć długi. Można mieć wszelką nadzieję, że zanim ten okres czasu upłynie, znikną też wszelkie ślady niepokoju, które niedawno zaszły w Cieszynie.

Najzupełniejszy spokój panuje obecnie w kraju. Jeżeli w zagłębiu węglowym spokój został zakłócony wskutek podniecenia ludności przez agitatorów, którzy byli niemniej czynni po stronie polskiej, jak po stronie czeskiej, — to przecież twierdzenie, że nieporządek wzrasta, jest zupełnie nieścisłe. Przeciwnie, ład stopniowo powraca, a Komisya rozporządza, tak przynajmniej ufa, dostatecznymi siłami, ażeby zapobiedz ponownemu naruszeniu porządku. W tym kierunku zadania Komisji byłyby bardzo ułatwione, gdyby znalazła u władz polskich poparcie, którego jej dotąd nie zawsze udzielano.

Przypiesząc, o ile to leży w jej mocy, przeprowadzenie plebiscytu, Komisya Międzynarodowa zastawia się nie tylko do wszystkich życzeń, które Rząd warszawski zawsze wyrażał. Idzie o nią w tej sprawie za wyraźnymi wskazówkami Rady najwyższej. W istocie musi być Panu wiadomem, że stosownie do otrzymanych instrukcji, jak tekst artykułu 5., nie uznała za stosowne pozbawienia urzędników tego prawa, o ile je posiadają, niezależnie od spełnianych obowiązków.

Osoby, urodzone poza krajem i nigdy w nim nie zamieszkujące, których usunięcie od głosowania odpowiadałoby Pańskim życzeniom, będą do niego dopuszczone, zgodnie z treścią art. 6. i odpowiednich instrukcji, li tylko o ile by się okazało, że utrzymują one związki, łączące je z krajem, opuściły one bowiem kraj w terminie wcześniejszym, aniżeli dzień 1. sierpnia 1904.

W imieniu Rządu polskiego prosi Pan Komisję, ażeby nie oznaczała jeszcze dnia, w którym listy osób, uprawnionych do głosowania przy plebiscycie, mają być gotowe. Jako powód tej prośby podaje Pan okoliczność, że spokój nie jest obecnie dostatecznie zabezpieczony w Księstwie Cieszyńskim od tego stopnia, by plebiscyt mógł się odbyć w warunkach, zapewniających konieczną wolność głosowania.

Komisya nie ustaliła dotąd dnia, w którym ma się odbyć plebiscyt. Nie mogła też tego uczynić, ponieważ głosowanie powinno być przed upływem

trzech miesięcy, od chwili, gdy Komisya objęła rząd na Śląsku Wschodnim, a więc przed 3. maja b. r. Już dzisiaj jest rzeczą pewną, że trzeba będzie prosić o przedłużenie tego terminu. Jednakże Komisya sądzi, że to przedłużenie powinno być zredukowane do minimum. Mogłaby ona zmienić swoje zapatrywanie na tę sprawę tylko wskutek nowych rozkazów Rady Najwyższej, do której Rząd polski może się udać, o ile uważa to za stosowne.

Proszę przyjąć Szanowny Panie Delegacie wyrazy głębokiego szacunku.

Za Komisję Międzynarodową:

Hr. de Manneville.

Zmiany niektórych postanowień obowiązującej ustawy karnej.

Z dniem 11. kwietnia 1920 r. wchodzi na wschodniej części Śląska Cieszyńskiego w zastosowanie ustawa z 16. marca 1920, ogłoszona w dniu 27. marca 1920 w nr. 26., poz. 158 dziennika ustaw w przedmiocie zmiany niektórych postanowień, obowiązujących obecnie ustaw karnych.

Tekst ustawy jest następujący:

Art. 1.

1. Powszechną ustawę karną z dnia 27. maja 1852 r. (aust. dz. u. p. nr. 117), względnie ustawę z dnia 9. kwietnia 1910. r., dz. u. p. nr. 73, zmienia się o tyle; iż w §§ 85 a); 173., 183., 186 b) i 200. wstępuje w miejsce kwoty dwieście koron — kwota tysiąc, w §§ 174 II., 175 II., 176 II. i 181 w miejsce kwoty pięćdziesiąt koron — kwota dwieście pięćdziesiąt koron, w §§ 179., 184. i 203. w miejsce kwoty dwa tysiące koron — kwota dziesięć tysięcy koron, a w § 182. w miejsce kwoty tysiąc koron — kwota pięć tysięcy koron.

2. Ustęp II. § 100. powszechnej ustawy karnej otrzymuje brzmienie następujące:

a) «Jeżeli zachodzą okoliczności obciążające, zwłaszcza jeżeli przez gwałt zadany lub przez niebezpieczne zagrożenie skrzywdzony był przez dłuższy czas udrażniony, jeżeli grożono morderstwem lub podpaleniem; jeżeli uszkodzenie, którem grożono, lub szkoda, którąby mogła wynikać z wymuszonego świadczenia, znoszenia lub zaniechania, przenosi kwotę dziesięć tysięcy koron; jeżeli pogroźka była wymierzona przeciw całemu gminom lub powiatom — należy wymierzyć karę ciężkiego więzienia od jednego roku do lat pięciu».

3. Część druga § 186. powszechnej ustawy karnej otrzymuje brzmienie następujące:

b) «Jeżeli kwota lub wartość wszystkich na kilka zawodów ukrytych, nabytych lub pozbytych rzeczy, pochodzących z kradzieży lub sprzeniewierzenia przenosi razem tysiąc koron; albo

c) jeżeli kwota lub wartość wszystkich ukrytych, nabytych lub pozbytych rzeczy, pochodzących z kradzieży lub sprzeniewierzenia, przenosi razem trzysta koron, a sprawca był już karany, dwa razy za zbrodnię lub przekroczenie uczestnictwa w kradzieży lub sprzeniewierzenia, — uczestnictwo winno być karane więzieniem od sześciu miesięcy do jednego roku, a w miarę wielkości kwoty, podstępu i szkody zrzędzonej — aż do lat pięciu».

4. W § 1. ustawy z dnia 25. maja 1883. r. (dz. u. p. nr. 78.) w przedmiocie przepisów karnych przeciwko udaremnieniu egzekucji przymusowych wstępuje w miejsce kwoty pięćdziesiąt złotych reńskich kwota tysiąc koron.

Art. 2.

1. Najwyższą granicę grzywien, przewidzianych w powszechnej ustawie karnej i w dodatkowych ustawach karnych, tudzież grzywiny, oznaczone w tych ustawach kwotą stałą, podwyższa się pięciokrotnie.

2. W § 221. powszechnej ustawy karnej w miejsce kwoty sto złotych reńskich wstępuje kwota tysiąc koron.

3. W § 522. powszechnej ustawy karnej w miejsce słów: «od dziesięciu do dwięćdziesiąt złotych reńskich» wstępują słowa: «od stu do stu tysięcy koron».

4. Ustęp II. § 260. powszechnej ustawy karnej otrzymuje brzmienie następujące:

«W przypadku pierwszym należy zamiast grzywiny wymierzyć odpowiednią karę aresztu

przy uwzględnieniu wysokości grzywiny, wielkości przewinienia i stosunków osobistych skazanego. Kara aresztu, wstępująca w miejsce grzywiny, wynosi najmniej jeden dzień, a najwyżej jeden rok; jeżeli jednak ustawa obok grzywiny grozi alternatywnie karą na wolności w wymiarze poniżej jednego roku, to kara aresztu, wstępująca w miejsce grzywiny, nie może przekraczać tego wymiaru. Kara aresztu, wstępująca w miejsce nieściągalnej grzywiny lub nieściągalnej części grzywiny, może na wniosek skazanego być zamieniona na obowiązek darmego wykonania pracy na rzecz państwa, powiatu lub gminy, o ile w czasie uczynienia tego wniosku istnieje sposobność do takich prac, przyczem dwa dni robocze będą liczone najmniej za jeden dzień aresztu. Niewykonanie pracy w określonym przez sąd terminie pociągnie za sobą bezzwłoczne wykonanie kary aresztu.

5. Kto w wykonaniu urzędu lub służby w poświadczeniu o wykonaniu pracy, dopuszczony przez sąd w miejsce grzywiny (ustęp 4), świadomie potwierdza nieprawdę — będzie karany wedle § 103. powszechnej ustawy karnej za zbrodnię nadużycia władzy urzędowej.

6. Grzywiny, orzeczone przez sądy za czyny karygodne, kwoty pieniężne, uznane przez sąd za przepadłe, oraz czysty dochód ze sprzedaży przedmiotów, uznanych przez sąd za przepadłe — wpływają do skarbu państwa i będą użyte na budowę i utrzymanie domów poprawy, domów pracy przymusowej i zakładów wychowawczych dla zaniehdanej młodzieży w b. zaborze austriackim, o ile obowiązujące przepisy niektórych grzywien, wpływających do skarbu państwa, już nie przeznaczają na inne cele.

7. Postanowienie ustępu 1. § 75. ustawy z dnia 5. lipca 1912. r. (aust. dz. u. p. nr. 128.) o sile zbrojnej utrzymuje się w mocy.

8. Podarunki, o których mowa w §§ 104. i 105. powszechnej ustawy karnej, wpływają do skarbu państwa na cel powyżej pod l. 6. wymieniony.

9. W § 311. powszechnej ustawy karnej dodaje się następujące zdanie drugie:

«Nadto złożony ma być podarunek, ofiarowany lub rzeczywiście dany na rzecz skarbu państwa; podarunek taki, względnie jego wartość będzie użyta na budowę i utrzymanie domów poprawy, domów pracy przymusowej i zakładów wychowawczych dla zaniehdanej młodzieży w h. zaborze austriackim».

Art. 3.

W § 532 powszechnej ustawy karnej w miejsce kwoty pięćdziesiąt, względnie dwieście złotych reńskich, wstępują kwoty pięćset, względnie dwie tysiące koron.

Art. 4.

1. Skazanych na dłuższą karę pozbawienia wolności można za ich zgodą uwolnić warunkowo z zamknięcia, jeżeli odcierpieli w razie skazania na dożywotne pozbawienie wolności najmniej piętnaście lat, w razie zaś skazania na czasowe pozbawienie wolności — dwie trzecie nałożonej na nich kary, w ciągu tego czasu dobrze się sprawowali, a wobec dawniejszego ich życia i innych stosunków osobistych można się spodziewać dalszego dobrego prowadzenia się, oraz jeżeli mają zapewnioną dostateczną i stałą sposobność do pracy, wystarczającej na ich utrzymanie, lub jeżeli stwierdzono, że ktoś dbać będzie o to, aby uwolnieni mieli schronienie i utrzymanie. Skazani na czasowe ciężkie więzienie lub więzienie nie mogą być uwolnieni z zamknięcia przed odcierpieniem jednego roku, skazani na areszt lub areszt ścisły przed odcierpieniem sześciu miesięcy kary.

2. Warunkowe uwolnienie można każdej chwili odwołać, jeżeli uwolniony źle się prowadzi lub postępuje wbrew obowiązkom, jakie nałożono na niego przy uwolnieniu.

Odwołanie ma ten skutek, że na poczet wyrzeczonej kary nie będzie zaliczony czas, jaki upłynął od warunkowego uwolnienia do ponownego zamknięcia.

3. Decyzję w przedmiocie warunkowego uwolnienia, tudzież odwołania uwolnienia wydaje minister sprawiedliwości po wysłuchaniu zdania prokuratora przy sądzie apelacyjnym i zarządzie więzienia.

Warunkowo uwolniony może być oddany na czas próby pod nadzór władzy bezpieczeństwa lub odpowiedniej osoby, która oświadczy gotowość podjęcia się tego obowiązku.

5. Władza bezpieczeństwa może zarządzić przytrzymanie uwolnionego z poważnych względów dobra publicznego, winna jednak postarać się natychmiast o decyzję w przedmiocie cofnięcia uwolnienia. Jeżeli przytrzymanie doprowadzi do odwołania uwolnienia, przyjmuje się, że odwołanie nastąpiło w dniu przytrzymania.

6. Jeżeli oznaczony czas kary upłynął bez odwołania uwolnienia warunkowego — kara ucho-
dzi za odcierpianą.

Art. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w b. za-
borze austriackim po upływie dni 14 po jej ogłoszeniu i stosuje się także do czynów karygodnych, przedtem popełnionych, o ile podsądny wedle przepisów dawniejszych podlegałby traktowaniu surowszemu.

Art. 6.

Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Kronika.

POLSKI INSPEKTORAT WĘGLOWY przekształcił się w myśl rozporządzenia Międzynarodowej Komisji plebiscytowej w «Urząd rozdziału węgla dla terenu plebiscytowego w Cieszynie, oddział polski» i od poniedziałku, dnia 12. bm. mieścić się będzie w szkole realnej, Plac klasztor-
ny, II. piętro, drzwi nr. 83. i 84. Godziny urzędowe codziennie prócz niedziel i świąt od 10. do 12. przed południem.

STYPENDYA AKADEMIKÓW NA ROK 1919-20. Kuratorium funduszu stypendyjnego Rady Narodowej Ks. Ciesz. dla niezamożnych akademików przyznało na posiedzeniu z dnia 30. kwietnia b. r. za rok szkolny 1919-20 stypendya w kwocie od 1000—4000 K następującym akademikom: Z wydziału filozoficznego: Buryan Wiktor, Gawel Antoni, Haltof Jan, Pitala Józef, Pieczka Józef, Tomanek Henryk. Z wydziału medycznego: Galocz Aurelian, Matuszek Józef, Niebrój Stanisław, Tomanek Alfred. Z Akademii górniczej: Banszel Karol, Urbańczyk Józef. Z handlowej szkoły: Goszyk Józef, Lis Emil, Teper Tadeusz. Z politechniki: Bonczek Alojzy, Gaudyn Walenty, Kabiesz Ferdynand. — Stypendya są płatne w 10 ratach miesięcznych z góry i mogą być podejmowane osobiście lub przekazem pocztowym za czas od 1. października 1919 do 1. lipca 1920. W kwietniu b. r. wystawić należy kwit wspólny na zaległe od października zeszłego roku raty. Kwit przedkłada lub przesyła się prezesowi Komisji szkolnej Ks. Ciesz. w Cieszynie jako przewodniczącemu Kuratorium do dalszego załatwienia. W razie przesłania kwitu pocztą, podać należy pod podpisem każdą razą dokładny adres pocztowy swego miejsca pobytu. Abiturjenci gimnazjum realnego w Orłowej pobierają stypendyum jak dotychczas. Na rok szkolny 1920-21 należy najpóźniej do 15. października 1920 wnieść nowe podanie i załączyć w wierzytelnym odpisie świadectwa ze złożonych z bardzo dobrym postępem kollokwiów z przynajmniej 15 godzin wykładowych, dowody złożonych i przyjętych prac seminaryjnych, względnie naukowych. Nowi petenci na rok szkolny 1920-21 w podaniach, napisanych własnoręcznie, podać winni dokładnie przebieg życia, wynik studyów, jako też stosunki majątkowe, względnie dochody i wydatki na studia, stwierdzając zgodność z rzeczywistością własnoręcznym podpisem. Do podań załączyć należy świadectwo dojrzałości, względnie świadectwo imatrykulacyjne, oraz świadectwo niezamożności, potwierdzone przez Urząd gminny, parafialny i starostwo.

UPROSZCZENIE POSTĘPOWANIA KARNEGO I CYWILNEGO. Postępowanie uproszczone w sprawach o zbrodnię i występki wchodzi w sądach, położonych we wschodniej części Śląska Cieszyńskiego w życie z dniem 15. kwietnia 1920.

Postępowanie to zostało zaprowadzone celem zapobieżenia dotkliwemu brakowi sędziów i celem obciążenia zbyt obarczonych senatów karnych przy sądach okręgowych.

Cechą postępowania jest, że w sprawach o zbrodnię i występki, w których wedle zachodzących okoliczności można przyjąć, że obwinionemu będzie wymierzona kara na wolności co najwyżej do jednego roku, może prokurator sądu okręgowego, zamiast wnieść formalny akt oskarżenia, postawić wniosek o ukaranie w postępowaniu uproszczonym.

W postępowaniu uproszczonym orzeka nie Trybunał, złożony z 4 sędziów, lecz przeprowadza rozprawę i orzeka jeden sędzia.

Również z dniem 15. kwietnia b. r. wchodzi w życie ustawa z 9. marca 1920, l. 1144 dz. ustaw, zmieniająca kompetencję sądów w sprawach cywilnych.

Od 15. kwietnia b. r. są sądy powiatowe kompetentne do rozstrzygania sporów do kwoty 2500 K.

Postępowanie drobiazgowe ma zastosowanie do kwoty 500 K.

Dla sporów ponad 2500 K jest kompetentnym sąd okręgowy.

Sędzia samoistny przy sądzie okręgowym załatwia spory do 25.000 K, a senat dopiero spory ponad 25.000 K.

Sprawy do 25.000 K, zawisłe w sądzie okręgowym przed 15. kwietnia 1920, o ile w nich postępowanie nie zostało zamknięte, będą po 15. kwietniu dalej prowadzone nie przez senat, lecz przez sędziego samoistnego.

Dział urzędowy.

Rozporządzenie

prefekta dla wschodniej części Śląska wschodniego przy Komisji Międzynarodowej z dnia 19. marca 1920, mocą którego zarządza i ogłasza się, zmieniając rozporządzenie Rządu krajowego Księstwa Cieszyńskiego z dnia 20. stycznia 1920, l. II-47-32 rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia o nędzy mieszkaniowej co następuje:

Art. II.

powinien brzmieć następująco: ad § 6 rozporządzenia:

Pomimo postanowienia, że urząd mieszkaniowy powinien udzielać wszelkich informacji w sprawach mieszkaniowych bezpłatnie, można za udzieleniem zezwolenia na tymczasowy pobyt w gminie, dalej za przydzielenie pojedynczych pokoi, mieszkań, biur lub lokali przemysłowych pobierać opłatę, przyczem jednak należy odpowiednio uwzględnić mniej zamożnych przez częściowe, względnie całkowite zwolnienie.

Wysokość opłat ustanawia na wniosek odpowiedniego wydziału gminnego władza polityczna I. instancyi — o ile rozchodzi się o miasta z własnym statutem Rząd krajowy.

Prefekt: Żurawski m. p.

Amortyzacye.

T. 49-20 (2). — Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek dra Artura Kohna, lekarza praktycznego w Cieszynie, podejmuje się postępowanie celem umorzenia rzekomo zgubionych papierów wartościowych wnioskodawcy. Posiadacza tych papierów wyzwa się, aby w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia złożył je w sądzie. — Także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznaliby sąd te papiery po upływie tego terminu za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: Czek Józefa Dobrowolskiego nr. 2.243 na »Handels- und Gewerbebank in Mähr. Ostrau« na 15 tysięcy koron cz.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 13. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Zmiany firm.

Firm. 37 — Ges. I. 336/2. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. W rejestrze firm spółkowych wpisano:

Siedziba firmy: Centrala w Bielsku, filia w Białej.

Brzmienie firmy: Karl Büttner's Söhne.

Wstąpili: Karl Büttner jr., — Herbert — Johann Büttner i Erwin Kerger, jako jawni wspólnicy, w których kolektywne prawo podpisywania przysługuje wspólnikom Karolowi Büttnerowi jr., Fryderykowi Büttnerowi i Erwinowi

Kergerowi, a mianowicie w ten sposób, że każdy ze wspólników: Karol Büttner jr. i Fryderyk Büttner wspólnie zawsze tylko z jednym z państwa Gustawem Büttnerem lub Erwinem Kergerem, a ten ostatni wspólnie zawsze tylko z jednym z wspólników: Karolem Büttnerem sen., Karolem Büttnerem jun. lub Fryderykiem Büttnerem będą podpisywali w ten sposób, że dwóch z nich złoży swe podpisy w wymienionym składzie po wydrukowanem, wyciśniętem lub przez kogokolwiek napisanem brzmieniem firmy »Karl Büttner's Söhne«. Wspólnicy: Herbert Büttner i Johann Büttner są wykluczeni z reprezentowania spółki i podpisywania firmy.

Data wpisu: 17. stycznia 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 17. stycznia 1920.

Firm. 32 — Rg. A. II. 89/10. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Wapienica z filią w Bielsku

Brzmienie firmy: Karl Kramer & Söhne

Wstąpili: Hans Kramer, fabrykant w Bielsku jako wspólnik z prawem samodzielnego zastępowania.

Data wpisu: 17. stycznia 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., 17. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gąsior.

Firm. 192 — Ges. I. 75/2. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. W rejestrze firm spółkowych wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: J. Morawitz.

Kolektywną prokurę udzielono: Dr. Oskar Fieg w Bielsku i Henryk Wurbs w Bielsku

Data wpisu: 23. marca 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,

oddz. IV, dnia 23. marca 1920.

Dr. Ludwik Gąsior.

Firm. 195 — Gen. I. 37/71. — Zmiany we wpisanej już spółce. W rejestrze spółkowym wpisano 23. marca 1920 przy spółce: »Spar- und Verschussverein in Schwarzwasser, reg. Gen. m. unb. Haftung«, że członek zarządu Ludwik P. s a r e k wskutek rezygnacji jako przewodniczący nie jest więcej upoważniony do zastępstwa.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 23. marca 1920.

Dr. Ludwik Gąsior.

Firm. 33 — Ges. I. 269/74. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. W rejestrze spółkowym wpisano:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: K. k. priv. Kaschau-Oderberger Eisenbahn.

Filia istniejącej w Budapeszcie centrali.

Na podstawie uchwały walnego zgromadzenia z d. 18. grudnia 1919 wykreślono członków dyrekcyi: Juliusza Ludwiga, hr. Aleksandra T. skiego i dra Karola von Letha.

Wpisano jako członków dyrekcyi: dr. R. Siegharta w Wiedniu I., Teinfaltstrasse 8, Aleksandra Popowicza w Budapeszcie V., Rudolfsrakfart 3, na przeciąg jednego roku, a Kornel s z a Stodolę na przeciąg trzech lat.

Data wpisu: 17. stycznia.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 17. stycznia 1920.

Dr. Ludwik Gąsior.

Firm. 1023 — Gen. IV. 62-4. — Zmiany wpisanej już spółce. W rejestrze spółkowym wpisano 6. lutego 1920 przy spółce: »Einkaufsges. m. b. H. in Bielitz« — następujące zmiany:

Wykreślono dotychczasowego dyrektora J. ryka Jakobowicza, — wpisano: a) nowo wybranego dyrektora Emila Kramera, kuncza Bielsku; b) podwyższenie udziałów spółkowych z 500 K na 1000 K.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV,
dnia 6. lutego 1920.

Dr. Ludwik Gąsior.

Nowy zamach.

Cieszyn, 18. kwietnia.

A więc nowy zamach!

Komisji Międzynarodowej nie wystarczyły nieudane eksperymenty na polu sądownictwa, administracji politycznej — obecnie przerzuciła się na szkolnictwo.

Było to jedyne jeszcze pole wyjęte z pod błęgiej opieki aliantów — dziś i to mamy stracić, gdyż z woli Wysokiej Komisji powstaje centralna komisja szkolna polsko-czesko-japońska! Całe szkolnictwo aż po linię z 5. listopada podlegało Komisji szkolnej Księstwa Cieszyńskiego, nauczycielstwo i poza linią demarkacyjną pobierało płacę z funduszy polskich — obecnie rządzić ma śląski minister oświaty Japończyk dr. Yamada a płacić ... rząd polski!

Całe rozporządzenie Komisji Międzynarodowej jest jedną wielką krzywdą, jest już jawnym wydaniem Śląska na łup Czechów. Komisja tworzy przede wszystkim Centralną Komisję szkolną, w skład której wchodzi dwaj prefekci (Polak i Czech), dwóch przedstawicieli rad szkolnych krajowych (Polak i Czech) i delegat Komisji administracyjnej z Karwiny (pewnie również Czech) czyli 2 Polaków, 3 Czechów i 1 Japończyk.

Na terytorium na zachód od linii demarkacyjnej tworzy Komisja Radę szkolną krajową, której członków proponuje czeski prefekt! Czyżby prefekt! Czy trzeba wyjaśnić?

Dla 29 gmin pow. cieszyńskiego poza dawną linią demarkacyjną tworzy Komisja Radę szkolną powiatową, której członków proponuje czeski prefekt! Czy trzeba wyjaśnić?

Międzynarodowa Komisja plebiscytowa przybyła na Śląsk — jak sama nazwa wskazuje — dla przeprowadzenia plebiscytu, tymczasem panowie alianci bawią się w politykę i wnoszą politykę w dziedzinę, która od niej zawsze była wolną. Nie potrafiła Komisja przeprowadzić swego własnego rozporządzenia w sprawie Komisji administracyjnych w 6 gminach, nie potrafiła uspokoić bandytów czeskich w zagłębiu węglowym, nie potrafiła zapewnić powrotu 2000 robotników polskich do dawnego miejsca pobytu — widocznie dla salwowania swego honoru wybiera takie pole, na którym spodziewa się może większego powodzenia!

Ale hola panowie! Nie pozwolimy na wydanie na łup Czechom 60 szkół polskich i przeszło 300 nauczycieli. Zadaniem Komisji jest przeprowadzenie plebiscytu i tego się domagamy. Ale szkolnictwo nie ma nic wspólnego z plebiscytem. Zadaniem Komisji przywrócić spokój i porządek w zagłębiu, zapewnić wolność głosowania — reformy sami sobie przeprowadzimy!

Postanowienie Komisji Międzynarodowej w sprawie szkolnictwa.

Art. 1.

W okresie plebiscytu administracja szkół pozostanie w stanie dotychczasowym, o ile nie zostanie zmieniona niniejszym postanowieniem.

Art. 2.

Na całym obszarze Śląska Cieszyńskiego jeden z członków Komisji będzie sprawował czyn-

ności, podlegające ministrowi oświaty. Będzie mu przydana centralna Komisja szkolna, składająca się:

1. z obydwóch prefektów (części zachodniej i części wschodniej) lub ich przedstawicieli;
2. z dwóch przedstawicieli rad szkolnych krajowych, t. zn. z przewodniczącego Komisji szkolnej w Cieszynie i jednego przedstawiciela Rady szkolnej części zachodniej, którego zamianuje Komisja Międzynarodowa na prośbę prefekta części zachodniej;
3. z delegata komisji administracyjnej w Karwinie.

Delegat Komisji Międzynarodowej w dziale oświaty będzie postanawiał o wszystkim, po zasięgnięciu rady tej centralnej Komisji szkolnej.

Art. 3.

Na terytorium, położonym na wschód od linii demarkacyjnej, Komisja szkolna w Cieszynie będzie sprawowała czynności w swym obecnym składzie, jako Rada szkolna krajowa.

Art. 4.

Na terytorium, położonym na zachód od linii demarkacyjnej, będzie zorganizowana Rada szkolna krajowa i będzie się składać:

1. z prefekta części zachodniej jako przewodniczącego;
2. z dwóch inspektorów, jednego dla szkół czeskich, jednego dla szkół polskich i niemieckich;
3. z dwóch przedstawicieli personelu nauczycielskiego, jednego dla szkół średnich i drugiego dla szkół ludowych.

Członków tej Rady, wymienionych w ust. 2. i 3., zamianuje Komisja Międzynarodowa na wniosek prefekta części zachodniej.

Art. 5.

Administrację szkół powiatu cieszyńskiego, położonego na zachód od linii demarkacyjnej, będzie sprawowała odrębna Rada szkolna powiatowa pod przewodnictwem starosty i będzie sprawowała czynności Rady szkolnej powiatowej. Rada ta będzie się składać:

1. z dwóch inspektorów, jednego dla szkół czeskich, a drugiego dla szkół polskich;
2. z dwóch przedstawicieli nauczycieli, jednego dla szkół czeskich, a drugiego dla szkół polskich;
3. z dwóch przedstawicieli duchowieństwa, t. zn. jednego z Kościoła katolickiego, drugiego z Kościoła protestanckiego.

Obydwóch inspektorów zamianuje Komisja Międzynarodowa na wniosek prefekta części zachodniej; innych członków Rady zamianuje prefekt części zachodniej po zatwierdzeniu przez Komisję Międzynarodową.

Inspektor dla szkół czeskich będzie wybrany z pomiędzy inspektorów powiatu trydeckiego lub powiatu, podlegającego Komisji administracyjnej w Karwinie, zaś inspektor dla szkół polskich z pomiędzy inspektorów powiatu cieszyńskiego; przedstawiciele nauczycieli i przedstawiciele Kościołów będą wybrani przez prefekta z pośród trzech kandydatów, przedstawionych zarówno przez organizacje czeskie i polskie, jak przez władze Kościołów wyżej wymienionych.

Przewodniczący będzie miał głos rozstrzygający w głosowaniu Rady.

Art. 6.

Komisja administracyjna w Karwinie weźmie na siebie w części zachodniej powiatu fryszackiego, podlegającego jej kompetencji, administrację szkolną Rady szkolnej powiatowej, jak również Rady szkolnej krajowej (II. instancja).

Celem zapewnienia tej administracji, Komisja administracyjna w Karwinie będzie mogła zorganizować specjalny urząd po zatwierdzeniu tego przez Komisję Międzynarodową.

Komisja ta zamianuje do nadzoru szkół trzech inspektorów, jednego dla szkół czeskich, jednego dla szkół polskich i jednego dla szkół niemieckich.

Art. 7.

Pensje i pobory nauczycieli w szkołach, położonych na wschód od linii demarkacyjnej, mają być uregulowane według praw i rozporządzeń republiki polskiej, zaś dla szkół, znajdujących się na zachód od tej linii, wedle zasad, obowiązujących dla republiki czesko-słowackiej, z wyjątkiem szkół, położonych w części zachodniej powiatu fryszackiego, poddanej kompetencji Komisji administracyjnej w Karwinie.

Nauczyciele będą płatni według okolicy, albo przez organa podatkowe za podpisem prefekta części zachodniej, albo przez Komisję szkolną w Cieszynie, albo wreszcie przez Komisję administracyjną w Karwinie.

Art. 8.

Mianowania, uskuteczniane dawniej przez Ministerstwo Oświaty, zawieszenia w urzędowaniu i usunięcie nauczycieli wszystkich szkół nie może nastąpić, jak tylko za zatwierdzeniem centralnej Komisji szkolnej.

Art. 9.

Co się tyczy stosunku, istniejącego pomiędzy Kościołami a szkołami i innymi organami szkolnymi, obecny stan rzeczy będzie utrzymany bez żadnej zmiany.

Art. 10.

Niniejsze postanowienie wchodzi w moc obowiązującą od chwili jego ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7., który wejdzie w moc obowiązującą począwszy od 1. maja 1920.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 82/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA SANDECKIEGO,

urodzonego dnia 19. września 1884 w Aleksandrowicach, pomocnika handlowego tamże pod nr. 8.

Wymieniony narukował dnia 1. sierpnia 1914 do 5. batalionu strzelców polowych i został we wrześniu 1914 r. na froncie rosyjskim ranny. Od tego czasu nie ma żadnej wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Zuzanny Sandeckiej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. — Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. naczelnikowi gminy w Aleksandrowicach wiadomości o wymienionym.

Franciszka Sandeckiego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 10. października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 1. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 51/20 (3) — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

SAMUELA SELINGERA,

urodzonego w r. 1886. w Zegustowicach, pow. Wieliczka, żonatego, kupca w Zabrzegu.

Wymieniony walczył w szeregach był. 13. pułku piechoty na froncie rosyjskim, gdzie dostawczy się do niewoli miał według niesprawdzonych dotychczas wiadomości ponieść śmierć 1916. r. Od 3. lutego 1916. r. niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, nr. 128. dz. p. p., zarządza się na wniosek Heleny Selingerowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. przełożonemu gminy w Zabrzegu wiadomości o wymienionym.

Samuela Selingera wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 10. października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 30. marca 1920.

Dr. Ludwik Bukowski.

T 53/20 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JERZEGO KOENIGA,

urodzonego dnia 4. lutego 1888, ewangelika, na-
dziennika w Dolnym Międzyrzeczu.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie dostawczy się do niewoli, według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał umrzeć w r. 1915. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Ewy Königowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. przełożonemu gminy w Dol. Międzyrzeczu wiadomości o wymienionym.

Jerzego Königę wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 10. października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 31. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 75/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

PAWŁA CIEŚLARA,

urodzonego dnia 3. stycznia 1883 w Wiśle, ewangelika, żonatego robotnika hutniczego w Trzyńcu p. l. 27, syna Jerzego i Maryi.

Wymieniony walczył w szeregach był. 5. b. o. strzelców polowych na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał ponieść śmierć bohaterską w 1914. Od 6. października 1914 niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Emilii Cieślaryowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. — Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. przełożonemu gminy w Trzyńcu wiadomości o wymienionym.

Pawła Cieślara wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 10. października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 30. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. Z. 76/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JÓZEFA WOJNARA,

urodzonego dnia 7. lipca 1880 w Golezowie, do Końskiej przynależnego, ewangelika, żonatego, chałupnika w Bąkowie.

Wymieniony walczył w szeregach był. 57. p. piech. na froncie rosyjskim i dostał się w r. 1916. do niewoli, gdzie według oznajmienia dotychczas nie sprawdzonego w szpitalu rosyjskim w Lucku zmarł dnia 22. lipca 1916. r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryi Wojnarowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 30. czerwca 1920 albo sądowi albo p. przełożonemu gminy w Bąkowie, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 30. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Zmiany firm.

Firm. 237 — Gen. IV. 86/2. — Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 6. kwietnia 1920 przy stowarzyszeniu: »Konsum nauczycielski w Cieszynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. poręką«, że w miejsce dotychczasowego statutu przyjęto nowy statut z dnia 25. marca 1920.

Przedmiotem przedsiębiorstwa będzie teraz też przez zakupno magazynowanie oraz sprzedaż środków przyborów naukowych, książek szkolnych, do bibliotek, nut, nabywanie realności, potrzebnych do prowadzenia interesu, po uzyskaniu koncesyi.

Ogłoszenia publikowane będą przez afiszowanie w lokalu stowarzyszenia.

Dyrekcja (zarząd) składa się z 5 członków i 2 zastępców. Członkowie Dyrekcyi są: Paweł Łazar, Michał Cieślara, Andrzej Koźdon, Paweł Bocek i Jerzy Rabin; zastępcy członków Dyrekcyi są: Jerzy Bieleś i Gustaw Molin — wszyscy w Cieszynie.

Podpis firmy stowarzyszenia skutecznie się w ten sposób, że pod nazwą Stowarzyszenia umieszcza swój podpis dwóch członków Dyrekcyi lub jeden dyrektor i jeden zastępca.

Z dotychczasowych członków Dyrekcyi wykreśla się: Józefa Wilczka i Jana Szusickę.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 6. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 187 — Gen. IV. 110/3. — Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 28. marca 1920 przy stowarzyszeniu: »Stowarzyszenie spożywcze pracowników polskich kolei państwowych, stow. zar. z ogr. poręką« w Bielsku zmianę §§ 1., 2., 35. i 43. dotychczasowego statutu.

Według zmienionego § 1. firma brzmi po niemiecku: »Konsumverein der Polnischen Staatsbahner in Bielitz, G. m. d. H.«

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 28. marca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 227 — Gen. I. 3/55. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 7. kwietnia 1920 przy stowarzyszeniu: »Filia Bogumińska Towarzystwa oszczędności i zaliczek w Cieszynie, stow. zar. z nieogr. poręką« następujące zmiany:

Wskutek śmierci dotychczasowy członek Zarządu i kierownik filii p. Ignacy Januszewski się wykreśla i na jego miejsce wpisuje się nowo wybranego członka zarządu p. Jana Kłodę, kierownika biura filii bogumińskiej.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 7. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 234 — Gen. I. 450/9. — Zmiany, odnoszące się do firmy już wpisanej. W rejestrze handlowym wpisano dnia 7. kwietnia 1920 przy firmie: »H. Mendelsohn« w Dziedzicach, l. 150, filii składu głównego w Krakowie: Właścicielami są pp.: Bernard Wachtel i Maurycy Wachtel, obydwa obywatele polscy, zamieszkali w Krakowie, którzy firmę spółki podpisują w ten sposób, że pod brzmieniem firmy »H. Mendelsohn« obaj wspólnicy łącznie umieszczają swe podpisy.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 7. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Wpisy firm.

Firm. 158 — Rg. C. I. 329/1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. Dnia 11. marca 1920 wpisano w rejestrze:

Siedziba firmy: Skoczów.

Brzmienie firmy: »Lederfabrik David Spitzer, Ges. m. b. H.«

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób skór zyskanych przytem produktów ubocznych, następnie handel nimi, tudzież prowadzenie interesów pomocniczych, służących do tego celu.

Umowa spółkowa z 9. lutego 1920, l. cz. 3209.

Wysokość kapitału zakładowego: 960.000 K, złożony przez wkłady rzeczowe (aporty) wartości 960.000 K.

Kierownik spółki: Emanuel Spitzer, fabrykant w Skoczowie i Karol Schnitzer w Wiedniu 11., Czerningasse 7.

Uprawnienie do zastępstwa: każdy wspólnik samodzielnie.

Podpisywanie firmy: Firmę będzie się w ten sposób podpisywało, że podpisujący kierownik spółki składa swój podpis pod przez kogokolwiek napisanym i wyciśniętym brzmieniem firmy.

Czas trwania spółki oznacza się na 10 lat od dnia podpisania.

Umowa spółkowa zawiera w § 5. następujące postanowienie o wkładach rzeczowych (aportach):

- a) p. Emanuel Spitzer wnosi do spółki w zaliczeniu na jego wkładkę zakładową, będącą jego własnością realności fabrycznej nr. 32 i 70 w Skoczowie, lwh. 28 ks. gr. w Skoczowie wraz ze znajdującymi się tam maszynami, urządzeniem, prawem wodnym zupełnie bez ciężarów, tak jak je sam posiadał lub też jest uprawniony do posiadania, przyczem wartość realności przyjmuje się na 380.000 K, a wartość przynależnych maszyn, urządzeń i praw wodnego 100.000 K, ogólna wartość tych aportów zatem 480.000 K;

- b) firma Löwy & Schnitzer wnosi w zaliczeniu na jej wkładkę zakładową, będącą jej własnością surowce, skóry i materiały ogólnej wartości 480.000 K.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 11. marca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Ogłoszenie konkursu.

W publicznej szkole ludowej i wydziałowej męskiej II. z niemieckim językiem wykładowym w Bielsku nadana będzie obsadzona już przewidzianie

posada nauczyciela ludowego.

Kompetenci o tę posadę, połączoną z poborami ustawowymi, wniosą należycie udokumentowane podania w przepisanej drodze służbowej najpóźniej do

20. maja 1920

do Rady szkolnej miejscowej w Bielsku.

Przewodniczący: Eichler m. f.

Wymiana koron na marki.

Nareszcie.

Cieszyn, 23. kwietnia.

W ostatnich tygodniach byliśmy na Śląsku świadkami prawdziwych orgii walutowych. Nieumienni spekulanci wywołali sztuczny popłoch, na którym zarobili grube miliony. Na wszystkie strony rozsiewali pogłoski, że korona, będąca dotąd w obiegu w prefekturze wschodniej, nie ma wartości i wychwalali koronę czeską. To spowodowało sztuczną zwyżkę korony czeskiej, za którą płacono w Cieszynie do 4.50 K austr. W rozgłoszaniu nie zdawano sobie sprawy z tego, że gdyby korona austr. nie miała wartości, toby spekulanci walutą czeską nie nabywali jej, — zapomniawszy o tem, że korona austr. ma wartość uregulowaną przez państwo polskie. Kres spekulacji czeskiej położyło wreszcie rozporządzenie z dnia 19. b. m., mocą którego Śląsk otrzyma markę polską.

Od 26. kwietnia do 1. maja wstrzymany będzie ruch kolejowy między Śląskiem a Czechami, tudzież Małopolską. Pozbawimy się wreszcie przynajmniej na jednym polu wyodrębnienia, otrzymujemy walutę jednolitą z całą Polską. Że wyjdzie to na korzyść Śląska, nie wątpimy!

Rozporządzenie

Komisji Międzynarodowej w Cieszynie w sprawie wprowadzenia na obszarze Śląska Cieszyńskiego, położonego na wschód od linii demarkacyjnej, ustalonej w lutym 1919, marki polskiej jako prawnego środka płatniczego.

A) Wprowadzenie powszechnego obowiązku rachunkowości w walucie markowej polskiej.

§ 1.

Na obszarze Śląska Cieszyńskiego, położonego na wschód od linii demarkacyjnej, ustalonej w lutym 1919, wprowadza się walutę markową polską jako jedyny środek płatniczy w miejsce dotychczasowej waluty koronowej.

§ 2.

W tym celu zarządza się wycofanie z obiegu banknoty koronowe emisji austro-węg., a wprowadzenie w ich miejsce marki polskiej. Wycofanie koron nastąpi w drodze wymiany tychże na marki wedle stosunku 100 K — 70 marek polskich.

§ 3.

Które banknoty koronowe ulegną wymianie, orzeknie rozporządzenie wykonawcze Dyrekcyi Skarbu w sprawie przeprowadzenia wymiany.

§ 4.

Po upływie terminu, wyznaczonego do wymiany, banknoty Banku austro-węg. przestają być środkiem płatniczym.

§ 5.

Termin rozpoczęcia i zakończenia wymiany (§ 2) oznaczy Dyrekcyja skarbu w Cieszynie. Po upływie tego terminu banknoty koronowe do wymiany przyjmowane nie będą. Będą one używane jako waluta obca, do której będzie się stosowało zasady wymienne jak do każdej innej waluty obcej.

§ 6.

Wymiany dokonają instytucje, wyznaczone przez Dyrekcyję Skarbu. Lokale niezbędne do tych czynności mogą być zajmowane w razie potrzeby drogą przymusowej rekwizycji.

§ 7.

W okresie wymiany może Dyrekcyja Skarbu zawiesić na czas do dni 6 czynności instytucji finansowych na obszarze wymienionym w § 1.

Na czas aż do wykończenia wymiany mają być zamknięte granice obszaru wymienionego w § 1.

Wymianę na marki not koronowych, będących w posiadaniu osób, mieszkających na Śląsku Cieszyńskim po stronie zachodniej linii demarkacyjnej, uskuteczni się w terminie, który ustali Dyrekcyja Skarbu w Cieszynie, gdy odnośna osoba dowodnie wykaże, że otrzymała je na legalnej drodze.

§ 8.

Wzbrania się:

a) Przedstawiania do wymiany banknotów, koronowych, przywiezionych w tym celu z zagranicy;

b) przyjmowanie przez osoby prywatne i instytucje banknotów koronowych od innych osób celem przedstawienia ich do wymiany jako swoje, jako też powierzenie w tym celu koron innym osobom i instytucjom;

c) dwukrotnego przedstawienia do wymiany banknotów koronowych przez jedną i tę samą osobę.

Dozwolone jest natomiast przedstawianie do wymiany banknotów koronowych, należących do innej osoby na mocy specjalnego jej pełnomocnictwa, lecz w tym wypadku osoba, która takie pełnomocnictwo wydała, traci prawo osobiście jakiegokolwiek kwotę w swoim czy też w cudzym imieniu przedstawiać do wymiany. Osoba, przedstawiająca cudzą kwotę do wymiany, ponosi na równi z właścicielem tej kwoty całkowitą odpowiedzialność w myśl § 26 za przekroczenie powyższego przepisu.

§ 9.

Za przedstawiane do wymiany banknoty nie może jedna osoba żądać natychmiastowej wypłaty w gotówce wyższej kwoty niż 10.500 marek polskich. O ile przedstawiona i przyjęta do wymiany kwota przewyższa 15.000 K, to na nadwyżkę będzie wydany bon tymczasowy, uprawniający do otrzymania jej w czternastu dniach po ukończonej wymianie. Instytucje wymienne są upoważnione do wydania bonów tymczasowych także i w tych wypadkach, jeżeli przedstawiona i przyjęta do wymiany kwota banknotów koronowych nie przekracza 10.000 K. Bony tymczasowe można pozbywać tylko w drodze cesji sądowej lub notaryalnie uwierzytelnionej; należy jednak równocześnie uwiadomić o tem wymieniony w tekście bonu Urząd podatkowy.

Instytucjom finansowym wymieni się kwotę, na jaką opiewa saldo kasowe z pominięciem rejestrowanych 10.000 K w dniu 25. b. m.; w tym celu mają się zaopatrzyć w niestemplowany sądowo lub notaryalnie legalizowany wyciąg z dziennika kasowego.

§ 10.

Powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, opiewające na korony prawno-prywatne zobowiązania pieniężne osób i instytucji, którym przedstawiona przez nich suma w banknotach koronowych nie została całkowicie wymieniona na marki polskie, doznają zwłoki w zapłacie do wysokości sumy w bonie tymczasowym wyszczególnionej, aż do dnia, w którym bon zostanie zrealizowany.

§ 11.

Postanowienia powyższego paragrafu nie stosują się do:

1. zobowiązań z tytułu kontraktów służbowych i najmu usług,
2. zobowiązań z tytułu kontraktów najmu,
3. zobowiązań z tytułu renty i roszczeń o świadczenie utrzymania,
4. zobowiązań z tytułu umów ubezpieczeniowych.

§ 12.

Dla weksli i czeków, których zapłata uległa w myśl § 10. zwłoce, odracza się do dnia w tym paragrafie wymienionego czas zapłaty i termin do wniesienia protestu.

§ 13.

W czas trwania zwłoki wlicza się dzień rozpoczęcia i ukończenia tego okresu czasu (§ 10).

§ 14.

Odsetki przez czas zwłoki bieżą dalej.

§ 15.

Czasu trwania zwłoki nie wlicza się do okresu przedawnienia i terminu do wniesienia skargi.

§ 16.

Z dniem ukończenia wymiany należy tak gospodarę państwową na wymienionym w § 1 obszarze jak jakąkolwiek inną gospodarkę publiczną prowadzić w walucie markowej polskiej; również i rachunkowość cała tak państwowych jak i innych publicznych kas i urzędów ma być prowadzona w walucie markowej polskiej.

To samo tyczy się ksiąg i rachunków wszystkich, stojących pod szczególnym nadzorem publicznym lub obowiązanych do publicznego składania rachunków, albo też dla publicznych celów służących korporacji, funduszów, towarzystw, zakładów, jak banków, instytucji pieniężnych i kredytowych i t. p.

Rachunki depozytowe, kaucyje, rachunki bieżące i wkładki, jak wogóle wszelkie wpłaty pieniężne obco-poddanych, znajdujące się w instytucjach publicznych i prywatnych, nie podlegają ani wymianie ani przerachowaniu na walutę markową. Wszystkie dotyczące instytucje mają odnośnie konta prowadzić nadal w walucie koronowej.

§ 17.

Od tego samego dnia począwszy należy w rozporządzeniach, publicznych obwieszczeniach, zarządzeniach, nakazach państwowych i innych publicznych władz i urzędów, jako też w uchwałach publicznych korporacji, kwoty pieniężne podawać tylko w walucie markowej polskiej.

We wszystkich sądowych, notaryalnych i innych publicznych dokumentach treści prawno-cywilnej, opiewających na kwoty pieniężne, jako też we wszystkich na kwoty pieniężne zapaść mających orzeczeniach, należy kwoty pieniężne, choćby żądanie skargi lub prośbę wniesiono przed terminem wymiany, wyrazić z dniem jej rozpoczęcia w walucie markowej polskiej wedle stosunku, wyrażonego w § 2 rozporządzenia.

B) Postanowienia o zastosowaniu waluty markowej polskiej w stosunkach prawnych.

§ 18.

Interesa prawne, zawarte począwszy od dnia rozpoczęcia wymiany, należy, o ile nie wyrażono w nich pewnej waluty, uważać za zawarte w walucie markowej polskiej.

§ 19.

Wszystkie przed terminem wymiany prawnie uzasadnione i w walucie koronowej austro-węg.

gierskiej płatne zobowiązania należy wyrównać w walucie markowej polskiej wedle stosunku wyrażonego w § 2. niniejszego rozporządzenia.

§ 20.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie tyczą się zobowiązań, zaciągniętych przed terminem wymiany, jeżeli opiewają one na zagraniczną walutę i w tej walucie mają być efektywnie wyrównane.

§ 21.

Zobowiązania, zawarte z chwilą rozpoczęcia wymiany i mające być wyrównane efektywnie w walucie zagranicznej, należy je efektywnie zaspokoić w tejże walucie.

§ 22.

Zobowiązania, opiewające na zagraniczną walutę, które jednak według obowiązujących przepisów ustawowych nie mają być wyrównane efektywnie w tejże walucie, należy je wyrównać, choćby one powstały przed lub z chwilą rozpoczęcia wymiany, poczynając od tego terminu w walucie markowej polskiej, stosując kurs przerahowania koron na marki, podany w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 23.

Przy przeliczaniu sum na walutę markową polską i przy obliczaniu ich w walucie markowej polskiej, należy, o ile się inaczej nie postanowi, ułamki, wynoszące pół feniga lub więcej, obliczyć na 1 feniga; ułamki poniżej pół feniga należy opuścić.

§ 24.

Powyższe przepisy niniejszego rozporządzenia stosują się tak do wypłat przez państwowe i inne publiczne władze i urzędy, jak również do wpłat do tychże.

Stosują się one do wszystkich uzasadnionych na podstawie pewnej ustawy lub rozporządzenia tak wypłat należnych osobom fizycznym, lub prawnym, jako też, gdy one mają uiszczyć się ze swego zobowiązania.

Nie naruszają zaś w niczem powyższe postanowienia istniejących przepisów o sposobie uiszczenia należności cłowych i ubocznych.

§ 25.

Zawieranie umów, sprzeciwiających się postanowieniom niniejszego rozporządzenia, jako też żądania przy wypłatach należnych w koronach a dokonywanych w markach polskich innego kursu przerahowania lub odmówienia przyjęcia zapłaty w markach polskich jest stanowczo zakazane.

§ 26.

Winni wykroczenia przeciwko przepisom, zawartym w niniejszym rozporządzeniu, podlegają karze aresztu do jednego roku i grzywnie do 1 miliona marek polskich.

Nadto umowy, zawarte wbrew tym przepisom, są nieważne. Do ścigania wykroczeń powołane są Dyrekcyja okręgu skarbowego w Cieszynie w I., a Dyrekcyja Skarbu w Cieszynie w II. instancji.

Termin rekursu ustala się na 14 dni.

§ 27.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Narodowej z 30. grudnia 1919, nr. 2 poz. 21, Dz. urz. z 1920. r.

§ 28.

Wykonanie tego rozporządzenia porucza się wszystkim władzom i urzędom państwowym.

Cieszyn, dnia 19. kwietnia 1920.

KOMISYA MIĘDZYNARODOWA:

M. E. C. Wilton. H. de Manneville.

M. Borsarelli. M. Yamada.

Rozporządzenie

Dyrekcji skarbu Księstwa Cieszyńskiego, w przedmiocie przeprowadzenia wymiany waluty koronowej na markową polską stosownie do § 3. rozporządzenia Komisji Międzynarodowej w Cieszynie z dnia 19. kwietnia 1920, l. 30.

§ 1.

Do przeprowadzenia akcji wymiany powołuje się instytucje finansowe, mające swą siedzibę na terytorium Księstwa Cieszyńskiego, które w tym celu tworzą tak zwane brygady wymienne.

§ 2.

Wymianie podlegają ważne dotychczas banknoty emisji Banku austro-węgierskiego, poczynając od banknotów 10-koronowych w górę.

Asygnaty kasowe miast Cieszyna i Bielska pozostają nadal w obiegu aż do ich wycofania według relacji 100 K = 70 Mk. p., podanej w § 2. rozporządzenia Komisji Międzynarodowej z dnia 19. kwietnia 1920, l. 30.

Ważnymi banknotami, podlegającymi obecnej wymianie, są:

- K 1000 z daty 2. stycznia 1920 roku
- K 100 z daty 2. stycznia 1912 roku
- K 100 z daty 2. stycznia 1910 roku
- K 50 z daty 2. stycznia 1902 roku
- K 50 z daty 2. stycznia 1914 roku
- K 50 z daty 2. stycznia 1907 roku
- K 20 z daty 2. stycznia 1913 roku
- K 20 z daty 2. stycznia 1913 roku II. w.
- K 20 z daty 2. stycznia 1915 roku
- K 10 z daty 2. stycznia 1904 roku
- K 10 z daty 2. stycznia 1915 roku

Co do zarejestrowanych w myśl rozporządzenia Dyrekcyi skarbu z dnia 12. marca 1920, l. 2008, banknotów 10.000 K, wyda się zarządzenie w terminie późniejszym.

§ 3.

Wymianę waluty przeprowadzi się w dniach od 26. do 29. kwietnia włącznie dla osób fizycznych i prawnych z wyjątkiem instytucji finansowych, w dniach zaś od 30. kwietnia do 1. maja włącznie dla instytucji finansowych, t. j. banków, kas oszczędności i zaliczek i t. d.

§ 4.

Na czas trwania wymiany (od 26. kwietnia do 1. maja) mają być wszelkie instytucje finansowe i urzędy podatkowe w swych właściwych czynnościach zamknięte. Zakazuje się przywozu na obszar Księstwa Cieszyńskiego gotówki w walucie koronowej, a to pod karą konfiskaty.

§ 5.

Wszelkie pretensje, przenoszące kwotę 10 K, jeżeli powstały przed akcją wymiany, podlegają podczas akcji wymiany moratorium. Z dniem 26. kwietnia, t. j. rozpoczęciem akcji wymiany, aż do jej ukończenia, t. j. 1. maja, może zaspokojone pieniężne wierzytelności w banknotach koronowych nastąpić jedynie za zgodą wierzyciela.

§ 6.

Waluta koronowa przestaje być z dniem ukończenia wymiany środkiem płatniczym. Niewymienione korony będą uważane za walutę obcą i będą wymieniane na zasadach stosowanych do walut obcych.

§ 7.

Ruch kolejowy, tramwajowy i pocztowy pomiędzy Polską, Śląskiem Górnym, Czechosłowacją, względnie prefekturą zachodnią a obszarem, objętym wymianą waluty, będzie przez czas wymiany bezwzględnie zamknięty.

Co do ruchu wewnętrznego wyjdą osobne zarządzenia.

Co do osób, przybywających z poza obszarów Księstwa Cieszyńskiego, objętych akcją wymiany, będzie się przeprowadzać ścisłą osobistą rewizję co do posiadania waluty koronowej niestemplowanej.

§ 8.

Tylko osoby stale na terytorium wymiany zamieszkałe, względnie instytucje pieniężne, mające tutaj swoją siedzibę, mogą walutę koronową przedstawiać do wymiany. W razie wątpliwości co do tego wymagania musi się odnośna osoba wylegitymować dokumentem, stwierdzającym

jej identyczność i stałe zamieszkanie na wymienionym wyżej obszarze.

Każda osoba, przedstawiająca korony do wymiany, ma wypełnić odpowiednią deklarację, którą otrzyma w lokalu wymiany.

§ 9.

Brygady wymienne uprawnione są do wydawania »bonów» tymczasowych na wypadek niewystarczającego przydziału gotówki w markach poszczególnym brygadam. Bony te opiewać będą na właściciela, a realizować je będą za ich zwrotem powołane w nich Urzędy podatkowe.

§ 10.

Miejsce urzędowania pojedynczych brygad wymiennych, ilość tychże i okręg ich działania wykaże osobne ogłoszenie.

§ 11.

Wszelkie knowania i przedsięwzięcia, mające na celu przeszkodzenie lub utrudnienie akcji wymiany, o ile nie podlegają ukaraniu według powszechnej ustawy karnej, karane będą bezwzględnie przez władze administracyjne, w razie potrzeby nawet natychmiastowym przyaresztowaniem.

Urzędy gminne i organa bezpieczeństwa mają w swoim zakresie działania przyczynić się do utrzymania porządku podczas akcji wymiany i obowiązek natychmiastowej interwencji na żądanie przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego brygady wymiennej.

Cieszyn, dnia 19. kwietnia 1920.

DYREKCJA SKARBU.

Rozporządzenie

Dyrekcji Skarbu w Cieszynie z dnia 22. kwietnia 1920, l. 2980, w sprawie wykonywania granicznej kontroli w czasie trwania akcji wymiany waluty, a to od 26. kwietnia do 1. maja 1920.

W wykonaniu rozporządzenia Komisji Międzynarodowej w Cieszynie z dnia 19. kwietnia 1920, nr. 30, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Prefektury O. nr. 4, wydaje się Urzędowi cłowym i wszystkim innym organom kontroli granicznej następujące wskazówki:

A) Ruch osobowy.

1. Wszelki ruch osobowy z zagranicy jest zamknięty. Pociągi kolejowe z Czechosłowacji kursują tylko do Czaczy, Gnojnika, Olbrachcic i Karwiny. Pociąg z Małopolski kursują tylko do Jawiszowic, Kóz i Bystrej. Zastanawia się dalej pociągi Karwina-Frysztat i napowrót, oraz Cieszyn-Goleszów i napowrót.

2. Wyłącza się od zastanowienia ruchu pociągów robotnicze w kierunku Karwina-Mosty i w odwrotnym kierunku Dziedzice-Piotrowice-Frysztat i w odwrotnym kierunku, dalej pociągi personalu kolejowego Bogumin-Piotrowice i w odwrotnym kierunku.

3. Koleje elektryczne w kierunku Frysztatu-Karwina-Bogumin i napowrót zastanawia się bez wyjątku dla ruchu osobowego.

4. Ruch autobusowy na linii Świniów-Ostrawa-Cieszyn jest dozwolony tylko do linii demarkacyjnej Mosty, jednak zezwala się na przyjazd autobusów na tejże linii pocztą listową, przeznaczoną dla Czechosłowackiej Delegacji i czechosłowackiej Prefektury w Cieszynie pod urzędowym konwojem. Poczta listowa musi być opatrzona urzędową pieczęcią i jako taka oznaczona, w którym to razie nie podlega wcale kontroli. Osoby nie mają prawa przjeżdżać autobusem.

5. Użycie pociągów robotniczych dozwolone jest tylko tym robotnikom, którzy wykazują się legitymacją, wystawioną przez pracodawcę i wianowaną przez naczelnika gminy. Również zezwala się na używanie tych pociągów personalowi kolejowemu, zaopatrzonemu w legitymacje kolejowe.

6. Ruch drogowy w Prefekturze O zamyka się. — Zakaz ten nie odnosi się do przyjazdu robotników do warsztatów pracy, jeżeli wylegitymują się jak właśnie wspomniano. Ten ruch wyjątkowy jest jednak dozwolony tylko na gościach państwowych i powiatowych oraz na publi-

cznych drogach gminnych. Wszystkie inne drogi polowe, prywatne i t. d. są dla ruchu osobowego zamknięte.

7. Legitymacye, wystawione przez czechosłowacką Delegację względnie Prefekturę a nadto wizowane przez Dyrekcyę Skarbu w Cieszynie uprawniają osoby urzędowe tej Delegacji względnie Prefektury do przyjazdu do Cieszyna pociągami robotniczym z Karwiny do Cieszyna, jako też autobusem z Mor. Ostrawy do Cieszyna.

B) Ruch towarowy.

Do przywozu do wschodniej Prefektury dopuszcza się:

a) przez stacje Bielsko, Dziedzice i Bogumin:

1. Posyłki dla Komisji Międzynarodowej w Cieszynie.

2. Posyłki adresowane do władz wojskowych.

3. Węgiel, koks i brykiety.

4. Artykuły aprowizacji, o ile listy przewozowe adresowane są do Krajowego Powiatowego Urzędu Gospodarczego.

5. Nasiona buraków.

6. Nawóz sztuczny.

7. Materiały wybuchowe dla kopalń.

8. Drzewo kopalniane.

9. Prózne składy węglowe.

b) Przez stację Cieszyn ze strony Suchej Frydku względnie napowrót: Węgiel, koks, brykiety i prózne wagony.

c) Przez stację Mosty i Karwinę: Węgiel, koks, brykiety i prózne wagony.

C) Ruch tranzytowy.

Z Bogumina do Czaczy i na odwrót oraz na linii Mosty, Łąki kolei koszycko-bogumińskiej zamknięta dla ruchu osobowego jak i towarowego.

Dopuszczone do tranzytu są:

1. Węgiel, koks i brykiety;

2. towary załadowane w wozach krytych pod zamknięciem cłowem;

3. prózne wagony;

4. transporty Polonia.

D) Kontrola.

a) Ruch osobowy.

O ile przekroczenie linii kontrolnej jest dozwolone, ma się rewizya odbywać na stacjach Mosty—Łąki względnie w wszystkich innych dozwolonych miejscach przejścia. Nadto pociągi przyjeżdżające z Bogumina do Skrzeczonia zatrzymuje się w Skrzeczoniu i tamże poddaje się je rewizji. Organa kontrolne mają czuwać nad tem, aby korony niestemplowane nie dostały się do Prefektury O. Kwoty ponad 20 K niestemplowanych należy konfiskować za potwierdzeniem odbioru i za konsygnacją składać w najbliższym urzędzie podatkowym.

B) Ruch towarowy.

Personal konwojowy pociągów towarowych dopuszczonych do jazdy należy również poddać do najściślejszej kontroli co do wiezionych pieniędzy.

Towary przewożone tranzyto w zamkniętych wagonach z Mostów do Karwiny i na odwrót należy bezwarunkowo na stacji Mosty względnie Łąki wziąć pod cłowe zamknięcie. Również poddać należy ścisłej rewizji prózne pociągi towarowe.

Ad A) do C) wyjątkowo dozwolony ruch osobowy i towarowy może mieć miejsce tylko w czasie od 7. rano do 8. wieczór.

Przekroczenie tego rozporządzenia karane być ma w myśl ustawowych przepisów.

Dyrekcya Skarbu:

Pawłita.

Rozporządzenie

prefekta dla wschodniej części Śląska Cieszyńskiego z dnia 14. kwietnia 1920, l. 1150/9 Rt., dotyczące zmiany rozporządzenia z dnia 4. marca b. r., l. 829 Rt., odnośnie do uregulowania handlu bydłą i obrotu mięsem.

§ 16. rozporządzenia prefekta dla wschodniej części Śląska z dnia 4. marca 1920, l. 829 Rt., z dniem dzisiejszym traci swoją moc i brzmieć ma następująco:

§ 16.

Wywóz mięsa wszelkiego rodzaju z obszaru wschodniej prefektury jest zakazany.

Wyjątku od tego zakazu nastąpić mogą tylko za pisemnem podaniem w wypadkach szczególnie godnych uwzględnienia ze strony odnośnych Powiatowych Urzędów gospodarczych tylko najwyżej do 2 l.g.

Prefekt: Żurawski.

Komunikat

Sekretaryatu Generalnego Prefekta dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego

Komisja Międzynarodowa wydała dnia 19. kwietnia 1920 następującą instrukcyę, odnoszącą się do artykułu 8 postanowienia N. 19 «Odnosnie do artykułu 8»:

Nie będą uważane za wykluczające od prawa głosowania następujące kradzieże:

1. Wymienione w § 174 d. e. f. ust. karnej.

2. Wymienione w § 175 II. a. ust. karnej.

3. W razie znamion § 176 II. a. ust. karnej, o ile kradzieże poprzednie były popełnione w sposób wyżej pod 1. i 2. podany.

4. Wymienione w §§ 460 i 525 ust. karnej austr., które to kradzieże stanowią tylko przekroczenia.

Dla wyjaśnienia powyższej instrukcyi zaznacza się

ad 1. § 174 II. d. odnosi się do zbrodni kradzieży drzewa z lasu; § 174 II. e. odnosi się do zbrodni kradzieży ryb; § 174 II. f. odnosi się do zbrodni kradzieży zwierziny;

ad 2. § 175 II. a. odnosi się do zbrodni kradzieży zbiorów polnych i owoców.

ad 3. § 176 II. a. mówi, że jeżeli ktoś był już poprzednio dwa razy karany za brodnię lub przekroczenie kradzieży, następna kradzież, choćby się kwalifikowała tylko jako przekroczenie, będzie już uważana za zbrodnię kradzieży. Dlatego, jeżeli był ktoś skazany tylko za zbrodnię kradzieży z § 176 II. a. ust. karnej, trzeba zbadać, za co był poprzednie razy karany, to jest, czy był karany za kradzież leśną, ryb, zwierziny lub zbiorów polnych i owoców, gdyż w takim razie nie traci prawa głosowania.

ad 4. § 460 odnosi się do wszystkich przekroczeń kradzieży, zaś § 525 ustawy karnej odnosi się do kradzieży popełnionych pomiędzy członkami rodziny.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 78/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

KAROLA RZYMANA,

urodzonego 3. stycznia 1885 w Dol. Błędowicach, ewangelika, żonatego, górnika i chałupnika w Dolnych Błędowicach p. l. 206, syna Bernarda i Joanny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał ponieść śmierć bohaterską w dniu 18. czy 19. listopada 1914. r. nad Pilicą.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryanny Rzymanowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. przełożonemu gminy w Dol. Błędowicach wiadomości o wymienionym.

Karola R z y m a n a wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 10. października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 30. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 77/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA JAWORSKIEGO,

urodzonego dnia 19. lipca 1891 w Pogorzu, katolika, stanu wolnego, robotnika w Lipowcu p. l. 95, syna Pawła i Heleny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według oznajmienia komendy 100. p. p. poniósł śmierć bohaterską w dniu 13. czerwca 1915 r.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Heleny Jaworskiej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 30. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. przełożonemu gminy w Lipowcu, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,

Dr. Erwin Bukowski.

T 88/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

WINCENTEGO MRÓZKA,

sztukatora w Bobrku pod l. 153.

Wymieniony brał udział zaraz z początkiem wojny w walkach na froncie rosyjskim, gdzie według zeznania jednego ze swych towarzyszy broni dnia 22. listopada 1914 r. pod Tarnopolem zginął.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Mrózkowej w Trzyńcu l. 46 postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 12. lipca 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 12. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 89/20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JÓZEFA JAUERNIGA,

urodzonego dnia 14. sierpnia 1881 w Opawie, rodzice: Józef i Agnieszka, pokostnika w Boguszowicach.

Wymieniony walczył w szeregach był. 15. p. obrony krajowej na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości poległ dnia 10. czerwca 1916 śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Jauernigowej w Cieszynie przy ul. Strażniczej nr. 3. postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 14. lipca 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 14. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 70/20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

FRANCISZKA RYSIA,

urodzonego 4. grudnia 1875 w Sułkowicach, katolika, żonatego robotnika w Starem Mieście koło Frysztatu, syna Tomasza i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 31. p. obr. kraj. na froncie rosyjskim, gdzie według podań swych towarzyszy broni Leopolda Rybnera i Adama Krupy poniósł śmierć bohaterską w dniu 29. października 1914.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryanny Rysowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 26. czerwca 1920 albo sądowi, albo p. przełożonemu gminy w Starem Mieście koło Frysztatu, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 26. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 164 — Rg. C. I. 331/1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. Dnia 11. marca 1920 wpisano w rejestrze:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: »Ekonomia« Apparate-, Bau- und Vertriebsgesellschaft m. b. H., albo po polsku: »Ekonomia«, spółka dla budowy i sprzedaży aparatów z ogr. odpow., albo po francusku: »Ekonomia« construction et vente des appareils soc. resp. lin.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób, tudzież kupno i sprzedaż wszelkiego rodzaju aparatów do urządzania i ekonomizowania zakładów parowych, aparatów do czyszczenia wody, przewodów rurowych, kompletnych urządzeń fabryk i obrót innych artykułów technicznych, wchodzących w ten zakres. Spółka może w tym celu wziąć udział także jako współniczka w innych podobnych przedsiębiorstwach, względnie od wypadku do wypadku może się z takimi przedsiębiorstwami w tym celu połączyć.

Wysokość kapitału zakładowego 400.000 K, za to wpłacono gotówką 400.000 K.

Kierownik spółki: Inż. Artur Neumann, kupiec w Bielsku.

Uprawnienie do zastępstwa: kierownik spółki.

Podpisywanie firmy następuje w ten sposób, że kierownik spółki składa własnoręczny swój podpis pod napisaniem, wyciśnięciem lub wydrukowaniem przez kogokolwiek brzmieniem firmy.

Ogłoszenia wydaje albo jeden z zapraszających, względnie mających być zawiadomionymi zapomocą okólnika lub też zapomocą poleconych listów, napisanych w sposób firmowy do poszczególnych współników pod adresem, danem spółce ostanio.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 11. marca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 241 — Gen. IV. 184/1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 9. kwietnia 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Sucha Średnia.

Brzmienie firmy: »Stowarzyszenie Domu Robotniczego zarobkowego i oszczędnościowego w Suchej Średniej i okolicy, stow. zar. z ogr. por.«

Przedmiot przedsiębiorstwa: zbieranie kapitałów w formie udziałów i pożyczek lub dobrowolnych datków od członków na nabycie własnej realności a w szczególności domu, dalej na dostarczanie dobrych a nie fałszowanych towarów do osobistego i domowego użytku swoich członków, a wreszcie udzielanie pożyczek członkom swoim ze zysków i złożonych przez członków oszczędności pod dogodnymi warunkami, a w ten sposób wspieranie wszystkich członków.

Ogłoszenia następują w jednym z czasopism polskich, wychodzących na Śląsku, albo też przez zaproszenia pisemne.

Zarząd składa się z 3 członków. Członkami Zarządu są: Przewodniczący Franciszek Siwy, górnik w Suchej Średniej nr. 138; sekretarz Józef Prymus, górnik w Suchej Średniej nr. 86; kasyer Jan Kubica, górnik w Suchej Dolnej nr. 4.

Upoważnienie do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: skutecznie się w ten sposób, że poniżej pieczętki tego stowarzyszenia podpisuje się przewodniczący i jeden członek zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 9. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Ogłoszenie pozbawienia własnowolności.

P 31/ 20 (3). — Uchwałą podpisanego sądu z dnia 14. lutego 1920, l. cz. L 3/19, 4, pozbawiono Adama Pellara, syna wymownicy w Drogomyślu nr. 15, częściowo, własnowolności z powodu choroby umysłowej.

Doradcą ustanowiono Zuzanną Pellar, wyrownicę w Drogomyślu nr. 15.

Sąd powiatowy w Strumieniu, oddział I.,
dnia 8. kwietnia 1920.

Amortyzacje.

T. 24/20 — 4. — Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Henryka Przechadzki, majstra szewskiego w Cieszynie, podejmuje się postępowanie celem umorzenia rzekomo straconych papierów wartościowych wnioskodawcy; posiadacza tych papierów wzywa się, aby w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia złożył je w sądzie. Także inni interesowa mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałyby sąd te papiery po upływie tego terminu za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: »Sparkassabuch der Böhmischen Unionbank Filiale Teschen Nr. 199« na 414.67 na imię Heinrich Przechadzki.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 13. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Ogłoszenie

w sprawie przeprowadzenia wymiany waluty koronowej na walutę polsko-markową w Księstwie Cieszyńskim.

§ 1.

W wykonaniu rozporządzenia Dyrekcyi skarbu z dnia 19. kwietnia 1920, nr. 4, poz. 50 dz. urz. prefekta przy Międzynarodowej Komisji w Cieszynie dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego ogłasza się miejsca wymiany instytucje, powołane do jej przeprowadzenia jako brygady wymienne i ich rozciągłość na pojedyncze gminy według załączonego rozkładu.

§ 2.

Wymianie podlegają ważne jeszcze banknoty banku austro-węgierskiego, a mianowicie:

K 1000 z daty 2. stycznia 1902 roku

K 100 z daty 2. stycznia 1910 roku

K 100 z daty 2. stycznia 1912 roku

K 50 z daty 2. stycznia 1902 roku

K 50 z daty 2. stycznia 1914 roku

K 20 z daty 2. stycznia 1907 roku

K 20 z daty 2. stycznia 1913 roku

K 20 z daty 2. stycznia 1913 roku II. w.

K 10 z daty 2. stycznia 1904 roku

K 10 z daty 2. stycznia 1915 roku

W sprawie zarejestrowanych banknotów 10.000 K będą wydane zarządzenia w terminie późniejszym.

Asygnaty kasowe miast Bielska i Cieszyna (20 i 50 hal., 1 i 2 kor.) pozostają aż do ich wycofania nadal w obiegu wedle relacji 1 K = 70 fen.

§ 3.

Ponieważ akcja wymiany ma trwać tylko 4, względnie 6 dni, załatwienie jej w tym okresie jest tylko wtenczas zapewnione, jeżeli interesowane osoby stosować się będą ściśle do wydanych w tej sprawie rozporządzeń i ogłoszeń.

Wymianę przeprowadzi się w dniach od 30. kwietnia do 1. maja włącznie dla instytucji finansowych (banków, kas oszczędności i zaliczek i t. d.), a w dniach od 26. do 29. kwietnia włącznie dla innych osób prawnych i wszystkich fizycznych.

§ 4.

W celu zatem uproszczenia akcji wymiany należy się zastosować do następujących zarządzeń:

1. Każdy posiadacz banknotów, podlegających wymianie, ma przedłożyć je do wymiany tylko w tej brygadzie wymiennej, która jest właściwą dla jego miejsca stałego zamieszkania i tylko raz jeden.

2. Banknoty, podlegające wymianie, a znajdujące się w posiadaniu członków rodziny, żyjących we wspólności gospodarczej, należy przedłożyć do wyiany łącznie przez jedną osobę (głowę rodziny lub zastępcę).

3. Banknoty należy przynieść uporządkowane według ich rodzajów (n. p. osobno zebrać K 10, 20, 100 i t. d.) spisane na kartce z podaniem ilości sztuk każdego gatunku, imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i nr. domu, przedstawiającego banknoty do wymiany, a gdyby one były własnością kogo innego, także imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i nr. domu pełnomocodawcy (§ 8. rozp. Międzynarodowej Komisji).

4. Osoby, przedstawiające korony do wymiany (głowa rodziny lub zastępcę), mają w tych miejscowościach, w których istnieją książki apro wizacyjne, przynieść ze sobą owe książki, w innych miejscowościach potwierdzenie gminne (legitymacje) w myśl § 8. rozporządzenia wykonawczego Dyrekcyi skarbu.

§ 5.

Celem uniknięcia natłoku, oraz ponieważ podział waluty markowej na pojedyncze brygady nastąpił na podstawie liczby mieszkańców, powinny strony jawić się w ich właściwych brygadach, zachowując porządek gmin, przewidzianych w wykazie brygad i przydzielonych im gmin, a nadto, o ile w pewnej miejscowości znajduje się kilka brygad wymiennych, do której z nich jest dana osoba przydzieloną.

Brygady wymienne urzędować będą od godz. 8. rano do 12. w południe i od 1. do 5. po południu.

§ 6.

W interesie stron leży zachowanie porządku i spokoju przed lokalem brygady wymieniającej. Wymienione sumy w markach przeliczają strony natychmiast po ich otrzymaniu. Późniejsze reklamacje nie będą bowiem uwzględnione.

§ 7.

Banknoty, noszące ślady po czesko-słowackich stemplach lub wykazujące brak owych części, na których nalepiano stemple czesko-słowackie, będą skonfiskowane. Za skonfiskowane banknoty należy się domagać od wymiennej brygady potwierdzenia konfiskaty.

§ 8.

Z uszkodzonymi banknotami postąpi się w myśl instrukcyi, wydanej dla brygad wymieniających; będą one według odnosnych przepisów banku austro-węgierskiego obliczane co do ich wartości, a następnie wypłacona za nie należytość w markach przez te urzędy podatkowe, które do czynności już w »Potwierdzeniu odbioru« powołano.

§ 9.

Wymieniająca instytucja może wystawić w myśl § 9. rozp. Międz. Komisji na niewypłaconą część gotówki »bon tymczasowy«, opiewający na imię i nazwisko strony i zaopatrzony w pieczętkę instytucji i podpis trzech członków wymieniających. Bony te będą zrealizowane w najbliższym czasie przez właściwe Urzędy podatkowe, powołane do tej funkcji już w treści bonu tymczasowego.

Za przedstawiane do wymiany banknoty nie może jedna osoba żądać natychmiastowej wypłaty w gotówce wyższej kwoty niż 10.500 marek polskich. Na resztę zaś wystawiony będzie bon tymczasowy, na podstawie którego będzie wypłacona w najbliższych tygodniach po ukończeniu wymiany cała suma, na którą bon opiewa.

Instytucje wymienne są upoważnione do wydawania bonów tymczasowych także i w tych wypadkach, jeżeli przedstawiona i przyjęta do wymiany kwota nie przekracza 10.000 K.

Zauważa się przytem, że wydawanie bonów tymczasowych zarządzane jest tylko ze względów technicznych, t. j. aby akcja wymiany nie utknęła w środku. Zaznacza się z naciskiem, że wszelkie pogłoski, jakoby kwoty, na które będą wystawiane bony tymczasowe, były właścicielom zatrzymywane dla pewnych celów państwowych, są zupełnie bezpodstawne.

§ 10.

Do lokalu brygady mają dostęp oprócz członków brygady, wylegitymowanych członków Dyrekcyi skarbu Ks. Cieszyńskiego, przełożonych gmin, względnie ich wylegitymowanych zastępców, jedynie tylko same strony.

§ 11.

Przewidując z góry, że znajdą się niesumienne osoby, które przy sposobności wymiany waluty, zwłaszcza wobec wydawania bonów tymczasowych, będą się starały podkopać zaufanie do władzy skarbowej, zaznacza się, że organom bezpieczeństwa przysługuje prawo do natychmiastowego przyaresztowania takich osób według postanowienia § 11. wykonawczego rozporządzenia.

Cieszyn, 19. kwietnia 1920.

DYREKCJA SKARBU.

Drukarnia »Dziedzictwa« w Cieszynie.

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20
Redakcja:
Cieszyn, Zamek
Tel. 130.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lam. wiersz
petitowy 1 K.

Administracja:
Cieszyn, Zamek

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Nr. 22.

Cieszyn, 1. maja 1920.

Rok 2.

Nowa era.

Gdy Europa trzyma się biernej polityki wycozekiwania, aż nad Rosyą zmiłuje się Opatrzność i nie może się zdobyć na żaden program pozytywny, Polska wystąpiła z szeroką akcją uspokojenia Rosyi, zreorganizowania jej, zapewnienia sobie wielkomocarstwowego stanowiska, a Europie całej zabezpieczenia przed bolszewizmem i dania jej możliwości korzystania gospodarczego z Rosyą, niezbędnego dla odbudowy Europy.

Uspokojenie Rosyi zaczyna Polska od rosyjskiej pięty Achillesowej — Ukrainy.

Nieźrównanej dzielności armia polska, prowadzona przez wielkiego swego wodza naczelnego, zajmuje Ukrainę. Czyni to czasowo tylko na żądanie Ukrainy po to, by postawić na nogi państwo ukraińskie, które będzie zajmowało całe południe dawnej Rosyi. Jednocześnie manifesty Piłsudskiego i Petlury jasno tłumaczą sytuację polityczną.

To, co zamyslała uczynić Austria, co nieudolnie próbowała zrobić Germania, to czyni Polska z tą tylko różnicą, że nam i im inne zgola przyswiecają ideały. Niemcy pragnęli stworzyć Ukrainę dla zniszczenia Polski, Polska zaś tworzy Ukrainę najprzód dlatego, że tak każe sprawiedliwość, by pomódz narodowi ukraińskiemu pozbyć się moskiewskiego wiekowego jarzma, — potem dlatego, że Ukraina i Kozacyzna przez kilka wieków stanowiły istotną kość niezgody pomiędzy Rosyą a Polską, a wszystkie zatargi między temi mocarstwami szły o Dniepr, o dostęp do Morza Czarnego, o charakter kultury całego południa wschodniej Europy, czy ma być on bizantyjskim, czy łacińskim, co usunie się przez stworzenie Ukrainy, bo wówczas samo to państwo bronić będzie swej wolności i Polska się mieszać w to nie będzie potrzebowała, wreszcie Polska dlatego tworzy Ukrainę, że ten fakt jedynie zmusić może bolszewię do poddania się konieczności zawarcia pokoju, gdyż bez Ukrainy zostanie Rosya ogłodzona i dlatego Ukrainę nazwalimy piętą Achillesową Rosyi.

Polska nie pragnie panowania ani nad Rosyą, ani nad Ukrainą. Zwycięstwa jej niosą wolność narodowi ukraińskiemu, który długie wieki o nią walczył to przy boku Polski, gdy rozumiał swój interes, to przeciwko Polsce, gdy jego zdraycy szli na służbę tyranów moskiewskich. — Dziś naród ukraiński dojrzał i widzi w sąsiedzie zachodnim swe wybawienie. Z uspokojeniem wschodu Europy i zorganizowaniem go do życia cywilizowanego Polska otrzyma gwarancję całości swych ziem historycznych i gospodarczego dojścia do Morza Czarnego.

W tej chwili dopiero Polska zaczyna rozgrywać ostatni akt wojny europejskiej, bo pokój w Wersalu i w Sain Germain zakończył sprawę Austrii i Niemiec, ale nie zakończył sprawy Rosyi, trzeciego z wielkich mocarstw, które zbrodniczo targnęły się przed 130 laty na całość naszej Rzeczypospolitej dlatego tylko, że zbudowana ona była na zasadach wolności, a nie tyranii monarchicznej właściwej tamtym mocarstwom.

Rozbiory Polski w prostej linii sprowadziły na Europę klęskę obecnie likwidowanej wielkiej wojny, bo tylko rozbiory Polski spowodowały niezmierny rozrost drapieżnych Prus i bezpośrednie wmieszanie się barbarzyńskiej Rosyi do spraw Europy.

Wielkie wypadki na wschodnich krańcach Polski nie mogą się odbić na jej kresach zachodnich. Czesi rozumieją chyba nareszcie, że ich nadzieje na podkopanie roli Polski na wschodzie spełzną na niczem, że Czechy z Rosyą graniczyć nigdy nie będą i że ośrodkiem całej polityki Wschodu Europy będzie przecież Polska.

Lepsza przeto z Polską słomiana zgoda, niż złoty proces.

Wpłyne to może także dodatnio i na orientację rządzącej na Śląsku Komisji Międzynarodowej.

Kronika.

ROZPORZĄDZENIE prefekta w sprawie przerachowania cen: 1. Wszystkie ceny maksymalne, orientacyjne i ceny przejęte mają być przerachowane na marki polskie w stosunku 70 marek polskich równa się 100 koronom niestemplowanym i zapłaty mogą być tylko wedle tego stosunku żądane lub wypłacane w markach polskich. 2. Wszyscy kupcy są obowiązani w lokalach sklepowych, przeznaczonych dla dostępu publiczności, względnie na placach targowych umieścić na miejscu widocznym wyraźnymi znakami ceny poszczególnych towarów wyłącznie w markach polskich, a to w stosunku zamiany 70 marek polskich za 100 niestemplowanych koron. 3. Rachunki, terminatki, rachunki z dostawą, faktury, jak również wszystkie tym podobne papiery handlowe, oraz książki handlowe mają opiewać wyłącznie w markach polskich, a to wedle stosunku zamiany wyżej wymienionego. 4. Zapłata za towar może być wyłącznie żądaną, względnie uiszczaną w markach polskich. 5. Przekroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu podlegają karze aresztu aż do jednego roku i grzywnie pieniężnej do wysokości 1 miliona marek polskich. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z chwilą jego ogłoszenia.

CENY MAKSYMALNE W MARKACH. Ze względu na zarządzone przerachowanie będą w miejsce obecnie obowiązujących cen maksymalnych i cen orientacyjnych za środki żywności obowiązywać na przyszłość następujące ceny w walucie markowej: Za kilogram maki chlebowej 1.05 Mk., za kg maki pszennej 2.91 Mk., za chleb normalny o 126 dkg 1.16 Mk., za kg cukru 2.94 Mk., za kg ziemniaków 0.60 Mk., za kg mięsa wołowego 26.60 Mk., za kg mięsa cielęcego 25.20 Mk., za bydło rzeźne, pochodzące ze Śląska, najlepszej jakości za kilogram żywej wagi 14 Mk.

NOWA TARYFA KOLEJOWA I POCZTOWA. Komisya Międzynarodowa upoważnia do wprowadzenia na liniach kolejowych części wschodniej Śląska Cieszyńskiego nowej taryfy, dotyczącej tak podróży, jak i towarów. Taryfa ta, która będzie obowiązywała od 1. maja 1920 r. jako taryfa ogólna, będzie zgodna z taryfą, ustanowioną przez decyzję polskiego Ministerium kolei N-2719/III. z dnia 27. grudnia 1919, N-493-III. z dnia 12. lutego 1920 i która ma być wprowadzona na drogach żelaznych Rzeczypospolitej polskiej.

II. Rozporządzeniem z dnia 2. kwietnia 1920 N-11.285-903-IV. polskie ministerium poczt i telegrafów poczyniwszy od 15. kwietnia 1920 podwyższyło cenę formularzy drukowanych, wydawanych za opłatą. W ten sposób podwyższona została: 1. cena formularza za przekaz pocztowy z 5 do 20 fen.; 2. cena formularza za przesyłkę pocztową z 5 do 20 fen.; 3. cena formularza za przesyłkę pocztową za liczeniem z 10 na 40 fen. Natomiast Komisya Międzynarodowa postanowiła, że formularze dla telegramów, wydawane dotąd za opłatą 5 fen, będą odtąd bezpłatne. Wobec tego Komisya Międzynarodowa upoważnia zarząd poczt i telegrafów części wschodniej Śląska Cieszyńskiego do wydania odpowiednich zarządzeń wszystkim podległym mu biuram z zaznaczeniem, że opłata za formularze ma się rzecz zrozumiała odbywać w koronach. — Podpisano: M. C. Wilton, H. de Manneville, M. Borsarelli, M. Yamada.

OGŁOSZENIE KOMITETU DLA ZWALCZANIA LICHWY. Z powodu wymiany waluty uchwalili zastępcy rady kupieckiej stosownie do rozporządzenia prefektury, przeliczenie cen wszystkich towarów, znajdujących się na składzie u kupców w Cieszynie, według ustawowej relacji, t. j. 70 mk. za 100 K niestempl. Zwracamy się do wszystkich kupców, gospodzkich z usilnem wezwaniem, by w swoich wystawach ogłosili ceny towarów w ten sposób, że obok ceny w markach umieszczą także dotychczasową cenę w koronach, jak n. p. 70 Mk. — dawniej 100 K. Niniejsze zarządzenie dotyczy zapasów, które znajdują się na składzie i musi być przeprowadzone bezwzględnie. Osobne komisje przekonają się o tem, czy niniejsze zarządzenie zostało we wszystkich sklepach

przeprowadzone. Zwraca się uwagę kupców, że wszelkie doliczanie 30 czy 40 % do dotychczasowej ceny kupna będzie karane według rozporządzenia prefektury, t. j. aresztem do 1 roku lub karą pieniężną do miliona koron.

ZDEMOBILIZOWANI OFICEROWIE I ŻOŁNIERZE W. P.! Zgłoszenia celem odebrania odznak »Orleń« przez byłych oficerów i żołnierzy 10. p. p., biorących udział w walkach w obronie Lwowa, a którzy takiej odznaki dotychczas nie mają, przyjmuje Dow. Stacyi Zbornej dla zdemob. Ślżaków w Białej najpóźniej do dnia 10. maja b. r. Podać: szarżę, imię i nazwisko, w jakim czasie i w której kompanii, pod czem dowództwem (kompanii) i w których bitwach zgłaszający się brał udział. — Dowództwo Stacyi Zbornej.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 47/20 (4). — Zrządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JERZEGO GRUSZCZYKA,

urodzonego dnia 10. marca 1885, rodzice Jan i Maryanna, robotnika w Wielkich Ochabach pod l. 54.

Wymieniony walczył w szeregach pułku 31. obr. kraj. na froncie rosyjskim, a następnie na froncie włoskim, gdzie według zeznań dwóch towarzyszy broni dnia 2. listopada 1918. r. podczas odwrotu poległ śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Zuzanny Gruszczykowej w Wielkich Ochabach postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 16. lipca 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 16. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 93-20—1. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ANTONIEGO LOMOZIKA,

urodzonego 30. czerwca 1882, rodzice Józef i Maryanna, gajowego w Morawce.

Wymieniony narukował dnia 1. sierpnia 1914 do pułku nr. 31 pospolitego ruszenia. Dostawszy się do rosyjskiej niewoli wojennej, zmarł według wiadomości urzędowej w szpitalu w Saratowie d. 10. stycznia 1916. r. następstwem ciężkiego nadwężenia.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Joanny Lomozikowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 19. lipca 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie,
oddz. IV., d. 19. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

T. 59-20—3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

ALOJZEGO LASZTÓWKI,

30 lat liczącego, ur. w Dąbrowie, górnika, syna Jana Lasztówki i jego żony Zuzanny w Darkowie l. d. 163 zamieszkałego. Wymieniony brał udział w szeregach pułku piech. ob. kr. 31 w walkach na froncie rosyjskim, gdzie według wiadomości urzędowej dnia 7. maja 1915. r. został bardzo ciężko rannym. Od dnia wspomnianego nie ma wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1 ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Alojzy Lasztówkowej w Darkowie l. d. 163 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego, panu naczelnikowi gminy w Darkowie, wiadomości o wymienionym.

Alojzego Lasztówkę wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 21. października 1920 na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 16. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 41/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA REICHENBACHA,

urodzonego dnia 23. lipca 1853 w Gór. Suchej, katolika, żonatego, chałupnika w Gór. Suchej pod l. 26, syna Józefa i Maryanny.

Wymieniony znikł w dniu 13. września 1909 bez śladu i od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 241. 1 ustawy cyw., zarządza się na wniosek Ludw. Reichenbacha postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. przełożonemu gminy w Gór. Suchej wiadomości o wymienionym.

Jana Reichenbacha wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 26. marca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 26. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 71/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

LUDWIK HESSA,

urodzonego dnia 17. lipca 1885 w Morawce, żonatego, sługi gminnego w Cieszynie, zamieszkałego w Pastwiskach pod l. 44, syna Jana i Maryi.

Wymieniony walczył w szeregach byłej 7. dywizji strzelców na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości miał ponieść śmierć bohaterską w dniu 15. czerwca 1916. r. pod Rudnią na Wołyniu.

Od dnia 25. maja 1916. r. niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Rozalii Hessowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. — Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. przełożonemu gminy w Pastwiskach wiadomości o wymienionym.

Ludwika Hessa wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 5. października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 26. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 81/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA HECZKI,

urodzonego dnia 17. lipca 1879 w Bystrzycy, rodzice: Paweł i Ewa, robotnika hutniczego w Bystrzycy pod l. 183.

Wymieniony narukował dnia 27. listopada 1914. r. do 56. pułku piechoty i brał udział w walkach na froncie rosyjskim, gdzie dnia 9. czerwca 1916. r. zginął.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryanny Heczkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. naczelnikowi gminy w Bystrzycy wiadomości o wymienionym.

Jana Heczkę wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 10. października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 1. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 85/20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ALOJZEGO SCHUBERTA,

urodzonego dnia 11. grudnia 1886, robotnika fabrycznego w Cieszynie, rodzice: Franciszek i Anna.

Wymieniony dostał się jako szeregowiec 16. batalionu strzelców polowych we wrześniu 1914 do rosyjskiej niewoli, gdzie według wiadomości niesprawdzonej miał w dniu 28. marca 1916. r. umrzeć.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Janny Schubertowej w Cieszynie przy ul. Strażackiej l. 3 postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 8. lipca 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 8. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 165. Rg. C. I-333-1. Wpis spółki z ograniczoną poręką.

Dnia 11. marca 1920 wpisano w rejestrze:

Siedziba firmy: Bogumin miasto.

Brzmienie firmy: »Vereinigte Oderberger Handelsgesellschaft mit beschränkter Haftung für Holz- und Baumaterialien« i w polskim języku: »Zjednoczone Bogumińskie Towarzystwo handlowe, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką dla materiałów drzewnych i budowlanych».

Przedmiot przedsiębiorstwa: Przeróbka i handel materiałami drzewnymi i budowlanymi wszelkiego rodzaju.

Jednomysłą uchwałą stowarzyszenia może być przedmiot przedsiębiorstwa rozszerzony także na inne pokrewne gałęzie.

Umowa spółkowa (statut) z 29. lutego 1920, l. cz. 6823.

Wysokość kapitału zakładowego: cz. 100.000 koron.

Nadto wpłacono gotówką cz. 100.000 K.

Kierownik spółki: Józef Korpak, kierownik tartaku w Boguminie-mieście.

Uprawnienie do zastępstwa: kierownik spółki.

Podpisywanie firmy: Następuje w ten sposób, że kierownik spółki składa swój podpis pod przez kogokolwiek wyciśniętym, wydrukowanym lub napisanym imieniem firmy.

W razie ustanowienia dalszych kierowników spółki są ci inni kierownicy spółki tylko kolektywnie do oddania oświadczenia woli imieniem spółki i podpisywania firmy uprawnieni, a mianowicie w ten sposób, że pod wyciśniętym, wydrukowanym lub przez kogokolwiek napisanym brzmieniem firmy jeden z kierowników spółki składa swój podpis z lewej strony, drugi z prawej strony.

Wszelkie ogłoszenia wysyła się pod adresem współnikom, złożonym w księdze udziałów, za pomocą listów poleconych. O ile ogłoszenia mają nastąpić w publicznych pismach, dzieje się to przez ogłoszenie w wychodzącej w Mor. Ostrawie »Morgenzeitung«.

Czas trwania spółki ustala się na pięć po sobie następujących lat.

Jeżeli przed 30. czerwca tysiąc dziewięćset dwadzieścia cztery ta umowa spółkowa nie będzie przez nikogo ze współników wypowiedziana, w takim razie ważną jest w przedłużeniu na dalszych pięć lat.

Te same postanowienia obowiązują co do dalszych przedłużeń już przedłużonej umowy spółkowej.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 11. marca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 261. Gen. IV. 188-1. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 17. kwietnia 1920.

Siedziba stowarzyszenia: Krasna.

Brzmienie firmy: Ludowa Spółka spożywcza w Krasnej, stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) dostarczenie członkom wszelkich artykułów żywnościowych, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. p.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie tychże;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności.

Stowarzyszenie ogranicza działalność swoją do członków.

Umowa stowarzyszenia: (statut). Krasna d. 7. marca 1920.

Ogłoszenia: będą wychodziły w dzienniku przez Radę nadzorczą do tego przeznaczonym.

Dyrekcja: Składa się z 4 członków. Członkami dyrekcyi są: Jan Cieplik, rolnik w Krasnej, przewodniczący zarządu; Ewa Kantorowa, wł. gruntu w Krasnej, zastępca przewodniczącego zarządu; Jerzy Mendrok, rolnik w Krasnej, członek zarządu; Jan Pszczółka, rolnik w Krasnej, członek zarządu.

Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcja.

Podpis firmy: Podpis za spółkę skutecznia się w ten sposób, że pod firmą spółki przez kogokolwiek napisaną lub wydrukowaną kładzie podpis dwóch członków dyrekcyi.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 17. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 205. Rg. A. II. 253-1. Wpis firmy kupca pojedynczego.

Siedziba firmy: Bielsk.

Brzmienie firmy: Viktor Strauss, technisches Warenhaus Montania.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel artykułami technicznymi potrzeby.

Właściciel (I): Viktor Strauss, kupiec w Bielsku.

Podpisywanie firmy: Następuje w ten sposób, że właściciel składa swój podpis pod przez kogokolwiek wyciśniętym, wydrukowanym lub napisanym brzmieniem firmy: Viktor Strauss, Technisches Warenhaus Montania.

Data wpisu: 9. kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 9. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Konkurs.

W państwowej szkole realnej z językiem wykładowym niemieckim w Cieszynie będzie obsadzona

posada stałego tercyana.

Kandydaci o tę posadę winni podania, wystosowane do Komisji szkolnej Księstwa Cieszyńskiego w Cieszynie a zaopatrzone w opis przebiegu dotychczasowego życia i świadectwa z dotychczasowej służby, wnosić najpóźniej do dnia 15. maja na ręce Dyrekcyi wspomnianego zakładu. — Osobiste przedstawienie się konieczne.

Kombinacje.

Cieszyn, dnia 7. maja 1920.

»Ostschlesier«, organ niemieckiego komitetu plebiscytowego w Cieszynie, zastanawiając się nad rozwiązaniem kwestyi Śląska Cieszyńskiego, rozważania te czyni w związku z kwestyą kolei koszycko-bogumińskiej. W tym samym związku sprawa cieszyńska rozważona była już w swoim czasie w Paryżu, zanim jeszcze zapadła decyzja Rady Najwyższej w kierunku głosowania ludowego. Dlatego warto sprawie tej parę uwag poświęcić. Powtarzamy najpierw w streszczeniu wywody organu niemieckiego.

»Ostschlesier« stwierdza na wstępie, że program czeski co do Śląska Cieszyńskiego dlatego więcej przypada do gustu Niemcom, że domaga się on włączenia całego kraju aż po Białkę do Czech, opiera się więc na zasadzie niepodzielności kraju.

Program polski jest natomiast inny. Prasa polska mówi wprawdzie o granicy Ostrawicy, przeważnie jednak politycy polscy są znacznie skromniejsi i wypowiadają się za granicą etnograficzną, tzn. część Śląskiego rewiru węglowego. Do tego stwierdzenia niemieckiego zauważa, że dotychczas żaden z delegatów rządowych, którzy jedynie byli i są kompetentni do wyrażenia zdania, wiążącego w tym względzie — nie zrezygnowali nigdy i przy żadnej sposobności z uzasadnionych naszych pretensyi do całego Śląska Cieszyńskiego.

»Ostschlesier«, opierając się jednak na swem stwierdzeniu, konstatuje, że wobec tego aktualną jest kwestya podziału kraju, a tem samem zastanowienie się nad rolą kolei koszycko-bogumińskiej wobec tego podziału.

»Myśl poprowadzenia linii granicznej na wschód od kolei koszycko-bogumińskiej, jest niedopomyślenia, gdyż Polacy z łatwo zrozumiałych powodów nigdy nie zgodziliby się na nią. Wtedy bowiem nie tylko nie uzyskaliby tego, do czego dążą, ale musieliby się zrzec tego, co już obecnie posiadają.

Wszystkie rozwiązania mają jeden moment wspólny. Tym jest niemożliwość uniknięcia przecięcia kolei koszycko-bogumińskiej przy wytyczeniu przyszłej granicy państwowej. Moment to jest niesłychanej wagi, ale wszelkie sztuczki dyplomatyczne są bezsilne wobec niego, gdyż obejść się on nie da.

Autor artykułu zastanawia się nad możliwością przecięcia kolei i przychodzi do przekonania, że jest to niemożliwem.

Przecięcie toru kolejowego przez granicę państwową odcina militarnie i gospodarczo Słowaczną od reszty kraju republiki czesko-słowackiej. Szczególnie pod względem militarnym byłoby to strategicznym unicom, by jedyna strategiczna linia kolejowa między Słowaczną a krajami sudeckimi przechodziła przez obcy obszar państwowy. Niemniej pod względem gospodarczym! Byłoby skneblowaniem ruchu towarowego między Słowaczną a Sudetami, który zależny byłby całkowicie od dobrej woli Polaków. Stan ten rzeczy musiałby wywołać sparaliżowanie całego życia gospodarczego republiki sudeckiej. Mógłby kto powiedzieć wprawdzie, że niebezpieczeństwo to usunięte być może przez układy handlowe. »Ostschlesier« jednak niema zaufania do umów międzynarodowych, zaznaczając, że są one bardzo chwiejną podstawą dla oparcia na nich życia gospodarczego.

Jakkolwiek obracać się będzie kwestyą tę, dojdzie się zawsze do wyniku jednego. Jak długo kolej koszycko-bogumińska posiada znaczenie dzisiejsze, niemożliwe jest rozwiązanie żadne, które mogłoby zadowolić Polaków i Czechów. Z tego wynika, że ta nieprzewidywana przeszkoda idei podziału odpada dopiero z chwilą, gdy kolej koszycko-bogumińska straci swe dzisiejsze znaczenie, t. zn. stworzoną zostanie linia kolejowa zastępcza, która nie będzie przecinać spornego obszaru, a zdoła odpowiedzieć wszelkim wymo-

gom komunikacji między Słowaczną a krajami sudeckimi. Chodzi tu w grę niejednokrotnie już rozważany problem nowej linii kolejowej, która by w przedłużeniu linii ostrawsko-frydeckiej prowadziła przez czeski obszar językowy do Żyliny na Słowacznę.

Autor uważa jednak projekt ten za wątpliwy do przeprowadzenia ze względu na trudności techniczne przeprowadzenia kolei przez dwa pasma górskie (a koleje alpejskie? — przyp. red.), a nadto ze względu, że budowa taka trwać musiałaby kilka lat. A co byłoby przez tych kilka lat? Czy mogłaby Czecho-Słowacy godzić się na granicę państwową taką, któraby ją choćby na kilka lat czyniła zależną od dobrej woli Rzeczypospolitej Polskiej?

Autor znowu wyraża niewiarę swą w umowę międzynarodową, któraby poręczała Czechom wszelkie bezpieczeństwo w tym względzie.

My patrzymy na to jednak inaczej. Umowy międzynarodowe mają dla nas znaczenie i już w tradycji polskiej leży uszanowanie i ścisłe ich przestrzeganie. Inne zresztą rozwiązanie kwestyi śląskiej jest niemożliwe. Czy ostatecznie cały Śląsk po Ostrawicę przypadnie Polsce, czy po ową rzekomą granicę etnograficzną, o której »Ostschlesier« mówi, w każdym razie linia kolejowa Bogumin—Cieszyn—Mosty musi należeć do Polski, czyli że Czesi prędzej czy później muszą zdecydować się na szukanie innego połączenia ze Słowaczną, o ile nie wystarczy im połączenie, jakie już mają na Słowacznę.

Kronika.

SPRZEDAŻ PARCELI BUDOWLANNYCH. Gmina miasta Cieszyna zamierza przeprowadzić sprzedaż kilku miejsc budowlanych, znajdujących się w trójkącie między kolejami nad Olzą, zakupionych z posiadłości Sięstrzonka. Warunki zakupna są: Natychmiastowe rozpoczęcie budowy małych domów mieszkalnych według przepisów, ogłoszonych w »Dzienniku Urzędowym l. 31 prefektury Wschodniego Śląska, złożenie kaucyi w wysokości, jaka budowa wymaga, która atoli może być pobrana według potrzeby i postępu budowy. Dodaje się, że parcele budowlane tylko w takim razie się sprzedają, jeżeli obszar pod 5 domów zabudowany będzie. Bliższe szczegóły co do planu parcelacyjnego, ceny sprzedaży i zakupna można się w gminnym urzędzie budowlanym dowiedzieć. Podania odpowiednie trzeba do dnia 10. maja do gminnego urzędu budowlanego wnieść. Wkońcu wskazuje się na ogłoszenia, dotyczące ustawy budowlanej i upodatkowania.

ULGI I POŻYCZKI NA BUDOWY DOMÓW MIESZKALNYCH. Prefektura dla Wschodniego Śląska zatwierdziła i ogłosiła w »Dzienniku Urzędowym« z dnia 7. kwietnia przez zastępców technicznych Wschodniego Śląska wypracowaną ustawę, dotyczącą ulg budowlanych i pożyczek budowlanych. Ulgi budowlane ustanawiają najprzód nazwę małych domów mieszkalnych. Pod nazwą mały dom mieszkalny rozumie się budynek co najwyżej o 2 piętrach (z wyjątkiem piwnic) o zabudowanej przestrzeni 160 m. kwadr. a o 110 m. kwadr. największej wymiary jednego pomieszczenia. Po określeniu nazwy mały dom mieszkalny trzeba uwzględnić albowiem dalekosięgające zwolnienia pożyczki etc., które są do tej nazwy dostosowane. Następują zwolnienia co do szerokości ulic, co ma osobliwe znaczenie przy odstąpieniu nowych kompleksów budowlanych. Dalsze ulgi dotyczą zmniejszenia grubości murów, wysokości pojedynczych pięter, ubikacji, schodów etc. Co ustawa o pozwolenie zaciągnięcia pożyczek wymaga, to ważnem jest, że osoby, które nową budowę rozpocząć zamierzają, stowarzyszenie budowlane utworzyć lub takiemu już istniejącemu przystąpić muszą. Te mogą w drodze dziedzicznego prawa budowlanego parcele budowlane na przeciąg 80 lat lub od obszarników wielkich przymusowo wynająć. Co się kapitału na bu-

dowę dotyczy, to będą pożyczki bezprocentowe na 5 lat udzielone, a po tym terminie 3 i pół proc. ob rachowane, a zwłaszcza przy małych domach mieszkalnych dla 1 rodziny w wysokości 90 procent — dla wszystkich innych domów 85 proc. kosztów budowy. Budynkom pierwszej kategorii przyznane będzie 24-letnie, a przy drugiej kategorii 18-letnie zwolnienie od płacenia wszelkiego podatku państwowego i dodatków gminnych. Te samo 18-letnie zwolnienie od podatków państwowych przyznaje się wszystkim domom prywatnym (nie zbudowane przez stowarzyszenia), jako też i nowozbudowanym lub przebudowanym budynkom, jeżeli przez to nastąpiło pomnożenie liczby mieszkań przy równoczesnem powiększeniu ogólnej przestrzeni mieszkalnej; uwolnienie przyznaje się od tej części, która przypada proporcjonalnie na nową przestrzeń mieszkalną. Pod zarządem stowarzyszeń budowlanych i od osób prywatnych sporządzone mieszkania nie podpadają pod przepisy ustawy o ochronie lokatorów i urzędów mieszkalnych. Czynsze mieszkalne w tych domach należy ustalić w porozumieniu z Urzędem mieszkaniowym i właścicielem domu. Zwolnienie od upodatkowania dotyczy tylko owych budynków, które aż do dnia 31. grudnia 1922 wygotowane będą.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 87/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA SZOTKA,

urodzonego dnia 21. sierpnia 1880, robotnika w Zaborzu pod l. 20 koło Strumienia, rodzice: Jerzy i Anna.

Wymieniony brał udział w roku 1918 w walkach na froncie włoskim w szeregach 13. pułku strzelców. Według zeznania jednego ze swych towarzyszy broni zmarł dnia 30. października 1918 podczas odwrotu od Piawy.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Szotkowej w Zaborzu l. d. 20 postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 12. lipca 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 8. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 101/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

RUDOLFA FÜSSEL,

urodzonego dnia 5. kwietnia 1883, magazyniera w Bielsku, przy ul. Józefa l. 43 zamieszkałego.

Wymieniony narukował z wybuchem wojny do pułku piechoty nr. 100 i dostał się dnia 24. października 1914 do rosyjskiej niewoli wojennej. Od czerwca 1916 niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Emilii Füssel w Bielsku przy ul. Józefa l. 67 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Rudolfa Füssla wzywa się, aby sawił się przed popisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 1. listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 67/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

FRANC. BASZCZYŃSKIEGO,

urodzonego dnia 15. maja 1886 w Wielkich Górkach, czeladnika stolarskiego w Jasienicy l. d. 162.

Wymieniony służył w pułku piechoty nr. 100 na froncie rosyjskim, gdzie dnia 10. sierpnia 1916 został ciężko ranny, tak, że według zeznania jednego ze swych towarzyszy broni dnia wspomnianego zmarł.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryi Baszczyńskiej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 26. lipca 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 26. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 99/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

SZCZEPANA FIBRICHA,

urodzonego dnia 25. grudnia 1880, robotnika w Skrzeczoni pod l. 11.

Wymieniony służył w pułku posp. ruszenia nr. 32 na froncie rosyjskim. Od dnia 1. listopada 1914 niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Agnieszki Fibrichowej w Skrzeczoni l. d. 77 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Skrzeczoni wiadomości o wymienionym.

Szczepana Fibricha wzywa się, aby stawiał się przed popisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 1. listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 72/20 (4). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA NOGI,

urodzonego dnia 2. kwietnia 1887, kowala w cegielnii w Skrzeczoni, l. d. 148.

Wymieniony służył w pułku artylerii nr. 6 na froncie rosyjskim, gdzie w październiku 1914 zachorował na cholere. Od tego czasu niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Noga w Skrzeczoni l. d. 13 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. przełożonemu gminy w Skrzeczoni wiadomości o wymienionym.

Jana Noga wzywa się, aby stawiał się przed popisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 1. listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 265 — Gen. IV. 190/1. — Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 24. kwietnia 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Zabrzeg.

Brzmienie firmy: Ludowa spółka spożywcza w Zabrzeżu, stowarzyszenie współdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

- dostarczanie członkom wszelkich artykułów żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łociowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. d.;
 - zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie tychże;
 - popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności.
- Stowarzyszenie ogranicza swoją działalność na członków.

Umowa stowarzyszenia (statut): Zabrzeg, dnia 4. kwietnia 1920.

Ogłoszenia będą wychodziły w dzienniku przez Radę nadzorczą do tego przeznaczonym.

Dyrekcja składa się z 4 członków. Członkami dyrekcyi są: Jan Wrzół, rolnik w Zabrzeżu, jako przewodniczący; Józef Puchała, kolejarz w Zabrzeżu, zastępca przewodniczącego; Ludwik Krzemppek, nauczyciel w Zabrzeżu, członek Dyrekcyi; Ludwik Distel, chałupnik w Zabrzeżu, członek Dyrekcyi.

Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcja.

Podpis firmy: Podpis za spółkę uskutecznia się w ten sposób, że pod firmą spółki przez kogokolwiek napisaną lub wydrukowaną kładzie podpis dwóch członków dyrekcyi.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 274 — Gen. IV. 192/1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 24. kwietnia 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Chybi.

Brzmienie firmy: Konsum pracowników kolejowych »Jedność« w Chybiu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Celem stowarzyszenia jest sprowadzanie środków żywności, odzieży, przedmiotów potrzebnych do gospodarstwa domowego (jak również towarów wszelkiego gatunku), a to drogą kupna, wytwarzania lub wyrabiania i sprzedawania tychże swym członkom za gotówkę, tudzież zachęcanie do oszczędności członków przez przyjmowanie i oprocentowanie wkładek. Sprzedawanie towarów nieczłonkom jest bezwarunkowo wzbronione.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 19. listopada 1919.

Ogłoszenia następują przez okólnik albo przez afisze w lokalu stowarzyszenia.

Zarząd składa się z 6 członków. Członkami zarządu są: 1. Dr. Jan Kobierski, lekarz kolejowy, prezes. 2. Ludwig Janik, podurzędnik kolejowy, zastępca prezesa. 3. Karol Schubert, adjunkt kolejowy, kasyer. 4. Franciszek Kobera, podurzędnik kolejowy, zastępca kasyera. 5. Franciszek Milik, adjunkt kolejowy, kontrolor. 6. Jan Czyłok, strażnik kolejowy, zastępca kontrolora, wszyscy w Chybiu.

Uprawnieni do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy uskutecznia się w ten sposób, że obok pieczęci stowarzyszenia umieszczają dwaj członkowie zarządu swe własnoręczne podpisy.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 236. Gen. IV. 186-1. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 15. kwietnia 1920.

Siedziba Stowarzyszenia: Skoczów.

Brzmienie firmy: Stowarzyszenie funkcyjny państwowych Skoczowa i okolicy dla zakupu artykułów pierwszej potrzeby, stowarzyszenie wpisane z ograniczoną poręką — Einkaufsvereinigung der Staatsangestellten für Skotschau und Umgebung, eingetragene Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Przedmiot przedsiębiorstwa: zaopatrzenie członków w środki żywności, tudzież odzież i wszelkiego rodzaju artykuły gospodarstwa domo-

wego przez zakupno, wytwarzanie lub przerabianie tych przedmiotów i zbyć tychże wyłącznie dla członków za gotówkę celem ułatwienia ich bytu materialnego i to szczególnie przez zakupy na wielką skalę.

Umowa stowarzyszenia (statut) z 20. marca 1920.

Udział wynosi 25 K i ma być złożony natychmiast przy przyjęciu. Ogłoszenia następują w wychodzących w Cieszynie czasopismach »Silesia« i »Wiadomości Cieszyńskie«.

Zarząd składa się z 9 członków. Członkami zarządu są:

Przewodniczący: naczelnik sądu Jan Antoni Zgórniak; zast.: sędzia dr. Waleryan Seidler; sekretarz kanc. sądu: Jan Waja; na skarbnika zarządca podatkowy Konrad Koppitz; na kierownika handlowego oficyał kanc. Fryderyk Knappek. Dalsi członkowie są: starszy zarządca skarb. Max Borowski, kanc. sądu. Wiktor Schiszka, nadstrażnik skarbowy; Marcin Zgrzebny i nadstr. skarb. Jan Seidl.

Uprawnieni do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: Zarząd podpisuje się w imieniu stowarzyszenia w ten sposób, że pod nazwą firmy stowarzyszenia, która może być drukowana albo przez kogokolwiek napisana, umieszczają przewodniczący albo jego zastępca i najmniej drugi członek swoje podpisy i to przewodniczący albo jego zastępca na lewo od podpisu drugiego członka. Jeżeli firmę podpisuje więcej jak dwóch członków, mają oprócz przewodniczącego podpisujący członkowie zarządu umieścić swoje podpisy na prawo obok tegoż przewodniczącego.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 15. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Zmiany firm.

Firm. 213. Rg. A. L. 501-3. Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach kupców pojedynczych.

W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsk.

Brzmienie firmy: Siegmund Moschkowitzsche Eisen- und Baumaterialienhandlung Siegfried Adler

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dotąd handel żelazem i materiałami budowlanymi.

Obecnie także handel i agentura rolniczych produktów, artykułów technicznych, maszyn, wozów, wchodzących w ten zakres materiałów, tudzież wykonywanie prac przy tychże.

Data wpisu: 30. marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 30. marca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Likwidacja stowarzyszenia.

Firm. 287 — Gen. II. 113/23. — Likwidacja stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 24. kwietnia 1920 przy stowarzyszeniu: Stowarzyszenie spożywcze w Olbrachcicach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką: Uchwałą Walnego Zgromadzenia dnia 18. kwietnia 1920 rozwiązano stowarzyszenie i zarządzono likwidację.

Likwidatorami są: Brzowska Karol, chałupnik w Stonawie ll. 303 i Fober Henryk, chałupnik w Olbrachcicach l. 95.

Wierzycieli tej spółki wzywa się zarazem, żeby się przy tejże zgłosili.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

RADA SZKOLNA POWIAT. W CIESZYŃNIE

L. s-407/1

dnia 19. kwietnia 1920.

K O N K U R S.

Przy 5-klasowej szkole ludowej męskiej w Cieszynie na placu Rudolfa z niemieckim językiem wykładowym są do obsadzenia dwie stałe posady nauczycielskie ze systemizowanymi poborami. Kompetujący na powyższe posady winni wnieść prośby z odpowiednimi załącznikami w drodze przełożonej Rady szkolnej powiatowej najpóźniej do 31. maja 1920 do Rady szkolnej miejscowej w Cieszynie.

Przewodniczący: w. z. Andres m. p.

Drukarnia »Dzielnictwa« w Cieszynie.

Przed nowym zamachem?

Cieszyn, 14. maja.

W ostatnich dniach rozwinęli Czesi szaloną agitację przeciw Komisji Międzynarodowej, specjalnie przeciw hr. de Manneville. Skutki ordynarnych zaczepek prasy czeskiej poznali członkowie Komisji częściowo w Orłowej, gdzie n. p. jeden z apaszów czeskich rzucił się z rewolwerem w rękę na pułkownika Bernezzo. To dopiero początek! Czesi odgrażają się publicznie, że Komisję wymiotą z Cieszyńskiego, że wojska alianckie wyrzucą. Na wojska te rzucili się już w Orłowej, Polskiej Ostrawie i Gruszowie.

Wszystko to przygrywka do powtórzenia historii dni przed najazdem styczniowym. Tak jak wówczas trąbią na alarm, że Polacy gromadzą siły zbrojne przeciw Czechom, tak jak wówczas krzyczą, że Polacy mordują Czechów. Tymczasem w Mor. Ostrawie ścignęli dywizję piechoty. Skonstatowano tam oddziały pułków 100, 54 i 28. Dzień w dzień przyjeżdżają do Cieszyna i Frysztatu dziesiątki rodzin polskich, które bandyci czescy pędzą z zagłębia ostrawskiego w jednej koszuli.

Hr. de Manneville jest niedołęga — twierdzą. Niema co czekać na plebiscyt, ale należy korzystać z uwiecznienia sił polskich na Wschodzie i nie oglądając się na koalicję, uderzyć na Cieszyńskie, zając je całe i tem samem postawić koalicję przed faktem dokonanym. Przecież »d,Anunzio zajął Rijekę a koalicja nic na to nie powiedziała«. Koła ostrawskie prą też całą siłą do zbrojnego zajęcia Księstwa Cieszyńskiego. W zagłębiu przygotowują całą parą teren. Całe zagłębie roi się od czeskich żołnierzy. Dniem i nocą krążą po wszystkich gminach patrole »straży ludowej« zbrojne w karabiny i rewolwery, zaprowadzono na nowo rewizję przechodniów. Starosta Baron wyjechał nagle do Pragi. Dlaczego? Podobnie Śląsk stoi w przededniu ważnych wypadków. Było przed najazdem styczniowym.

Sprawa waluty.

Dnia 12. b. m. odbyła się konferencja członków Rady Narodowej, polskich przedstawicieli sfery finansowych, przemysłowych i rolniczych, na której zajmowano się sprawą, wysuwanego przez Niemców projektu ostemplowania marek polskich na Śląsku Cieszyńskim. Po referacie i dłuższej dyskusji uchwalono następujące rezolucje:

I.

Wobec wciąż jeszcze ponawiających się usiłowań, aby postawić na swoim i uzyskać dla terytorium Księstwa Cieszyńskiego bądźto korzystniejszą relację wymiany koron na marki, bądź też ostemplowanie zaprowadzonej już marki polskiej, wprowadzić na to terytorium pieniądza neutralny, własną walutę dla prefektury wschodniej Śląska Cieszyńskiego, oświadczamy co następuje:

Ani jedno, ani drugie z powyższych rozwiązań nie jest możliwe. Odrzucamy je stanowczo, obstając przy tem, aby bez żadnych zmian pozostała obowiązującym pieniądzem obiegowym marka polska, albowiem:

1. przyznanie dla terytorium wschodniej prefektury Śląska Cieszyńskiego wyższego kursu wymiennego wywarłoby wpływ nie tylko na kwoty, które wymieniono w gotówce, ale pociągnęłoby za sobą również donośne skutki prawne w odniesieniu do pretensji hipotecznych i książkowych. Przyznanie takiego wyższego kursu byłoby różnicznym z wyodrębnieniem waluty śląskiej, musiałoby być ono połączone z przeliczeniem pretensji powyższego rodzaju, które musiały być oczywiście płacone w walucie śląskiej, a więc marką ostemplowaną. Pretensje te obliczyć należy na trzy miliardy marek, zatem do daru państwowego, wynikłego z przyznania lepszego kursu za gotówkę musieliby dłużnicy dopłacić wierzycie-

lom śląskim około tysiąc milionów marek. Szczególnie instytucje pieniężne na Śląsku, mając obecnie znaczne lokaty w bankach warszawskich, poznańskich i krakowskich, byłyby narażone na znaczne straty, a nawet zupełną ruinę. Prywatni dłużnicy śląscy płaciliby markę śląską z dochodów, otrzymywanych w marce śląskiej, ale dłużnicy nieśląscy, a takich wielką część ma w Małopolsce także, n. p. Bielska Kasa Oszczędności, musieliby do marki polskiej dopłacać agio (nadwyżkę) marki śląskiej, albo, wygrawszy proces, naraziliby instytucję wierzytelną na stratę w wysokości agia, jakie instytucja swym wierzycielom czyli właścicielom wkładek wypłacićby musiała.

2. Posiadacze Polskiej pożyczki państwowej z r. 1918, znajdujące się w posiadaniu drobnych kapitalistów Księstwa Cieszyńskiego w wysokości 40,000.000 mk., straciliby na tej pożyczce różnicę agia, otrzymując wypłatę w mniej wartościowej marce polskiej; względnie za swój patriotyzm i ofiarność wobec Państwa polskiego zostaliby dotkliwie ukarani, bo nie otrzymaliby zysku, płynącego z agia.

3. Stemplowanie marki polskiej, zamierzone na okres bardzo krótki przejściowy, bo ograniczając się do rozstrzygnięcia przynależności tego kraju, wywołałoby donośne skutki natury politycznej, walutowej i gospodarczej.

a) Osobna waluta śląska utrwaliłaby niepożądany pod względem politycznym separatyzm, którego nie chce ludność polska, stanowiąca olbrzymią większość tego kraju, a do którego dążą jedynie zdeklarowani zwolennicy polityki kapitalistycznej, niemiecko-ślązakowskiej.

b) Stemplowanie unicestwiłoby dążność do unifikacji, czyli ujednolajnienia waluty, bo stworzyłoby znowu dwie waluty, markę polską i markę stemplowaną o różnym kursie, co pobudziłoby znowu szaloną spekulację na różnicę kursu.

c) Posiadacze pożyczki polskiej z 1918. r. straciliby na niej około 12,000.000 mk., a polskie instytucje pieniężne, stowarzyszenia udziałowe, które same ulokowały w niej ponad 20,000.000 mk. kapitałów wkładowych, straciłyby na tem 6 mil. marek, czyli dwa razy więcej aniżeli posiadają własnego majątku, pociągając za sobą wielotysięczne rzesze członków związanych z nimi z nieograniczoną poręką.

d) Osobna waluta na małym terenie, w ilości z natury rzeczy ograniczonej chwilowym zasobem gotówki, przedłożonej do ostemplowania, wytworzyłaby niewątpliwie w krótkim czasie dotkliwy brak płynnej gotówki bez jakiegokolwiek możliwości jej zasilenia.

e) Agio marki stemplowanej wobec niestemplowanej utrudniłoby Polsce stosunki handlowe z zagranicą i pogorszyłoby tam kurs marki polskiej.

Ale tego właśnie chcą niemieccy szowiniści, niemieccy kapitaliści i czescy imperjaliści. Niemcy liczą na to, że ostemplowanie marki śląskiej przyniesie im z tej czy z tamtej strony, tak czy owak, olbrzymie zyski; przypadnie Śląsk Polsce, wykupi Polska od nich za drogie pieniądze stemplowane korony śląskie, których kurs czescy i niemieccy kapitaliści sztucznie przedtem podbijają; — zagarną Śląsk Czesi, będą musieli taksamo Niemcom haracz zapłacić. W każdym razie szkodę poniesie tylko Polska. Dlatego cała ludność polska, reprezentowana w Radzie Narodowej, wszystkie instytucje polskie sprzeciwiają się stanowczo myśli ostemplowania marki polskiej i stwarzania w ten sposób nowego niepożądanego fermentu, któryby oddalił Śląsk od Polski, a obniżając siłę techniczną marki polskiej, wyrządziłby nigdy niepowetowane szkody całemu narodowi polskiemu i Ojczyźnie.

II.

Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego, oraz przedstawiciele polskich instytucji finansowych, spółdzielczych i wytwórczych, rolnictwa, rękodzielnictwa i handlu, zwracają się do Ministerstwa Skarbu i Rządu polskiego z następującymi żądaniami:

1. Ukończenia jak najrychlej wymiany pozostałych odcinków austr. koron w Małopolsce i okupacji na marki polskie, gdyż obecny stan utrzymywania w obiegu korony obok marki przy utrzymaniu ustawowej relacji przeszkadza podnoszeniu kursu marki polskiej za granicą.

2. Stosowanie przyjętej powszechnie zagranicą, a także i na Śląsku zasady zapłaty za towary i surowce eksportowane z Polski w markach polskich, w stosunku do realnej gospodarczej wartości tego towaru zagranicą.

Usiłowania Śląska, idące w kierunku podniesienia kursu marki w drodze eksportu za markę, nie poparte przez całą Polskę, muszą pozostać bezskuteczne.

3. Uznając szkodliwość walutowego paska dla polskiej marki, wzywa się Rząd o wydanie zarządzeń, ukróćających dotychczasowy stan szkodliwy i w tym celu przesyłamy rozporządzenie Dyrekcyi Skarbu z dnia 11. maja 1920. r., wydane dla Śląska Cieszyńskiego.

4. Bezwzględny zakaz importu do Polski wszelkich towarów, wyrobów czy płodów, zagranicznych luksusowych, lub też dla ludności polski zbędnych.

Postanowienie Międzynar. Komisji w Cieszynie, ustalające postępowanie w sprawie reklamacji dotyczących uprawnienia do głosowania przy plebiscycie na Śląsku Cieszyńskim.

Celem rozstrzygnięcia (badania) reklamacji, dotyczących spisów osób uprawnionych do głosowania, ustanawia się przy Komisji Międzynarodowej w Cieszynie Komisję reklamacyjną, która będzie podzielona w razie potrzeby na kilka sekcji.

Art. 2.

W skład Komisji reklamacyjnej, względnie jej sekcji, wchodzi:

1. jeden członek Komisji Międzynarodowej, jako przewodniczący;

2. po dwóch przedstawicieli republiki polskiej i czesko-słowackiej, z których jeden musi być prawnikiem, a drugi występuje jako mąż zaufania.

Komisja Międzynarodowa sama wybierze członka Komisji; wyznaczy również przedstawicieli narodowości, na wniosek delegatów republiki polskiej i czesko-słowackiej.

Art. 3.

Wszystkie osoby, uprawnione do głosowania przy plebiscycie, mogą wносить reklamacje zarówno przeciw wpisaniu, jak i przeciw niewpisaniu na listy głosowania.

Art. 4.

Komisja reklamacyjna przyjmuje reklamacje tylko pisemne, wydaje poświadczenia ich odbioru i prowadzi protokół wniesionych reklamacji.

Art. 5.

Przedstawiciele obu narodowości mają głos jedynie doradczy. Delegat Komisji sam jeden orzeka o przyjęciu lub odrzuceniu reklamacji.

Art. 6.

Jeśli reklamacja jest wniesioną z powodu niewpisania na listę osób, uprawnionych do głosowania, reklamujący powinien dołączyć wszystkie dokumenta, potrzebne do wykazania uprawnienia do głosowania, lub udowodnić (stwierdzić), że nie zostały one wydane z winy władzy, obowiązanej do ich wystawienia.

Art. 7.

Jeśli reklamacja żąda skreślenia jakiegoś nazwiska z listy osób, uprawnionych do głosowania, to powinna ona być wniesiona w dwóch egzemplarzach. Komisja reklamacyjna zawiadomi osobę, której wykreślenia zażądano, przysyłając jej kopię reklamacji, z pouczeniem, iż przysługuje jej prawo złożenia piśmiennego oświadczenia w Komisji reklamacyjnej przeciwko wniesionej reklamacji do trzech dni po doręczeniu zawiadomienia.

Oświadczenia, wniesione po upływie tych trzech dni, nie będą uwzględnione, a Komisja reklamacyjna rozstrzygnie z urzędu, czy reklamacja była uzasadniona, czy nieuzasadniona, opierając się na zebranych wiadomościach.

Art. 8.

Orzeczenie Komisji reklamacyjnej będzie doręczone stronom piśmiennie za recepisem zwrotnym.

Art. 9.

Osobie interesowanej, t. j. wnoszącej reklamację, lub takiej, której wpisanie na listę zostało zaczerpnięte, przysługuje prawo odwołania się przeciw orzeczeniu Komisji reklamacyjnej do Komisji Międzynarodowej w Cieszynie do trzech dni od doręczenia orzeczenia. Komisja Międzynarodowa rozstrzygnie w ostatniej instancji, po wysłuchaniu przedstawicieli rządu polskiego i republiki czesko-słowackiej.

Rekurs należy wnosić piśmiennie i składać w Komisji reklamacyjnej, która wystawi poświadczenie odbioru.

Art. 10.

Reklamacje i rekursy, nieodpowiadające wymaganiom, lub wniesione po upływie oznaczonych terminów, nie będą przyjęte.

Czasu biegu pocztowego nie wlicza się. (Postlaufdauer wird nicht eingerechnet.)

Art. 11.

Komisja reklamacyjna wyłoży w swoim lokalu i trzymać będzie do dyspozycji publiczności przez 8 dni spis tych osób, które wpisane zostały na listę głosujących na skutek reklamacji, o czym zawiadomi publiczność.

Okres ośmiodniowy rozpocznie się od chwili, kiedy to zawiadomienie zostanie w gminie ogłoszone.

Równocześnie odpis tego spisu przesłany będzie przedstawicielom republiki czesko-słowackiej i rządu polskiego.

Przeciwko tym spisom uzupełniającym będzie dopuszczalny rekurs na piśmie do Komisji Międzynarodowej w Cieszynie do trzech dni po upływie terminu wyłożenia list uzupełniających. Rekurs ten należy wnosić w Komisji reklamacyjnej.

Art. 12.

Po załatwieniu reklamacji Komisja Międzynarodowa w Cieszynie zarządzi sprostowanie list głosowania i zawiadomi o tem przełożonych gmin, aby mogli ze swej strony przystąpić do sprostowania list głosowania, przechowywanych w gminie.

Art. 13.

Dzień, w którym rozpocznie się okres, przeznaczony na reklamacje, tudzież okres czasu, w którym reklamacje będą przyjmowane, będzie oznaczony osobnym rozporządzeniem Komisji Międzynarodowej.

Kronika.

Z KOMITETU KRAJOWEGO POMOCY DZIECIOM. Żywność z Misji amerykańskiej nadeszła, jednakże w mniejszej niż dotąd ilości. Wskutek wielkiego zapotrzebowania we wschodnich, zniszczonych częściach Polski, zastosowali Amerykanie wobec Śląska daleko idącą oszczędność, a to przez utrudnienie warunków otrzymania żywności. Nowymi warunkami otrzymania

żywności dla kuchni szkolnych są: Sporządzenie ponowne dokładnej imiennej listy dzieci, potrzebujących żywienia i zaopatrzenie tej listy w potwierdzenie lekarza, że dzieci wymienione są rzeczywiście niedożywiane. Bez tego świadectwa lekarskiego, wystawionego na podstawie badań dzieci, żywności bezwarunkowo się nie wydaje. Dlatego zadaniem Komitetów miejscowych w najbliższych dniach będzie sprowadzić lekarza do szkoły celem zbadania dzieci. Koszta pokryć musi Komitet miejscowy; Komitet krajowy ma jednak nadzieję, że dużo lekarzy podejmie się tego zadania ze względu na humanitarny cel akcji bezpłatnie albo też za zwrotem rzeczywistych kosztów. Gdyby sprowadzenie lekarza natrafiało na wielkie trudności lub było niemożliwe, wówczas należy zwrócić się do radcy dra Jana Pustówki, referenta sanitarnego krajowego w Cieszynie, który zbadanie zarządzi urzędowo. Spis dzieci, zaopatrzony w świadectwo lekarskie, przesłać należy do podpisanego, który wtenczas zawiadomi Komitet miejscowy, kiedy po żywność przyjechać należy. Wcześniejsze przyjeżdżania po żywność jest bezcelowe. Żywność wydawać się będzie na 30 dni po cenie 15 fen. za porcję, które złożą należy naprzód u podpisanego, gdzie otrzyma się asygnatę do magazynu. Od dzieci nie wolno pobierać więcej, jak 15 fen. za porcję. Koszta utrzymania kuchni pokrywa Komitet miejscowy; koszta te będą po przedłożeniu rachunków miesięcznie zwracane z Komitetu krajowego. Zupełne lub częściowe zwolnienie od opłaty nastąpić może jednak jedynie na rachunek Komitetu miejscowego, gdyż w zasadzie wszystkie dzieci powinny płacić. — Za organ wykonawczy dla kuchni polskich: Karol Buzek, inspektor szkolny powiatowy.

KONKURS na posady nauczycieli państwowej szkoły przemysłowej w Bielsku. Od początku roku szkolnego 1920-21, t. j. od września 1920 obsadzone będą w państwowej szkole przemysłowej w Bielsku następujące posady:

I. W zakładzie głównym z językiem wykład. niemieckim: 1. dwie posady nauczycieli geografii, historii i języka niemieckiego; 2. jedna posada nauczyciela przedmiotów kupieckich; 3. jedna prowizoryczna posada nauczyciela przedmiotów tekstylnotechnicznych; 4. jedna posada asystenta w przedmiotach mechano-technicznych i elektro-technicznych; 5. jedna posada asystenta w przedmiotach chemiczno-technicznych.

II. W paralełkach z językiem wykładowym polskim: 1. jedna posada nauczyciela geografii, historii i języka polskiego; 2. jedna posada nauczyciela matematyki, fizyki i chemii; 3. jedna posada nauczyciela przedmiotów chemiczno-technicznych; 4. dwie posady nauczycieli przedmiotów mechano-technicznych; 5. jedna posada nauczyciela przedmiotów mechano-technicznych i elektro-technicznych. Do punktu 1. i 2. potrzebna kwalifikacja dla szkół średnich, do 3.—5. kwalifikacja politechniczna. Podania, zaopatrzone należycie w dokumenta służbowe i wystosowane do ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego w Warszawie wnoszą należy w przepisanej drodze służbowej do Komisji szkolnej Księstwa Cieszyńskiego w Cieszynie w terminie do 15. czerwca b. r. Zamianowania nastąpią przed 15. lipca b. r.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu w Cieszynie w sprawie wykonania rozporządzenia Komisji Międzynarodowej w Cieszynie z dnia 19. kwietnia 1920, Dz. Urz. Prefekta »O« nr. 4, poz. 50, par. 7, ustęp 3, dotyczącego wymiany not koronowych emisji Banku austro-węg., będących w posiadaniu osób, zamieszkałych na Śląsku Cieszyńskim po zachodniej stronie linii demarkacyjnej z lutego 1919.

§ 1.

Dla osób narodowości polskiej, zamieszkałej na Śląsku Cieszyńskim po zachodniej stronie linii demarkacyjnej, ustalonej w lutym 1919 i dla

niepolskiej, zarobkującej po wschodniej stronie wyżej wymienionej linii demarkacyjnej, jako też dla ludności polskiej, zamieszkałej na zachód od linii z dnia 5. listopada 1919. r. wyznacza się czas do wymiany not koronowych w sztukach 10 K, 20 K, 50 K, 100 K i 1000 K, wyszczególnionych w § 2. rozporządzenia Dyrekcyi skarbu w Cieszynie z dnia 19. kwietnia 1920, Dz. Urz. nr. 4, poz. 51 od 17. maja do 20. maja włącznie.

§ 2.

Miejsca wymiany ustanawia się następujące:

1. Niemiecką Lutynię (Spółkowa Kasa oszcz. i pożyczek) dla osób miejscowości: Szonychel, Bogumin, Pudłów, Rychwałd, Wierzbica, Zabłocie, Poręba;

2. Frysztat (Tow. oszcz. i zal.) dla osób z miejscowości powiatu sądowego Polska Ostrawa i reszty miejscowości powiatu sądowego Frysztat z wyjątkiem Suchej Górnej, Suchej Średniej, Suchej Dolnej i Olbrachcic, a nadto dla ludności polskiej na zachód od linii z d. 5. listopada 1918.

3. Cieszyn (Urząd podatkowy) dla osób z Suchej Górnej, Suchej Średniej, Suchej Dolnej i Olbrachcic z powiatu frysztackiego i dla miejscowości powiatu sądowego cieszyńskiego z wyjątkiem Gut i Nieborów.

4. Trzyniec (stary budynek gminny) dla osób z Gutów i Nieborów powiatu sądowego cieszyńskiego i osób z miejscowości powiatu jabłonkowskiego.

§ 4.

Każda z osób, przedstawiających korony do wymiany ma podpisać stosowną deklarację (§ 8. rozp. Dyrekcyi skarbu Dz. urz. nr. 4, poz. 51), a nadto ma przedłożyć wiarygodne dowody, że noty koronowe nabyła w sposób legalny. Takimi dowodami mogą być arkusze płatnicze za zasiłki, wypłacane w koronach niestemplowanych z funduszy publicznych, potwierdzenia przedsiębiorstw przemysłowych, że dana osoba jest w tem przedsiębiorstwie zajęta i że płacę pobiera w koronach niestemplowanych, poświadczenia miejscowych komitetów obywatelskich i t. p.

§ 5.

Wiarygodność przedkładanych dowodów badać będzie ustanowiona przy każdej instytucji (brygadzie) wymieniającej komisja, składająca się z przewodniczącego i 4 członków jako zastępców odnośnych gmin.

Od orzeczenia komisji, która decyduje ostatecznie, nie ma odwołania.

§ 6.

Przepisy ogłoszenia Dyrekcyi skarbu z dnia 19. kwietnia 1920 w sprawie wymiany waluty na obszarze na wschód od linii demarkacyjnej z lutego 1919 mają również podczas wymiany niniejszym rozporządzeniem objętej pełne zastosowanie.

Cieszyn, dnia 11. maja 1920.

Pawłita, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu Księstwa Cieszyńskiego w sprawie zabezpieczenia podatku od spirytusu, wyrobów spirytusowych, wina i piwa, sprowadzonego do tej części terytorium Księstwa Cieszyńskiego, która leży na zachód od dawnej linii demarkacyjnej.

Celem zabezpieczenia podatku wewnętrznego od spirytusu, wyrobów spirytusowych, wina i piwa, przewożonego z terytorium Księstwa Cieszyńskiego, położonego na zachód od dawnej linii demarkacyjnej na obszar prefektury O, mają strony zgłosić zamierzony przewóz 24 godzin przedtem najbliższemu oddziałowi Straży skarbowej z podaniem ilości przywożonych, nazwiska firmy sprzedającej, oraz drogę, którą towar będzie transportowany i czasu, w którym w przybliżeniu towar przekroczy linię administracyjną, rozgraniczającą obie prefektury Księstwa Cieszyńskiego.

Oddział Straży skarbowej wyda stronie poświadczenie zgłoszenia, służące jako legitymacja. Nie stosujący się do powyższego zarządzenia będą według obowiązujących przepisów karani za przekroczenie o zatajenie podatku wewnętrznego.

Pawłita, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu w Cieszynie w sprawie wymiany not 10.000 K emisji banku austro-węgierskiego na marki polskie.

§ 1.

Stosownie do postanowień ustępu 4. § 2. rozp. Dyrekcji skarbu z dnia 19. kwietnia 1920, dz. urz. nr. 4, poz. 51, zarządza się wymiana not 10.000 K emisji banku austro-węgierskiego, zarejestrowanych przez Dyrekcyę skarbu w myśl rozporządzenia z dnia 12. marca 1920, l. 2008, na marki polskie wedle relacji, ustanowionej w § 2. rozporządzenia Komisji Międzynarodowej z 19. kwietnia 1920, dz. urz. nr. 4, poz. 50.

§ 2.

Posiadacze wymienionych w § 1. not mają się z nimi zgłosić w właściwych urzędach podatkowych celem ich wymiany na marki w dniach od 19. do 20. maja b. r. Przedkładane do wymiany noty należy przynieść uporządkowane według serii i numerów w arytmetycznym porządku.

§ 3.

Posiadaczom not 10.000 K, wyszczególnionych w § 1. zewala się, aby jeszcze przed terminem wymiany, składali je w tych instytucjach finansowych, w których posiadają własne rachunki żyrowe, na ten właśnie za zgodą odnośnej instytucji.

§ 4.

Po upływie wymienionego w § 2. terminu noty 10.000 K objęte niniejszym rozporządzeniem dodatkowo do wymiany nie będą przyjmowane.

Cieszyn, dnia 12. maja 1920.

Pawłita, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu w Cieszynie w sprawie obrotu obcymi walutami.

§ 1.

Na podstawie § 1. rozp. Komisji Międzynarodowej z dnia 19. kwietnia 1920, Dz. urz. nr. 4, poz. 50, zabrania się osobom fizycznym i prawnym z wyjątkiem uprawnionych banków i kantorów wymiany wszelkiego nabywania czy też sprzedaży obcych walut, przekazów i czeków zagranicznych względnie opiewających na zagranicę.

§ 2.

Osoby posiadające obecnie zagraniczne waluty, чеки lub przekazy na nie, mają w ciągu dni 8 od dnia ogłoszenia rozporządzenia niniejszego zgłosić je w Komisji walutowej Dyrekcji skarbu w Cieszynie, która w razie uznania koniecznej potrzeby pozostawi ją po zarejestrowaniu posiadaczowi, w przeciwnym razie wskaże instytucję, do której należy je odprowadzić.

§ 3.

Osoby, potrzebujące zagranicznych walut, mają swoje zapotrzebowanie zgłaszać również w Komisji walutowej Dyrekcji skarbu przy ewentualnem wskazaniu miejsca nabycia. O ile żądanie strony uzna się za uzasadnione, otrzyma ona pozwolenie na nabycie obcej waluty w danej instytucji lub innej.

§ 4.

Bankom i kantorom wymiany wolno nabywać wszelkie waluty obce, przekazy i чеки zagraniczne względnie opiewające na zagranicę, jednak za zgłoszeniem nabycia w Komisji walutowej Dyrekcji skarbu w Cieszynie w terminie 24 godzin. Sprzedaż jednak jest dozwolona tylko za zezwoleniem Komisji walutowej Dyrekcji skarbu.

§ 5.

Ilości nieprzekraczające 200 marek niem., 100 czesko-słowackich i 300 K niem.-aust. wolno bankom i kantorom sprzedawać bez uprzedniego pozwolenia Komisji walutowej Dyrekcji skarbu, jednak za zgłoszeniem sprzedaży z podaniem adresu nabywcy w Komisji walutowej w przedterminie 24 godzin.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają rygorom karnym § 26. wyżej cytowanego rozporządzenia Komisji Międzynarodowej w Cieszynie, przyczem przytrzymana waluta obca ma służyć na zabezpieczenie nałożyć się mającej kary pieniężnej.

Cieszyn, dnia 12. maja 1920.

Pawłita m. p.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 104/20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JÓZEFA GAJDY,

urodzonego dnia 30. marca 1885, górnika w Hażlachu pod ll. 67.

Wymieniony walczył w szeregach pułku piechoty obr. kraj. nr. 31 w r. 1914. na froncie rosyjskim, gdzie według zeznania jednego ze swych towarzyszy broni dnia 9. września 1914 pod Krasnikiem poległ śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć zarządza się na wniosek Joanny Gajdy w Hażlachu pod l. 67 postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 1. sierpnia 1920. r. albo sądowi, albo p. przełożonemu gminy w Hażlachu, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 105/20 (4). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

PAWŁA KRZYŻANKA,

urodzonego dnia 29. marca 1878, robotnika hutniczego w Łyżbicach.

Wymieniony służył w 31. p. p. obr. kraj. na froncie rosyjskim, gdzie według zeznań jednego ze swych towarzyszy broni dnia 21. listopada 1914. r. poległ śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Zuzanny Krzyżankowej w Łyżbicach l. d. 131 postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 4. sierpnia 1920. r. sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 4. marca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 84/20 (4). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA KOTRYSA,

urodzonego 21. czerwca 1883, syna Pawła i Anny, parobka w Dol. Lesznej.

Wymieniony służył w wojsku austriackim na froncie włoskim w pułku piechoty nr. 56. Ostatnią wiadomość o sobie przysłał dnia 1. lipca 1917. roku.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, nr. 128, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Kotrysovej w Dol. Lesznej l. d. 68 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego panu przełożonemu gminy w Dol. Lesznej wiadomości o wymienionym.

Jana Kotrysa wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 28. października 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 22. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 90/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA KALETY,

urodzonego dnia 1. października 1883, cieśli w Oldrzychowicach pod l. 272.

Wymieniony służył w 5. pułku strzelców pol. na froncie rosyjskim, gdzie w czasie ofensywy rosyjskiej w 1917. r. pod Koniuchami zginął.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Kaletowej w Nawsiu l. d. 106 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. dr. Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Jana Kaletę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 5. listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i wniosku, że małżeństwo uważać należy za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 1. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 100/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

LUDWIKA UCHYTYLA,

urodzonego dnia 17. sierpnia 1887, syna Jakóba i Maryi, czeladnika stolarskiego w Cieszynie.

Wymieniony poległ jako żołnierz w pułku piech. nr. 4. dnia 12. listopada 1915. r. na froncie rosyjskim śmiercią bohaterską, jak to ze strony jego towarzyszy broni doniesiono.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Uchylilowej w Cieszynie przy ul. Bobreckiej nr. 7 postępowanie celem udowodnienia śmierci, zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 28. lipca 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 28. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 107/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

PAWŁA KOTASA,

urodzonego dnia 14. kwietnia 1886, rodzice Jerzy i Zuzanna, robotnika hutniczego w Łyżbicach.

Wymieniony walczył w szeregach 100. pułku piech. w r. 1914. na froncie rosyjskim, gdzie w bitwie pod Iwangrodem, a to dnia 19. października 1914 zginął.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Zuzanny Kotasowej w Łyżbicach l. d. 18, postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. przełożonemu gminy w Łyżbicach wiadomości o wymienionym.

Pawła Kotasę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 4. listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 29. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 79/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA BOGUSIA,

urodzonego dnia 11. stycznia 1885, górnika w Czechowicach.

Wymieniony walczył w 13. pułku piech. na froncie rosyjskim. Od dnia 10. lipca 1915 r. niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Julii Bogusiovej w Czechowicach, l. d. 232, postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. przełożonemu gminy w Czechowicach wiadomości o wymienionym.

Franciszka Bogusia wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 5. listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 1. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 96/20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

RUDOLFA SKULINY,

urodzonego dnia 11. lipca 1886, rodzice Paweł i Ewa, fabrykanta instrumentów w Cieszynie.

Wymieniony służył w pułku piech. nr. 100 na froncie rosyjskim, gdzie według wiadomości dotąd niesprawdzonych dnia 6. września 1914 r. padł na placu bitwy pod Lublinem.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Zofii Skulinowej w Niem. Lutyni l. d. 430, postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 29. lipca 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 29. kwietnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 109-20 Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

PAWŁA WOJNARA,

urodz. dnia 22. grudnia 1882, czeladnika stolarskiego w Puńcowie, l. d. 46.

Wymieniony służył w 31. pułku piech. obr. kraj. na froncie rosyjskim, gdzie według wiadomości dotąd niesprawdzonych poległ dnia 22. listopada 1914 r. śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Zuzanny Wojnarowej w Puńcowie l. d. 46 postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 1. sierpnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 1. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 74-20—3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA DUDY,

urodzonego dnia 4. listopada 1895, syna chałupnika w Bielowicku, l. d. 27.

Wymieniony służył w 100. pułku piechoty na froncie rosyjskim, gdzie według zeznania jednego ze swych towarzyszy broni około dnia 15. lipca 1915 r. w miejscowości Kadników poległ śmiercią bohaterską.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1 ustawy z dnia 31. marca 1918, nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Maryanny Faruga w Bielowicku, l. d. 27, postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do poddania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Bielowicku wiadomości o wymienionym.

Franciszka Dudę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 5. listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 1. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 300 — Gen. IV. 194/1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 3. maja:

Siedziba stowarzyszenia: Wiślica.

Brzmienie firmy: Spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Wiślicy, stowarzyszenie zarejestrowane z nieogr. poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem spółki jest starać się o polepszenie bytu członka pod względem moralnym i maturalnym, a mianowicie:

- a) udzielać członkom pożyczek do gospodarstwa i przedsiębiorstw, o ile mają kredyt, zasługują nań i rzeczywiście go potrzebują i dostarczać potrzebnych do tego środków pieniężnych na podstawie wspólnej poręki; — szczególnie w połączeniu z odpowiednim zakładem hipotecznym postarać się o to, aby członkowie swoje długi hipoteczne, zaciągnięte na wyższą stopę procentową na takowe, a niższej stopie procentowej lub na hipoteki spłatne w jak najmniejszych ratach i za niewypowiedzialne mieć mogli;
- b) przez przyjmowanie wkładek na oszczędność dawać sposobność do lokowania zaoszczędzonych pieniędzy na procent;
- c) zazwyczaj z polecenia i na rachunek członków wspólnie zakupywać artykuły w gospodarstwie potrzebnem, jako też maszyny rolnicze i inne przybory w celu oddania tychże do używania członków;
- d) przystąpić do Związku spółek rolniczych w Księstwie Cieszyńskim i poddać się jego rewizji w całym zakresie działalności;
- e) popierać zawiązanie spółek zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 1-go marca 1920.

Ogłoszenia: Publiczne ogłoszenia ogłaszać będzie spółka na tablicy ogłoszeń spółki w Wiślicy lub zapomocą jednorazowego umieszczenia w „Gwiazdce Cieszyńskiej”.

Zarząd składa się z 5 członków. Członkami Zarządu są: Józef Nalewajka, właśc. gruntu nr. 4 w Wiślicy, jako przewodniczący; Franciszek Ciemała, właśc. gruntu nr. 5 w Wiślicy, jako zastępca przewodniczącego; Franciszek Tengler, zagrodnik nr. 3 w Wiślicy, członek zarządu; Antoni Kałuża, chałupnik nr. 42 w Wiślicy, członek zarządu; Jan Hałat, chałupnik nr. 30 w Wiślicy, członek zarządu.

Uprawniony do zastępstwa jest zarząd.

Podpis firmy: Podpis za spółkę uskutecznia się w ten sposób, że pod firmą spółki przez kogośkolwiek napisaną lub wydrukowaną kładzie swój podpis przewodniczący Zarządu lub jego zastępca, a nadto jeden z członków Zarządu.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Zmiany firm.

Firm. 324 — Gen. I. 483/39. — Zmiany, dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 8. maja 1920 przy stowarzyszeniu: Stowarzyszenie spożywcze „Postęp” w Karwinie, stowarzyszenie zar. z ogr. por., zmianę §§ 2., 5. a), b), d) i § 6. dotychczasowego statutu. Udział wynosi teraz 100 K.

Ponowny wybór dotychczasowego kasyera Karola Cotelda bierze się do wiadomości.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 8. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 305 — Ges. I. 283/22. — Zmiany, dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 3. maja 1920 przy stowarzyszeniu: Spółkowa Kasa oszczędności i pożyczek w Koszarzyskach, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką, następujące zmiany:

Wykreślono członka zarządu Jerzego Szopę z powodu śmierci, a wpisano nowego członka zarządu Pawła Szkatułę, chałupnika w Koszarzyskach l. 40.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 3. maja 1920.

Firm. 301 — Rg. A. II. 246/2. — Zmiany i dodatki, odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Perlberger & Schenker.

Filia zakładu głównego w Krakowie.

Dotychczasowy przedmiot przedsiębiorstwa: Handel szczawu krondorskiej i win.

Odtąd: handel szczawu krondorskiej, win i handel napojów wysokowych oraz hurtowny import i eksport artykułów zapotrzebowania.

Dzień wpisu: 30. kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 30. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 297 — Ges. I. 406/6. — Zmiany, odnoszące się do firmy już wpisanej. Dnia 3. maja 1920 przy firmie: „Gebrüder Deutsch”, w języku polskim: „Bracia Deutsch” z siedzibą w Bielsku wpisano następujące zmiany:

Zmiana przedmiotu przedsiębiorstwa na: „Hanf-, Flachs-, Jute und Vigognespinnerei, Leinen-, Jute- und Riemenweberei, Bienenfaden- und Seilerwarenfabrik”. W języku polskim: „Przędzalnia konopi, lnu, juty i wygoniu, tkalnia lnu, juty i rzemieni, fabryka szpagatu i towarów powoźniczych”.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Amortyzacje.

No. II. 297-20—3. Edykt o umorzenie papierów wartościowych.

Na wniosek firmy Sam. Blumenthal & Sohn we Fryszacie ogłasza się poniżej wymienione papiery wartościowe wnioskodawcy za zaginione, posiadaczów ich wzywa się, aby je w przeciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia w sądzie przedłożył, zaś inni interesowani przeciw wnioskowi wnieśli zarzuty.

W przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasokresu papiery te zosną uznane za pozbawione swej mocy.

Oznaczenie papierów:

Poświadczenie legitymacyjne nr. 2625, opiewające na 4535 K 15 h stacyi kolejowej Fryszta dyrekcyja kolei Kraków.

Sąd powiatowy we Fryszacie, oddz. II.
dnia 5. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Prenumerata:
mies. K 2.40.
Cena egz.
20 fen.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek
Tel. 130.

Wiadomości Cieszyńskie

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Ogłoszenia:
1-lin. wiersz
petitowy 1 M.
Administracja:
Cieszyn, Zamek

Nr. 25.

Cieszyn, 22. maja 1920.

Rok 2.

Quo vadis?

Cieszyn, 21. maja.

Biedny ten Śląsk nasz!

Przez sześćset lat niewoli obcej wytrwał i nie zatracił świadomości, że jest polskim, zamieniał to w dniach rozbitcia Austrii, opowiedział się jednomyślnie za swą Macierzą Polską. Ufny w zasady, ogłoszone przez Wilsona, pewnym był, że przynależność jego do Polski jest rzeczą zupełnie zrozumiałą i jasną.

Niestety znalazł się zdradziecki sąsiad, który chciał łapę wyciągnąć po ziemię piastowską jedynie z tego powodu, że kryje ona w swym łonie skarby olbrzymie. Na nic się zdały paragrafy Wilsonowe, na nic narodowość, węgiel śląski musi być nasz — rzekli Czesi — i w chwili ciężkiej dla Polski, zdradziecko na kraj nasz najechali. Spokojny i cichy chłop śląski, dzielny robotnik nasz padł ofiarą zaborczości »brata« Czecha, polała się krew polska.

Gwałt czeski usankcjonowali częściowo opiekunowie nasi w Paryżu, tworząc linię demarkacyjną i wydając tem samem dziesiątki gmin polskich i dziesiątki tysięcy dusz polskich na pastwę Czechom. Dało to początek chaosowi, który wkrótce zamienił się w anarchię dzięki zarządzeniom nowych suwerenów.

Plebiscyt! Spadło to słowo na nas po długich i przewlekłych pertraktacjach. Odetchnął lud śląski, spodziewając się, że rzeczywiście będzie mógł się wolno wypowiedzieć, że raz już skończy się jego katusze. Jakże srogo jednak zawiodł się lud śląski!

Zamiast przygotowań do plebiscytu, zasypali Śląsk nowi suwereni całą masą rozporządzeń, zmieniających do gruntu wszystkie urządzenia krajowe. Powstał silny chaos! Tymczasem Czesi ze znaną sobie brutalnością rzucili się na ludność polską w zagłębiu. W marcu rozpoczęli Czesi masowe rugi, katowanie ludzi naszych, niszczenie mienia robotnika polskiego. A lud polski cierpiał i czekał. Spodziewał się i żądał ochrony. Niestety suwereni nie wiedzieli, że baraki w Cieszynie i Oświęcimiu zapelniają się, że we Fryszacie i okolicy przybywa coraz więcej uchodźców z zagłębia — p. hr. Manneville oświadczył jednak, że w kraju... panuje spokój i porządek!

Wreszcie ludności tego było za dużo. Nie znajdując opieki u suwerenów, powołanych do tego, ludność chwyciła się samoobrony! Przed paru dniami wyrzucono po kilkanaście rodzin czeskich z Trzyńca, Skoczowa, Goleszowa, Jabłonkowa i t. d. I stała się rzecz zdumiewająca! Gdy tysiące rodzin polskich niszczyli Czesi i wyrzucali z zagłębia — nikt na to nie reagował. Gdy jednak wyrzucono w odwecie kilkanaście rodzin czeskich, p. hr. Manneville rzucił nam w twarz stan wyjątkowy. W zagłębiu mordują Czesi Polaków, wojska francuskie i włoskie bronią... hotelu pod Jeleniem, którego nikt nigdy nie zaczepiał. Tysiące rodzin polskich wyrzucono na bruk — w odpowiedzi dano nam stan wyjątkowy. Ludność polska, która jeszcze pozostała w zagłębiu, wystawiona jest nadal na niebezpieczeństwo mienia i życia.

Chaos i anarchia rośnie. Należy zapytać — dokąd dążysz Panie? W jaki sposób stan wyjątkowy ma uspokoić zagłębie, obronić ludność naszą przed gwałtaniami czeskimi, gdy dotąd w obronie tej ludności nic tam nie zrobiono.

Posel Zamorski świadczył w sejmie: Ja dziś publicznie z tego miejsca oskarżam p. hr. Manneville, że wiedział, do czego doprowadzi ta cała anarchia. Całe to nieszczęście, w jakim się Śląsk Cieszyński znajduje, jest wyłącznie jego winą!

Stan wyjątkowy w Księstwie Cieszyńskim.

ROZPORZĄDZENIE

Komisji Międzynarodowej, któremu zarządza się wyjątki od istniejących ustaw.

Komisja Międzynarodowa postanawia:

Ze względu na panujące niepokoje wewnętrzne w Księstwie Cieszyńskim, jak również ze względu na zajścia, zagrażające osobistemu bezpieczeństwu, Komisja Międzynarodowa w Cieszynie zawiesza po myśli ustawy z 5. maja 1869, dz. p. p. nr. 66, aż do odwołania postanowienia artykułów 8., 9., 10., 12. i 13. ustawy zasadniczej z 21. grudnia 1867, dz. p. p. nr. 142, skutkiem czego na całym obszarze Księstwa Cieszyńskiego (Śląska wschodniego) nabierają mocy obowiązującej wyjątkowe przepisy, zawarte w §§ 3. do 7. powołanej ustawy z dnia 5. maja 1869, dz. p. p. nr. 66.

Przekroczenia nakazów i zakazów, zawartych w §§ 3. do 7., jak również wydanych na podstawie tych przepisów przez władzę rozporządzeń i poleceń, oraz przekroczenia wydanych rozporządzeń policyjnych na podstawie § 8., będą karane po myśli § 9. tejże ustawy.

Rozporządzenie to obowiązuje od dnia 22. maja 1920.

Cieszyn, 19. maja 1920.

KOMISJA MIĘDZYNARODOWA:

Wilton.

Hr. de Manneville.

L. Borsarelli.

Yamada.

ROZPORZĄDZENIE

KOMISJI MIĘDZYNARODOWEJ

mające za przedmiot tymczasowe rozciągnięcie kompetencji Sądów wojskowych odnośnie do zbrodni względnie występów, popełnionych przez osoby cywilne.

Art. 1.

Sądownictwo karne nad osobami, które po dniu 22. maja 1920 dopuszczają się na terenie plebiscytowym zbrodni względnie występów wymienionych poniżej w artykule 2., zostaje oddane Wojskowemu sądowi międzynarodowemu w Cieszynie. Skład tego Sądu wojskowego i postępowanie obowiązujące zostaną ogłoszone odrębnym rozporządzeniem.

Art. 2.

Są to następujące zbrodnie względnie występk: zakłócenie spokoju publicznego (§ 65. ustawy karnej).

Bunt (§§ 68—72).

Rozruch (§§ 72—75).

Gwałt publiczny przez gwałtowne działanie przeciw zgromadzeniu przez Rząd, do rozbiórki spraw publicznych powołanemu, przeciw Sądowi lub innej Władzy publicznej (§§ 76, 77, 80), przez gwałtowne targnięcie się na osoby urzędowe lub niebezpieczne pogroźki względem tychże w sprawach urzędowych (§§ 81 i 82).

Gwałt publiczny przez gwałtowne najście na cudze dobro nieruchome (§§ 83, 84).

Gwałt publiczny przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności po myśli §§ 85, b, c, 86, 87, 88.

Gwałt publiczny przez złośliwe uszkodzenie telegrafów rządowych, § 89.

Nieuprawnione ograniczenie osobistej wolności człowieka, § 93, 94.

Wymuszenie i niebezpieczne pogroźki, § 98, 99, 100.

Morderstwo, §§ 134—138.

Zabójstwo (§§ 140—142).

Ciężkie uszkodzenie ciała (§§ 143, 152 do 157).

Podpalenie, §§ 166 do 168.

Rabunek, §§ 190—196.

Występki i zbrodnie z ustawy o środkach wybuchowych z dnia 27. maja 1885, nr. 134, Dz. ust. państw. §§ 3, 4, 5, 6, 8 i 9.

Pomoc do zbrodni wyżej wymienionych §§ 3, 4, 5, 6, 8 i 9.

Pomoc do zbrodni wyżej wymienionych §§ 211 do 219 ustawy karnej.

Komisja Międzynarodowa.

M. de Manneville, F. B. Wilton, L. Borsarelli, S. Yamada.

Cieszyn, dnia 19. maja 1920.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 108-20. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA BUJOKA,

urodz. dnia 24. maja 1891, kantorzysty w Cieszynie.

Wymieniony pełnił służbę w szeregach 100. pułku piech. na froncie włoskim, poległ według niesprawdzonego dotąd doniesienia urzędowego dnia 22. lipca 1915. r. śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Heleny Bujokowej w Cieszynie, Rynek Wyższy 1. 12, postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 12. sierpnia 1920 sądowi udzielono wiadomości a zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,

dnia 12. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 118-20—3. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

FRANCISZKA WALECZKA,

urodzonego dnia 26. października 1878, chałupnika w Mnichu 1. 18.

Wymieniony pełnił służbę w 31. pułku piechoty obrony kraj. na froncie włoskim, zmarł według wiadomości dotąd niesprawdzonych oraz według zeznań jednego ze swych towarzyszy broni dnia 17. lutego 1919 r. w niewoli wojennej.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Waleczek w Mnichu 1. 18 postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 14. sierpnia 1920. r. sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,

dnia 14. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 94-20. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA WISZCZÓRA.

urodzonego dnia 3. maja 1887. r., robotnika kolejowego w Mostach koło Jabłonkowa l. 59.

Wymieniony, pełniąc służbę od dnia 7. października 1914 na froncie rosyjskim w szeregach 31. pułku obrony krajowej, zaginął według doniesienia komendy przed dniem 27. maja 1915. r. Od tego czasu niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1 ustawy z dnia 31. marca 1918. nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Ewy Wiszczór w Mostach koło Jabłonkowa l. 59 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego.

Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. Drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Jana Wiszczóra wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 18. listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 12. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 103-20—3. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA ZAGÓRY.

urodzonego dnia 29. listopada 1883 w Rzece, l. d. 1. Wymieniony służył w szeregach 8. pułku piechoty na froncie serbskim, gdzie według urzędowego doniesienia z dnia 22. września 1914. r. poległ pod Jabłonią w Serbii śmiercią bohaterską.

Gdy zatem jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryanny Zagórowej w Rzece, l. d. 1, postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 17. sierpnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 17. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 69-20—5. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA MOJEŚCIKA.

urodzonego dnia 17. lipca 1884, syna Jana Mojeścika, siedlaka w Małych Górkach, l. d. 6.

Wymieniony z rozpoczęciem wojny światowej został do wojska austriackiego asenterowany i przydzielony jako szeregowiec do pułku 109, w którym walczył na froncie rosyjskim. Od dnia 28. sierpnia 1914. r. niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z d. 31. marca 1916. nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Joanny Mojeścik w Wielkich Górkach, l. d. 126, postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego panu drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Józefa Mojeścika wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 11. listopada 1920. r. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 5. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 97-20—3. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ANDRZEJA STEKLA.

urodzonego dnia 24. L. 1888, ślusarza u firmy dz. G. Josephyego w Bielsku.

Wymieniony dostał się 1918. r. jako artylerzysta 2. pułku art. fest. na froncie włoskim do niewoli wojennej, gdzie według zeznania jednego ze swych towarzyszy broni dnia 25. listopada 1918. r. w szpitalu Ospedale de Campe zmarł.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Zuzanny Stekla w Komarowicach l. d. 12 postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 17. sierpnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 17. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 102/20 (2). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ANDRZEJA WELSZERA.

urodzonego dnia 10. października 1883, kowala w Jabłonkowie l. d. 78.

Wymieniony walczył w szeregach 100. p. p. piech. na froncie rosyjskim, gdzie według doniesienia dotąd niesprawdzonego dnia 4. września 1916 r. pod Hnilczem poległ śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Welszerowej w Puńcowie, l. d. 103, postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się publicznie wezwanie, aby do dnia 5. sierpnia 1920 r. sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 5. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 110-20—3. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA MARKA.

urodzonego dnia 26. lipca 1899, robotnika hutniczego w Łyżbicach, l. d. 65.

Wymieniony służył w r. 1918. na froncie włoskim, gdzie według zeznania jednego ze swych towarzyszy broni dnia 24. października 1918. r. poległ śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Alojzy Markowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 3. sierpnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 3. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm

Firm. 323 — Rg. C. l. 357/1. — Wpis spółki z ograniczoną odpowiedzialności. Wpisano do rejestru dnia 7. maja 1920:

Siedziba firmy: Bielsko:

Brzmienie firmy: Międzynarodowe Towarzystwo handlowe Pax, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, po niemiecku: Internationale Handelsgesellschaft »Pax«, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, po francusku: Société commerciale internationale »Pax«, société à responsabilité limitée, po angielsku: International commercial society »Pax« of limited liability.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest handel, w szczególności import i eksport towarów wszel-

kiego rodzaju, oraz wykonywanie wszelkich interesów, mających związek z temi czynnościami, zakładanie i prowadzenie wszystkich w związek z nimi będących ubocznych i pomocniczych przemysłów, zakładów i interesów w kraju i za granicą, przystępowanie w charakterze wspólnika istniejących lub powstających przedsiębiorstw, towarzystw akcyjnych, wogóle wykonywania wszystkich prawnie dozwolonych interesów.

Wysokość kapitału zakładowego 1.106.000 K które w gotówce zapłacone są.

Zawiadowcy: Zygmunt Frankel, przemysłowiec w Bielsku, Schiesshausstrasse 25 i Aleksander Sławański, prokurator w Krakowie, Wielopole 15.

Uprawnieni do zastępstwa i podpis firmy: firmę spółki podpisywać będą zawsze dwaj zawiadowcy kolektywnie w ten sposób, że pod brzmieniem firmy wypisanem, lub stampila wyciśniętą nazwisko swe podpiszą. Do oświadczeń woli zawiadowców za spółkę, potrzeba współdziałania większości zawiadowców, zresztą obecnie jednomyślnością.

W razie ustanowienia jednego lub więcej prokuratorów firmę spółki podpisywać będzie kolektywnie albo jeden zawiadowca łącznie z prokuratorystą, albo dwaj prokuratorzy w ten sposób, że obaj pod brzmieniem firmy nazwiska swe podpiszą prokuratorzy dodatkami prokura oznaczającym.

Spółka opiera się na kontrakcie spółki z daty Kraków, dnia 13. marca 1920, l. resp. 18.869.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 7. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Amortyzacje.

T. 44-20—2. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Pawła Kality, właściciela gruntu w Brzezówce, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć. Wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia płatności wierzytelności przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznały sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka wkładowa i udziałowa chrześcijańskiej kasy oszczędności i zapomogi w Cieszynie nr. 394. ks. głównej nr. 87, opiewające na udział w kwocie 50 K i oszczędność 49 K 78 h.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 5. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Ogłoszenie konkursu.

Przy pięcioklasowej publicznej szkole ludowej z językiem wykładowym polskim w Sibicy obsadzoną będzie posada

stałego nauczyciela

Podania wnosć należy do Rady szkolnej miejscowej w Sibicy w drodze swojej Rady Szkolnej powiatowej do 15. czerwca b. r.

W Cieszynie, dnia 15. maja 1920.

Rada Szkolna powiatowa.

Ogłoszenie konkursu.

Przy 3-klasowej szkole ludowej I. z językiem wykładowym polskim w Cierlicku obsadzoną będzie posada

stałego nauczyciela względnie stałej nauczycielki

z poborami ustawowymi.

Podania wnosć należy do Rady szkolnej miejscowej w Cierlicku w drodze swojej Rady Szkolnej powiatowej do 20. czerwca 1920.

W Cieszynie, dnia 20. maja 1920.

Rada Szkolna powiatowa.

Prenumerata:
mies. Mk. 2.50.
Cena egz.
60 fen.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek
Tel. 130.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lam. wiersz
petitowy 1 M.
Administracja:
Cieszyn, Zamek

Wychodzą dwa razy w tygodniu.

Nr. 26.

Cieszyn, 29. maja 1920.

Rok 2.

Z powodu podrożenia materiałów drukarskich i płac personelu drukarni podnosimy prenumeratę miesięczną na 2 marki 50 fen.

Cena numeru pojedynczego wynosi 60 fen.

Administracja.

Karyera p. Hochelbera.

Cieszyn, 29. maja 1920.

Pan Hochelber wziął sobie za zadanie życiowe zostać prezydentem sądu w Cieszynie. Każdy środek, który prowadził do osiągnięcia tego celu, był dobry — chciał go osiągnąć, choćby po trupach. Jeszcze za istnienia Austrii trzymał stalez władzą i łasił się koło prezydenta Harbicha, aby sobie lokajstwem wysłużyć posadę prezydenta sądu. Koledzy jego Niemcy strzegli się **CIESZYŃSKA**, bo był człowiekiem niebezpiecznym.

Po przewrocie w Austrii, kiedy p. Harbich został faktycznie z posady prezydenta usunięty, postanowił sobie p. Hochelber zrobić karierę w państwie polskim. Jemu rząd państwa polskiego oddał w październiku 1918 kierownictwo sądu. On złożył przysięgę na wierność państwu polskiemu i on odbierał przysięgę wierności państwu polskiemu w zastępstwie rządu polskiego od urzędników Polaków i Niemców. W miesiącach październiku, listopadzie i grudniu 1918 przysyłał sprawozdania *pro-polsku* do prezydium sądu krajowego wyższego w Krakowie.

Kiedy w styczniu 1919 Rada Narodowa powierzyła kierownictwo sądu okręgowego p. drowi Bocheńskiemu, był p. Hochelber *polskim* wiceprezydentem sądu okręgowego w Cieszynie. Zapewniał on zawsze o swym przywiązaniu do państwa polskiego i twierdził, że wie, iż państwo polskie więcej dać może, niż państwo czeskie.

Pana Hochelbera zasady są atoli wiotkie i zmieniają się za podmuchem wiatru, tak jak kręci się trzcina lub sitowie w miarę podmuchu wiatru. Skoro tylko Czesi zajęli Cieszyn, z końcem stycznia 1919, p. Hochelber okazał się zaraz patriotą czeskim. Bez wszelkich skrupułów złożył przyrzeczenie wierności państwu czeskiemu, ba nawet wywierał presję i używał całego wpływu swego, aby urzędników sądu okręgowego namówić do złożenia przysięgi na rzecz Czechów. Kiedy urzędnicy żądali tylko małej zwłoki, naglił ich do szybkiego oświadczenia się za Czechami. p. Hochelber bowiem zmienia złożenie przysięgi tak łatwo, jak ktoś inny n. p. rękawiczki.

Po opuszczeniu Cieszyna przez Czechów p. Hochelber nakłaniał Harbicha wszelkimi sposobami, ażeby czynił opozycję rządowi polskiemu. Kiedy potem Komisya międzynarodowa poruciła kierownictwo sądu p. drowi Bocheńskiemu i dała wskazówkę p. Hochelberowi, aby zachorował, p. Hochelber wziął urlop, bawił na nim przez rok, pobierał przez cały ten czas pieniądze z rządu polskiego, a tymczasem pilnie się uczył po czesku i spiskował z Czechami przeciw Polakom. Nareszcie z przyjazdem Komisji osiągnął cel swojego życia, dla osiągnięcia którego łamał przysięgi, zdradzał kolegów, nie przebiegał w środkach. Odtąd zaczyna już urzędowanie robotę wszelkimi siłami przeciw społeczeństwu polskiemu. Komisya, sprzyjająca Czechom, ustanowiła go swoim stałym doradcą. Przy naradach

z Komisją nie zachował on nigdy bezstronności, jaką się powinien odznaczać sędzia, lecz dawał jej dorady prawne, godne zapalonego agitatora czeskiego, a nawet, bojąc się, aby go Czesi nie posadzili o brak patriotyzmu, przeszedł w swoich metodach najgorętszego Czechą.

Komisya na jego wniosek zgodziła się na przydzielenie do sądu okręgowego 6 sędziów czeskich, potem przeprowadził w Komisji uchwałę, że Komisya pozwoliła, nie przestrzegając w tym wypadku swojej suwerenności, na którą się zawsze powołuje, że rząd czeski zamianował w Cieszynie 5 sędziów niemieckich, którzy dotąd służyli Polsce, sędziami czesko-słowackimi. Tylko podstępemu wpływowi p. Hochelbera przypisać to należy, że Komisya mogła się zgodzić, ażeby na terytorium Śląska Cieszyńskiego, administrowanemu suwerennie przez Komisję, rząd obcego państwa mianował sędziów.

Pan Hochelber, wyłączny doradca prawny Komisji nie tylko dla spraw czeskich, ale i dla spraw polskich, jest autorem ustaw wyjątkowych co do zaprowadzenia na Śląsku Cieszyńskim sądów wojskowych nad osobami cywilnymi co do ograniczenia zasadniczej wolności obywatelskiej, jak zniesienie wolności prasy i zniesienie wolności zgromadzeń.

Pan Hochelber jest tym Machiawelem przy Komisji, który jej podszeptuje wydawanie zarządzeń natury despotycznej a które wykopują przepaść pomiędzy Komisją a społeczeństwem polskiem. Pan Hochelber nakłonił Komisję do żądania przysięgi wierności od urzędników. Cel tego złego zarządzenia Komisji jest jasny. Pan Hochelber chciał, aby przez wykonanie nowych przysięg zatarło się to wrażenie, że dla niego wykonanie przysięg jest niczem innem, jak dla innego zmiana rękawiczek.

Pan Hochelber, by zemścić się na Polakach, że go nie zamianowali prezydentem sądu, bo w tym wypadku byłby się stał patriotą polskim, postanowił użyć całego swego machiawelskiego sposobu myślenia, aby sąd w Cieszynie czeczizować. Pan Hochelber, który zapewniał Polaków o szczerej swej sympatii, teraz już mówi o sobie *»my Czesi«*, p. Hochelber bowiem, jak zdradził Polaków, zdradzi i Niemców, jeżeli tego tylko jego karyera, której osiągnięcie jest jedyną jego zasadą moralną — wymagać będzie.

Spółeczeństwo polskie zapisze sobie jego nazwisko w szeregu wrogów o nikczemnym charakterze.

Kronika.

MINISTER APROWIZACJI W CIESZYŃSKIE. W dniu 21-go maja wieczorem, minister aprowizacji, p. Śliwiński, w towarzystwie wyższych urzędników ministerstwa, Stoińskiego, Rogo i Pogorzelskiego przybył do Cieszyna w celu rozpoczęcia prac bezpośredniego wglądu w potrzeby ludności kraju. Na spotkanie p. ministra aprowizacji wyjechali do Bielska p. prekt Żurawski oraz członek Rady Narodowej p. dr. Kunicki. Na dworcu w Cieszynie powitali p. ministra przedstawiciele Rady Narodowej i wszystkich władz lokalnych w Cieszynie. W dniu 23. maja p. minister aprowizacji złożył wizyty Komisji Międzynarodowej, Radzie Narodowej i p. Prefektowi oraz zwiedził Krajowy Urząd gospodarczy. Następnie przyjmował w prefekturze deputacje urzędów i przedstawicieli różnych korporacji, omawiając z nimi cały szereg gospodarczych spraw pierwszorzędnej wagi. Po krótkiej

przerwie, podczas której Rada Narodowa podejmowała p. ministra obiadem, p. minister zwiedził huty i Dom robotniczy w Trzyńcu. O godz. 6. wieczorem odbyła się konferencja z prasą, na której p. minister omówił cele swego objazdu i projekty dalszych zarządzeń, następnie posiedzenie Rady aprowizacyjnej. W dniu 23. p. minister aprowizacji w asystencji towarzyszących mu urzędników wyjechał samochodem w dalszy objazd centrów administracji terenów plebiscytowych, przyplebiscytowych i Małopolski.

NIESMACZNY DOWCIP. Jedno z pism krakowskich ogłasza dzisiaj jako sensację, że »hr. Manneville rozmyślnie prowokuje wojnę na zachodzie, aby odciążyć front bolszewicki«. Nad całym artykułem przechodzimy z uśmiechem do porządku dziennego. Prasa śląska ustawicznie walczy z p. Manneville i walczyć z nim nie przestanie, dopóki Komisya nie zmieni wobec nas swego postępowania. Insynuacji my się jednak w walce nie chwycimy, bo nie chcemy obniżać tonu, który poważna prasa zawsze jamować powinna.

DO WSZYSTKICH KIEROWNICTW SZKÓŁ I ZARZĄDÓW DOMÓW SIEROT NA ŚLĄSKU. Zarząd główny Polskiego Związku ochrony dzieci i opieki nad młodzieżą na Śląsku uprasza, aby Szan. Kierownictwa, względnie Zarządy domów sierot wyszukały dzieci chore, potrzebujące koniecznie kuracji w zakładzie kąpielowym w Darkowie i wezwwały rodziców chorych dzieci do udania się z dziećmi do jednego z poniżej podanych lekarzy celem zbadania stanu zdrowia dziecka i wypełnienia kwestyonariusza. Wypełnione kwestyonariusze lekarz wysłać do Zarządu głównego Polskiego Związku ochrony dzieci i opieki nad młodzieżą na Śląsku (Cieszyn, Dom Narodowy, II. p.), który Kierownictwa, względnie Zarządy lub wprost rodziców w najkrótszym czasie zawiadomi, które dzieci przyjęto na kurację. Zakład kąpielowy będzie w miarę opróżnionych miejsc powoływał dzieci na kurację. — Lekarze, którzy z ramienia Związku będą dzieci badali: w Czechowicach (szyb »Silesia«) dr. Barabasz; w Chybiu dr. Kobierski; w Skąpczowie dr. Schenker; w Cieszynie (szpital SS. Elżbietanek) dr. Filasiewicz Bolesław; w Jabłonkowie dr. Grześ; w Karwinie dr. Olszak Wacław; we Fryszacie dr. Król Ludwik; w Trzyńcu dr. Hnatyszak; w Suchej Górnej: dr. Michejda Tadeusz; w Golezowie dr. Dub. Prosimy o pospiech, ponieważ termin do 2. czerwca 1920. — Za Polski Związek ochrony dzieci i opieki nad młodzieżą na Śląsku: Bogusław Heczko, prezes; Emil Sznapka, sekretarz.

UKARANIE Z POWODU NIETRZYMANIA SIĘ PRAW RELACJI 100 K = 70 MAREK NA SZKODĘ KUPUJĄCYCH. Dyrekcyja okręgu skarbowego w Cieszynie ukarała za przekroczenie rozporządzenia Międzynarodowej Komisji w Cieszynie z dnia 19. kwietnia z powodu zaprowadzenia polskiej waluty markowej jako jedynego prawnego środka płatniczego na wschód linii demarkacyjnej z lutego 1919, położonym obszarze Śląska wschodniego następujących kupców, zamieszkałych w Cieszynie: Piekarza Pawła Czmielę, 24 godzinnym aresztem i grzywną 5000 marek pol.; piekarza Ottona Türka 24-godzinnym aresztem i grzywną 5000 mk.; piekarza Ferdynanda Glesingera 24-godzinnym aresztem i grzywną 8000 mk.; cukiernika Rudolfa Bartha trzydniowym aresztem i grzywną 12.000 mk.; gospodźskiego Alojzego Szopfa dwudniowym aresztem i grzywną 5000 mk.; kupca Izaka Amsterdama dwudniowym aresztem i grzywną 10.000 mk.; kupca Jakóba Skrobanka grzywną w wysokości 5000 marek.

CENY NA BYDŁO. Według rozporządzenia Krajowego Urzędu gospodarczego będą następujące ceny od dnia dzisiejszego prawomocne: bydło rógate za 1 kg żywej wagi 25 mk.; cielęta za 1 kg żywej wagi 21 mk.; świnię tuczoną za 1 kg żywej wagi 60 mk.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIE

Międzynarodowej Komisji Plebiscytowej w Cieszynie, dotyczące zmiany taryfy klas płacy według ustawy z dnia 20. listopada 1917, dz. u. p. 457.

§ 1.

Na miejscu § 6 ustawy z dnia 30. marca 1888, dz. u. p. l. 33, odnoszącego się do ubezpieczenia na wypadek choroby robotników według ustawy z dnia 20. listopada 1917, dz. u. p. l. 457, obowiązują następujące postanowienia:

W razie niezdolności do pracy chorego wynosi zasiłek na wypadek choroby, zaczawszy od trzeciego dnia choroby:

w klasie płacy I. 1 M. 80 f., w kl. płacy II. 3 M. w klasie płacy III. 4 M. 20 f., w klasie płacy IV. 5 M. 40 f., w klasie płacy V. 6 M. 60 f., w klasie płacy VI. 8 M. 40 f., w klasie płacy VII. 10 M. 80 f., w klasie płacy VIII. 13 M. 20 f., w klasie płacy IX. 15 M. 60 f., w klasie płacy X. 18 M., w klasie płacy XI. 20 M. 40 f., w klasie płacy XII. 24 M.

§ 2.

Na miejscu § 7. ustawy z dnia 30. marca 1888, dz. u. p. l. 33, według brzmienia ustawy z dnia 20. listopada 1917, dz. u. p. l. 457, obowiązują następujące postanowienia:

W celu ubezpieczenia rozdziela się ubezpieczonych stosownie do zarobku według następującego szematu:

Dla zarobkujących dziennie:
Grupa zarobkowa I. do 400 M., II. ponad 400 do 600 M., III. ponad 600 do 800 M., IV. ponad 800 do 1000 M., V. ponad 1000 do 1200 M., VI. ponad 1200 do 1600 M., VII. ponad 1600 do 2000 M., VIII. ponad 2000 do 2400 M., IX. ponad 2400 do 2800 M., X. ponad 2800 do 3200 M., XI. ponad 3200 do 3600 M., XII. ponad 3600 M.

Dla zarobkujących tygodniowo:
Grupa zarobkowa I. do 2400 M., II. ponad 2400 do 3600 M., III. ponad 3600 do 4800 M., IV. ponad 4800 do 6000 M., V. ponad 6000 do 7200 M., VI. ponad 7200 do 9600 M., VII. ponad 9600 do 12.000 M., VIII. ponad 12.000 do 14.000 M., IX. ponad 14.000 do 16.800 M., X. ponad 16.800 do 19.200 M., XI. ponad 19.200 do 21.600 M., XII. ponad 21.600.

Dla zarobkujących miesięcznie:
I. do 100 M., II. ponad 100 do 150 M., III. ponad 150 do 200 M., IV. ponad 200 do 250 M., V. ponad 250 do 300 M., VI. ponad 300 do 400 M., VII. ponad 400 do 500 M., VIII. ponad 500 do 600 M., IX. ponad 600 do 700 M., X. ponad 700 do 800 M., XI. ponad 800 do 900 M., XII. ponad 900 M.

Płaca ustawowa wynosi dziennie:
Grupa zarobkowa I. 300 M., II. 500 M., III. 700 M., IV. 900 M., V. 1100 M., VI. 1400 M., VII. 1800 M., VIII. 2200 M., IX. 2600 M., X. 3000 M., XI. 3400 M., XII. 4000 M.

§ 3.

Znosi się § 9. ust. 1 w brzmieniu: dziennie 5 K 50 h i ust. 2. ustawy z dnia 30. marca 1888, dz. u. p. l. 33, według ustawy z dnia 20. listopada 1917, dz. u. p. l. 457.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. czerwca 1920.

Kasy chorych powinny w myśl tego rozporządzenia swoje statuty zmienić, o ileby się to do 1. 8. b. r. nie stało, wtedy będą potrzebne zarządzenia w drodze urzędowej wydane.

Pracodawcy powinni najpóźniej w tydzień po 1—6 1920 przedłożyć kasom chorych w myśl § 7. ust. 1 przepisane zgłoszenie w celu zarejestrowania i obliczania pracobiorców, według nowych klas płacy, aby się nie narazić na następstwa § 67. dotyczącego ces. rozporządzenia.

Cieszyn, dnia 6. maja 1920.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu z dnia 20. maja 1920 w sprawie dowolnej sprzedaży papierosów marki Le Levant w restauracjach i kawiarniach.

Niniejszem zezwala się właścicielom restauracji i kawiarni na sprzedaż papierosów marki Le Levant po ustanowionych cenach monopolowych. Materiał tytoniowy należy pobierać z trafik publicznych po powyższych cenach.

Zezwala się jednak na przyjmowanie dobrowolnie świadczonych nadpłat przy drobnej sprzedaży konsumentom.

Dyrekcja skarbu Księstwa Cieszyńskiego.

L. 3649.

Cieszyn, d. 27. maja 1920.

Dyrekcja Skarbu Księstwa Cieszyńskiego za-wiesza prowizorycznie na polecenie Komisji Międzynarodowej w Cieszynie ważność rozporządzenia z dnia 12. maja 1920, w sprawie obrotu obcymi walutami aż do uregulowania sprawy przez Komisję Międzynarodową.

Pawłita m. p.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 114-20. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

WILHELMMA BERGERA.

urodzonego dnia 16. kwietnia 1888, mularza w hucie w Trzyńcu, l. d. 182.

Wymieniony służył z początkiem wojny w 1914. r. w szeregach 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie dnia 2. października w 1914. r. został zranionym. Od tego czasu niema wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniękania ustawowego § 1. ustawy z d. 31. marca 1918, nr. 129 dz. p. p., zarządza się na wniosek Julii Bergerowej w Trzyńcu, l. d. 233, postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Trzyńcu wiadomości o wymienionym.

Wilhelma Bergera wzywa się, aby stawił się przed wymienionym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 16. listopada 1920. r. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 10. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

PAWŁA SADLIKA.

urodzonego dnia 2. listopada 1883, górnika w Pogwizdowie, l. d. 50.

Wymieniony został w r. 1916. przydzielony do kompanii robotniczej na froncie włoskim, gdzie według zeznań jednego ze swych towarzyszy broni dnia 5. grudnia 1916. r. padł na górze Kegel, ugodzony granatem.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Marvanny Sadlikowej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 7. sierpnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 7. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 275—Rg. C. I. 349-1. Wpis spółki z ograniczoną poręką. Dnia 24. kwietnia 1920 wpisano w rejestrze:

Siedziba firmy Bielsko.

Brzmienie firmy: Email-Warenverkehrsgesellschaft m. b. H., albo po polsku: Towarzystwo dla handlu towarami »Emailie« spółka z ogr. por.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Kupno i sprzedaż naczyń emailowego, porcelanowego, kamiennego i blaszanego i wszelkich w wolnym handlu dopuszczalnych, wchodzących w ten zakres artykułów, jako też fabryczny wyrób i cen-kowanie naczyń blaszanego.

Umowa spółkowa z dnia 14. lutego 1920, l. cz. 29.551.

Wysokość kapitału zakładowego 400.000 K. Na to wpłacono gotówką 400.000 K.

Kierownicy spółki: 1. Szymon Wechsberg, kupiec w Bielsku, plac Gustawa Jofephiego. 2. Jakób Knopp, kupiec w Bielsku, Mühlgasse. — Uprawnienie do zastępstwa: Każdy spółnik dla siebie.

Podpisywanie firmy następuje w ten sposób, że pod napisami lub drogą mechaniczną sporządzonym brzmieniem firmy albo obaj kierownicy spółki kolektywnie, albo jeden kierownik spółki i jeden prokurysta, ten ostatni z dodaniem odnośnej uwagi składają swoje podpisy.

Ogłoszenia następują albo za pomocą polecanych listów pod adresami, daniami ostatnio spółce, albo za pomocą okólnika, w tem ostatnim wypadku jednak spółnicy mają podpisać własnoręcznie okólnik i zaznaczyć datę doręczenia.

Czas trwania spółki odznacza się na okres od dnia handlowo-sądowego wpisu tejże do 31. grudnia 1925.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Ludwig Gazda.

Zmiany firm.

Firm. 279 Rg. A II 60-6. Zmiany i uzupełnienia we wpisanych firmach spółkowych. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: G. Josephys Erben — spółnika Gustawa Josephiego wykreślono skutkiem zgonu.

Data wpisu: 21. kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., 21. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 282. Rg. A II 73-3. Wykreślenie firmy: W rejestrze oddział A wykreślono:

Siedziba firmy: Bogumin-dworzec.

Brzmienie firmy: Merkur, Baumaterialien, technische Bedarfsartikel, Haus- und Küchengeräte H. Justitz, Oderberg Bhf., wskutek złożenia przemysłu.

Data wpisu: 24. kwietnia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Konkurs.

Dyrekcja skarbu Księstwa Cieszyńskiego rozpisuje niniejszem konkurs na 4 posady praktykantów podatkowych.

Kandydaci winni się wykazać:

1. Metryką urodzenia;

2. Świadectwem przynależności;

3. Świadectwem zdrowia, wystawionem przez właściwego fizyka rządowego;

4. Świadectwem ukończenia 4 klas szkoły średniej. Kandydaci o wyższym wykształceniu będą mieli pierwszeństwo;

5. Znajomością języka polskiego i niemieckiego.

Reflektanci na posady mają prośbę o przyjęcie wraz z curriculum vitae wnieść w terminie dni 14 od daty konkursu do Dyrekcji skarbu w Cieszynie.

W Cieszynie, dnia 21. maja 1920.

Prenumerata:
mies. Mk. 2.50.
Cena egz.
60 fen.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek
Tel. 130.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lin. wiersz
petitowy 1 M.

Administracja:
Cieszyn, Zamek

Wychodzą raz w tygodniu.

Nr. 27. i 28.

Cieszyn, 12. czerwca 1920.

Rok 2.

Plebiscyt czy sąd rozjemczy?

Cieszyn, 11. czerwca.

Te dwie kwestye zajmują dzisiaj umysły wszystkich.

Cała prasa czeska wystąpiła namiętnie przeciw sądowi rozjemczemu, zabrał głos premier Tusar, mówił Kramarz w parlamencie czeskim, ośwał się i Benesz w Paryżu. I wszyscy z właściwą już Czechom czelnością podkreślają, że byłaby to nowa krzywda Czechów, gdyż mają oni historyczne prawo do Śląska, cała ludność Ks. Cieszyńskiego chce należeć do Czech, równocześnie natomiast przyznają łaskawie obecność Polaków na Śląsku, którzy »teroryzują« biednych Czechów i t. d. Pan Benesz w interwiewie oświadcza kategorycznie, że na 20 terorystów jest może 1 Czech, a p. Matousz przedstawia korespondentowi zagranicznemu cały stos aktów, dowodzących gwałtów polskich!

Jeszcze nie tak dawno Czesi gwałtownie występowali przeciw plebiscytowi. Prasa czeska wrzała głosami oburzeń pod adresem ententy, że im »narzucono« plebiscyt. Strach wiał z szpał czeskich przed wynikami sądu ludowego. Ostatecznie nie było rady. Musieli się zgodzić — i pogodzili się z tą myślą. Wszakże mieli już za czasów austriackich doskonałą szkołę katów i gnębieli Polaków w Ostrawskim. Długie lata przed wojną stosowali w zagłębiu do ludności polskiej metody prusko-carskie. Kilkutygodniowe strajki szkolne dzieci polskich w Polskiej Ostrawie, Michałowicach i t. d. — przeciw »braciom« Czechom były zwrócone. Walka o język, o duszę dziecka polskiego w zagłębiu ostrawskim nie wygasła jeszcze z pamięci ludności polskiej.

To była dla nich wstępna szkoła. Nie mogli wówczas użyć pałki, bomby czy granatu — stosowali jednak sztuczki, godne posiepeków carskich. Ci sami ludzie obecnie wzięli w swe ręce agitację plebiscytową i zamienili ją w akt jawnego gwałtu i przemocy. Tysiące ludzi naszych wypędzili z mieszkań, setki krwawo pobili, zniszczyli mienie biednego robotnika polskiego — dając w ten sposób do steroryzowania pozostałych jeszcze. Ta reszta gorzkie ma tam życie. Procesywe całe zjeżdżają do Cieszyna, żebrząc o chleb i makę, bo Czesi odmówili żywności Polakom — głodem chcą ich zmusić do uległości względem siebie.

Prezes komitetu plebiscytowego czeskiego w Polskiej Ostrawie dr. Pelc oświadczył wobec korespondenta »Venkova«: Polacy rozwijają terror organizują bandy rabusiów i t. d. Ten sam dr. Pelc zorganizował wykradzenie z szpitala krajowego w Cieszynie bandy czeskiego Bałdysza, który w czasie zaburzeń w Cieszynie zastrzelił trzech Polaków, ten sam dr. Pelc wysłał bandy czeskie pod wodzą zwykłego zbrojnego, owego Bałdysza do rodzin polskich w Trzanowicach, Gnojniku, Ligotce i t. d., które zmuszają ludzi naszych do przyjmowania na mieszkanie i utrzymanie Czechów, wyrzuconych rzekomo przez Polaków a *de facto* przebranych legionarzy. Nie pomaga interwencja w żandarmerii czeskiej, podlegającej rzekomo Komisji międzynarodowej, bo, jak żandarmi ci wprost oświadczyli — nie mogą wystąpić w obronie ludności, gdyż rozkazy wydaje czeski Komitet plebiscytowy!

A więc terror urzędowo stwierdzony. Terror uprawiany przez czeski komitet plebiscytowy, przez jego prezesa dra Pelca, który jest zarazem szefem rządu krajowego w Opawie!

Przed paru miesiącami występowali przeciw plebiscytowi, dziś gwałtownie się go domagają. Sądzą, że terror zrobił swoje w zagłębiu, pragną plebiscytu... czeskiego — do czego jednak my dopuścić nie możemy. Chcieliśmy głosowania ludowego, możliwości swobodnego wypowiedzenia

się ludu. Olbrzymie manifestacje ludności polskiej w Cieszynie, Jabłonkowie, Fryszacie, Skrzczoniu, Karwinie i t. d. wykazały już cyfrowo, że ludność Śląska jest polską, chciała ona stwierdzić to jeszcze »kartkami« przy głosowaniu wolnym i swobodnym. Do tego Czesi nie dopuścili.

Tusar w sprawie Śląska.

Praga, 10. czerwca. Bezpośrednio po rozpoczęciu porządku dziennego przez Izbę posłów, zabrał głos prezydent ministrów Tusar, ażeby złożyć następujące oświadczenie:

»Ludność czesko-słowacka była w ostatnim czasie zaniepokojona wiadomościami, jakoby Alianci proponowali na miejsce plebiscytu sąd rozjemczy. Walka o teren Księstwa Cieszyńskiego rozpoczęła się na nowo dla naszej ludności. Myśmśmy zawsze Cieszyńskie uważali za część składową Czech. A skoro między nami a Polakami wybuchnął spór na konferencji pokojowej, obstawaliśmy przy naszych żądaniach. Zawsze lojalni dla naszych sprzymierzeńców i silnie przekonani o przyjaznym usposobieniu cieszyńskiej ludności, kierowani dobrą wolą i przekonani o konieczności pokojowego, a nawet przyjaznego współżycia z Polakami, zgodziliśmy się na proponowany plebiscyt. Kładliśmy wielki nacisk na przyspieszenie plebiscytu, ażeby położyć kres smutnemu położeniu ludności śląskiej i obustronnemu napięciu stosunków pomiędzy obu państwami. Napięcie to tymczasem niektóre koła polskie starają się doprowadzić do ostateczności.

Minister spraw zewnętrznych, dr. Benesz, użył swej podróży do Paryża na to, ażeby poinformować zagraniczne czynniki o krytycznym położeniu na Śląsku. Jego apel do Ligi narodów świadczy o tem, że na naszym sumieniu nie ciąży żadna wina. (Ładne to sumienie! Przew. Red.)

Po kilkukrotnym wkraczaniu ze strony czeskiej i po protestach polskich na konferencji posłów w Paryżu, zdecydowała się konferencja posłów zwrócić do rządu warszawskiego i polskiego i zaproponować załatwienie problemu Cieszyńskiego przez wyrok sądu rozjemczego. (Wykrzykniki na czeskiej stronie: Nie! Nigdy!) Między Polską a Czechosłowacją nie rokowano bezpośrednio w tej sprawie i nie powzięto też żadnego rozstrzygnięcia.

Nie chcemy odrzucać dobrej woli Aliantów i prawa ich do szukania dróg najłatwiejszego i najszybszego rozstrzygnięcia tej pięknej sprawy. Dla konferencji pokojowej jest to tem trudniejszą sprawą, że rozchodzi się o dwóch sprzymierzeńców, na których Aliantom w ten sam sposób i w równej mierze zależy, a rozwiązanie nadto napewno obu stron nie zadowoli. Z tego można wyciągnąć wniosek, że konferencja pokojowa stara się znaleźć sposób rozstrzygnięcia, któryby po obu stronach możliwie najmniej sprawił rozgorzyczenie. Za taki sposób, według dotychczasowych wiadomości, uważają Alianci sąd rozjemczy.

Zaiste jasne jest teraz rozgorzyczenie, które ogarnęło ludność czesko-słowacką i ludność Księstwa Cieszyńskiego. Musi się otwarcie dodać, że wobec informującej tylko natury plebiscytu, także po przeprowadzeniu głosowania konferencja pokojowa stanęłaby faktycznie przed tak samo trudnym zadaniem definitywnego rozstrzygnięcia tego ciężkiego konfliktu.

Pozostając nadal wiernymi przy naszym lojalnym postępowaniu wobec Aliantów, oświadczamy jednak, że w żadnym wypadku nie poświęcimy naszych przyjaciół, którzy przez cały czas wiernie stali po naszej stronie, że unormowania stosunków zagrażającego naszym gospodarczym interesom, nie uznajemy.

Jesteśmy tem zaniepokojeni, że układy będą podtrzymane i obstajemy przy tem, by każda zmiana była kontrolowaną przez autorytet zastępców narodu.

Minister dr. Benesz oczekuje w Paryżu przybycia polskiego ministra spraw zewnętrznych Patka i ma zamiar zaraz po skończeniu rozmowy z nim powrócić do Pragi, ażeby donieść kompetentnym kołom, jaki kierunek wzięła ta sprawa w Paryżu i jakie zdanie ma w tej sprawie rząd polski. Na prośbę ministra dr. Benesza zostanie zwołanym we czwartek w przyszłym tygodniu wydział dla spraw zagranicznych, gdzie dr. Benesz przedstawi obraz rokowań w Paryżu i Londynie.

Prezydent ministrów prosi wkońcu ze względu na zrozumiałe (?) wzburzenie ludności o zachowanie spokoju, ponieważ dotąd nie zapadło jeszcze żadne rozstrzygnięcie i prosi o czekanie na informacje, które przyniesie minister spraw zewnętrznych jutro albo pojutrze po powrocie z Paryża.

Kronika.

WYCOFANIE ASYGNAT MIEJSKICH. Stosownie do zapowiedzi zarządza się wycofanie z obiegu asygnat kasowych miasta Bielska (emisja druga) w terminie od 15. czerwca do 15. sierpnia 1920, miasta Cieszyna w terminie od 15. czerwca do 15. września 1920. Posiadacze wymienionych asygnat mają się zgłaszać z niemi w położonych na Śląsku Cieszyńskim (część wschodnia) w Urzędach pocztowych i podatkowych, a nadto w miastach Bielsku i Cieszynie w miejskich kasach oszczędności, gdzie otrzymają za nie sumę w markach wedle relacji 100 K równa się 70 markom. Asygnaty należy przynieść uporządkowane według ich gatunków i usortowane w paczki po 100 sztuk. Po upływie wymienionego terminu asygnaty do wymiany przyjmować się nie będą. — Dyrekcja skarbu.

PRZYWÓZ MAREK NIEMIECKICH DOZWOLONY. Znosi się niniejszem nakaz przywozu oraz przesyłania w posyłkach pocztowych i listów znaków pieniężnych w walucie niemieckiej na Śląsk Cieszyński, jako też zakaz dowozu kuponów procentowych i dywidendowych na marki niemieckie opiewających. Postanowienie, dotyczące zakazu sprzedaży papierów wartościowych za walutę koronową i rublową i za marki niemieckie osobom i firmom, mającym siedzibę poza granicami państwa polskiego i Śląska Cieszyńskiego zachowuje moc obowiązującą nadal w całej pełni. — Dyrekcja skarbu.

DO INWALIDÓW! Powyższy Urząd uprasza o bezinteresowne umieszczenie następujących komunikatów: 1. Ministerstwo Spraw W. dep. VI. sekcja V., pragnąc zorganizować kurs propagandy Pożyczki Państwowej, poszukuje inwalidów, którzy zechcieliby powyższy kurs odbyć. Słuchacze tych kursów przez czas trwania studyów mieliby utrzymanie i mieszkanie bezpłatne, a po ukończeniu studyów pobieraliby pewną pensję. Reflektanci zechcą się zgłosić w tu-tejszym Urzędzie w godzinach urzędowych, gdzie poda się bliższą informację. — Główny Zarząd Dóbr państwowych pismem nr. 8274 z dnia 10. V. 1920. r. komunikuje, równocześnie poleca Zarządom okręg. Dóbr państwowych w Warszawie, Radomiu, Siedlcach i Lwowie stosować 50 proc. ulgę przy sprzedaży drzewa budowlanego i opałowego. Inwalidom wojskowym, posiadającym odnośne potwierdzenie Ekspozytur Sekcji V. Opieki Dep. San. Min. Spr. Wojsk. zastrzeżeniem użycia nabytego drzewa na swoje potrzeby bez prawa odsprzedaży.

ZIEMNIAKI. Podaje się do publicznej wiadomości, że w przyszłym tygodniu, t. j. od 13. do 19. b. m. będą się sprzedawać ostatnie ziemniaki u kupców w tym samym porządku jak dotychczas. Strony, które dotychczas całej kwoty nie otrzymały, wzywa się, by je w ciągu następnego tygodnia pobrały, gdyż dalszego wydawania ziemniaków nie będzie. — *Gminny Urząd gospodarczy.*

ZAPĄŁKI. Z powiatowego Urzędu gospodarczego ogłasza się, że w miesiącu czerwcu b. r. każda w powiecie Cieszyńskim (prefektura wscho dnia) zamieszkała osoba u tego kupca, u którego rejonowana jest do poboru cukru, otrzyma 10 pudełek zapalek po niższej cenie, wynoszącej 26 fen. za pudełko. Zażalenie w razie odmówienia wydania wnosić należy do Powiatowego Urzędu gospodarczego.

SACHARYNA — MYDŁO. W miejskich sklepach żywnościowych będzie się wydawać sacharynę kryształową po cenie 4.50 mk. za rurkę. Równocześnie będzie się w wymienionych sklepach sprzedawać mydło po cenie 24 mk. za 1 kg. Ponieważ zapas mydła jest bardzo mały, będzie się wydawać na 2 osoby tylko 1 kawałek wagi 10 dkg. — *Gminny Urząd gospodarczy.*

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 140/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA ŚLIWKI,

urodzonego dnia 30. stycznia 1876, szafarza na folwarku w Mostach koło Cieszyna.

Wymieniony narukował w jesieni 1915 r. do był. 100. pułku piechoty, w którego szeregach walczył na froncie rosyjskim. Tam miał według wieści dotąd niesprawdzonych dnia 10. sierpnia 1916 r. ponieść śmierć bohaterską.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Jana Biedrawy, gospodarza w w Trzyciezu l. 22 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. drowi Tomickiemu, adwokatowi w Cieszyńsku wiadomości o wymienionym.

Jana Śliwkę wzywa się, aby stawiał się przed podpisaniem sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 5. grudnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszyńsku, oddział IV.,
dnia 1. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 139/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ANTONIEGO LIPKI,

urodzonego dnia 20. października 1884, kolejarza, zajętego przy kolei koszycko-bogumińskiej, zamieszkałego w Sibicy.

Wymieniony walczył w 1914. r. w szeregach 31. p. piech. obr. kraj. na froncie rosyjskim, gdzie dnia 7. września 1914 r. dostał się zraniony do niewoli wojennej. Według zeznań jednego ze swych towarzyszy broni i według doniesienia Czerwonego Krzyża zmarł następnie dnia 16. października 1917 w szpitalu w Moskwie na gruźlicę i desynteryę.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Emmy Lipkowej w Sibicy l. 16 po-

stępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 29. sierpnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszyńsku, oddział IV.,
dnia 29. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 133/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

RUDOLFA FARANY,

urodzonego dnia 24. maja 1889, rodzice: Jan i Marva Tkacz w Mikuszowicach.

Wymieniony zginął na froncie rosyjskim w bitwie z 6. na 7. czerwca 1916 pod Jasłowicami, walcząc tam w szeregach był. 100. p. p.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Marvi Farana w Mikuszowicach l. 5 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Mikuszowicach wiadomości o wymienionym.

Rudolfa Faranę wzywa się, aby stawiał się przed podpisaniem sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 1. grudnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszyńsku, oddział IV.,
dnia 26. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 111/20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

PAWŁA WALKI,

urodzonego dnia 21. września 1882, czeladnika młynarskiego w Skoczowie l. 364.

Wymieniony poległ według doniesienia urzędowego jako kapral był. 31. p. p. obr. kraj. dnia 2. maja 1915 na froncie rosyjskim.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Heleny Walek w Skoczowie l. 364 postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 26. sierpnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszyńsku, oddział IV.,
dnia 26. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 303 — Rg. A. II. 262/1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddział A. wpisano:

Siedziba firmy: Cieszyń.

Brzmienie firmy: Gustav Pollak, Tuch-, Futterwaren- und Schneiderzugehörhandel, — po polsku: Gustaw Pollak, handel sukna, podszepek i dodatków krawieckich.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel sukna i podszepekami.

Właściciel: Gustaw Pollak, kupiec w Cieszyńsku.

Podpisywanie firmy: Właściciel będzie firmę podpisywał w ten sposób, że swoje nazwisko »Gustaw Pollak« podpisze pod brzmieniem firmy kogokolwiek wyciśniętem, wydrukowanem lub przez kogokolwiek wyciśniętem, wydrukowanem lub napisanem.

Data wpisu: 3. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńsku,
oddz. IV., dnia 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 291 — Rg. A. II. 258/1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddz. A. wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Sigmund Arzt.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabryczny wyrób sukna i innych towarów tkackich.

Właściciel: Zygmunt Arzt, fabrykant sukna w Bielsku.

Data wpisu: 3. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńsku,
oddział IV., d. 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 283 — Rg. A. II. 260/1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddz. A. wpisano:

Siedziba firmy: Jabłonków.

Brzmienie firmy: Johann Grubner, Holzhandlung in Jablunkau, — po polsku: Jan Grubner, handel drzewa w Jabłonkowie.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel drzewa. Właściciel: Jan Grubner, handlarz drzewem w Jabłonkowie.

Będzie on podpisywał firmę w ten sposób, że pod brzmieniem firmy złoży własnoręczny podpis.

Data wpisu: 3. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńsku,
oddz. IV., 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 290 — Rg. A. II. 259/1. Wpis jawnej spółki handlowej. Dnia 3. kwietnia 1920 wpisano w rejestrze:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Körbel & Schuster.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Najem furmanek.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 12. marca 1920.

Wspólnicy: Maurycy Körbel, urzędnik prywatny w Bielsku, Mühlgrasse 24 i Leon Schuster, kupiec w Białej, Feuerwehrplatz.

Uprawnienie do zastępstwa i popisywania: Obaj wspólnicy są uprawnieni do samodzielnego zastępowania spółki i podpisywania firmy.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńsku,
oddział IV., dnia 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 278 — Rg. A. II. 261/1. — Wpis firmy spółkowej. W rejestrze oddział A. wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Gebrüder Sennewaldt.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabrykacja penszli i szczotek.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa.

Wspólnicy: Oskar Ferdynand Sennewaldt, fabrykant w Białej i Hugon Eryk Sennewaldt, fabrykant w Bielsku.

Filia: istniejącej w Białej pod tem nazwiskiem centrali.

Uprawnienie do zastępstwa i podpisywania: Każdy wspólnik samodzielnie.

Data wpisu: 3. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńsku,
oddział IV., 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 296 — Rg. A. II. 260/1. Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddz. A. wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: R. Schreier.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabryczny wyrób sukna.

Właściciel: Roza Schreier, fabrykantka sukna w Bielsku, Mühlgrasse 2.

Data wpisu: 3. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńsku,
oddz. IV., dnia 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 214. — Rg. A. II. 257/1. — Wpis firmy spółkowej. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: »Dampfsägewerk Zabrzeg Langfelder und Reich« — po polsku: »Tartak parowy w Zabrzegu Langfelder i Reich».

Przedmiot przedsiębiorstwa: Ruch tartakowy w Zabrzegu i handel materiałami drzewnymi. Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. stycznia 1920.

Wspólnicy: Józef Langfelder, fabrykant w Bielsku, Josefstrasse 29 i Maurycy Reich, kupiec w Bielsku, Heinrich Richtergrasse 5.

Do zastępowstwa spółki i podpisywania firmy wspólnicy są uprawnieni kolektywnie.

Podpisywanie następuje w ten sposób, że oba wspólnicy składają swoje własnoręczne podpisy pod brzmieniem firmy przez kogokolwiek wydrukowanym, wyciśnięciem lub wypisanem.

Data wpisu: 7. kwietnia 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 7. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 329 Rg. A. II. 262/1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. Dnia 14. maja wpisano w rejestrze:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Karl Mitka.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób towarów wełnianych.

Właściciel firmy: Karol Mitka, fabrykant sukna w Bielsku, zamieszkały w Białej.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 14. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 331 — Rg. A. II. 265/1. Wpis firmy spółkowej. W rejestrze oddz. A wpisano:

Siedziba firmy: Bogumin Dworzec.

Brzmienie firmy: Gebr. Justitz, Oderberg I. u. Karlsbad, albo po czesku: Bratři Justitzové, Bohumin I. a Karlovy Vary.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel hurtowy i detaliczny towarami szklanymi, porcelanowymi, emajlowanymi i galateryjnymi.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. sierpnia 1919.

Wspólnicy: Henryk Justitz i Leopold Justitz, kupcy w Boguminie Dworcu.

Uprawnienie do zastępowstwa: Każdy wspólnik samodzielnie.

Podpisywanie firmy: Firmę podpisuje się w ten sposób, że jeden ze wspólników, składa swój podpis przez kogokolwiek napisanem, wyciśnięciem lub wydrukowanym brzmieniem firmy.

Kolektywną prokurę udzielono: Annie Justitz, żonie kupca i Wilhelmowi Justitzowi, kierownikom spółki, obojgu w Boguminie Dworcu. Będą oni w ten sposób firmę kolektywnie podpisywali, że pod firmą złożą swe podpisy z uwagą o prokurze.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 12. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 328 — Rg. A. II. 267/1. — Wpis firmy spółkowej. W rejestrze oddz. A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Brüder Kunz.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. maja 1920.

Wspólnicy: Robert Kunz i Emil Kunz, obaj fabrykanci sukna w Bielsku.

Uprawnienie do zastępowstwa: Każdy ze wspólników samodzielnie.

Podpisywanie firmy: Podpisujący wypisuje własnoręcznie brzmienie firmy.

Data wpisu: 14. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 14. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 335 — Rg. A. II. 266/1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddz. A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Max Graubner.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabryczny wyrób towarów tkackich.

Właściciel: Max Graubner, fabrykant sukna w Bielsku.

Data wpisu: 14. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 14. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 336 — Rg. A. II. 266/1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. Dnia 14. maja 1920 wpisano w rejestrze:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Rudolf Schimke.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób towarów sukiennych i wełnianych od 1. maja 1920.

Właściciel firmy: Rudolf Schimke, fabrykant towarów sukiennych i wełnianych, zamieszkały w Bielsku, Bleichstrasse 9.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 14. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 284 — Rg. C. I. 353/1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. Dnia 24. kwietnia 1920 wpisano w rejestrze:

Siedziba firmy: Bielsko.

zum Schutze kaufmännischer Interessen».

Przedmiot przedsiębiorstwa: Obrona i popieranie kupieckich interesów przez zakładanie ksiąg, kontrole i bilansy, wypracowanie ocen i ekspozycji do rentowności mających się założyć przedsiębiorstw przemysłowych na Śląsku i w Polsce i zachodnich państwach narodowościowych, informacje w kwestyi importu i eksportu z Polski i do Polski, inkasso tudzież opinia o zdolności kredytowej przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

Umowa spółkowa z dnia 25. kwietnia 1920, l. 29.758.

Wartość kapitału zakładowego 20.000 K, na to wpłacono gotówką 20.000 K.

Kierownik spółki: Karol Berger w Bielsku, ul. Główna nr. 9 i Wilhelm Kurt w Białej, ul. Główna nr. 28.

Uprawnienie do zastępowstwa: Każdy wspólnik samodzielnie.

Podpisywanie firmy: następuje w ten sposób, że kierownik spółki składa swój podpis pod przez kogokolwiek napisanem, wyciśnięciem lub wydrukowanym brzmieniem firmy.

Ogłoszenia następują albo zapomocą listów poleconych pod ostatnio podanymi spółce-adresami wspólników, albo zapomocą okólnika, w tym ostatnim jednak wypadku zaproszeni okólnik mają podpisać własnoręcznie i wpisać datę doręczenia.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 320 — Rg. A. II. 264/1. — Wpis firmy spółkowej. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: Frank & Blasenstein, »Kappen- und Mützerzeugung».

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób czapek, handel wyprodukowanymi przez siebie czapkami, tudzież wszelkimi artykułami, wchodzącymi w ten zakres.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. maja 1920.

Wspólnicy: Józef Frank, kupiec w Cieszynie i Mojżesz Blasenstein, wytwórca czapek w Cieszynie.

Uprawnienie do zastępowstwa: wspólnik Józef Frank — samodzielnie.

Podpisywanie spółki: następuje w ten sposób, że wspólnik Józef Frank składa swój podpis pod przez kogokolwiek napisanem lub wyciśnięciem brzmieniem firmy.

Data wpisu: 7. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 7. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Zmiany firm.

Firm. 288 — Gen. I. 201/128. — Zmiany we wpisanej już spółce. W rejestrze spółkowym wpisano 24. kwietnia 1920 przy spółce: »Občanska založna v Tešine, zapsane spol. s ruč. obm.« następującą zmianę:

1. wykreślono dotychczasowego członka zarządu dr. Jana Čakrta i Augusta Prichistala;

2. wpisano dyrektora Leopolda Himmera, kupca w Cieszynie i jako kasyera Józefa Panačka, starszego oficjaly w Cieszynie.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 268 — Gen. I. 353/41. Zmiany we wpisanej już spółce. W rejestrze spółkowym wpisano 24. kwietnia 1920 przy spółce: »Arbeiterkonsum und Sparverein für Bielitz-Biala und Umgebung, reg. Gen. m. b. H.« następującą zmianę:

1. Wykreślono członka zarządu Jana Herinę i Jana Linnerta.

2. Wpisano: a) wybór Gustawa Petříziego w Bielsku jako kasyera i Roberta Büttnera, tokarz żelaza, jako kontrolora, następnie b) zmianę §§ 2., 6., 9., 25. i 37. dotychczasowych statutów.

Udział spółki wynosi obecnie 150 K, a ogłoszenia spółki będą umieszczane w wychodzącym w Bielsku organie partyjnym.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 24. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 295 — Rg. A. II. 243/2. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach kupców pojedynczych i spółek. W rejestrze oddz. A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Julius Rund.

Wystąpił: Emil Klausner, kupiec w Bielsku.

Wskutek tego jawna spółka handlowa, od 20. kwietnia 1920.

Uprawnienie do zastępowstwa: Obaj wspólnicy kolektywnie.

Podpisywanie firmy: następuje kolektywnie w ten sposób, że pod przez kogokolwiek wyciśnięciem, wydrukowaniem lub napisanem brzmieniem firmy »Julius Rund« z lewej strony swoje nazwisko »Rund«, a Emil Klausner z prawej strony swoje nazwisko »Klausner« podpiszą.

Data wpisu: 3. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 308 — Rg. B. I. 5/51. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. W rejestrze oddział B wpisano:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: K. k. priv. Wiener Bankverein, Filiale Teschen.

Filia istniejącej w Wiedniu pod firmą: »Wiener Bankverein«, centrali — następującą zmianę:

Firma brzmi obecnie: »Wiener Bankverein Filiale Teschen«.

Data wpisu: 7. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., d. 7. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 304 — Rg. C. I. 229/3. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. Przy firmie »Karl Schepper & Comp., Ges. m. b. H.« w Bielsku wpisano następujące zmiany:

Spółka polega obecnie na umowie spółkowej z 10. maja 1919; zmienionej uchwałami wspólników z 29. i 30. marca 1920.

Według tejże przedmiotem przedsiębiorstwa są: handel towarów mieszanych, przede wszystkim handel wodami mineralnymi i produktami źródłanymi, szczególnie główna sprzedaż wód Henryka Mattoniego A. G. w Karlsbadzie, Francensbadzie i Wiedniu, tudzież fabrykacja artykułów chemicznych, farmaceutycznych i technicznych i handel hurtownie temiż.

Kapitał zakładowy podwyższony z 250.000 K o 2.750.000 K czyli na 3.000.000 K, które w całości i gotówką spłacono.

Ustanowiono Radę nadzorczą.

Data wpisu: 4. maja 1920.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 4. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 314 — Rg. B. I. 1/40. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych. W rejestrze oddział B. wpisano:

Siedziba firmy: Frysztat na Śląsku.

Brzmienie firmy: Freistaedter Stahl- und Eisenwerke A. G.

Na 15. nadzwyczajnym zgromadzeniu walnem akcyonaryuszy, odbytem 14. lutego 1920, uchwalono podwyższenie kapitału akcyjnego z 15 milionów na 20 milionów koron przez wydanie 25.000 sztuk nowych w pełni płatnych i na właściciela opiewających akcyi po 200 K nominalnych, przyczem każdych 25 akcyi może być połączone w jeden dokument (akt komulatywny).

Uchwała ta co do podwyższenia kapitału akcyjnego została zatwierdzona w myśl reskryptu Rządu krajowego Ks. Cieszyńskiego z dnia 29. marca 1920 Z. XV. 87/1, z upoważnienia Międzynarodowej Komisji w Cieszynie.

Data wpisu: 5. maja 1920.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 293 — Rg. A. II. 229/2. — Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach kupców pojedynczych i spółek. W rejestrze oddział A. wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: »Technisches Bureau Ing. Fussgänger & Peh».

Zmiana firmy na: »Technisches Bureau Ing. A. Fussgänger».

Wystąpił: wspólnik Ferdynand Peh.

Obecnie jedyny właściciel: Inż. Alfred Fussgänger, technik maszynowy w Bielsku.

Będzie on podpisywał firmę w ten sposób, że pod przez kogokolwiek napisanemi lub wydrukowanemi słowami: »Technisches Bureau« podpisze swoje imię i nazwisko.

Data wpisu: 30. kwietnia 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 30. kwietnia 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 311 — Gen. IV. 54. — Zmiany we wpisanej już spółce. Dnia 8. maja 1920 wpisano w rejestrze spółkowym przy spółce »Wirtschafts-genossenschaft Trzynietz, reg. Gen. m. b. H.« następującą zmianę:

1. Wykreślono dotychczasowego członka zarządu inż. Włodzimierza Dołińskiego i Ottona Steffka.

2. Wpisano jako przewodniczącego Fritza Baumgartnera, urzędnika hut w Trzyńcu i jako zastępcę Gustawa Matznera, urzędnika hut w Trzyńcu; dotychczasowy zastępca Fryc Ceike został wybrany sekretarzem.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 8. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 338 — Gen. IV. 52/5. Zmiany we wpisanej już spółce. W rejestrze stowarzyszeń wpisano 14. maja 1920 przy spółce: »Handels-gremium, Grosseinkaufsvereinigung, reg. Gen. m. b. H.« następującą zmianę:

Dotychczasowy dyrektor Filip Frischer został wskutek zgonu wykreślony, a na jego miejsce wpisany jako zastępca Józef Katzer, kupiec w Cieszynie.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 14. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 277. — Rg. A. II. 263/1. — Zmiany firmy spółkowej. W rejestrze oddz. A. wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Gebrüder Menzel.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabrykacja maszyn i odlewnia żelaza.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. kwietnia 1920.

Wspólnicy: Rudolf Menzel i Adolf Menzel, obaj fabrykanci w Bielsku.

Uprawnienie do zastępstwa i podpisywanie: każdy wspólnik jest uprawniony do samodzielnego zastępstwa firmy.

Data wpisu: 3. maja 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 3. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 376 — Gen. II. 115/20. — Zmiany, dotyczące wpisanej już stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 28. maja 1920 przy stowarzyszeniu: »Polska Spółkowa Kasa oszczędności i pożyczek w Międzyrzeczu Gór-nem, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką» zmianę §§ 1. i 61. dotychczasowego statutu.

Udział wynosi według zmienionego statutu teraz 20 marek polskich.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 28. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Konkurs.

Przy dwuklasowej publicznej szkole ludowej w Ogrodzonej nadana będzie

posada kierownika szkoły

połączona z poborami ustawowymi. Kompetenci wniosą podania, zaopatrzone w dowód uzdolnienia do nauczania zastępczego religii katolickiej w drodze swojej przełożonej Rady szkolnej powiatowej do Rady szkolnej miejscowej w Ogrodzonej do 10. lipca 1920.

W Cieszynie, dnia 12. czerwca 1920.

RADA SZKOLNA POWIATOWA.

P 60/20

4

Edykt.

Do spadku po Jadwidze Zogato wej, właścicielce pola w Jaworzynce nr. 105, zmarłej dnia 25. stycznia 1920 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołany jest na podstawie ustawy także mąż zmarłej Jerzy Zogata, którego miejsce pobytu wiadome nie jest.

Tenże otrzymuje wezwanie, ażeby w ciągu jednego roku, od daty niniejszego edyktu licząc, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, gdyż inaczej przeprowadzi się rozprawę spadkową tylko z tymi, którzy do spadku się zgłosili i z ustanowionym dla niego w osobie Andrzeja Małyjorka w Jaworzynce nr. 90 kuratorem *ad actum*.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 19. maja 1920.

Konkurs.

Przy czteroklasowej szkole ludowej I. w Stonawie jest do obsadzenia posada

kierownika szkoły ludowej

połączona z poborami ustawowymi. Ubiegający się o tę posadę kandydaci wniosą swe należycie udokumentowane podania (z dowodem uzdolnienia nauczania religii rzymsko-katolickiej) w drodze służbowej do Rady szkolnej miejscowej w Stonawie do 15. lipca 1920.

A 25/29 P 12/20

4

Edykt.

W sprawie spadkowej po Jadwidze Kohutowej, chałupnicy w Istebnej nr. 217, zmarłej dnia 15. sierpnia 1919 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołani są do dziedziczenia z ustawy jej synowie Józef Kohut i Michał Kohut i jej córka Anna Kohut. Gdy miejsce pobytu tych trojga w Ameryce wiadome nie jest, przeto wzywa się ich niniejszem, ażeby w ciągu roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosili się w tutejszym sądzie i oświadczyli się do spadku, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się rozprawę spadkową tylko z tymi spadkobiercami, którzy się zgłosili i z kuratorem dla nich w osobie Jana Probosza, chałupnika w Istebnej nr. 214 ustanowionym.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 28. kwietnia 1920.

A 112/20 P 44/20

5

Edykt.

Do spadku po Jakóbie Kawuloku, chałupniku w Istebnej, nr. 407, zmarłym dnia 14. grudnia 1919 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołani są na podstawie ustawy synowie Józef Kawulok i Franciszek Kawulok i córka Marya Kukuczkowa, których miejsce pobytu w Ameryce wiadome nie jest.

Wzywa się przeto powyższych, ażeby w ciągu roku, licząc od daty niniejszego edyktu, w tutejszym sądzie się zgłosili i oświadczenie do spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się postępowanie spadkowe z tymi spadkobiercami, którzy się do spadku zgłosili i z ustanowionym dla nich w osobie Adama Zowady, chałupnika w Istebnej nr. 354 kuratorem *ad actum*.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 23. maja 1920.

A 92/20

4

Edykt.

Do spadku po Jerzym Hudzieczku, hutniku i chałupniku w Wędrzynie nr. 177, uznanym za zmarłego uchwałą sądu okręgowego w Cieszynie, oddz. IV., z dnia 13. lutego 1920, przy ustaleniu dnia 12. lutego 1920 jako dnia, którego nie przeżył a po którym rozporządzenia ostatniej woli nie pozostało powołany jest na podstawie brat spadkowy Jan Hudzieczek, którego miejsce pobytu w Ameryce wiadome nie jest.

Wzywa się przeto tegoż Jana Hudzieczka, ażeby w ciągu roku, licząc od dnia poniżej podanego, w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się postępowanie spadkowe tylko z tymi spadkobiercami, którzy się do spadku zgłosili i ustanowionym dla niego w osobie Jana Mitrengi, hutnika w Wędrzynie, nr. 177 kuratorem *ad actum*.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 24. maja 1920.

Drukarnia »Dziedzictwa« w Cieszynie.

Prenumerata:
mies. Mk. 2.50.
Cena egz.
60 fen.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek
Tel. 130.

Wiadomości Cieszyńskie

Wychodzą raz w tygodniu.

Ogłoszenia:
1-lin. wiersz
petitowy 1 M.
Administracja:
Cieszyn, Zamek

Nr. 29.

Cieszyn, 19. czerwca 1920.

Rok 2.

Historia wymiany waluty na Śląsku.

Cieszyn, 19. czerwca.

Przeszkody w sprawie wymiany waluty u nas były niemałe i niełatwe.

Dyrekcja skarbu w Cieszynie już w listopadzie rozpoczęła przygotowania do wymiany koron. Z powodów od niej niezależnych nie mogła jej przeprowadzić w terminie wcześniejszym, t. j. przed przybyciem Komisji plebiscytowej do Cieszyna. Jednym z tych powodów, to brak ustawy, ustalającej stosunek korony do marki; ustawę tę uchwalono dopiero 15. stycznia b. r. Drugim powodem, to brak dostatecznej ilości not markowych, potrzebnych do wymiany.

W takich okolicznościach zjechała do Cieszyna Komisja Międzynarodowa. Stosunki polityczne zmieniły się zasadniczo; na wymianę mogła zezwolić już tylko Komisja, jako najwyższa władza na Śląsku. I chociaż Dyrekcja skarbu już dnia 28. lutego b. r. zwróciła się po raz pierwszy do niej o zezwolenie na wymianę i swoje żądanie kilkakrotnie później ponawiała, podnosząc, że rząd warszawski zarządził wymianę, Komisja nie znalazła na tyle siły, by stanowczo odpowiedzieć tak lub nie. Odnosiło się jakiś czas wrażenie, że Komisja raczej nie chce dopuścić do wymiany, bo chętnie dawała posłuch licznym delegatom Niemców cieszyńskich i bielskich, odnoszących się wrogo do wymiany i usiłujących żywiołowe dążenie przynajmniej większości polskiej wszelkimi sposobami sparaliżować.

Jakież momenta wysuwali Niemcy, któreby miały zaważyć na szali decyzji Komisji w sprawie wymiany? Czy w tym wielkim kroku uzdrowienia stosunków finansowych przez unifikację waluty wysuwali moment gospodarczy w pierwszej linii? Nie!

Im chodziło o stronę polityczną. Im chodziło o zadokumentowanie, że Śląsk Cieszyński, stojący pod władzą Komisji Międzynarodowej jest krajem neutralnym, naturalnie o charakterze niemieckim i który jako taki powinien posiadać odrębną walutę, walutę koronową »plebiscytową«, »eine Plebiszitkrone«, uzyskaną przez odpowiednie ostemplowanie będących w obiegu koron.

Jak płytkiem było ich rozumowanie, każdy po chwilowym zastanowieniu się zrozumie, — wzięwszy pod uwagę krótkość okresu plebiscytowego, niepewną przyszłość tej korony, tu na miejscu niepewny jej kurs, lub może żaden za granicą.

Ale jedno trzeba tu podnieść z szczególnym naciskiem.

Niemcom bielskim, obok strony politycznej, choć w części przyswiewiać moment ekonomiczny wątpliwej zresztą wartości; zupełnie natomiast brakło Niemcom cieszyńskim. Jak to wytłumaczyć? Niemcy bielscy, będąc zdala od Czechów, mogli rozważać w tej kwestyi i stronę ekonomiczną, nie stali bowiem pod ich bezpośrednim wpływem. Nie można tego powiedzieć o Niemcach cieszyńskich. Uwydatnia się to w jaskrawy sposób w sformułowaniu ich żądań. Niemcy bielscy żądali ostemplowania tak koron austriackich we wschodniej części Śląska, jako też koron czeskich w części zachodniej za zgodą rządu czeskiego; cieszyńscy zaś Niemcy nie chcieli słyszeć o stemplowaniu koron czeskich, a gwałtownie domagali się stemplowania koron austriackich we wschodniej części Śląska. I tu właśnie przebiega się do *politicum*, które się jeszcze bardziej uwypukli, gdy podniesiemy wiadomość, otrzymaną z pewnych kół, że Czesi poczynili im daleko idące obietnice w wykupnie owych stemplowanych koron za czeskie, ewentualnie nawet po 100 za 100.

A więc groziło to powolnem zaprzędaniem części wschodniej Śląska Czechom, bo wobec fak-

tu, że stemplowana korona, jako niewzbudzająca zbyt dużego zaufania i nie posiadająca należytej siły kupna, byłaby niechętnie przyjmowaną, a natomiast wycofywaną przez banki czeskie i niemieckie, któreby w jej miejsce puszczały w obieg korony czeskie, tak, że w krótkim czasie korona czeska zapanowałaby tu na tutejszym obszarze jako powszechny środek płatniczy wobec braku ustawy, któraby temu stanęła na przeszkodzie.

I tak dzięki Niemcom Czesi dostaliby do ręki nowy argument na twierdzenie, że Śląsk Cieszyński to kraj »rise czesky«, bo wszędzie kursują pieniądze czeskie, które ludność chętnie przyjmuje jako swój własny pieniądź.

Sfery polskie stanęły w swej argumentacji na stanowisku wyłącznie ekonomicznem, wykazując katastrofę ekonomiczną kraju i jego mieszkańców w razie wprowadzenia korony plebiscytowej. Sprawę tę omówiono w szeregu poprzednich artykułów w tutejszej prasie, a szczególnie w opublikowanym w »Dzienniku Cieszyńskim« memoryale dyr. Domagalskiego do przewodniczącego Międzynarodowej Komisji i wykazywano Komisji, że Niemcom cieszyńskim nie chodzi o stronę ekonomiczną, bo oni z tej katastrofy dla całej ludności wyciągnąć mogą dla siebie znaczne korzyści, ale o stronę polityczną, o zadokumentowanie rzekomej neutralności Śląska wobec ościennych państw.

Argumenty ekonomiczne polskie trafiły do przekonania Komisji, która ostatecznie zgodziła się na wymianę koron na marki, dając zarazem pośrednio Niemcom odpowiedź na ich *politicum* w słowach p. Mannevillea, który oświadczył, że o ile chodzi o neutralność Śląska, sprawa ta nie nadaje się więcej do dyskusji. *Diese Sache ist schon indisputabel.*

Zarządzono więc wymianę.

Ludność szczerze polska z ochotą śpieszy do wymiany, zadowolona, o ceni często się słyszało, że przecie raz do ręki dostała porządną pieniądź w miejsce starych szmat.

Ciekawe przytem podnosiły się głosy: Toż teraz wygraliśmy połowę Śląska, bo Komisja, zezwalając na wprowadzenie polskiej marki, temsamem przyznała tę część Śląska choć pośrednio Polsce; obecnie mamy do odzyskania resztę Śląska, gdzie Czesi wprowadzili wbrew układom, bez pozwolenia Najwyższej Rady w Paryżu swój pieniądź.

Niemcy jednak nie dali się wygrać. Mamili ludzi nieświadomych i odciągali ich od wymiany, przez co narazili ich na znaczne straty, bojkotowali, zwłaszcza w Bielsku, miejsca wymiany, wysyłali delegatów do Cieszyna do Komisji Międzynarodowej, do Dyrekcji skarbu, do Warszawy, dokąd prowadził ich naczelnik rządu krajowego dr. Jan Michejda, jako pełnomocnik rządu warszawskiego do prowadzenia z Niemcami pertraktacji, w których zajmował stanowisko ugodowe i skłaniał się raczej do postulatów niemieckich. Koniecznie chcieli wstrzymać wymianę, a przeprowadzić ostemplowanie, w najgorszym zaś razie uzyskać wymianę po lepszym kursie, przynajmniej po 100 za 100.

Ostatecznie wymianę z pewnymi epizodami w Bielsku (bojkotowanie miejsc wymiany, rozstawianie fałszywych pogłosek, że wymiana będzie wstrzymana i. p.) przeprowadzono.

W międzyczasie nadszedł do Prezydium Rady Narodowej telegram, odczytany przez ks. posła Lendzina na jednym z ostatnich posiedzeń Rady, w którym Ministerstwo skarbu stwierdza, że żądanych przyrzeczeń Niemcom nie czyniło, że stało zasadniczo na stanowisku wymiany.

Niemcy, widząc, że nie u władz nie uzyskają, zaczęli znowu za podszucaniem Czechów inną walkę. Zańczyli w Cieszynie i Bielsku strejk demonstracyjny przeciw wprowadzeniu marki, jako jedynego środka płatniczego.

Dzięki patryotycznemu stanowisku robotników trzynieckich, strejk robotników miejskich,

którzy niestety dali się zbałamucić prowodyrom z »Ostschlesiera« i z »Freiheit«, strejk po 4 godzinach złamano, wezwawszy robotników miejskich do pracy i zmuszając kupców do otwarcia sklepów.

Nie mogąc zaszkodzić społeczeństwu przez strejki, chcą przez lichwiarskie śrubowanie cen do wysokości dawnych cen w koronach, a nawet wyżej wykazać, że marka nic nie warta, że przez wprowadzenie jej narażono ludność na szkodę, bo marka w stosunku do korony czeskiej posiada niższą wartość, niż dawna korona austriacka niestemplowana.

Nie trzeba wiele się rozpisywać, że to tylko mydlenie oczu ludzoni, słabo się oryentujący; wystarczy stwierdzić okoliczność, że korona czeska już dziś za granicą zaczyna tracić swoją wartość, bo Czesi coraz mniej posiadają wyrobów zmagazynowanych z dawniejszych czasów austriackich, oraz coraz mniej zapasów surowca do dalszej produkcji, surowca, który potrzeba sprowadzać z innych państw za obcą walutę.

Wprawdzie jeszcze stosunki polityczne nie uregulowane pomiędzy poszczególnymi państwami, wojna jeszcze definitywnie nie skończona, — dziś jednak możemy już stwierdzić, że polski przemysł wszechstronnie staje do pracy na silnych podstawach, że Czesi proszą Polskę o dolołnit, naftę i inne surowce, aby mogli utrzymać w ruchu swoje zakłady przemysłowe, że Polska zaczyna już wywozić za granicę cukier, więc z Czech nie potrzebuje go sprowadzać, a te i wiele innych faktów, a szczególnie głosy samych Czechów, wyrażających już dziś wielkie obawy o swój przemysł włóknisty i żelazny, powinny przemówić do przekonania zdrowo i spokojnie myślących, że przyszłość waluty polskiej wielka, że korona czeska, waluta państwa, którego granice, a nawet samo istnienie w dzisiejszym stanie ze względu na wrogi mu ruch Niemców czeskich, Słowaków i Rusinów węgierskich, jest jeszcze wielkim pytaniem (wiadomości dzienników czeskich z końcem maja i początkiem czerwca), daleko w tyle zostanie za walutą polską, a wtedy będziemy napewno świadkami zupełnie czegoś przeciwnego. Ci, którzy walutę polską dziś potępiają, będą się starali chętnie ją nabyć.

I tego również milczeniu pominąć nie można, że te czynniki, które podszucowały nierozsądnych do wstrzymania się od wymiany, same starały się drogą prywatną nabyć każdą możliwą ilość marek polskich, płacąc często po znacznie wyższym kursie od ustawowego.

Dział urzędowy.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 91/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

PAWŁA WITALI.

urodzonego: dnia 14. kwietnia 1882 w Ustroniu, robotnika hutniczego w Łyżbicach l. 101.

Wymieniony walczył w szeregach byłego pułku piechoty nr. 100 na froncie rosyjskim, gdzie w listopadzie 1914 został zraniony. Od tego czasu niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zachodzą warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918 nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Franciszki Witalowej w Ustro-

niu l. 197 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. przełożonemu gminy w Łyżbicach wiadomości o wymienionym.

Pawła Witale wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 14. grudnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 7. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T 123/20 (4). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

LUDWIKA ŻERDKI,

urodzonego w Iskrzyczynie dnia 16. maja 1881, gospodarza w Wielkich Górkach l. 19.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. pułku piechoty na froncie rosyjskim, a następnie na włoskim, gdzie w czerwcu 1915 r. został ranny. Od tego czasu niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryi Zebrokowej w Wielkich Górkach l. 19 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego p. przełożonemu gminy w Wielkich Górkach wiadomości o wymienionym.

Ludwika Żerdkę wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 14. grudnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 7. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 141/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA KRUŻOŁA,

urodzonego dnia 22. września 1873 w Godziszowie, robotnika browarowego w Cieszynie.

Wymieniony narukował z początkiem wojny do byłego 31. pułku obrony krajowej i walczył na froncie rosyjskim. Od końca 1914 niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Górniakowej w Cieszynie na Frysztackim Przedmieściu l. 118 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. Sztwienowi, sekretarzowi gminnemu w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Józefa Krużoła wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 14. grudnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 7. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 355 — Gen. IV. 196/1. — Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 28. maja:
Siedziba firmy: Dziedzice.

Brzmienie firmy: Stowarzyszenie spożywcze „Zjednoczenie pracowników polskich kolei państwowych”, stowarz. zarejestr. z ogr. poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Sprawdza i środków żywności, uliorów, przedmiotów potrzebnych do gospodarstwa domowego, jak rów-

nież towarów wszelkiego gatunku, a to drogą kupną, wytwarzania lub wyrobienia i sprzedawania tychże swym członkom za gotówkę, tudzież wzniesienie oszczędności członków przez przyjmowanie i oprocentowanie wkładów. Sprzedawanie towarów nieczłonkom jest bezwarunkowo wzbronione.

Czas trwania stowarzyszenia jest nieoznaczony.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 30. września 1919.

Ogłoszenia następują w jednym z czasopism, wychodzących w Krakowie. W razie gdyby czasopismo przestało wychodzić, ma zarząd prawo za zezwoleniem Rady Nadzorczej uznać inne czasopismo za organ publikacyjny.

Zarząd składa się z trzech członków: przewodniczącego, kasyera i kontrolora.

Podpisy firmy uskutecznią się w ten sposób, że obok pieczęci stowarzyszenia umieszczają dwaj członkowie zarządu swe własne podpisy.

Członkowie zarządu są: Jan Kozłba, nadzorca placu w Czechowicach pod l. 541 zamieszkały, jako przewodniczący; Franciszek Pałac, adiunkt kolejowy w Dziedzicach, jako kasyer; Józef Mola, kierownik pociągu w Dziedzicach pod l. 19 zamieszkały, jako kontrolor.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 28. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 334 — Gen. IV. 198/1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 28. maja 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Kowale.

Brzmienie firmy: Ludowa spółka spożywcza w Kowalach, stowarzyszenie zarejestr. z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

- a) zakupywanie, wyrób i sprzedaż wszelkich gatunków żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych, bławatnych, ubrań, obuwa i t. p.;
- b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie takowych;
- c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;
- d) udzielanie swoim członkom zdrowego kredytu dla prowadzenia handlu i przemysłu.

Wymienione powyżej czynności spółki odnoszą się tylko do jej członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) Kowale, dnia 13. grudnia 1919.

Ogłoszenia następują przez jednorazowe ogłoszenie w „Głosie Ludu śląskiego” lub okólnikiem

Zarząd składa się z 4 członków. Członkami zarządu są: J. Świeczyk w Kowalach, przewodniczący; Franciszek Daniel, rolnik w Kowalach, członek Zarządu; Józef Kajzer, rolnik w Kowalach, członek Zarządu; Andrzej Brudny, rolnik w Kowalach, zastępca.

Uprawnienie do zastępstwa: Zarząd.

Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie członkowie Zarządu.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 28. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

P 60/20

4

Edykt.

Do spadku po Jadwidze Zogatowej, właścicielce pola w Jaworzynce nr. 105, zmarłej dnia 25. stycznia 1920 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołany jest na podstawie ustawy także mąż zmarłej Jerzy Zogata, którego miejsce pobytu wiadome nie jest.

Tenże otrzymuje wezwanie, ażeby w ciągu jednego roku, od daty niniejszego edyktu licząc, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, gdyż inaczej przeprowadzi się rozprawę spadkową tylko z tymi, którzy do spadku się zgłoszą i z ustanowionym dla niego w osobie Andrzeja Małyjorka w Jaworzynce nr. 90 kuratorem *ad actum*.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 19. maja 1920.

Konkurs.

Przy czteroklasowej szkole ludowej l. w Stonawie jest do obsadzenia posada

kierownika szkoły ludowej

połączona z poborami ustawowymi. Ubiegający się o tę posadę kandydaci wniosą swe należycie udokumentowane podania (z dowodem uzdolnienia nauczania religii rzymsko-katolickiej) w drodze służbowej do Rady szkolnej miejscowej w Stonawie do 15. lipca 1920.

A 25/29 P 12/20

4

Edykt.

W sprawie spadkowej po Jadwidze Kohutowej, chałupnicy w Istebnej nr. 217, zmarłej dnia 15. sierpnia 1919 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołani są do dziedziczenia z ustawy jej synowie Józef Kohut i Michał Kohut i jej córka Anna Kohut. Gdy miejsce pobytu tych trojga w Ameryce wiadome nie jest, przeto wzywa się ich niniejszem, ażeby w ciągu roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosili się w tutejszym sądzie i oświadczyli się do spadku, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się rozprawę spadkową tylko z tymi spadkobiercami, którzy się zgłoszą i z kuratorem dla nich w osobie Jana Proboza, chałupnika w Istebnej nr. 214 ustanowionym.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 28. kwietnia 1920.

A 112/20 P 44/20

5

Edykt.

Do spadku po Jakobie Kawuloku, chałupniku w Istebnej, nr. 407, zmarłym dnia 14. grudnia 1919 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołani są na podstawie ustawy synowie Józef Kawulok i Franciszek Kawulok i córka Marya Kukuczka, których miejsce pobytu w Ameryce wiadome nie jest.

Wzywa się przeto powyższych, ażeby w ciągu roku, licząc od daty niniejszego edyktu, w tutejszym sądzie się zgłosili i oświadczenie do spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się postępowanie spadkowe z tymi spadkobiercami, którzy się do spadku zgłoszą i z ustanowionym dla nich w osobie Adama Zowady, chałupnika w Istebnej nr. 354 kuratorem *ad actum*.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 23. maja 1920.

A 92/20

4

Edykt.

Do spadku po Jerzym Hudzieczku, hutniku i chałupniku w Wędryni nr. 177, uznanym za zmarłego uchwałą sądu okręgowego w Cieszynie, oddz. IV., z dnia 13. lutego 1920, przy ustaleniu dnia 12. lutego 1920 jako dnia, którego nie przeżył a po którym rozporządzenia ostatniej woli nie pozostało powołany jest na podstawie brat spadkowy Jan Hudzieczek, którego miejsce pobytu w Ameryce wiadome nie jest.

Wzywa się przeto tegoż Jana Hudzieczka, ażeby w ciągu roku, licząc od dnia poniżej podanego, w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się postępowanie spadkowe tylko z tymi spadkobiercami, którzy się do spadku zgłoszą i ustanowionym dla niego w osobie Jana Mitrengi, hutnika w Wędryni, nr. 177 kuratorem *ad actum*.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 24. maja 1920.

Drukarnia „Dziedzictwa” w Cieszynie.

Prenumerata:
mies. Mk. 2.50.
Cena egz.
60 fen.
Redakcja:
Cieszyn, Zamek
Tel. 130.

Wiadomości Cieszyńskie

Wychodzą raz w tygodniu.

Ogłoszenia:
1-lin. wiersz
petitowy 1 M.
—
Administracja:
Cieszyn, Zamek

Nr. 30.

Cieszyn, 1. lipca 1920.

Rok 2.

Plebiscyt czy sąd rozjemczy.

Odnosnie do artykułu pod powyższym tytułem otrzymujemy następujące sprostowanie:

»Odwołując się na § 19. ustawy prasowej upraszam o umieszczenie następującego sprostowania, dotyczącego notatki we Waszem czasopiśmie z dnia 12. czerwca b. r. pod tytułem: »Plebiscyt czy sąd rozjemczy«:

Nie jest prawdą, jakoby p. Dr. Pelc zorganizował wykradzenie szpitala Krajowego w Cieszynie bandyty czeskiego Baudysza, prawdą atoli jest, że nie miał żadnego udziału w jego ucieczce.

Dalej nie jest prawdą, że tensam Dr. Pelc wysłał bandy czeskie pod przewodnictwem Baudysza do rodzin polskich w Trzanowicach i w Gnojniku, w Ligotce Kam., a t. d. któreto bandy zmuszają ludzi do przyjęcia na pomieszkanie i wyzywanie Czechów....

Nie jest dalej prawdą, że czeska żandarmeria dostała jakiś rozkaz od czeskośl. Komisji plebiscytowej.

Prawdą jest, że ani Dr. Pelc, ani też Plebiscytowa Komisja w Sl. Ostrawie nikogo do rodzin polskich w mianowanym celu nie wysłała a także żandarmerii żadnych rozkazów nie wydała.

Z uszanowaniem Dr. Pelc.

Chociaż sprostowanie powyższe niczego nie prostuje, zamieszczamy je, zmuszeni do tego przepisami ustawy.

Może i w tym wypadku p. Poppe zaszczyli pismo nasze sprostowaniem, że nieprawdą jest, iż... i trzeba będzie umieszczyć sprostowanie.

Jest jednak jedna prawda w tem wszystkim, a mianowicie. »Presesta«, którym jest jakiś adwokat, notaryusz czy lekarz czy inż. pójdzie sam do Gnojnika rzucać granatami na wracających z wiecu Polaków, nie zamordował sam ś. p. Fr. Szewczyka w Mostach, nie zamordował sam robotnika polskiego w Żywocicach, nie pobił sam do bezprzytomności inż. Niedronia i tow. i t. d., bo przecież od tego ma swoje hyeny. Za to wszystko odpowiada jednak nie stenotypistka p. przedsedy, lecz on sam. Nie pomogą też żadne sprostowania, ludność nasza wie już doskonale, gdzie szukać winowajców.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu Ks. Cieszyńskiego o reekspedycji towarów w ruchu transytowym na obszarze plebiscytowym Śląska Cieszyńskiego.

Ze względu na postanowienia taryfy cłowej i inne ustawowe przepisy, zarządza się odnośnie do IV. części rozporządzenia Komisji Międzynarodowej z dnia 23. marca 1920, nr. 20, co następuje:

1. Reekspedycja towarów w ruchu transytowym na obszarze plebiscytowym może być dozwolona:

1. W wypadkach, w których opłacenie należności przesyłki w całości przy nadawaniu towaru na stacji wejścia towaru jest niemożliwe, wobec istniejących przepisów kolejowych, jeżeli reekspedycja odbywa się w miejscu styczonym linii kolejowej, zostającej pod zarządem czesko-słowackiej i polskiej administracji kolejowej. Sama niemożliwość pobrania ceny towaru nie uprawnia do żądania dopuszczenia reekspedycji;

2. jeżeli rozchodzi się o reekspedycję cystern w Boguminie dla kontroli wozów cysternowych;

3. co do towarów, które mają być w Boguminie reekspedowane jako towary kompensacyjne na podstawie układu, zawartego między Czechosłowacją a Polską, celem kontroli i zarachowania tych towarów na konto układu. Tu należy też rozdział, nadeszły z Polski dla czesko-słowackiej republiki, przesyłek nafty i naftowych produktów rafineryjnych.

We wszystkich tych wypadkach (1—3) odnośny towar

1. nie może być uchylony z pod kontroli cłowej od chwili wejścia na teren plebiscytowy aż do wystąpienia z tegoż terenu;

2. powinien być dostać się do obszaru plebiscytowego dopiero po dniu 11. kwietnia 1920;

3. pozwolenie na wywóz i przywóz tego towaru powinno być przedłożone w chwili nadawania na stacji wystąpienia towaru;

4. dwurazowa reekspedycja tego towaru na obszarze plebiscytowym nie może mieć miejsca;

5. przedrygowanie przesyłki towaru napowrót po reekspedycji jest wykluczone.

Dopuszczalność reekspedycji w wymienionych wypadkach pozostawia się uznaniu Naczelnictwa Urzędu cłowego w odnośnym miejscu styczonym linii kolejowych.

II. Co do towarów, które w czasie od 2. lutego 1920 do 26. czerwca 1920 dostały się na ob-

szar plebiscytowy w celu reekspedycji za granicę, albo do dnia 26. czerwca 1920 nadane zostały w tym celu, mogą obie komisje przywozu i wywozu »O« i »W« na podstawie wzajemnego porozumienia zarządzić wyjęcie tychże z pod zakazu reekspedycji, zaś po zbadaniu sprawy także w innych wypadkach.

Prośby o dopuszczenie wyjęcia z pod zakazu co do towarów, znajdujących się już na obszarze plebiscytowym, należy wnieść najdalej do 26. czerwca 1920, zaś co do towarów, które w późniejszym czasie na ten obszar się dostaną i najdalej do 26. czerwca 1920 oddane zostaną do publicznego transportu — w przeciągu 4 dni po dostaniu się na obszar plebiscytowy do tego Urzędu przywozu i wywozu, w którego którego okręgu towar się znajduje. Niedopuszczalną jest: reekspedycja towarów, które a) które już wyszły z pod kontroli cłowej; b) które dostały się na terytorium plebiscytowe jako jedna łączna przesyłka, a z tego obszaru miałyby być reekspedowane pod różnymi adresami.

Dr. Wolaniecki, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji Skarbu Księstwa Cieszyńskiego z dnia 8. czerwca 1920 w sprawie zniesienia zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie niemieckiej.

§ 1.

Odnosnie do art. 9. ustawy z dnia 11. marca 1919 (dz. pr. p. nr. 24, poz. 237), ogłoszonej rozporządzeniem Rady Narodowej w Cieszynie z d. 4. kwietnia 1919. (Dz. Urz. Nr. 77) w sprawie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austriacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej, znosi się niniejszem zakaz przywozu oraz przesyłania w posyłkach pocztowych i listach znaków pieniężnych w walucie niemieckiej na Śląsk Cieszyński jako też ustalony art. 4 powołanej ustawy zakaz dowozu kuponów procentowych i dywidendowych, na marki niemieckie opiewających.

Postanowienie dotyczące zakazu sprzedaży papierów wartościowych za walutę koronową i rublową i za marki niemieckie osobom i firmom, mającym siedzibę poza granicami Państwa Polskiego i Śląska Cieszyńskiego zachowuje moc obowiązującą nadal w całej rozciągłości.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dr. Wolaniecki m. p.

OGŁOSZENIE

Prefekta dla wschodniej części Śląska Cieszyńskiego w sprawie obiegu not markowych emisji okupacji niemieckiej z daty Warszawa 9. grudnia 1916.

Do tutejszych władz wpływają coraz liczniejsze skargi, że tutejsze niektóre banki i kupcy nie chcą przyjmować not markowych emisji z daty Warszawa 9. grudnia 1916 t. zw. marki okupacyjne.

Otóż oznajmia się, że te noty na równi z nową emisją są w pełnym obiegu, więc są na równi z późniejszymi emisjami prawnym środkiem płatniczym.

Te firmy kupieckie i banki, które wzbraniają się przyjmowania wyżej wymienionych not, należy w drodze zażalenia donieść do Dyrekcji skarbu w Cieszynie celem ukarania grzywną porządkową.

Parolita m. p.

Nieprawdą jest, że jest prawdą....

Czesi chwycili się nowej taktyki. Od kilku dni redakcje pism polskich otrzymują sprostowania od żandarmów, policjantów czeskich, bandytów, prezosów czeskich komitetów plebiscytowych. Prostuje więc żandarm czeski, że nieprawdą jest, co jest oczywistą prawdą, iż pobił ś. p. w Orłowej robotnika polskiego, na co mamy szereg świadków. Prostuje bandyta z Michałkowic, że nieprawdą jest, iż okradł robotników polskich tamże. Prostują różne »przedsedy«, że nie prawdą jest, że to a to zrobili.

Sławny austriacki § 19. zmusza redakcje do umieszczania wszelkich takich sprostowań i niema sposobu do sparaliżowania tej nowej taktyki czeskiej, obliczonej na mydlenie oczu społeczeństwa.

Mamy dowody w rękach, że zmuszanie rodzin polskich poza linią demarkacyjną, do przyjmowania i żywienia czeskich uchodźców, odbywa się na rozkaz czeskich komitetów plebiscytowych. Mamy setki świadków, że żandarmi czescy biorą udział w bojówkach. Mamy następujący charakterystyczny dokument jeszcze z r. 1919:

Przełożęństwo miasta Polskiej Ostrawy.
Polska Ostrawa, 27. marca 1919.

Do Pana

Józefa Wilczyńskiego, szewca
w Polskiej Ostrawie.

Zawiadamia się Pana, że Komisja rządząca gminy Polskiej Ostrawy uchwaliła na zgromadzeniu w dniu 14. b. m. wydać Pana i Pańskie dzieci Henryka i Wandę raz na zawsze z gminy tutejszej.

Do opuszczenia gminy stawia się Panu termin 14-dniowy od dnia ogłoszenia niniejszego, a jeżeli Pan do tego czasu gminy nie opuścił, usunie się Pana według istniejących przepisów.

Przewodniczący Komisji rządzącej:
Poppe.

Edykta w sprawach uznania za zmarłych.

T. 121/20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA KUSCHNIKA,

urodzonego dnia 20. września 1897 w Kamienicy, robotnika fabrycznego w Kamienicy.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. pułku piechoty w roku 1916 na froncie rosyjskim, gdzie zaginął. Od lutego 1916 r. niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Józefa Kuschnika w Kamienicy l. 143. postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. przełożonemu gminy w Kamienicy wiadomości o wymienionym.

Franciszka Kuschnika wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 15. grudnia 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 8. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Zmiany firm.

Firm. 395. Gen. III. 133-16. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 4. czerwca 1920 przy stowarzyszeniu Powszechna spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Trzyńcu, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką, następujące zmiany:

Ustąpił z Zarządu dotychczasowy zastępca przewodniczącego Jan Kuczera, a zastępcą przewodniczącego został wybrany Józef Siedlonek, chałupnik w Oldrzychowicach.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 4. czerwca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 390. Gen. II 371-29. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia:

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 4. czerwca 1920 przy stowarzyszeniu: Ludowa Spółka spożywcza w starym mieście na Sowińcu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, następujące zmiany:

Wystąpił zastępca Zarządu Robert Trzaskalik, wybrany zastępcą zarządu Stanisław Węgrzyn, nadsztygar w Starym Mieście nr. 136.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 4. czerwca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Amortyzacje.

Nc. I 242-20 Zarządzenie umorzenia. Na wniosek p. Zuzanny Martynek, chałupnicy w II-stroniu nr. 378, zarządza się postępowanie celem umorzenia ksiąteczki kasy Raiffeisena w Ustroni, wystawionej na imię Zuzanny Martynek i opiewającej na kwotę 326 marek 79 f., która to ksiąteczka miała zaginąć i wzywa się posiadacza tej ksiąteczki, aby zgłosił swe prawa w przeciągu 6 miesięcy od daty tego edyktu. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu ową ksiąteczkę jako pozbawioną znaczenia.

Sąd powiatowy w Skoczowie, oddz. I.,
dnia 24. czerwca 1920.

Jan Antoni Zgórniak.

P 60/20

4

Edykt.

Do spadku po Jadwidze Zogato wej, właścicielce pola w Jaworzynie nr. 105, zmarłej dnia 25. stycznia 1920 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołany jest na podstawie ustawy także mąż zmarłej Jerzy Zogata, którego miejsce pobytu wiadome nie jest.

Tenże otrzymuje wezwanie, ażeby w ciągu jednego roku, od daty niniejszego edyktu licząc, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, gdyż inaczej przeprowadzi się rozprawę spadkową tylko z tymi, którzy do spadku się zgłoszą i z ustanowionym dla niego w osobie Andrzeja Małyjorka w Jaworzynie nr. 90 kuratorem *ad actum*.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 19. maja 1920.

A 25/29 P 12/20

4

Edykt.

W sprawie spadkowej po Jadwidze Kohutowej, chałupnicy w Istebnej nr. 217, zmarłej dnia 15. sierpnia 1919 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołani są do dziedziczenia z ustawy jej synowie Józef Kohut i Michał Kohut i jej córka Anna Kohut. Gdy miejsce pobytu tych trojga w Ameryce wiadome nie jest, przeto wzywa się ich niniejszem, ażeby w ciągu roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosili się w tutejszym sądzie i oświadczyli się do spadku, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się rozprawę spadkową tylko z tymi spadkobiercami, którzy się zgłoszą i z kuratorem dla nich w osobie Jana Probosza, chałupnika w Istebnej nr. 214 ustanowionym.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 28. kwietnia 1920.

Rada szkolna powiatowa zamiejska w Bielsku,
Bielsko, dnia 10. czerwca 1920.

ROZPISANIE KONKURSU.

Przy jednoklasowej publicznej mieszanej szkole ludowej z niemieckim językiem wykładowym w Bystrej obsadzoną będzie stała posada nauczyciela i kierownika.

Ubiegający się o tę posadę, z którą połączone są ustawą określone pobory służbowe i do uzyskania której wymagane jest uzdolnienie do zastępczego udzielania nauki religii katol., winni wnieść należycie udokumentowane podania kompetencyjne w przepisanej drodze służbowej najdalej do 31. lipca 1920 do Rady szkolnej miejscowej w Bystrej.

Rada szkolna powiatowa zamiejska dnia 6. czerwca 1920.

Przewodniczący: Podczaski m. p.

A 112/20 P 44/20

5

Edykt.

Do spadku po Jakobie Kawuloku, chałupniku w Istebnej, nr. 407, zmarłym dnia 14. grudnia 1919 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, powołani są na podstawie ustawy synowie Józef Kawulok i Franciszek Kawulok, córka Marya Kukuczkowa, których miejsce pobytu w Ameryce wiadome nie jest.

Wzywa się przeto powyższych, ażeby w ciągu roku, licząc od daty niniejszego edyktu, w tutejszym sądzie się zgłosili i oświadczenie do spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się postępowanie spadkowe z tymi spadkobiercami, którzy się do spadku zgłoszą i z ustanowionym dla nich w osobie Adama Zowady, chałupnika w Istebnej nr. 354 kuratorem *ad actum*.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 23. maja 1920.

A 92/20

4

Edykt.

Do spadku po Jerzym Hudzieczku, hutniku i chałupniku w Wędryni nr. 177, uznanym za zmarłego uchwałą sądu okręgowego w Cieszynie, oddz. IV., z dnia 13. lutego 1920, przy ustaleniu dnia 12. lutego 1920 jako dnia, którego nie przeżył a po którym rozporządzenia ostatniej woli nie pozostało powołany jest na podstawie brat spadkowy Jan Hudzieczek, którego miejsce pobytu w Ameryce wiadome nie jest.

Wzywa się przeto tegoż Jana Hudzieczka, ażeby w ciągu roku, licząc od dnia poniżej podanego, w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie przeprowadzi się postępowanie spadkowe tylko z tymi spadkobiercami, którzy się do spadku zgłoszą i ustanowionym dla niego w osobie Jana Mitrengi, hutnika w Wędryni, nr. 177 kuratorem *ad actum*.

Sąd powiatowy w Jabłonkowie, oddz. I.,
dnia 24. maja 1920.

Niżej podpisane instytucje bankowe pozwalają sobie niniejszem donieść, że od 1. lipca począwszy aż do odwołania będą wkładki pieniężne w następujący sposób oprocentowane:

Wkładki pieniężne i inne do dyspozycji bez wypowiedzenia stojące rachunki żyrowe 3%
Wkładki za 3-ech miesięcznem wypowiedzeniem 3 1/4
„ „ 6-ech „ 3 1/2

Czeski bank Union, filia w Cieszynie. Śląski Bank Eskontowy, filia w Cieszynie. Bank Centralny niemieckich kas oszczędności, filia w Cieszynie. Wiedeński bank Związkowy, filia w Cieszynie.

Redakcja:
Cieszyn, Zamek
Tel. 130.
Prenumerata:
mies. Mk. 2.50.
Cena egz.
60 fen.

Wiadomości Cieszyńskie

Wychodzą raz w tygodniu.

Ogłoszenia:
1-lam. wiersz
petitowy 1 M.
Administracja:
Cieszyn, Zamek

Nr. 31.

Cieszyn, 8. lipca 1920.

Rok 2.

25-letni jubileusz gimnazjum polskiego w Cieszynie.

Dnia 5. b. m. obchodziło gimnazjum cieszyńskie swój 25-letni jubileusz. Jest to rocznica wyjątkowo ważna z tego przede wszystkim względu, że historia tej szkoły łączy się ściśle z dziejami ruchu odrodzeniowego na Śląsku.

Ofiarnością całego społeczeństwa polskiego założono je w r. 1895. Miało ono być i stało się faktycznie twierdzą w naszym kraju, o którą fale germanizmu rozbiły się bezsilnie, a której załoga rok rocznie napływem nowych sił wzmagana, miała dokonać podboju całego Śląska i przywrócić go ojczyźnie prawdziwej.

Mysł stworzenia takiego zakładu wyłoniła się bardzo dawno a powziął ją ś. p. Paweł Stalmach, pierwszy nieustraszony bojownik i pionier ruchu narodowego na Śląsku.

W r. 1885. zakłada ś. p. Paweł Stalmach „Macierz Szkolną dla Księstwa Cieszyńskiego”. Celem jej miało być obok innych: zakładanie i utrzymywanie szkół średnich. I rzeczywiście po latach 10 Macierz przystąpiła do założenia gimnazjum. Sprawa jednak otwarcia nie poszła łatwo. Obóz niemiecki zdawał sobie sprawę z niebezpieczeństwa, jakie mu w przyszłości zagrażało, to też wszelkimi siłami i środkami, jakie wówczas w pełni miał do rozporządzenia, starał się nie dopuścić do aktu stworzenia. Rada szkolna opawska wyszukiwała coraz to nowsze trudności, piętrzyła coraz to większe przeszkody, a rząd centralny wiedeński wahał się i zwlekał z decyzją udzielenia pozwolenia na otwarcie tej szkoły. Dzięki jednak energii, konsekwencji i wytrwałości ówczesnych działaczy śląskich, zdecydowanej postawie ludności samej i skutecznemu poparciu Koła polskiego udało się złamać upór niemiecki, sunąć wszelkie przeszkody i pozwolenie na otwarcie klasy I. nadeszło.

Zapanowała wówczas na całym Śląsku radość z tego powodu. Na wzgórzach pozapalano ognie, strzelano z moździerzy po gminach i urządzano dziękczynne nabożeństwa, a muzyki grały, roznosząc wieść radosną.

10. października 1895. odbyło się uroczyste otwarcie, poczem nastąpił normalny tok nauki. Wprawdzie i teraz Niemcy starali się utrudnić naukę, a ileby się dało utracić sam zakład. W tym celu Rada opawska nasyłała do gmachu często i zmieniacz wrogo usposobionych inspektorów, powstrzymywała udzielenia prawa publiczności, wszelkimi sposobami odstraszała ludność od posyłania dzieci do tego zakładu i t. p.

Wskutek jednak pilności uczniów, sumiennemu spełnianiu obowiązków profesorów i budżetemu się coraz silniej poczuciu narodowemu społeczeństwa śląskiego — te wrogie dążności okazały się jako marne szykany. Gimnazjum przetrwało lat ośm jako zakład prywatny Macierzy, wreszcie w r. 1903. po pierwszej maturze wzięto je na etat państwowy. Po przewrocie dawna własność społeczeństwa polskiego przeszła na własność państwa polskiego.

Gimnazjum to, z takim trudem zdobyte, stało się rzeczywiście tem, czem je chcieli mieć twórcy. Stało się niewzruszoną warownią polskości

na kresach zachodnich, — stało się kamieniem węgielnym odrodzenia narodowego Śląska całego. Ruch, zmierzający do pełnego uświadomienia narodowego i politycznego ludności śląskiej, zainaugurowany na przełomie 19. wieku, z małymi i skromnymi początkami w schyłku tego wieku stał się silny, w najbliższych latach spotężniał, pogłębił się, rozszerzył, docierając do gmin i zakątków najdalszych, ogarniając kręgi coraz szersze, warstwy społeczne coraz nowsze.

Nic dziwnego, że gdy Austria runęła, Śląsk jeden z pierwszych oświadczył głośno i oręcznie swą przynależność do Polski. Ze się tak stało, lwia w tem zasługa założonego przed 25 laty gimnazjum w Cieszynie.

Dział urzędowy.

Edykta

v. sprawach uznania za zmarłych.

T. 148-20—1. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA REICHEL,

urodzonego dnia 7. grudnia 1890, handlarza by-dła w Wędrzynie l. 225.

Wymieniony służył w szeregach 32. p. p. ruszenia na froncie serbskim, gdzie zachorował tak, że go do szpitala w Phjece z początkiem 1918. r. oddano. Od tego czasu niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawow. ustawy z dnia 31. marca 1918. nr. 128. dz. p. p., zarządza się na wniosek Julii Reichel w Wędrzynie l. 225 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Wędrzynie wiadomości o wymienionym.

Jana Reichel wzywa się, aby stawił się przed podpisany sąd lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 16. grudnia 1920. r. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie,

dnia 10. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 172-20—1. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA HEROKA,

urodz. dnia 25. lipca 1887 w Zarzeczcu, syna Jerzego Heroka i Anny, rodz. Żur, murarza w Pastwiskach l. 49.

Wymieniony walczył w r. 1914 w szeregach 31. pułku piech. obr. kraj. na froncie rosyjskim, gdzie dnia 3. albo 5. września 1914 miał poledz pod Kraśnikiem. Od tego czasu niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z d. 31. marca 1918. nr. 128. dz. p. p., zarządza się na wniosek Maryi Herokowej w Pastwiskach l. 49 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie do podania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Pastwiskach wiadomości o wymienionym.

Franciszka Heroka wzywa się, aby stawił się przed podpisany sąd lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 10. stycznia 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,

dnia 1. lipca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

T. 151-20—4. Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

FRANCISZKA PIECZONKI,

urodzonego dnia 26. lutego 1887 w Dąbrowej, syna Bernarda i Maryi, górnika w Czechowicach.

Wymieniony walczył w szeregach 31. pułku p. obr. kraj. na froncie rosyjskim, gdzie według wezwań świadka naocznego dnia 27. kwietnia 1915 poległ w bitwie pod Opalowicami.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryi Pieczonkowej w Żelazcu l. 562 postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 10. października 1920 albo sądowi, albo p. przełożonemu gminy w Czechowicach, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,

dnia 1. lipca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Wpisy firm.

Firm. 396. Gen. IV. 202-1. Wpis stowarzyszenia. Siedziba stowarzyszenia: Bobrek.

Brzmienie firmy: Ludowa Spółka spożywcza w Bobrku, stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot stowarzyszenia: a) dostarczenie członkom wszelkich artykułów żywności, napojów, jako też wszelkich do gospodarstwa lub użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łociowych i blawatnych, ubrań, obuwia i t. d.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie tychże;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności;

Stowarzyszenie ogranicza działalność swoją do członków.

Umowa stowarzyszenia (statut): Bobrek, dnia 2. maja 1920.

Ogłoszenia: będą wychodziły w Dzienniku do tego przez Radę nadzorczą przeznaczonym.

Dyrekcja składa się z 7 członków. Członkami dyrekcyi są:

1. Paweł Hajduk, szewc w Bobrku, jako przewodniczący;

2. Anna Szupieniowa, żona kolejarza w Bobrku, jako zastępczyni przewodniczącego;

3. Józef Supik, robotnik w Bobrku, członek Dyrekcyi;

4. Paweł Spandrzyk, robotnik w Bobrku, członek Dyrekcyi;

5. Karol Brudniok, chałupnik w Bobrku, członek Dyrekcyi;

6. Franciszek Wojtek, wł. realności w Bobrku, czł. Dyrekcyi;

7. Rudolf Kubaczka, stolarz w Bobrku, członek Dyrekcyi.

Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcyja.

Podpis firmy: Podpis za spółkę uskutecznia się w ten sposób, że pod firmą spółki przez kogośkolwiek napisaną lub wydrukowaną kładzie podpis dwóch członków Dyrekcyi.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 4. czerwca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 374 — Gen. IV. 200-1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 28. maja 1920.

Siedziba stowarzyszenia: Koszarzyska.

Brzmienie firmy: Gospoda spółkowa w Koszarzyskach, spółka zarejestrowana z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie ma na celu podniesienie dobrobytu swych członków przez zakupno, magazynowanie oraz sprzedaż towarów spożywczych, artykułów domowego i gospodarskiego zapotrzebowania, produktów rolnych i wyrobów przemysłowych, dzierżawienie i wydzierżawienie koncesyi gminnej, wogóle skupienie całego handlu w gminie w owych rękach na korzyść członków. Niektóre towary można sprzedawać i nieczłonkom.

Umowa stowarzyszenia (statut) z 16. maja 1920.

Ogłoszenia uskuteczniają się przez afiszowanie w lokalu spółki.

Zarząd składa się z trzech członków. Członkami zarządu są: przewodniczący: Paweł Podola, nauczyciel; Paweł Szkatuła, rolnik i Paweł Heczko, rolnik — wszyscy w Koszarzyskach.

Uprawnienie do zastępstwa: zarząd.

Podpis firmy: Pod pieczętką podpisze się 2 członków zarządu.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., 28. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 417 — Gen. IV. 206-1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 17. czerwca 1920.

Siedziba stowarzyszenia: Zarzecze.

Brzmienie firmy: Ogólne użyteczne stowarzyszenie budowlane i mieszkaniowe w Zarzeczcu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) dostarczać tanich i zdrowych mieszkań (i lokalności dla małych przedsiębiorstw), nianowicie przez budowę lub zakupno domów mieszkalnych z małemi mieszkaniem (i lokalności dla małych przedsiębiorstw) po myśli ustawy z 22. grudnia 1910, dz. u. p. nr. 142 i wydanego do niej statutu i odstępywania ich sposobem najmu, względnie przez wynajmowanie poszczególnych mieszkań (i lokalności dla małych przedsiębiorstw) swoim członkom (stawianie domów czynszowych z mieszkaniem dla rodzin i lokalności dla małych przedsiębiorstw);

b) ułatwiać nabywanie domów własnych przez budowę lub zakupno domów mieszkalnych (i lokalności dla małych przedsiębiorstw lub bez nich) po myśli ustawy z dnia 22. grudnia 1910, dz. u. p. nr. 242 i wydanego do niej statutu i sprzedawanie ich swoim członkom, jako też przez przyjmowanie wkładek oszczędności na rachunek bieżący od członków, starających się o nabycie tanich domów (stawianie domów własnych);

c) urządzać mieszkania dla bezżennych po myśli ustawy z 22. grudnia 1910, dz. u. p. nr. 242 i wydanego do niej statutu.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 16. maja 1920.

Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jednokrotną kwotą udziału.

Ogłoszenia/następują przez okólnik.

Zarząd (wydział) składa się z 6 członków.

Członkami wydziału są: 1. Franciszek Pisarek, szewc w Zarzeczcu nr. 103, jako dyrektor. 2. Józef Kaliwoda, robotnik w Zarzeczcu nr. 55, jako zastępca dyrektora. 3. Jan Pietrzyk, robotnik w Zarzeczcu nr. 28, jako kasyer. 4. Józef Kocur, cieśla w Zarzeczcu nr. 279, jako prowadzący księgi. 5. Franciszek Kaistura, robotnik w Zarzeczcu nr. 64 i 6. Franciszek Przybyła, robotnik w Zarzeczcu nr. 69, jako członkowie wydziału.

Podpis firmy uskutecznia się w ten sposób, że pod wypisaną lub wyciśniętą pieczętką firmową podpisuje się dyrektor lub jego zastępca i jeden członek wydziału.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., dnia 17. czerwca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 411. Rg. C. 265-2. Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach spółkowych:

W rejestrze oddział C wpisano:

• Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: Möbelfabrik Knirling & Skrzypek, Gesellschaft m. b. H. in Teschen. Albo po polsku: Fabryka mebli Knirling w Skrzypek, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Cieszynie.

W myśl uchwały spółników z 4. czerwca 1920 umowa spółkowa z 11. października 1919. r. została zmieniona. W myśl tejże brzmienie firmy zmieniono na »Eska«, Möbelfabrik, Gesellschaft mit b. H. in Teschen i po polsku: »Eska«, fabryka mebli, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Cieszynie.

Kapitał zakładowy wynosi: 450.000 K równie 315.000 mk. polskich i został obecnie w całości gotówką wpłacony.

Dotychczasowy kierownik spółki Edward Knirling został skreślony i jako kierownicy spółki zostali wpisani: Anna z Utlerów Skrzypkowa, właścicielka domu w Cieszynie i Zygfryd Klappholz, przemysłowiec w Cieszynie.

Uprawnienie do zastępstwa: Wszyscy spółnicy, którzy są zarazem kierownikami spółki. Będą oni podpisywali firmę w ten sposób, że pod brzmieniem firmy w niemieckim lub polskim języku napisaniem, wyciśnięciem lub wydrukowaniem

A) przy sprawach spółkowych do 20.000 Mk. pol. składa swój podpis jeden kierownik spółki,

B) przy sprawach spółkowych ponad 20.000 Mk. pol. dwóch kierowników spółki kumulatywnie składa swe podpisy.

Data wpisu: 17. czerwca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., 17. czerwca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 343. Rg. A II 270-1. Wpis jawnej spółki handlowej. Dnia 4. czerwca 1920 wpisano w rejestrze.

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: Brüder Amsterdam, albo po polsku: Bracia Amsterdam.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel hurtowy i drobny towarów galanteryjnych, lokciowych i trykotowych.

Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. czerwca 1920. r.

Wspólnicy: Jan Amsterdam i Moryc Amsterdam, kupcy w Cieszynie.

Uprawnienie do zastępstwa: Każdy spółnik samodzielnie.

Podpisywanie firmy: Podpisanie brzmienia firmy przez jednego spółnika.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV., 4. czerwca 1920. r.

Dr. Ludwik Gazda.

Zmiany firm.

Firm 452 Gen. OII. 79-19. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 23. czerwca 1920 przy stowarzyszeniu »Spółkowa kasa oszczędności i zaliczek w Lipowcu, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką« następujące zmiany:

Ustąpił Karol Steller a członkiem Zarządu został Paweł Chwastek, rolnik l. 95 w Lipowcu.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 23. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm 455 Gen. I 231-21. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 23. czerwca 1920 przy stowarzyszeniu »Spółkowa kasa oszczędności i zaliczek w Bystrzycy, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką« następujące zmiany:

Ustąpił z Zarządu Jerzy Cienciala, robotnik nr. 1 w Bystrzycy, a wskutek śmierci s. p. Jan Heczko, gospodarki nr. 145 w Bystrzycy; zastępcą przewodniczącego został wybrany Jan Chwastek, gospodarki w Bystrzycy nr. 106, członkiem zarządu został wybrany Jerzy Samiec, piekarnik nr. 139 w Bystrzycy.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 23. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Obwieszczenie pozbawienia własnowolności.

L. II. 1-20—11. Obwieszczenie pozbawienia własnowolności.

Uchwałą z dnia 14. kwietnia 1920, l. cz. I. 11 1-20—11. niżej podpisanego Sądu został p. Emil Goldmann, elektrotechnik z Trzyńca, z powodu marnotrawienia częściowo pozbawiony własnowolności.

Kuratorem jego ustanawia się p. Rudolfa Malclara, policyanta w Trzyńcu.

Sąd powiatowy w Cieszynie, oddz. II., dnia 9. czerwca 1920.

Sigmund Hoffmann.

Zniesienie kurateli.

P. 224-9 Sąd powiatowy w Skoczowie jako władza nadkuratelnarna po przeprowadzeniu dochodzeń orzeka:

Kuratelę, zawieszoną tut. uchwałą z dnia 21. VIII. 1909, l. II-9, nad Pawłem Kaszą w Kowalach nr. 38, obecnie murarzem w Grodźcu, znosi się.

Sąd powiatowy w Skoczowie, oddz. I., dnia 10. czerwca 1920.

Jan Antoni Zgórniak.

Zakończenie postępowania ugodowego.

Sa 1-20—45. Postępowanie ugodowe dłużnika Edwarda Pumperli, handlarza towarów mieszkanych w Cieszynie, jest zakończone.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 1. lutego 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Redakcja:
Cieszyn, Zamek
Tel. 130.
Prenumerata:
mies. Mk. 2.50.
Cena egz.
60 fen.

Wiadomości Cieszyńskie

Ogłoszenia:
1-lam. wiersz
petitowy 1 M.
Administracja:
Cieszyn, Zamek

Wychodzą raz w tygodniu.

Nr. 32.

Cieszyn, 14. lipca 1920.

Rok 2.

Święto Wolności.

Cieszyn, 14. lipca.

14. lipca 1789. r. zdobył lud francuski szturmem zniechęconą Bastylę i odtąd nie spoczął w walce, dopóki Francji i całemu światu nie zapewnił wolności. Zdobycie Bastyli i ogłoszenie Praw Człowieka otwierają najwspanialszy okres dziejów narodu francuskiego, który, walcząc pod hasłem Wolności, Równości i Braterstwa, nie tylko skruszył swoje własne kajdany, lecz wprowadził ludzkość całą na tory demokracji i postępu.

Rewolucja francuska zadała śmiertelny cios absolutyzmowi i powołała do życia politycznego szerokie warstwy ludowe, przyznając każdemu obywatelowi równe prawa i nakładając na wszystkich równe obowiązki. Odtąd nie przestała iść Francja na czele ruchu wolnościowego w Europie, a trójkolorowy sztandar stał się symbolem jej politycznych ideałów, które w żadnym kraju tak głośnym nie odbiły się echem, jak u nas w Polsce, gdzie Konstytucja 3. maja była pierwszym praktycznym zastosowaniem wielkich myśli, które przygotowywały grunt dla rewolucji.

Zwycięskiego pochodu rewolucyjnych francuskich haseł żadna siła wstrzymać nie zdołała. Prawdy i wolności ani fałsz, ani tyrania nigdy nie zgnębią. Nawet wojskowa dyktatura pierwszego cesarstwa, pozornie tak sprzeczna z ideałami rewolucji, była w istocie niczem innym, jak tylko ekspansją na zewnątrz, bo wojska napoleońskie niosły po całym świecie hasła wolności. Austerlitz, Wagram i Borodyno były nie tylko zwycięstwami francuskiego imperyalizmu, lecz przede wszystkim tryumfem idei demokratycznej w Europie. Ani reakcja Burbonów, ani Święte Przymierze, ani trójcesarskie sojusze nie potrafiły zniszczyć wolności, którą naród francuski głosił po całej Europie, bo chociaż chwilowo mogła reakcja zagłuszyć i stłumić te wielkie hasła, to przecież zawsze płomień wolności palił wszystkie pęta i więzy, ażeby potem buchnąć z jeszcze większym blaskiem. Dlatego święto narodowe, które 14. lipca corocznie Francja obchodzi, jest równocześnie świętem demokracji, w którym każdy wolny i wolność kochający człowiek sercem bierze udział.

My, Polacy, których dzieje były jedną walką o wolność, my, którzyśmy po tylu cierpieniach, łzach i bojach znowu ją odzyskali, łączymy się z Francją w podziwie i czci dla bohaterów Wielkiej Rewolucji, którzy podobnie jak my za własną i cudzą wolność krew przelewać musieli. Dzisiaj, kiedy Francja zadała śmiertelny cios pruskiemu militarnemu tyranstwu, my zaś sami własną pierśią zasłaniając Europę przed najazdem wschodniego barbarzyństwa, węzły, łączące naród polski z francuskim powinny się jeszcze bardziej zacieśnić, bo my walczymy także o hasła Wielkiej Rewolucji, o Wolność, Równość i Braterstwo.

Statut organiczny Śląska

uchwalony przez Komisję konstytucyjną Sejmu ustawodawczego dnia 9. lipca 1920.

I. Przepisy ogólne.

Art. 1.

Województwo śląskie będzie obejmowało: ziemie śląskie, przyznane Polsce, czy to ze Śląska Cieszyńskiego, czy też na mocy art. 88. traktatu wersalskiego z Niemcami z 28. czerwca 1919 r.

Województwo śląskie będzie nieodłączalną częścią składową Rzeczypospolitej polskiej i będzie posiadało prawa samorządne stosownie do przepisów niniejszego statutu organicznego.

Art. 2.

Dotychczasowe prawa i rozporządzenia, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w granicach Śląska, pozostają w mocy nadal, o ile nie zostaną zmienione zgodnie z przepisami niniejszego statutu.

Art. 3.

Wszyscy mieszkańcy województwa śląskiego, posiadający prawo obywatelstwa Rzeczypospolitej polskiej, są równouprawnieni, a wszelkie prawa wyjątkowe zostają zniesione z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu.

II. Kompetencya samorządu śląskiego.

Art. 4.

Dla ustawodawstwa śląskiego są zastrzeżone sprawy następujące:

1. Przepisy o używaniu języka polskiego, niemieckiego w służbie zewnętrznej wszelkich cywilnych władz i urzędów na obszarze Śląska.
2. Przepisy o ustroju śląskich władz administracyjnych i o samorządzie powiatowym i gminnym, tudzież podział administracyjny Śląska.
3. Ustawodawstwo sanitarne w zakresie higieny publicznej i samorządowych urządzeń sanitarnych z wyjątkiem przepisów o zwalczaniu chorób zaraźliwych i zaraz zwierzęcych.
4. Ustawodawstwo o organizacji sił policyjnych i żandarmerji.
5. Ustawodawstwo o policyi budowlanej, ogniowej, drogowej i o utrzymywaniu dróg lądowych.
6. Ustawodawstwo w zakresie szkolnictwa ogólnie kształcącego oraz zawodowego wszelkich typów i stopni.
7. Ustawodawstwo o sprawach kościelnych z wykluczeniem spraw kościelnych, wchodzących w zakres polityki zagranicznej (concordat).
8. Ustawodawstwo o zaopatrzeniu ubogich i o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa.
9. Ustawodawstwo we wszystkich sprawach, których przedmiotem jest ustawowa organizacja zawodowa rolnicza, organizacja kredytu rolniczego, komasacja gruntów, wytwórczość rolnicza i leśna, oraz uprawianie i używanie przeznaczonych na nie obszarów jako to: leśnictwo i polowanie, rybołówstwo, chów bydła, ochrona pól (policya polowa) i zarządzenia celem łepienia szkodników rolnych i leśnych.
10. Ustawodawstwo o melioracjach rolnych.
11. Ustawodawstwo wodne łącznie z ustawodawstwem o budownictwie wodnym z wyjątkiem ustawodawstwa o sztucznych drogach wodnych.
12. Ustawodawstwo o zaopatrzeniu ludności śląskiej w energię elektryczną dla celów prywatnych i publicznych.
13. Ustawodawstwo o kolejach drugo- i trzeciorzędnych (lokalnych), oraz o komunikacji elektrycznej i motorowej.
14. Ustawy przeciwko lichwie, tudzież ustawodawstwo, zmierzające do ukrócenia spekulacji

na każdym polu (spekulacji nieruchomości, spekulacji towarów, kwestya mieszkaniowa i t. d.).

15. Ustawodawstwa w sprawie zakładów użyteczności publicznej, względnie w sprawie robót publicznych, dokonanych na koszt skarbu śląskiego, tudzież w sprawie dotowanych ze skarbu śląskiego spółek akcyjnych, lub kooperatyw.

16. Ustalenie dorocznego budżetu śląskiego i zatwierdzenie zamknięć rachunkowych, zaciąganie pożyczek wojewódzkich, zbywanie, zamiana i obciążanie nieruchomości majątku wojewódzkiego i przyjęcie gwarancyj finansowej przez województwo śląskie.

Sprzedaż publiczna rent wojewódzkich śląskich mogła być poza granicami Śląska tylko za zezwoleniem ministerstwa skarbu.

17. Nakładanie podatków i opłat publicznych śląskich stosownie do przepisów ustawy, przewidzianych w art. 5.

C. d. n.

Art. 5.

Zakres spraw Sejmu śląskiego w dziedzinie skarbowości, stosunek systemu podatkowego państwowego i wzajemny stosunek administracji skarbowej państwowej i śląskiej będą ustalone w równopobrzmiących ustawach: państwowej i śląskiej. Projekt tych ustaw będzie ułożony przez Radę ministrów w porozumieniu z Radą krajową.

Do tego czasu obowiązują na terenie województwa śląskiego:

1. ustawy o podatkach i opłatach, które obowiązywały na Śląsku dnia 1. stycznia 1919. r.;
2. ustawy o podatkach i opłatach, wprowadzonych później przez obce rządy i Komisję międzysojuszniczą o tyle, o ile ich ważność utrzyma ustawa śląska;
3. ustawy o podatkach i opłatach, które zostały jednolicie uregulowane przez ustawy państwowe na całym obszarze Rzeczypospolitej, z pod których działania nie zostało wyjęte terytorium województwa śląskiego;
4. ustawy o dodatkach do podatków bezpośrednich, uchwalone przez Sejm śląski, które bez zgody Ministerstwa skarbu nie mogą przewyższać 100 proc. państwowego podatku bezpośredniego.

Sejm śląski mocen będzie ujednolicić podatki dotąd pobierane na ziemiach śląskich.

Dochód z podatków, pobieranych na Śląsku, wpływać będzie do skarbu województwa, które też prowadzi administrację podatkową.

Z tych dochodów oddaje województwo na potrzeby ogólnopaństwowe tę ich część, która odpowiada liczbie mieszkańców i sile podatkowej Śląska. Kwotę należną ustala corocznie Rada ministrów na podstawie wniosków Rady wojewódzkiej i publikuje swą decyzję wraz ze szczegółowym uzasadnieniem.

Art. 6.

We wszystkich sprawach, nie zastrzeżonych wyraźnie dla Śląska, jest ustawodawstwo śląskie właściwe, o ile województwo śląskie jest wyraźnie wyjętem z pod zakresu działania oddzielnej ustawy państwowej.

Ustawodawstwo śląskie będzie jednak zawsze uprawnione do wydawania przepisów cywilnych i karnych w sprawach, zastrzeżonych dla samorządu śląskiego.

Art. 7.

Ustawodawstwo o zabezpieczeniu socjalnym i o zaopatrzeniu inwalidów wojennych, tudzież wdów i sierot wojennych jest rzeczą Sejmu śląskiego tak długo, dopóki ustawodawstwo państwowe nie zapewni klasie robotniczej, względnie inwalidom, wdowom i sierotom wojennym w całej Rzeczypospolitej polskiej lepszego lub przy-

najmniej takiego samego zaopatrzenia, co ustawy na Śląsku obowiązujące.

Art. 8.

Wprowadzenie waluty polskiej, jako jedyne-go prawnego środka płatniczego w województwie śląskim nastąpi w drodze porozumienia się Ministerstwa skarbu z Radą wojenną, a względnie z Tymczasową Radą wojewódzką. W powyższy sposób zostanie ustalony sposób przejścia na walutę polską, przyczem będą obowiązywały przepisy art. 9.

Art. 9.

Znaki pieniężne w walucie niemieckiej, znajdujące się w posiadaniu ludności województwa śląskiego nie będą poddane przymusowemu wykupowi na rzecz skarbu państwa, będą natomiast traktowane na równi z innymi walutami zagranicznymi i jako takie dopuszczone do transakcji bankowych i giełdowych.

Przepisy art. 2. ustawy z dnia 20. listopada 1919. r. o walucie w obrębie b. dzielnicy pruskiej, według które wszystkie zobowiązania w markach niemieckich winny być uiszczone markami polskimi w równej nominalnej sumie nie znajdują w województwie śląskim zastosowania.

Art. 10.

Połączenie administracji kolejowej na terenie województwa śląskiego z administracją kolejową państwową, będzie przeprowadzone stopniowo w porozumieniu rządu Rzeczypospolitej z Radą wojewódzką, względnie z Tymczasową Radą wojewódzką.

Prawodawstwo górnicze będzie unormowane ustawą, wniesioną na Sejm Rzeczypospolitej po porozumieniu się z Radą wojewódzką.

Art. 11.

Na własność skarbu śląskiego przechodzą:

1. położona w obrębie województwa śląskiego własność b. prowincjonalnego związku komunalnego śląskiego, funduszy i zakładów, pozostających pod zwierzchnim zarządem Sejmu i wydziału prowincjonalnego we Wrocławiu, tudzież własność b. funduszu krajowego śląskiego i innych funduszy i zakładów, pozostających pod zwierzchnim zarządem Sejmu krajowego i Wydziału krajowego w Opawie.

2. Ta część położonej w obrębie województwa śląskiego własności państwa austriackiego, niemieckiego i pruskiego, która odpowiada zakresowi kompetencji samorządu śląskiego. Ustalenie tej części dokona minister skarbu na wniosek Rady wojewódzkiej.

Gdyby odstąpienie tej części własności państwowej nie mogło ze względu na przepisy traktatu pokojowego nastąpić bezpłatnie, będą warunki przyjęcia tej własności na skarb śląski ustalone w drodze umowy między rządem Rzeczypospolitej, a Radą wojewódzką. Umowa ta wymaga zatwierdzenia przez Sejm państwowy i przez Sejm śląski.

III. O sejmie i ustawodawstwie śląskim.

Art. 12.

Pierwszy sejm śląski będzie wybrany w głosowaniu powszechnym, bezpośrednim, równym, tajnym i stosunkowym. Na każdych 25.000 mieszkańców będzie przypadał jeden poseł.

Podział na okręgi wyborcze ustali Rada ministrów na wniosek Tymczasowej Rady wojewódzkiej. Wybory do Sejmu śląskiego muszą się odbyć najdalej w ciągu 80 dni od chwili objęcia kraju przez władze polskie.

Wybory będą się odbywały według ordynacji wyborczej, obowiązującej przy wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej polskiej z tem zastrzeżeniem, że prawo wyborcze czynne przysługuje każdej osobie, posiadającej obywatelstwo polskie i zamieszkałej na Śląsku w dniu objęcia kraju przez władze polskie. Gdyby ze względu na odrębne stosunki Śląska niektóre przepisy tej ordynacji nie mogły znaleźć zastosowania, zastąpi je Rada ministrów na wniosek tymczasowej Rady wojewódzkiej innymi przepisami.

Art. 13.

Sejm śląski uchwali ustawę o wewnętrznym ustroju województwa śląskiego.

Ustawa ta określi szczegółowo skład śląskie-

go Sejmu wojewódzkiego, ordynację wyborczą i prawo wyborcze do tegoż Sejmu, sposób uchwalania i ogłaszania ustaw śląskich, ewentualne zaprowadzenie referendum ludowego, prawo Sejmu do wykonywania kontroli nad działalnością Rady wojewódzkiej, zwłaszcza zaś prawo Sejmu do wykonywania kontroli nad działalnością wojewody i do Rady wojewódzkiej, prawo Sejmu do urządzania ankiet lub do delegowania specjalnych komisji w obrębie ustawodawstwa śląskiego i administracji śląskiej, czas trwania mandatu wybieralnych członków Rady wojewódzkiej, zakres działania i ustrój izby obrachunkowej śląskiej i inne ważniejsze kwestje ustroju Sejmu śląskiego, Rady wojewódzkiej i jej departamentów administracyjnych, śląskiego urzędu wojewódzkiego i innych urzędów śląskich.

Art. 14.

Ustawa o wewnętrznym ustroju województwa śląskiego będzie opublikowana w Dzienniku ustaw Rzeczypospolitej i Dzienniku ustaw śląskich po podpisaniu jej przez Naczelnika państwa. Naczelnik Państwa może odmówić swego podpisu, gdyby ustawa ta naruszała przepisy niniejszego statutu.

Decyzja Naczelnika państwa winna nastąpić w ciągu 45 dni od dnia wręczenia mu ustawy. Zmiana ogłoszonej w ten sposób ustawy o wewnętrznym ustroju województwa śląskiego może nastąpić tylko z zachowaniem warunków w niniejszym artykule wyszczególnionych.

Art. 15.

Sejm sprawdza ważność wyborów niezaprotestowanych. O ważności wyborów zaprotęstowanych rozstrzyga sąd, wyznaczony przez ustawę śląską, względnie co do pierwszego Sejmu śląskiego przez Sejm śląski.

Art. 16.

Członkowie Sejmu śląskiego korzystają z takich samych praw nietykalności poselskiej, co posłowie do Sejmu Rzeczypospolitej polskiej.

Art. 17.

Posłowie otrzymują dyety w wysokości, określonej uchwałą Sejmu. Oprócz tego przysługuje im prawo bezpłatnego przejazdu na kolejach w obrębie Śląska położonych, a to na tych samych warunkach, co posłom do Sejmu Rzeczypospolitej polskiej.

Art. 18.

Nikt nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za zgodne z prawdą sprawozdanie z jawnego posiedzenia Sejmu.

Art. 19.

Sejm wybiera ze swego grona marszałka i jego zastępców. Regulamin sejmowy określi prawa i obowiązki marszałka, liczbę wicemarszałków i sekretarzy, rodzaj i ilość komisji sejmowych, tudzież sposób i porządek obrad sejmowych.

Art. 20.

Prezydent Rzeczypospolitej zwołuje, odrocza i zamyka Sejm śląski. Sejm winien być zwołany na pierwsze posiedzenie w trzeci wtorek po dniu wyborów i corocznie we wrześniu na sesję zwyczajną. Sesja ta nie może być ani odroczona, ani zamknięta przed uchwaleniem budżetu.

Prezydent Rzeczypospolitej może zwołać Sejm śląski w każdym czasie na sesję nadzwyczajną, winien zaś to uczynić na żądanie Rady krajowej w ciągu dwóch tygodni.

Art. 21.

Ustawa zasadnicza śląska określi okres wyborczy Sejmu śląskiego. Okres ten nie może trwać dłużej, niż lat 5, licząc od dnia otwarcia Sejmu.

Prezydent Rzeczypospolitej może rozwiązać Sejm śląski, w wypadku tym jednak powinien równocześnie zarządzić nowe wybory, które się muszą odbyć w ciągu 75 dni od dnia rozwiązania.

Art. 22.

Prawo początkowania ustaw śląskich przysługuje wojewodzie, Radzie wojewódzkiej i Sejmowi śląskiemu.

Wojewodzie, zastępcy wojewody, członkom Rady wojewódzkiej, oraz wydelegowanym przez wymienionych urzędnikom przysługuje prawo przemawiania w Sejmie poza koleją zapisanych mówców. To samo prawo przysługuje ministrom Rzeczypospolitej.

Ustawy śląskie nie mogą naruszać ustawy niniejszej, praw obywatelskich, zagwarantowanych w ustawie konstytucyjnej Rzeczypospolitej polskiej, ani też przepisów traktatów międzynarodowych, obowiązujących w Rzeczypospolitej polskiej, ani też przepisów innych ustaw państwowych, obowiązujących w dziedzinie niezastrzeżonej dla samorządu śląskiego.

(Dok. nast.)

Dział urzędowy.

Wpisy firm.

Firm. 436 — Rg. A. II. 274-1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Hans Schmid.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób towarów sukiennych i modnych.

Właściciel: Hans Schmid, fabrykant sukna i towarów modnych w Bielsku.

Data wpisu: 17. czerwca 1920. r.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., 17. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 423 — Rg. A. II. 274-1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Rudolf Deutsch.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób sukna. Właściciel: Rudolf Deutsch, fabrykant sukna w Bielsku.

Data wpisu: 17. czerwca 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., d. 17. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 394 — Rg. A. II. 269-1. — Wpis firmy kupca pojedynczego. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Adolf Bugajski, Tuch- und Schafwollwarenfabrik Bielitz.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabryka sukna i towarów wełnianych.

Właściciel: Adolf Bugajski, fabrykant sukna w Bielsku.

Data wpisu: 4. czerwca 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., d. 4. czerwca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Konkurs.

W 3-klasowej publicznej szkole wydziałowej mieszanej z językiem wykładowym polskim w Czechowicach nadane zostaną natychmiast

3 posady nauczycieli stałych
(z tego ewentualnie 1 posada nauczycielki)

z grupy pierwszej, drugiej i trzeciej. Podania, zaopatrzone w należne dokumenta, wrość należy do dnia 15. sierpnia 1920 w drodze służbowej do Rady szkolnej miejscowej w Czechowicach.

Przewodniczący: Podczaski w. r.

Redakcja:
Cieszyn, Zamek
Tel. 130.
Prenumerata:
mies. Mk. 2.50.
Cena egz.
60 fen.

Wiadomości Cieszyńskie

Wychodzą raz w tygodniu.

Ogłoszenia:
1-lam. wiersz
petitowy 1 M.
Administracja:
Cieszyn, Zamek

Nr. 33.

Cieszyn, 23. lipca 1920.

Rok 2.

Do ludności polskiej Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy.

Na konferencji międzynarodowej w Spa w dniu 10. b. m. oddali delegaci Polski i Czechosłowacy rozstrzygnięcie wiszące od blisko dwu lat sporu o Śląsk Cieszyński, Spisz i Orawę w ręce mocarstw sprzymierzonych i zobowiązali się imieniem swych rządów wydany wyrok wykonać.

Plebiscyt w Cieszyńskim, na Spiszu i Orawie został zawieszony, a w miejsce plebiscytu ma nastąpić już w dniach najbliższych w Paryżu decyzja. Konferencja ambasadorów rozstrzygnie spór po wysłuchaniu rzeczoznawców obu stron.

Rząd polski wysłał bezwzględnie do Paryża obeznanych doskonale ze stosunkami narodowościowymi, ekonomicznymi i prawnymi fachowców, by ci przedstawili konferencji ambasadorów ustnie i wykazali zebranymi dokumentami i dowodami, że ludność polska Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy pragnie połączenia się ze swą Macierzą Rzeczpospolitą polską.

Nie pragniemy cudzego, ale żądamy, by nam wymierzono sprawiedliwość i oddano Polsce, co polskie.

Nieprawdziwymi są krążące pogłoski, jakoby Polska pewnych polskich terytoriów lub choćby jednej wioski zrzec się miała na rzecz Czechosłowacy.

Takiej umowy nigdy nie było i nie ma.

Przeciwnie Rząd państwa polskiego liczy na to, że przy rozstrzygnięciu sprawy Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy zastosują wielkie mocarstwa sprzymierzone ogłoszoną przez nie zasadę etnograficzną i że wyznaczą granicę zachodnią i południową Rzeczypospolitej polskiej tam, gdzie kończą się siedziby ludności polskiej.

Dlatego Rząd Rzeczypospolitej polskiej uprasza ludność polską Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy o oczekiwanie zapaść mającej decyzji z ufnością w sprawiedliwość i z spokojem.

Niech nikt nie zamąci spokoju publicznego, nie nikt nie da się wyprowadzić z równowagi, bo o to prosi Rząd Rzeczypospolitej polskiej.

Bądźmy karni i posłuszni wezwaniu naszego Rządu, bo tego wymaga dobro naszej sprawy.

Dr. Feliks Bocheński,

przedstawiciel Rządu polskiego przy Międzynarodowej Komisji plebiscytowej w Cieszynie.

Statut organiczny Śląska,

chwalebny przez Komisję konstytucyjną Sejmu ustawodawczego dnia 9. lipca 1920.

(Dokończenie.)

IV. Władze administracyjne województwa śląskiego.

Art. 23.

Naczelnymi organami administracji województwa śląskiego są: wojewoda i Rada wojewódzka.

Art. 24.

Rada wojewódzka składa się z wojewody śląskiego, z tegoż zastępcy i z 5 członków, wybranych w głosowaniu stosunkowym przez Sejm śląski.

Wojewodą i jego zastępcą mianuje Naczelnik państwa na wniosek Rady ministrów.

Naczelnik państwa może na wniosek Rady

ministrów zwolnić z urzędu wojewodę i jego zastępcę z prawem do emerytury.

Art. 25.

O ile ustawy państwowe lub śląskie stosownie do swych kompetencji nic innego nie przepiszą, łączy wojewoda w sobie zakres spraw naczelnego prezesa i prezesa rejencji, a względnie prezydenta kraju.

Wojewoda mianuje, odwołuje i przenosi wszystkich niższych i średnich urzędników państwowych na Śląsku, oraz przedstawia Naczelnikowi państwa przez prezydenta ministrów, a względnie odpowiednim ministrom nominację lub odwołanie wyższych urzędników państwowych.

Art. 26.

Rada wojewódzka korzysta z praw, ustawą niniejszą i późniejszymi ustawami państwowymi lub śląskimi jej nadanych i z praw, nadanych ustawami pruskimi Radzie prowincjonalnej, względnie wydziałowi prowincjonalnemu, tudzież z praw, nadanych statutem krajowym, lub innymi ustawami austriackimi Wydziałowi krajowemu.

Art. 27.

O ile ustawy śląskie nic innego nie przepiszą, zastępuje Rada wojewódzka w całym zakresie ustawodawstwa śląskiego organ, przewidziany dotychczas przez prawodawstwo dla zatwierdzenia rozporządzeń naczelnego prezesa lub prezesa rejencji.

Art. 28.

Az do wydania ustaw przez Sejm śląski wyda Rada wojewódzka za zgodą wojewody przejściowe przepisy o używaniu języka polskiego we władzach i urzędach, szkołach i t. d.

Art. 29.

Rada wojewódzka pełni aż do innego uregulowania sprawy ustawą lub w drodze, przewidzianej w art. 38. funkcję wydziału regencji, o ileby była sądem administracyjnym, wystarcza obecność 4 członków Rady i sędziego, zamianowanego przez Naczelnika państwa. W wypadku tym wojewoda i jego zastępcę nie biorą udziału w Radzie.

Art. 30.

Radę wojewódzką zwołuje wojewoda, musi ją zaś zwołać na żądanie trzech członków Rady. Rada rozstrzyga większością głosów w obecności co najmniej trzech członków, nie licząc atoli wojewody, względnie jego zastępcy.

Art. 31.

Wojewodzie przysługuje prawo do zawieszania uchwał Rady, sprzeciwiających się ustawom lub przekraczających zakres działania Rady. W wypadkach takich oddaje wojewoda sprawę do rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w Warszawie.

Art. 32.

Przeznaczonych dla spraw administracji państwowej wyższych urzędników urzędu wojewódzkiego od VIII. klasy począwszy mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Rady ministrów po wysłuchaniu wojewody.

Urzędników tych przenosi Naczelnik państwa na wniosek wojewody, może ich zaś w ciągu pierwszych dwóch lat od objęcia władzy przez Polskę na wniosek Rady wojewódzkiej usunąć z urzędu do emerytury.

Art. 33.

Urzednicy śląscy, nauczyciele, urzednicy komunalni składają przysięgę służbową według rot i w sposób przepisany dla urzedników Rzeczypospolitej.

Członkowie Rady wojewódzkiej przysięgają, że będą pełnili obowiązki sumiennie i zgodnie z prawem i w zamiarze służenia Rzeczypospolitej polskiej.

V. Sady.

Art. 34.

Wszystkie sądy wydają wyroki w imieniu Rzeczypospolitej polskiej.

Art. 35.

Minister sprawiedliwości w porozumieniu z Radą wojewódzką utworzy sąd apelacyjny dla województwa śląskiego i wyznaczy jego siedzibę.

Atrybucje sądu kameralnego i wyższego sądu krajowego przechodzą na tenże sąd apelacyjny, a atrybucje sądu Rzeszy w Lipsku, Najwyższego Sądu w Wiedniu na Sąd Najwyższy w Warszawie.

Art. 36.

Nadzór nad wszystkimi sądami zwyczajnymi przysługuje ministrowi sprawiedliwości. W pierwszych trzech latach po objęciu krajów przez Polskę może Naczelnik państwa sędziów dowolnie przenosić lub też z zastrzeżeniem emerytury zwolnić od służby.

Art. 37.

Sędziów mianuje Naczelnik państwa na wniosek ministra sprawiedliwości, w pierwszych pięciu latach po wysłuchaniu wojewody.

Art. 38.

Ustawa śląska ustanowi miejsce sądów niemieckich i pruskich, a względnie austriackich, które nie są sądami zwyczajnymi, sądy administracyjne z właściwością aż do ujednostajnienia danego prawodawstwa dla całej Polski.

Celem bezwzględnego utworzenia śląskiego trybunału administracyjnego wyda tymczasowa Rada wojewódzka stosowne przepisy przejściowe.

VI. Przepisy końcowe.

Art. 39.

Od chwili przyznania Polsce Śląska Cieszyńskiego aż do objęcia władzy przez Polskę na Górnym Śląsku, rządzić będzie na Śląsku Komisja tymczasowa, złożona z komisarza rządowego, z jego zastępcy i z 5 członków, mianowanych przez Radę ministrów. Komisarza i jego zastępcę mianuje Naczelnik państwa na wniosek Rady ministrów.

Od chwili przejęcia władzy na Górnym Śląsku przez Rzeczpospolitą obejmą zarząd administracyjny w województwie śląskim zamianowani na wniosek Rady ministrów przez Naczelnika Państwa wojewoda i jego zastępcę i Tymczasowa Rada wojewódzka, złożona z 20 członków, mianowanych przez Radę ministrów. Z tych 20 członków pochodzić będą $\frac{3}{4}$ z Górnego Śląska, a $\frac{1}{4}$ ze Śląska Cieszyńskiego. Mianowanie nastąpi na wniosek wojewody z uwzględnieniem miejscowych potrzeb administracyjnych, gospodarczych i narodowościowych tak polskich, jak i niemieckich.

Czynność Tymczasowej Rady wojewódzkiej ustaje z chwilą ukonstytuowania się Rady wojewódzkiej, co nastąpić winno najpóźniej w 2 tygodnie po zebraniu się Sejmu śląskiego.

Art. 40.

W ciągu pierwszych 10 lat od chwili objęcia Śląska przez Polskę nominacja wszystkich urzędników, których nie mianują lub nie wybierają władze lub instytucje śląskie, nie może nastąpić bez wysłuchania wojewody.

Art. 41.

Niniejsza ustawa konstytucyjna uchyla wszelkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z jej postanowieniami.

Art. 42.

Wykonanie niniejszej ustawy należy do prezydenta ministrów. Ustawa, zmieniająca ustawę niniejszą, a ograniczająca prawa samorządu śląskiego wymagać będzie zgody Sejmu śląskiego.

Art. 43.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem objęcia władzy województwa śląskiego przez Rzeczpospolitą polską.

Dział urzędowy.

Wpisy firm.

Firm. 431 — Rg. A. II. — Wpis firmy spółkowej. W rejestrze oddział A. wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: »Rigolwerke« Riger & Co Chemische Industrie- und Handelsgesellschaft, — po polsku: Zakład »Rigol« Riger i Sp. towarzystwo chemiczno-przemysłowo-handlowe.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Wyrób i handel chemiczno-technicznymi produktami, szczególnie artykułami do czyszczenia.

Fornia spółki: Jawna spółka handlowa od 11. czerwca 1920.

Wspólnicy: Dawid Riger i Adolf Offner, obaj kupcy w Bielsku.

Uprawnienie do zastępstwa: Obaj wspólnicy kolektywnie.

Podpisywanie firmy: Wspólnicy będą podpisywali firmę w ten sposób, że Dawid Riger doży swoje nazwisko »Riger« pod wyciśnięciem, wydrukowaniem lub przez kogokolwiek napisaniem brzmieniem firmy z lewej strony, a Adolf Offner swoje nazwisko »Offner« z prawej strony.

Data wpisu: 17. czerwca 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńcu, oddział IV., d. 17. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 442 — Rg. C. II. 3-1. — Wpis spółki z ograniczoną poręką. Dnia 21. czerwca 1920 wpisano w rejestrze:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: »Bade- und Eislaufanlagen Zigeunerwald, Ges. m. b. H.«

Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie publicznego zakładu kąpielowego z kąpielami słonecznymi i powietrznymi w lecie, tudzież ślizgawki w zimie.

Umowa spółkowa z 11. czerwca 1920, l. cz. 29.963.

Wysokość kapitału zakładowego 150.000 marek, na to wpłacono gotówką 150.000 mk.

Kierownicy spółki: Emil Gross, fabrykant w Bielsku, Jan Olma, fabrykant w Mikuszowicach, Józef Schubert, fabrykant w Mikuszowicach.

Do zastępstwa spółki na zewnątrz i podpisywania firmy potrzeba każdym razem udziału dwóch wspólników.

Podpisywanie spółki następuje w ten sposób, że pod napisaniem, lub w drodze mechanicznej sporządzonem brzmieniem firmy każdym razem dwóch kierowników spółki składa swe podpisy własnoręcznie.

Ogłoszenia następują zapomocą jednorazowego obwieszczenia w jednym z wychodzących pism lokalnych w Bielsku, albo przez wysłanie

listu poleconego pod adresem wspólnika, podanym spółce, lub zapomocą okólnika. W tym ostatnim wypadku jednak okólnik musi być własnoręcznie podpisany z dodaniem dnia doręczenia.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńcu, oddz. IV., d. 21. czerwca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Zmiany firm.

Firm. 471 — Gen. I. 271-30. — Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 7. lipca 1920 przy stowarzyszeniu: »Spółkowa Kasa oszczędności i pożyczek w Markłowicach, pow. Frysztat, spółka zar. z nieogr. por.«, następujące zmiany:

Ustąpił ze zarządu p. Antoni Bierza, a wybrany został zastępcą przewodniczącego p. Wiktor K o l e k, chałupnik nr. 69 w Markłowicach.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńcu, oddz. IV., dnia 7. lipca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 404 — Rg. A. Zmiany i uzupełnienia we wpisanych już firmach kupców pojedynczych. W rejestrze oddział A wpisano:

Siedziba firmy: Bielsko.

Brzmienie firmy: Gebrüder Pollak.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel wełną. Obecnie: handel wełną, eksport i import towarów.

Data wpisu: 8. czerwca 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszyńcu, oddz. IV., d. 8. czerwca 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Frysztackie huty żelaza i stali Towarzystwa akcyjnego we Frysztacie.

Ogłoszenie.

XVI. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Frysztackich hut żelaza i stali Towarzystwa akcyjnego

odbędzie się

dnia 7. sierpnia 1920, o godz. 10. przed południem w biurze fabryki we Frysztacie na Śląsku z następującym porządkiem dziennym:

1. Przedłożenie sprawozdania i zamknięcia rachunkowego, jakoteż sprawozdania Rady Nadzorczej za rok 1919.
2. Powzięcie uchwały co do rozdziału czystego zysku.
3. Wybory do Rady Nadzorczej.
4. Uchwalenie remuneracji dla członków Rady Nadzorczej.
5. Wnioski i interpelacje.

Akcyonariusze, pragnący wziąć udział w tem Walnem zgromadzeniu, mają swe akcje najpóźniej na 3 dni przed Walnem zgromadzeniem złożyć w Powszechnym Banku Obrotowym w Wiedniu I., Wipplingerstrasse 28, albo w kasie Towarzystwa we Frysztacie.

Za Zarząd Frysztackich hut żelaza i stali:
ROBERT POLLAK m. p.

Uprawnieni do głosowania na Walnem zgromadzeniu są ci akcyonariusze, którzy najpóźniej 3 dni przed Walnem zgromadzeniem złożą uprawniające ich do głosowania akcje w jednym z miejsc na to przeznaczonych, które w ogłoszeniu, powołującym się będą wymienione. Akcyonariusze, którzy w ten sposób wykażą swe prawo głosowania, otrzymają opiewające na swe nazwisko karty legitymacyjne z podaniem liczby złożonych akcji i przypadających na nie głosów (§ 24).

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego

Redakcja i Administracja:
Cieszyn, plac Teatralny nr. 8.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-lamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 35.

Cieszyn, 14. sierpnia 1920.

Rok 2.

Dotychczasowy »Dziennik Urzędowy« Prefekta przy Komisji Międzynarodowej w Cieszynie dla wschodniej części Śląska Cieszyńskiego przestaje wychodzić.

Organem urzędowym Komisji Rządowej dla Śląska Cieszyńskiego są obecnie

„Wiadomości Cieszyńskie“

które będą wychodzić w razie potrzeby, w każdym razie jednak przynajmniej raz w tygodniu.

Redakcja i Administracja »Wiadomości Cieszyńskich« znajduje się w Cieszynie, przy pl. Teatralnym l. 8.

Część urzędowa.

Naczelnik Państwa zamianował p. Zygmunta Żurawskiego Komisarzem rządowym Śląska Cieszyńskiego.

Rada ministrów w Warszawie uchwaliła w dniu 8. sierpnia b. r. podać do wiadomości obywateli Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy, że za czyny karygodne, popełnione w okresie plebiscytowym na tle politycznym na powyższych terenach plebiscytowych nikt do odpowiedzialności karnosądowej pociągany nie będzie. Odnośne rozporządzenie amnestyjne wydane będzie w najbliższym czasie.

Dnia 10. sierpnia 1920 o godz. 12. w południe objął władzę z ramienia Rządu polskiego na terytorium Śląska, przyznanem Polsce, Komisarz rządowy p. Zygmund Żurawski.

Protokół

z dnia 10. sierpnia 1920 w sprawie złożenia władzy przez Międzynarodową Komisję Plebiscytową w Cieszynie.

Konferencja Ambasadorów w Paryżu postanowiła dnia 28. lipca 1920. r., że granice suwerennej władzy Polski względnie Czechosłowacji ma oznaczać linia graniczna, przebiegająca w następujący sposób:

Śląsk Wschodni.

Od punktu, gdzie granica wschodnia gminy Piersna styka się z dawną granicą Śląska Cieszyńskiego i na południe aż do wzgórza 268, położonego w odległości około 2 kilometrów na północo-wschód od Frysztatu:

linia, mająca być oznaczoną na terenie, pozostawiająca wieś Wielkie Markłowice i domy w Mizerowie państwu Czechosłowackiemu;

stąd w kierunku południowym i aż do miejsc, gdzie granica południowo-wschodnia gminy Raj przecina rzekę Olzę:

granice wschodnie gmin Frysztat i Raj; stąd w kierunku południowo-południowo-wschodnim i aż do punktu, który się ma oznaczyć w odległości około 500 metrów na północo-północo-zachód od mostu, leżącego o 1500 metrów na południowy wschód od Sibicy: bieg Olzy w górę rzeki.

Stąd na wschód, aż do punktu, gdzie granica pomiędzy gminą Górna Leszna i Nydkiem styka się z granicą zachodnią powiatu Bielskiego;

linia, mająca być oznaczoną na terenie, biegnąca o ile możliwości po linii grzbietów i przechodząca przez Osówkę (wzgórze 405), Wróżnę (wzgórze 514), Ostry (wzgórze 708) i pozostawiająca Polsce wsie Puńców i Górna Leszna, państwu zaś czechosłowackiemu Lesznę Dolną;

stąd w kierunku południowo-południowo-wschodnim aż do Kiczorów (wzgórze 989), granica zachodnia powiatu Bielskiego,

stąd w kierunku południowym i aż do miejsc, gdzie granica między gminami Bukowiec i Jaworzynka styka się z południową granicą Śląska Cieszyńskiego;

granice zachodnie gmin Istebna i Jaworzynka.

My niżej podpisani:

E. C. Wilton — za Anglię.

H. de Manneville — za Francję.

L. di Borsarelli — za Włochy.

Miura — za Japonię

Po wytknięciu na miejscu ogólnej linii granicznej powyżej opisanej, wykonując postanowienia konferencji Ambasadorów, oddaliśmy w dniu dzisiejszym do rąk p. Żurawskiego, komisarza Rządu Polskiego i do rąk p. Szramka, prezydenta Rządu na Śląsku z ramienia Rządu czechosłowackiego, administrację Śląska Wschodniego i składamy naszą władzę.

Cieszyn, dnia 10. sierpnia 1920. r.

E. C. Wilton

H. de Manneville

L. di Borsarelli

Miura.

Zygmunt Żurawski

Józef Sramek

Rozporządzenie

Komisarza rządowego dla Śląska Cieszyńskiego z dnia 10. sierpnia 1920, dotyczące uregulowania obrotu bydłem, wieprzami i końmi.

Znosi się rozporządzenie Rządu krajowego Księstwa Cieszyńskiego z dnia 27. sierpnia 1919 l. 4037-N w sprawie pozwoleń na wywóz prosiąt za granicę względnie linię demarkacyjną między wojskiem polskim a czechosłowackim, jako też rozporządzenie Prefekta w Cieszynie dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego z 18. lutego 1920, l. 561-Rt., dotyczącego obrotu bydłem i wieprzami a równocześnie zarządza się co następuje:

§ 1.

Począwszy od 9. sierpnia 1920 aż do dalszego zarządzenia zabrania się wszelki wywóz koni, bydła, wieprzów, cieląt i prosiąt jako też mięsa i mięsnych wyrobów z tychże poza granicę, którą Rada Ambasadorów w Paryżu dnia 28. lipca 1920 w Księstwie Cieszyńskim między Polską a Czechosłowacją ustanowiła.

§ 2.

Bezprawny wywóz koni, bydła, wieprzów, cieląt, prosiąt jako też mięsa i mięsnych wyro-

bów z tychże pociąga za sobą ze strony politycznych władz karę pieniężną w wysokości aż do 20.000 mk., albo karę aresztu aż do 6 miesięcy, wymierzona tak kupującemu jako też sprzedającemu.

Równocześnie konfiskuje się bydło, przeznaczone na wywóz albo też uzyskaną ze sprzedaży kwoty na rzecz Państwa i także w tym wypadku, jeżeli bydło przeszło już na własność nabywcy.

Konfiskata nastąpić może także przed wydaniem wyroku karnego, jeżeli istota przekroczenia żadnej nie ulega wątpliwości. Przekroczenie uważa się za dokonane, jeżeli według zachodzących okoliczności zupełnego braku lub wadliwie wystawionego paszportu z całą pewnością wnioskować można, że istniał zamiar wywozu, sprzeciwiającego się ustawie. Tej samej karze co sprawca podlega także podżegacz względnie ten, który pomaga w wykonaniu czynu karygodnego.

§ 3.

— Ustanowionym w § 2. karom podlegają także funkcjonariusze gminni względnie członkowie Komisji targowej, którzy wbrew postanowieniom § 2. wystawiają nieprawomocne paszporty.

§ 4.

Przy przeprowadzonej w § 2. wymienionej prawomocnej konfiskacie otrzymuje ten, który konfiskatę umożliwił, 50 procent od tej kwoty, którą się przy sprzedaży, skonfiskowanego przedmiotu uzyskało.

§ 5.

Rozporządzenie to natychmiast wchodzi w życie.

Komisarz rządowy dla Śląska Cieszyńskiego:

Żurawski m. p.

Rozporządzenie

dotyczące uregulowania ruchu na granicy czechoskiej na Śląsku Cieszyńskim.

§ 1.

Przekroczenie granicy może nastąpić:

1. Na dalszą odległość tylko za przepisanymi paszportami podróznymi.

2. W ruchu pobliskim (ruch pograniczny) tylko za zezwoleniem dla ruchu pogranicznego (przepustką graniczną).

Spis dróg dozwolonych ogłasza się w załączniku.

§ 2.

Przekroczenie granicy w ruchu pogranicznym z jednego okręgu cłowego do sąsiedniego może być dozwolone z każdego uzasadnionego i zezwolonego powodu. Cel podróży może być tylko sąsiedni graniczny okręg cłowy. Na drogach pobocznych, do których odnoszą się legitymacje tylko dla osobistego przekroczenia granicy, nie jest pod żadnym warunkiem dozwolony wywóz i dowóz towarów, chyba że zostało udzielone osobne pozwolenie wyjątkowe. Również wzbronione jest zabieranie ze sobą pism i druków.

§ 3.

Przekroczenie granicy może nastąpić tylko za dnia, a mianowicie: w styczniu i grudniu od 6. godz. rano do 6. godz. wieczór; w lutym, październiku i listopadzie od 6. godz. rano do 7. godz. wieczór; w marcu, kwietniu, sierpniu i we wrześniu od 5. godz. rano do 8½ godziny wieczór; w maju, czerwcu i lipcu od 4. godz. rano do 9. godz. wieczór. Na wyjątki zezwolić można w nagłych, niecierpiących zwłoki wypadkach (pomoc lekarska i t. p.), na które udziela zezwolenia właściwy posterunek żandarmerii.

Mieszkańcy Cieszyna przekraczają granicę dowolnie w każdej porze dnia i nocy za przepustką, wydaną przez Oddział policyi państwowej przy Komisji Rządzącej w Cieszynie.

§ 4.

Za legitymację służy w ruchu pogranicznym zezwolenie dla ruchu pogranicznego (przepustka graniczna). Przepustka graniczna wypełniona ma być przez miejscowego naczelnika gminy, zaopatrzona fotografią posiadacza i pieczęcią gminy w ten sposób, że jedna połowa pieczęci znajduje się na fotografii, a druga na blankiecie przepustki. Następnie przepustka ma być podpisana przez naczelnika gminy lub tegoż zastępcę, zaopatrzona pieczęcią gminy i wręczona stronie, która podpisuje ją własnoręcznie, w obecności miejscowego komendanta posterunku żandarmerii.

Komendant posterunku żandarmerii uzupełnia przepustkę, o ile nie zachodzą żadne wątpliwości przez umieszczenia na niej pieczęci urzędowej przez wpisanie liczby bieżącej protokołu żandarmerii i przez podpisanie, po czem wydaje przepustkę stronie.

Przy wręczeniu przepustki należy stronie zwrócić uwagę na postanowienia karne, a szczególnie na to, że przepustki używać można tylko w celach przekroczenia granicy na oznaczonym miejscu.

Przepustka może być wystawioną tylko dla jednego miejsca przejściowego na granicy.

W wypadkach zażalenia, jak również w wypadkach wyjątkowych rozstrzygają władze polityczne.

§ 5.

Przepustkę wydaje się tylko na czas, jaki wymagany jest do osiągnięcia celu, najdłużej jednak na trzy miesiące. Przedłużenie przepustki może nastąpić tylko jednorazowo, najdłużej na trzy miesiące, przez komendanta przynależnego posterunku żandarmerii pod wyżej przytoczonymi warunkami. W Cieszynie przedłuża przepustkę powyż wspomniana władza wystawiająca.

Gdy warunki, na podstawie których wydano przepustkę, odpadną, albo też, gdy takowej nadużyto, powinna komenda posterunku żandarmerii względnie czynnik władzy skarbowej lub organ policyi państwowej przepustkę odebrać i oddać ją z podaniem powodów w przynależnym politycznym urzędzie powiatowym, względnie państwowo-policyjnym.

§ 6.

Dzieci niżej 12 lat nie potrzebują przepustki, o ile znajdują się w towarzystwie osób dorosłych.

§ 7.

Dla urzędników publicznych i funkcyjarysz, szczególnie skarbowych, pocztowych, telegraficznych i kolejowych, oraz dla robotników telegraficznych i kolejowych wystarczają karty legitymacyjne, wystawione przez ich przełożoną władzę i zaopatrzone pieczęcią urzędową.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego ogłoszenia karane będą, o ile nie zachodzi cięższy czyn karygodny, przez władze polityczne I. instancyi według obowiązujących przepisów.

§ 9.

Za wystawione przepustki pobiera się opłatę w wysokości 5 Mk., przedłużenie odbywa się bezpłatnie.

§ 10.

Postanowienia niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Cieszyn, dnia 7. sierpnia 1920.

Komisarz Rządowy dla Śląska Cieszyńskiego:

ŻURAWSKI m. p.

Załącznik do § 1.

Dla ruchu pogranicznego na państwowej granicy czeskiej dopuszczone są następujące z obu stron drogi:

1. Droga Markłowice—Piotrowice.
2. » Mizerów—Frysztat.
3. » Roj—Zamek—Frysztat.
4. » Roj—gmina Frysztat.
5. » Markłowice—Podobora.
6. » Cieszyn—most główny.
7. Cieszyn—mostek przez Olzę.
8. Cieszyn—most Jubileuszowy.
9. Mostek przez Olzę do Sibicy.
10. Most na Balinach.
11. Droga z Cieszyna do Trzyńca.
12. » Dziegielów—Górna Leszna.
13. » Bukowiec — przez Jaworzynkę do Koniakowa.
14. Droga z Jaworzynki do Czaczy.

Rozporządzenie

Komisarza rządowego Śląska Cieszyńskiego w Cieszynie z dnia 12. sierpnia 1920 w przedmiocie ustanowienia linii celnej na obszarze Śląska Cieszyńskiego.

Z dniem 14. sierpnia 1920 znosi się wszelkie ulgi celne, ustanowione rozporządzeniami Komisji Międzynarodowej w Cieszynie. W szczególności znosi się rozporządzenie tejże Komisji z dnia 23. marca 1920, Dz. Urz. Prefekta dla wschodniej części Księstwa Cieszyńskiego nr. 3, poz. 36 o obrocie towarów na obszarze plebiscytowym Śląska wschodniego. Tem samem przestaje obowiązywać na obszarze Śląska Cieszyńskiego, przyznane Polsce, uchwała Rady Ambasadorów w Paryżu z dnia 28. lipca 1920, wszelkie ulgi przewozowe do Polski, przyznane dla wytworów obszaru Śląska Cieszyńskiego rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z dnia 1. kwietnia 1920, Dz. Urz. Min. Skarbu nr. 15, poz. 211.

Wszystkie towary, pochodzące z zagranicy, a przechodzące nowo ustaloną linię celną, podlegają ocenie według obowiązującej w Polsce taryfy celnej. W szczególności wprowadza się jako obowiązujące na obszarze Księstwa Cieszyńskiego następujące rozporządzenia:

1. Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 4. listopada 1919, Dz. Ustaw nr. 95-19 poz. 510 o taryfie celnej i przepis wykonawczy rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 4. listopada 1919, Dz. Ustaw nr. 95-19, poz. 511.
2. Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z dnia 20. marca 1920, Dz. Ustaw nr. 18, poz. 213 w przedmiocie czasowego zawieszenia ceł od niektórych towarów.
3. Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z 14. stycznia 1920, Dz. Ustaw nr. 5-20, poz. 35 w przedmiocie dopłaty do ceł (agii).
4. Rozporządzenie z dnia 20. grudnia 1919, Dz. Ustaw nr. 5-20, poz. 30, w przedmiocie postępowania z towarami, przywożonymi z zagranicy kolejami żelaznymi i uzupełnienie tego rozporządzenia z 18. lutego 1920, Dz. Urz. Ministerstwa Skarbu nr. 11, poz. 155.
5. Rozporządzenie Min. Skarbu oraz Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 20. lutego 1920, Dz. Urz. nr. 19, poz. 98, w sprawie płacenia cła od niektórych towarów w złocie.
6. Rozporządzenie Min. Skarbu z 7. marca 1920, Dz. Urz. Min. Skarbu nr. 11, poz. 156, w przedmiocie stosowania taryfy celnej do zagranicznych wód mineralnych i naturalnych.
7. Rozporządzenie Rady Ministrów z 10. marca 1920, Dz. Ustaw nr. 25, poz. 155, w przed-

miocie wprowadzenia polskich znaczek statystycznych.

8. Rozporządzenie wykonawcze Min. Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z 18. marca 1920, Dz. Urz. Min. Skarbu nr. 15, poz. 219, do rozporządzenia w przedmiocie czasowego zawieszenia ceł od niektórych towarów

9. Rozporządzenie Min. Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z 20. marca 1920, Dz. Urz. nr. 39, poz. 214, w przedmiocie terminu czasowego zawieszenia ceł od niektórych towarów.

10. Obwieszczenie Min. Przemysłu i Handlu, oraz Min. Skarbu, Aprowizacji, Rolnictwa i dóbr państwowych z dnia 12. maja 1920, Dz. Urz. Min. Skarbu nr. 19, poz. 295, w sprawie zakazu przywozu pewnych rodzajów towaru przez linię celną Rzeczypospolitej Polskiej.

11. Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z 1. lipca 1920, Dz. ustaw 51, poz. 314, o taryfie celnej.

Urząd Przywozu i Wywozu w Cieszynie będzie aż do dalszego zarządzenia wykonywał nadal swoje dotychczasowe czynności urzędowe według przepisów i rozporządzeń, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej. Ważność pozwoleń na przywóz względnie wywóz, wystawionych przez Urząd „O” dla wschodniej części Śląska na podstawie przepisów plebiscytowych, uchwalonych przez Międzynarodową Komisję w Cieszynie, gaśnie z dniem 20. sierpnia b. r.

Ponieważ między Republiką Polską a Państwem Czechosłowackiem nie doszło jeszcze do porozumienia co do obrotu towarów w małym ruchu granicznym, będą aż do dalszego uregulowania sprawy przyznawane w poszczególnych wypadkach mieszkańcom pogranicznym na ich prośbę ulgi, przewidziane w art. 13. ustawy celnej z 4. listopada 1919.

Wyłączone od ulg przyznanych dla małego ruchu granicznego są wszelkie artykuły żywności, oraz wszelkie towary przez Państwo zajęte lub zarządzane.

Co do urządzenia linii celnej i powołania do życia celnych urzędów granicznych, wyda dalsze zarządzenia Dyrekcja Skarbu w Cieszynie.

Żurawski m. p.

Ogłoszenia urzędowe.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 120-20—1. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

IGNACEGO SUCHEGO,

urodz. dnia 31. lipca 1888 w Międzyrzeczu, tkacza wzorów w Starem Bielsku l. 103.

Wymieniony pełnił w r. 1915. służbę w szeregach 13. st. strzelców pol. na froncie rosyjskim, gdzie według doniesienia dotąd niesprawdzonego poległ dnia 4. czerwca 1916. r. pod Dobrowicami śmiercią bohaterską.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Heleny Suchy w Starem Bielsku l. 40 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publiczne wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego, p. przełożonemu gminy w Starem Bielsku wiadomości o wymienionym.

Ignacego Suchego wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 20. listopada 1920 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 15. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firmy.

Firm. 317 Gen. I. 545-15. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 18. maja 1920 przy stowarzyszeniu »Spółkowa kasa oszczędności i pożyczek« w Zamarskach; spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką, następujące zmiany:

Wystąpili członkowie zarządu Paweł Siedlok i Jerzy Kukucz, wybrani członkami zarządu Jan Gembala, chałupnik w Zamarskach l. 126 i Jan Pękala, chałupnik w Zamarskich l. 89.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 18. maja 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 558 Gen. I. 151-47. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 9. sierpnia 1920 przy stowarzyszeniu: »Bank rolniczy we Fryszacie, stowarzyszenie zarejestr. z nieogr. poręką«

nowo utworzoną filię pod firmą: »Bank rolniczy we Fryszacie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką«, Filia w Cieszynie na Kamieńcu

i że członkami Zarządu tej Filii są:

1. Józef Dobrowolski, dyrektor banku w Cieszynie;

2. Jan Juraszek, majster krawiecki i właściciel domu w Cieszynie;

3. Paweł Kłoda, rolnik w Puńcowie.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 9. sierpnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 554 Gen. IV. 86-3 Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 7. sierpnia 1920 przy stowarzyszeniu: Konsum nauczycielski w Cieszynie, stowarzyszenie z ogr. poręką

nowo otwartą filię pod firmą: Konsum nauczycielski w Cieszynie, filia na lewym brzegu Olzy, stowarzyszenie z ograniczoną poręką

i że członkami dyrektury (zarządu) tej filii są:

Jan Wojnar, naucz. szkoły wydziałowej w Cieszynie, ul. Ostrawska, Adolf Kania, kierownik szkoły w Sibicy i Gustaw Molin z Łyżbic.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 7. sierpnia 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 506 Gen. III. 41-12. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. — W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 23. lipca 1920 przy stowarzyszeniu: »Spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Łakach i dla okolicy, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką«, następujące zmiany:

Ustał przewodniczący Karol Szewczyk, a wybrany został przewodniczącym Józef Fućka, górnik i chałupnik w Łakach l. 8.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 23. lipca 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 493. C. I. 85-16. Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. — Eingetragen wurde im Register-Abteilung C.

Sitz der Firma: Altbietitz.

Firmawortlaut: Dampfziegelwerk Altbietitz, Gesellschaft m. b. H. Der Gesellschaftsvertrag vom 15. Mai 1911, bezw. vom 12. November 1919 wurde mit dem Beschlusse der Gesellschaft vom 21. Juni 1920 im § 2, Abs. 1 und II abgeändert; hiernach wurde der Firmawortlaut geändert in »Altbietitzer Dampfziege-

lei und Inwalder Kalkwerke, Gesellschaft m. b. H.«, polnisch: »Starobielska cegielnia parowa i Inwaldzki wapiennik, spółka z ogr. odp.«. Der Gegenstand des Unternehmens: ist die Erzeugung und der Verkauf von Ziegeln, die Gewinnung und der Verkauf von Kalk und Zement, die Herstellung und der Vertrieb von Baumaterialien aller Art, sowie der Betrieb aller Geschäfte, welche mit der Erzeugung und dem Verkaufe dieser Materialien zusammenhängen.

Datum der Eintragung: 16. Juli 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV, am 16. Juli 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 346 Gen. IV. 12-5. Aenderung bei einer bereits eingetragenen Gesellschaft. — Im Genossenschaftsregister wurde am 18. Mai 1920 bei der Genossenschaft: Schlesischer Spar- und Darlehensverein in Konskau, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung, folgende Aenderung eingetragen:

Das bisherige Vorstandsmitglied Paul Steffek wurde zum Obmanne und bisherige Obmann Paul Kantor zum Obmannstellvertreter gewählt, der bisherige Obmannstellvertreter Adolf Neschett verbleibt als Vorstandsmitglied.

Kreisgericht Teschen, Abt. IV., am 18. Mai 1920.

Dr. Ludwik Gazda.

Firm. 517. Gen. I. 201-120. Aenderungen bei einer bereits eingetragenen Genossenschaft. — Im Genossenschaftsregister wurde am 23. Juli 1920 bei der Genossenschaft: »Obcanska zalozna v Tesine, zapsane spolecenstvo z ručenim obmezenym« folgende Aenderung eingetragen:

1. gelöscht der bisherige Kontrollor Johann Vinohradnik,

2. eingetragen der neugewählte Kontrollor Franz Tupapsky, Unterbeamter i. R. in Teschen.

Kreis als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 23. Juli 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 494. Gen. I. 565-11. Aenderungen bei einer bereits eingetragenen Genossenschaft. — Im Genossenschaftsregister wurde am 16. Juli 1920 bei der Genossenschaft: Landwirtschaftlicher Spar- und Darlehensverein für Teschen und Umgebung, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung, folgende Aenderungen eingetragen:

1. Gelöscht: Obmann Karl Gröger, Obmannstellvertreter Johann Wojnar und Vorstandsmitglied Leonhard Forner.

2. Eingetragen: Als Obmann Johann Folwarczny, Oberlehrer i. R. in Teschen, als Obmannstellvertreter das bisherige Vorstandsmitglied Emil Szczygiel, dann als Vorstandsmitglied Albert Cichotny, Lehrer in Teschen und Georg Cienciala, Hausbesitzer in Bobrek nr. 198.

Kreisgericht Teschen, Abt. IV, am 16. Juli 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 504. Rg. C. II. 9-1. Eintragung einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung. — Eingetragen wurde in das Register am 19. Juli 1920.

Sitz der Firma: Bielitz.

Wortlaut der Firma: Textilia Import und Export towardów tekstylnych, spółka z ogr. po- oder in polnischer Sprache: »Textilia import i eksport towardów tekstylnych, spółka z ogr. porokä«.

Betriebsgegenstand: Import und Export und der Engross-Einkauf und -Verkauf von Textilwaren aller Art.

Gesellschaftsvertrag vom 8. Juli 1920.

Höhe des Stammkapitals: 280.000 poln. Mk. Darauf geleistete Barzahlungen: 280.000 p. M.

Geschäftsführer sind die beiden Gesellschafter Joachim Wolf, Kaufmann in Bielitz und Nissan Wolf, Kaufmann in Bielitz.

Prokurist: der Gesellschafter Moritz Meisels, Kaufmann in Krakau.

Vertretungsbefugt: jeder der beiden Geschäftsführer.

Firmazeichnung: Zur Zeichnung der Gesellschafts-firma sind die beiden Geschäftsführer kollektiv mit einander oder jeder derselben kollektiv mit dem Prokuristen berechtigt. Die Zeichnung der Firma erfolgt in der Weise, daß die Zeichnenden der Firma der Gesellschaft ihre Unterschriften, der Prokurist überdies mit einem die Prokura andeutenden Zusatze hinzufügen.

Die Bekanntmachungen erfolgen mittels rekommandierten Schreiben an die der Gesellschaft zuletzt bekanntgegebenen Adressen der Gesellschafter.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV, am 19. Juli 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 495. Gen. IV. 144-2. Aenderungen bei einer bereits eingetragenen Genossenschaft. — Im Genossenschaftsregister wurde am 17. Juli 1920 bei der Genossenschaft: Einkaufsvereinigung der Staatsangestellten von Teschen und Umgebung, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung, polnisch: Stowarzyszenie zakupna dla funkcyonaryuszy państwowych w Cieszynie i okolicy, wpisane stowarzyszenie z ręką.

folgende Aenderung eingetragen:

1. gelöscht: den Kanzleioffizial Karl Walek als Geschäftsführer;

2. eingetragen: Josef Sprecher, Professor in Teschen, als Mitglied der Genossenschaftsvertretung;

Vorstandsmitglied Hans Klotzmann wurde zum Geschäftsführer gewählt.

Kreisgericht Teschen, Abt. IV, am 17. Juli 1920

Dr. Erwin Bukowski.

Firm. 525. Gen. III. 569-11. Aenderungen bei einer bereits eingetragenen Genossenschaft. — Im Genossenschaftsregister wurde am 26. Juli 1920 bei der Genossenschaft: Handelsbank in Bielitz, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung, folgende Aenderungen eingetragen:

1. daß diese Genossenschaft sich aufgelöst hat und in Liquidation getreten ist;

2. daß die Liquidationsfirma lautet: »Handelsbank Bielitz, reg. Gen. m. b. H. in Liquidation«;

3. daß zu Liquidatoren die derzeitigen Vorstandsmitglieder Markus Schmelz, Fritz Schmelz und Josef Langfelder, sämtliche Bankdirektoren in Bielitz mit kollektiven Vertretungs- und Firmenzeichnungsrecht je zweier Liquidatoren bestellt worden sind.

Zugleich werden die Gläubiger dieser Genossenschaft aufgefordert, sich bei derselben zu melden.

Den Liquidatoren wird aufgetragen, nach Beendigung der Liquidation die Löschung der Genossenschafts-firma hiergerichts anzumelden.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV, am 26. Juli 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

Upadłości

L. cz. 8 L-19. Zmiana konkursu. — Krydataryusz: spadek po s. p. dnia 20. listopada 1918 zmarłej Ewie Kufowej, właścicielce realności w Milikowie l. 43.

Konkurs do majątku krydataryusza, otwarty uchwałą l. cz. 1-19-5, zostaje po rozdziale majątku masy w myśl 139 o. k. zniesiony.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 20. maja 1920.

Dr. Erwin Bukowski.

OGŁOSZENIE.

**Akcyonaryuszów Tow. akcyjnego dla wyrobu zapalek
„SILESIA“ w Czechowicach.**

zaprasza się niniejszem na

WALNE ZGROMADZENIE,

które się odbędzie

*w poniedziałek, dnia 30. sierpnia 1920 r. o godz. 4.
popołudniu w sali posiedzeń B. B. Związku
Przemysłowców w Bielsku Steggasse No. 2.*

Przedmiotem obrad i uchwał jest:

1. Przemiana kapitału zakładowego na marki polskie, przyjmując tę samą wartość nominalną i wydanie akcji w markach polskich w miejsce dotychczas subskrybowanych akcji, opiewających na korony austro-węgierskie, na podstawie dotychczasowych wpłat.
2. Podwyższenie kapitału zakładowego Towarzystwa, wynoszącego obecnie 4,700.000 K wzgl. 4,700.000 Mp. na 14,000.000 Mp. przez wydanie nowych akcji i upoważnienie Rady Nadzorczej do przeprowadzenia emisji.
3. Zmiana statutów Towarzystwa akcyjnego, o ile będzie potrzebna na podstawie zapasów mających uchwał pod 1. i 2.

Rada Nadzorcza.

Frysztacka fabryka wagonów T.A. we Frysztacie na Śląsku.

OGŁOSZENIE.

Dnia 29. maja 1920 na zgromadzeniu konstytuującym naszych akcyonaryuszy uchwalono podwyższenie kapitału akcyjnego frysztackiej fabryki wagonów T. A. we Frysztacie na Śląsku

z K. 15.000.000 – o p. M. 25.000.000

Właścicielom, będących obecnie w obiegu 75.000 akcji, przysługuje

prawo poboru

do dalszych 75.000 sztuk nowych akcji z uprawnieniem do dywidendy od 1. stycznia 1920 pod następującymi warunkami:

1. Na jedną starą akcję przypada jedna nowa akcja.
2. Cenę marek polskich 300 należy uiścić w całości i w gotówce.
3. Prawo poboru należy wykonać pod grozą straty tegoż w czasie od 9.—16. sierpnia 1920.

Dla udowodnienia prawa poboru należy przesłać akcję bez kuponów. Okładki akcyjne po zaznaczeniu na nich wykonania prawa poboru przez ostemplowanie, zostaną wrócone a o terminie wydania nowych akcji zawiadomi się uprawnionych pisemnie.

Zgłoszenia przyjmuje likwidatura w Allgemeine Verkehrsbank Wiedeń, I., Wipplinger-gasse 28.

Filia Verkehrsbank w Krakowie.

» » w Bernie,

Mähr.-Ostr. Handels- und Gewerbebank, Morawska Ostrawa.

Frysztat, 3. sierpnia 1920.

Rada Nadzorcza.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja i Administracja:
Cieszyn, plac Teatralny nr. 8.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-lamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 36.

Cieszyn, 21. sierpnia 1920.

Rok 2.

Część urzędowa.

Rozporządzenie

Dyrekcji skarbu w Cieszynie z dnia 13. sierpnia 1920, l. 5363, w przedmiocie ustalenia linii celnej i ustanowienia pogranicznych urzędów celnych na Śląsku Cieszyńskim.

Wykonywując rozporządzenie Komisarza rządowego dla Ks. Cieszyńskiego z dnia 7. sierpnia 1920, l. 5363, Dyrekcja skarbu zarządza w przedmiocie ustalenia linii celnej i ustanowienia pogranicznych urzędów celnych co następuje:

Linia celna prowadzi między Polską a Czechami, stosownie do tymczasowego wyznaczenia jej przez wojskową Komisję mieszaną, zachodząc na wschód od Piersnej na pograniczu północnem prusko-śląskiem, idąc w kierunku ku południowo wschodowi, a mianowicie między gminami katastralnymi Marklowice Dolne, Marklowice Górne, stąd na kotę 268 obok Mizerowa, zostawiając Zebrzydowice państwu polskiemu. Stąd między granicami gmin Frysztat i Raju po jednej stronie, Zebrzydowice i Kaczyce po drugiej aż nad Olzę. Stąd zaś wzdłuż Olzy w górę aż do mostu Balina; od tegoż przez Koński las do granicy gminy Puńców; stąd wzdłuż granic gmin: Puńców, Dzięgielów, Górna Leszna po jednej stronie, Końska, Trzyniec, Kojkowice, Dolna Leszna po drugiej stronie. Następnie grzbietem pasma górskiego Czantoryja Stożek, tak, że gminy Wędrzyń, Bystrzyca, Nydek, Gródek, Nawsie, Jabłonków, Piosek i Bukowiec pozostają po stronie czechyjskiej. W dalszym ciągu prowadzi granica między gminami Istebna i Jaworzynka z jednej, Bukowiec i Mosty z drugiej strony.

Ze względu na powyżej określony bieg linii celnej stwarza się następujące Urzędy celne:

1. Na dworcu w Zebrzydowicach Główny Urząd cłowy II. klasy.
2. W Markłowicach na drodze powiatowej Marklowice-Piotrowice.
3. Na drodze Zebrzydowice-Frysztat.
4. Na drodze Kończyce-Raj-Frysztat po jednej ekspozyturze Głównego Urzędu celnego w Zebrzydowicach.
5. Na drodze Cieszyn-Raj jedną ekspozyturę Gł. Urzędu celnego w Cieszynie.
6. Główny Urząd cłowy Cieszyn miasto.
7. Ekspozyturę tegoż urzędu na dworcu Cieszyn-Bobrowka.
8. Ekspozyturę urzędu pod 6) na głównym moście w Cieszynie nad Olzą.
9. Taką ekspozyturę na moście Jubileuszowym w Cieszynie.
10. Urząd poboczny na drodze Jaworzynka-Bukowiec.
11. Ekspozyturę tego urzędu na drodze w dolinie, odłączającej się z drogi, prowadzącej z Jaworzynki do Czadeczek.
12. Ekspozytura urzędu celnego w Golezowie.

Wobec tego oznacza się następujące drogi celne

1. Droga kolejowa Zebrzydowice-Piotrowice.
2. Droga powiat. Zebrzydowice-Piotrowice.
3. Droga Zebrzydowice-Frysztat.
4. Droga Kończyce-Małe-Kaczyce-Frysztat.
5. Droga Cieszyn-Raj-Frysztat.
6. Droga kolejowa Bielsko-Cieszyn.

7. Droga, prowadząca ul. Głęboką w Cieszynie na główny most w Cieszynie.
8. Droga z Cieszyna na most Jubileuszowy.
9. Most na Balinie łącznie z drogą, prowadzącą przez Błogocice na przedmieście górne Cieszyna.
10. Droga Koniaków-Jaworzynka-Bukowiec.

Wszystkie nie wymienione tutaj drogi uznaje się jako uboczne i zamyka się je bez wyjątku dla ruchu towarowego, nadto zamyka się dla ruchu osobowego następujące drogi:

1. droga Marklowice-Podobora;
 2. most kolejowy kolei północnej nad Olzą;
 3. tak zwany mostek Kametza;
 4. mostek z Błogocic do Sibicy pod 3 jazem;
 5. droga z Dolnej Lesznej do Górnej Lesznej.
- Używanie drogi kołowej Cieszyńskiej z Istebnej do Bukowca jest dozwolone tylko dla transportu drzewa.

Dyrekcja skarbu: Pawlita m. p.

Rozporządzenie

Dyrekcji skarbu w Cieszynie z dnia 18. sierpnia 1920, l. 5562, w sprawie utworzenia Urzędów Nadzoru kontroli skarbowej, oraz oddziału kontroli skarbowej.

W uzupełnieniu tut. rozporządzenia z dnia 18. VIII. 1920, l. 5478, w sprawie reaktywowania w Zebrzydowicach Urzędu Nadzoru kontroli skarbowej, zarządza się, że temu Urzędowi poddaje się istniejący już w Zebrzydowicach Oddział kontroli skarbowej, oraz powołany do życia Oddział kontroli skarbowej w Pogwizdowie.

Oddział kontroli skarbowej w Zebrzydowicach obejmuje gminy: Marklowice Górne, Zebrzydowice, Małe Kończyce, Wielkie Kończyce. Oddział kontroli skarbowej w Pogwizdowie gminy: Kaczyce, Pogwizdów, przysiółek Marklowice i Brzezówkę.

W gminie Górna Leszna tworzy się nowy Oddział kontroli skarbowej, obejmujący gminy: Górna Leszna, Dzięgielów i poddaje się go Nadzorowi kontroli skarbowej w Cieszynie.

W Ustroniu stwarza się nowy Urząd Nadzoru kontroli skarbowej, poddając temuż nowo utworzone dwa Oddziały kontroli skarbowej z siedzibą w Ustroniu i Istebnej.

Pierwszy obejmuje gminy: Ustron, Wisła, Cisownica, Hermanice, — drugi zaś gminy: Istebna, Koniaków, Jaworzynka.

Dyrekcja skarbu: Pawlita.

Rozporządzenie

ministerstw skarbu oraz przemysłu i handlu z dnia 13. sierpnia 1920, l. 11.123-II DC, w przedmiocie włączenia przyznanych Polsce części Śląska Cieszyńskiego, Spiszu i Orawy do obszaru celnego Rzeczypospolitej polskiej.

W związku z wyznaczeniem nowej granicy na Śląsku Cieszyńskim, Spiszu i Orawie, między Polską a Czechosłowacją ministerstwo skarbu w porozumieniu z ministerstwem przemysłu i handlu zarządza co następuje:

1. Części Śląska Cieszyńskiego, Spiszu i Orawy, przyznane Polsce, włącza się z dniem 14. sierpnia b. r. do obszaru celnego Rzeczypospolitej polskiej.

2. Począwszy od dnia 14. sierpnia b. r. obowiązuje na nowych obszarach polska taryfa celna.

3. Zagraniczne towary, przeznaczone dla polskiej części Śląska Cieszyńskiego, a nadane do przewozu koleją zagranicą przed dniem 14. sierpnia b. r., są wolne od cła, o ile w ciągu 30 dni, począwszy od 14. sierpnia b. r. będą zgłoszone do oceny i o ile Polski Urząd przywozu w Cieszynie wydał na przywóz tych towarów pozwolenie przed wspomnianym wyżej terminem.

4. Wszelkie nadzwyczajne zarządzenia oraz ulgi celne, wydane w okresie plebiscytowym dla obszaru Śląska Cieszyńskiego, Spiszu i Orawy, o ile są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, tracą z dniem 14. sierpnia 1920 swoją moc obowiązującą.

Minister skarbu i handlu:
Strassburger.Minister skarbu:
Grabski.

Rozporządzenie

Dyrekcji skarbu Śląska Cieszyńskiego z dnia 15. sierpnia 1920, l. 5471, w sprawie unormowania cen sprzedaży spirytusu na obszarze Śląska Cieszyńskiego, należącego do Polski.

Na podstawie rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 18. maja 1920, l. 8.155-920, ustanawia się z dniem 15. sierpnia następujące ceny sprzedażne spirytusu:

I. Za 1 litr stustopniowego alkoholu w postaci czystej:

1. dla ogólnej konsumpcji, dla aptek, szpitali i zakładów sanitarnych prywatnych, perfumery, fabryk wyrobów farmaceutycznych, fabryk esencji, olejów eterycznych i t. p. po 200 mk.;
2. do wyrobów wódczanych w fabrykach likierów po 280 marek;

3. dla szpitali publicznych do celów leczniczych, tudzież do robót w pracowniach przy zakładach naukowych i tych zakładach doświadczalnych, które założono w celach ogólnospołecznych po 60 marek;

4. od pejsachowego 360 marek;

5. od owocowego spirytusu 280 marek.

II. Za 1 litr stustopniowego alkoholu w postaci skażonej:

- a) do fabrykacji octu, celów desynfekcyjnych i do palenia po 60 marek;
- b) do wszelkich innych celów powyżej niewskazanych po 80 marek.

Nabywca obowiązany jest dostarczyć odpowiednią ilość środków do skażenia spirytusu w miejscu odbioru.

Ceny rozumie się loco rafinerya lub wolny skład do naczyni nabywcy za gotówkę.

Tytułem kosztów manipulacji pobierać się będzie od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu kwotę 50 fenigów z wyjątkiem za spirytus do palenia na rzecz wydającego przedsiębiorstwa.

III. Ilość spirytusu, jaka będzie w fabrykach likierów oraz składach i handlach spirytusu pozostawać 15. sierpnia 1920 tak w postaci

czystej, jako też i w wyrobach wódczanych, podlega dodatkowemu opodatkowaniu, licząc po 130 marek za każdy stustopniowy litr spirytusu.

Dyrekcja skarbu: Pawlita.

Ogłoszenia urzędowe.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 208/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA HIPMANA,

urodzonego dnia 7. kwietnia 1877 w Swoszowicach, tapicera w Cieszynie.

Wymieniony miał jako szeregowiec 16. p. p. posp. rusz. dnia 20. listopada 1914. r. w bitwie pod Rudym Rysiem na froncie rosyjskim poledz śmiercią bohaterską.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryi Hippman w Cieszynie, przy ul. Schmerlinga l. 5, postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi lub kuratorowi p. Sztwiertni, sekretarzowi gminnemu w Cieszynie wiadomości o wymienionym.

Jana Hippmana wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 1. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 26. lipca 1920.

T 210/20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

FRANCISZKA STANKA,

urodzonego dnia 29. października 1899 w Zamarskach, parobka do koni tamże pod l. 5.

Wymieniony umarł według wiadomości niesprawdzonych d. 10. września 1918 w szpitalu polowym l. 1509 na froncie włoskim.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryi Siuda w Zamarskach l. 5 postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 1. listopada 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 26. lipca 1920.

T 213/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA OGRODZKIEGO,

urodzonego dnia 2. marca 1878, chałupnika w Lipowcu l. 83.

Wymieniony dostał się dnia 10. września 1916 r. jako plutonowy 3. komp. 100. p. p. na froncie rosyjskim do niewoli wojennej. Od dnia 3. marca 1917 niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek

Anna Ogrodzkiej w Lipowcu l. 86 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Lipowcu wiadomości o wymienionym.

Jana Ogrodzkiego wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 8. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 27. lipca 1920.

T 212/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA BARTOSZA,

urodzonego dnia 27. września 1884, robotnika hutniczego w Lipowcu l. 131.

Wymieniony walczył w październiku 1914 w szeregach 31. p. p. posp. rusz. pod Iwangrodem, gdzie dostał się dnia 24. października 1914 do niewoli wojennej. Od dnia 26. marca 1916 niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Bartoszonej w Lipowcu l. 131 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Lipowcu wiadomości o wymienionym.

Jana Bartosza wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 5. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 27. lipca 1920.

T 137/20 (5). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

ALOJZEGO KRAMNEGO,

urodzonego dnia 15. październik 1895 w Rudniku, robotnika w Hażlachu.

Wymieniony walczył w szeregach 100 p. p. w 1917. r. na froncie włoskim. Od marca 1917 niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Franciszka Kramnego w Hażlachu l. 137 i wspólnie postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Hażlachu wiadomości o wymienionym.

Alojzego Kramnego wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 1. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 26. lipca 1920.

T 216/20 (2). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

MICHAŁA KORCZYKA,

urodzonego dnia 17. września 1876 w Grojcu, pow. Biała, zecera w Bobrku l. 38.

Wymieniony zaginął jako szeregowiec 56. p. p. 14. komp. dnia 13. lipca 1916 na froncie rosyjskim w bitwie pod Oleszą.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy

z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Rozalii Korczyk w Cieszynie, przy ul. Eugeniusza l. 18, postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Bobrku wiadomości o wymienionym.

Michała Korczyka wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 5. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 30. lipca 1920.

T 167/20 (2). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JÓZEFA KRÓLA,

urodz. dnia 23. listopada 1873 w Zarzeczcu, robotnika w Zarzeczcu l. 30.

Wymieniony poległ według doniesienia doświadczonego jako szeregowiec 31. p. p. posp. rusz. dnia 5. listopada 1915 pod Doberdem śmiercią bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Jadwigi Król w Zarzeczcu l. 39 postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 5. listopada 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 30. lipca 1920

T 168/20 (2). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA KAJSTURY,

urodzonego dnia 2. lutego 1884 w Zarzeczcu, kornika w Zarzeczcu l. 26.

Wymieniony pełnił w r. 1918. służbę przy artylerii górskiej A) 48, bat. 8, na froncie włoskim. Od dnia 30. września 1918. r. niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryi Kajstury w Zarzeczcu l. 26 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy węzła małżeńskiego panu naczelnikowi gminy w Zarzeczcu wiadomości o wymienionym.

Franciszka Kajsturę wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 5. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i o wniosku, że małżeństwo należy uważać za rozwiązane.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 30. lipca 1920.

T 217/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA CZADERA,

urodzonego dnia 16. kwietnia 1883, chałupnika w Lipowcu l. 56.

Wymieniony dostał się jako szeregowiec 100. p. p. 3. komp. dnia 10. września 1916 r. do rosyjskiej niewoli wojennej. Ostatnia wiadomość o nim nadeszła w październiku 1917. r., ze szpitala wojennego Omsk w Rosji.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Czadereowej w Lipowcu l. 56 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Lipowcu wiadomości o wymienionym.

Franciszka Czadereę wzywa się, aby stał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 10. lutego 1921. r. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 3. sierpnia 1920.

T 218/20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA SZWARCA,

urodzonego 4. czerwca 1879, chałupnika w Międzywiciu l. 19.

Wymieniony zaginął według wiadomości dotąd niesprawdzonych jako szeregowiec pułku szturmowego l. 9. we wrześniu 1918 podczas powrotu z Albanii.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Zuzanny Szwarcowej w Międzywiciu l. 19 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu Naczelnikowi gminy w Międzywiciu wiadomości o wymienionym.

Jana Szwarca wzywa się, aby stał się przed wymienionym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 3. sierpnia 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 3. sierpnia 1920.

Firmy.

Firm. 536 — Gen. IV. 212/1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 31. lipca 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Kończyce Małe.
Brzmienie firmy: Ludowa spółka spożywcza w Kończycach Małych, stowarzyszenie współdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) dostarczanie członkom wszelkich do gospodarstwa lub użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz towarów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwia i t. d.;

b) zakupywanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie tychże;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności.

Stowarzyszenie ogranicza działalność swoją do członków.

Umowa stowarzyszenia (statut): Kończyce Małe dnia 27. czerwca 1920.

Ogłoszenia będą wychodziły w dzienniku do tego przez Radę nadzorczą przeznaczonym.

Dyrekcja składa się z 4 członków. Członkami dyrekcyi są: 1. Ks. Alojzy Gałuszka, proboszcz w Kończycach Małych, jako przewodniczący. 2. Franciszek Koch, chałupnik w Kończycach Małych, zast. przewodniczącego. 3. Franciszek Szczyrba, górnik w Kończycach Małych, członek dyrekcyi. 4. Franciszek Gabzdyl, szewc w Kończycach Małych, członek dyrekcyi.

Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcja.

Podpis firmy: Podpis firmy za spółkę uskutecznia się w ten sposób, że pod firmą spółki przez kogokolwiek napisaną lub wydrukowaną kładzie podpis dwóch członków dyrekcyi.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 31. lipca 1920.

Firm. 548 — Gen. IV. 214/1. — Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 5. sierpnia 1920: Siedziba stowarzyszenia: Dziedzice.

Brzmienie firmy: Konsum nauczycielski w Dziedzicach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: stowarzyszenie ma na celu podniesienie dobrobytu swych członków przez zakupno, magazynowanie, oraz sprzedaż towarów spożywczych, artykułów domowego i gospodarskiego zarotrzebowania, produktów rolnych i wyrobów przemysłowych. Zakupno i sprzedaż może się odbywać sposobem komisowym lub na rachunek stowarzyszenia.

Umowa stowarzyszenia (statut) z dnia 5. czerwca 1920.

Ogłoszenia publikowane będą przez afiszowanie w lokalu stowarzyszenia i przez jednorazowe ogłoszenia w „Miesięczniku Pedagogicznym“.

Dyrekcja (zarząd) składa się z 4 członków i 2 zastępców. Członkami dyrekcyi są: 1. Stanisław Cyankiewicz, nauczyciel w Czechowicach II, jako przewodniczący. 2. Józef Woleński, dyrektor szkoły wydziałowej w Czechowicach, jako zast. przewodn. 3. Jan Łaszczołk, nauczyciel w Dziedzicach, jako skarbnik. 5. Stanisław Rzeszowski, nauczyciel w Chybiu i 6. Jan Herok, nauczyciel w Czechowicach, jako zastępcy członków dyrekcyi.

Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcja.

Podpis firmy uskutecznia się w ten sposób, że pod nazwą stowarzyszenia umieszcza swój podpis członek dyrekcyi lub też jeden zastępca i sekretarz.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddział IV., dnia 5. sierpnia 1920.

Firm. 555 — Gen. IV. 216/1. — Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 8. sierpnia 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Czechowice.

Brzmienie firmy: Konsum chrześcijańskorobotniczy w Czechowicach, stowarz. zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem konsumu jest dostarczać przede wszystkim swoim członkom artykułów spożywczych do użytku domowego w dobrym gatunku i po cenach targowych najniższych.

Statut: z dnia 1. sierpnia 1920.

Każdy członek odpowiada swym udziałem oraz kwotą w wysokości udziału jego.

Ogłoszenia następują przez przybicie ich na tablicy ogłoszeń w lokalu stowarzyszenia.

Dyrekcja (zarząd) składa się z 3 członków, a mianowicie: 1. Franciszek Grygierczyk, właściciel realności w Czechowicach l. 4, jako dyrektor. 2. Józef Rosmus, wymownik w Czechowicach l. 211, jako I. zast. dyr. 3. Stanisław Paluch, kierownik szkoły w Czechowicach, jako II. zast. dyrektora.

Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcja.

Podpis firmy: Pod wyciśniętą stampilią stowarzyszenia podpisze się jeden członek dyrekcyi.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 8. sierpnia 1920.

Firm. 519 Rg. A. II. 277-1. Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. — Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Otto Rosenzweig.

Betriebsgegenstand: Handel mit Holz- und Baumaterialien.

Inhaber: Otto Rosenzweig, Kaufmann in Teschen.

Datum der Eintragung: 23. Juli 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 23. Juli 1920.

Firm. 526. Gen. I. 465-27. Aenderungen bei einer bereits eingetragenen Genossenschaft. —

Im Genossenschaftsregister wurde am 26. Juli 1920 bei der Genossenschaft: Spar- und Darlehenskassen-Verein in Skotschau, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung, folgende Aenderungen eingetragen:

1. gelöscht: der bisherige Obmann Josef Kozdon;

2. eingetragen: der neugewählte Obmann Josef Gabrys, Pfarrer in Skotschau.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 26. Juli 1920.

Firm. 344. Rg. C. I. 369-1. Eintragung einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung. — Eingetragen wurde in das Register am 19. Mai 1920.

Sitz der Firma: Bielitz.

Wortlaut der Firma: R. Zagorski & Co., Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Betriebsgegenstand: Fabrikation und Handel mit chemischen Produkten.

Gesellschaftsvertrag vom 1. März 1920, G. Z. 3121.

Höhe des Stammkapitales: 450.000 K.

Darauf geleistete Barzahlungen: 450.000 K.

Geschäftsführer: Rudolf Zagorski, Ingenieur in Bielitz, Dr. Ludwig Kaluza, Ingenieur in Bielitz, Karl Barthelt, Kaufmann in Bielitz, Lebensbrundgasse.

Vertretungsbefugt: Jeder Geschäftsführer selbständig.

Firmazeichnung: Die Firma der Gesellschaft wird in der Weise gezeichnet, daß unter dem geschriebenen, gedruckten oder stampiglierten Firmawortlaut ein Geschäftsführer seine Namensunterschrift hinzufügt.

Kreisgericht Teschen, Abt. IV.,
am 19. Mai 1920.

Firm. 137. Rg. C. I. 365-1. Eintragung einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung. — Eingetragen wurde in das Register am 19. Mai 1920.

Sitz der Firma: Teschen.

Wortlaut der Firma: Chemisches Laboratorium „Salus“ für pharmazeutische und kosmetische Präparate, Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Betriebsgegenstand: Erzeugung und Vertrieb pharmazeutischer kosmetischer Präparate.

Gesellschaftsvertrag vom 21. Oktober 1919 G. Z. 18.575.

Höhe des Stammkapitals: 80.000 K.

Darauf geleistete Barzahlungen: 80.000 K.

Geschäftsführer: Rudolf Suschka, Magister der Pharmazie in Teschen und Philipp Löwy, Kaufmann in Teschen.

Vertretungsbefugt: Jeder Geschäftsführer selbständig.

Firmazeichnung: erfolgt in der Weise, daß unter dem von wem immer geschriebenen oder vorgedruckten Firmawortlaut einer der Gesellschafter richtig Geschäftsführer seine Namensfertigung setzt.

Die Bekanntmachungen erfolgen durch Absendung eines rekommandierten Schreibens an die der Gesellschaft zuletzt bekannt gegebene Adresse der Gesellschafter oder durch ein Zirkular, in welchem letzteren Falle die Eingeladenen das Zirkular eigenhändig unter Beisetzung des Zustellungstages zu unterfertigen haben.

Die Dauer der Gesellschaft ist bis 31. Dezember bestimmt. Falls der Gesellschaftsvertrag von keinem der Gesellschafter ein halbes Jahr vor Ablauf der Vertragsdauer gekündigt wird, so gilt derselbe immer stillschweigend auf ein weiteres Jahr verlängert.

Kreisgericht Teschen, Abt. IV.,
am 19. Mai 1920.

Firm. 73 — Rg. A. II. 239-1. — Eintragung einer Gesellschaftsfirm. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Zins & Bellak, Holz- und Spielwarenfabrik »Tatra«.

Betriebsgegenstand: Holz- und Spielwarenerzeugung, sowie handelsmässiger Betrieb der in dieser Branche einschlägigen Waren.

Gesellschaftsform: Offene Handelsgesellschaft seit 1. Jänner 1920.

Gesellschafter: Oskar Bellek, Kaufmann in Bielitz, Josef Zins sen., Kaufmann in Bielitz und Josef Zins jun., Kaufmann in Bielitz.

Vertretungsbefugt: sind je zwei Gesellschafter kollektiv berechtigt.

Firmazeichnung: erfolgt in der Art, dass unter den vorgedruckten oder von wem immer vorgeschriebenen oder stampiglierten Firmawortlaut zwei Gesellschafter ihre Namen eigenhändig beisetzen.

Datum der Eintragung: 6. Februar 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 6. Februar 1920.

Firm 98 — Rg. A. II. 243-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Julius Rund.

Betriebsgegenstand: Handel mit Tuch- und Textilwaren.

Inhaber: Julius Rund, Tuchkaufmann in Bielitz.

Datum der Eintragung: 20. Februar 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 20. Februar 1920.

Firm. 102 — Rg. A. II. 241-1. — Eintragung einer Gesellschaftsfirm. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firma wortlaut: Schleuderer & Comp.

Betriebsgegenstand: Handel mit Rohprodukten und Hüten.

Gesellschaftsform: Offene Handelsgesellschaft seit 1. Jänner 1920.

Gesellschafter (G): Fani Schleuderer, Izak Schleuderer, Heinrich Schleuderer und Moritz Schleuderer, alle Kaufleute in Teschen.

Vetretungsbefugt: Jeder Gesellschafter selbstständig.

Firmazeichnung (F. Z.): Eigenhändige Niederschrift des Firmawortlautes durch einen der Gesellschafter.

Prokura erteilt: dem Ignatz Schleuderer, Geschäftsführer in Teschen.

Datum der Eintragung: 20. Februar 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 20. Februar 1920.

Firm. 178 — Reg. A. II. 253-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: H. Rosenfeld.

Betriebsgegenstand: Ein- und Verkauf von Textilwaren.

Inhaber (I): Hermann Rosenfeld, Kaufmann in Bielitz.

Datum der Eintragung: 18. März 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 18. März 1920.

Firm. 222 — Rg. C. I. 345-1. — Eintragung einer Gesellschaft mit beschr. Haftung. Eingetragen wurde in das Register am 3. April 1920.

Sitz der Firma: Bielitz.

Wortlaut der Firma: »Licht« chemische Industrie-gesellschaft m. b. H., respektive in polni-

scher Sprache: »Światło«, chemiczny przemysł, spółka z ogr. odpow.

Gegenstand des Unternehmens: ist die fabrikmässige Erzeugung und der Verkauf von Beleuchtungsartikeln.

Höhe des Stammkapitales: 2.500.000 K, darauf geleistete Baareinzahlungen: 2.500.000 K.

Geschäftsführer: dr. Mauritius Weinheber, Chemiker in Bielitz und Moritz Hoffmann, Kaufmann in Krakau, Straszewskiego 9.

Prokurist: Karl Grossmann, Kaufmann in Bielitz.

Rechtsverhältnisse der Gesellschaft: 1. Die Gesellschaft beruht auf dem Gesellschaftsvertrag de dato Bielitz, den 22. März 1920, Geschäftszahl 29.679. 2. Vertretungsbefugt: beide Geschäftsführer kollektiv. 3. Firmazeichnung: Die Zeichnung der Firma erfolgt in der Weise, dass die zeichnenden Geschäftsführer unter der Firma der Gesellschaft ihre Unterschriften hinzufügen, der Prokurist mit einem die Prokura andeutenden Zusatze. 4. Ein Aufsichtsrat wird bestellt.

Dauer der Gesellschaft: bis 31. Dezember 1929. Sie verlängert sich automatisch auf unbestimmte Zeit, wenn die Gessellschaft nicht früher aufgelöst sein sollte.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV., am 3. April 1920.

Firm. 67 — Rg A. II. 205-1. — Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abteilung A:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Steffan & Krischke.

Prokura erteilt: dem Karl Krischke, Fabrikleiter in Bielitz.

Datum der Eintragung: 30. Jänner 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 30. Jänner 1920.

Firm. 68 — Gen. IV.-60-4. — Änderung bei einer bereits eingetragenen Genossenschaft. Im Genossenschaftsregister wurde am 31. Jänner 1920 bei der Genossenschaft: »Wirtschaftsvereinigung der Postbeamten und Bediensteten für Bielitz und Umgebung, reg. Gen. m. b. H.« folgende Änderung eingetragen:

1. Gelöscht: Kassier Heinrich Gloitz und Kontrollor Rudolf Ludwig.

2. Eingetragen: Als Kassierer Johann Bernanek, Postoberoffizial und als Kontrollor Stanislaus Ruszel, Postoffizial, beide in Bielitz.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV., am 31. Jänner 1920.

Firm. 99 — Rg. C. 233-3. — Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abteilung C.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: »Impex« Bielitz-Bialaer Import und Export Gesellschaft m. b. H. Den Geschäftsführer Moritz Körbel infolge Resignierung gelöscht.

Datum der Eintragung: 20 Februar 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 20. Februar 1920.

Am ortyzacye.

T 24-20 (1). — Aufgebot von Wertpapieren. — Auf Antrag des Leo Chanka in Grodzietz werden nachstehende des Antragsstellers angeblich in Verlust geratene Wertpapiere aufgeboden; deren Inhaber wird aufgefordert sie binnen 6 Monaten vom Tage der ersten Kundmachung der Aufgebote bei Gericht vorzuweisen, auch andere Beteiligte haben ihre Einwendungen gegen den Antrag zu erheben. Sonst werden die Wertpapiere nach Ablauf dieser Frist für kraftlos erklärt werden.

Bezeichnung der Wertpapiere: Einlage-

buch der Skotschauer Sparkasse Nro 276 über K 931.21, lautend auf den Namen Leo Chanka.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV., am 3. Februar 1920.

T 86-20 (2). — Aufgebot von Wertpapieren. Auf Antrag des Paul Zabysztzan aus Baumgarten werden nachstehende, dem Antragsteller angeblich in Verlust geratene Wertpapiere aufgeboden, deren Inhaber wird aufgefordert sie binnen 6 Monaten vom Tage der ersten Kundmachung des Aufgebotes bei Gericht vorzuweisen, auch andere Beteiligte haben ihre Einwendungen gegen den Antrag zu erheben. Sonst würden die Wertpapiere nach Ablauf dieser Frist für kraftlos erklärt werden.

Bezeichnung der Wertpapiere: Einlagebuch der Teschner Sparkasse Nr. 396 über 1200 K. lautend auf den Namen Paul Zabysztzan.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV., am 13. April 1920.

T 24-20 (2). — Aufgebot von Wertpapieren. Auf Antrag des Viktor Schöja in Bielitz werden nachstehende dem Antragssteller angeblich in Verlust geratene Wertpapiere aufgeboden; deren Inhaber wird aufgefordert sie binnen 6 Monaten vom Tage der ersten Kundmachung des Aufgebotes bei Gericht vorzuweisen; auch andere Beteiligte haben ihre Einwendungen gegen den Antrag zu erheben. Sonst würden die Wertpapiere nach Ablauf dieser Frist für kraftlos erklärt werden.

Bezeichnung der Wertpapiere: Spareinlagebuch der Spar- und Hilfskassa des christl. soz. Vereines in Bielitz, G. m. b. H., Nr. 209 a) über 3400 K, lautend auf den Namen Viktor Schöja.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV., am 16. April 1920.

T 83/20 (3). — Aufgebot von Wertpapieren. Auf Antrag des Moritz Liop, Spinnmeister in Bańská Bystrica, werden nachstehende, dem Antragsteller angeblich in Verlust geratene Wertpapiere aufgeboden; deren Inhaber wird aufgefordert sie binnen 6 Monaten vom Tage der ersten Kundmachung des Aufgebotes bei Gericht vorzuweisen, auch andere Beteiligte haben ihre Einwendungen gegen den Antrag zu erheben. Sonst würden die Wertpapiere nach Ablauf dieser Frist für kraftlos erklärt werden.

Bezeichnung der Wertpapiere: Einlagebuch der Bieltzer Sparkasse Nr. 3205 über 6412 K 30 h, lautend auf den Namen Michael Braun.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV., am 22. Mai 1920.

Licytacye.

EDYKT.

A. I. 403.19 32. — Na żądanie spadkobierców po Izidorze Golasowskim, restauratorze w Bielsku, za zmarłego uznanym, sprzedana zostanie w drodze dobrowolnej publicznej sprzedaży należąca do masy spadkowej niewydziedziona połowa realności pod l. 196 w Bielsku górne przedmieście, objętej za cenę wywołania 150.000 marek polskich.

Licytacja odbędzie się dnia 26. sierpnia 1920 o godz. 9. przed połud. w kancelaryi notaryalnej dra Alfrede Michla w Bielsku, ulica cesarza Franciszka Józefa 1.13. Oferty niżej ceny wywołania nie będą uwzględnione.

Zaintabulowane na realności na rzecz wierzycieli prawa zastawu zostają nienaruszone.

Prawomocność przybicia targu czyni zawisłym od zatwierdzenia przez sąd, jako władzę spadkową i nadopiekuńczą.

Dalsze warunki sprzedaży i zapłaty można przejrzeć w sądzie i w kancelaryi notaryalnej w Bielsku.

Sąd powiatowy w Bielsku, oddział I., dnia 30. lipca 1920.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja i Administracja:
Cieszyn, plac Teatralny nr. 8.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-linowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 37.

Cieszyn, 28. sierpnia 1920.

Rok 2

Część urzędowa.

Ustawa

z dnia 15. lipca 1920 r.

o obrocie towarowym z zagranicą.

Art. 1.

Wszelki ruch towarowy (przywóz, wywóz i tranzyt) przez linię celną Rzeczypospolitej Polskiej odbywa się zgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy.

Przepisy wykonawcze orzekną, które za-
mówienia rządowe nie podlegają postanowie-
niom niniejszej ustawy w całości lub w części.

Władze, kierujące obrotem
z zagranicą.

Art. 2.

Obrotem towarowym z zagranicą kierują
podległe Ministrowi Przemysłu i Handlu:

- Główny Urząd przywozu i wywozu, jako wyższa instancja;
- Izby przywozu i wywozu, powstające w poszczególnych gałęziach gospodarstwa dla celów kierowania obrotem z zagranicą w danej gałęzi i
- okręgowe urzędy przywozu i wywozu w tych gałęziach gospodarstwa, które nie posiadają Izby przywozu i wywozu, jako niższe instancje.

Art. 3.

W skład Głównego Urzędu przywozu i wywozu wchodzi:

1. Przewodniczący, mianowany przez ministra przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu.

2. Przedstawiciele ministerstw: przemysłu i handlu w liczbie 2; skarbu w liczbie 2; rolnictwa i dóbr państwowych w liczbie 1; aprowizacji w liczbie 1; kolei żelaznych w liczbie 1.

3. Przedstawiciele stowarzyszeń i organizacji społeczno-gospodarczych, wysłani przez te stowarzyszenia i organizacje. Listę stowarzyszeń i organizacji, uprawnionych do wysyłania swych przedstawicieli do Głównego Urzędu przywozu i wywozu ustala minister przemysłu i handlu w drodze rozporządzenia ze wskazaniem liczby przedstawicieli każdego stowarzyszenia i organizacji. Każde stowarzyszenie lub organizacja rozporządza jednym głosem.

4. Przedstawiciele Izby przywozu i wywozu i urzędów okręgowych przywozu i wywozu w liczbie od jednego do trzech od każdej Izby, bądź urzędu, z prawem jednak jednego głosu. Minister przemysłu i handlu oznaczy dla każdej Izby, bądź urzędu liczbę przedstawicieli w wymienionych granicach.

W posiedzeniach Głównego Urzędu przywozu i wywozu biorą udział komisarze przy Izbach przywozu i wywozu (art. 8.), oraz uczestniczą z głosem doradczym osoby, zaproszone przez przewodniczącego w charakterze rzeczoznawców.

Art. 4.

Regulamin Głównego Urzędu przywozu i wywozu, zatwierdzony przez ministra przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu, określi sposób postępowania urzędu, w szczególności podział urzędu na wydziały i czynności tych wydziałów z zastrzeżeniem

spraw, bezwzględnie podlegających kompetencji ogólnego zebrania członków Głównego Urzędu przywozu i wywozu.

Art. 5.

Odpowiedzialnym wobec ministra przemysłu i handlu za działalność Głównego Urzędu przywozu i wywozu jest przewodniczący Głównego Urzędu przywozu i wywozu. Przewodniczący ma prawo, a na żądanie przedstawiciela ministerstwa skarbu ma obowiązek wstrzymać każdą uchwałę bądź wydziału, bądź ogólnego zebrania członków Głównego Urzędu przywozu i wywozu i przedstawić ją w ciągu siedmiu dni do uznania ministra przemysłu i handlu. O ile wstrzymanie uchwały nastąpiło na żądanie przedstawiciela Ministerstwa skarbu, Minister przemysłu i handlu wydaje orzeczenie w porozumieniu z Ministrem skarbu.

Art. 6.

Uchwały wydziałów i ogólnego zebrania członków Głównego Urzędu przywozu i wywozu zapadają i są prawomocne bez względu na liczbę obecnych członków.

Art. 7.

Minister przemysłu i handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu na podstawie danych, przedstawionych mu przez zainteresowane gałęzie gospodarstwa, powołuje powstające z ich własnej inicjatywy Izby przywozu i wywozu do pełnienia czynności w myśl niniejszej ustawy.

Regulaminy, określające skład oraz zakres działania Izby przywozu i wywozu dla poszczególnych gałęzi gospodarstwa, zatwierdza minister przemysłu i handlu, w porozumieniu z ministrem skarbu.

Jeżeli w danej gałęzi powstanie organizacja wywozowa, minister przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu może polecić zarządowi tej organizacji pełnienie czynności Izby przywozu i wywozu.

Minister przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu może pozbawić prawa regulowania obrotu towarowego z zagranicą powołane do tego przez siebie uprzednio poszczególne Izby przywozu i wywozu.

Art. 8.

Przy Izbach przywozu i wywozu urzędują komisarze rządowi, wysłani przez ministra przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu. Komisarz rządowy ma prawo sprzeciwu i zawieszenia uchwały przez Izbę przywozu i wywozu.

Sprzeciw komisarza powinien być wniesiony do Głównego Urzędu przywozu i wywozu w terminie trzydniowym od dnia powzięcia uchwały przez Izbę przywozu i wywozu. O ile w przeciągu pięciu dni od dnia wpływu sprzeciwu komisarza rządowego do Głównego Urzędu przywozu i wywozu Główny Urząd nie uchyli uchwały Izby przywozu i wywozu, uchwała Izby przywozu i wywozu ma moc obowiązującą.

Art. 9.

Okręgowe Urzędy przywozu i wywozu ustanawiane są w miarę potrzeby w poszczególnych ośrodkach wytwórczości i handlu i składają się z urzędników, mianowanych przez ministra przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu, oraz z zaproszonych przez niego przedstawicieli poszczególnych gałęzi gospodarstwa, niezorganizowanych w Izbie przywozu i wywozu.

Liczbę członków okręgowych urzędów przywozu i wywozu, siedzibę i okręg każdego z tych urzędów oraz ich regulamin wewnętrzny ustali rozporządzenie wykonawcze ministra przemysłu i handlu, wydane w porozumieniu z ministrem skarbu.

Zakres działania Głównego Urzędu przywozu i wywozu.

Art. 10.

Główny Urząd przywozu i wywozu wykonuje nadzór nad obrotem towarów z zagranicą W szczególności Główny Urząd przywozu i wywozu:

1. ustala rodzaje towarów, przewidziane w art. 13.

2. Zwalnia poszczególne partie towarów od zakazu przywozu, względnie wywozu.

3. Przedstawia wnioski, dotyczące:

a) walut, za które mogą być sprzedawane towary zagranicą (art. 15);

b) wysokość opłat i premii wywozowych (art. 18).

4. Zatwierdza wnioski Izby przywozu i wywozu, do tego przez Główny Urząd upoważnionych, w przedmiocie ustalania ryczałtów wywozowych, przeznaczonych dla prywatnych transakcji wyrównawczych i w przedmiocie planu rozporządzenia temi ryczałtami.

5. Wydaje pozwolenia na poszczególne transakcje wyrównawcze w tych wypadkach, które nie są załatwiane przez Izby przywozu i wywozu (art. 11., p. 3.) i nadzoruje ich prawidłowe przeprowadzania.

6. Normuje na dany okres czasu:

a) ryczałty najniższego wywozu przymusowego, względnie dozwolonego najwyższego dla poszczególnych gałęzi wytwórczości;

b) w miarę potrzeby ryczałty przywozu dla danych rodzajów towarów.

7. Rozstrzyga sprzeciwy, zgłoszone przez komisarzy rządowych przy Izbach przywozu i wywozu (art. 8).

8. Ustala jednolity sposób postępowania Izby przywozu i wywozu, lub okręgowych urzędów przywozu i wywozu przy dokonywaniu czynności, wchodzących w zakres ich działania, oraz wysokość opłat manipulacyjnych, pobieranych przez te władze przy wydawaniu pozwoleń na wywóz, względnie na przywóz.

9. Ustala na podstawie umów międzynarodowych lub wskazań rządu zasady ruchu tranzytowego przez obszar Rzeczypospolitej polskiej dla poszczególnych państw, oraz wydaje pozwolenia tranzytowe.

10. Rozstrzyga spory, wynikłe w Izbach przywozu i wywozu i w okręgowych urzędach przywozu i wywozu, rozpatruje zażalenia, zgłoszone przez osoby trzecie na działalność Izby przywozu i wywozu i okręgowych urzędów przywozu i wywozu.

11. Nadzoruje działalność Izby przywozu i wywozu i okręgowych urzędów przywozu i wywozu oraz przedstawia wnioski w zakresie ogólnej polityki przywozowo-wywozowej.

Zakres działania Izby przywozu i wywozu.

Art. 11.

W zakresie gałęzi gospodarstwa przez siebie przedstawianych Izby przywozu i wywozu:

1. Udzielają pozwoleń na wywóz, względnie

na przywóz, w myśl postanowień niniejszej ustawy, w szczególności ustanawiają ceny (art. 14.), poniżej których towary na wywóz nie mogą być sprzedawane; zysk wywozowy, warunki płatności, ewentualnie zabezpieczeń, akredytyw i terminy wpłacania waluty (art. 23).

2. Przedstawiają Głównemu Urzędowi przywozu i wywozu wnioski w przedmiocie:

- ryczałtów wywozu — najniższego przymusowego i najwyższego dozwolonego;
- peryodycznego ustalania ryczałtów wywozowych, przeznaczonych dla transakcji wyrównawczych, oraz planu rozporządzania temi ryczałtami, o ile zostaną do tego przez Główny Urząd upoważnione;
- oznaczania walut, za które towary mogą być sprzedawane na wywóz;
- wysokości opłat i premii wywozowych (art. 18.).

3. Rozdzielają przewidziane w punkcie 2., lit. a) niniejszego artykułu ryczałty pomiędzy poszczególnych wywoźców.

4. Prowadzą statystykę, tak pod względem ilości, jak i wartości przywożonych i wywożonych surowców, półfabrykatów, gotowych towarów, oraz środków pomocniczych.

5. Zbierają wiadomości o cenach i koniunkturach na rynkach zagranicznych i udzielają ich Głównemu Urzędowi przywozu i wywozu, oraz przywoźcom i wywoźcom na ich żądanie.

6. Przedstawiają Głównemu Urzędowi przywozu i wywozu szczegółowe sprawozdania z działalności w ustalonych przez Główny Urząd przywozu i wywozu okresach czasu.

7. Sprawują nadzór nad działalnością wywoźców i przywoźców, którzy obowiązani są ten nadzór Izbom ułatwiać.

Zakres działania Okręg. Urzędów przywozu i wywozu.

Art. 12.

Okręgowe Urzędy przywozu i wywozu spełniają określone w art. 11. czynności w stosunku do tych gałęzi gospodarstwa, które nie posiadają Izb przywozu i wywozu.

Zasady obrotu towarowego z zagranicą.

Art. 13.

Towary przywożone i wywożone dzielą się na następujące rodzaje:

- towary, których przywóz, względnie wywóz po dopełnieniu warunków, przewidzianych niniejszą ustawą oraz taryfą i przepisami celnymi, nie wymaga specjalnego pozwolenia;
- towary, których przywóz, względnie wywóz jest zabroniony;
- towary, które przywozić, względnie wywozić można jedynie za specjalnym pozwoleniem.

Wykazy towarów, objętych punktem 1. i 2. będą ogłaszane w „Monitorze Polskim”.

Art. 14.

Ceny wywozowe (art. 11., p. 1) powinny być zbliżone do przeciętnych cen bieżących danego towaru na rynku odbiorczym z potrąceniem kosztów z wywozem i sprzedażą związanych.

W razie usprawiedliwionej przyczyny wywoźca ma prawo sprzedać towar i poniżej przeciętnych cen bieżących na rynku odbiorczym. Powołanym do oceny, czy wskazana przez wywoźcę przyczyna może być uznana za usprawiedliwiającą, jest władza, udzielająca pozwolenia na wywóz, której też należy przedstawić odnośne dowody.

Art. 15.

Wywożone towary, z wyjątkiem wywożonych na zasadzie transakcji wyrównawczych, mogą być sprzedawane jedynie za waluty, które oznaczać będzie minister skarbu po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu przywozu i wywozu (art. 10., p. 3., lit. a).

Art. 16.

Transakcje wyrównawcze dozwolone są tylko do skutecznego przywozu surowców, maszyn, narzędzi i pomocniczych środków wytwarzania.

Artykuły 15. i 16. nie dotyczą umów wyrównawczych, zawieranych przez Rząd.

Art. 17.

Obliczone zgodnie z art. 14. sumy w walucie zagranicznej, uzyskane ze sprzedaży towarów zagranicą, wpływają do skarbu.

Wywoźcom wypłaca się równowartość w walucie krajowej według kursu dnia przekazania waluty zagranicznej skarbowi, po potrąceniu opłat wywozowych (art. 18.).

Art. 18.

Minister skarbu w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu przywozu i wywozu (art. 10., p. 3., lit. b) ma prawo dla poszczególnych rodzajów towarów, wywożonych za granicę, ustanawiać w zależności od koniunktury w kraju i zagranicą opłaty wywozowe.

Opłaty te będą podawane z góry do wiadomości przez ministra skarbu.

Opłaty te będą pobierane w postaci procentów od zysku wywozowego.

W razie sprzedania towaru za walutę obcą opłaty te będą potrącone w walucie polskiej od sumy, wypłacanej wywoźcom w myśl art. 17.

Normy rzeczonych opłat stosują się wyłącznie do transakcji wywozowych, zawartych w tym okresie czasu, dla którego normy te zostały ustanowione.

Od opłat, przewidzianych w niniejszym artykule wolne są towary, wywożone dla dokonania transakcji wyrównawczych, przewidzianych w art. 16.

Mogą być również na wniosek Głównego Urzędu przywozu i wywozu zwalniane przez ministra skarbu w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu od przewidzianych w artykule niniejszym opłat wywozowych wytwory w tych gałęziach wytwórczości, które wyłącznie, albo w przeważnej mierze sprowadzają z zagranicy surowce, względnie półfabrykaty do przeróbki lub których wywóz wymaga specjalnego poparcia.

Gdyby zwolnienie od opłat okazało się niedostateczne dla zabezpieczenia wywozu, minister skarbu w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu ma prawo ustanawiać prenie wywozowe, które muszą być ogłaszane w „Monitorze Polskim”.

Za zysk wywozowy uważa się różnicę pomiędzy ceną wwozową (art. 14.), a ceną wewnętrzną.

W tych dziedzinach wytwórczości, w których ceny ustanawia rząd, a także dla tych towarów, które nie mają zbytu na rynku wewnętrznym, o ile na prośbę wywoźcy Główny Urząd przywozu i wywozu wyrazi swą zgodę, za zysk wywozowy uważa się różnicę pomiędzy ceną wwozową (art. 14) danego towaru a kosztami jego produkcji z doliczeniem godziwego zysku. Wywoźca jednak winien wysokość tych kosztów udowodnić Izbie przywozu i wywozu lub Okręgowemu Urzędowi przywozu i wywozu.

Art. 19.

Na cele odnawiania urządzeń technicznych w tych gałęziach wytwórczości, w których ceny produktów na rynku wewnętrznym oznacza rząd, same zaś produkty nie mogą być wywożone zagranicę. Minister skarbu w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu może ustanawiać osobne dodatki do cen wewnętrznych dla tych grup odbiorców, które wskutek uzyskanego przydziału wymienionych produktów swoje własne wytwory wywożą zagranicę.

Art. 20.

Uzyskane od przedsiębiorstwa, którego wytwory zostały wywiezione zagranicę, sumy w walucie zagranicznej (art. 17.) wraz z pobraniami od niego opłatami wywozowymi (art. 18.) są przeznaczone przede wszystkim na niezbędne zakupy zagranicą środków wytwarzania dla tego przedsiębiorstwa. Izby przywozu i wywozu korzystają z tego samego prawa dla całej grupy tych przedsiębiorstw, które danej Izbie podlegają.

Art. 21.

Dla towarów, wywożonych drogami kołowymi dla bezpośredniego użytku mieszkańców pasa pogranicznego państw sąsiednich, minister skarbu w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu, na wniosek Głównego Urzędu przywo-

zu i wywozu, ustanawia opłatę wywozową w markach polskich.

Obowiązki wywoźców.

Art. 22.

Każdy wywoźca i wytwórca obowiązany jest w razie przydzielenia mu do wywozu najniższego ryczałtu przymusowego (art. 11., p. 3.) wywieźć zagranicę w wyznaczonym mu przez Izbę przywozu i wywozu lub okręgowy urząd przywozu i wywozu terminie najniższy ryczałt.

Art. 23.

Wywoźca obowiązany jest przelać walutę zagraniczną (art. 17.) do jednej z instytucji finansowych, wskazanych przez ministra skarbu, w terminie przez Izbę przywozu i wywozu lub Okręgowy Urząd przywozu i wywozu wyznaczonym.

Postanowienia karne.

Art. 24.

Winni:

- przywozu i wywozu towarów, do przywozu i wywozu zakazanych;
- ukrycia całej albo części waluty, która w myśl art. 17. i 23. winna być przelana do instytucji finansowej, wskazanej przez ministra skarbu, — ulegną grzywnie do wysokości wartości towarów, względnie podwójnej sumie ukrytej waluty.

Niezależnie od przewidzianych kar towar, będący przedmiotem przekroczenia, bez względu na to, czyją stanowi własność, może ulegć konfiskacie na rzecz skarbu państwa.

Winni niewywiezienia bez usprawiedliwionych przyczyn najniższego ryczałtu, wyznaczonego przez Izbę przywozu i wywozu, względnie przez Okręgowy Urząd przywozu i wywozu, podlegają grzywnie do 50 proc. wartości niewywiezionego ryczałtu.

Winni niestosowania się do innych przepisów niniejszej ustawy oraz rozporządzeń na jej podstawie wydanych, o ile nie podlegają surowszemu ukaraniu, wedle obowiązujących ustaw karnych, ulegną grzywnie do 50.000 marek polskich.

Usiłowania i udział będą karane.

Art. 25.

Kary, przewidziane niniejszą ustawą, nie będą stosowane, jeżeli towary przywiezione z zagranicy bez uzyskania pozwolenia, będą w przeciągu terminu, określonego rozporządzeniem ministra przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu, zgłoszone pogranicznemu urzędowi celnemu przez właścicieli lub osoby, upoważnione do rozporządzenia tym towarem.

W ciągu dwóch tygodni od chwili tego zgłoszenia właściciele lub osoby, upoważnione do rozporządzania tym towarem, o ile w tym czasie nie przedłożą urzędowi celnemu pozwolenia na przywóz, mają prawo nadesłane towary cofnąć zagranicę, w przeciwnym razie towar podlega konfiskacie na rzecz skarbu państwa.

Art. 26.

Właściwymi do orzekania są:

- sądy — w wypadkach, określonych w art. 24., lit. a) i b);
- władze skarbowe — we wszystkich innych wypadkach.

Termin obowiązywania ustawy.

Art. 27.

Minister przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu określi termin wejścia w życie niniejszej ustawy.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązująca: dekret Naczelnika państwa z dnia 7. lutego 1919 r. (Dz. Pr. z 1919. r., nr. 15., poz. 216), oraz wszelkie sprzeczne z niniejszą ustawą rozporządzenia wykonawcze i postanowienia statutów instytucji państwowych, prowadzących operacje handlowe z zagranicą.

Przepisy przejściowe.

Art. 28.

Do czasu wejścia w życie niniejszej ustawy czynności Głównego Urzędu przywozu i wywozu pełni istniejąca Komisja przywozu i wywozu w okresie od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy do chwili utworzenia się Głównego Urzędu przywozu i wywozu, tracąc moc swoją, o ile nie potwierdzi ich Główny Urząd przywozu i wywozu.

Wykonanie ustawy.

Art. 29.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się ministrowi przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu, tudzież z ministrem sprawiedliwości; o ile zaś chodzi o wykonanie tej ustawy na obszarze b. dzielnicy pruskiej — ministrowi b. dzielnicy pruskiej w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu, ministrem skarbu i ministrem sprawiedliwości.

Prez. ministrów i min. skarbu:

Marszałek:

W. Grabski.

Trąpczyński.

Minister przemysłu i handlu:

Minister sprawiedliwości:

w. z. Hen. Strasburger.

St. Nowodworski.

Minister b. dzielnicy pruskiej:

W. Kucharski.

Część nieurzędowa.

Kronika.

Ograniczenie ruchu osobowego do Czechosłowacji. W częściowej zmianie tutejszego rozporządzenia z dnia 7. sierpnia 1920, l. SG. 112-7, zarządza się aż do odwołania zamknięcie dla ruchu osobowego następujących przejść na granicy polsko czechosłowackiej: 1. Droga Markłowice-Podobora. 2. Przejście przez Olzę t. zw. mostek Kametza. 3. Droga z Dziegielowa do Górnej Lesznej. 4. Droga z Jaworzynki do Czaczy zamknięta dla ruchu osobowego, inne przejścia pozostają niezmiennione.

Rozwiązanie Wydziału gminnego w Cieszynie. Na mocy decyzji Rady Najwyższej z d. 28. lipca 1920 w sprawie podziału Śląska Cieszyńskiego między Polskę i Czechosłowację, rozdzielone zostało także miasto Cieszyn na dwie części. Część miasta, położona po prawym brzegu Olzy, przyłączona została do państwa polskiego. Skutkiem rozdzielenia miasta odpada dalsze urzędowanie dotychczasowego zastępcy gminy. Zastępstwo to rozwiązuje zatem po myśli § 96. ord. gminnej, a w jego miejsce ustanawiam Komisję administracyjną dla miasta Cieszyna, która aż do wyboru i obsadzenia nowego zastępcy gminy sprawować będzie władzę miasta. Komisja administracyjna składać się będzie z przewodniczącego, którym mianuję p. dra Józefa Dudę, sekretarza Komisji Rządowej w Cieszynie, jednego zastępcy przewodniczącego, który ma być wybranym na pierwszym posiedzeniu Komisji administracyjnej i z 20 członków (doradców), a mianowicie 10 narodowości polskiej, a 10 narodowości niemieckiej. Listę tych członków przedłożyć ma mianowany komisarz miasta do dnia 10 do mojego zatwierdzenia. — Komisarz rządowy: Żurawski.

Urząd opieki nad inwalidami, wdowami i sierotami wojennymi Ks. Cieszyńskiego komunikuje: Ministerstwo spraw wojskowych zezwoliło na zaciąg ochotniczy inwalidów wojennych. Ochotnicy zechcą się zgłaszać w Urzędzie opieki nad inwalidami w Cieszynie (gimnazjum Albrechta), gdzie się im udzieli bliższych wyjaśnień. — Towarzystwo księgarń kol. „Ruch” ma do wydzierżawienia posady rozsprzedawców dzienników, książek i t. d. wyłącznie inwalidom i sierotom wojennym. Reflektujący na te posady zechcą zasięgnąć bliższych informacji również w Urzędzie opieki. — Urząd opieki nad

inwalidami w Cieszynie ma jeszcze do sprzedania kilkadziesiąt płaszczy i ubrań po cenach niższych. Związki inwalidów, względnie inwalidzi, reflektujący na płaszcze i ubranie, zechcą się zgłosić najpóźniej do 30. b. m. w godzinach urzędowych w powyższym urzędzie, przy czym kupujący muszą osobiście przynieść świadectwo swego ubóstwa, tudzież potrzebę nabycia ubrania do własnego użytku.

Dodatki gminne do państwowego podatku zarobkowego w Cieszynie. Prefektura dla wschodniej części Śląska Cieszyńskiego udzieliła gminie miasta Cieszyna reskr. z d. 6. sierpnia 1920, l. II.-761-1, pozwolenie na pobieranie podwyższonych dodatków gminnych do państwowego podatku zarobkowego ze skutkiem wstecz od 1. stycznia 1920 na rok bieżący. Dodatki te wynoszą według czterech klas podatku zarobkowego następujący procent podatku zarobkowego: w I. klasie 400 %, w II. klasie 300 %, w III. klasie 200 %, w IV. klasie 150 %.

Pobieranie halerza czynszowego w Cieszynie. Prefektura dla wschodniej części Śląska Cieszyńskiego upoważniła gminę miasta Cieszyna do pobierania halerza czynszowego od czynszu najemnego za mieszkania i lokale handlowe, a to od 1. lipca 1920 aż do 31. grudnia 1921 w następującym wymiarze: Od mieszkań: do 1000 mk. rocznego czynszu mieszkaniowego 20 proc.; do 1400 35 proc.; do 1800 mk. 45 proc.; do 2500 mk. 60 proc.; ponad 2500 marek rocznego czynszu mieszkaniowego 80 proc. Od lokali handlowych: do 1500 marek czynszu rocznego 50 proc.; ponad 1500 marek czynszu rocznego 80 proc.

Ogłoszenia urzędowe.

Rozmaite.

WYKAZ

wszystkich zgłoszonych chorób zakaźnych od 1. do 7. sierpnia 1920.

Szkarlatyna: Cieszyn 1, Bielsko 1. Dur brzuszny: Cieszyn 3, Mních 2, Zabrzeg 4. Czerwonka: Dziedzice 2 (żołn.). Tyfus plamisty: Cieszyn 1 (żołn.). Malaria: Czechowice 3. Ospa: Bielsko 1, Skoczów 2.

WYKAZ

wszystkich zgłoszonych chorób zakaźnych od 8. do 14. sierpnia 1920.

Szkarlatyna: Brenna 1. Dur brzuszny: Cieszyn 2, Bielsko 8, Blednica 6, Dziedzice 6 (żołn.), Zabłocie 1, Strumień 1. Tyfus plamisty: Dziedzice 2 (żołn.). Ospa: Skoczów 1. Czerwonka: Bystra 9, Dziedzice 15 (żołn.).

OGŁOSZENIE.

Podaje się do publicznej wiadomości, że reskryptem ministerstwa skarbu w Warszawie z dnia 13. sierpnia 1920, l. 11.038 II. Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na prowincji zostały upoważnione do wydania z Komisji dewizowej pozwoleń na wywóz dewiz i walut (polskiej i zagranicznych) za granicę państwa, o ile wywoźący zamieszkuje poza Warszawą (na mocy art. 26. regulaminu dla Komisji dewizowej i banków dewizowych).

Zezwolenie powyższe należy zatem uważać za równoznaczne z zezwoleniami Komisji dewizowej.

Wzywa się przeto interesowane strony, aby w sprawie zezwolenia wywozu dewiz udawały się do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Bielsku. Waluty i dewizy nie pokryte takim zezwoleniem będą traktowane w myśl obowiązujących przepisów.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 219-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FERDYNANDA CHOLEWIKI,

urodzonego dnia 28. maja 1886, dozorca u elektrycznej kolei miejskiej, zamieszkałego w Bobrku l. 86.

Wymieniony zaginął jako plutonowy 100 p. p. 14. komp. dnia 8. września 1914 na froncie rosyjskim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Józefa Cholewиковej w Cieszynie, ul. Głęboka l. 15 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Bobrku wiadomości o wymienionym.

Ferdynanda Cholewika, wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 19. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 2. sierpnia 1920.

T. 221-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA WITOSZA,

urodzonego dnia 15. maja 1881, kolejarza w Cieszynie, ul. Wąwozowa l. 32.

Wymieniony zaginął jako ranny dnia 20. listopada 1914 pod Dęblinem, gdzie walczył w szeregach 54. p. p. 1. komp. Od tego czasu niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryi Witoszowej w Cieszynie, ul. Wąwozowa l. 32, postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu Sztwiertni, sekretarzowi gminnemu w Cieszynie, wiadomości o wymienionym.

Franciszka Witosza wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 10. lutego 1921 r. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 4. sierpnia 1920.

T. 223-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA ZUBKA,

urodzonego dnia 15. lutego 1884, górnika w Małych Kończycach l. 208.

Wymieniony poległ według wiadomości dotąd niesprawdzonych jako szeregowiec 31. p. posp. rusz. 3. komp. na froncie rosyjskim w dniach 21.—24. listopada 1914.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Alojzyi Zubkowej w Małych Kończycach l. 208 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Małych Kończycach wiadomości o wymienionym.

Józefa Zubka wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 10. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 6. sierpnia 1920.

Firmy.

Firm. 101 Gen. III. 491-12. — Änderung bei einer bereits eingetragenen Genossenschaft. Im Genossenschaftsregister wurde am 20. Februar 1920 bei der Genossenschaft: Friedeker Handels- und Gewerbekassa, reg. Gen. m. b. H., folgende Änderung eingetragen:

1. Gelöscht: die bisherigen Vorstandsmitglieder Franz Pollach, Hubert Chámrád und Franz Muron.

2. Eingetragen: a) als Obmann Julius Fischer, Baumeister, als Obmannstellvertreter Johann Malik, Kaufmann; als Vorstandsmitglieder Otto Pospiech, Kaufmann und Karl Lischka, Kaufmann, alle in Friedek.

Der bisherige Obmann Engelbert Podwinsky und Obmannstellvertreter Ferdinand Kornfeld, verbleiben als Vorstandsmitglieder.

b) Die Aenderung der §§ 1., 2., 4., 5., 15., 21., 33., 34., 44., 47. und 49. der bisherigen Statuten.

Auf Grund des geänderten § 2 wird im 1. Absatze nach dem Worte »die« das Wort »Einkaufe« eingeschaltet. Ferner wird die Genossenschaft die Besorgung von Ruh- Hilfs- und allen den in den gewerblichen Betrieben der Mitglieder notwendigen Materialien und Abgaben derselben an die Mitglieder gegen Barzahlung, den Verkauf der in den Betrieben der Mitglieder erzeugten Waren an die Mitglieder, als auch an Nichtmitglieder durchführen.

Gemäß § 47 erfolgen die Kundmachungen überdies in dem in Friedek erscheinenden Blatte »Deutsches Volkswehr«.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV.,
am 22. Februar 1920.

Firm. 103. Gen. I. 305-60. — Aenderung bei einer eingetragenen Genossenschaft. Im Genossenschaftsregister wurde am 20. Februar 1920 bei der Genossenschaft: »Spar- und Konsumverein »Drahtwerk« in Oderberg«, reg. Gen. m. b. H., der bisherige Kontrollor Johann Bittner gelöscht und an dessen Stelle Josef Krutzke, Tischler im Drahtwerk Oderberg als Kontrollor eingetragen.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV.,
am 20. Februar 1920.

Firm. 163 Reg. C. I. 215-4. — Aenderung und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abt. C.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Fabryka chemiczna w Cieszyń, spółka z ogr. odpow., oder deutsch: Chemische Werke in Teschen, Ges. m. b. H.

Die Gesellschaft beruht nunmehr auf dem mit Beschluß der Gesellschafter vom 25. Februar 1920 in dem Artikel VI. abgeänderten Gesellschaftsvertrage vom 10. April 1919.

Datum der Eintragung: 17. März 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 17. März 1920.

Firm. 169 Reg. A. II. 252-1. — Aenderung und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Kutzer & Cie.

Eingetreten: Fritz Lubenik, Fabrikant in Teschen, infolge dessen offene Handelsgesellschaft seit 1. Jänner 1920.

Vertretungsbefugt: Jeder Gesellschafter selbstständig.

Firmazeichnung ist die von jedem Gesellschafter eigenhändig vorzunehmende Niederschrift der Firmalauter: »Kutzer & Cie«.

Datum der Eintragung: 16. März 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 16. März 1920.

Firm. 160 Reg. A. II. 231-2. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Brandstätter & Goldfinger.

Firmaänderung in: N. Brandstätter.

Betriebsgegenstand bisher: Handel mit Schnitt-, Mode-, Konfektionswaren und Gemischtwarenhandlung, nunmehr: Schnitt-, Mode- und Konfektionswaren.

Ausgetreten: Der Gesellschafter Leopold Goldfinger.

Nunmehriger Alleininhaber: Nathan Brandstätter, Kaufmann in Teschen.

Datum der Eintragung: 16. März 1920.

Kreis- als Handelsgericht in Teschen, Abt. IV.,
am 16. März 1920.

Firm. 199 u. 200 Rg. A. II. 234-1. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Abr. Gross.

Gelöscht: den Gesellschafter Ludwig Gross, über Ableben.

Nunmehriger Alleininhaber: Isidor Gross, Fabrikant in Bielitz.

Kollektiv Prokura erteilt: den Beamten Oskar Biesmer und Alexander Grossmann in Bielitz. Dieselben werden die Firma »Abr. Gross« als Prokuristen in der Weise zeichnen werden, daß unter den gedruckten, stampiglierten oder von wem immer geschriebenen Firmawortlaut Oskar Biesmer links seinen Namen »Biesmer« und Alexander Grossmann rechts seinen Namen »Grossmann« setzen wird.

Datum der Eintragung: 25. März 1920.

Kreis- als Handelsgericht in Teschen, Abt. IV.,
am 25. März 1920.

Firm. 198 Rg. A. I. 195-2. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Eingetragen wurde in Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Textilwarenhandelsgesellschaft Morgenbesser, Fellner & Co.

Eingetreten: mit 22. Jänner 1920 Eduard Rubler, Kaufmann in Brünn, Ottgasse Nr. 27 als öffentlicher Gesellschafter, derselbe ist kollektiv mit einem der Gesellschafter Josef Wolf Morgenbesser oder Leon Fellner zur Vertretung der Gesellschaft und Zeichnung der Firma berechtigt und wird in der Weise zeichnen, daß derselbe unter den gedruckten, stampiglierten oder von wem immer geschriebenen Firmawortlaut rechts seiner Namen »Hubler« setzen wird während links einer der Gesellschafter Josef Wolf Morgenbesser oder Leon Fellner ihren Namen in der Art ihrer bisherigen Zeichnung setzen werden.

Datum der Eintragung: 25. März. 1920.

Kreis- und Handelsgericht in Teschen, Abt. IV.,
am 25. März 1920.

DYREKCJA SKARBU KSIĘSTWA CIESZ.

Konkurs.

Dyrekcja skarbu rozpisuje konkurs na 12, względnie więcej posad kontrolorów skarbowych.

Warunki przyjęcia stanowią:

1. Nieprzekroczony wiek 30 lat.
2. Stan wolny.
3. Obywatelstwo polskie.
4. Ukończona szkoła wydziałowa lub wyższe wykształcenie.
5. Zdolność fizyczna, zaświadczone przez fizyka rządowego.
6. Kandydaci, którzy udowodnią, że mają mundur wojskowy, mają w razie równych warunków pierwszeństwo.

Podania o przyjęcie, należy ostatecznie i udokumentowane, należy wnieść najdalej do 31. sierpnia do Dyrekcji skarbu w Cieszyń.

Ogłoszenie.

Polski Bank Przemysłowy we Lwowie
jako koncesyonaryusz Śląskiego Banku Przemysłowego

zwołuje

na dzień 9. września 1920 roku

konstytuujące Walne zgromadzenie

„Śląskiego Banku Przemysłowego“

z następującym porządkiem dziennym:

1. Powzięcie uchwały, dotyczącej założenia towarzystwa akcyjnego pod nazwą »Śląski Bank Przemysłowy« z siedzibą w Bielsku, oraz ostatecznego ustalenia statutu w brzmieniu, zatwierdzonym przez Komisję Międzynarodową w Cieszyń reskryptem z dnia 9. lipca 1920, l. 4260.
 2. Wybór Rady zawiadowczej i Komisji rewizyjnej.
- Walne zgromadzenie odbędzie w lokalu nowego banku w Bielsku przy ulicy Głównej (Hauptstrasse) l. 10 w wyżej wymienionym dniu o godz. 12. w poł.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja i Administracja:
Cieszyn, plac Teatralny nr. 8.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-lamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 38.

Cieszyn, 4. września 1920.

Rok 2.

Część urzędowa.

Na podstawie uchwały Wydziału gminnego w Kaczych z dnia 22. sierpnia 1920 zarządził Komisarz rządowy prowizorycznie aż do zatwierdzenia przez Komisję Rządową wcielenie gminy Kaczyce pod względem administracyjnym do Starostwa powiatowego w Cieszynie.

Na podstawie uchwały Wydziału gminnego w Zebrzydowicach z dnia 24. sierpnia 1920 zarządził komisarz rządowy prowizorycznie aż do zatwierdzenia przez Komisję rządową, wcielenie gminy Zebrzydowice pod względem administracyjnym do Starostwa powiatowego w Cieszynie.

Rozporządzenie

Komisji Szkolnej, wydane w porozumieniu z Komisją Rządową Śląska Cieszyńskiego z dnia 31. sierpnia 1920, L. I. 1538-1, w sprawie opisów i wpisów szkolnych dzieci w obowiązkowym wieku szkolnym na rok szkolny 1920-21.

W wykonaniu rozporządzenia z dnia 24. sierpnia 1920, L. I. 1538, w sprawie opisów i wpisów szkolnych na rok szkolny 1920-21, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Uchyla się ważność wszystkich opisów i wpisów szkolnych dzieci w obowiązkowym wieku szkolnym, które zostały już przeprowadzone lub zarządzone przez szkoły tak publiczne, jako też prywatne na terytorium Polskiego Śląska Cieszyńskiego.

§ 2.

W czasie do 20. września b. r. odbędą się w każdej gminie szkolnej urzędowe opisy wszystkich dzieci w obowiązkowym wieku szkolnym, t. zn. takich dzieci, które się urodziły w czasie od 1. września 1906 do 31. sierpnia 1914, a które mieszkają na terytorium Polskiego Śląska Cieszyńskiego bez względu na przynależność i obywatelstwo rodziców lub ich zastępców.

§ 3.

Opisy szkolne mają stwierdzić, ile jest w każdej gminie szkolnej dzieci w obowiązkowym wieku szkolnym, jak one wykonywały swój obowiązek szkolny w roku szkolnym 1919-20 i jak go wykonywać będą w roku szkolnym 1920-21. Nadto mają opisy szkolne dostarczyć nauczycielstwu sposobności: do bezpośredniego nawiązania stosunku z domem rodzicielskim; do poczynienia spostrzeżeń w sprawie opieki nad dziećmi szkolnymi; do wysłuchania życzeń rodziców w sprawach szkolnych i do udzielania im na życzenie informacji i rad w sprawie dalszego kształcenia młodzieży.

Opisy szkolne mają mieć charakter czynności urzędowej, opartej na przyjaznym i życzliwym stosunku szkoły do domu rodzicielskiego.

§ 4.

Opisy szkolne przeprowadzać będą wszędzie urzędowe Komisji opisowe, składające się z nauczycieli publicznych szkół powszechnych (ludowych) i wydziałowych przy współudziale

rodziców dzieci szkolnych, jako delegatów władz szkolnych miejscowych.

Każda Komisja opisowa składać się będzie z 2 osób nauczycielskich z wyjątkiem tych gmin szkolnych, w których jest tylko 1 nauczyciel. W gminach szkolnych, w których są publiczne szkoły powszechne (ludowe) lub wydziałowe z polskim i niemieckim językiem wykładowym, każda Komisja opisowa składać się będzie z 1 nauczyciela-Polaka i z 1 nauczyciela-Niemca. W braku nauczycieli w gminie szkolnej wyznaczają ich inspektorowie szkolni powiatowi z poza gminy szkolnej.

Przewodniczący Rady szkolnej miejscowej deleguje na wniosek gminnej konferencji nauczycielskiej do każdej Komisji delegatów (tki) z pośród rodziców dzieci szkolnych, a mianowicie: do Komisji, złożonej z 2 osób nauczycielskich jednej i tej samej narodowości, 1 delegata (tkę); do Komisji, złożonej z 2 osób nauczycielskich różnych narodowości, 1 delegata (tkę) narodowości polskiej i 1 delegata (tkę) narodowości niemieckiej. Udział wymienionych wyżej delegatów (tek) w Komisjach opisowych jest dobrowolny, t. zn. Komisje urzędować będą prawnie bez względu na obecność delegatów (tek); delegaci (tki) muszą być jednak powiadomieni o ich mianowaniu, tudzież o terminie rozpoczęcia i o porządku czynności Komisji opisowych.

W gminach szkolnych, w których opis przeprowadza sam kierownik szkoły jako jedyny nauczyciel, przewodniczący Rady szkolnej miejscowej dodać mu winien na jego wniosek tylu delegatów (tek), by podczas trwania całego opisu szkolnego miał zawsze przy sobie jednego delegata (tkę); gdy przewodniczący Rady szkolnej miejscowej o to się nie postara, kierownik szkoły dobiera sobie sam delegatów (tki) według własnego uznania. Ewentualne wynagrodzenia dla tych delegatów (tek) wyznaczy gmina szkolna.

Udział i urzędowanie nauczycieli publicznych szkół powszechnych (ludowych) i wydziałowych w Komisjach jest obowiązkiem służbowym i podlegać będzie tym samym przepisom dyscyplinarnym, co wykonywanie innych obowiązków nauczycielskich.

§ 5.

Członkowie Komisji opisowych używają podczas swego urzędowania praw osób urzędowych w służbie publicznej w myśl przepisów austriackiej ustawy karnej i mogą zażądać w razie potrzeby pomocy służby bezpieczeństwa publicznego.

Kto nie zgłosi dziecka w obowiązkowym wieku szkolnym do opisu szkolnego albo złoży o niem zeznanie nieprawdziwe, podpada grzywnie od 10 do 200 marek polskich, albo w razie ubóstwa aresztowi od 1 do 14 dni.

§ 6.

Liczbę, skład osobisty i porządek czynności Komisji opisowych oznaczają w każdej gminie szkolnej gminne konferencje nauczycieli publicznych szkół powszechnych (ludowych) i wydziałowych przy współudziale przewodniczącego Rady szkolnej miejscowej.

Konferencje te zwołują w mieście Cieszynie i Bielsku inspektorowie szkolni i powiatowi, w każdej innej gminie szkolnej kierownik, względnie dyrektor szkoły, zasiadający z urzędu w Radzie szkolnej miejscowej. Pod ich przewodnictwem gminna konferencja nauczycielska zapozna się z przepisami opisu szkolnego, ustali liczbę i skład osobisty Komisji opisowych, przedstawi wnioski w sprawie delegatów (tek) obecnemu przewodniczącemu Radzie szkolnej

miejscowej do zatwierdzenia i wyznaczy dla każdej poszczególnej Komisji pewien rejon gminy szkolnej, oznaczony dokładnie według mapy gminnej.

Krótki i treściwy protokół uchwał konferencji, podpisany przez przewodniczącego i sekretarza konferencji, oraz przez przewodniczącego Rady szkolnej miejscowej, zostanie w jednym egzemplarzu odesłany do Rady szkolnej powiatowej jako dowód ukonstytuowania się Komisji opisowych i zarządzenia opisu szkolnego, w jednym egzemplarzu zostanie ogłoszony publicznie w gminie szkolnej z przytoczeniem postanowień § 5. niniejszego rozporządzenia i z wezwaniem rodziców lub ich zastępców, by do opisu szkolnego przygotowali metryki dzieci, wstępujących do szkoły, oraz ostatnie świadectwa szkolne wszystkich innych dzieci.

Przewodniczący gminnych konferencji nauczycielskich zawiadomią natychmiast delegatów (tki) Rady szkolnej miejscowej o ich mianowaniu, tudzież o terminie rozpoczęcia i o porządku czynności Komisji opisowych, do których zostali wysłani. Ci sami przewodniczący kierują całą dalszą akcją opisową w gminie szkolnej i rozstrzygają wszelkie wątpliwości na podstawie niniejszego rozporządzenia, tudzież tych przepisów szkolnych, które niem nie są uchylone lub zmienione; oni też rozstrzygają w porozumieniu z inspektorami szkolnymi powiatowymi w mieście Cieszynie i Bielsku w porozumieniu z krajowymi inspektorami szkół zażalenia rodziców lub ich zastępców, o ile zostały zgłoszone podczas opisu szkolnego.

§ 7.

Każda Komisja opisowa ma zwiedzić wszystkie domy i mieszkania przydzielonego jej rejonu gminy szkolnej i przeprowadzić opis szkolny na miejscu. W razie nieobecności rodziców lub ich zastępców, lub w razie takich przeszkód (choroby zakaźne i t. p.), które uniemożliwiają opis szkolny na miejscu, Komisje zarządzają w własnym zakresie, co należy w sprawie zebrania i stwierdzenia dat opisowych.

§ 8.

Do opisów szkolnych służyć będą przepisane formularze; formularzy polsko-niemieckich używają Komisje niemieckie i polsko-niemieckie. Każdy formularz przeznaczony jest dla jednej rodziny; dzieci rodziny zestawia się według wieku, oznaczając je cyframi 1, 2, 3 i t. d.

Po wypełnieniu formularza podpisują go: ojciec lub jego zastępca i obecni członkowie Komisji.

§ 9.

Przy wypełnianiu formularzy opisowych Komisje przestrzegają będą następujących zasad:

Do l. 3.: Śląsk Cieszyński jako kraj oznaczać należy: Polski Śląsk Cieszyński, Czeski Śląsk Cieszyński.

Do l. 5 i 6: Język ojczysty dzieci i narodowość rodziców należy zbadać i zapisać według §§ 2. i 5. rozporządzenia Komisji Szkolnej Ks. Cieszyńskiego z dnia 20. września 1919, l. 4260. Nie wolno zapisywać dwóch języków ojczystych. Gdy Komisja stwierdzi znajomość dwóch języków u dziecka i używanie obu w rodzinie. Komisja opisowa oznaczy z urzędu język ojczysty dziecka po wysłuchaniu życzenia ojca lub jego zastępcy. Nie wolno zapisywać narzecze, zamiast języka piśmiennego, n. p. śląski, zamiast polski. Nie wolno zapisywać zamiast narodowości nazwy terytorialnej (n. p. Ślązak zamiast Polak). Gdy ojciec lub jego zastępca nie umie lub nie chce określić swej narodowości i nie zgadza się na określenie jej według swego ję-

zyka ojczystego, należy zapisać: bez świadomości narodowej.

Do l. 9—13: Rubryki od 9 do 13 podzielone są na dwie części: pierwsza ma wykazać stan faktyczny za rok szkolny 1919-20, druga ma przedstawić wolę rodziców lub ich zastępców w sprawie wyboru szkoły na r. szk. 1920-21, jednakowoż zgodna z następującymi zasadami:

a) Dzieci z polskim językiem ojczystym zapisuje się wszędzie do szkół polskich.

Komisje opisowe mogą jednak zezwolić na wyrażne życzenie rodziców lub ich zastępców, by dziecko polskie, które ukończyło już z dobrym postępem piątą lub wyższy rok szkolny w niemieckiej szkole powszechnej (ludowej) lub wydziałowej, zapisano wyjątkowo do szkoły niemieckiej na rok szkolny 1920-21. Nie wolno jednak zapisywać takich dzieci polskich do szkół niemieck., które do nich wcale jeszcze nie uczęszczały, albo które nie ukończyły w nich jeszcze przynajmniej 5. roku szkolnego z dobrym postępem. Analogicznie mogą Komisje opisowe zapisywać dziecko polskie na życzenie rodziców lub ich zastępców wyjątkowo do niemieckiej szkoły średniej na rok szkolny 1920-21, jeżeli uczęszczało już do niemieckiej szkoły średniej i ukończyło w niej z dobrym postępem przynajmniej klasę pierwszą.

W razie zapisania dziecka polskiego do szkoły niemieckiej, rodzice lub ich zastępcy podpisują odpowiednią deklarację w dwóch egzemplarzach. Bez deklaracji rodziców lub ich zastępców nie może być żadne dziecko polskie w obowiązkowym wieku szkolnym przyjęte w roku szkolnym 1920-21 do szkoły niemieckiej tak publicznej, jako też prywatnej.

Dzieci z niemieckim, czeskim lub innym językiem ojczystym należy zapisywać do tych szkół, które wybiorą dla nich rodzice lub ich zastępcy.

Dzieci czeskie wolno zapisywać także do szkół, położonych na Czeskim Śląsku Cieszyńskim, z tem jednakowoż zastrzeżeniem, iż pozwolenie to przestaje być ważnem, jeżeli dzieciom polskim z Czeskiego Śląska Cieszyńskiego niebędzie wolno zapisywać się i uczęszczać do szkół, położonych na Polskim Śląsku Cieszyńskim. Dzieci nie-czeskie mogą analogicznie pozwolenie uzyskać od Komisji Szkolnej Księstwa Cieszyńskiego na podstawie uzasadnionych podań rodziców lub ich zastępców.

b) Każde dziecko szkoły powszechnej (ludowej) zapisywać należy do najbliższej szkoły tej gminy szkolnej, w której dziecko mieszka.

Zasada ta obowiązuje w szkołach 1-klasowych przez pierwsze 2 lata szkolne, w szkołach 2-klasowych przez pierwsze 3 lata szkolne, w szkołach 3-klasowych przez pierwsze 4 lata szkolne, w szkołach 4- i 5-klasowych przez pierwszych 5 lat szkolnych, w szkołach 6- i 7-klasowych przez pierwszych 6 lat szkolnych, o ile dziecko nie przechodzi ze szkoły powszechnej (ludowej), do wydziałowej lub średniej.

W gminach szkolnych, w których jest kilka szkół różnej organizacji, należy wpisywać dzieci wedle możliwości do coraz wyżej zorganizowanej szkoły z uwzględnieniem powyższej zasady.

Zapisywanie do szkoły powszechnej (ludowej) w gminie obcej jest tylko wtedy dozwolone, jeżeli dziecko po spędzeniu przepisanych powyżej lat szkolnych w gminie własnej przechodzi na życzenie rodziców lub ich zastępców w gminie obcej do wyżej zorganizowanej szkoły od szkół gminy własnej, tudzież jeżeli potrzebna do przebycia droga szkolna nie przekracza sił dziecka.

Do l. 14 i 15: Zapiski w tych rubrykach mają być przedmiotem obrad gromadniczych i władz szkolnych w ciągu r. szk. 1920-21.

Do l. 16: Przy zgłaszaniu zażaleń przez rodziców lub ich zastępców podczas onisu szkolnego należy stwierdzić i zapisać, przeciwko któremu punktowi onisu szkolnego jest skierowane zażalenie i z jakich powodów. Przy tej sposobności należy stronom odczytać dosłowne brzmienie tego postanowienia, na którym opiera się decyzja Komisji opisowej.

§ 10.

Po ukończeniu czynności opisowych, najpóźniej jednak dnia 20. września b. r. każda Komisja opisowa oddaje formularze opisowe z

deklaracjami rodziców przewodniczącemu gminnej konferencji nauczycielskiej wraz z egzemplarzami następujących zestawień materiału opisowego:

- wykaz imienny dzieci, zapisanych do szkół powszechnych (ludowych) i wydziałowych własnej gminy szkolnej, ułożony dla każdej szkoły osobno według jej klas (oddziałów);
- wykaz imienny dzieci, zapisanych do szkół powszechnych (ludowych) i wydziałowych obcych gmin szkolnych, ułożony dla każdej gminy szkolnej osobno według jej szkół;
- wykaz imienny dzieci, zapisanych do szkół średnich, ułożony dla każdej szkoły średniej osobno według jej klas;
- wykaz imienny dzieci, zapisanych do szkół, położonych na czeskim Śląsku Cieszyńskim, ułożony dla każdej szkoły osobno;
- wykaz imienny dzieci, mających się kształcić w domu;
- wykaz imienny dzieci, nie mogących uczęszczać do szkoły z powodu ułomności duchowych lub cielesnych.

Przewodniczący przeprowadzi przy pomocy sekretarza konferencji i innych jej członków bezwzględnie rewizję nadesłanych wykazów i deklaracji na podstawie formularzy opisowych, stwierdzi ich zgodność swym podpisem i rozesła wykazy, wymieniony pod lit. a), b) i c) wraz z deklaracjami w jednym egzemplarzu kierownikom, względnie dyrekcjom dotyczących szkół w drodze najkrótszej i najpewniejszej, zastrzegając sobie potwierdzenie daty wysłania i odbioru. Drugi egzemplarz wykazów, deklaracji, tudzież wszystkie formularze opisowe wraz z wykazami, wymienionymi pod lit. d), e) i f), odsyła przewodniczący swoim Radom szkolnym powiatowym do dalszego urzędowania.

Czynności te muszą być przeprowadzone w dniach 21. i 22. września b. r.

§ 11.

Kierownictwa, względnie Dyrekcyje publicznych szkół powszechnych (ludowych) i wydziałowych stwierdzają w ciągu dnia 23. i 24. września b. r. na podstawie otrzymanych wykazów liczbę zapisanych dzieci do swoich szkół włączając je do poszczególnych klas, względnie oddziałów i układają wnioski w sprawie organizacji szkoły i pomieszczenia klas.

W każdej gminie szkolnej, w której jest więcej szkół powszechnych (ludowych) lub wydziałowych, odbędzie się dnia 25. września b. r. posiedzenie Rady szkolnej miejscowej, na którym kierownicy szkół przedstawiają wyniki przeprowadzonych wpisów na podstawie onisu szkolnego i wnioski w sprawie organizacji szkół i pomieszczenia klas na rok szk. 1920-21.

Na posiedzenie Rady szkolnej miejscowej w Cieszynie i Bielsku należy zaprosić obu inspektorów szkolnych powiatowych. Wnioski Rad szkolnych miejscowych, wymagające uchwały wydziału gminnego lub zatwierdzenia wyższych władz szkolnych, powinny być przedstawione tym ciałom w przeciągu następnych trzech dni. Dalszy tok instancji ma być tak przyspieszony, by na każdą instancję wypadało najwyżej 14 dni.

Aż do formalnego załatwienia zmian, które wynikną z tegorocznych wpisów, kierownictwa, względnie dyrekcyje szkół zarządzają w porozumieniu z obu inspektorami szkolnymi powiatowymi prowizorya celem rozpoczęcia roku szkolnego 1920-21 najpóźniej dnia 27. września b. r. Przed tym terminem przeprowadzić należy wszystkie egzamina, jakoteż rewizję metryk lub świadectw nowo wstępujących uczniów.

§ 12.

Wpisy dzieci w obowiązkowym wieku szkolnym z Czeskiego Śląska Cieszyńskiego do szkół, położonych na Polskim Śląsku Cieszyńskim, zostaną unormowane osobnym rozporządzeniem.

§ 13.

Liczba dzieci, przypadająca według ustawy na jedną siłę nauczycielską, może być obniżona w szkołach powszechnych (ludowych) do 60, w szkołach wydziałowych do 50, jednakże pod warunkiem, iż gmina szkolna wykaże odpowiednie pomieszczenie na nowe klasy, a Rada szkolna powiatowa dostarczy potrzebnych sił nauczycielskich.

§ 14.

Przepisy w sprawie opisów i wpisów szkolnych, które nie są uchylone lub zmienione powyższym rozporządzeniem, pozostają nadal w mocy.

Komisarz rządowy: Żurawski, m. p.

Przewodniczący Komisji Szkolnej Ks. Ciesz.:
Dr. Ernest Farnik, m. p.

Rozporządzenie

Ministra skarbu w przedmiocie wyznaczenia terminu zakończenia zapisów na 5% wewnętrzne pożyczki państwowe z r. 1920.

(Dz. ust. nr. 82., poz. 552.)

Na zasadzie art. 9. ustawy z dnia 27. lutego 1920 w przedmiocie wypuszczenia 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. ust. nr. 21. z r. 1920, poz. 115), oraz art. 10. ustawy z tejże daty w przedmiocie wypuszczenia 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. ust. nr. 25. z r. 1920, poz. 152), ustalam termin zakończenia zapisów na obie rzeczne pożyczki na dzień 30. września 1920. r.

Warszawa, 18. sierpnia 1920.

Minister skarbu: Grabski.

Część nieurzędowa.

Nowe ustawy.

Dziennik ustaw Rzeczypospolitej z dnia 4. sierpnia 1920, nr. 67, zawiera między innymi dwie bardzo ważne ustawy.

Pierwszą jest ustawa o zwalczaniu lichwy wojennej, która ma moc obowiązującą w całym państwie.

Wprowadza ona specjalne urzędy walki z lichwą, które mają powstać w siedzibie każdego sądu okręgowego. Są to władze administracyjne, podlegające bezpośrednio Głównemu Urzędowi walki z lichwą w Warszawie. Bezpośrednią władzą przełożoną urzędowi głównego jest minister aprowizacji.

Przy okręgowych urzędach walki z lichwą powstaną komisje dla badania cen i zysków, których zadaniem będzie oznaczanie cen prawnie ustalonych (taryfowych) i wydawanie opinii na żądanie sądów i innych władz.

Główną część tej ustawy stanowią przepisy karne, które cechuje nadzwyczajna, a przynajmniej trzeźwa, że całkiem uzasadniona surowość.

Drobniejsze przekroczenia karać będą okręgowe urzędy walki z lichwą, wydają orzeczenia w formie pisemnych nakazów karnych, jeżeli się uważa za dostateczną karę do jednego miesiąca i przywne, lub jedną z tych kar.

W razie sprzeciwu przeciw takiemu nakazowi karnemu orzekają sądy.

Do przekroczeń, karanych przez sądy powiatowe, należy n. p. podbijanie cen, które określa art. 19. Przekroczenie to popełnia, kto rozmyślnie żąda za przedmioty powszedniego użytku cen oczywiście nadmiernych. Kara: areszt ścisły do 6 miesięcy i grzywna do miliona marek lub jedna z tych kar.

Jeżeli winny już raz został skazany za podbijanie cen albo inne czyny karygodne według tej ustawy, lub zysk z przekupstwa wynosi więcej, niż 10.000 marek, wtenczas o winie orzeka sąd okręgowy, a karą jest areszt ścisły od jednego miesiąca do lat trzech i grzywna do dwu milionów marek.

Szczególnie ciężkie kary wprowadza ustawa za paskarstwo i inne przestępstwa, których istota leży w tem, że artykuły powszedniego użytku usuwa się z użytku publicznego (art. 24.). Kara jest ciężkie więzienie od jednego roku do lat 15 i grzywna do 2 milionów marek, a może nawet być i dożywotnie więzienie lub kara śmierci, jeżeli winny zamierzał lub rzeczywiście wyrządził ciężką szkodę interesom publicznym.

Zbrodnię według art. 25. stanowi potajemny wywóz artykułów pierwszej potrzeby. Zbrodnią jest również według art. 26. posiadanie alkoholu ze zboża, ziemniaków lub cukru bez pozwolenia władzy.

Charakterystyczną cechą ustawy jest, że prawie wszystkie przestępstwa podlegają karze nawet wtedy, gdy je popełniano nie rozmysłnie, lecz tylko skutkiem niedbalstwa lub braku dozoru (art. 27.).

Prawo sądów do nadzwyczajnego łagodzenia kary jest ograniczone do tego stopnia, że kara za zbrodnię nie może wynosić mniej niż 6 miesięcy.

Doniosłe są także skutki zasądzenia.

Przedmioty, będące przedmiotem paskarstwa i t. p. ulegają konfiskacie.

Skazani muszą na rzecz skarbu państwa zapłacić kwotę, odpowiadającą wysokości nieprawnie osiągniętego zysku. Obowiązek zapłaty tej kwoty można rozszerzyć i na osoby, nie będące uczestnikami przestępstwa, jeżeli nieprawnie korzystać z czynu im przypadła. Tylko jeżeli korzyść nieprawna jest nieznaczna, można ominąć ten obowiązek zapłaty.

W razie skazania za zbrodnię w myśl tej ustawy można orzec konfiskatę całego majątku przestępcy.

Do przestępstw, popełnionych przed wejściem w życie tej ustawy, przepisy nowej ustawy nie mają zastosowania.

Drugą ustawą, ogłoszoną w tym samym Dzienniku, jest ustawa, zmieniająca ustawę o postępowaniu karnem dla byłego zaboru austriackiego, która weszła w życie dnia 1. września 1920.

Celem tej ustawy jest dalsze uproszczenie postępowania karnego.

Senaty w sądach okręgowych karnych i w sądach apelacyjnych będą się składały tylko z trzech sędziów (dotychczas było 4, względnie w sądach apelacyjnych 5).

Prokurator może odstąpić od ścigania poszczególnych czynów karygodnych, jeżeli to przypuszczalnie nie wywrze wpływu na wyniki kary. Przepis to bardzo racjonalny, bo nie ma jakiegoś drobne przestępstwo, którego wyrok nie miałby wpływu na dalsze idące dochodzenia, mimo że sprawca przyznawał się do innych ciężkich zbrodni, trzeba było dalej i tego drobnego przestępstwa dochodzić.

O wypuszczeniu z aresztu śledczego za brakią orzeka obecnie sąd okręgowy zasadniczo, jeżeli nie chodzi o zbrodnię, za którą grozi kara śmierci, lub najmniej 10-letniego więzienia.

Sąd apelacyjny orzeka o takim wypuszczeniu w reszcie wypadków, o ile nie chodzi o karę śmierci lub dożywotniego więzienia.

Wyroki karne mają być wygotowane do dnia 8 (dotychczas 3). Jeżeli oskarżyciel odstąpił od oskarżenia lub jeżeli oskarżony przyznał się do winy, a wyrok stał się prawomocny, można nawet w sądzie okręgowym zaniechać uzasadnienia wyroku na piśmie, jeżeli tego nie żąda jedna ze stron.

W sądach powiatowych idzie uproszczenie przy wygotowaniu wyroków jeszcze dalej, bo wyrok prawomocny zastępuje się zapiskiem w aktach, zawierającym treść istotną wyroku.

Prawo apelacji co do kary zostało rozszerzone, tak, że skazany n. p. może się odwołać od wymiaru kary także wtenczas, jeżeli orzeczona kara przekracza połowę najniższego ustawowego wymiaru, co dotychczas z reguły nie miało miejsca.

Prawo nadzwyczajnego łagodzenia kary trybunału sądu przysięgłych rozszerzono również, tak, że karę od najmniej 10 lat w górę może trybunał zniżyć do 1 roku (dotychczas do 3 lat, a karę od 5—10 lat można obniżyć do 6 miesięcy (dotychczas 1 rok).

Ważne zmiany zaprowadza ustawa co do obowiązku świadczenia i mówców.

Dotychczas przysługiwało świadkowi prawo do wynagrodzenia kosztów podróży, jeżeli odległość miejsca zamieszkania od sądu wynosiła najmniej 15 km. Obecnie świadek ma prawo do zwrotu kosztów koniecznych, wywołanych podróżą do miejsca przesłuchania, pobytu tamże i podróży powrotną bez względu na odległość, za stratę czasu zaś tylko wtenczas, gdy strata ta przyprawia go o dotkliwy uszczerbek w jego zarobku codziennym.

Wynagrodzenie znawców oznacza według nowej ustawy zawsze sąd I. instancji Według

ustawy austr. należało przedłożyć orzeczenie sądu I instancji trybunałowi II. instancji, jeżeli się rozchodziło o przyznanie wynagrodzenia ponad 40 K.

W razie zawieszenia sądów przysięgłych orzeka w miejsce przysięgłych o winie i karze senat, złożony z 4 sędziów (dotychczas z 6).

Kronika.

Noty cieszyńskie 1-koronowe i 50-halerzowe przyjmowane będą w cieszyńskiej kasie oszczędności tylko do 15. września. Po tym terminie wycofane zostaną z obiegu.

Dopuszczenie do obrotu bilonów austriackich. Zgodnie z zarządzeniem ministerstwa skarbu z dnia 23. sierpnia 1920, nr. 59.817-20, wobec braku bilonu należy zastępczo w zamian bilonu, opiewającego na fenigi polskie, przyjmować we wszystkich kasach aż do odwołania bilon austriacki i węgierski, opiewający na halerze, w stosunku 1 halerz = 1 fenigowi.

Otwarcie ławy na Olzie, prowadzącej z Pogwizdowa do Łąk. Chwilowe tutejsze zarządzenie co do zamknięcia przejść dla ruchu osobowego: 1. drogi Marklowice-Podobora; 2. przejścia przez Olzę t. zw. mostek »Kamietza«; 3. drogi z Dziegielowa do Górnej Lesznej; 4. drogi z Jaworzynki do Czacy — otwiera się na nowo dla ruchu osobowego i postanawia się, że wszystkie kładki i mostki, niezbędnie potrzebne do przejścia dla osób w pobliżu nich mieszkających, są również, ale jedynie dla ruchu osobowego dozwolone. Co do ruchu celnego obowiązują bezwzględnie przepisy, wydane przez Dyрекcyę skarbu w Cieszynie. Osoby, posiadające pakunki do oclenia, mogą przechodzić tylko przez te drogi, które wyznaczyła Dyрекcyja skarbu. Otwiera się również przejście dla ruchu osobowego przez Olzę na ławie z Pogwizdowa do Łąk. Każda z osób musi okazać przy przejściu potrzebną do przekroczenia granicy przepustkę graniczną. — Komisarz rządowy: Żurawski.

Ogłoszenia urzędowe.

Rozmaite.

OGŁOSZENIE.

Dyrekcji skarbu Księstwa Cieszyńskiego.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że ustawą z dnia 14. lipca 1920, Dz. ust. nr. 61 (Dziennik rozprządzeń ministerstwa skarbu, nr. 28) ex 1920, podpisano podatek gruntowy na obszarze b. zaboru austro-węgierskiego do wysokości 350 proc. czystego dochodu katastralnego, a to na lata podatkowe 1920 i 1921 od 1. stycznia 1920 począwszy. Zauważa się, że w myśl postanowień art. 2., ust. 2. tej ustawy wolne są w zupełności od podatku gruntowego te grunta, od których podatek, obliczony wedle nowej ustawy, nie przenosi 20 marek rocznie, jeżeli odnośni posiadacze gruntów wolni są od podatku dochodowego.

WYKAZ

wszystkich zgłoszonych chorób zakaźnych od 15. do 21. sierpnia 1920.

Dur brzuszny: Strumień 1, Dziedzice 4 (żołn.). Czerwinka: Bielsko 4, Czechowice 2, Dziedzice 29 (żołn.), Cieszyn 5 (żołn.). Ospa: Bielsko 2. Dur plamisty: Dziedzice 1. Malaria: Czechowice 7, Skoczów 2.

LIST GOŃCZY.

Sąd wojskowy Krakowskiego Okręgu Generalnego ściga szeregowca Hermana Jungerna z powodu zbrodni.

Wyżej wymieniony jest urodzony w r. 1898 w Warszawie, Król. Polskie, przynależny tam-

że, stanu wolnego, wyznania mojżeszowego, z zawodu blacharz.

Opis osoby: Wzrost średni, oczy ciemne, włosy ciemne, mówi językiem polskim, niemieckim i rosyjskim.

Uprasza się o wdrożenie poszukiwania za wymienionym i oddanie go w razie ujęcia najbliższej władzy wojskowej celem odstawienia go do aresztu załogi w Krakowie, w każdym razie zaś o wyniku dochodzeń, względnie zarządzeniach sąd tutejszy uawiadomić do L. cz. Dsk. 2832/19.

EDYKT.

Cg. I. 143-20 (5). — Maryanna Gürtlerowa, żona odlewacza żelaza w Jasienicy l. 274, zastąpiona przez dr. Teofila Tomickiego, adwokata w Cieszynie, wniosła przeciw Jerzemu Gürtlerowi, odlewaczowi żelaza, niegdyś w Bielsku, obecnie niewiadomego pobytu, skargę o rozwód małżeństwa.

Kuratorem pozwanego ustanawia się Pawła Jenknera w Olszówce l. 4, który będzie go na niebezpieczeństwo i kosztą tegoż zastępował, aż pozwany sam się stawi lub ustanowi pełnomocnika.

Postępowanie co do skargi będzie kontynuowane, o ile się pozwany w przeciągu jednego roku nie zjawi i oświadczy gotowość podjęcia wspólnego współżycia małżeńskiego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział I.,
dnia 6. czerwca 1920.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 230-20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JÓZEFA CHMIELA,

urodzonego dnia 24. grudnia 1882, robotnika fabrycznego w Golezowie, tamże zamieszkałego.

Wymieniony walczył w szeregach 16. p. strzelców i padł w czasie szturm 9. maja 1915 w Karpatach, jak to stwierdza uwiadożnienie żony jego z dnia 25. października 1915 ze strony komendy 1. kompanii rzeczzonego batalionu strzelców.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek wdowy Maryanny Chmiel w Gór. Kozakowicach l. 19 postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 20. listopada b. r. sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IO.,
dnia 18. sierpnia 1920.

T. 204-20. — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JERZEGO CIEŚLARA,

urodzonego dnia 31. marca 1888 woźnicy w Starem Bielsku l. 59.

Wymieniony narukował dnia 1. sierpnia 1914 r. do 2 pułku art. fort. i pełnił służbę na froncie rosyjskim. Od września 1914 niema żadnej wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryi Cieślarewskiej w Kamienicy l. 138 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego panu naczelnikowi gminy w Starem Bielsku wiadomości o wymienionym.

Jerzego Cieślara wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 27. lutego 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i wniosku, dotyczącego rozwiązania małżeństwa.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 17. sierpnia 1920.

T. 143-20 (4). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA PASTERKI,

urodz. dnia 14. marca 1876 w Istebnej, chałupnika, dawniej zamieszkałego w Istebnej l. 8.

Wymieniony wywędrował przed 17 laty do Ameryki, gdzie miał umrzeć na suchoty. Od 15 lat niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 24. l. 1. ks. ust. cyw. zarządza się na wniosek Józefa Pasterki star. w Istebnej l. 2 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Istebnej wiadomości o wymienionym.

Józefa Pasterkę wzywa się, aby stawił się przed wymienionym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 24. sierpnia 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie oddz. IV.,
dnia 14. sierpnia 1920.

Z 228-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JERZEGO CICHEGO,

urodzonego dnia 14. maja 1886 w Bażanowicach, robotnika hutniczego, zamieszkałego w Puńcowie.

Wymieniony walczył w szeregach 100. p. piech. 10. komp. na froncie rosyjskim, gdzie dnia 4. maja 1915. r. pod Bieczem został ranny. Od tego czasu niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Ewy Cichej w Bobrku l. 207 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Puńcowie wiadomości o wymienionym.

Jerzego Cichego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 24. lutego 1921. sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 14. sierpnia 1920.

Firmy.

Firm. 239 — Rg. A. II. 255-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Karl Better, Schaffwollwarenerzeugung.

Inhaber: Karl Better, Schaffwollwarenerzeuger in Bielitz.

Firmazeichnung: erfolgt in der Weise, dass der Inhaber unter den gedruckten oder stampiglierten Firmawortlaut »Karl Better, Schaffwollwarenerzeugung in Bielitz«, seine Unterschrift mit vollem Vor- und Familiennamen setzen wird.

Datum der Eintragung: 9. April 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 9. April 1920.

Firm. 105 — Rg. A. II. 242-1. — Eintragung einer Gesellschaftsfirmas. Eingetragen wurde in das Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Zens & Co.

Betriebsgegenstand: Handelsagentur und Kommission, Import- und Exportgeschäft.

Gesellschaftsform: Offene Handelsgesellschaft seit 15. Februar 1920.

Gesellschafter: Wilhelm Zens und Hugo Michael, Kaufleute in Teschen.

Vertretungsbefugt: Jeder Gesellschafter selbstständig.

Firmazeichnung: erfolgt in der Weise, dass zu dem geschriebenen oder stampiglierten Firmawortlaut ein Gesellschafter seine Unterschrift hinzufügt.

Datum der Eintragung: 21. Februar 1920.
Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 21. Februar 1920.

Firm. 173 — Rg. A. II. 251-0. — Eintragung einer Gesellschaftsfirmas. Eingetragen wurde in das Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Bielitz, Berggasse Nr. 12.

Firmawortlaut: Kleiderfabrik Langfelder & Co, polnisch: Fabryka odzieży Langfelder i Ska.

Betriebsgegenstand: Fabrikmässige Erzeugung von Männer-, Frauen- und Kinderkleidern.

Gesellschaftsform: Offene Handelsgesellschaft seit 1. Jänner 1920.

Gesellschafter (G): Josef Langfelder, Fabrikant in Bielitz, Emilie Rosenbaum, Kaufmann in Bielitz, Walter Brüll, Fabrikant in Mikuszowice bei Biala.

Vertretungsbefugt: Die Gesellschafter kollektiv.

Firmazeichnung (F. Z.): wird in der Art erfolgen, dass je zwei der Gesellschafter unter dem gedruckten, stampiglierten oder von wem immer vorgeschriebenen Firmawortlaut ihre Namensfertigung setzen.

Datum der Eintragung: 17. März 1920.
Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 17. März 1920.

Firm. 229 — Rg. A. II. 256-1. — Eintragung einer Gesellschaftsfirmas. Eingetragen wurde in das Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Neugröschl, Grossmann & Co.

Betriebsgegenstand: Speditions- und Kommissionsgeschäft.

Gesellschaftsform: Offene Handelsgesellschaft seit 1. April 1920.

Gesellschafter (G): Eduard Neugröschl, Paul Grossmann-Partes und Heinrich Gerad, Spediteure in Bielitz.

Vertretungsbefugt: Alle Gesellschafter sind nur kollektiv vertretungsbefugt.

Firmazeichnung: erfolgt in der Art, dass je 2 Gesellschafter unter den gedruckten, stampiglierten oder von wem immer vorgeschriebenen Firmawortlaut ihre Namensfertigung setzen.

Datum der Eintragung: 3. April 1920.
Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 3. April 1920.

Firm. 96 — Rg. B. I. 55-48. — Änderung und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abt. B.:

Sitz der Firma: Oderberg Bahnhof.

Firmawortlaut: »Allgemeine Depositenbank, Filiale Oderberg«.

Prokura erteilt: Dem Hans Nelhiebel, Oberbeamter in Oderberg; derselbe zeichnet für diese Niederlassung kollektiv mit einem Mitgliede des Vorstandes der Gesellschaft, oder mit einem mit der Prokura versehenen, zur Zeichnung der Filiale Oderberg berechtigten gesellschaftlichen Direktor oder Direktor-Stellvertreter, oder mit einem zur Prokurazeichnung für die Filiale Oderberg ermächtigten Prokuristen, die Prokura an zweiter Stelle.

Datum der Eintragung: 20. Februar 1920.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV.,
am 20. Februar 1920.

Firm. 201. Gen. I. 5. — Änderungen bei einer bereits eingetragenen Gesellschaft. Im Genossenschaftsregister wurde am 25. März l. J. bei der Genossenschaft: Erste Produktiv Assoziation der Kleidermacher in Teschen, reg. Gen. m. unb. H., der bisherige Kassier Paul Kabiesz als Direktor und der bisherige Direktor Max Hüllik als Kassier eingetragen.

Kreisgericht in Teschen, Abt. IV.,
am 25. März 1920.

Firm. 202. Gen. IV. 89-2. — Änderung bei einer bereits eingetragenen Genossenschaft. Im Genossenschaftsregister wurde am 25. März 1920 bei der Genossenschaft: Allgemeiner Wirtschaftsverein in Teschen, registrierte Genossenschaft m. b. H., der bisherige Buch- und Schriftführer Paul Bock gelöst und an dessen Stelle Eugen Schwan da, Bahnbeamter in Teschen als Buch- und Schriftführer eingetragen.

Kreisgericht Teschen, Abt. IV.,
am 25. März 1920.

Firm. 204. Gen. IV. 182-1. — Eintragung einer Genossenschaft. Eingetragen wurde in das Genossenschaftsregister am 3. April 1920:

Sitz der Genossenschaft: Freistadt.

Wortlaut der Firma: »Einkaufsvereinigung der Staatsangestellten von Freistadt und Umgebung, reg. Gen. m. b. H.«, oder polnisch: »Stowarzyszenie zakupna dla funkcyjaryj państwowych we Fryszacie i okolicy, wpisane stowarzyszenie z ograniczoną poręką«.

Betriebsgegenstand: Die Genossenschaft bezweckt die Beschaffung von Lebensmitteln aller Art, Bekleidungsartikeln aller Art, Haushaltsgegenständen aller Art für Mitglieder derselben, das ist Bearbeitung oder Verarbeitung aller Art und Absatz dieser Gegenstände ausschließlich an die Mitglieder gegen bare Bezahlung um in solcher Art die wirtschaftliche Lebensführung ihrer Mitglieder, insbesondere durch den Ankauf im Großen zu erleichtern.

Genossenschaftsvertrag (Statut) vom 18. März 1920.

Jedes Mitglied haftet mit seinen Geschäftsanteilen und dem einfachen Betrage derselben.

Die Bekanntmachungen erfolgen durch die Zeitungen »Freiheit« und »Dziennik Cieszyński«.

Der Vorstand besteht aus 6 Mitgliedern. Vorstandsmitglieder sind: Dr. Alos Sliwa Obmann; Alfons Seehof, Obmannstellvertreter; Engelbert Kabiesz, Zahlmeister; Karl Rybica, Zahlmeisterstellvertreter; Karl Naliba, Geschäftsführer, — alle in Freistadt.

Vertretungsbefugt: Der Vorstand.

Firmazeichnung: Obmann des Vorstandes und mindestens sein zweites Vorstandsmitglied unter den Firmawortlaut der Genossenschaft möge derselbe von wem immer geschrieben oder vorgedruckt sein, ihre Unterschrift setzen und zwar der Obmann oder Obmannstellvertreter links von der Unterschrift des zweiten Vorstandsmitgliedes. Falls die Zeichnung der Firma durch mehr als zwei Mitglieder erfolgt haben die außer dem Obmann zeichnenden Vorstandsmitglieder ihre Unterschriften rechts neben jener des Vorstandes zu setzen.

Kreisgericht Teschen, Abt. IV.,
am 3. April 1920.

Firm. 259. Rg. A. II. 238-1. — Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Frank & Kempler.

Firmaänderung: Kempler & Co.

Eingetreten: Abraham Wassertheil Kappenerzeuger in Teschen mit 13. April 1920 als öffentlicher Gesellschafter.

Ausgetreten: mit 11. April 1920 der Gesellschafter Josef Frank.

Vertretungsbefugt: Jeder Gesellschafter selbstständig.

Firmazeichnung: Die Firma wird in der Weise gezeichnet, dass zu dem vom wem immer geschriebenen Firmawortlaut einer der Gesellschafter seine Namensfertigung hinzufügt.

Datum der Eintragung: 15. April 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 15. April 1920.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja: Cieszyn, ul. Ciężarowa 30, I. p.
Administracja: Cieszyn, Stary Targ 4, II. p.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-lamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 40.

Cieszyn, 11. września 1920.

Rok 2.

Część urzędowa.

OGŁOSZENIE

Dyrekcji skarbu Księstwa Cieszyńskiego z dnia 3. września 1920, l. 6057, w sprawie podatku od skrzynek depozytowych (safes).

Zwraca się uwagę publiczności, że z dniem 1. lipca 1920 weszła w życie w całej Polsce, a więc także w województwie śląskim (na Śląsku Cieszyńskim) ustawa z dnia 8. czerwca 1920, Dz. u. Nr. 50, oraz rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy ogłoszone w dzienniku ustaw Nr. 76.

Wedle tej ustawy mają wszystkie instytucje bankowe i kredytowe oraz osoby fizyczne i prawne, odnajmujące skrzynki depozytowe, opłacać podatek w rocznej kwocie 50 mk. od skrzynek do 20.000 cm³ objętości, zaś 100 mk. rocznie od skrzynek ponad 20.000 cm³ objętości.

Podatek ten mają strony same obliczyć i odwieść do właściwego Urzędu podatkowego (w okręgu którego znajduje się siedziba osoby prawnej lub miejsce zamieszkania osoby fizycznej) za cały rok z góry najdalej do 31. stycznia każdego roku, zaś za połowę roku 1920. najdalej do 31. sierpnia 1920, oraz przedłożyć właściwemu Inspektoratowi skarbowemu wykaz odwiezionego podatku w przeciągu 8 dni po upływie terminu płatności.

Formularzy potrzebnych udziela właściwy Inspektorat skarbowy bezpłatnie lub wyjaśni, jak taki wykaz sporządzony być ma.

Odsetki zwłoki przy opłacaniu tego podatku oblicza się w wysokości 1% miesięcznie.

Do wykazu tego należy dołączyć kwit Urzędu podatkowego na zapłacony podatek.

Inspektoraty skarbowe mają sporządzać przedłożone wykazy, ewentualnie wedle swego uznania zarządzać rewizje na miejscu przez swych delegatów celem sprawdzenia, czy daty, podane w wykazach przez strony, odpowiadają prawdzie.

Za nieprzedłożenie wykazu w przepisany terminie może Inspektorat nałożyć grzywnę do 5000 marek.

Za przedłożenie wykazu nieprawdziwego ma Inspektorat nałożyć dodatkowy podatek z 4-krotną podwyżką.

Przeciw orzeczeniu Inspektoratu skarbowego co do nałożenia dodatkowego podatku służy stronie prawo odwołania w terminie 4 tygodni, zaś przeciw orzeczeniu karnemu Inspektoratu służy prawo odwołania w terminie 8 dni do Dyrekcji skarbu w drodze Inspektoratu.

Dyrekcja skarbu rostrzyga odwołania ostatecznie.

OGŁOSZENIE

Dyrekcji skarbu Księstwa Cieszyńskiego z dnia 7. września 1920, l. 6166, w sprawie ustalania kursu walut zagranicznych.

Ministerstwo skarbu oznajmiło reskryptem z dnia 21. sierpnia 1920, l. 11.367 D. C. II., odnosząc do artykułów 7. i 8. rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 7. sierpnia 1920, Dz. u. Nr. 73., poz. 505, iż Komisja dewizowa usta-

la obecnie kursa następujących walut zagranicznych:

1. Marek niemieckich;
2. dolarów amerykańskich;
3. franków francuskich;
4. franków belgijskich;
5. franków szwajcarskich;
6. funtów szterlingów;
7. florenów holenderskich;
8. koron austriackich stempowanych;
9. koron czesko-słowackich;
10. lirów włoskich;
11. lei rumuńskich;
12. koron szwedzkich;
13. » duńskich;
14. » norweskich;
15. marek fińskich;
16. dolarów kanadyjskich.

Kursa, ustalone przez Komisję Dewizową, publikowane są jako kursy giełdy warszawskiej.

W myśl art. 8. powołanego wyżej rozporządzenia ograniczenia obrotu, a więc także zakaz wywozu bez pozwolenia Komisji Dewizowej, względnie Oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, stosuje się tylko do walut, zamieszczonych w wyżej wymienionym spisie.

KOMUNIKAT

Dyrekcji skarbu Księstwa Cieszyńskiego z dnia 4. września 1920, l. 6106, o podwyższeniu podatku domowo-klasowego.

Ustawą z dnia 16. lipca 1920, Dz. u. nr. 70, podwyższony został w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim podatek domowo-klasowy, pobierany dotąd wedle taryfy klasyfikacyjnej, zamieszczonej w patencie cesarskim z dnia 23. lutego 1820 po myśli ustawy z dnia 9. lutego 1882. r. (austr. Dz. p. p. nr. 17) jak następuje:

- a) od domów zaliczanych do klas od I. do XIII. podwyższono podatek 10-krotnie;
- b) od domów, zaliczanych do klas XIV. i XV. 8-krotnie;
- c) od domów, zaliczanych do klasy XVI. 6-krotnie.

Ustawa nowa wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1920.

Wobec tego polecono równocześnie wszystkim Urzędem podatkowym, aby przepisana już należność tego podatku za rok 1920 odpowiednio sprostowały i nadwyżkę podatku za rok 1920 od właścicieli domów, podlegających temu podatkowi, ściągnęły.

KOMUNIKAT

Dyrekcji skarbu Księstwa Cieszyńskiego z dnia 4. września 1920, l. 6099, w sprawie nowych przepisów o zakazie wywozu kruszców szlachetnych za granicę.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że w województwie śląskim (na Śląsku Cieszyńskim) obowiązują przepisy nowej ustawy z dnia 15. lipca 1920, Dz. u. nr. 62., w sprawie zakazu zagranicę kruszców szlachetnych w monetach, sztabach i wyrobach, oraz w stanie nieprzerobionym.

Dozwolony jest wywóz zagranicę Państwa polskiego następujących przedmiotów złotych, srebrnych lub platynowych do własnego użytku podróżującego:

1 obrączki ślubnej, 1 zegarka kieszonkowego, ewentualnie z łańcuszkiem lub dewizką, 2 pierścionków, 1 pary kolczyków. Przekroczenia zakazu lub same uśiłowanie podlega karze aresztu lub ścisłego aresztu do jednego roku oraz grzywny do 100.000 marek, lub jednej z tych kar, a nadto może być orzeczona konfiskata wywożonych przedmiotów.

Orzeczenia karne w pierwszej instancji wydaje sąd okręgowy dla spraw skarbowych w Cieszyźnie.

Pozwolenie na wywóz za granicę więcej przedmiotów z kruszców szlachetnych niż wyżej podanych wydaje ministerstwo skarbu.

USTAWA

z dnia 16. lipca 1920: r.

w przedmiocie umów, zawartych przez b. władze austriackie lub austro-węgierskie co do majątku państwowego i funduszu religijnego na obszarze b. zaboru austriackiego.

Art. 1.

Umowy, zawarte przez b. władze austriackie lub austro-węgierskie, dotyczące majątku państwowego lub funduszu religijnego, znajdującego się w Rzeczypospolitej polskiej na obszarze b. zaboru austriackiego, a dotąd niewykonane, mają być zgłoszone przez osobę, która zawarła tę umowę, w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do właściwego ministerstwa na ręce władzy lub urzędu, odpowiadającego tej władzy lub urzędowi monarchii austro-węgierskiej, która zawarła daną umowę.

Niezgłoszone w tym terminie umowy będą uważane jako nieuznane przez Państwo Polskie.

Art. 2.

Ministerstwem właściwym jest to ministerstwo, które objęło w swój zarząd przedmiot majątkowy, którego umowa dotyczy.

Art. 3.

Właściwe ministerstwo może zgłoszoną umowę uznać, może odmówić uznania lub też może uzależnić uznanie umowy od dopełnienia postanowionych przez siebie warunków.

O ile zgłaszający umowę w przeciągu 3-ch miesięcy od chwili zgłoszenia nie otrzyma ze strony właściwego ministerstwa zawiadomienia o uznaniu umowy, umowa będzie uważaną za nieuznaną.

Przeciwko orzeczeniu, odmawiającemu uznania, niema żadnego odwołania.

Dochodzenie z tytułu nieuznania umowy jakiejkolwiek pretensji na zwykłej drodze prawa jest niedopuszczalne.

Art. 4.

Prawa i obowiązki, wypływające z umów, wymienionych w art. 1., przechodzą na państwo polskie jedynie w razie uznania tych umów przez władze polskie stosownie do przepisów niniejszej ustawy.

Art. 5.

Osoby, które na podstawie nieuznanych w myśl niniejszej ustawy umów, poczyniły w majątku państwowym trwałe nakłady, które w myśl umowy po jej ukończeniu miały przejść na własność skarbu państwa austriackiego lub austro-węgierskiego, mogą za nie żądać słusznego wynagrodzenia, o ile nakłady te dla celów państwowych okazały się potrzebnymi, a w chwili nieuznania umowy nie były jeszcze amortyzowane.

Od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy nie wolno bez wyraźnego zezwolenia właściwego ministerstwa przedmiotów tych zabierać, ani ich usuwać z miejsc, w których się znajdują.

Żądanie wynagrodzenia winno być zgłoszone we właściwym ministerstwie w przeciągu dni 30 od chwili doręczenia interesowanemu zawiadomienia o nieuznaniu umowy, względnie od chwili upływu 3-miesięcznego terminu, wskazanego w ust. 2., art. 3. Jednocześnie winny być przedłożone dokumenty i rachunki, wykazujące słusność żądania.

Art. 6.

Wysokość wynagrodzenia, należnego stronie za poczynione w majątku państwowym trwałe nakłady, wymienione w art. 5., ustala właściwe ministerstwo.

Art. 7.

Stronie, niezadowolonej z orzeczenia odpowiedniego urzędu co do odszkodowania za wkłady, służy prawo udać się na drogę sądową.

Art. 8.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 9.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr państwowych w porozumieniu z interesowanymi ministrami prezesem Głównego Urzędu likwidacyjnego.

Prezydent ministrów: Marszałek:
Witos. Trąpczyński.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Bujak.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:
w. z. J. Karśnicki.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 79. z dnia 20. sierpnia 1920.)

Część nieurzędowa.

Ustawodawstwo dotyczące się reformy rolnej na G. Śląsku.

IV. Najważniejsze postanowienia ustaw osadniczych.

Po przedstawieniu prawnych wykonawców tej akcji należy się przypatrzeć głównym przepisom merytorycznym tych ustaw.

Przedmiotem parcelacji, sposobem kupna lub wywłaszczenia są według ustawy przede wszystkim domeny państwowe, torfowiska i odłogi (Moor- und Ödland). Prócz tego ustanawia ustawa prawo pierwokupu, odnoszącego się do wszystkich gruntów gospodarskich ponad 25 hektarów w razie ich sprzedaży osobom nie należącym do pokrewieństwa.

Cena. Za zakupioną lub wywłaszczoną ziemię należy się według ustawy zapłacić stosowną cenę (angemessenen Preis). Za stosowną

cenę kupna uważa się wartość zwyczajną (gemeiner Wert), którą ma ta ziemia bez względu na podwyżki wartości, które wynikły z nadzwyczajnych stosunków, wywołanych przez wojnę.

Ustawa o urzędzie szacunkowym z dnia 8. czerwca 1918 (83. str.) (Schätzungsamt G.) objaśnia ponadto pojęcie wartości zwyczajnej. Za taką należy uważać wartość, jaką posiada odpowiedni grunt dla właściciela. Przy ustaleniu tej wartości trzeba obok uwzględnienia stałych własności gruntów wziąć za podstawę w pierwszej linii dochód, jaki przynosi grunt właścicielowi przy porządnej gospodarce, jako też ceny, płacone w zwykłym obrocie za grunta tego samego rodzaju. Ostatni moment należy uwzględnić przede wszystkim w wypadkach, w których grunta nie przynoszą prawie żadnego dochodu.

V. Reforma rolna w przyszłym województwie śląskim.

Po przyłączeniu Górnego Śląska do Polski będą obowiązywały polskie ustawy, regulujące reformę rolną, a mianowicie ustawy z 10. lipca 1919 i 15. lipca 1920, zawierające zasady tej reformy i jej przeprowadzenia.

Ustawy te są w wielu punktach (wymienimy jeden z najważniejszych, t. j. kwestia ceny za ziemię) dla ludności bezrolnej i małorolnej znacznie korzystniejsze, niż pruskie ustawy osadnicze.

Różne potrzebne przepisy wykonawcze do polskich ustaw, regulujących reformę rolną, będzie mógł uchwalić Sejm śląski.

Artykuł 4. ustawy konstytucyjnej z dnia 15. lipca 1920, zawierającej statut organiczny województwa śląskiego postanawia bowiem, że Sejmowi śląskiemu jest zastrzeżone ustawodawstwo we wszystkich sprawach, których przedmiotem jest ustawowa organizacja zawodowa rolnicza, organizacja kredytu rolniczego, komasacja gruntów, wytwórczość rolnicza i leśna, oraz unrawianie i używanie przeznaczonych na nie obszarów, jako to: leśnictwo, polowanie, rybołówstwo, chów bydła, ochrona pól.

VI. Zestawienie najważniejszych innych pruskich ustaw agrarnych.

1. Ustawa o rozdziale publicznych ciężarów przy podziale gruntów i zakładaniu nowych osad w prowincjach Prusy, Brandenburgia, Pomorze, Poznań, Śląsk, Saksonia i Westfalia z d. 25. sierpnia 1876 (Zb. u. 405) w brzmieniu z d. 10. sierpnia 1904 (Zb. u. 227) (Ges. b. Verteilung der öff. Lasten bei Grundstückteilungen und die Gründung neuer Ansiedlungen).

2. Ustawa o popieraniu niemieckiego osadnictwa w prowincji Prusy zachodnie i Poznań z dnia 26. kwietnia 1886 (Zb. u. 131) (Beförderung deutscher Ansiedlungen).

3. Ustawa o włościach rentowych z d. 27. czerwca 1890 (Zb. u. 209) (Rentengüter).

4. Ustawa o popieraniu tworzenia włości rentowych z 7. lipca (Zb. u. 279).

5. Ustawa o prawie niepodzielności dziedziczenia nieruchomości włościńskiej przy włościach rentowych i dobrach osadniczych z dnia 8. czerwca 1896 (Zb. u. 124) (Anerbenrecht bei Renten- und Ansiedlungsgütern).

6. Ustawa o sposobach wzmocnienia niemieckich w prowincjach Prusy Zachodnie i Poznań z 20. marca 1908 (Zb. u. 29) (Maßnahmen zur Stärkung des Deutschtums).

7. Ustawa o izbach rolniczych z 30. czerwca 1894 (str. 120) (Landwirtschaftskammern).

Bytom, 25. sierpnia 1920.

Dr. Włodzimierz Dąbrowski.

Nastroje górnośląskie.

(Korespondencja własna.)

Bytom, w sierpniu.

Prace plebiscytowe na Górnym Śląsku postępują naprzód mimo bardzo niekorzystnych warunków zewnętrznych. Nasuwa się tutaj niewątpliwie pytanie: jak wypadnie plebiscyt? Pytanie to zadawaliśmy sobie przecie ciągle podczas cieszyńskiej kampanii plebiscytowej. Wiemy zarazem, jak trudno pod tym względem prorokować. Górny Śląsk rozpada się na część

górnico-hutniczą i rolniczą. Część górnicza tworzy właściwie jedną olbrzymią miejscowość od Gliwic po Bytom i Mysłowice i od Tarnowskich Gór aż po Katowice, obejmująca obszar około 35 km w linii powietrznej. Na całej tej przestrzeni znajduje się kopalnia obok kopalni, fabryka obok fabryki, huta obok huty. Do tego właściwego rewiru górnośląskiego należą: Bytom miasto i powiat (67.000+200.000 mieszk.), Katowice miasto i powiat (43.000+200.000), Królewska Huta (72.000), Tarnowskie Góry (15.000+77.000), Zabrze (160.000), Gliwice miasto i powiat (67.000+80.000). Cały ten rewir leży na samym wschodzie Górnego Śląska i graniczy z Polską.

Na ogół są widoki plebiscytowe w rewirze węglowym lepsze, niż w powiatach rolniczych, leżących na północ i na zachód od tego rewiru. Do tych powiatów należą: W. Strzelec, Lubliniec, Olesno, Kluczborek, Opole, Koźle, Głupczyce i Racibórz. Południowe powiaty: Pszczyna i Rybnik, są bardzo dobre.

Z wyniku wyborów do rad gminnych w powiatach wiejskich, które się odbyły przeszłego roku, można po części wysnuwać wnioski, odnoszące się do wyniku plebiscytu. We wszystkich powiatach wiejskich mieliśmy większość. I tak:

Bytom powiat	56.58 %
Katowice powiat	73.16 %
Tarnowskie Góry	78.14 %
Zabrze	75.45 %
Gliwice powiat	71.68 %
Opole	61.28 %
Strzelce	70.21 %
Lubliniec	56.75 %
Racibórz	61.60 %
Olesno	55.58 %
Pszczyna	85.20 %
Rybnik	78.78 %

Powiaty Opole, Bytom, Tarnowskie Góry, Królewska Huta, Katowice, Pszczyna i Rybnik były zastąpione w ostatnim parlamencie niemieckim przez posłów polskich.

Na wynik plebiscytu będą wywierały wpływ rozliczne i różnorodne czynniki. Zależy on w pierwszej linii od ogólnego położenia państwa polskiego w chwili głosowania, od ustalenia przez Komisję Międzysojuszniczą w Opolu warunków, umożliwiających spokojne i bezpieczne głosowanie, od sprawiedliwego uregulowania kwestii prawa głosowania emigrantów i t. p.

Termin głosowania nie jest w tej chwili jeszcze ustalony. Według traktatu pokojowego z dnia 28. czerwca 1919 ma się głosowanie odbyć po upływie terminu, oznaczonego przez koalicję, który jednak nie może być krótszy, niż 6 miesięcy, ani też dłuższy ponad 18 miesięcy, licząc od dnia, w którym komisja rozpocznie czynność na obszarze plebiscytowym. Komisja objęła rząd na Górnym Śląsku dnia 11. lutego 1920. r.

Najważniejszą rzeczą jest w obecnej chwili intensywna praca na terenie plebiscytowym i zainteresowanie się całego naszego społeczeństwa sprawą Górnego Śląska. Jeżeli naród nasz będzie miał szczerą wolę zwyciężenia, to niewątpliwie Śląsk zdobędziemy. Są bowiem tu dane wszystkie warunki zwycięstwa. Z drugiej zaś strony trzeba sobie uświadomić, że tu nie chodzi o byle co. Walka toczy się o niesłychane bogactwa, o miliardowe wartości. Posiadanie Górnego Śląska ma dla Polski olbrzymie znaczenie. Jedno miasto lub wieś górnośląska reprezentuje taką wartość gospodarczą, jak cały szereg powiatów wschodnich. Po utracie zagłębia karwińskiego będzie państwo polskie pod względem gospodarczym bezsilne, jeśli nie zdobędzie Górnego Śląska.

Praca plebiscytowa koncentruje się w Polskim Komisaryacie plebiscytowym w Bytomiu na czele którego stoi długoletni, zasłużony bojownik o prawa ludu górnośląskiego poseł Włodzisław Korfanty. Komisaryat ten załatwia te same agendy, które prowadził w Cieszynie Główny Komitet Plebiscytowy, oraz przygotowuje drugiej strony aparat, służący do objęcia rządów na Śląsku. Należy bowiem zaznaczyć, że cała władza administracyjna i sądowa na Górnym Śląsku spoczywa do tej chwili w rękach dawnych władz pruskich, na czele których stoją sami urzędnicy, co za czasów Wilhelma II. Rząd Komisji Międzysojuszniczej w Opolu, mającej niewątpliwie najlepsze zamiary, są wobec

tych władz niemieckich tak słabe, że urzędnicy niemieccy przeprowadzają swe zamiary i plany nawet wbrew woli Komisji. Komisja Międzysojusznicza składa się z delegata francuskiego jako przewodniczącego (Le Rond), delegata włoskiego i angielskiego.

Wojska alianckiego jest na Śląsku absolutnie za mało. Rząd i społeczeństwo musi się domagać takiego obsadzenia wojskowego, by zagwarantowano zarówno bezpieczeństwo osobiste, jak i możliwość wolnego i swobodnego głosowania. Sprowadzenie sił zbrojnych z Cieszyńskiego sytuację nie wiele poprawiło.

Stanowisko sfer oficjalnych niemieckiej, przeważnej części prasy i społeczeństwa niemieckiego jest wobec nas zdecydowanie, bezwzględnie i fanatycznie wrogie. Tylko drobne odłamy niemieckie szukają wobec nas zbliżenia.

Skutki tej nieszczernej agitacji antypolskiej są straszne. Podczas rozruchów, wywołanych w ostatnich dniach przez Niemców w Katowicach, zamordowano między innymi poważnego powszechnie lekarza dr. Mielęckiego w Katowicach. Najpierw zbito go do nieprzytomności i ciężko raniono. Na wóz, wiozący ranne go już dra Mielęckiego, rzucił się następnie tłum. Wywłókł ranne go z wozu i rzucił na bruk. Jeden z tłumy wybił mu obcasem zęby, skruszył szczękę, inni dobili go kijami i drzewami. Rozbito mu czaszkę na miazgę. Trupa zaś wrzucono do rzeki Rawy...

Stało się to w jasny dzień na ulicach Katowic dnia 17. sierpnia 1920, a ofiarą padł człowiek spokojnego usposobienia, stojący zdala od wszelkich walk politycznych, poświęcający się wyłącznie praktyce lekarskiej i to dlatego tylko, że był Polakiem.

Ten i tego rodzaju analogiczne gwałty przyczyniły się do niesłychanego zaostrenia się stosunków.

D.

Prosimy o wyrównanie zaległej prenumeraty.

Kronika.

Nadanie tytułu inżyniera. Komisarz rządowy dla Śląska Cieszyńskiego nadał reskryptem z dnia 2. września 1920, l. IV. 566, starszemu geometrze II. klasy Leonardowi Szeli dze w Cieszynie na podstawie rozporządzenia z dnia 14. marca 1917, Dz. u. p. l. 130, tytuł »inżyniera«.

Z Urzędu mieszkaniowego komunikują nam: 1. Zdarzają się wypadki, że czynnik niepowołane nachodzą mieszkania prywatne i zapomocą groźb ustnych i pisemnych terroryzują mieszkańców. Wzywa się ludność, by w sprawach mieszkaniowych słuchała jedynie wezwań organów urzędowych i nakazów, zaopatrzonych pieczęcią Urzędu mieszkaniowego. 2. Ponieważ w Urzędzie mieszkaniowym leży od długiego już czasu kilka set podań o mieszkanie, z których wiele jest przedawnionych i nieaktualnych, przeto wzywa się wszystkie strony, które przed 1. września b. r. wniosły podania, a do dziś niezadowolone, by zjawiły się w Urzędzie mieszkaniowym w godzinach urzędowych i pretensje swe ponownie zgłosiły. Zgłosić się można od 9. do 15. września b. r. 3. Wszyscy urzędnicy, funkcjonariusze, emeryci publiczni i państwowi, mieszkający w czeskiej części Cieszyna, a otrzymujący pobory służbowe od polskich władz, powinni się zgłosić dla rejestrowania w Urzędzie mieszkaniowym. Cel zgłoszenia jest przyspieszenie wzajemnego przesiedlenia. Także osoby prywatne, chcące mieszkać po czeskiej stronie, mogą swoje życzenia zgłaszać w Urzędzie mieszkaniowym. Biuro mieści się w ratuszu, II. piętro. Strony przyjmuje się od godz. 9. do 11. przed południem z wyjątkiem niedziel i świąt.

Ogłoszenia urzędowe.

Firmy.

Firm. 271. Rg. C. I. 373-1. — Eintragung einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Eingetragen wurde in das Register am 5. Juni 1920:

Sitz der Firma: Bielitz.

Wortlaut der Firma: »Altesse«, Zigarettenhilsenfabrik, Ges. m. b. H., oder in polnischen Sprache: »Altesse«, fabryka tutek papierosowych, spółka z ogr. odp.

Betriebsgegenstand: Errichtung und Erwerbung und der Betrieb von Zigarettenhilsenfabriken, der Betrieb von Papierfabrikation und der Handel mit Papierfabrikaten, wie Zigarettenhilsen, Zigarettenpapier u. d. gl. sowie die Betreibung von Geschäften, welche damit im Zusammenhange stehen.

Gesellschaftsvertrag vom 13. Mai, G. Z. 29.871.

Höhe des Stammkapitals: 300.000 Mk. darauf geleistete Barzahlung: 300.000 Mk.

Geschäftsführer: Dr. David Wietreich, Kaufmann in Bielitz, Pasternak Nr. 4.

Vertretungsbefugt: der Geschäftsführer.

Firmazeichnung: Die Zeichnung der Firma erfolgt in der Weise, daß der Geschäftsführer zu dem vorgedruckten oder vorgeschriebenen oder auf chemischem Wege hergestellten Firmawortlaute seine Unterschrift hinzufügt.

Die Bekanntmachungen erfolgen durch Mitteilung mittelst rekommandierter Briefe an die der Gesellschaft zuletzt bekanntgegebenen Adressen der Gesellschafter.

Datum der Eintragung: 23. August 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 5. Juni 1920.

Firm. 488. Rg. B. I. 157-1. — Eintragung einer Gesellschaftsfirmas. Eingetragen wurde in das Register Abt. B.:

Sitz der Firma: Freistadt.

Wortlaut der Firma: »Freistädter Waggonbau A. G.«; polnisch: »Frysztacka spółka budowy wagonów, tow. akcyjne«; in englischer Sprache: »Roiway-Carrige Buiding Company Ltd. Frysztak«; in französischer Sprache: »Sociale Anonyme pour la Construction de Wagons à Frysztak«.

Betriebsgegenstand: Errichtung, Erwerb von Waggon und Maschinenfabriken, Kupfer- und Eisenhämmern, Walzwerken, der Bau und Betrieb von Feldbanen und die Führung aller sich hierauf beziehenden oder hiemit im Zusammenhange stehenden Neben- Hilfs- und Handelsgeschäften.

Diese Zwecke werden erreicht:

- durch Errichtung, Erwerbung oder Pachtung von für diese oder verwandte Fabrikationszweige bestimmten Fabriken und Industrien und deren Betrieb, sowie die sonstige Beteiligung an in- und ausländischen Unternehmungen, welche Zwecke dieser oder verwandter Art verfolgen;
 - durch den Bau und Betrieb von Feldbanen aller Art;
 - durch die Gewinnung und Erzeugung und Weiterverarbeitung aller Artikel und Hilfsmittel, welche mit den zu a) und b) genannten Betrieben in irgend einem Zusammenhange stehen, insbesondere darin Verwendung finden;
 - durch die Errichtung und Führung von Hilfsbetrieben;
 - durch Erprobung, Erwerbung und Vertretung einschlägiger Erfindungen und Monopolrechte;
 - durch den Betrieb des Waggonleigeschäftes und Reparatur von Waggonen;
 - durch jede Art gewöhnlicher Tätigkeit, welche unmittelbar oder mittelbar mit den unter a) bis b) genannten Gegenständen in Verbindung steht oder zur Förderung der Betriebe dient, einschließlich etwaiger zur Beherbergung und Verköstigung von Arbeiter, Bediensteten, Beamten und deren Angehörigen dienender Betriebe.
- Gesellschaftsform: Aktiengesellschaft,

Gründung der Gesellschaft bewilligt. Statuten genehmigt mit Erlaß der Rada Narodowa Księstwa Cieszyńskiego vom 26. Jänner 1920, 71. 116-20, konstituiert am 29. Mai 1920.

Dauer der Gesellschaft: unbeschränkt.

Aktienkapital beträgt 15.000.000 K zerlegt in 75.000 Stück auf Inhaber lautenden bar und voll eingezahlte Aktien à 200 K, dasselbe kann über Beschluß der Generalversammlung bis zum Betrage von 20.000.000 K durch Ausgabe von neuen und voll zu zahlenden Aktien zu je K 200 ohne staatliche Genemigung erhöht werden.

Firmazeichnung: die Firma wird in der Weise gültig gezeichnet, daß unter dem von wem immer geschriebenen, stampiglierten oder vorgedruckten Firmawortlaut kollektiv entweder zwei Mitglieder des Verwaltungsrates oder ein Mitglied des Verwaltungsrates und ein mit der Prokura betrauter Beamte ihren Namen die Prokura andeutenden Zusatz beizufügen hat.

Mitglieder des Verwaltungsrates: 1. Rudolf Graf A b e n s b e r g T r a u n in Wien. 2. Camillo C a s t i g l i n i, Kommerzialrat in Wien. 3. Ing. Edwin C z e c z o w i c z k a in Wien IX. 4. Generaldirektor Alfred G ü n t h e r in Wien. 5. Ernst H i r s c h, Fabrikant in Wien I., Reichsstrasse. 6. Dr. Alexander H i r s c h, Rechtsanwalt in Wien. 7. Kommerzialrat Robert P o l l a k in Freistadt. 8. Dr. Johann P u p p e, Direktor in Witkowitz. 10. Kommerzialrat Direktor Hugo S c h w a r z in Wien. 10. Alfred W o l f, Kaufmann in Prossnitz. 11. Max S l i w a, Centraldirektor in Karwin. 12. Philipp B r o c h, Direktor der Allg. Verkehrsbank in Wien. 13. Dr. Edmund B e n e d i k t, Rechtsanwalt in Wien. 14. Dr. Robert R e i n i g e r in Wien, Rennweg 11.

Kundmachungen: Einmalige Kundmachungen in dem Amtsblatte der Rada Narodowa.

Datum der Eintragung: 10. Juli 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 10. Juli 1920.

Firm. 561. Gen. III. 75-22. — Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 13. sierpnia 1920 przy stowarzyszeniu: »Bank cieszyński kredytowy w Cieszynie, stow. zar. z nieogr. por.«, nowo utworzoną filię pod firmą: »Bank cieszyński kredytowy w Cieszynie, stow. zar. z nieogr. por., filia w Jabłonkowie«.

Członkami dyrekcyi tej filii są: Przewodniczący: Paweł B o c e k, przeł. gminy i właśc. piły w Piosku; Ludwik S i k o r a w Jabłonkowie i ks. Franciszek P a s t u c h a, wikary w Jabłonkowie, zastępcami: Michał K a w u l o k, rolnik w Istebnej; Franciszek M a j e r a n o w s k i, gospodarki w Istebnej i ks. Emanuel G r i m, proboszcz w Istebnej.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddział IV., 13. sierpnia 1920.

Firm. 371. Gen. III. 65-II. — Zmiany dotyczące wpisanego już stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 16. sierpnia 1920 przy stowarzyszeniu: »Spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Pogwizdowie, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką«, następujące zmiany:

Ustał z Zarządu Jan C z u d e k, a członkiem Zarządu wybrany został Karol Śliwa, górnik w Pogwizdowie.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., dnia 16. sierpnia 1920.

Firm. 890. Rg. C. I. 165-6. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Bei der Firma: »Landwirtschaftliche Molkerei, Ges. m. b. H.« in Bielitz wurde eingetragen:

Prokura erteilt: dem Dr. Karl G l a s e r, Ingenieur in Kamitz.

Datum der Eintragung: 23. August 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 23 August 1920.

Firm. 892. Ges. II. 95-20. — Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften.

Bei der Firma: »Bielitz-Bialaer Elektrizitäts- und Eisenbahngesellschaft« in Bielitz werden die bisherigen Oerwaltungsräte Salomon Pollak und Rudolf Hoffmann in Folge Ablebens gelöscht und die Neuwahl des Dr. Fedor Weinschenk, Fabrikant in Bielitz als Verwaltungsrat der Gesellschaft mit der Funktionsdauer bis Ende 1921 eingetragen.

Datum der Eintragung: 23. August 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 23. August 1920.

Firm. 898. Rg. B. I. 1-42. — Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften.

Eingetragen wurde im Register Abt. B. bei der Firma: »Freistädter Stahl- und Eisenwerke A. G. in Freistadt« nachstehende Änderung:

Die Prokuristen Viktor Miernik, Dr. Ing. Johann Puppe und Artur Huppert gelöscht.

Datum der Eintragung: 25. August 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 23. August 1920.

Firm. 897. Gen. I. 57-30. — Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Genossenschaftsfirmen. Im hiergerichtlichen Genossenschaftsregister wurde bei der Firma: »Gewerbebank, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Teschen« auf Grund des Beschlusses der am 22. August 1920 abgehaltenen außerordentlichen Generalversammlung eingetragen:

1. daß diese Genossenschaft sich aufgelöst hat und in Liquidation eingetreten ist;
2. daß zu Liquidatoren Johann Struhala und Sigmund Klebinder in Teschen bestellt sind.

Zugleich werden die Gläubiger dieser Genossenschaft aufgefordert sich bei derselben zu melden.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 24. August 1920.

Firm. 889. Rg. A. II. 83-3. — Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Richard Bichterle's Erben, E. Bichterle & Comp. die nastehenden Änderungen:

1. Löschung der offenen Gesellschafter: Emilie Bichterle, Else Bichterle, Greta Bichterle verheh. Nezval und der mdj. Erna Bichterle infolge Austrittes. — Offene Gesellschafter sind nunmehr die volljährigen Erwin Bichterle, Oskar Bichterle und Richard Bichterle.

2. Löschung der Prokura: des Karl Fuchs und Edmund Haasner.

3. Änderung des Firmawortlaut in: »Richard Bichterle's Söhne, Wein-, Bier- und Spirituosen-Großhandlung, Gastwirtsgewerbe, Import und Export in Bielitz«.

4. Zur Vertretung und Zeichnung dieser Firma sind die Gesellschafter Erwin Bichterle und Oskar Bichterle jeder für sich berechtigt.

Dieselben werden die Firma in der Weise zeichnen, dass einer derselben unter den von wem immer vorgeschriebenen, vorgedruckten od.

stampiglierten Firmawortlaut seine Unterschrift setzen wird.

Datum der Eintragung: 23. August 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 23. August 1920.

Firm. 565. Rg. C. II. 11-2. — Eintragung einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Eingetragen wurde in das Register am 14. August 1920:

Sitz der Firma: Dziedzitz.

Wortlaut der Firma: »Hatwar« Handels- und Kommissionshaus, Ges. m. b. H., oder in polnischer Sprache: »Hatwar«, dom handlowo-komisyjny, sp. z ogr. odp.

Betriebsgegenstand: Handel mit allen im Verkehre gestatteten Waren, sei es im Ein- und Verkaufswege oder in Kompensation, sei es für eigene Rechnung oder Kommission, unter besonderer Berücksichtigung des Handelsverkehrs und Warentausches mit dem Auslande.

Gesellschaftsvertrag vom 20. Juli 1920, G. Z. 30.138.

Höhe des Stammkapitals: 400.000 p. Mk., darauf geleistete Barzahlungen 400.000 p. Mk.

Geschäftsführer: Hermann Wulkan, Kaufmann in Czechowitz Nr. 454; Wilhelm Ziegler, Kaufmann in Czechowitz Nr. 424; Josef Litwok, Kaufmann in Dziedzitz Nr. 150; Heinrich Wachsmann, Kaufmann in Dziedzitz Nr. 81.

Vertretungsbefugt: je zwei Geschäftsführer kollektiv.

Firmazeichnung: die Zeichnung der Firma erfolgt durch zwei Geschäftsführer kollektiv in der Weise, daß die Zeichnenden unter den gedruckten, stampiglierten oder von wem immer geschriebenen Firmawortlaut ihre Unterschrift setzen.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IO., am 14. August 1920.

Firm. 579. Gen. I. 149-21. — Änderungen bei einer bereits eingetragenen Genossenschaft. Im Genossenschaftsregister wurde am 23. August 1920 bei der Genossenschaft: »Landwirtschaftlicher Verein für Bielitz-Biala, reg. Gen. m. b. H., folgende Änderung eingetragen:

Die Abänderung der §§ 8, 10, 14, 16, 17, 21, 29, 31, 36, 37, 46, 53, 59 und 73 der bisherigen Statuten.

Die Zeichnung für den Verein erfolgt nunmehr in der Weise, daß zu der von wem immer geschriebenen oder vorgedruckten Firma zwei Mitglieder des Vorstandes oder ein Vorstandsmitglied und ein vom Aufsichtsrate dazu berechtigter Beamter die registrierte Zeichnung beisetzen.

Die Einladung zur Generalversammlung erfolgt unter Angabe der Verhandlungsgegenstände durch den Direktor im Einverständnis mit dem Aufsichtsrate per Post.

Ein Geschäftsanteil beträgt polnische Mark 50 (fünfzig) und ist nach der jeweiligen Valuta zu bezahlen bzw. zu ergänzen.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 23. August 1920.

Firm. 891. Rg. C. I. 205-5. — Änderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften:

Bei der Firma: »Bielitzer Lebensmittelwerke »Lukulus«, Ges. m. b. H. in Bielitz.

Sitz der Firma: Bielitz.

Die Geschäftsführer Jakob Scharf und Torsten Junger wurden gelöscht und als alleiniger Geschäftsführer Hugo Markowitz eingetragen.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 23. August 1920.

Amortyzacye.

T. 237-20 (1). — Aufgebot von Wertpapieren. Auf Antrag des Josef Bortliczek aus Skotschau, wohnhaft in Darkau Nr. 170, werden nachstehende, dem Antragssteller angeblich in Verlust geratene Wertpapiere aufgeboden; deren Inhaber wird aufgefordert sie binnen 6 Monaten vom Tage der ersten Kundmachung des Aufgebotes bei Gericht vorzuweisen; auch andere Beteiligte haben ihre Einwendungen gegen den Antrag zu erheben. Sonst werden die Wertpapiere nach Ablauf dieser Frist für kraftlos erklärt werden.

Bezeichnung der Wertpapiere: Spareinlagebuch der Skotschauer Sparkasse Nr. 1206 über 796.61 p. Mark.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV., am 25. August 1920.

Rozmaite.

P. I. 50-20 (1). — Obwieszczenie pozbawienia własnowolności (§ 67. rozp. p. z. 14./7. 1916). Uchwałą z dnia 1920, l. cz. L. I. 10-18 (7), niżej podpisanego sądu została p. Ewa Fober, wdowa w Cieszynie, Frysztackie przedmieście nr. 185, z powodu choroby umysłowej pozbawiona własnowolności. Kuratorem jej ustanawia się p. Jerzego Stwiertnię, sekretarza w Cieszynie.

Sąd powiatowy w Cieszynie, oddz. I., dnia 28. maja 1920.

Sa 1-20 (43). — Ausgleich Bestätigung. § 50 Augl. O. Der zwischen dem Schuldner Eduard Pumperla, gew. Gemischtwarenhändler Oberring, jetzt Viadukt strasse 2 wohnhaft und seinen Gläubigern bei der Tagsatzung am 12. März 1920 abgeschlossene Ausgleich wird bestätigt.

Kreisgericht Teschen, Abt. IV., am 3. April 1920.

WYKAZ

wszystkich zgłoszonych chorób zakaźnych od 22. do 28. sierpnia 1920.

Dyfterya: Cieszyn 1, Bielsko 1. Czerwonka: Cieszyn 4 (2 żołn.), Czechowice 9, Kamienica 1, Mikuszowice 4, Bystra 1, Golezów 1, Bielsko 10. Szkarlatyna: Brenna 1, Durbrzuszy: Stare Bielsko 1. Ospa: Kamienica 1, Jaglica: Czechowice 4.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja: Cieszyn, ul. Ciężarowa 30, I. p.
Administracja: Cieszyn, Stary Targ 4, II. p.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-lamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 41.

Cieszyn, 18. września 1920.

Rok 2.

Cześć urzędowa.

Wskutek traktatu paryskiego z dnia 28. lipca 1920 została gmina Marklowice podzielona na 2 części, tak, że Górne Marklowice pozostały przy Polsce. Wobec tego ustanowił Komisarz rządowy p. Żurawski Komisję administracyjną dla gminy Górne Marklowice w następującym składzie:

Przewodniczący Komisji administracyjnej: Kłopeć Wiktor, chałupnik w Górnych Marklowicach l. 33.

Członkowie Komisji administracyjnej: 1. Knypś Franciszek, rolnik l. 15. 2. Forner Karol, zarządca dworu hr Larischa. 3. Kołek Franciszek, chałupnik i górnik l. 71. 4. Bubik Antoni, chałupnik i górnik l. 47. 5. Kawik Floryan, robotnik l. 58. 6. Staniowski Ambroży, chałupnik i górnik l. 44 — wszyscy w Górnych Marklowicach.

Pod względem administracyjnym przydziela się prowizorycznie aż do zatwierdzenia przez Komisję Rządzącą Górne Marklowice do starostwa w Cieszynie.

Na podstawie uchwały wydziałów gminnych w Wielkich Kończycach z dnia 10. sierpnia 1920, w Małych Kończycach z dnia 8. sierpnia 1920 zarządza się prowizorycznie aż do zatwierdzenia przez Komisję Rządzącą wcielenie gmin Wielkie i Małe Kończyce pod względem administracyjnym do starostwa w Cieszynie.

ROZPORZĄDZENIE

Dyrekcji skarbu w Cieszynie w porozumieniu z Komisarzem rządowym Ks. Ciesz. z dnia 15. września 1920, l. 8283, w sprawie zamknięcia ruchu osobowego na moście Jubileuszowym w Cieszynie.

Ze względu na trudności techniczne przy wykonywaniu kontroli wywozu walut i kosztowności z granic Rzeczypospolitej Polskiej, zamknięta się most Jubileuszowy w Cieszynie w czasie od godz. 9. wieczór aż do godz. 7. rano dla wszelkiego ruchu osobowego.

Rozporządzenie wchodzi natychmiast w życie.

Dr. Wolaniecki, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Komisarza rządowego Księstwa Cieszyńskiego w Cieszynie z dnia 14. września 1920, na mocy którego następuje tymczasowa regulacja służby rewizji kotłów parowych w polskiej części Ks. Cieszyńskiego.

Kotły parowe, które podlegały dotychczas państwowej kontroli lub były pod nadzorem cieszyńskiego Inspektoratu Towarzystwa kontroli i ubezpieczeń kotłów parowych w Wiedniu, podporządkowuje się i oddaje aż do ostatecznego uregulowania spraw kotłów parowych pod do-

zór Towarzystwa kontroli kotłów parowych w Warszawie, którego inżynierzy są uprawnieni do wykonywania przepisanych czynności służbowych.

Taksy rewizyjne ustanawia się z wsteczną ważnością od 1. stycznia 1920 w następującej wysokości: aż do 20 m² powierzchni ogrzewanej 300 Mk.; ponad 20—60 m² powierzchni ogrzewanej 300 Mk. z dodatkiem po 6 Mk. za każdy m² ponad 20 m²; ponad 60 m² powierzchni ogrzewanej 540 Mk. z dodatkiem po 3 Mk. za każdy m² ponad 60 m².

Należytości rewizyjne od każdego kotła uiszczą się jednorazowo w roku i na wypadek choćby więcej czynności urzędowych (rewizji lub prób ciśnienia) w roku wykonano.

Komisarz rządowy: Żurawski.

ROZPORZĄDZENIE

Komisji Rządowej Księstwa Cieszyńskiego z d. 7. września 1920, l. 6138, w przedmiocie deponowania towarów w urzędach cłowych.

Przedmioty, względnie towary deponowane z okazji przy- i wywozu przy urzędach cłowych mają być przez te urzędy przyjmowane w przechowanie za wydaniem odnośnym stronom poświadczenia złożenia.

W tym celu mają Urzędy cłowe prowadzić zapisek depozytowy, w którym należy uwidocznicić imię i nazwisko deponującej strony, oraz ilość i wagę złożonych przedmiotów, które w odpowiedniej rubryce mają być dokładnie zapisane.

Stronom należy na złożone przedmioty wydawać poświadczenia z datami analogicznymi, jak w zapisku depozytowym.

Wydanie stronom deponowanych przedmiotów może nastąpić tylko za ściągnięciem poświadczenia złożenia, oraz za potwierdzeniem odbioru w przeznaczony na ten cel rubryce zapisu depozytowego.

Ściągnięte poświadczenia złożenia mają być dołączone do odnośnych pozycji zapisu depozytowego jako załączniki.

Ażeby nie dopuścić do nadmiernego gromadzenia się deponowanych przedmiotów, ustanawia się 3-miesięczny termin depozytowy. Termin ten należy uwidocznicić przy każdej pozycji zapisu depozytowego, tudzież podać do wiadomości składającej strony.

Wszystkie przedmioty, względnie towary, które w terminie wyżej oznaczonym nie zostaną podjęte, przepadają na rzecz skarbu państwa.

Kwoty zysku, uzyskanego z ewentualnej sprzedaży przepadłych przedmiotów, oraz daty zarachowania tychże kwot, należy wciągnąć do odpowiedniej rubryki zapisu depozytowego.

Komisarz rządowy: Żurawski.

ROZPORZĄDZENIE

dotyczące zatrzymywania się osób, przybywających na Śląsk Cieszyński.

Ze względu na wielki napływ ludności na Śląsk Cieszyński, a co za tem idzie zajmowanie pomieszczeń i pomieszczeń niezbędnie tu konie-

cznych dla miejscowej ludności i urzędników władz i urzędów śląskich, zarządzam co następuje:

I.

Wszystkie osoby obce, przyjeżdżające na Śląsk Cieszyński, bądź to z innych dzielnic Polski, bądź z zagranicy, mogą zatrzymać się na terytorium tegoż za każdym razem pobytu najdłużej przez 3 dni.

II.

Dłuższe zatrzymywanie się na terytorium Śląska Cieszyńskiego jest w zasadzie zakazane.

III.

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach może udzielić zezwolenia na pobyt ponad 3 dni w mieście Cieszyńskim Komisja Rządząca (Oddział policyjny), w mieście Bielsku policja państwowa przy Starostwie, w innych miejscowościach właściwy posterunek żandarmerii.

IV.

Osoby, nie będące w możności udowodnić celu i potrzeby zatrzymania się na Śląsku, nie będą mogły korzystać z prawa zatrzymania się tu przez przeciąg 3 dni i osoby takie zostaną wezwane do natychmiastowego powrotu i opuszczenia kraju.

V.

Celem przyjazdu na Śląsk Cieszyński mogą być sprawy handlowo-gospodarcze, społeczne, rodzinne i t. p.

VI.

Kombinacje tego rodzaju, że dana osoba przemieszka w danej miejscowości 3 dni i udaje się następnie do innej miejscowości, aby znowu zamieszkać w tejże przez dalsze 3 dni, są wzbronione.

VII.

Miedzy czasem jednego pobytu, a następnego winien upłynąć czasokres przynajmniej 14 dni, przed upływem tegoż powtórnie zamieszkanie danej osoby w pewnej miejscowości jest bez wyraźnego zezwolenia niedozwolone.

VIII.

Osoby, uchylające się od przestrzegania powyższych przepisów, jak również osoby, dające takim osobom pomieszczenie, pociągnięte zostaną przez polityczne władze I. instancji do surowej odpowiedzialności w myśl obowiązujących przepisów meldunkowych i rozporządzenia z d. 20. IV. 1854, dz. u. p. 96.

IX.

Powyższe przepisy nie zmieniają w niczem postanowień, wydanych co do zamieszkania osób przejezdnych w hotelach ponad 48 godzin. Postanowienia, przewidziane w rozdziale VI. i VII. niniejszego rozporządzenia, odnoszą się również do osób, zajmujących pomieszczenie w hotelach.

X.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do osób wojskowych, kwaterowanych przez Dowództwo placu jak również do urzędników i funkcjonariuszy publicznych, przyjeżdżających na Śląsk Cieszyński celem objęcia posad i urzędów publicznych, oraz przyjeżdżających na Śląsk służbowo w sprawach urzędowych, o ile ci ostatni

potrafią się wykazać odpowiedniemi poświadczeniem swej władzy przełożonej. Wkońcu powyższe przepisy nie odnoszą się do osób, pomieszczonych w celach kuracji w szpitalach i do uczniów, przybywających i uczęszczających do tutejszych szkół.

XI.

Stałe osiedlenie się osób obcych na Śląsku Cieszyńskim zawisłem jest od zezwolenia Komisji Rządzącej.

XII.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Komisarz rządowy: Żurawski.

ROZPORZĄDZENIE

Komisarza rządowego dla Śląska Cieszyńskiego z dnia 13. września 1920, l. VIII-509 3, w sprawie ściągania opłaty krajowej od zabaw tanecznych.

Art. I.

Znosi się reskrypt Rządu krajowego Księstwa Cieszyńskiego z dnia 9. sierpnia 1919, l. 3132/L-1, na mocy którego zostały zmienione §§ 4. i 6. obwieszczenia śl. Wydziału krajowego w Opawie z dnia 29. czerwca 1913, l. 9943, Dz. u. i r. kr. Nr. 33. Paragrafy te mają opiewać:

§ 4.

Oplata krajowa od zabaw tanecznych pobierana będzie od wypadku do wypadku równocześnie z pobieraniem na zasadzie § 2. rzeczonej ustawy należności na rzecz miejscowego funduszu ubogich i wynosi za każdy obowiązujący do opłaty wypadek: w klasie I., t. j. w miejscowościach ponad 15.000 mieszkańców — 50 Mk.; w klasie II., t. j. w miejscowościach ponad 10.000 mieszkańców — 40 Mk.; w klasie III., t. j. w miejscowościach ponad 5.000 mieszkańców — 30 Mk.; w klasie IV., t. j. w miejscowościach, liczących mniej niż 5000 mieszkańców — 20 Mk.

Włączenie gmin do poszczególnych klas uskutecznione będzie na podstawie wyników ostatniego spisu ludności.

Aż do przeprowadzenia nowego spisu ludności kwalifikacja gmin ma się opierać na spisie ludności z r. 1910. Kwalifikacja ta jest gminom już znana.

§ 6.

Przepisaną i ściągniętą opłatę krajową należy przesłać blankietem nadawczym Pocztowej Kasy Oszczędności do Komisji Rządzącej Śląska Cieszyńskiego, notując na odwrotnej stronie blankietu ilość zabaw i okres czasu, do którego odnosi się przesyłana kwota.

Potrzebnych blankietów nadawczych zażądać należy w departamencie rachunkowym Komisji Rządzącej w Cieszynie.

«Rejestr zezwoleń na zabawy taneczne i trzymanie otworem gospód» należy po upływie każdego roku kalendarzowego przesyłać do departamentu rachunkowego Komisji Rządzącej w Cieszynie, który stwierdzi zgodność pobranej i przesyłanej opłaty krajowej. Zaopatrzone oznaką zbadania rejestr prześle się natychmiast z powrotem odnośnej gminie.

Art. II.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. października 1920.

Komisarz rządowy: Żurawski.

USTAWA KONSTYTUCYJNA

z dnia 15. lipca 1920

zawierająca statut organiczny Województwa śląskiego.

I. Przepisy ogólne.

Art. 1. Województwo śląskie będzie obejmowało wszystkie ziemie śląskie przyznane Pol-

sce, czy to ze Śląska Cieszyńskiego, czy też na mocy art. 88. Traktatu Wersalskiego z Niemcami z d. 28. czerwca 1919. r. (Dziennik Ustaw z 26. kwietnia 1920, Nr. 35, poz. 200).

Województwo śląskie będzie nieodłączalną częścią składową Rzeczypospolitej Polskiej i będzie posiadało prawa samorządne, stosownie do przepisów niniejszego statutu organicznego.

Art. 2. Dotychczasowe prawa i rozporządzenia, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszego statutu w granicach Śląska, pozostają w mocy nadal, o ile nie zostaną zmienione zgodnie z przepisami tego statutu.

Art. 3. Wszyscy mieszkańcy województwa śląskiego, posiadający prawa obywatelstwa Rzeczypospolitej Polskiej, są równouprawnieni, a wszelkie prawa wyjątkowe zostają zniesione z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu.

II. Kompetencya ustawodawstwa i samorządu śląskiego.

Art. 4. Dla ustawodawstwa Sejmu śląskiego są zastrzeżone sprawy następujące:

1. ustawodawstwo o używaniu języka polskiego i niemieckiego w służbie zewnętrznej wszelkich cywilnych władz i urzędów na obszarze Śląska;

2. ustawodawstwo o ustroju śląskich władz administracyjnych i o samorządzie powiatowym i gminnym, tudzież podział administracyjny Śląska;

3. ustawodawstwo sanitarne w zakresie higieny publicznej i samorządowych urządzeń sanitarnych, z wyjątkiem przepisów o zwalczaniu chorób zaraźliwych i zaraz zwierzęcych;

4. ustawodawstwo o organizacji sił policyjnych i żandarmerji;

5. ustawodawstwo o policyi budowlanej, ogniowej, drogowej i o utrzymywaniu dróg lądowych;

6. ustawodawstwo w zakresie szkolnictwa ogólnokształcącego, oraz zawodowego wszelkich typów i stopni;

7. ustawodawstwo w sprawach wyznaniowych, z wykluczeniem spraw kościelnych, wchodzących w zakres polityki zagranicznej (Concordat);

8. ustawodawstwo o zaopatrywaniu ubogich i o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa;

9. ustawodawstwo we wszystkich sprawach, których przedmiotem jest ustawowa organizacja zawodowa rolnicza, organizacja kredytu rolniczego, komasacja gruntów, wytwórczość rolnicza i leśna oraz uprawianie i używanie przeznaczonych na nie obszarów, jako to: leśnictwo, polowanie, rybołówstwo, chów bydła, ochrona pól (policya polowa) i zarządzania celem tępienia szkodników rolnych i leśnych;

10. ustawodawstwo o melioracjach rolnych;

11. ustawodawstwo wodne łącznie z ustawodawstwem o budownictwie wodnym, z wyjątkiem ustawodawstwa o sztucznych drogach wodnych, tudzież regulacji rzek żeglownych i granicznych;

12. ustawodawstwo o zaopatrzeniu ludności śląskiej w energię elektryczną dla celów prywatnych i publicznych;

13. ustawodawstwo o kolejach drugo- i trzeciorzędnych (lokalnych), oraz o komunikacji elektrycznej i motorowej;

14. ustawy przeciwko lichwie, tudzież ustawodawstwo, zmierzające do ukrócenia spekulacji na każdym polu (spekulacja nieruchomości, skup towarów, kwestya mieszkaniowa i t. d.);

15. ustawodawstwo w sprawie zakładów użyteczności publicznej, względnie w sprawie robót publicznych, dokonanych na koszt skarbu śląskiego, tudzież w sprawie dotowanych ze skarbu śląskiego spółek akcyjnych lub kooperatyw.

16. ustalanie dorocznego budżetu śląskiego i zatwierdzanie zamknięć rachunkowych, zaciąganie pożyczek wojewódzkich, zbywanie, zamiana i obciążanie nieruchomości majątku wojewódzkiego i przyjęcie gwarancji finansowej przez skarb śląski.

Sprzedaż publiczna rent i innych obligacji wojewódzkich śląskich może być dokonywana poza granicami Śląska tylko za zezwoleniem ministerstwa skarbu;

17. nakładanie podatków i opłat publicznych śląskich stosownie do przepisów ustawy, przewidzianej w art. 5.

Art. 5. Zakres spraw Sejmu śląskiego w dziedzinie skarbowości, a zwłaszcza stosunek systemu podatkowego śląskiego do systemu po-

datkowego państwowego i wzajemny stosunek administracji skarbowej państwowej i śląskiej będą ustalone w równobrzmiących ustawach: państwowej i śląskiej. Projekt tych ustaw będzie ułożony przez Radę Ministrów w porozumieniu z Radą Wojewódzką.

Do tego czasu obowiązują na terenie Województwa śląskiego:

1. ustawy o podatkach i opłatach, które obowiązywały na Śląsku dnia 1. stycznia 1919. r.;

2. ustawy o podatkach i opłatach, wprowadzonych później przez rządy niemiecki, pruski lub czeski i komisje międzysojusznicze o tyle, o ile ich ważność będzie utrzymana ustawą Sejmu śląskiego;

3. ustawy o dodatkach do podatków bezpośrednich, uchwalone na potrzeby województwa przez Sejm śląski, które bez zgody ministra nie będą mogły przekraczać 100 proc.;

4. obowiązywać będą wreszcie i te podatki i opłaty, które zostały jednolicie uregulowane przez ustawy państwowe na całym terenie Rzeczypospolitej, a których moc rozciąga się także na terytorium Województwa śląskiego. W wypadku tym podatki te i opłaty wchodziły w miejsce analogicznych podatków i opłat, poprzednio obowiązujących.

Sejm śląski mocen będzie ujednolicić podatki, dotąd pobierane na ziemiach śląskich i utrzymać te systemy, które w czasie objęcia władzy przez Polskę na tych ziemiach obowiązywały, o ile nie będzie się to sprzeciwiało powyższemu punktowi 4.

Dochód z podatków i opłat, pobieranych ze Śląska, wpływać będzie do skarbu śląskiego, który też prowadzi administrację podatkową.

Z tych dochodów oddaje skarb śląski na potrzeby ogólnopństwowe część, odpowiadającą liczbie mieszkańców i sile podatkowej Śląska, a obliczoną w sposób podany w dodatku.

Kwotę należną ustala corocznie Rada Ministrów na podstawie wniosków Rady Wojewódzkiej i publikuje swą decyzję wraz ze szczegółowym uzasadnieniem.

Art. 6. We wszystkich sprawach, niezastrzeżonych dla Śląska, jest ustawodawstwo śląskie właściwem, o ile Województwo śląskie jest wyraźnie wyjętem z pod zakresu działania odnośnej ustawy państwowej.

Ustawodawstwo śląskie będzie jednak zawsze uprawnione do wydawania przepisów cywilnych i karnych w sprawach, zastrzeżonych dla ustawodawstwa śląskiego.

Art. 7. Ustawodawstwo o zabezpieczeniu socyalmem i zaopatrzeniu inwalidów wojennych, tudzież wdów i sierót wojennych jest rzeczą Sejmu śląskiego tak długo, dopóki ustawodawstwo państwowe nie zapewni klasie robotniczej, względnie inwalidom, wdowom i sierotom wojennym w całej Rzeczypospolitej Polskiej lepszego lub przynajmniej takiego samego zaopatrzenia, co ustawy na Śląsku obowiązujące.

Art. 8. Zgody Sejmu śląskiego będzie wymagało:

1. wszelkie ograniczanie ilościowe wytwórczości przedsiębiorstw śląskich w dziedzinie produkcji węgla, hutnictwa, wyrobów chemicznych, cementu i innych gałęzi produkcji, zatrudniających na Śląsku co najmniej tylu robotników, co odpowiednie przedsiębiorstwa w innych dzielnicach Polski razem wziętych;

2. wprowadzanie podatków od produkcji lub monopoli na węgiel, wyroby hutnicze, wyroby chemiczne, cement i inne gałęzie produkcji, zatrudniające na Śląsku co najmniej tylu robotników, co odpowiednie przedsiębiorstwa w innych dzielnicach Polski razem wziętych.

Podatek handlowy lub podatek konsumpcyjny nie będzie uważany za podatek od produkcji.

Art. 9. Wprowadzenie waluty polskiej jako jedynego prawnego środka płatniczego w Województwie śląskim nastąpi w drodze porozumienia się Ministerstwa skarbu z Radą Wojewódzką. W powyższy sposób zostanie ustalony sposób przejścia na walutę polską, przyczem będą obowiązywały przepisy art. 10.

Art. 10. Znaki pieniężne w walucie niemieckiej, znajdujące się w posiadaniu ludności Województwa śląskiego, nie będą poddane przymusowemu wykupowi na rzecz skarbu państwa, będą natomiast traktowane na równi z innymi walutami zagranicznymi i jako takie dopuszczane do transakcji bankowych i giełdowych.

Przepisy art. 2. ustawy z d. 20. listopada 1919 o walucie w obrębie b. dzielnicy pruskiej, według których wszystkie zobowiązania w markach niemieckich winny być uiszczone markami polskimi w równej nominalnej sumie, nie znajdują w Województwie śląskim zastosowania.

Art. 11. Połączenie administracji kolejowej na terenie Województwa śląskiego z administracją kolejową państwową będzie przeprowadzone stopniowo w porozumieniu rządu Rzeczypospolitej Polskiej z Radą Wojewódzką, względnie z Tymczasową Radą Wojewódzką.

Art. 12. Na własność skarbu śląskiego przechodzi położona w obrębie Województwa śląskiego własność b. prowincjonalnego związku komunalnego śląskiego, a względnie funduszy i zakładów, pozostających pod zwierzchnim zarządem Sejmu i Wydziału Prowincjonalnego we Wrocławiu, tudzież własności b. funduszu krajowego śląskiego i innych funduszy i zakładów, pozostających pod zwierzchnim zarządem Sejmu krajowego i Wydziału krajowego w Opawie.
(Dok. nast.)

KOMUNIKAT.

Ustawą z dnia 29. maja 1920, Dz. u. Nr. 49, poz. 299, wprowadzono zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn. Przepisy te obowiązują w całym państwie Rzeczypospolitej polskiej, zatem i na Śląsku Cieszyńskim (w części województwa śląskiego) od dnia 7. lipca 1920.

Na szczególną uwagę zasługuje art. 2., wprowadzający wolność od podatku majątku wartości do 5.000 marek i sprzętów domowych, odzieży, pościeli i bielizny, używanych przez spadkodawcę, względnie darodawcę, a przechodzących na małżonka lub krewnych w linii prostej, jeżeli wartość tych rzeczy nie przekracza 10.000 Mk. p.

Spadki i darowizny, podlegające opodatkowaniu wedle tej ustawy, nie podlegają należności wedle § 1. wzgl. 2. ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74 (art. 45).

Od wpisu prawa własności, dokonanego w księdze publicznej na podstawie tytułu prawnego, podlegającego wymiarowi należności spadkowej lub darowizn, pobiera się należność nie według działu z poz. 45. taryfy z 13. grudnia 1862. r., Dz. u. p. Nr. 89, lecz według działu B) teje pozycyi i taryfy, oraz części z § 6. ces. rozp. z 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 281.

Dyrekcja skarbu.

KOMUNIKAT.

Z dniem 11. września b. r. wchodzi w życie nowe postanowienia co do niektórych należności stemplowych w szczególności podań. Zwraca się uwagę, że każde podanie, wnoszone do władz i Urzędów państwowych w jakiegokolwiek sprawie, a wymagające załatwienia, mają być należycie ostemplowane. W przeciwnym razie zarządzi się ściąganie brakującego stempla przez Urząd wymiaru należności z ustawową grzywną bez specjalnego poprzedniego wezwania strony, wnoszącej odnośnie podanie do przedłożenia brakujących stempli.

Dyrekcja skarbu.

Część nieurzędowa.

Organizacja szkolnictwa ludowego na G. Śląsku.

Państwowy zarząd szkolnictwa prowadzi w najwyższej instancji minister oświaty. Podlegają mu wprost uniwersytety. Organami państwowymi administracji szkół wyższych, właściwie seminaryjów nauczycielskich, zakładów dla ociemniałych i głuchoniemych jest szkolne kolegium prowincjonalne (Provinzialschul-Kol-

legium) w poszczególnych prowincjach. Na czele nich stoi prezes naczelnny (Oberpräsident). Organami państwowymi dla administracji szkół elementarnych, wvdziałowych i prywatnych są oddziały dla spraw kościelnych i szkolnictwa przy rejencji. Oddział taki jest departamentem rejencji (Regierungsbzirk), na czele której stoi prezes rejencji (Regierungspräsident).

W powiatach, na czele których stoją landraci (starostowie) znajdują się państwowi inspektorowie szkolni.

Naczelnny prezes, prezes rejencji i landrat (starosta) ma u swego boku kolegia, złożone z laików, których zadaniem jest powzięcie uchwał w pewnych sprawach administracyjnych lub działających jako sady administracyjne. Kolegia te są: rada prowincjalna (Provinzialrat) w prowincyi (Kreisausschuß) w powiecie.

Państwo prowadzi nadzór nad wszystkimi publicznymi i prywatnymi zakładami naukowymi i wychowawczymi.

Państwo mianuje miejscowych i powiatowych inspektorów szkolnych. Szkolnemi władzami nadzorczymi są w ścisłym tego słowa znaczeniu rejencje. Urzędnikami, prowadzącymi dozór w szkołach, są inspektorowie.

Kto ponosi ciężary szkolne?

Tworzenie i utrzymanie publicznych szkół ludowych jest w zasadzie rzeczą gmin i samodzielnych obszarów dworskich (Gutsbezirk).

Gminy (obszary dworskie) tworzą albo własny związek szkolny (eigener Schulverband), albo złącza się je celem utrzymywania szkół ludowych w wspólny związek szkolny (gemeinsamer Schulverband albo Gesamtschulverband).

Gmina może należeć do kilku wspólnych związków szkolnych.

Każde miasto tworzy w zasadzie własny związek szkolny.

O tworzeniu, zmianie i rozwiązaniu wspólnych związków szkolnych decyduje w razie zgody czynników interesowanych szkolna władza nadzorcza (Schulaufsichtsbehörde). W przeciwnym razie potrzeba jeszcze zatwierdzenia ze strony wydziału powiatowego, względnie obwodowego.

Kwestye majątkowe, wyłaniające się przy tworzeniu, zmianie wspólnych związków szkolnych, rozstrzyga szkolna władza nadzorcza. Rekurs do wydziału obwodowego dopuszczalny.

Szkolna władza nadzorcza może w razie wyłaniającej się potrzeby przydzielać dzieci z jednego wspólnego związku szkolnego do drugiego. Zażalenia, wniesione przeciw temu, rozstrzyga naczelnny prezes.

Oplatę szkolną dla dzieci obcych ustanawia związek szkolny. Zatwierdzenie następuje przez szkolną władzę nadzorczą.

Rozłożenie ciężaru szkolnego.

Ciężary szkolne pokrywa się w gminach tak, jak ciężary gminne. Na obszarach dworskich ponosi ciężary szkolne właściciel tego obszaru. W wspólnych związkach szkolnych następuje podział kosztów utrzymania szkół na poszczególne związki komunalne, tworzące ten wspólny związek szkolny, w połowie według stosunku dzieci, uczęszczających do szkoły wspólnego związku szkolnego z poszczególnych gmin, w połowie zaś w stosunku do przewidzianych podatków odnośnej gminy.

O budżecie szkolnym.

W zasadzie należy ustanowić dla każdego związku szkolnego osobny budżet szkolny i osobną kasę szkolną.

Ustawa przewiduje obowiązek związków szkolnych do składania odpowiednio do ich wielkości pewnej kwoty rocznej, przeznaczonej do pokrycia kosztów budowy szkół ludowych, nie należących do bieżących małych reperatur.

Świadczenia ze strony państwa.

§ 17. ustawy z d. 28. lipca 1906 (zbiór ustaw str. 335) oznacza wysokość świadczeń państwowych na budowy szkół ludowych oraz postępowanie w razie sporów, wynikłych z tego tytułu.

W razie zupełnej niemożliwości pokrycia kosztów przez związek szkolny, udziela państwo zapomogi.

O majątku szkolnym i świadczeniach osób trzecich.

Majątek szkolny należy do związku szkolnego, będącego korporacją prawa publicznego.

Zobowiązania osób trzecich do świadczeń na cele szkolne pozostają w mocy prawnej, o ile wynikają ze specjalnych tytułów prawnych.

O stosunkach wyznaniowych w szkole.

Publiczne szkoły ludowe należy z reguły urządzić w ten sposób, by dzieciom ewangelickim udzielały naukę ewangelickie siły nauczycielskie, zaś dzieciom katolickim katolickie siły nauczycielskie.

Z powodu wyznania nie wolno odmówić dziecku przyjęcia do publicznej szkoły ludowej w swem miejscu zamieszkania.

§ 35. i następne §§ ustawy wyżej wymienionej zawierają przepisy o tem, jakiego wyznania powinni być nauczyciele w szkołach ludowych, oraz regulują naukę dla dzieci żydowskich.

Dr. Włodzimierz Dąbrowski.

Prosimy o wyrównanie zaległej prenumeraty.

Kronika.

Czeszy urzędnicy w służbie polskiej. Dopiero po rozstrzygnięciu w sprawie Śląska Cieszyńskiego okazało się, jak doskonale Czesi mieli urządzoną sieć swych mężów zaufania. Siedzibą ich były wyłącznie miasta śląskie. W każdym urzędzie mieli po kilkunastu, a w niektórych nawet po kilkudziesięciu urzędników, którzy przysięgali, względnie ślubowali wierność państwu polskiemu, pracowali jednak wyłącznie na rzecz państwa czeskiego. Po zapadnięciu decyzji co do granic »wiernie« wrócili do Czech, nie robiąc sobie najmniejszych skrępowań z przysięgi czy ślubowań na rzecz Polski, wysokich awansów, uzyskanych u nas i pobranych grubych pensji i dyet. Dla ilustracji cyfry: W służbie politycznej przeszło na etat czeski 18 urzędników (15 z Cieszyna, 3 z Frysztatu), — ze sądu okręgowego i powiatowego w Cieszynie 10 sędziów, zast. prokuratora (dr. Cichy) i 26 urzędników kancelaryjnych; z Bielska 4 sędziów i 2 urzędników kancelaryjnych. Oryginalny wypadek z Bielska, gdzie sędzia dr. Sbrieser, żyd z Galicyi, przeszedł do służby czeskiej. Z Dyrekcji okręgu skarbowego 1 urzędnik, z Inspektoratu okręgowego w Bielsku 3 urzędników, we Frysztacie 7 urzędników, — z urzędów podatkowych w Cieszynie 3, Bielsku 2, Frysztacie 4, Jabłonkowie 4, Skoczowie 3, Strumieniu 1, — z technicznej kontroli skarbowej 1, — z ewidencji katastru 4, — z urzędu cłowego 1, — z urzędu straży skarbowej 5, funkcyonaryuszy straży skarbowej 6. Z poczty w Cieszynie odeszło do Czech 21 urzędników (czek) i 17 woźnych, z Bielska 15 urzędników (czek) i 2 woźnych, z dworca w Bielsku 2 urzędników. Z kolei w Cieszynie 13 urzędników i 6 podurzędników, w Bielsku 2 urzędników i 3 podurzędn., w Dziedzicach 3 urzędników i 5 podurzędn., w Piotrowicach 3 urzędników i 7 podurzędn., w Chybiu 1 urzędnik. Cyfry powyższe nie wymagają komentarzy!

Ustawa wojewódzka. W numerze dzisiejszym rozpoczynamy druk ustawy województwa śląskiego, której projekt podaliśmy już przed 6 tygodniami. Ustawa ta, uchwalona przez Sejm 15. lipca 1920, różni się w kilkunastu miejscach od projektu.

Kursa dla inwalidów. Staraniem Generalnej Ekspozytury Sekcji Opieki Min. Spraw Wojskowych w Krakowie otwarty zostanie 15. października b. r. 10-miesięczny kurs straży leśnej w Mokrzyskach, zaś dnia 1. października 10-miesięczny kurs rolniczo-ogrodniczy w Mydlnikach.

Program kursu straży leśnej w Mokrzyskach obejmuje wiadomości teoretyczne i prak-

tyczne, potrzebne do wykonania czynności na stanowiskach strażników leśnych. Do przyjęcia na kursa wymagane jest ukończenie szkoły ludowej, nadto zdrowe ręce i nogi (po zranieniach jednak nie amputowane).

Program kursu rolniczo-ogrodniczego obejmuje wiadomości teoretyczne i praktyczne, potrzebne do wykonywania zajęć na stanowiskach pomocników gospodarskich. Na kurs przyjęci być mogą inwalidzi, umiejący czytać i pisać, posiadający zdrowe nogi i przynajmniej jedną zdrową rękę.

Na powyższe kursa przyjmować się będą superarbitrowanych inwalidów z najmniej 15 proc. zawodową niezdolnością, którzy nie korzystali z pobytu w szkołach inwalidów, oraz wykażą się dowodem stawiennictwa do przeglądu wojskowego, przynależnej P. K. U. Zgłoszenia ustne lub pisemne przyjmuje Urząd opieki nad inwalidami wojennymi w Cieszynie do dnia 25. września 1920.

Ogłoszenia urzędowe.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T 223-20 (2). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

ANTONIEGO JAWORSKIEGO,

urodzonego dnia 20. stycznia 1884, chałupnika w Małych Górkach.

Wymieniony walczył w 1914 r. na froncie rosyjskim, gdzie w końcu 1914. r. dostał się do niewoli rosyjskiej, gdzie się w jeziorze we wsi Moreskoja utopił.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryanny Jaworskiej postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 5. grudnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie oddz. IV.,
dnia 30. sierpnia 1920.

T. 242-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA HOLEKSY,

urodzonego w Ustroniu dnia 1. stycznia 1876, pomocnika stolarskiego.

Wymieniony walczył w szeregach byłego pułku obrony krajowej nr. 15. na froncie rosyjskim, gdzie się dnia 17. czerwca 1916 dostał do niewoli rosyjskiej. Według zeznania jednego ze swych towarzyszy broni zmarł on w zimie 1917.

Gdy wobec tego można przyjąć, że zaistniały warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Zuzanny Holeksa postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. sekretarzowi Jerzemu Stwiertni w Cieszynie wiadomości o wymienionym.

Józefa Holeksę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 10. marca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 2. września 1920.

T. 241-20 (1). — Einleitung des Verfahrens zum Beweise des Todes des

KARL JOHANN MICHALIK,

geboren am 18. Jänner 1899 in Teschen, Sohn der Eheleute Adam und Ewa Michalik.

Er kämpft im Stände des Sturmhaons des gew. 31. Landes Infanterie Regiments an der französischen Front, wo er laut schriftlicher Mitteilung eines seiner Kriegskammeraden am 1. November 1918 den Heldentod fand.

Da es hienach wahrscheinlich ist dass Karl Johann Michalik den Tod gefunden hat, wird auf Ansuchen des Adam Michalik das Verfahren zum Beweise des Todes des Vermissten eingeleitet. Es wird demnach die allgemeine Aufforderung erlassen, bis zum 6. Dezember 1920 dem Gerichte über den Vermissten Nachricht zu geben.

Nach Ablauf dieser Frist und nach Aufnahme der Beweise wird über den Beweis des Todes entschieden werden.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV.,
am 2. September 1920.

T. 243-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA BRUDNEGO,

urodzonego w Kostkowicach dnia 28. września 1868, woźnicy w Cieszynie.

Wymieniony walczył w szeregach byłego pułku piechoty nr. 100 na froncie rosyjskim, a następnie na włoskim, gdzie się dostał do niewoli włoskiej, tam rozchorował się i od 30-go września 1918 niema wiadomości o nim.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr 128, zarządza się na wniosek Joanny Brudnej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi p. sekretarzowi Jerzemu Stwiertniowi w Cieszynie wiadomości o wymienionym.

Franciszka Brudnego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 10. marca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 2. września 1920.

Firmy.

Firm. 905. Rg. A. II. 277-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abt. A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Simon Goldstein, Handel mit Textilwaren.

Betriebsgegenstand: Handel mit Textilwaren.

Inhaber: Simon Goldstein, Kaufmann in Bielitz.

Firmazeichnung: der Inhaber wird die Firma in der Weise zeichnen, dass er unter den vorgedruckten, oder vorgeschriebenen Firmawortlaut seine Unterschrift setzen.

Datum der Eintragung: 1. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 1. September 1920.

Firm. 904. Rg. A. II. 278-1. — Eintragung einer Gesellschaftsfirmas. Eingetragen wurde in das Register für Gesellschaftsfirmen:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firma wortlaut: Brüder Eichner.

Betriebsgegenstand: Handel, besonders der Import und Export von Holz.

Gesellschaftsform: Offene Handelsgesellschaft seit 15. August 1920.

Gesellschafter: Nathan Eichner und Max Eichner, beide Holzhändler in Bielitz, Elisabethstrasse Nr. 16.

Vertretungsbefugt und Firmazeichnung: jeder Gesellschafter ist für sich berechtigt die

Gesellschaft zu vertreten und die Firma zu zeichnen.

Datum der Eintragung: 30. August 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 30. August 1920.

Amortyzacje.

T. 236-20. — Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Schmerla Axlera, kupca w Busku, zarządza się postępowanie celem umorzenia niżej wymienionych papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zginać. Wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia płatności wierzytelności przedłożył temuż sądowi. Także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałyby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka kasy oszczędności miasta Bielska Nr. 13.614, opiewająca na kapitał wkładowy w dniu 30. czerwca 1919 we wysokości 1767 K 27 hal. na imię Schmerla Axlera.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 27. sierpnia 1920.

Rozmaite.

KONKURSEDIKT.

S. 1-20. — Konkurseröffnung über das Vermögen der Verlassenschaftsmasse nach dem am 14. April 1920 verstorbenen Eduard Knirling sen. in Teschen.

Konkurskommissär: Oberlandesgerichtsrat Dr. Grodyński des Kreisgerichtes in Teschen.

Massenverwalter: Dr. Martin Kremer, Advokat in Teschen.

Erste Gläubigerversammlung bei dem genannten Gerichte, Zimmer Nr. 124, am 17. September 1920 vormittags 10 Uhr.

Anmeldungsfrist bis 10 Oktober 1920.

Prüfungstagsatzung bei obigem Gerichte am 25. Oktober 1920, vormittags 10 Uhr.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV.,
am 7. September 1920.

OGŁOSZENIE.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że rocznikami poborowymi w Małopolsce i innych dzielnicach Polski są mężczyźni, urodzeni w latach 1902—1890.

Wzywa się przeto osoby interesowane, które przynależą do rzeczonych dzielnic Polski i tam stale zamieszkują, a które tymczasowo zatrzymują się na terytorium Śląska Cieszyńskiego i które dotychczas obowiązku stawiennictwa nie uczyniły zadość, aby natychmiast zgłosiły się do poboru w wyznaczonych na to miejscach pod zagrożeniem surowych skutków zaniedbania tego obowiązku.

Mężczyźni natomiast, urodzeni w latach 1889—1885, winni bezzwłocznie zgłosić się do spisu poborowych.

Komisarz rządowy: Żurawski, m. p.

WYKAZ

wszystkich zgłoszonych chorób zakaźnych od 29. sierpnia do 4. września 1920.

Czerwinka: Cieszyn 1, Ustroń 1, Czechowice 11, Bystra 4, Mikuszowice 2.
Ospa: Kamienica 3.

WYKAZ

zaraźliwych chorób u zwierząt domowych za czas od 30. sierpnia do 8. września.

1. Świerzbukoni (Pferderäude): Istebna 1.

2. Pryszczyca u krów (Maul- und Klauenseuche): Hażlach 1, Górne Kaczyce 2.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja: Cieszyn, ul. Ciężarowa 30, I. p.
Administracja: Cieszyn, Stary Targ 4, II. p.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-lamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 42.

Cieszyn, 25. września 1920.

Rok 2.

Część urzędowa.

USTAWA KONSTITUCYJNA

z dnia 15. lipca 1920

zawierająca statut organiczny Województwa śląskiego.

III. O Sejmie i ustawodawstwie śląskiem.

Art. 13. Pierwszy Sejm śląski będzie wybrany w głosowaniu powszechnym, bezpośrednim, równym, tajnym i stosunkowym. Na każdym 25.000 mieszkańców będzie przypadał jeden poseł.

Podział na okręgi wyborcze ustali Rada Ministrów na wniosek Tymczasowej Rady Wojewódzkiej. Wybory do Sejmu śląskiego muszą się odbyć najdalej w ciągu 80 dni od chwili objęcia kraju przez władze polskie.

Wybory będą się odbywały według ordynacji wyborczej, obowiązującej przy wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, z tem zastrzeżeniem, że prawo wyborcze czynne przysługuje każdej osobie, posiadającej obywatelstwo polskie i zamieszkałej na Śląsku w dniu objęcia kraju przez władze polskie. Gdyby ze względu na odrębne stosunki Śląska niektóre przepisy tej ordynacji nie miały znaleźć zastosowania, zastąpi je Rada Ministrów na wniosek Tymczasowej Rady Wojewódzkiej innymi przepisami.

Art. 14. Sejm śląski uchwali ustawę o wewnętrznym ustroju Województwa śląskiego.

Ustawa ta określi szczegółowo skład śląskiego Sejmu wojewódzkiego, ordynację wyborczą i prawo wyborcze do tegoż Sejmu, sposób uchwalania i ogłaszania ustaw śląskich, ewentualnie zaprowadzenie referendum ludowego, prawo Sejmu do wykonywania kontroli nad działalnością Rady wojewódzkiej, zwłaszcza zaś prawo Sejmu do zwracania się z interpelacjami do wojewody i do Rady wojewódzkiej, prawo Sejmu do urzędzenia ankiet lub do delegowania specjalnych komisji w obrębie ustawodawstwa śląskiego i administracji śląskiej, czas trwania mandatu wybieralnych członków Rady wojewódzkiej, zakres działania i ustrój izby obrachunkowej śląskiej i inne ważniejsze kwestye ustroju Sejmu śląskiego, Rady wojewódzkiej i jej departamentów administracyjnych, śląskiego urzędu wojewódzkiego i innych urzędów śląskich.

Art. 15. Ustawa o wewnętrznym ustroju Województwa śląskiego będzie opublikowana w Dzienniku ustaw Rzeczypospolitej i w Dzienniku ustaw śląskich po podpisaniu jej przez Naczelnika Państwa. Naczelnik Państwa może odmówić swego podpisu, gdyby ustawa ta naruszała przepisy niniejszego statutu.

Decyzja Naczelnika Państwa winna nastąpić w ciągu 45 dni od dnia wręczenia Mu ustawy.

Zmiana ogłoszonej w ten sposób ustawy o wewnętrznym ustroju Województwa śląskiego może nastąpić tylko z zachowaniem warunków, w niniejszym artykule wyszczególnionych.

Art. 16. Sejm sprawdza ważność wyborów niezaprotestowanych. O ważności wyborów zaprotestowanych rozstrzyga sąd, wyznaczony przez ustawę śląską, względnie co do pierwszego Sejmu śląskiego — przez Sejm śląski.

Art. 17. Członkowie Sejmu śląskiego korzystają z takich samych praw nietykalności poselskiej, co posłowie do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 18. Posłowie otrzymują dyety w wysokości, określone uchwałą Sejmu. Oprócz tego przysługuje im prawo bezpłatnego przejazdu na kolejach, w obrębie Śląska położonych.

Art. 19. Nikt nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za zgodne z prawdą sprawozdanie z jawnego posiedzenia Sejmu.

Art. 20. Sejm wybiera ze swego grona marszałka i jego zastępców. Regulamin sejmowy określi prawa i obowiązki marszałka, liczbę wicemarszałków i sekretarzy, rodzaj i ilość komisji sejmowych, tudzież sposób i porządek obrad sejmowych.

Art. 21. Naczelnik Państwa zwołuje, odraża i zamyka Sejm śląski. Sejm winien być zwołany na pierwsze posiedzenie w trzeci wtorek po dniu wyborów i corocznie we wrześniu na sesję zwyczajną. Sesja ta nie może być odroczona, ani zamknięta przed uchwaleniem budżetu.

Naczelnik Państwa może zwołać Sejm śląski w każdym czasie na sesję nadzwyczajną, winien zaś to uczynić na żądanie Rady wojewódzkiej w ciągu dwóch tygodni.

Art. 22. Ustawa o wewnętrznym ustroju Województwa śląskiego określi okres wyborczy Sejmu śląskiego. Okres ten nie może trwać dłużej niż lat 5, licząc od dnia otwarcia Sejmu.

Naczelnik Państwa może rozwiązać Sejm śląski, w wypadku tym jednak winien równocześnie zarządzić nowe wybory, które się muszą odbyć w ciągu 75 dni od dnia rozwiązania.

Art. 23. Inicjatywa ustawodawcza w Sejmie śląskim przysługuje wojewodzie z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej, Radzie wojewódzkiej i posłom sejmowym stosownie do przepisów regulaminu sejmowego.

Wojewodzie, zastępcy wojewody, członkom Rady Wojewódzkiej oraz wydelegowanym przez wymienionych urzędnikom przysługuje prawo przemawiania w Sejmie poza kolejną zapisanych mowców. To samo prawo przysługuje ministrom Rzeczypospolitej.

Ustawy śląskie nie mogą naruszać niniejszego statutu, praw obywatelskich, zagwarantowanych w ustawie konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej, przepisów traktatów międzynarodowych, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, ani też przepisów innych ustaw państwowych, obowiązujących w dziedzinie, nie zastrzeżonej dla ustawodawstwa śląskiego.

IV. Władze administracyjne Województwa śląskiego.

Art. 24. Naczelnymi organami administracji Województwa śląskiego są: wojewoda i Rada wojewódzka.

Art. 25. Rada wojewódzka składa się z wojewody śląskiego, z tegoż zastępcy i 5 członków, wybranych w głosowaniu stosunkowym przez Sejm śląski. Przepisy o sposobie wyboru tych członków uchwali Sejm śląski.

Wojewodę i jego zastępcę mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Rady ministrów.

Naczelnik Państwa może na wniosek Rady Ministrów zwolnić z urzędu wojewodę i jego zastępcę z prawem do emerytury.

Art. 26. O ile ustawy państwowe lub śląskie stosownie do swych kompetencji nic innego nie przepiszą, łączy wojewoda w sobie zakres praw naczelnego prezesa Regencji, a względnie prezydenta kraju.

Wojewoda mianuje, odwołuje i przenosi wszystkich niższych i średnich urzędników, podlegających mu władz państwowych na Śląsku oraz przedstawia Naczelnikowi Państwa przez prezydenta ministrów, a względnie odpowiednim ministrom, nominację lub odwołanie wyższych urzędników tych władz.

Art. 27. Rada wojewódzka korzysta z praw, ustawą niniejszą i późniejszymi ustawami państwowymi lub śląskimi jej nadanych, tudzież z praw, nadanych ustawami pruskimi Radzie prowincjonalnej, względnie Wydziałowi prowincjonalnemu, a względnie z praw, nadanych statutem krajowym lub innymi ustawami austriackimi Wydziałowi krajowemu.

Art. 28. O ile ustawy śląskie nic innego nie przepiszą, zastępuje Rada wojewódzka w całym zakresie ustawodawstwa śląskiego organ, przewidziany dotychczas przez prawodawstwo dla zatwierdzenia rozporządzeń naczelnego prezesa lub prezesa regencji.

Art. 29. Aż do wydania ustaw przez Sejm śląski wyda Rada wojewódzka za zgodą wojewody przejściowe przepisy o używaniu języka polskiego we władzach i urzędach, szkołach i t. d.

Art. 30. Rada wojewódzka pełni aż do innego uregulowania sprawy ustawą lub w drodze, przewidzianej w art. 39, funkcje wydziału Regencji; o ileby była sądem administracyjnym, wystarcza obecność 4-ech członków Rady i sędziego, zamianowanego przez Naczelnika Państwa. W wypadku tym wojewoda i jego zastępcę nie biorą udziału w Radzie.

Art. 31. Radę wojewódzką zwołuje wojewoda, musi ją zaś zwołać na żądanie trzech członków Rady. Rada rozstrzyga większością głosów w obecności co najmniej trzech członków, nie licząc atoli wojewody, względnie tegoż zastępcy.

Art. 32. Wojewodzie przysługuje prawo do zawieszania uchwał Rady, sprzeciwiających się ustawom lub przekraczających zakres działania Rady. W wypadkach takich oddaje wojewoda sprawę do rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w Warszawie.

Art. 33. Przeznaczonych dla spraw administracji państwowej wyższych urzędników urzędu wojewódzkiego od VIII. klasy począwszy mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Rady Ministrów po wysłuchaniu wojewody.

Urzędników tych przenosi Naczelnik Państwa na wniosek wojewody, może ich zaś w ciągu pierwszych dwóch lat od objęcia kraju przez Polskę na wniosek Rady wojewódzkiej usunąć z urzędu z prawem do emerytury.

Art. 34. Urzędnicy śląscy, nauczyciele i urzędnicy komunalni składają przysięgę służbową według rot i w sposób, przepisany dla urzędników Rzeczypospolitej.

Członkowie Rady wojewódzkiej przysięgają, że będą pełnili obowiązki sumiennie, zgodnie z prawem i w zamiarze służenia Rzeczypospolitej Polskiej.

V. Sądy.

Art. 35. Wszystkie sądy wydają wyroki w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 36. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Radą Wojewódzką utworzy sąd apelacyjny dla Województwa śląskiego, wyznaczy jego siedzibę i wprowadzi w drodze rozporządzenia zmiany niemieckiej ustawy o ustroju sądownictwa i austriackiej ustawy o organizacji sądów, oraz ustaw wprowadzających do tychże ustaw, potrzebne celem zupełnego odłączenia

sądów od Niemiec i przystosowania ich ustroju do ustroju, obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej.

O ile ustawa państwowa nic innego nie przepisze, przysługują:

1. Sądowi apelacyjnemu, oznaczonemu w ust. 1, kompetencya sądu apelacyjnego we Wrocławiu i sądu kameralnego w Berlinie w stosunku do ziem z Śląska Pruskiego oraz sądu apelacyjnego w Krakowie i w Bernie w stosunku do ziem z Śląska Cieszyńskiego.

2. Sądowi Najwyższemu w Warszawie atrybucye sądu Rzeczy Niemieckiej w Lipsku, jako instancyi rewizyjnej i zażaleniowej, z wyjątkiem spraw o przestępstwa, których akt oskarżenia nie kwalifikuje jako zbrodnie. W sprawach tych będzie sąd apelacyjny, oznaczony w ustępie I, właściwą instancją do rozstrzygania zażaleń oraz rewizyi, wniesionych przeciwko uchwałom sądów okręgowych, względnie wyrokom, wydanym przez nie jako sądów pierwszej instancyi.

3. Sądowi Najwyższemu w Warszawie atrybucye Sądu Najwyższego w Wiedniu w stosunku do ziem z Śląska Cieszyńskiego.

Art. 37. Nadzór nad wszystkimi sądami zwyczajnymi przysługuje Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 38. Mianowanie urzędników wymiaru sprawiedliwości dokonuje się na zasadach, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, a to w pierwszych 5 latach po wysłuchaniu wojewody.

Art. 39. Ustawa śląska ustanowi w miejsce sądów niemieckich i pruskich, a względnie austriackich, które nie są sądami zwyczajnymi, sądy administracyjne z właściwością aż do ujednolinitania danego prawodawstwa dla całej Polski.

Celem bezzwłocznego utworzenia śląskiego trybunału administracyjnego wyda Tymczasowa Rada wojewódzka stosowne przepisy przejściowe.

VI. Przepisy końcowe.

Art. 40. Od chwili przyznania Polsce Śląska Cieszyńskiego aż do objęcia kraju przez Polskę na Górnym Śląsku rządzić będzie na Śląsku Cieszyńskim Komisya Tymczasowa, złożona z komisarza rządowego, z jego zastępcy i z 5 członków, mianowanych przez Radę Ministrów. Komisarza i jego zastępcę mianuje Naczelnik Państwa na wniosek Rady ministrów.

Od chwili przejęcia władzy na Górnym Śląsku przez Rzeczpospolitą obejmą zarząd administracyjny Województwa śląskiego zamianowani na wniosek Rady Ministrów przez Naczelnika Państwa wojewoda i jego zastępcę i Tymczasowa Rada wojewódzka, złożona z 20 członków, mianowanych przez Radę ministrów. Z tych 20 członków pochodzić będzie 3/4 z Górnego Śląska, a 1/4 ze Śląska Cieszyńskiego. Mianowanie nastąpi na wniosek wojewody z uwzględnieniem miejscowych potrzeb administracyjnych, gospodarczych i narodowościowych, tak polskich jak i niemieckich.

Czynność Tymczasowej Rady wojewódzkiej ustaje z chwilą ukonstytuowania się Rady wojewódzkiej, co nastąpić winno najpóźniej w 2 tygodnie po zebraniu się Sejmu Śląskiego.

Art. 41. W ciągu pierwszych 10 lat od chwili objęcia Śląska przez Polskę nominacya wszystkich urzędników, których nie mianują lub nie wybierają władze lub instytucje śląskie, nie może nastąpić bez wysłuchania wojewody.

Art. 42. Niniejsza ustawa konstytucyjna uchyla wszelkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z jej postanowieniami.

Art. 43. Wykonanie niniejszej ustawy należy do Prezydenta Ministrów.

Art. 44. Ustawa, zmieniająca niniejszą ustawę konstytucyjną, a ograniczająca prawa ustawodawstwa lub samorządu śląskiego (artykuły 1, 4 do 12, 13 do 33, 36 do 42 i 44), wymagać będzie zgody Sejmu śląskiego.

Art. 45. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem objęcia Województwa śląskiego przez Rzeczpospolitą Polską.

Dodatek do art. 5. Należy obliczyć corocznie:

1. ludność cywilną Województwa śląskiego, = a;

2. ludność cywilną Rzeczypospolitej Polskiej wraz z Województwem śląskiem, = b;

3. dochód ogólny skarbu śląskiego z podatków i opłat pobieranych ze Śląska, atoli bez dochodu z dodatków do podatków (punkt 3. art 5), = c;

4. dochód ogólny skarbu Rzeczypospolitej i skarbu śląskiego z podatków i opłat wszelkiego rodzaju (bez dodatków do podatków), = d;

5. skarb śląski zatrzymuje na własne potrzeby część, równającą się:

$$\frac{c}{2} + \frac{d}{2} \cdot \frac{a}{b}$$

6. skarb śląski oddaje na potrzeby ogólnopństwowe część, równającą się:

$$\frac{c}{2} - \frac{d}{2} \cdot \frac{a}{b}$$

Marszałek:

(—) Trąpczyński.

Prezydent ministrów:

(—) Witos.

(Dz. U.R. P. Nr. 73 z 11. VIII. 1920, poz. 497).

PRZEPISY WYKONAWCZE

do ustawy z dnia 15. lipca 1920 o wykonaniu reformy rolnej (Dz. Ust. Nr. 70 z 1920 r., p. 462).

§ 1.

Urzędy Ziemskie pod naczelnem kierownictwem Głównego Urzędu Ziemskiego powołane ustawą o ich organizacyi do przeprowadzenia reformy rolnej, spełniają przekazane im zadania przy współdziałaniu Gminnych i Powiatowych Komisji Ziemskich.

§ 2.

Gminne Komisje Ziemskie (art. 27. ust. o organizacyi Urz. Ziemsk.) współdziałają w ten sposób, iż będą brać udział w pracach, należących do zakresu działania Komisarzy ziemskich, na ich żądanie na terenie danej gminy przez udzielanie im informacji we wszystkich sprawach, dotyczących się reformy rolnej, a zwłaszcza opiniować, zgodnie z ustawą z dnia 15. lipca 1920. r., o zgłoszonych kandydatach na nowotworzone osady, oraz występować z wnioskami co do rozmiaru nowotworzonych gospodarstw.

§ 3.

Współdziałanie Powiatowych Komisji Ziemskich (art. 24. ust. o organizacyi Urz. Ziemsk.) polega na tem, iż opinie i wnioski Gminnych Komisji Ziemskich przedkłada komisarz ziemski, jako przewodniczący, Powiatowej Komisji Ziemskiej do oceny, względnie aprobaty.

W szczególności Powiatowe Komisje Ziemskie mają:

- występować z opiniami i wnioskami o przekazywaniu dóbr, znajdujących się w posiadaniu państwa, tudzież o wykup prywatnych majątków ziemskich, niezbędnych do parcelacyi;
- kwalifikować na nowotworzone osady kandydatów, którym przysługuje bezwzględnie prawo pierwszeństwa (art. 29. i 31. ust.); tudzież z uwzględnieniem osadników zamiejscowych z kategorii osób, zgłoszonych przez Okręgowy Urząd Ziemski. Listy takich osób będą Okręgowe Urzędy Ziemskie przysyłały peryodycznie komisarzom ziemskim w celu ich użytkowania przez Powiatowe Komisje Ziemskie;
- udzielać opinii o planie parcelacyjnym i w innych kwestiach, przewidzianych w ustawie o wykonaniu reformy rolnej, tudzież na żądanie komisarzy ziemskich i innych urzędów ziemskich.

Powiatowym Komisjom Ziemskim przysługuje prawo występowania z wnioskami, niezależnie od wniosków Gminnych Komisji Ziemskich.

§ 4.

Do chwili utworzenia Powiatowych Komisji Ziemskich atrybucye tychże, określone w § 3., spełniają powiatowi komisarze ziemscy w

myśl przepisów, normujących ich czynności urzędowe.

§ 5.

Zebrane drogą wyżej wskazaną materiały przygotowawcze w poszczególnych sprawach, uzupełnione szczegółowym opisem danego majątku ziemskiego i umotywowanymi wnioskami tak co do głównego przedmiotu, jak i co do likwidacyi obciążeń hipotecznych i dzierżawnych, oraz co do niewywłaszczonego obszaru folwarcznego na rzecz właściciela, w myśl art. 2. ust., przesyłają komisarze ziemscy niezwłocznie właściwemu Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu dla przedsięwzięcia dalszych czynności, skierowanych do ewentualnego powiększenia zapasu ziemi na parcelację.

§ 6.

W celu peryodycznego przekazywania corocznie dóbr, znajdujących się w posiadaniu państwa na parcelację w myśl art. 4. ust. 1. ustawy z dnia 15. lipca 1920 o reformie rolnej, ministerstwo rolnictwa i dóbr państwowych na wniosek Głównego Urzędu Ziemskiego, zakomunikowany mu najpóźniej w miesiącu sierpniu każdego roku, ustala w porozumieniu z Głównym Urzędem Ziemskim wykaz majątków, przeznaczonych na parcelację i po ewentualnem dokonaniu wyłączeń do swej dyspozycyi przekazuje dane majątki Głównemu Urzędowi Ziemskiemu najpóźniej do dnia 1. lutego roku następnego wraz z odnośnymi aktami do dalszego zarządzenia.

§ 7.

Majątki państwowe, przekazane do parcelacyi, winny być uregulowane pod względem hipotecznego prawa własności oraz zwolnione od takich obciążeń, któreby umożliwiały parcelację.

§ 8.

Jeżeli przekazany majątek państwowy znajduje się w dzierżawie, winna być dzierżawa co najmniej na rok naprzód wypowiedziana analogicznie do art. 17. ustawy, o ile kontrakt nie umożliwia wcześniejszego rozwiązania i kończyć się winna najpóźniej z dniem 1. kwietnia roku następnego z zastrzeżeniem, iż w tym ostatnim okresie dzierżawy mogą być prowadzone prace parcelacyjne bez przeszkody ze strony dzierżawcy, którego prawa ograniczają się po zbiorach tylko do korzystania z pomieszczeń w majątku dla niego i jego dobytku.

§ 9.

Po przekazaniu danego majątku państwowego do parcelacyi właściwy Okręgowy Urząd Ziemski powoła specjalną Komisję szacunkową, przewidzianą w art. 5. ustawy, w celu oznaczenia wartości majątku.

W skład Komisji wchodzi dwaj przedstawiciele Głównego Urzędu Ziemskiego, z których jeden będzie miejscowy komisarz ziemski, dwaj przedstawiciele ministerstwa rolnictwa i dóbr państwowych, wyznaczeni przez Okręgowy Zarząd Dóbr państwowych, z których jeden będzie miejscowy inspektor majątków państwowych, wreszcie delegat ministerstwa skarbu, jako przewodniczący Komisji, wyznaczony przez ministra skarbu lub z jego upoważnienia przez dyrektora (przez naczelnika) Okręgowej Izby skarbowej na zgłoszone przez Okręgowy Urząd ziemski żądanie.

§ 10.

Komisya szacunkowa przy oznaczeniu wartości majątku winna się stosować do wskazówek, podanych w § 19. niniejszych przepisów co do oszacowania dóbr prywatnych.

§ 11.

Co do prywatnych majątków ziemskich, nadających się do parcelacyi — po otrzymaniu akt od komisarzy ziemskich — Okręgowy Urząd Ziemski przesyła sprawę do Głównego Urzędu Ziemskiego w celu zawiadomienia ministerstwa rolnictwa i dóbr państwowych w myśl art. 4., ust. 2. ustawy o zamierzonym wykupie danego majątku na parcelację. Jeżeli po zawiadomieniu Głównego Urzędu Ziemskiego o zamierzonym wykupie ministerstwo rolnictwa i dóbr państwowych w określonym miesięcznym terminie nie zadecyduje o wyłączeniu danego

majątku na inne cele państwowe, wówczas Główny Urząd Ziemski przekaże sprawę właściwemu Okręgowemu Urzędowi Ziemskiemu do dalszego działania w kierunku dobrowolnego lub przymusowego wykupu.

§ 12.

Gdy na wniosek Okręgowego Urzędu Ziemskiego zapadnie uchwała Okręgowej Komisji Ziemskiej, aprobująca przymusowy wykup danego majątku art. 6. ustawy) Okręgowy Urząd Ziemski zawiadomi bezwzględnie o tej decyzji właściciela majątku lub jego zastępcę prawnego pismem przez wyznaczonego do tego swego funkcjonariusza. Doręczenie zawiadomienia za potwierdzeniem odbioru skutecznie się w myśl przepisów procedury cywilnej o doręczaniu pozwów sądowych.

§ 13.

Zastrzeżony dla właściciela w art. 7. ustawy 30-dniowy termin do dobrowolnej sprzedaży majątku państwa liczy się od dnia doręczenia zawiadomienia w myśl § 12.

§ 14.

Jeżeli układ dobrowolny o sprzedaż dojdzie do skutku, właściciel lub jego zastępcę prawni winien w ciągu zakreślonego 30-dniowego terminu zeznać deklarację na piśmie (projekt dobrowolnej umowy).

Deklaracja ta jest prawnie wiążąca i nie może być jednostronnie przez zeznającego cofnięta.

§ 15.

Do podpisania formalnego kontraktu kupna-sprzedaży imieniem państwa w razie dobrowolnego układu z właścicielem jest upoważniony Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego lub też inny urzędnik uprawniony do tego przez Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

§ 16.

Na podstawie kontraktu kupna sprzedaży, zaopatrzonego klauzulą, zatwierdzającą Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, Okręgowy Urząd Ziemski poda bezwzględnie wniosek o wpis hipoteczny prawa własności na rzecz Państwa do właściwej hipoteki.

§ 17.

Gdy z jakiegokolwiek powodu dobrowolny układ z właścicielem majątku do skutku nie dojdzie, należy wdrożyć bezzwłocznie postępowanie w kierunku przymusowego wykupu w myśl art. 9. i 10. ustawy.

§ 18.

Przepis art. 11. ustawy co do wydzielenia na rzecz właściciela maksymalnego obszaru przeznaczonego na pozostawienie mu jednego zabudowanego folwarku, dotyczy jedynie wypadków wykupu prywatnego majątku ziemskiego w myśl art. 1., poz. 8, i art. 2. cyt. ustawy.

Rękojnia, jaką właściciel, żądający wcześniejszego uchwalenia dlań obszaru gospodarczego, wyłączonego od wykupu dostarczyć winien, może być daną w formie kaucji pieniężnej lub hipotecznej w wysokości co najmniej 5 proc. wartości nadwyżki ziemi wykupem objętej, która to kaucja zabezpieczy on prawidłową i możliwie najwydatniejszą wytwórczość na tej nadwyżce ziemi aż do czasu objęcia gruntów, wykupionych przez Okręgowy Urząd Ziemski.

§ 19.

Komisja szacunkowa, powołana do oszacowania wykupywanej prywatnej własności ziemskiej, winna wziąć za podstawę swego orzeczenia, oprócz innych danych do oceny służących, także przeciętną cenę targową danego majątku, wypośredkowaną z transakcji, dokonanych w ostatnich 6 miesiącach w okolicy i opartych na faktach rejentalnych w hipotece ujawnionych.

§ 20.

Przy oszacowaniu budynków może właściciel ze swej strony podać cyfry co do ich wartości, winien to jednak twierdzenie swe wiarygodnie udowodnić.

(Dok. nast.)

Część nieurzędowa.

Organizacja szkolnictwa ludowego na G. Śląsku.

Zarząd sprawami szkół ludowych i nominacja nauczycieli.

1. Miasta (Stadtgemeinden). Organom gminnym zastrzega się w myśl postanowień ustaw o ustroju gminnym ustalenie budżetu gminnego, uchwalenie potrzebnych kredytów dla szkoły, zarząd majątkiem szkolnym i zastęstwo praw majątkowych.

Zresztą tworzy się dla zarządu spraw, odnoszących się do szkół ludowych, przysługującego gminie t. zw. miastową deputację szkolną (Stadtschuldeputation), będącą organem przełożenia gminnego.

Deputacja szkolna wykonuje również przysługujący w myśl ustawy z 11. marca 1872 gminom i ich organom współudział w dozorcze szkolnym. W tym wypadku jest ona jednak organem szkolnej władzy nadzorczej i jest obowiązana dostosować się do jej wskazówek.

Deputacja szkolna składa się: 1. z członków 1—3 przełożenia gminnego; 2. z członków 1—3 rady miejskiej; 3. 1—3 fachowców szkolnych; 4. z proboszcza. Prócz tego może wziąć udział w posiedzeniach powiatowy inspektor szkolny. Burmistrz mianuje członków z przełożenia gminnego i wśród nich przewodniczącego.

Członkowie deputacji szkolnej, którzy wyszli z przełożenia gminnego i rady miejskiej, wybierają fachowców szkolnych.

Członków, wymienionych sub 2. i 3. zatwierdza szkolna władza nadzorcza. Członkowie są wybierani na sześć lat. Dla ochrony interesów poszczególnych szkół można tworzyć komisje szkolne, będące organem deputacji szkolnej.

2. Gminy wiejskie i obszary dworskie. Ustalenie budżetu szkolnego, uchwalenie potrzebnych kredytów dla szkół, udzielenie absolutorium i majątkowe zastęstwo prawne należy w gminach wiejskich, tworzących własny związek szkolny do ordynów, przewidzianych w ich ustroju według ordynacji gmin wiejskich, na obszarze dworskim zaś do przełożonego tego obszaru.

W gminach wiejskich, tworzących własny związek szkolny, należy powołać do życia dla zarządu spraw szkół ludowych przysługujące gminie zarząd szkolny (Schulvorstand). Do działalności tego zarządu nie należy jednakże ustalenie budżetu szkolnego, uchwalenie potrzebnych kredytów dla szkół, udzielenie absolutorium i zastęstwo prawne.

Zarząd szkolny składa się z przełożonego gminy, z nauczyciela wyznaczonego przez szkolną władzę nadzorczą, proboszcza, oraz 2—6 mieszkańców, wybieranych przez zastęstwo gminne. Członków tych zatwierdza szkolna władza nadzorcza. Przewodniczącego zarządu szkolnego ustanawia szkolna władza nadzorcza.

W gminach wiejskich ponad 10.000 mieszkańców można ustanowić deputację szkolną w sposób analogiczny, jak w miastach.

3. Wspólne związki szkolne. Dla wspólnych związków szkolnych powołuje się do życia zarząd szkolny (Schulvorstand) i przełożonego związku (Verbandsvorsteher), który jest władzą wykonawczą.

Do tych instytucji należy: ustalenie budżetu gminnego, uchwalenie potrzebnych kredytów dla szkół, zarząd majątkiem szkolnym i zastęstwo praw majątkowych na zewnątrz. Prócz tego należy do kompetencji tych instytucji wykonywanie przysługującego gminom i ich organom w myśl ustawy z 11. marca 1872 współudziału w dozorcze szkolnym. Instytucje te mają się starać o zewnętrzny porządek w szkolnictwie i o łączność szkoły z rodzicami.

Zarząd szkolny składa się z zastępców gmin i obszarów dworskich, należących do związku szkolnego. Każda gmina i każdy obszar dworski musi być zastąpiony przynajmniej przez jednego delegata. Wogóle musi być przynajmniej trzech zastępców.

Stosunek, w jakim są zastąpione w zarządzie szkolnym gminy i obszary dworskie, zależy od wysokości opłat wpłaconych przez nie na cele związku szkolnego. W razie, gdyby nie doszło między interesantami do porozumienia, decyduje o tym wydział powiatowy, względnie jeśli interesowanym jest również miasto, wydział obwodowy na przeciąg 5 lat.

Gminy wiejskie zastępuje z reguły przełożony gminy, miasta — burmistrz, obszary dworskie ich właściciel lub jego zastępcę.

Przełożonego związku i jego zastępcę mianuje władza szkolna nadzorcza z liczby członków zarządu szkolnego. Istnieje jednakże możliwość zamianowania komisarycznie innej osoby. Miejscowy inspektor szkolny ma prawo brania udziału w posiedzeniach. Mandat członków trwa 6 lat.

Przełożony związku przygotowuje uchwały zarządu szkolnego, zwołuje go, przewodniczy obradom i wykonuje uchwały. Zastępuje on na zewnątrz związek szkolny.

Przełożony związku rozdziela w myśl ustaw i powziętych uchwał świadczenia na cele związku na poszczególne gminy i obszary dworskie oraz stara się o uiszczenie tych pieniędzy.

Sprawy sporne rozstrzyga w drodze rekursu wydział powiatowy, względnie wydział obwodowy. Dla poszczególnych szkół można tworzyć w obrębie wspólnych związków szkolnych specjalne komisje, mające charakter organu zarządu szkolnego.

Nominacja nauczycieli.

Rektorów, nauczycieli głównych, nauczycieli i nauczycielki w publicznych szkołach ludowych mianuje władza szkolna nadzorcza przy współudziale związków szkolnych z uzdatnionych do tego urzędu.

Nauczycieli i nauczycielki w publicznych szkołach ludowych wybiera urząd gminny z liczby osób, uzdatnionych w terminie, wyznaczonym przez szkolną władzę nadzorczą. W związkach szkolnych, obejmujących 25 lub mniej miejsc szkolnych, następuje wybór z pośród trzech kandydatów, desygnowanych przez władzę szkolną nadzorczą.

Prawo wyboru wykonuje:

1. w gminach, tworzących własny związek szkolny, przełożenie gminne po wysłuchaniu deputacji szkolnej lub zarządu szkolnego, ewentualnie odnośnej komisji szkolnej;

2. na obszarach dworskich właściciel obszaru po wysłuchaniu związku szkolnego;

3. w innych związkach szkolnych zarząd szkolny.

Wybranych zatwierdza szkolna władza nadzorcza. Wystawia ona im zarazem dekrety nominacyjne.

Prawo wyboru gaśnie w razie nieprzebrania wyznaczonych terminów.

Posady kierownicze (rektorowie, nauczyciele główni) obsadza szkolna władza nadzorcza.

Ogólne zasady organizacji szkolnictwa.

1. Koszta, powstające z utrzymania szkół, ponoszą przede wszystkim gminy (zasada komunalna).

2. Wpływ tych gmin przy nominacji i obsadzeniu posad nauczycielskich jest bardzo mały i w praktyce iluzoryczny.

3. Szkolnictwo jest zupełnie zależne od państwowych władz polityczno-administracyjnych, ponadto jednak jeszcze od gmin i obszarów dworskich.

Ustawa konstytucyjna z dnia 15. lipca 1920, zawierająca statut organiczny województwa śląskiego a szkolnictwo.

Art. 4. powyższej ustawy brzmi: Dla ustawodawstwa Sejmu śląskiego są zastrzeżone sprawy następujące: Ustawodawstwo w zakresie szkolnictwa ogólno-kształcącego, oraz zawodowego wszelkich typów i stopni.

Sejmowi śląskiemu jest również zastrzeżone ustawodawstwo o ustroju śląskich władz administracyjnych i o samorządzie powiatowym i gminnym, tudzież podział administracyjny Śląska. Sejm ureguje zatem również organizację władz szkolnych.

Ustawa konstytucyjna ustanawia następujące władze administracyjne województwa śląskiego:

Naczelnymi organami administracji Województwa śląskiego są Wojewoda i Rada Wojewódzka.

Rada Wojewódzka składa się z wojewody śląskiego, z tegoż zastępcy i z członków, wybranych w głosowaniu stosunkowym przez Sejm śląski.

Wojewoda łączy w sobie zakres praw naczelnego prezesa i prezesa rejencji, względnie prezydenta kraju.

Radzie Wojewódzkiej przysługują wszystkie prawa Rady prowincjonalnej, wydziału prowincjonalnego, wydziału obwodowego, względnie wydziału krajowego.

Uregulowanie zatem ustroju administracji, ustanowienie władz administracyjnych i szkolnych w powiatach, oraz sądów administracyjnych będzie rzeczą Sejmu śląskiego.

Zestawienie najważniejszych ustaw szkolnych

Następujące najważniejsze ustawy pruskie regulują sprawy szkolnictwa ludowego:

1. Ustawa o utrzymywaniu publicznych szkół ludowych z 28. lipca 1906 (zbiór ustaw str. 335) (Gesetz betr. die Unterhaltung der öffentlichen Volksschulen).

2. Ustawa, regulująca nadzór nad nauką i wychowaniem z dnia 11. marca 1872 (zbiór ust. str. 183) (Gesetz betr. die Beaufsichtigung des Unterrichts- und Erziehungswesen).

3. Ustawa o uposażeniu nauczycieli. Ustawa o dochodzie służbowym nauczycieli i nauczycielek w publicznych szkołach ludowych z dnia 26. maja 1909 (zbiór ustaw str. 93) (Lehrerbesoldungsgesetz; Gesetz über das Dienst Einkommen der Lehrer und Lehrerinnen an den öffentlichen Schulen).

4. Ustawa o dochodach służbowych nauczycieli i nauczycielek w publicznych szkołach ludowych z 7. maja 1920 (zbiór ustaw pruskich ex 1920 str. 264) (t. zw. Volksschullehrer-Dienst einkommengesetz).

5. Ustawa o emeryturach nauczycieli. — Ustawa, regulująca nauczycieli i nauczycielek w publicznych szkołach ludowych z dnia 6. lipca 1885, brzmienie z dnia 10. czerwca 1907 (zbiór ustaw str. 133) (Lehrerpensionsgesetz; Gesetz betr. die Pensionierung der Lehrer u. Lehrerinnen an den öffentlichen Schulen).

6. Ustawa, regulująca stosunek osób, pozostałych po nauczycielu (pieczę nad wdowami i sierotami po nauczycielach w publicznych szkołach ludowych z dnia 4. grudnia 1899, w brzmieniu z 10. czerwca 1907 (zbiór ustaw str. 137) (Lehrerreliktengesetz).

7. Ustawa o uregulowaniu emerytur nauczycielskich i osób, pozostałych po nich z dnia 7. maja 1920 (zbiór ustaw pruskich ex 1920, str. 269) (t. zw. Volksschullehrer-Altruhegehaltsgesetz).

8. Ogólne postanowienia o urzędzeniu i prowadzeniu publicznych szkół ludowych z 15. października 1872.

Bytom, 3. września 1920.

Dr. Włodz. Dąbrowski.

Kronika.

Nominacje. Prezes sądu okręgowego w Cieszyńsku zamianował reskryptem z dnia 10. września 1920 oficjalnie kancelaryjnego Fryderyka Knapka w Skoczowie starszym oficjałem kancelaryjnym w IX. klasie rangi ad personam z rangą od 1. lipca 1919 z pozostawieniem na dotychczasowym miejscu służbowym.

Komisarz rządowy zamianował starszymi zarządcami podatkowymi w VIII. klasie rangi Jerzego Heczkę, tyt. str. zarządcę podatkowego i Józefa Bocka, tyt. str. zarządcę podatkowego; asystentami podatkowymi w XI. klasie rangi praktykanta rachunkowego Artura Madera w Strumieniu, tudzież praktykantów podatkowych Józefa Franciszka (2 im.) Siostrzonka w Cieszyńsku, Wilhelma Harlosa w Skoczowie, Oskara Karola (2 im.) Danielczyka w Bielsku, Wilhelma Józefa (2 im.) Witka w Bielsku, Alojzego Cieñciałę w Cieszyńsku, Alfreda Józefa (2 im.) Körnera w

Cieszyńsku, Jana Korzeniowskiego w Bielsku, Franciszka Kufę w Bielsku, Lotaryusza Gołyszynego w Skoczowie, Alojzego Pasza w Skoczowie i Eugeniusza Humla w Cieszyńsku

Izba adwokacka w Cieszyńsku donosi, że adwokat p. JUDr. Kiszka Karol, dawniej w Jabłonkowie, od 1. sierpnia 1920 przełożył siedzibę swoją do miasta Skoczowa.

Ubezpieczenie pens. urzędników pryw. na Śląsku. Biuro krajowe ubezpiecz. pens. w Opawie zamieściło w dziennikach republiki czesko-słowackiej notatkę, w której między innymi wywodzi ubezpieczonych, mieszkających w części Śląska, znajdujących się poprzednio pod zarządem Polski, a obecnie przyznanej Czechosłowacy, którzy wówczas płacili premie do Biura urzędowego ubezpiecz. pens. w Bielsku, aby żądali od Biura urzędowego zwrotu tych premii wraz z odsetkami. Biuro urzędowe w Bielsku upoważnione jest do oświadczenia, że zapatrywanie Biura krajowego w Opawie pozbawione jest wszelkiej podstawy prawnej, gdyż uregulowanie, wzgl. likwidacja tej sprawy należy do rzeczy, które tylko wspólnie z zakładami pensyjnymi w Opawie i Bielsku, jako też i z głównym zakładem pensyjnym w Wiedniu mogą być załatwione, przyczem likwidacja i rozliczenie to mogą być przeprowadzone tylko w myśl postanowień paryskiego rozstrzygnięcia, jako też w myśl reskryptu Komisji Rządzącej w Cieszyńsku z dnia 16. września 1920, l. 271, na podstawie wzajemnych układów państw interesowanych. — Kierownik Biura urzędowego: Zahradnik.

Z Komisji delimitacyjnej dla Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy. W najbliższych dniach przyjeżdża do Cieszyńska międzynarodowa komisja dla wytyczenia granic między Polską a Czechosłowacją. Przewodniczącym komisji jest pułkownik francuski Uffler, Anglię zastępuje pułkownik Carey, Włochy pułkownik Pellicelli, Japonię major Tsuchiya. Jako komisarze państw interesowanych fungują ze strony polskiej prezes sądu okręgowego w Cieszyńsku dr. Bocheński, ze strony czeskiej szef sekcji Roubik i jego zastępca prof. dr. Dvorsky. Komisja urzędować będzie w gmachu sądu okręgowego. Ustalenie granicy ma się rozpocząć w najbliższych dniach i to najpierw na terenie między Czantorą a Kiczorą. Wszyscy interesowani, życzący sobie zmiany granic, tak osoby prywatne jak i gminy, mają swe życzenia co do wytyczenia granicy przedłożyć razem z uzasadnieniem komisarzowi rządu polskiego dr. Bocheńskiemu w Cieszyńsku, gmachu sądu okręgowego. Dzień obejścia każdej gminy będzie osobno podany do wiadomości publicznej w dziennikach.

Przejścia graniczne. W ślad tut. reskryptu z d. 7. sierpnia 1920 w sprawie przepustek granicznych, zawiadamiam, że mieszkańcy następujących tylko gmin wzdłuż całej granicy państwowej mogą korzystać z przepustek granicznych, a to: Marklowice Górne, Zebrzydowice, Pruchna, Kończyce Małe, Kończyce Wielkie, Kaczyce, Brzezówka, Dębowiec, Hażlach, Pogwizdów, Pastwiska, Zamarski, Kostkowice, Iskrzyżyn, Łączka, Gumna, Bobrek, Cieszyń, Krasna, Ogrodzona, Kisielów, Godziszów, Kozakowice Górne, Kozakowice Dolne, Hermanice, Goleiszów, Bażanowice, Mnisztwo, Błogocice, Puńców, Dziegielów, Cisownica, Ustroń, Górna Leszna, Wisła, Istebna, Koniaków i Jaworzynka. 1. Dla mieszkańców gmin: Marklowice Górne, Zebrzydowice, Pruchna, Kończyce Małe, Kończyce Wielkie, Kaczyce, Brzezówka, Dębowiec, Hażlach i Pogwizdów ustanawia się przejścia graniczne: 1. Droga Marklowice-Piotrowice. 2. Droga Mizerów-Frysztat. 3. Droga Raj-Zamek-Frysztat. 4. Droga Raj-Gmina-Frysztat. 5. Ława przez Olzę z Pogwizdowa do Łąk. Ponadto mieszkańcy gminy Brzezówka, Dębowiec, Hażlach i Pogwizdów mogą korzystać z przejść: 1. Podobora most i 2. Cieszyń most główny. II. Dla mieszkańców gmin: Pastwiska, Zamarski, Kostkowice, Iskrzyżyn, Łączka, Gumna, Bobrek, Krasna, Ogrodzona, Kisielów, Godziszów, Kozakowice Górne, Kozakowice Dolne, Hermanice, Goleiszów, Bażanowice i Mnisztwo wyznacza się przejścia graniczne: 1. Podobora most. 2. Cieszyń most główny. 3. Cieszyń most jubileuszowy. Ponadto mieszkańcy gmin: Godziszów, Kozakowice Górne i Dolne, Hermanice, Goleiszów, Bażanowice i Mnisztwo mogą

korzystać z przejść granicznych: 1. Ława przez Olzę w Błogocicach. 2. Most na Balinach. 3. Droga z Górnej Lesznej do Dolnej Lesznej. — III. Mieszkańcy miasta Cieszyńska mogą korzystać tylko z przejścia: 1. Most główny. 2. Most jubileuszowy. IV. Mieszkańcy gmin: Błogocice, Puńców, Dziegielów, Cisownica, Ustroń i Górna Leszna mogą korzystać z przejść: 1. Ława przez Olzę w Błogocicach. 2. Most na Balinach. 3. Droga z Górnej Lesznej do Dolnej Lesznej, oraz z przejścia przez most główny i most jubileuszowy w Cieszyńsku. V. Mieszkańcy gmin: Wisła, Istebna, Koniaków i Jaworzynka mogą korzystać z przejść: 1. Droga Bukowiec-Koniaków. 2. Droga Jaworzynka-Czacza. Mieszkańcy reszty innych gmin ze Śląska Cieszyńskiego celem przekroczenia granicy muszą być zaopatrzeni w legalne paszporty, wizowane przez konsulat czeski w Cieszyńsku. Przekroczenie granicy za legalnymi przepustkami zezwolone jest tylko w jednym z wyznaczonych przejść. Przepustka graniczna winna w zasadzie opiewać na jedno przejście. Zarazem zwraca się uwagę, że osoby, przejście, wyjątkowo w razie niezbędnej konieczności wolno wystawić przepustkę na dwa używające dróg i przejść, nie oznaczonych przez władze skarbowe jako drogi, przejścia celne, nie mogą zabierać ze sobą żadnych przedmiotów podlegających ocenie, jak również przedmiotów, których przewóz przez granicę jest zakazany; osoby takie mogą jedynie zabierać ze sobą pożywienie w takiej ilości, jakiej potrzebuje jedna osoba na jeden dzień. — Komisarz rządowy: Żurawski.

Ogłoszenia urzędowe.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 239-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA ZACHARA.

urodz. 17. grudnia 1879, majstra wiertniczego, zamieszkałego w Skoczowie, syna Jerzego i Anny.

Wyżej wymieniony brał udział w szturmie na front rosyjski pod Gorlicami w maju 1915 r. Odtąd niema o nim żadnej wiadomości.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek żony Anny Zachara postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Skoczowie wiadomości o wymienionym.

Jana Zachara wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 1. marca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd powiatowy w Cieszyńsku, oddział IV.,
dnia 18. sierpnia 1920.

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

A. VI. 53-19 (7). — Sąd powiatowy w Bielsku zawiadamia, że dnia 8. września 1920 w Starem Bielsku zmarła Ewa Kwasyńska, robotnica fabryczna.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu dziedziców Józefa i Franciszka Krystów nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosili się w tutejszym sądzie i wniosli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnych ustanowiony kuratorem Józefem Nikletem, służbistą kolejowym w Starem Bielsku Nr. 106.

Sąd powiatowy w Bielsku, oddział VI.,
dnia 7. września 1920.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja: Cieszyn, ul. Ciężarowa 30, I. p.
Administracja: Cieszyn, Stary Targ 4, II. p.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Zmniejszenia:
Zamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 43.

Cieszyn, 2. października 1920.

Rok 2.

Część urzędowa.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Obrony Państwa z dnia 17. września 1920
w przedmiocie kar za obrazę Naczelnika
Państwa.

Art. 1.

Winny obrazę Naczelnika Państwa przez uwłaczające czci mowy, okrzyki, groźby lub zachowanie się w urzędach, w miejscach lub na zebraniach publicznych, bądź przez uwłaczające czci pisma, druki, afisze, obrazy, rysunki, wizerunki lub utwory, puszczane w obieg, rozpowszechniane lub wystawiane na widok publiczny, ulegnie za występki:

w b. zaborze rosyjskim i pruskim karze aresztu albo więzienia do lat trzech i grzywny do 10.000 mk., lub jednej z tych kar;

w b. zaborze austriackim — aresztu lub ścisłego aresztu od dni 14 do lat trzech i grzywny od 1000 do 10.000 mk. lub jednej z tych kar.

Art. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia należy do ministra sprawiedliwości, a w b. dzielnicy pruskiej do Ministra tej dzielnicy w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości.

Przewodniczący R. O. P.

Prezydent ministrów:

w. z. Witos.

w. z. Daszyński.

(Dz. Ust. Nr. 91. z d. 25. IX. 1920.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra skarbu z d. 9. września 1920, w przedmiocie przeprowadzenia 4% Państwowej Pożyczki Premiowej.

Na zasadzie art. 9. ustawy z dnia 16. lipca 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 61 z 1920, poz. 391) zarządzam w wykonaniu tej ustawy, co następuje:

Art. 1.

4% Państwową Pożyczkę Premiową wypuszcza się z dniem 1. października 1920 w wysokości do 5 miliardów marek polskich.

Obligacje tej pożyczki oznaczone będą 7-cyfrowymi numerami bieżącymi od 0.000.001 do 5.000.000.

Art. 2.

Losowanie przewidzianej w art. 4. ustawy wygranej w kwocie miliona marek polskich odbywać się będzie we właściwych terminach bez względu na wynik subskrypcji pożyczki.

O ile wygrana padnie na numer obligacji nie sprzedanej, wówczas przypada ona na rzecz skarbu.

Wygraną otrzymuje posiadacz tej obligacji, której numer wylosowany będzie w sposób, o-

kreślony w art. 3—8 niniejszego rozporządzenia.

Art. 3.

Obligacja, oznaczona numerem 5.000.000, nie podlega sprzedaży, a numer ten losowaniu tak, że najwyższym numerem, na który może paść wygrana, będzie 4.999.999.

Art. 4.

Losowanie odbywać się będzie publicznie w Warszawie w lokalu Kasyna Urzędników Państwowych przy ul. Nowy Świat 67 w soboty o godz. 1. po południu.

Losowanie przeprowadza Komisja rządowa, złożona z przedstawicieli Ministerstwa skarbu — w tej liczbie przedstawicieli Centralnego Urzędu 4% Państwowej Pożyczki Przymusowej, względnie Urzędu Pożyczek Państwowych, notariusza i protokolanta przy współudziale 2-ch obywateli, wyznaczonych przez prezydenta miasta stołecznego Warszawy.

Art. 5.

Losowanie składa się z siedmiu ciągnięć; wylosowane w nich cyfry, zestawione obok siebie w porządku, w jakim zostały wyciągnięte, dają numer obligacji wygrywającej.

W tym celu przed rozpoczęciem losowania wysypuje się do urny, oznaczonej Nr. I pięć zwitków cyframi: 0, 1, 2, 3 i 4; zaś do drugiej urny, oznaczonej Nr. II, — dziesięć zwitków z cyframi: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Po zmieszaniu zwitków w obu urnach wyciąga się z urny Nr. I. jeden zwitek; następnie z urny (koła) Nr. II. dokonywa się ciągnięć sześciu dalszych cyfr, używając przy każdym ciągnięciu nowej seryi zwitków.

Przedstawiciel Ministerstwa skarbu odczytuje każdorazowo wyciągniętą cyfrę i okazuje zwitek publiczności, zaś po ukończeniu wszystkich siedmiu ciągnięć ogłasza numer, na który padła wygrana.

Mieszanie i ciągnięcia zwitków dokonują publicznie sieroty z ochron, utrzymywanych przez Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności.

Zamiast urn można przy losowaniu użyć ruchomych kół loteryjnych.

Art. 6.

O ile we wszystkich siedmiu ciągnięciach wypadną same zera, wówczas powtarza się ciągnięcie siódmej cyfry; o ile wygrana padnie na numer, który już wylosowano w poprzednich ciągnięciach, wówczas zarządza się ponowne ciągnięcie wszystkich siedmiu cyfr w sposób przepisany w art. 5.

Urzędowy wykaz numerów, wylosowanych w poprzednich ciągnięciach, powinien być wyłożony w sali losowania w odpowiedniej ilości egzemplarzy do wglądu publiczności.

Art. 7.

Do końca roku 1920 wylosowuje się wygraną z pośród tej ilości obligacji, którą, dopełniając do numerów półmilionowych, względnie milionowych do dnia losowania, oddano do sprzedaży.

W tym celu przedstawiciel Ministerstwa skarbu ogłasza przed rozpoczęciem losowania najwyższy numer, który ma być objęty losowaniem i w związku z tem zarządza wysypanie zwitków z odpowiednimi cyframi do urny dla pierwszego, ewentualnie drugiego ciągnięcia (pierwszej, ewent. drugiej cyfry).

Art. 8.

Dzień, miejsce i godzinę losowania, skład Komisji, ilość złożonych do każdej urny (koła) zwitków, oraz wyszczególnienie umieszczonych na nich cyfr, wylosowaną w każdym ciągnięciu cyfrę, numer wygrywającej obligacji, ewentualnie zarządzenie powtórzenia losowania i jego wynik — notuje się w protokole, który podpisują wszyscy członkowie Komisji.

Min. skarbu: w z.: Rybarski.
(Dz. Ust. Nr. 91. z d. 25. IX. 1920.)

ROZPORZĄDZENIE

Komisarza rządowego Księstwa Cieszyńskiego w Cieszynie z dnia 14. września 1920, na mocy którego następuje tymczasowa regulacja służby rewizji kotłów parowych w polskiej części Ks. Cieszyńskiego.

Kotły parowe, które podlegały dotychczas państwowej kontroli lub były pod nadzorem cieszyńskiego Inspektoratu Towarzystwa kontroli i ubezpieczeń kotłów parowych w Wiedniu, poporządkowuje się i oddaje aż do ostatecznego uregulowania spraw kotłów parowych pod dozór Towarzystwa kontroli kotłów parowych w Warszawie, którego inżynierzy są uprawnieni do wykonywania przepisanych czynności służbowych.

Taksy rewizyjne ustanawia się z wsteczną ważnością od 1. stycznia 1920 w następującej wysokości: aż do 20 m² powierzchni ogrzewanej 300 Mk.; ponad 20—60 m² powierzchni ogrzewanej 300 Mk. z dodatkiem po 6 Mk. za każdy m² ponad 20 m²; ponad 60 m² powierzchni ogrzewanej 540 Mk. z dodatkiem po 3 Mk. za każdy m² ponad 60 m².

Należytości rewizyjne od każdego kotła uiszcza się jednorazowo w roku i na wypadek choćby więcej czynności urzędowych (rewizji lub prób ciśnienia) w roku wykonano.

Komisarz rządowy: Żurawski.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do ustawy z dnia 15. lipca 1920 o wykonaniu reformy rolnej (Dz. Ust. Nr. 70 z 1920 r., p. 462).

§ 21.

Tak samo winien właściciel udowodnić wiarogodnie wartość wykonanych inwestycji i nakładów, wyszczególnionych w art. 15. cyt. ustawy.

§ 22.

Doręczenie decyzji, wydanej przez Okręgową Komisję Ziemiąską w myśl art. 16. ustawy

uskutecznić należy w sposób, wskazany w § 12. W ten sam sposób uskutecznić należy doręczenia wszelkich ważniejszych komunikatów urzędowych, połączonych ze skutkami prawnymi dla interesowanych osób.

§ 23.

Czynności Komisji szacunkowej, tudzież Okręgowej Komisji Ziemskiej co do likwidacji praw rzeczowych, służebności gruntowych i dzierżaw, obciążających wykupywany majątek (art. 17. ustawy) należy z reguły łączyć z czynnościami Komisji w art. 12. ustawy wymienionymi. Atoli orzeczenie Komisji szacunkowej, wydane w myśl art. 17. ustawy, należy uważać jako ekspertyzę. Jeżeli na majątku wykupywanym ciążyą serwituty, wówczas decyzja Okręgowej Komisji Ziemskiej ogranicza się do uchwały o przymusowym wykupie.

Dalsze czynności Komisji w obu kierunkach winny postępować równolegle, przyczem decyzja Okręgowej Komisji Ziemskiej nastąpi po dokonaniu określenia obszaru gruntów, przeznaczonych na likwidację serwitutów, a tem samem po ustaleniu obszaru pozostałego do wykupu.

Fakt istnienia dzierżawy winien dzierżawca udowodnić wiarygodnymi dokumentami, jako też słusność pretensji swych do odszkodowania, winien stwierdzić w sposób nie pozostawiający żadnej wątpliwości. Decyzję Okręgowego Urzędu Ziemskiego co do wcześniejszego rozwiązania dzierżawy z reguły należy traktować łącznie z czynnościami, wyszczególnionymi w art. uu. ustawy.

§ 24.

Stosownie do art. 18. ustawy zarządził Okręgowy Urząd Ziemski bezzwłocznie protokolarne objęcie nabytego majątku w posiadanie, wyznaczając zarazem odpowiedniego zarządcę, którym może być jeden z członków Gmin, Komisji Ziemskiej, o ile on posiada odpowiednie kwalifikacje zawodowe i praktyczne, poruczając jednocześnie nadzór i opiekę nad majątkiem i jego przynależnościami miejscowej Komisji Gminnej, która ma swe spostrzeżenia komunikować Komisarzowi Ziemskiemu.

§ 25.

Do splat należnych, uprawnionym wedle art. 20. ustawy, będą mieć zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16. lipca 1920 r. o tymczasowych środkach dla sfinansowania reformy rolnej.

§ 26.

Po wydaniu uchwały przez Okręgową Komisję Ziemską w myśl art. 6. ustawy wystąpi Okręgowy Urząd Ziemski niezwłocznie z wnioskiem o zanotowanie »ostrzeżenia« co do postanowinnego wykupu danego majątku na rzecz państwa we właściwej księdze hipotecznej. Również niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej w przedmiocie wykupu danej nieruchomości (art. 21. ustawy) Okręgowy Urząd Ziemski dokona wszelkich czynności, potrzebnych do przepisania w odnośnej hipotece prawa własności na rzecz państwa.

§ 27.

Okręgowy Urząd Ziemski może stawać do udziału przy licytacji nieruchomości ziemskich (art. 22. ustawy) przez wyznaczonego urzędnika, lecz tylko na podstawie uzyskanego od Głównego Urzędu Ziemskiego zatwierdzenia, udzielonego na należycie umotywowany wniosek, oparty na opinii Powiatowych Komisji Ziemskich.

§ 28.

Przepisy ustawy z dnia 15. lipca 1920, stanowiące w art. 23—30 techniczną stronę wykonania planu parcelacyjnego, znajdują wyczerpujące wskazówki w przepisach wykonawczych, zawartych w tymczasowej instrukcji parcelacyjnej z dnia 1. maja 1920 (»Monitor Polski«

nr. 144. z dnia 3. czerwca 1920), o ile instrukcja nie została zmieniona postanowieniem ustawy z dnia 15. lipca 1920 i niżej zmiennymi przepisami.

§ 29.

Plan parcelacyjny odnośnie do rozmiarów nowo tworzonych przy parcelacji gospodarstw przy zachowaniu ścisłym maksymalnej normy 15 ha. (art. 27. ust.) przestrzegać winien tego, aby minimalne normy gospodarstw tak były ustalone w danych miejscowych warunkach gospodarczych, aby gwarantowały ich rolniczą samodzielność, żywotność i zdolność produkcyjną.

§ 30.

Przewidziana w art. 31. ustawy Komisja, powołana przez prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Spraw wojskowych dla rozstrzygnięcia o tem, którym z pośród szczególnie zasłużonych inwalidów i żołnierzy armii polskiej mają być bezpłatnie przyznane parcele lub kolonie, spełniać będzie swe zadanie w ten sposób, iż dostarczać będzie Głównemu Urzędowi Ziemskiemu wykazy zakwalifikowanych kandydatów, niezależnie od tego, czy pozostają jeszcze w czynnej służbie, w tym celu, aby oni byli uwzględniani przy wprowadzaniu w życie reformy rolnej.

W a r s z a w a, dnia 17. sierpnia 1920.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:

T. Wilkoński.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Poniatowski.

Minister skarbu:

W. Grabski.

Min. sprawiedliwości:

St. Nowodworski.

Min. spraw wojsk.:

Sosnkowski.

Min. pracy i Opieki społ.:

E. Peplowski.

Prosimy o wyrównanie zaległej prenumeraty.

Część nieurzędowa.

Oplata stemplowa od sprzedaży przedmiotów zbytku. Od 21. września obowiązuje w całej Polsce, a więc także na Śląsku ustawa, na mocy której kupcy muszą opłacać należytość stemplową od sprzedaży przedmiotów zbytku w wysokości 10 proc. uzyskanej ze sprzedaży kwoty. Przedmiotami zbytku są: przedmioty ze złota, srebra i platyny, perły i ich imitacje, dzieła sztuki, wyroby z porcelany i ze szkła, gry wszelkiego rodzaju, instrumenta muzyczne, płyty reprodukcyjne, artykuły toaletowe, futra, koronki, hafty, dywany i kobierce, gobeliny, tkane obrazy, przybory do podróży, samochody, obreże gumowe. Powyższe przedmioty, o ile są potrzebne do celów naukowych lub szkolnych, są zwolnione od opłaty stemplowej.

W sprawie podatku wojennego za rok 1919. Podaje się do powszechnej wiadomości, że wedle ustawy z dnia 16. lipca 1920, Dz. p. p. Nr. 67. poz. 456, na całym obszarze b. zaboru austriackiego, a więc także na Śląsku Cieszyńskim (części województwa śląskiego) ma być wymierzony i pobrany podatek wojenny od nadwyżek zysków towarzystw i dochodów poszczególnych osób fizycznych za rok wojenny 1919, a to w myśl przepisów ustaw austriackich z dnia 16. lutego 1918 (austr. Dz. p. p. Nr. 66) i z dnia 17. kwietnia 1918 (austr. Dz. p. p. Nr. 160), które utrzymują się w mocy ze zmianami, podanymi

w wymienionej polskiej ustawie. Najważniejsze zmiany odnośnych przepisów są następujące: Ostatni rok wojenny jest rok 1919, względnie rok gospodarczy 1919-20. Jeżeli cenzyt do wymiaru podatku wojennego za rok 1919 przedłoży rachunek za rok gospodarczy 1919-20, to musi dokładnie ustalić, jaka część dochodu, obliczonego za ten rok gospodarczy, przypada na rzeczywisty dochód z roku kalendarzowego 1919. Przy wymiarze podatku tego za rok 1919, względnie dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków za rok operacyjny 1919-20, należy celem ustalenia podstawy wymiaru tego podatku t. j. nadwyżki dochodu, względnie przychodu, podlegającej podatkowi wojennemu, przyjmować normalny dochód względnie przychód z roku pokojowego 1913, względnie z przecięcia lat 1911-1913 w pięciokrotnej wysokości. Straty z roku wojennego 1919, względnie z wojennego roku gospodarczego 1919-20, nie mogą być potrącone z nadwyżki zysku lub dochodu lat poprzednich. — Dyrekcyja skarbu: Wolaniecki m. p.

Izba Handlowa i Przemysłowa w Bielsku udziela bliższych informacji o: 1. Prowizorycznym uregulowaniu stosunków w przemyśle spirytusowym w Czechosłowacji. 2. Ogólnym zezwoleniu na wywóz w Szwajcaryi. 3. Zakazie wywozu w Niemczech. 4. Wywozie dynarów z Jugosławii. 5. Założeniu urzędu handlu zagranicznego w Czechosłowacji.

Ogłoszenie. Urząd mieszkaniowy miasta Cieszyna wzywa wszystkich posiadaczy domów, by w interesie zapobieżenia brakowi mieszkań na stróżów domowych przyjmowali osoby przede wszystkim przynależne do miasta Cieszyna. Nie wolno przyjmować na stróżów osoby, przynależne do obcego państwa, w przeciwnym razie urząd mieszkaniowy musiałby takowe wypowiedzieć i spowodować tychże wydalenie.

Od Urzędu przywozu i wywozu w Cieszynie podaje się do wiadomości, że Urząd przywozu i wywozu przeniósł się z dniem 27. września 1920 z nowej szkoły realnej do niemieckiego gimnazjum II. p.

Ogłoszenia urzędowe.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 245-20 (1). — Einleitung des Verfahrens zur Todeserklärung des

FRANZ JOSEF BERNHEIER,

geboren am 13. Februar 1880 in Wagstadt, katholisch, verheiratet, erzherz. Buchhalter in Teschen.

Er diente im Stande des 13. Landsturminfanterie Regimentes hat am 10. VI. 1916 an dem Gefechte bei Krasnoje in der Gegend von Dubno teilgenommen, wo er entweder gefallen oder in russische Gefangenschaft geraten ist. Seit dieser Zeit fehlt jede Spur von ihm.

Da hienach anzunehmen ist, dass die gesetzliche Vermutung des Todes im Sinne des § 1 des Gesetzes vom 31. März 1918, R.-G.-Bl. Nr. 128, eintreten wird, wird auf Ansuchen seiner Ehegattin Irene Bernheier das Verfahren zur Todeserklärung eingeleitet und die Aufforderung erlassen, dem Gerichte oder dem hiemit bestellten Kurator Herrn Georg Stwiertnia, Gemeindesekretär in Teschen Nachricht über den Vermisten zu geben.

Franz Josef Bernheier wird aufgefordert vor dem gefertigten Gerichte zu erscheinen oder auf andere Weise von sich Nachricht zu geben.

Nach dem 16. März 1921 wird das Gericht auf neuerliches Ansuchen über die Todeserklärung entscheiden.

Kreisgericht Teschen, Abteilung IV.,
am 9 September 1920.

T. 246-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JÓZEFA MAROSZA,

urodzonego dnia 17. marca 1864, rzeźnika w Hermanicach.

Wymieniony narukował dnia 2. sierpnia 1914 do 3. batalionu strzelców polowych i walczył na froncie rosyjskim. Tam miał, według wieści dotąd niesprawdzonych, dnia 27. sierpnia 1914 pod Lublinem poledz śmiercią bohaterską.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Maryanny Maroszonej z Hermanic postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Hermanicach wiadomości o wymienionym.

Józefa Marosza wzywa się aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 20. marca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 12. września 1920.

T. 249-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA SZKORUPY,

urodzonego dnia 8. maja 1886, katolika, żonatego, chałupnika w Hłownicy l. 34, syna Jana Szkorupy.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. p. na froncie rosyjskim pod Lublinem, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości zaginał we wrześniu 1914. Od 3. września 1914 nie ma żadnej wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Zuzanny Szkorupowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Hłownicy wiadomości o wymienionym.

Jana Szkorupę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 28. marca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 16. września 1920.

T. 252-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JERZEGO KRÓLA,

urodzonego w Chybiu dnia 13. marca 1887, katolika, żonatego nadziennika w Hłownicy l. 66.

Wymieniony walczył jako szeregowiec 16. batalionu strzelców na froncie rosyjskim, gdzie rannym dostał się dnia 3. czerwca 1915. r. do niewoli rosyjskiej. Od 14. stycznia 1918 r. nie ma żadnej wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Katarzyny Królowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Hłownicy wiadomości o wymienionym.

Jerzego Króla wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 21. września 1920.

T. 199-20 (5). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA KRZYWONIA,

urodzonego dnia 13. grudnia 1883, dozorca folwarku w Kostkowicach nr. 21.

Wymieniony narukował z początku wojny w r. 1914 do był. 31. p. obr. kraj. i walczył na froncie rosyjskim. W walce pod Kraśnikiem miał według wieści dotąd niesprawdzonych we wrześniu 1914 r. poledz śmiercią bohaterską.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Agnieszki Krzywoń, robotnicy w Kostkowicach l. 21 postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu przełożonemu gminy w Kostkowicach wiadomości o wymienionym.

Jana Krzywonia wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 20. marca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 12. września 1920.

T. 253-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA ZMEŁTEGO,

urodzonego w Rudzicy dnia 25. maja 1871, katolika, żonatego, parobka w Rudzicy l. 95.

Wymieniony walczył jako szeregowiec na froncie włoskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości zaginał w r. 1917. Od tego czasu nie ma żadnej wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ust. z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryi Zmętowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Rudzicy wiadomości o wymienionym.

Jana Zmętego wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 2. kwietnia 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddział IV.,
dnia 21. września 1920.

T. 254-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

KAROLA MIKLARA,

urodzonego w Rudzicy dnia 18. stycznia 1883, katolika, żonatego, malarza w Rudzicy.

Wymieniony walczył w szeregach był. 31. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według zawiadomienia Czerwonego Krzyża z dnia 17. października 1915 dostał się do niewoli wojennej. Od tego czasu nie ma żadnej wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Jadwigi Miklarowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. — Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Rudzicy wiadomości o wymienionym.

Karola Miklara wzywa się aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 2. kwietnia 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 21. września 1920.

T. 225-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

JANA WAŁOCHA,

urodzonego w Pisarzowicach dnia 15. maja 1885, katolika, żonatego, kowala w Rudzicy l. 46.

Wymieniony walczył jako szeregowiec był. 57. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości zaginał w kwietniu 1915. Od 28. kwietnia 1915 nie ma żadnej wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryi Wałochowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. — Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Rudzicy wiadomości o wymienionym.

Jana Wałocha wzywa się aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 2. kwietnia 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 21. września 1920.

T. 229-20 (3). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

JANA FIEDORA,

urodzonego dnia 23. maja 1873, pograbcza w Skoczowie nr. 305.

Wymieniony walczył w r. 1918. w szeregach 31. p. p. obr. kraj. na froncie serbskim, gdzie się dostał do niewoli serbskiej. Według zeznań jednego ze swych towarzyszy broni zmarł on dnia 11. marca 1919.

Gdy zatem jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Anny Fiedorowej postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 10. grudnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o wymienionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 6. września 1920.

T. 178-20 (3). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA JÓZEFA PENKAŁY,

urodzonego dnia 19. września 1893, pomocnika rzeźniczego w Aleksanderfeld.

Wymieniony narukował dnia 1. sierpnia 1914 do był. 100. p. p., następnie został przeniesiony do pułku artylerii i walczył na froncie ruskim i włoskim, gdzie się rozchorował. Według wieści dotąd niesprawdzonych zmarł on w listopadzie 1918 podczas drogi do szpitala w Tryeście.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryanny Penkałowej w Aleksanderfeld postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi i obrońcy związku małżeńskiego panu przełożonemu gminy w Aleksanderfeld l. d. 137 wiadomości o wymienionym.

Franciszka Józefa Penkałę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dać znać o sobie.

Po dniu 17. marca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 7. września 1920.

Firmy.

Firm. 917. Rg. A. II. 279-1. — Eintragung der Firma eines Kaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Franz Chalupka.

Betriebsgegenstand: Schneiderei.

Inhaber: Franz Chalupka, Schneidermeister in Bielitz.

Datum der Eintragung: 6. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 6. September 1920.

Firm. 918. Rg. A. II. 279-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Skotschau.

Firmawortlaut: Rudolf Fiala.

Betriebsgegenstand: Handel mit Textil- und Kurzwaren.

Inhaber: Rudolf Fiala, Kaufmann in Skotschau.

Datum der Eintragung: 6. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht in Teschen, Abt. IV., am 6. September 1920.

Firm. 925. Rg. A. II. 223-2. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Eingetragen wurde im Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Ustron.

Firmawortlaut: Adolf Löwy.

Zweigniederlassung der in Wien gleichen Namens bestehenden Hauptniederlassung.

Kollektiv Prokura erteilt dem David Bincerm, Prokurist in Wien VI., Linke Wienzeile 8; derselbe wird mit dem Gesellschafter Siegfried Löwy die Firma kollektiv zeichnen.

Datum der Eintragung: 10. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 10. September 1920.

Firm. 906. Rg. C. II. 13-1. — Eintragung einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Eingetragen wurde in das Register am 6. September 1920:

Sitz der Firma: Bielitz.

Wortlaut der Firma: »Naphtofer«, Handelsgesellschaft m. b. H., in polnischer Sprache: »Naphtofer«, sp. z ogr. odp..

Betriebsgegenstand: Handel mit technischen Bedarfsartikeln, Naphtaprodukten, Eisen und Eisenwaren, Maschinen und Maschinenbestandteilen, Holz und Baumaterialien.

Gesellschaftsvertrag vom 28. August 1920, G. Z. 30.274.

Höhe des Stammkapitals 200.000 Mk., darauf geleistete Barzahlung 200.000 M.

Geschäftsführer: Emil Bobek, Kaufmann in Bielitz, Josefstrasse 21 und Johann Sadlo, Techniker in Nieder-Ohlsch 37.

Vertretungsbefugt: die Geschäftsführer kollektiv.

Firmazeichnung erfolgt kollektiv in der Weise, daß die Geschäftsführer unter die von wem immer vorgeschriebenen, vorgedruckten oder stampigierten Firmawortlaut ihre Namensfertigung eigenhändig hinzufügen.

Die Bekanntmachungen erfolgen durch eingeschriebene firmamäßig gezeichnete Briefe an die einzelnen Gesellschafter unter den der Gesellschaft zuletzt bekanntgegebenen Adressen oder durch Umlaufbogen, in welchem letzteren Falle die Eingeladenen das Zirkular eigenhändig zufertigen und den Tag der Zustellung beizusetzen haben.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 6. September 1920.

Firm. 930. Rg. C. II. — Eintragung einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Eingetragen wurde in das Register am 12. September 1920:

Sitz der Firma: Bielitz.

Wortlaut der Firma: »Grafos« Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Betriebsgegenstand: Erzeugung aller in die Grafit- und Schamottwarenindustrie einschlägigen Artikel, besonders von Schmelztiegeln aus Grafit und der Handel mit derlei Produkten.

Gesellschaftsvertrag von 17. August 1920, G. Z. 26.342.

Höhe des Stammkapitals 400.000 Mk., darauf geleistete Barzahlungen 400.000 Mk.

Geschäftsführer: Emil Bobek, Kaufmann in Bielitz, Josefstrasse 21, Johann E. v. Haslinger, Direktor in Wien VII, Neustiftgasse 53; — Franz Kuderna, techn. Meister in Bielitz, Berggasse 100; — Ladislaus Petrich, Beamter ebenda.

Vertretungsbefugt: je zwei Geschäftsführer kollektiv.

Firmazeichnung: Die Zeichnung der Firma erfolgt kollektiv durch zwei Geschäftsführer, durch Beifügung der Unterschrift an den Firmennamen.

Die Bekanntmachungen erfolgen mittelst eingeschriebenen Briefen.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 12. September 1920.

Firm. 903. Rg. A. I. 231-2. — Im hierg. Handelsregister wurden am 11. September 1920 bei den Firmen: Erzherzogliche Verwaltung Teschen und K. K. priv. Erzherzog Friedrich'sche Liqueurfabrik, Fruchtsäftepresserei und Sodawassererzeugung Teschen-Blagotitz die nachstehenden Aenderungen eingetragen:

1. die Löschung der Prokura des August Pager;

2. die Anmerkung der Staatsverwaltung der Friedrich Habsburg'schen Güter in Teschen des polnischen Staates laut § 4 der Verordnung des Ministeriums vom 29. VII. 1916, Nr. 245, Seite 565 R.-G.-Bl.;

3. die Eintragung der Prokura für Hofrat Ludwig Patryn in Teschen.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 11. September 1920.

Firm. 954. Rg. A. 203-6. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten. Eingetragen wurde im Register Abteilung A.

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Paul Niemietz.

Betriebsgegenstand bisher: Fabrikmäßige Erzeugung von Möbeln und anderen in das Tischlergewerbe einschlägigen Erzeugnisse; — nunmehr auch: Dampfsägewerk.

Den bisherigen Inhaber Paul Niemietz gelöscht; nunmehrigen Inhaber: Anna Niemietz, Fabrikantenswitwe in Teschen.

Datum der Eintragung: 19. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 19. September 1920.

Firm. 948. Gen. IV. 89-3. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Genossenschaftsfirmen. Im hiergerichtlichen Genossenschaftsregister wurde bei der Firma: Allgemeiner Wirtschaftsverein in Teschen r. G. m. H. auf Grund des Beschlusses der am 29. August 1920 abgehaltenen außerordentlichen Generalversammlung eingetragen:

1. daß diese Genossenschaft sich aufgelöst hat und in Liquidation getreten ist;

2. daß zu Liquidatoren Ernst Appel, Strassenmeister, Paul Kowala, Grundbuchsdirektor, Friedrich Schatt, Postoffizial und Franz Filipowski, Buchhalter — alle in Teschen, bestellt sind.

Zugleich werden die Gläubiger dieser Genossenschaft aufgefordert sich bei derselben zu melden.

Kreisgericht Teschen, Abt. IV., am 15. September 1920.

Firm. 943. Rg. C. I. 165-1. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Bei der Firma: Landwirtschaftliche Molkerei, Gesellschaft m. beschränk-

ter Haftung, Sitz der Firma: Bielitz, wurden folgende Aenderungen eingetragen:

1. die Firma lautet nunmehr auch in polnischer Sprache: »Rolnicza mleczarnia, spółka z ogr. odpow.«;

2. Erweiterung des bisherigen Betriebsgegenstandes durch »und die Erzeugung und Veräußerung von chemischen, technischen und kosmetischen Artikel«.

3. Gesellschaftsvertrag de dato Bielitz, 15. Juni 1919, G. Z. 25.505, abgeändert in den Absätzen IV, VII, VIII. und IX, darunter insbesondere Wegfall des Aufsichtsrates.

Datum der Eintragung: 14. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 14. September 1920.

Firm. 956 Rg. A. I. 243-4. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten. Eingetragen wurde im Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Sohlich & Doliński, Maschinenfabrik.

Firmaänderung in: Sohlich & Doliński, Maschinenfabrik und Eisengiesserei.

Den bisherigen Gesellschafter Ing. Wladimir Doliński über Ableben gelöscht.

Nunmehriger Alleinhaber: Emil Sohlich, Fabrikant in Teschen.

Datum der Eintragung: 19. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 19. September 1920.

Firm. 957. Rg. A. II. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Jakob Huppert.

Betriebsgegenstand: Leder- und Gemischwarenhandlung, sowie Engroshandel mit Leder und Gemischwaren Naphtaprodukten, chemischen und sämtlichen Produkten der Industrie.

Inhaber: Jakob Huppert, Kaufmann in Teschen.

Datum der Eintragung: 20. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 20. September 1920.

Firm. 923. Gen. IV. 218-1. — Wpis stowarzyszenia. Wpisano do rejestru stowarzyszenia dnia 6. września 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Pogwizdów.

Brzmienie firmy: Ludowa spółka spożywcza w Pogwizdowie, stowarz. współdzielcze ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) dostarczanie członkom wszelkich artykułów żywności, napojów jako też wszelkich do gospodarstwa lub użytku domowego potrzebnych artykułów i narzędzi, oraz warów łokciowych i bławatnych, ubrań, obuwi i t. d.;

b) zakupowanie realności i wynajmowanie lub sprzedawanie tychże;

c) popieranie wszelkich gałęzi zarobkowych i gospodarczych w ogólności.

Stowarzyszenie ogranicza działalność swoją do członków.

Umowa stowarzyszenia (statut) Pogwizdów, dnia 6. czerwca 1920.

Ogłoszenia będą wychodziły w dzienniku do tego przez Radę nadzorczą przeznaczonym.

Dyrekcja składa się z 4 członków. Członkami dyrekcyi są: 1. Michał Żyła, chałupnik w Pogwizdowie, jako przewodniczący; 2. Józef Żurak, chałupnik w Pogwizdowie, jako zastępca; 3. Maryja Wojtichowa, chałupnica w Pogwizdowie, jako członkini dyrekcyi; 4. Franciszek Hanzel, chałupnik w Pogwizdowie, jako członek dyrekcyi.

Uprawnieni do zastępstwa: dyrekcyja.

Podpis firmy: Podpis za spółkę skuteczny się w ten sposób, że pod firmą spółki przez kogokolwiek napisaną lub wydrukowaną kładzie podpis dwóch członków dyrekcyi.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., d. 9. września 1920.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja: Cieszyn, ul. Ciężarowa 30, I. p.
Administracja: Cieszyn, Stary Targ 4, II. p.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-lamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 44.

Cieszyn, 9. października 1920.

Rok 2.

Część urzędowa.

Wskutek traktatu paryskiego z dnia 28. lipca 1920 została gmina Sibica podzielona na 2 części, tak że Błogocice pozostały przy Polsce. Wobec tego ustanawia się aż do dalszego zarządzenia komisję administracyjną dla gminy Błogocice w następującym składzie:

Przewodniczącym komisji administracyjnej Paweł Stonawski, rolnik w Błogocicach.

Członkowie komisji administracyjnej: Ciesław Gustaw, zarz. fabryki likierów; Brudny Edward, właściciel realności l. 18; Brych Paweł, właściciel realności; Kolarz Paweł, robotnik w fabryce likierów.

Wskutek podziału Śląska Cieszyńskiego, należące dotąd do sądu powiatowego we Fryszacie gminy: Marklowice Górne, Żebrzydowice Górne i Dolne, Kończyce Małe, Kończyce Wielkie z Rudnikiem i Kaczyce Górne i Dolne z Otrembowem, oraz gminy: Istebna, Koniaków i Jaworzynka, należące dotąd do sądu powiatowego w Jabłonkowie, przydzielone zostały do sądu powiatowego w Cieszynie.

ROZPORZĄDZENIE

Komisarz rządowego Śląska Cieszyńskiego z d. 30. września 1920, dotyczące ustanowienia komisarzy egzaminacyjnych dla maszynistów parowozów.

W myśl § 2. rozporządzenia ministerstwa z dnia 15. lipca 1891, Dz. u. p. l. 108, mianuję inspektora kotłów parowych inż. Aug. Bartę w Bielsku komisarzem egzaminacyjnym dla maszynistów parowozów na obszarze Księstwa Cieszyńskiego.

Komisarz rządowy: Żurawski, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Komisarz rządowego Śląska Cieszyńskiego z d. 28. września 1920, dotyczące nowego uregulowania taksy egzaminacyjnej dla maszynistów i palaczy kotłów parowych.

Na obszarze, podlegającym władzy tut. urzędu, ustanawia się z dniem dzisiejszym takse egzaminacyjną dla palaczy kotłowych w wysokości 50 Mk., adla maszynistów w wysokości 80 Mk.

Komisarz rządowy: Żurawski, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Komisarz rządowego Śląska Cieszyńskiego z d. 18. września 1920, dotyczące ustanowienia komisarzy egzaminacyjnych dla operatorów teatrów elektrycznych i oznaczenia taksy egzaminacyjnej.

Dla obszaru, podlegającego władzy tut. urzędu, powołuje się komisarzy budownictwa

tut. oddziału budowlanego inż. Otona Kühnla na komisarzy egzaminacyjnych dla operatorów teatrów elektrycznych. Takse egzaminacyjną ustanawia się na 200 Mk.

Komisarz rządowy: Żurawski, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra skarbu o wpłacie obligacji austriackich pożyczek wojennych przy zapisach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 po terminie zakończenia tych zapisów, oraz o przedłużeniu zapisów na obszarze Śląska Cieszyńskiego, Orawy i Spisza.

Na zasadzie art. 9. ustawy z dnia 27. lutego 1920 (Dz. Ustaw Nr. 21. z r. 1920, poz. 115), art. 10. ustawy z tejże daty (Dz. Ustaw Nr. 25. z r. 1920, poz. 152), art. 5. ustawy z dnia 11. maja 1920 (Dz. Ustaw Nr. 42. z r. 1920, poz. 250), oraz art. 2. ustawy z dnia 19. maja 1920 (Dz. Ustaw Nr. 45. z r. 1920, poz. 273), — uzupełniam i częściowo zmieniam postanowienia następujących rozporządzeń:

Rozporządzenia z dnia 21. maja 1920 (Dz. Ustaw Nr. 47. z r. 1920, poz. 296).

Rozporządzenia z dnia 16. lipca 1920 (Dz. Ustaw Nr. 63. z r. 1920, poz. 423), oraz rozporządzenia z dnia 18. sierpnia 1920 (Dz. Ustaw Nr. 82. z r. 1920, poz. 552).

Art. 1.

Termin zakończenia zapisów na 5% krótko i długoterminowe wewnętrzne pożyczki państwowe z r. 1920 na obszarach Śląska Cieszyńskiego, Orawy i Szpizy, przyznanych Rzeczypospolitej Polskiej decydują Rady ambasadorów z dnia 28. lipca 1920, ustala się na dzień 31. października 1920.

Art. 2.

Od dnia 30. września 1920 r. aż do dnia zarządzenia na zasadzie art. 8. ustawy z dnia 9. lipca 1920 (Dz. Ustaw Nr. 61. z r. 1920, poz. 387) rejestracji i stemplowania austr. pożyczek wojennych, oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, Kasy skarbowe i Urzędy podatkowe mogą przyjmować od osób, będących niewątpliwie obywatelami polskimi, oraz instytucji, funduszy i osób prawnych, mających główną siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej, które w terminie do dnia 30. września 1920 dokonały zapisu na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920 i wpłaciły sumę zapisu w gotówce lub zobowiązały się do jej wpłacenia w gotówce ratami, — przyjmować posiadane przez nie obligacje austriackich pożyczek wojennych do wysokości $\frac{1}{3}$ sumy zapisanej w gotówce, a o ile tym osobom i instytucjom na zasadzie art. 5. rozporządzenia z dnia 21. maja 1920 (Dz. U. Nr. 47. z r. 1920, poz. 296) przyznano prawowpłaty 50% sumy zapisu w obligacjach austriackich pożyczek wojennych do wysokości całkowitej sumy, zapisanej w gotówce.

Art. 3.

W ciągu 2 miesięcy od dnia zarządzenia rejestracji i stemplowania austriackich pożyczek wojennych mogą oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, Kasy skarbowe i urzędy podatkowe przyjmować przy zapisie na 5% długoter-

minową wewnętrzną pożyczkę państwową na zasadach, ustalonych w art. 2. niniejszego rozporządzenia, obligacje austriackich pożyczek wojennych zarejestrowane i osteplowane jako znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, lub zarejestrowane jako znajdujące się w posiadaniu obywateli polskich poza granicami Rzeczypospolitej polskiej i sprowadzone za pozwoleniem właściwych przedstawicielstw lub konsulatów polskich zagranicą.

Warszawa, dnia 21. września 1920.

Minister skarbu: w. z. — Rybarski.

KOMUNIKAT

o nowej ustawie o podatku od kapitałów i rent.

Od 1. stycznia 1921 począwszy obowiązuje w państwie polskim, a więc i na Śląsku Cieszyńskim, przyłączonym do Polski, nowa ustawa o podatku od kapitałów i rent z dnia 16. lipca 1920 (Dz. U. Nr. 76), która znosi od wymienionego terminu wszystkie postanowienia o podatku rentowym dotąd obowiązujące, a zawarte w dziale III. ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896 (Dz. p. p. Nr. 220), — oraz w późniejszych, uzupełniających ustawach. Ważniejsze postanowienia nowej ustawy są następujące:

Podatkowi od kapitałów i rent podlegają:

1. kapitały ponad 2000 Mk., intabulowane na nieruchomościach w charakterze rzeczywistych długów bez względu na to, czy przynoszą dochód, lub nie, tudzież skapitalizowane wartości zabezpieczonych na nieruchomościach rent i innych powtarzających się świadczeń pieniężnych;

2. przychody:

- a) z wkładek na rachunek bieżący i innych wkładek procentowych w bankach i instytucjach kredytowych;
- b) z kapitałów, pożyczonych w jakiegokolwiek formie przedsiębiorstwom, obowiązującym do publicznego składania rachunków przez osoby prywatne lub instytucje i przedsiębiorstwa;
- c) z kapitałów hipotecznie zabezpieczonych, których wierzycielami są przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków;
- d) z wszelkiego rodzaju papierów wartościowych państwowych, publicznych i prywatnych;
- e) z pobieranych w gotówce lub w naturze świadczeń na podstawie kontraktów, wydobywania ciał kopalnych z cudzego gruntu, t. zw. procenta-brutto;
- f) specjalne rachunki bieżące, otwarte w państwowych, publicznych lub prywatnych instytucjach kredytowych i bankach.

Art. 3. ustawy podaje wyjątki, w których kapitały, wymienione ad 1., względnie przychody, wymienione ad 2., wolne są od podatku.

Podatek od kapitałów ad 1., który wymierza się na podstawie zeznania dłużnika, t. j. właściciela obciążonej nieruchomości, wynosi 1 Mk. od każdych 100 Mk. kapitału, przyczem 50 i więcej marek liczy się za 100 Mk., a sumy mniejsze od 50 Mk. opuszcza się.

Podatek opłaca dłużnik, ma jednak prawo potrącenia go wierzycielowi przy opłacaniu jego pretensji, ale bez odsetek zwłoki.

Podstawę wymiaru podatku stanowi wpis hipoteczny wedle stanu z dnia 1. stycznia roku

podatkowego. Jeżeli opis hipoteczny następuje w ciągu roku podatkowego, wymierza się podatek dopiero od najbliższego półrocza kalendarzowego, następującego po intabulacji. Jeżeli zabezpieczenie hipoteczne trwało mniej niż pół roku, należy się podatek za całe półrocze.

Artykuł 8. ustawy podaje, w jaki sposób oblicza się skapitalizowaną wartość wieczystych, lub ustanowionych na czas nieograniczony albo ograniczony rent, wzgl. innych, powtarzających się świadczeń pieniężnych celem ustalenia podstawy wymiaru podatku.

Na rok 1921 mają dłużnicy, t. j. właściciele obciążonych nieruchomości, przedkładać zeznania Inspektoratowi skarbowemu do wymiaru podatku w terminie przez tę władzę ogłoszonym i to na przepisany formularz. Za następne lata nie przedkłada się zeznań, chyba gdy stan hipoteki uległ zmianie, lub powstało nowe źródło podatkowe, w którym to wypadku potrzebne jest złożenie zeznania.

Właściciele obciążonych nieruchomości, tychże wierzyciele, instytucje państwowe i publiczne mają udzielać wszelkich wyjaśnień na żądanie władzy skarbowej.

Szczególny obowiązek ciąży na notaryuszach, urzędach hipotecznych i sądach, które mają dozwalać delegatom władzy skarbowej dostępu i wglądu do ksiąg, rejestrów i aktów. Artykuły od 14. do 19. ustawy zawierają postanowienia co do zmian w obowiązku podatkowym i co do częściowego umorzenia podatku w razie przejścia nieruchomości, obciążonej na innego właściciela, lub w razie podziału nieruchomości.

Sądy obowiązane są przed dozwoleń wpisów hipotecznego, na wykreślenie lub zmianę hipoteki — zbadać, czy podatek, zaległy z odsetkami zwłoki, oraz podatek, przypadający do końca bieżącego półrocza, został zapłacony.

Wymiar podatku należy do tego Inspektoratu skarbowego, w okręgu którego znajdują się obciążone nieruchomości.

Podatek płatny jest w dwóch ratach półrocznych, t. j. 30. czerwca i 31. grudnia roku podatkowego.

Za zaległy podatek odpowiada także wierzyciel.

Nakaz płatniczy doręcza się dłużnikowi, a także wierzycielowi na jego żądanie, obaj mają prawo wniesienia rekursu do 4 tygodni po doręczeniu na ręce Inspektoratu. Rekursy rozstrzyga ostatecznie Dyrekcyja skarbu.

Podatek od przychodów, wymienionych wyżej pod 2.), wyjąwszy rachunków on'callowych, wynosi 10%, a pobiera się go w drodze potrącenia aprzy wypłacie procentów i wygranych.

Podatek od rachunków on'callowych wynosi z reguły 0.54% rocznie w stosunku do czasu i sumy pożyczek (liczb procentowych), zaś 10% wtedy, gdy procenty należą się od instytucji bankowej osobie, na której imię rachunek został otwarty.

Artykuły od 30. do 40. ustawy postanawiają, banki, instytucje publiczne lub prywatne mają uiszczać podatek rzeczowo do kasy państwowej, podają terminy odwołki tego podatku, oraz w jaki sposób należy zapłacony podatek potrącać przy wypłacie procentów lub wygranych, względnie przy wypłacie procentów-brutto za prawo wydobywania ciał kopalnych z cudzego gruntu. Dalej przepisy te postanawiają, w jaki sposób oblicza się podstawę wymiaru podatku przy tego rodzaju przychodach, w jakim terminie mają banki i instytucje kredytowe przedkładać Inspektoratowi skarbowemu wykazy obliczonego podatku i dowody zapłacenia tegoż, kiedy zachodzi obowiązek opłacania odsetek zwłoki, oraz kiedy Inspektorat może zarządzić dodatkowy wymiar podatku.

Inspektoraty skarbowe mają w każdym czasie prawo sprawdzania wykazów podatku, przedłożonych przez osoby, obowiązane do potrącania tegoż.

Przeciw dodatkowym wymiarom podatku służy stronie prawo rekursu do 4 tygodni na ręce Inspektoratu, rekurs rozstrzyga ostatecznie Dyrekcyja skarbu.

Za niezłożenie zeznań do podatku w terminie przepisany lub zaniedbanie udzielenia wyjaśnień na żądanie Inspektoratu skarbowego, nakłada tenże grzywny od 100 do 10.000 Mk.

Za naruszenie przepisów art. 12., 13., 14., 20. i 38. powołanej ustawy, zagrożoną jest grzywna od 5000 do 50.000 Mk., zaś urzędnicy publiczni i państwowi pociągani będą do odpowiedzialności w drodze dyscyplinarnej.

Za przekroczenie ustawy, popełnione przez świadome złożenie zeznań nieprawdziwych, lub podanie na żądanie władzy nieprawdziwych szczegółów celem ukroczenia podatku, zagrożoną jest kara pieniężna w wysokości 5 do 25-krotnej sumy ukroczonego lub na ukroczenie narażonego podatku. Za grzywny i kary, nałożone na pełnomocnika, odpowiada mocodawca.

Przeciw orzeczeniom Inspektoratu, nakładającym grzywny lub kary, służy stronie prawo odwołania do 4 tygodni po doręczeniu orzeczeń, które rozstrzyga ostatecznie Dyrekcyja skarbu.

Grzywny i kary nie mają być ściągane przed rozstrzygnięciem odwołania, mogą być jednak zabezpieczone na majątku obwinionego zaraz po wydaniu orzeczenia I. instancyi.

Od obowiązku podatkowego może Minister skarbu uwolnić zabezpieczone hipotecznie kapitały lub renty, przeznaczone wyłącznie na cele dobra ogólnego, względnie może przyznawać wyjątkowe uwzględnienie ze słusznych powodów.

DYREKCJA SKARBU.

USTAWA

z dnia 16. lipca 1920 w przedmiocie 4% państwowej pożyczki premiowej.

Art. 1.

Upoważnia się Ministra skarbu do wypuszczenia 4% państwowej pożyczki premiowej na warunkach, określonych w następujących artykułach.

Art. 2.

Obligacje pożyczki na okaziciela w odcinkach wyłącznie po 1000 marek polskich sprzedawane będą po kursie nominalnym (al pari) tylko za gotówkę.

Art. 3.

Stopa procentowa wynosi cztery od sta. Kupony, wolne od podatków od kapitałów i rentowych, płatne są z dołu dnia 1. października każdego roku przez wszystkie oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, Pocztovej Kasy Oszczędności, kasy skarbowe oraz inne instytucje, upoważnione przez Ministerstwo skarbu. Kuponami pożyczki można też płacić cła i podatki państwowe.

Art. 4.

W ciągu pierwszych 20 lat, począwszy od 2. października 1920, w każdą sobotę wylosowana będzie jedna wygrana w kwocie miliona marek polskich, płatna bez jakichkolwiek potrąceń przez Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Art. 5.

W ciągu następnych 20 lat (1940—1960) pożyczka będzie spłacona po kursie nominalnym przez wylosowywanie obligacji łącznie z temi, na które padły wygrane.

Art. 6.

Obligacje pożyczki mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i będą przyjmowane w pełnej wartości nominalnej jako wadya przy licytacjach, kaucyje akcyzowe i celne, kaucyje przy zawieraniu kontraktów ze Skarbem Państwa, oraz kaucyje, składane do depozytów wszelkich instytucji rządowych w wypadkach, gdy prawo przewiduje składanie kaucyi pieniężnych.

Art. 7.

Obligacje pożyczki będą przyjmowane bez opłaty na przechowanie przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową i Pocztową Kasę Oszczędności.

Art. 8.

Po wprowadzeniu przyszłej polskiej waluty pożyczka przerachowywana będzie po kursie o 10% wyższym od kursu, ustalonego dla wymiany znaków obiegowych.

Art. 9.

Wykonanie ustawy powierza się Ministrowi skarbu.

Marszałek: Trąpczyński.

Prezydent Ministrów i Minister skarbu: Grabski.

USTAWA

z dnia 13. lipca 1920, ogłoszona w Nr. 65. Dz. ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z d. 31. lipca 1920, poz. 429, o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych.

CZĘŚĆ I.

Uposażenie urzędników.

Art. 1. Każdy urząd państwowy będzie w etacie zaliczony do jednego z XII. stopni służbowych.

Urzędnik stały otrzymuje uposażenie, przywiązane do stopnia służbowego tego urzędu, na który został mianowany.

Art. 2. Uposażenie to składa się:

- a) z płacy zasadniczej;
- b) z dodatku za wysługę lat i
- c) z dodatku drożyznianego.

Art. 3. Ustanawia się następujące zasadnicze płace miesięczne w markach polskich:

Stopień służbowy:

I.	5000	VII.	1600
II.	4500	VIII.	1300
III.	3800	IX.	1050
IV.	3200	X.	800
V.	2600	XI.	600
VI.	2100	XII.	500

Art. 4. Tytułem dodatku za wysługę lat, urzędnik stały otrzymuje za każdy rok służby państwowej 2½% pobieranej w danej chwili płacy zasadniczej.

Urzędnikowi, który wykaże, iż ukończył studia wyższe na jednym wydziale uniwersytetu lub równorzędności zakładu naukowego, zakończone przepisany egzaminami, dolicza się 5% płacy zasadniczej za każdy rok studyów.

Dodatek za studia wyższe nie może przenosić 20% płacy zasadniczej.

Czasu pełnienia normalnej powszechnej powinności wojskowej nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku za wysługę lat; inna służba wojskowa zalicza się, o ile urzędnik nie służył jej równocześnie z państwową służbą cywilną.

Urzędnik zaczyna pobierać dodatek za wysługę lat dopiero po upływie roku od zamianowania go urzędnikiem stałym.

Dodatek za następną wysługę lat przyznaje się corocznie z urzędu od 1 dnia miesiąca, następującego po terminie wysługi.

Dodatek za studia wyższe otrzymuje urzędnik z chwilą mianowania go urzędnikiem stałym.

Art. 5. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, urzędnik pobiera dodatek drożyzniany do płacy zasadniczej, zależnie od stosunków rodzinnych i miejscowości, w której stale pełni służbę.

Pod względem stosunków rodzinnych dzieli się urzędników na 4 grupy.

Do pierwszej grupy należą samotni, do drugiej — utrzymujący jednego lub dwóch członków rodziny (mała rodzina), do trzeciej — utrzymujący do czterech członków rodziny (średnia rodzina), do czwartej — utrzymujący więcej niż czterech członków rodziny (duża rodzina).

Przy zaliczaniu do grup uwzględnia się będących na utrzymaniu urzędnika: a) żonę, wzgl. męża; b) ślubne i uprawnione dzieci, tudzież pasierby do ukończonych lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych albo umysłowych nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończonych 24 lat, w wypadkach ułomności fizycznej lub umysłowej władza centralna może w drodze wyjątku uwzględnić dzieci w wieku ponad 24 lata.

Jeżeli oboje małżonkowie pozostają w służbie państwowej, nie uwzględnia się żony przy wymiarze dodatku drożyznianego dla męża.

Dzieci pasierbów, które weszły w związki małżeńskie, lub które same się utrzymują, jako też pasierbów, posiadających własne zaopatrzenie, nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożyznianego.

Podstawę do obliczania dodatku drożyznianego stanowi płaca zasadnicza.

Wysokość miesięcznego dodatku drożyznianego, obliczanego w markach polskich, ustala się, mnożąc procentową część płacy zasadniczej, stanowiącej mnożną, przez mnożnik, jednakowy dla wszystkich stopni służbowych, a różny dla poszczególnych miejscowości.

Mnożna ta wynosi dla urzędników samotnych:

Płacy zasadniczej:

w I. stopniu służbowym	1%
» II. » » »	1%
» III. » » »	1%
» IV. » » »	1%
» V. » » »	1.1%
» VI. » » »	1.2%
» VII. » » »	1.3%
» VIII. » » »	1.4%
» IX. » » »	1.5%
» X. » » »	1.6%
» XI. » » »	1.7%
» XII. » » »	1.8%

Mnożna ta powiększa się dla małej rodziny o cztery jednostki, dla średniej o siedm jednostek, dla dużej o 10 jednostek. Tak wypośrodkowaną cyfrę mnoży się przez ustalony mnożnik.

W chwili wejścia w życie niniejszej ustawy ustala się mnożnik dla najwyższej klasy miejscowości na 150.

Podziału miejscowości na klasy dokona Rada ministrów na wniosek Ministra skarbu, biorąc pod uwagę różnicę warunków ekonomicznych, z tem jednak zastrzeżeniem, że kwota dodatku drożyznianego dla miejscowości, zaliczonej do klasy najniższej, nie może się różnić od odpowiedniej kwoty dla miejscowości, zaliczonej do klasy najwyższej, więcej aniżeli o 40%.

W zależności od zmiany warunków ekonomicznych, jakoteż od zmiany stosunków, które stanowiły podstawę zaliczenia miejscowości do poszczególnych klas, Rada ministrów na wniosek Ministra skarbu, władną będzie podwyższać lub obniżać stopę mnożnika i zarządzać zmiany zmiany w zaliczeniu miejscowości do poszczególnych klas.

Art. 6. Jeżeli urzędnik otrzymuje mieszkanie w naturze, wartość tego mieszkania potrąca się z uposażenia.

Art. 7. Urzędnik otrzymuje ze skarbu państwa tylko jedno stałe uposażenie służbowe; może jednak za spełnianie czynności właściwych innemu urzędowi otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość ustala właściwa władza centralna w porozumieniu z Ministrem skarbu.

Art. 8. Prawo do otrzymywania uposażenia rozpoczyna się:

a) dla wstępujących do służby państwowej czy to po raz pierwszy, czy ponownie: o ile istotne objęcie służby nastąpiło najpóźniej dnia 15 miesiąca kalendarzowego, — od 1. dnia tego miesiąca, a o ile po 15. dniu miesiąca kalendarzowego — od 15. dnia tegoż miesiąca;

b) w pozostałych wypadkach z dniem pierwszym najbliższego kalendarzowego miesiąca po dniu mianowania na nowy urząd, względnie po powstaniu warunków, uzasadniających zmianę w wymiarze uposażenia. Atoli w razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę wysokości uposażenia, przysługuje urzędnikowi prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci urzędnika, wstrzymuje się wypłatę uposażenia z ostatnim dniem kalendarzowego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła, a w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem tego kalendarzowego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Art. 9. Uposażenie wypłaca się urzędnikowi w ratach miesięcznych z góry w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystym, wypłata uposażenia następuje w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca.

Art. 10. Postanowienia powyższych artykułów, z wyjątkiem art. 4. (dodatek za wysługę lat i studia wyższe), stosują się analogicznie do urzędników prowizorycznych.

Art. 11. Normy wszelkich poborów niestających i ubocznych, jak dyety, dodatki za kierownictwo, dodatki funkcyjne, ryczałty rozjazdowe i t. p. określi rozporządzenie Rady ministrów.

CZĘŚĆ II.

Uposażenie funkcyjaryuszów niższych.

Art. 12. Funkcyjaryusz niższy stały pobiera uposażenie, ustalone według zasad art. 2. ustawy niniejszej.

Art. 13. Pod względem wysokości uposażenia każda posada funkcyjaryusza niższego będzie w etacie zaliczona do jednego z 9 stopni.

Art. 14. Ustanawia się następujące zasadnicze płace miesięczne w markach polskich:

Stopień płacy:

I.	350	V.	550
II.	400	VI.	600
III.	450	VII.	650
IV.	500	VIII.	700
IX.	800		

Art. 15. Postanowienia art. 4. stosują się do stałych funkcyjaryuszów niższych.

Art. 16. Postanowienia art. 5. stosują się do funkcyjaryuszów niższych z tą zmianą, że podstawę do obliczenia dodatku drożyznianego stanowi następujący procent płacy zasadniczej, t. j. mnożna, wynosząca przy samotnych:

I. i II. stopnia płacy	2%
III. i IV. » » » » »	1.9%
V. » » » » »	1.8%
VI. i VII. » » » » »	1.7%
VIII. i IX. » » » » »	1.6%

Art. 17. Postanowienia art. 6., 8., 9., 10. i 11. stosuje się do funkcyjaryuszów niższych bez zmiany, postanowienia art. 7. — analogicznie.

Postanowienia przejściowe.

Art. 18. W rozumieniu niniejszej ustawy uważani być mają: za urzędników lub funkcyjaryuszów niższych stałych — wszyscy stali urzędnicy, podurzędnicy, tudzież słuźy; za urzędników lub funkcyjaryuszów niższych prowizorycznych — wszyscy prowizoryczni urzędnicy, podurzędnicy tudzież słuźy.

Art. 19. Przy wymiarze dodatku za wysługę lat, czas służby urzędnika i niższego funkcyjaryusza państwowego — w rozumieniu ustawy niniejszej — liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w państwie polskim.

W czasie przejściowym komisje weryfikacyjne, ustanowione przy władzach centralnych, tudzież przy podległych im bezpośrednio władzach niższych (władze II. instancji), będą mogły zaliczyć do czasu wysługi pewną liczbę lat tym urzędnikom i funkcyjaryuszom niższym, którzy są obecnie w służbie państwowej polskiej lub wstąpią do tej służby najpóźniej w trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy, a którzy:

1. pozostawali w służbie państwowej państw obcych lub też w służbie samorządowej w państwach obcych;

2. albo też udowodnią, że pracą zawodową przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej nabyli kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniających ich do obecnie spełnianej służby państwowej. Zaliczyć można w ten sposób z poprzedniej służby lub pracy zawodowej najwyżej lat 20, co jednak nie przesądza zaliczenia czasu służby lub pracy do emerytury.

Komisje weryfikacyjne będą mogły zaliczyć urzędnikom i funkcyjaryuszom niższym, którzy wstąpili do służby państwowej po pierwszym październiku 1920, poprzedni czas służby lub pracy zawodowej tylko wówczas, jeżeli urzędnik lub funkcyjaryusz niższy wykaże, że za szły ważne okoliczności, które uniemożliwiły mu wcześniejsze wstąpienie do służby państwowej polskiej.

W wypadkach dłuższego urlopu bez uposażenia, odliczenia pewnego czasu na mocy orzeczenia dyscyplinarnego, czasu dobrowolnej służby wojskowej i t. p. wstrzymuje się decyzję co do przyznawania dodatku za wysługę lat za te czasokresy, aż do wejścia w życie ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Emerytowi, który zostanie przyjęty do czynnej służby państwowej polskiej, może być zaliczony czas służby państwowej lub samorządowej, odbytej w państwach obcych, przed przeniesieniem go na emeryturę.

Decyzję w innych wypadkach zastrzega się Radzie ministrów.

Art. 20. Rada ministrów postanowi na wniosek szefów właściwych władz centralnych, do których stopni służbowych i stopni płacy, przewidzianych niniejszą ustawą, należy zaliczyć urzędy lub posady urzędowe na obszarze Rzeczypospolitej.

Do czasu tego zaliczenia urzędnicy i funkcyjaryusze niżsi pobierać będą uposażenie według poniższych zasad:

- urzędnicy stali i prowizoryczni, którzy dotychczas pobierali uposażenie pewnej klasy rangi, będą pobierali płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyznianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego, bez względu na to, czy uposażenie danej rangi pobierali na podstawie mianowania, czy też czasowego posunięcia, w myśl § 51. austr. ustawy z d. 25. stycznia 1914 (Dz. u. p. Nr. 15., Pragmatyka służbowa);
- leśniczowie i pomocnicy lasowi w zarządach dóbr państwowych i funduszowych, tudzież w administracji politycznej, którzy dotychczas pobierali uposażenie w myśl austr. ustawy z d. 25. stycznia 1914 (Dz. u. p. Nr. 16) i podlegali postanowieniom II. części austr. ustawy z dnia 25. stycznia 1914 (Dz. u. p. Nr. 15), będą pobierali płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyznianym, ustaloną do stopnia służbowego od XII. do VIII. włącznie, odpowiednio do kwalifikacji i czasu służby państwowej;
- praktykanci w grupach, podanych w § 52. Pragmatyki, będą pobierali wynagrodzenie równe płacy zasadniczej ze stosownym dodatkiem drożyznianym, przywiązanej, o ile chodzi o praktykantów, w grupie pragmatyki A i B—X., w grupie C do XI., a w grupie D do XII. stopnia służbowego;
- oficyanci i oficyantki kancelaryjni będą pobierali płacę zasadniczą, przywiązaną do XII. stopnia służbowego, ze stosownym dodatkiem drożyznianym;
- funkcyjaryusze niżsi będą pobierali płacę jednego ze stopni od I.—IX., ze stosownym dodatkiem drożyznianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby;

Wrazie wątpliwości, według której kategorii rangi lub klasy urzędnik lub funkcyjaryusz niższy pobiera uposażenie, decydującą jest wysokość jego płacy zasadniczej, którą oblicza się przez potrącenie z jego uposażenia wszelkich dodatków ekonomicznych, wojennych, drożyznianych, nadzwyczajnych, mieszkaniowych, rodzinnych, starszeństwa, aktywnych i funkcyjnych.

W wypadkach, w których tak obliczona wysokość płacy zasadniczej nie odpowiada żadnej z plac, oznaczonej w odnośnej tabeli, lecz leży w granicach dwu bezpośrednio po sobie następujących pozycji płacy zasadniczej, bierze się na podstawie osobnych z nimi zawartych umów. klasę, do której wysokość ostatniej płacy zasadniczej najbardziej się zbliża.

W czasie przejściowym, na wniosek szefa właściwej władzy centralnej, Rada ministrów może utrzymać nadal nadzwyczajne dodatki wyrównawcze, przyznane już pewnym kategoriom urzędników.

Art. 21. Rada ministrów może, na wniosek szefa właściwej władzy centralnej, złożony w porozumieniu z Ministrem skarbu, przyznać w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o uposażeniu, pewnym rodzajom funkcyjaryuszów niższych płacę zasadniczą trzech najniższych stopni służbowych.

Art. 22. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą państwowych pracowników, przyjętych na podstawie osobnych z nimi zawartych umów.

Art. 23. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1. lipca 1920.

Z dniem 1. lipca 1920 tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym ustawą niniejszą. Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 r. ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30. czerwca 1920 r.

Art. 24. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi ministrów w porozumieniu z Ministrem skarbu, a nadto, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską, w porozumieniu z Ministrem b. dzielnicy pruskiej.

Marszałek: **Trąpczyński.**

Prezydent ministrów i minister skarbu:

W. Grabski.

Minister b. dzielnicy pruskiej:

W. Kucharski.

USTAWA

z dnia 13. lipca 1920, ogłoszona w Nr. 65. Dziennika Ustaw R. P. z dnia 31. lipca 1920, poz. 433, o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminariów nauczycielskich i preparand, oraz wizytatorów szkół.

Art. 1. Uposażenie nauczyciela składa się:

- a) z płacy zasadniczej;
- b) z dodatku drożyznianego i
- c) z dodatku za wyższe studia.

Płaca zasadnicza wynosi 1.300 Mk. miesięcznie i zwiększa się co 3 lata o 300 Mk. miesięcznie, ilość jednak trzechleci nie może przekraczać dziesięciu.

Dodatek za wyższe studia oblicza się według norm, ustalonych w art. 4. ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych z dnia 13. lipca 1920 (Dz. Ustaw Nr. 65., poz. 429).

Art. 2. Czasu pełnienia normalnej powszechnej powinności wojskowej nie uwzględnia się przy wymiarze trzechleci; inna służba wojskowa zalicza się tylko wówczas, jeżeli nauczyciel nie spełniał jej równocześnie z inną służbą państwową. Trzechlecie przyznaje się z urzędu od pierwszego dnia miesiąca, następującego po terminie ukończenia trzechlecia.

Art. 3. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, nauczyciel pobiera dodatek drożyzniany do płacy zasadniczej, zależnie od stosunków rodzinnych i miejscowości, w której pełni służbę stale. Dodatek drożyzniany otrzymuje nauczyciel w myśl postanowień artykułu 5. i 20. ustawy o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych z dnia 13. lipca 1920 (Dz. Ustaw Nr. 65., poz. 429), a mianowicie: nauczyciel, mający mniej niż 3 dodatki za trzylecia — taki, jak urzędnik VIII. stopnia służbowego, mający 3, 4 lub 5 dodatków za trzylecia — taki, jak urzędnik VII. stopnia służbowego, a mający 6 i więcej dodatków za trzylecia, taki — jak urzędnik VI. stopnia służbowego.

Art. 4. Jeżeli nauczyciel lub dyrektor otrzymuje mieszkanie w naturze, potrąca się z uposażenia wartość tego mieszkania.

Art. 5. Nauczyciel ani dyrektor nie może pobierać ze skarbu państwa poza uposażeniem, należnym mu z tytułu niniejszej ustawy, żadnego innego stałego uposażenia. Może jednak za spełnianie pewnych czynności, właściwych innym urzędom, otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość ustala właściwa władza centralna w porozumieniu z Ministrem skarbu.

Art. 6. Prawo do otrzymywania uposażenia rozpoczyna się:

- a) dla nauczycieli, wstępujących do służby państwowej czy to po raz pierwszy, czy ponownie, od 1-go dnia miesiąca w którym objęcie służby nastąpiło, jeżeli nauczyciel rozpoczął pełnić swe obowiązki w pierwszej połowie miesiąca, a od 15-go — jeśli rozpoczął pełnić swe obowiązki w drugiej połowie miesiąca;
- b) w pozostałych wypadkach z dniem, od którego opiewa mianowanie na nowe stanowisko, względnie z dniem pierwszym miesiąca po powstaniu warunków, uzasadniających zmianę w wymiarze uposażenia.

Atoli w razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę wyso-

kości uposażenia, przysługuje nauczycielowi prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od pierwszego dnia miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci nauczyciela wstrzymuje się wypłatę uposażenia z ostatnim dniem miesiąca, w którym śmierć nastąpiła, a w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem tego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Art. 7. Uposażenie wypłaca się nauczycielowi w ratach miesięcznych z góry, w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystym, wypłata uposażenia następuje w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca.

Art. 8. Unormowane niniejszą ustawą uposażenie odnosi się do maksymalnej ilości godzin nauczania tygodniowo, która do czasu określenia jej w pragmatyce służbowej wynosi:

- a) dla uczących kaligrafii, rysunków, pracy ręcznej, muzyki, śpiewu lub gimnastyki 24 godzin (lekcyj) tygodniowo (I. grupa); do tej liczby obowiązany jest także nauczyciel szkoły ćwiczeń i preparand;
- b) dla uczących religii, historii, geografii, higieny lub propedeutyki filozoficznej 20 godzin tygodniowo (II. grupa);
- c) dla uczących języków, matematyki, fizyki, chemii, przyrody, pedagogiki 18 godzin tygodniowo (III. grupa).

Art. 9. Jeżeli nauczycielowi zostanie powierzone zawiadywanie biblioteką dla uczniów lub zbiorami i pracownią przyrodniczą, zajęcia z temi związane, zalicza mu się jako dwie godziny tygodniowo lekcyj grupy II. (art. 8.). Zawiadywanie zbiorami fizyczno-chemicznymi i odpowiednią pracownią, a tak samo zawiadywanie odrębnymi zbiorami i pracownią fizyczną lub chemiczną tam, gdzie zostały one rozdzielone, zalicza się nauczycielowi jako 3 godziny tygodniowo lekcyj grupy II. (art. 8.). Zawiadywanie innymi zbiorami szkolnymi (biblioteką nauczycielską, zbiorami map, obrazów, tablic, modeli i t. p.) nie wymaga się specjalnie i nie wpływa ono na zmniejszenie określonej art. 8. ilości obowiązkowych lekcyj nauczyciela. W wyjątkowych wypadkach wielkiego bogactwa zbiorów i wynikającej stąd znaczniejszej pracy nad zarządzaniem nimi, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w porozumieniu z Ministrem Skarbu wyznaczyć odpowiednie wynagrodzenie. Księgom prefektom liczy się za 2 godziny lekcyj odprawianie nabożeństw szkolnych i wygłaszanie nauk świątecznych dla uczniów. Nauczycielom seminariów nauczycielskich, biorących stale udział w konferencyach metodycznych z uczniami, dolicza się je za 2 godziny tygodniowo (grupa II.).

Jeżeli nauczycielowi zostanie powierzone stanowisko opiekuna klasy, zajęcia z niem związane zalicza mu się jako 6 godzin lekcyj tygodniowo (grupa II., art. 8.).

Art. 10. W razie potrzeby, nauczyciel obowiązany jest udzielać lekcyj oraz spełniać czynności administracyjne lub wychowawcze, wymienione w art. 9., jako równoważne pewnej ilości lekcyj, w łącznym wymiarze wyższym, niż w art. 8. W takich wypadkach, za wykraczającą ponad normę art. 8. ilość tygodniowych lekcyj przysługuje nauczycielowi dodatkowe wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i sposób obliczania ich ilości określa Minister W. R. i O. P. w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Zastępstwa, trwające dłużej niż dwa tygodnie, są płatne według tych samych norm, co godziny nadliczbowe.

Art. 11. Dyrektor (przełożona) państwowej szkoły średniej i seminarium nauczycielskiego otrzymuje uposażenie, określone w art. 1., przysługujące mu jako nauczycielowi z tytułu jego lat służby, zarówno w charakterze nauczyciela, jak dyrektora. Prócz tego dyrektor otrzymuje dodatek za kierownictwo w kwocie 1500 Mk. miesięcznie. Kierownik preparandy lub szkoły ćwiczeń otrzymuje, oprócz wynagrodzenia, przysługującego mu z tytułu jego służby nauczycielskiej, dodatek za kierownictwo w wysokości 400 marek miesięcznie. Za każdy oddział równorzędny otrzymuje dyrektor lub kierownik 50 Mk. miesięcznie. Dyrektor (przełożona, kierownik) państwowej szkoły, przy której jest internat,

otrzymuje wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 300 Mk. miesięcznie. Jeżeli wymiar nauczycielskich zajęć dyrektora szkoły średniej lub seminarium nauczycielskiego przekracza 8 godzin tygodniowo, dyrektor otrzymuje za to zajęcie osobne wynagrodzenie według norm art. 10.

Art. 12. Nauczyciel lub dyrektor, powołany do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub władzy szkolnej II. instancji na stanowisko wizytatora szkół, otrzymuje uposażenie, należne dyrektorowi, oraz dodatek wizytatorski w wysokości 600 Mk. miesięcznie.

Art. 13. Normy wszelkich innych poborów niestałych i ubocznych, jak dyety, kosztu podróży, określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Postanowienia przejściowe.

Art. 14. Przy wyznaczaniu nauczycielom uposażenia po raz pierwszy na podstawie niniejszej ustawy, przy późniejszym przyznawaniu im dodatków trzechlecia, oprócz służby państwowej w szkole polskiej, zalicza się czas ich służby nauczycielskiej w państwowej austriackiej, niemieckiej lub rosyjskiej szkole na ziemiach polskich, jeżeli pozostają w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w służbie państwowej polskiej lub wstąpią do tej służby najpóźniej w trzy miesiące po tym terminie. Zalicza się również czas, poświęcony w wymiarze najmniej 14 godzin tygodniowo pracy nauczycielskiej w prywatnej szkole polskiej aż do końca roku szkolnego 1919-20. W obydwóch wypadkach zalicza się jednako do wymiaru trzechleci najwyżej lat 21. Ograniczenie to nie przesądza jednak w niczem zaliczenia czasu służby w państwowej lub prywatnej polskiej szkole do emerytury. Czas, spędzony po tym terminie w prywatnej polskiej szkole, zaliczać się będzie tylko pod tym warunkiem, że nauczyciel taki najpóźniej 1. stycznia 1921 w pisemnej deklaracji odda się do dyspozycji Ministra W. R. i O. P. i że posadę w szkole państwowej, nadaną mu przed 1. maja dowolnego roku, od początku następnego roku szkolnego przyjmie. Gdy nauczyciel taki, wskutek przyjęcia nadanej mu posady państwowej, będzie musiał wbrew swemu życzeniu przenieść się do innej miejscowości, przysługujące mu zwrot kosztów przeniesienia, według przepisów dla urzędników państwowych. O uznaniu prywatnej instytucji, w której nauczyciel uczył, za prywatną polską szkołą średnią, jak również o uznaniu za wystarczające złożonych dowodów służby nauczycielskiej, rozstrzyga Minister W. R. i O. P. na podstawie opinii komisji weryfikacyjnej. Decyzję co do zaliczenia lat służby, spędzonych w innej kategorii szkół lub przy mniejszym wymiarze godzin, niż wyżej określono, względnie w innym zawodzie, zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 15. Nauczyciele, których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Minister W. R. i O. P. uznał za posiadających istotnie pełne kwalifikacje nauczycielskie, jakkolwiek nie posiadają ich formalnie, otrzymują dodatek za wyższe studia według art. 1. niniejszej ustawy.

Art. 16. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą nauczycieli kontraktowych, których wynagrodzenie, zależne od ilości godzin udzielanej nauki, względnie od wymiaru innych zajęć szkolnych, normuje Minister W. R. i O. P. w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 17. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1. lipca 1920. r.

Z dniem 1. lipca 1920 tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym niniejszą ustawą.

Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 roku ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30. czerwca 1920.

Art. 18. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi W. R. i O. P., a nadto, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską, Ministrowi b. dzielnicy pruskiej.

Marszałek: **Trąpczyński.**

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:

W. Grabski.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ.:

T. Łopuszański.

Minister b. dzielnicy pruskiej: **W. Kucharski.**

Część nieurzędowa.

Asesor Paweł Kempka (Bytom).

O działalności landrata na Górnym Śląsku.

Jako organ administracji państwowej załatwia landrat sprawy ogólnej administracji krajowej w powiecie, a jako przewodniczący sejmiku powiatowego i wydziału powiatowego opracowuje sprawy administracji komunalnej powiatu, czyli samorządu powiatowego (§ 76. ord. pow. — Kreisordnung — z d. 13. grudnia 1872).

Pozytywnie nie można agendy (zakresu działalności) landrata dokładnie określić, tylko negatywnie: zakres działalności landrata rozciąga się na wszystkie sprawy administracyjne, które nie podlegają osobnym specjalnym urządzeniom. Takimi osobnymi urządzeniami powiatowymi dla specjalnych dziedzin administracji państwowej są na przykład: rentmistrz dla pobierania podatków, kontrolor katastru dla utrzymania katastru w celach podatków od gruntów i budynków, fizyk powiatowy, weterynarz powiatowy, budowniczy powiatowy i powiatowy inspektor szkolny. Co nie należy do specjalnej kompetencji tych urzędników, to podlega wszystkemu decyzyi landrata. Landrat ma być rodzajem pośrednika pomiędzy rządem państwowym a ludnością i właściwie powinien urząd swój wykonywać bezstronnie, mając tylko obiektywnie interes ludności na oku. Atoli rozporządzenie ministerstwa pruskiego z r. 1899 wyraźnie powiada, że landraci są powołani i zobowiązani do zastępowania czyli reprezentowania znanych im zapatrywań rządu, do ułatwienia przeprowadzenia polityki rządu i do szerzenia zrozumienia dla polityki rządowej pomiędzy ludnością.

Z tego wynika jasno, że landraci dotychczas byli i są urzędnikami »politycznymi«, że byli i są oni filarami polityki rządu pruskiego. Polityka ta miała na celu: ograniczenie samorządu przez uformowanie statutów, ograniczenie praw policyi lokalnej (Ortspolizeibehörde), przez ściśnięcie, nieograniczony nadzór, ograniczanie, znaczenie gminy, przez rozbudowywanie ordynacji powiatowej, wygórowana opieka nad sołtysami i burmistrzami przez landrata i wydział powiatowy (Bevormündung), zcieśnianie spornego postępowania administracyjnego i t. d. Służąc tylko tym celom, landrat nadużywał swej władzy nadzorczej nad gminami, jako przewodniczący wydziału powiatowego i drogą rozporządzeń policyjnych i administracyjnych wkraczał w dziedzinę samorządu gminnego we wsiach i mniejszych miastach. Już przed wojną ludność, reprezentowana w sironnictwach postępowych, domagała się odebrania landratowi charakteru urzędnika politycznego (Entpolitisierung des Landrats), tem bardziej w obecnej chwili żądanie to jest uprawnionem. Były minister pruski, Drews, pisze w swym projekcie reformy ustroju administracyjnego (Grundzüge einer Verwaltungsreform, Amtliche Ausgabe 1919): »Landraci winni się wstrzymywać od wszelkiej działalności na korzyść pewnych politycznych partii. Nie wolno pozostawiać landratom żadnej wątpliwości, że nie należy do ich zadań »robienie wyborów« (Wahlen zu machen) — obecnie: Die Abstimmung zu machen! — i że koniecznie trzeba im zakazać wszelkiej pracy w tym kierunku, jako też z bezwzględną surowością powinno się karać landratów, przestępujących ten zakaz.

Do zakresu działania landrata w dziedzinie ogólnej administracji państwowej należy przede wszystkim wykonywanie władzy policyjnej w powiecie. Landratom pruskim udało się skoncentrować tę władzę w swym ręku, tak, że urzędy policyjne lokalne (Ortspolizeibehörden) niemal nic bez wiedzy i bez zgody landrata zrobić nie mogą. Najlepszemi i najposłuszniejszymi narzędziami w ręku landrata pod tym względem byli i są »amtowi« i żandarmi. Korzystając z faktu, że sołtysami w gminach byli obywateli-niefachowcy, landrat przez »amtowego« i »żandarma« udzielał im »wskazówek«, lub raczej wydawał im rozkazy, przekraczające jego kompetencje. Szczególnie w sprawach t. zw. policyi po-

litycznej (związki, przynależenie do partii, praca oświatowa, narodowa) landrat kontroluje władze policyjne lokalne bardzo surowo i ściśle i w drodze zarządzeń nadzorczych (Aufsichtungsverfügung) wyprzedza ich decyzje. Takie zarządzenia nadzorcze wydaje landrat do władz policyjnych, lokalnych (amtowych, burmistrzów małych miast, sołtysów) pod znakiem »Geheim«. Jednym z środków nadmiernego nadzorowania lokalnych władz policyjnych było zarządzenie t. zw. peryodycznych raportów (Berichte), dla których nieraz policya lokalna musiała prowadzić specjalny kalendarz.

Landrat był przewodniczącym komisji wymiaru podatku od dochodów (Vorsitzender der Einkommensteuerveranlagungskommission). — Obecnie, po niemieckiej reformie finansów, pracę tej komisji wykonują urzędy finansowe. Naturalnie akta i materiały komisji tej służą i dłuższy czas służyć będą urzędowi finansowemu i w niej jednej sprawie landrat, jako dawniejszy przewodniczący i dobrze poinformowany o dochodach mieszkańców powiatu, udzielać będzie tym urzędowi wyjaśnień.

Landrat, jako taki, jako urzędnik ogólnej administracji państwowej, jest więc najwyższym urzędnikiem policyjnym, a zarazem politycznym całego powiatu. Oprócz tego ma on jeszcze drugą właściwość: jest on przewodniczącym sejmiku powiatowego i wydziału powiatowego. W tej właściwości jest on przede wszystkim instancją nadzorczą nad samorządem gminnym. Landrat zatwierdza sołtysów i ławników gminnych; odmówić zatwierdzenia może tylko za zgodą wydziału powiatowego (Kreisausschuss). Wydziały powiatowe w swym obecnym składzie zgadzają się na wszystko, czego landrat od nich żąda. — Landratowi, jako przewodniczącemu wydziału powiatowego, sołtys obowiązuje jest przestać etat gminy po uchwaleniu. Zwykle landraci, opierając się na swem prawie nadzoru nad samorządem gminnym, żądają od gmin przesłania protokołów z posiedzeń rad gminnych. Jako przewodniczący wydziału powiatowego jest landrat także władzą nadzorczą w pierwszej instancji nad urzędnikami stanu cywilnego.

W obecnym czasie gospodarki przymusowej jest landrat kierownikiem powiatowego urzędu gospodarczego (Kreiswirtschaftsamt).

Kronika.

Nowe postanowienia co do niektórych należności stemplowych, w szczególności podań. Z dniem 11. września 1920 weszły w życie nowe postanowienia co do niektórych należności stemplowych, w szczególności podań. Zwraca się uwagę, że każde podanie, wnoszone do władz i urzędów państwowych w jakiegokolwiek sprawie, a wymagające załatwienia, mają być należycie ostemplowane. W przeciwnym razie zarządzi się ściąganie brakującego stempla przez Urząd wymiaru należności z ustawową grzywną bez specjalnego poprzedniego wezwania strony, wnoszącej odnośnie podanie, do przedłożenia brakujących stempli. — Starostwo.

Obwieszczenie. W myśl rozp. ministra skarbu z dnia 15. lipca b. r., Dz. Ustaw Nr. 56, ogłasza się, co następuje: Na obszarze Śląska wraz z miastem Białą obowiązuje wspomniane rozporządzenie co do transakcji dewizowych. Komitet wykonawczy Komisji dewizowej znajduje się na razie w lokalu Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Bielsku. Jako banki dewizowe fungują: w Bielsku: Śląski Bank Eskontowy, Śląski Bank przemysłowy; w Białej: Bank krajowy; w Cieszyń: filie obydwóch pierwszych banków, Towarzystwo oszczędności i zaliczek, Bank Cieszyński kredytowy, Bank rolniczy. Tylko przez wymienione banki dewizowe wolno stronom kupować i sprzedawać obce waluty. Zwraca się uwagę na przepis art. 5. rozp. 505 z dnia 11. sierpnia b. r., Dz. Ustaw Nr. 73, według którego osoby lub instytucje, posiadające obce waluty, o ile dotychczas tego nie uczyniły, aby je natychmiast zgłosiły w jednym z banków dewizowych. Bliższych szczegółów i wyjaśnień udzielają powołane banki. Przekroczenie powyższych przepisów podlega po myśli rozp. z dnia 11. sierpnia b. r., Nr. 505. Dz. Ustaw Nr. 173, karze aresztu lub ścisłego aresztu do jednego roku i grzywny do 100.000 marek pol.

Lista sędziów przysięgłych przy sądzie okręgowym w Cieszyń na zwyczajną III. kadencję w r. 1920, rozpoczynającą się w dniu 18. października o godz. 9. rano: I. Sędziowie przysięgli główni: Józef Kłaptocz, rolnik w Mazańcowicach l. 22; Jan Więcek, rolnik w Wieszczałach; Paweł Rymorz, rolnik w Dol. Kozakowicach nr. 1; Paweł Niemiec, rolnik w Łączce nr. 14; Jerzy Gajdzica, rolnik w Małej Cisownicy nr. 3; Jan Pintscher, rolnik w Bystrej nr. 12; Rudolf Romanek, handlarz węglem w Skoczowie; Jerzy Macura, urzędnik Towarz. oszczęd. i zaliczek w Skoczowie; Rud. Golasowski, ogrodnik w Kalembicach nr. 37; Franciszek Budziński, rolnik w Pogwizdowie nr. 12; Franciszek Mikołajczyk, rolnik w Zarzeczcu nr. 63; Józef Pajak, rolnik w Bąkowie-Rychuldzie nr. 3; Józef Mikler, rolnik w Międzyrzeczu nr. 7; Paweł Kopeć, rolnik w Bronowie; Jan Sztwiertnia mł., rolnik w Goleszowie nr. 6; Józef Gamrot, rolnik w Kowalach; Józef Jachnik, rolnik i naczelnik gminy w Dol. Międzyrzeczu; Michał Wantulok, rolnik w Lipowcu; Rud. Kolaczek, gospodźki i rolnik w Zebrzydowicach; Franciszek Stokłosa, rolnik w Zarzeczcu; Józef Staszko, fabrykant w Skoczowie; Rudolf Ohanka, starszy zarządca ekonomicznym w Grodźcu; Józef Kubok, rolnik w Hermanicach; Paweł Kowala, stolarz w Goleszowie; Jan Peterek, właściciel młyna i piły, Pogorz; Jan Konieczny, zagrodnik i przełożony gminy w Pogorzu; Paweł Fuchs, rolnik w Mazańcowicach; Michał Wrzoł, rolnik w Zabrzegu; Jerzy Kowala, rolnik i właściciel tartaku w Nierodzimiu; Karol Męcnarowski, piekarz w Chybiu; Paweł Duława, zagrodnik w Goleszowie; Franciszek Wrzoł, rolnik w Zabrzegu; Paweł Śliwka, młynarz w Zarzeczcu; Antoni Hess, rolnik w Dol. Międzyrzeczu; Karol Stusek, rolnik i naczelnik gminy w Rudzicy; Karol Leutmetzer, zarządca dóbr w Budzicy. — II. Sędziowie przysięgli uzupełniający: Edward Klusiewicz, ślusarz; Feliks Aufrecht, kupiec; Józef Zabystrzan, urzędnik banku; Jan Kubiczek, właśc. realności; Karol Gaszczyk, restaurator; Rudolf Cholewa, kupiec; Jan Janiczek, zegarmistrz; Józef Hajduk, właśc. realności; Mateusz Foltyn, blacharz — wszyscy w Cieszyń.

Ceny węgla sosnowickiego. Powiatowy Urząd gospodarczy ogłasza: Dla polskiej części powiatu Cieszyńskiego już nadszedł węgiel sosnowicki. Cenę ustalono za węgiel grubo: ze składu na 127 mk.; furami na 130 mk.; w koszach na 133 mk. Za węgiel orzechowy I. i II.: ze składu na 116 mk., furami na 119 mk., w koszach na 122 mk. Kartki na pobór tego węgla wydaje Gminny Urząd gospodarczy z dniem 6-go października. W powiatowym Urzędzie gospodarczym (stara szkoła realna, II. p., nr. 6) wydaje się zaś zezwolenia na pobór tego węgla dla przemysłu bez maszyny parowej, a to z dniem 6. b. m. w każdą środę i sobotę dopołudnia.

W sprawie zgłaszania i wynajmu mieszkań. Zdarzają się wypadki, że posiadacze domów lub mieszkań przyjmują do siebie lokatorów bez wiadomości Urzędu mieszkaniowego miasta Cieszyń. Zwraca się ponownie uwagę P. T. stron na to, że w myśl rozp. Rady Narodowej z dnia 24. marca 1919, § 2., należy zgłaszać wszelkie mieszkania i ubikacje w przeciągu 3 dni po wypowiedzeniu lub opróżnieniu w Urzędzie mieszkaniowym. Kto samowolnie pomieszkanie lub część jego wynajmie lub na czas nie zgłosi, ukarany będzie grzywną aż do 5000 K (3500 mk.) lub 6-tygodniowym aresztem. Osoby, wprowadzające się do pomieszkania bez zezwolenia Urzędu mieszkaniowego, narażają się nie tylko na powyższe kary, lecz także na bezzwłoczne dełożowanie. Podania o przydział pomieszkania wnoszą należy ostemplowane (10 mk.).

Cena nafty. Wskutek podwyższenia surowca, wynosi począwszy od 1. b. m. cena nafty w podrobnej sprzedaży 6.60 mk. za 1 litr. Wyższej ceny nie wolno pobierać kupcom. Przekroczenie cen należy zgłosić w Powiatowym Urzędzie gospodarczym w Cieszyń.

Rozdział cukru. W miesiącu październiku wydaje się następujące ilości cukru na osobę i kartę cukrową: Dla osób, zamieszkałych w Cieszyń, po 50 dkg, dla osób, zamieszkałych na wsi, po 30 dkg, dla ciężko pracujących robotników przemysłowych i dzieci do 2 lat po 80 dkg. Dlatego mają: 1. W mieście Cieszyń zamieszkałe osoby udać się do tut. Urzędu na nr. 7. z kartą na pobór cukru i wykazać się, o ile rozchodzi się o dzieci do 2 lat, wyciągiem metryki,

o ile zaś rozchodzi się o chorych — świadectwem lekarskiem, które nie śmie być starsze, niż 8 tygodni, a potwierdzone być musi przez lekarza powiatowego. W temto świadectwie wyraźnie musi być powiedziane, iż dla owego chorego bezwarunkowo potrzebna jest większa ilość cukru. 2. Na wsi zbiera te świadectwa i wyciągi z metryki G. U. G., dołącza do każdego dokumentu kartę cukrową na miesiąc październik i przynosi wszystkie razem do tut. Urzędu na nr. 7. Tutejszy Urząd zaznacza na tych dokumentach, iż została dla dotyczącej osoby w dotyczącym miesiącu wydana podwyższona ilość cukru, a potwierdza zarazem kartę cukrową na 80 dkg, którą to ilość strona potem pobrać może u kupca, u którego jest rejonowana. Inaczej postępować nie wolno i G. U. G. nie wolno samym potwierdzać kartę cukrową razem z dokumentami. Cena cukru jest ta sama jako w miesiącu wrześniu. Kupców, konsumy i t. d. wzywa się, aby ściśle przestrzegały termin dany dla miesięcznego obrachunku, w przeciwnym razie musiałoby się z nimi postąpić według rozporządzenia, Dz. u. p. nr. 61, z dnia 4. czerwca 1916.

Rewizja ruchu podróżnego do Czech. Ze strony Rządu krajowego w Opawie zarządzono rozporządzeniem z dnia 6. września rewizję wszystkich z Rzeczypospolitej Polskiej i z Rosyi do republiki czechosłowackiej podróżujących osób celem zapobieżenia przewleczenia chorób zakaźnych, o czem się zawiadomi publiczność.

Ogłoszenia urzędowe.

Rozmaite.

OBWIESZCZENIE.

Dr. Ludwik Król, lekarz w Zebrzydowicach, wniósł podanie o udzielenie mu koncesyi na prowadzenie apteki domowej w starej szkole w Zebrzydowicach.

To podaje się w myśl § 48. ustawy z dnia 18. grudnia 1906, dz. u. p. l. 65, do publicznej wiadomości, z nadmienieniem, że właściciele publicznych aptek, którzyby sądzili, że przez założenie wspomnianej apteki domowej zostałaby ich byt zagrożony, mogą ewentualne zarzuty przeciwko założeniu tej apteki wnieść piśmiennie lub ustnie do starostwa w Cieszynie w przeciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia tego we »Wiadomościach Cieszyńskich«.

Później wniesione zarzuty nie będą uwzględnione.

Komisarz rządowy: Żurawski.

OGŁOSZENIE.

Wobec wynikłych wątpliwości, Ministerstwo skarbu wyjaśniło, że postanowienia, dotyczące państwowych pożyczek, w szczególności zaś postanowienia odnośnie do przyjmowania obligacyi austriackich pożyczek wojennych przy zapisach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, zostały z chwilą definitywnego przyłączenia do Polski na mocy decyzji Rady ambasadorów z dnia 28. lipca 1920 części Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy automatycznie rozciągnięte na te obszary.

Celem umożliwienia mieszkańcom tych ziem wzięcia udziału w zapisach na polskie pożyczki państwowe, Ministerstwo skarbu przedłożyło zapisy na tych ziemiach do dnia 31. października 1920.

TARYFA CEN

za niezmiennione, tudzież adjustowane i sprostowane odciski map, za kopie map, odpisy arkuszy posiadłości gruntowych i innych operatów.

Oznaczenie przedmiotu robót, za L. p. które strony uiszczać mają należy: Mk.

1. Za odciski map, sporządzone przed zaprowadzeniem suchodruków (t. zw. mokrodruki) od karty 10.—

Za odciski map, sporządzone za pomocą suchodruku:

a) bez oznacz. numerami parcel 20.—
b) z oznaczeniem już w druku numerami parcel 30.—

2. Za adjustowanie odcisków map, a mianowicie:

a) za mapy według skali 1 : 5760 za każde 100 punkt. (parcel + ha) 1.—
b) za mapy według skali 1 : 2880, 1 : 2500 i 1 : 2000 za każde 100 punktów 1.50
c) za mapy według skali 1 : 1440, 1 : 1250 i 1 : 1000 za każde 100 punktów 3.—
d) za mapy według skali 1 : 720 i 1 : 625 za każde 100 punktów 10.—
e) za mapy na wydatek, jeżeli więcej jak trzecia część powierzchni sekcji mapy pokryta jest parcelami budowlanymi, drogowymi i wodnymi, prócz przypadającej należytości według lit. a), wzgl. b), c) i d), jeszcze za każdą taką sekcję mapy jako dodatek 15.—

3. Za kolorowanie i opisanie zarysu mapy 3.—

4. Za zup. kolorowanie odcisków map:

a) według skali, będącej podstawą mapy, 6-krotne koszta, przypadające według liczb. porz. 2. lit. a) wzgl. b), c) albo d); oprócz tego b) za mapy, jeżeli więcej, jak trzecia część powier. sekcji mapy pokryta jest parcelami budowlanymi, drogowymi i wodnymi, za każdą taką sekcję mapy jako dodatek 10.—

5. Za kolorowanie pewnych oznaczonych części odcisków mapy:

a) za mapy według skali 1 : 5760 za każde 50 punktów 5.—
b) za mapy według skali 1 : 2880, 1 : 2500 i 1 : 200 za każde 50 punktów 8.—
c) za mapy według skali 1 : 1440, 1 : 1250 i 1 : 100 za każde 50 punktów 15.—
d) za mapy według skali 1 : 720 i 1 : 625 za każde 50 punktów 30.—

6. Za wpisanie liczb parcel do odcisków map cał. gmin od każdych 100 parcel 3.50

7. Za wpisanie liczb parcel do pewnych oznaczonych części odcisków map od każdych 100 parcel 5.—

8. Za wrysowanie dodatkowych zmian w odciski map od każdych 10 nowopowstałych lub zmienionych parcel z wyjątkiem poszczególnych pod c) 2.50

a) w skali 1 : 5760, 1 : 2880 i 1 : 2500 2.50
b) w skali 1 : 1440, 1 : 1250, 1 : 1000 i t. d. 4.—

c) za wrysowanie parcel drogowych, wodnych lub kolejowych, oraz wałów ochronnych od każdego decymetra długości przedmiotu na mapie 2.—

9. Za skreślenie parcel w odciskach map: za każdych 10 skreślić się mających parcel 1.50

10. Za kopie map z wolnej ręki z oznaczeniem i podaniem rodzaju uprawy: a) w skali 1 : 5760 za pierwsze 10 punktów 15.—
za każde dalsze 10 punktów 2.—

b) w skali 1 : 2880, — 1 : 2500 i 1 : 2000 z pierwszych 10 punk. 15.—
za każde dalsze 10 punktów 3.—

c) w skali 1 : 1440, — 1 : 1250 i 1 : 1000 za pierwszych 10 punktów 20.—
za każde dalsze 10 punktów 4.—

d) w skali 1 : 625, za pierwsze 10 punktów 20.—
za każde dalsze 10 punktów 6.—

11. Za sporządzenie porównawczego zestawienia dawniejszych i nowych oznaczeń parcel: za każde 10 parcel 5.—
Za sporządzenie porównawczego zestawienia co do dawniejszego i nowego stanu z podaniem powierzchni poszczególnych parcel lub części składowych parcel: za każde 10 parcel 5.—

12. Za odpisy arkuszy posiadłości gruntowej: za pierwsze 10 pozycji 5.—
za każde dalsze 10 pozycji 2.—

Za wpisanie nazwiska każdego posiadacza i współposiadacza na stronie tytułowej, od nazwiska —10

13. Za wyciągi z arkuszy posiadłości gruntowej:

a) jeżeli chodzi o daty poszczególnych parcel: do 10 pozycji 6.—
za każde dalsze 10 pozycji 2.—
za wpisanie nazwiska, każdego posiadacza i współposiadacza od nazwiska —10

b) jeżeli wyciąg dotyczy tylko łącznej powierzchni i czystego dochodu posiadłości, stanowiącej przedmiot ark. posiadłości 3.—
za wpisanie nazwiska każdego posiadacza i współposiadacza, od nazwiska —10

14. Za dodatkowe wpisanie zmian do arkuszy posiadłości gruntowej do właściwie 10 pozycji zmienionych 4.—
za każde dalsze 10 pozycji zmienionych 2.—

15. Za odpisy protokołów parcelowych: a) całych gmin i uzupełnienie ich przez wpisanie nazwisk posiadaczy, miejsca zamieszkania i numer domu, od każdych 50 poz. 10.—
b) za częściowe odpisy protokołów parcelowych przy użyciu map i arkuszy posiadłości gruntowej, od każdych 50 pozycji 20.—

16. Za dodatkowe umieszczenie zmian w odpisach protokołów parcelowych od pierwszych 10 pozycji zmienionych 4.—
za każde dalsze 10 poz. zmienionych 2.—

17. Za wpisanie powierzchni według miary sążniowej do odpisów pod l. porz. 12—16 wymienionych, za każde 10 parcel 1.—

18. Za odpisy opisu granic i innych aktów pomiaru katastralnego, od ark. 10.—

19. Za wyciągi z tryangulacyjnych operatów katastr. co do współrzędnych i topograficznego położenia punktów trygonometrycznych:

a) do włącznie 5 punktów 50.—
b) za każdy dalszy punkt 10.—

20. Za wyciągi operatów katastralnego pomiaru poligonalnego co do współrzędnych i położenia topograficznego punktów poligonalnych:

a) do włącznie 5 punktów 20.—
b) za każdy dalszy punkt 3.—

21. Za litografowane karty przeglądowe gmin katastralnych od karty 20.—

22. Za druki na arkusze posiadłości gruntowej na protokoły, użyte do przedmiotu zamówienia, od arkusza 1.—

23. Za papier rysunkowy od arkusza 10.—

24. Za kalkę płócienną, od dm. kw. 2.—

25. Za kalkę papierową, od dm. kw. —20

Cieszyn, 2. października 1920.

Pawlita.

WYKAZ

wszystkich zgłoszonych chorób zakaźnych od 19. do 25. września 1920.

Szkarlatyna: Bielsko 1. Czerwinka: Bielsko 2, Czechowice 1, Drogomyśl 1. — Dur brzuszny: Cieszyn 1 (z Wallendorf, gmina na Słowaczynie). Dyfterya: Cieszyn 1. Ospa: Bielsko (ze Żywca) 1. Dur brzuszny: Rudzica 1.

EDYKT

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

A. VI. 53-19 (7). — Sąd powiatowy w Bielsku zawiadamia, że dnia 8. października 1919 w Starem Bielsku zmarła Ewa Kwasyńska, robotnica fabryczna. Ponieważ sądowi miejsce pobytu dziedziców Józefa i Franciszka Kwasyńskich nie jest znanem, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnych ustanowionym kuratorem Józefem Niklem, służbistą kolejowym w Starem Bielsku Nr. 106.

Sąd powiatowy w Bielsku, oddz. VI., dnia 7. września 1920.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja: Cieszyn, ul. Ciężarowa 30, I. p.
Administracja: Cieszyn, Stary Targ 4, II. p.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-linowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 45.

Cieszyn, 16. października 1920.

Rok 2.

Część urzędowa.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów o dodatkach za wysługę lat, względnie trzechlecia, za studia wyższe i dodatku drożyznianym do płacy zasadniczej funkcyjaryuszów państwowych, ogłoszone w nrze 77. Dziennika ustaw Rzpltej z dnia 14. sierpnia 1920, poz. 521.

Celem wykonania postanowień, zawartych w art. 4., 5. i 19. ustawy z dnia 13. lipca 1920, Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 429, art. 4., 5., 15. ustawy z dnia 13. lipca 1920, Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 430, art. 4., 5. i 14. ustawy z dnia 13. lipca 1920, Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 431, art. 1., 3., 4. i 10. ustawy z dnia 13. lipca 1920, Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 432, art. 1., 2., 3., 14. ustawy z dnia 13. lipca 1920, Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 433, art. 2., 6., 21 ustawy z dnia 13. lipca 1920, Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 434, art. 1., 2., i 9. ustawy z dnia 13. lipca 1920, Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 435, art. 10. ustawy z dnia 13. lipca 1920, Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 436, zarządza się co następuje:

Część pierwsza.

Dodatek za wysługę lat, względnie za trzechlecie oraz dodatek za studia wyższe.

I. Dodatek za wysługę lat (trzechlecia).

Art. 1. Komisje weryfikacyjne tworzy się przy wszystkich Ministerstwach, władzach i urzędach centralnych, tudzież przy samoistnych władzach II. instancji, bezpośrednio władzom centralnym podległym.

Jeżeli Komisja weryfikacyjna nie może być utworzona przy władzy II. instancji z powodu szczupłości personelu, szef właściwej władzy centralnej porucza jej czynności komisji weryfikacyjnej, utworzonej przy innej władzy II. instancji lub komisji, istniejącej przy władzy centralnej.

Art. 2. Komisje weryfikacyjne, utworzone przy władzach II. instancji właściwe są dla wszystkich funkcyjaryuszów państwowych, pełniących służbę we władzy, przy której komisję utworzono, tudzież podległych tej władzy władz i urzędów I. instancji; komisje przy władzach centralnych są właściwe dla wszystkich urzędników, pełniących służbę we władzy centralnej.

O ile chodzi o urzędników, którym przysługuje prawo do pobierania uposażenia, przywiązanego do I., II., III. i IV. stopnia służbowego, zaliczenia czasu poprzedniej służby lub pracy zawodowej, dokona specjalna komisja weryfikacyjna, ustanowiona przez Radę Ministrów na wniosek Prezydenta Ministrów.

Art. 3. Komisja weryfikacyjna obraduje w kompletach, złożonych z przewodniczącego i czterech członków.

Przewodniczącego, trzech członków i trzech zastępców członków mianuje szef właściwej władzy centralnej, wyznaczając zarazem zastępcę przewodniczącego z grona członków; o ile chodzi o komisje weryfikacyjne przy władzach II. instancji, mianowanie następuje na wniosek szefa tej władzy.

Jednym z członków każdej komisji jest delegat Skarbu lub jego zastępca, których mianuje Minister Skarbu, o ile chodzi o władzę II. instancji, na wniosek Prezesa właściwej Izby

Skarbowej, względnie małopolskiej Dyrekcyi Skarbu.

Zastępcy biorą udział w Komisji z prawem głosu w razie przeszkody ze strony członków rzeczywistych.

Art. 4. Uchwały komisji weryfikacyjnej zapadają bezwzględną większością głosów. Przewodniczący głosuje na końcu.

Członek komisji, będący delegatem Skarbu, może założyć protest przeciw ostatecznej uchwale komisji.

W razie protestu delegata Skarbu przeciw uchwale komisji decyduje w danej sprawie ostatecznie Rada Ministrów.

Art. 5. Referentami sprawy są członkowie komisji; w razie nawału pracy mogą być przydani komisji referenci z grona urzędników władzy, przy której komisja istnieje: referenci referują i składają wnioski, nie mają jednak prawa głosowania.

Z posiedzeń i uchwał komisji prowadzi się protokół.

Protokulanta i potrzebnych ewentualnie urzędników-referentów wyznaczy szef władzy, przy której komisja istnieje.

Art. 6. Funkcyjaryusze państwowi, pełniący służbę w chwili wejścia w życie ustawy o uposażeniu, którzy ubiegają się o zaliczenie poprzedniej służby w państwach obcych lub czasu pracy zawodowej, winni złożyć należycie udokumentowane podania na ręce swego bezpośredniego przełożonego, który je wraz z własną opinią składa w ciągu 3 dni szefowi władzy, przy której ustanowiono komisję weryfikacyjną.

Szef tej władzy przesyła podania przewodniczącemu komisji weryfikacyjnej.

Art. 7. Do podania dołączyć należy wszelkie potrzebne dokumenty w oryginale lub uwierzytelnionych notaryalnie lub sądowo odpisach, zawierające dowody poprzedniej służby w państwach obcych lub pracy zawodowej.

Za wystarczające dowody dawnej służby państwowej w państwach obcych (tak cywilnej jak i wojskowej) i samorządowej lub pracy zawodowej będą uważane, obok oryginalnych dokumentów służbowych (pism nominacyjnych, wykazów stanu osobowego i t. p.) i uwierzytelnionych ich odpisów, oryginalne poświadczenia władz, urzędów, instytucji i korporacji, wydawane na podstawie akt urzędowych; w wyjątkowych wypadkach, n. p. zaginięcia lub zniszczenia akt zastąpić je mogą poświadczenia co najmniej dwóch wiarygodnych świadków, stwierdzające z największą ścisłością czas służby lub pracy, jej rodzaj i charakter.

Podpisy świadków winny być sądowo lub notaryalnie legalizowane.

Art. 8. Komisja weryfikacyjna bada złożone podania i dołączone dowody, może w razie wątpliwości co do wiarygodności, autentyczności złożonych dowodów, a także o ile uzna je za niewystarczające, wezwać urzędnika za pośrednictwem władzy, przy której istnieje, do przedłożenia dalszych dowodów, uzupełnienia już złożonych, a w wyjątkowych wypadkach prosić powyższą władzę o przeprowadzenie dochodzeń celem stwierdzenia lub wyjaśnienia pewnych okoliczności lub faktów.

Art. 9. Praca zawodowa może być zaliczona do wysługi lat (wzgl. dodatków za trzechlecie) tylko wówczas, jeżeli funkcyjaryusz państwowy wykonywał ją jako swój zawód główny; obojętne jest przytem, czy za pracę swą pobierał wynagrodzenie, czy też nie.

Zawody poboczne, spełniane częściowo lub przejściowo obok zawodu głównego, nie mogą być zaliczone do wysługi lat.

Czas pracy zawodowej można zaliczać dopiero od chwili ukończenia 18. roku życia.

Art. 10. Komisja weryfikacyjna po zbadaniu złożonych dowodów, ewentualnie ich uzupełnień i wyników dochodzeń, zalicza do wysługi lat wykazany czas służby państwowej i samorządowej lub pracy zawodowej, o ile odpowiada ona warunkom ustawowym.

Przy ocenie, czy czas pracy zawodowej ma być zaliczony do wysługi lat, względnie dodatków za trzechlecie, rozstrzygający i decydujący się fakt, czy praca zawodowa dała rzeczywiste doświadczenie i kwalifikacje, uzdalniające funkcyjaryusza państwowego do obecnie spełnianej służby państwowej.

Czas służby państwowej i samorządowej w państwach obcych ma być, o ile nie przekracza lat 20, zaliczony w pełni, o ile przekracza ten czasokres, w ilości najwyżej lat 20 (dla nauczycieli szkół średnich 21).

Co do funkcyjaryuszów państwowych, którzy przeszli do służby państwowej polskiej bezpośrednio ze służby państwowej lub samorządowej w państwach obcych, w czasie od 1. listopada do 1. grudnia 1918. ma być uważany dzień 1. listopada 1918. r. za dzień przejścia, jeżeli co do terminu przejścia zachodzą wątpliwości.

W razie nieusunięcia wątpliwości co do wiarygodności lub mocy dowodowej złożonych dokumentów, a także w razie wątpliwości co do szczegółów, czy poprzednia praca zawodowa przyczyniła się do nabycia kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniającego funkcyjaryusza państwowego do spełniania obecnie służby państwowej bez względu na to, czy chodzi o cały czas służby lub pracy, czy też o pewne tylko okresy — komisja ma wstrzymać się od wydania decyzji i przedstawić sprawę za pośrednictwem władzy, przy której istnieje, ewentualnie właściwej władzy centralnej, wraz z umotywowanym wnioskiem do decyzji Rady Ministrów.

Poza powyższymi wypadkami komisja weryfikacyjna komunikuje swe uchwały, które są ostateczne, władzy, przy której istnieje, przesyłając jej równocześnie akta sprawy.

Władza po otrzymaniu uchwały komisji sporządza dla aktów odpisy dokumentów, złożonych w oryginale lub zatrzymuje złożone kopie uwierzytelne i deklaracje świadków, a treść uchwały komunikuje petentowi, zwracając oryginalne dokumenty i wydając równocześnie zarządzenia celem przyznania i asygnowania stosownego dodatku za wysługę lat (dodatków za trzechlecie) odpowiednio do ilości lat, zaliczonych przez komisję weryfikacyjną, oraz lat dotychczasowych w służbie państwowej polskiej.

Władza przyznająca i asygnująca uposażenie obowiązana jest sporządzić i prowadzić dokładny wykaz terminów wysługi funkcyjaryuszów państwowych celem terminowego przyznawania w przyszłości wyższych dodatków za wysługę lat (za trzechlecie).

Art. 11. Wzory protokołu i uchwał, tudzież zawiadomień o uchwałach komisji weryfikacyjnej, a także zawiadomień o przyznaniu dodatku za wysługę lat załącza się (załączniki nr. 1, 2 i 3).

II. Dodatek za studia wyższe.

Art. 12. Za funkcyjaryuszów państwowych, posiadających studia wyższe na jednym fakultecie uniwersytetu lub równorzędnego za-

kładu naukowego, zakończone przepisaniem egzaminami, uważa się tych, którzy złożą dowody:

1. złożenia egzaminu dojrzałości najmniej 7-klasowej ogólnokształcącej szkoły średniej (lub ukończenia seminarium duchownego u teologów) przed rozpoczęciem studiów wyższych;

2. złożenia egzaminów lub uzyskania stopnia akademickiego:

a) jednej z wymienionych w następującym wykazie kategorii (załącznik nr. 4) w jednej ze szkół wyższych tam wyliczonych; przyczem, o ile chodzi o szkoły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Rosji, studia winny być ukończone przed 1. listopada 1918. r., studia w szkołach wyższych w Rosji przed 1. października 1917. r., jako daty, od której ustrój tych szkół wskutek rządów bolszewickich został zmieniony;

b) nie podpadających pod określenia wymienione pod a), jednak nostryfikowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami przez jedną z wymienionych w następującym wykazie polskich szkół wyższych;

c) wszelkich innych i z jakiegokolwiek zagranicznej szkoły wyższej, którą Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w każdym poszczególnym wypadku uzna za odpowiadające postanowieniom odnośnej ustawy o uposażeniu.

Jeżeli w złożonych dyplomach uzyskanych stopni lub świadectwach ze złożonych egzaminów nie stwierdzono wyraźnie, jaki normalny (przepisany) okres studiów potrzebny jest niezbędnie do uzyskania stopnia lub dopuszczenia do egzaminu końcowego (ostatniego), funkcyjnarusz państwowy winien złożyć dokumenty, potrzebne dla stwierdzenia w sposób niewątpliwy długości przepisanej okresu studiów.

W razie jakiegokolwiek wątpliwości n. p. co do autentyczności złożonych dokumentów szkolnych, długości przepisanej czasu studiów i t. p. należy odnieść się o decyzję do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego.

Decyzja tego Ministerstwa w powyższych sprawach jest ostateczną.

Art. 13. Wszyscy funkcyjnarusze państwowi mają, o ile ubiegają się o przyznanie im dodatku za wyższe studia, wnieść za pośrednictwem swej bezpośrednio przełożonej władzy podanie i dołączyć do niego dowody ukończenia jednej ze szkół akademickich.

W przyszłości funkcyjnarusze państwowi, ubiegający się o przyznanie dodatku za wyższe studia, mają złożyć dowody ich ukończenia równocześnie z objęciem służby.

Art. 14. Bezpośrednio przełożona władza funkcyjnarusza przesyła podanie wraz z dokumentami władzy, powołanej do przyznania i asygnowania uposażenia; władza ta bada złożone dokumenty i o ile odpowiadają one wymogom art. 12. rozporządzenia niniejszego i nie nasuwają żadnych wątpliwości, przyznaje i asygnuje funkcyjnaruszowi należny mu w myśl postanowienia odnośnej ustawy o uposażeniu dodatek za studia wyższe.

Jeżeli funkcyjnarusz złoży dowody ukończenia dwóch lub więcej fakultetów, należy wziąć za podstawę wymiaru studia, ukończone na tym fakultecie, na którym przepisany jest dłuższy czas trwania studiów normalnych.

Przyznanie i asygnowanie po raz pierwszy dodatku za wyższe studia, może nastąpić odrębnie lub łącznie z przyznaniem i asygnowaniem dodatku za wysługę lat w myśl art. 10. rozporządzenia niniejszego.

Część druga.

Dodatek drożyzniany.

Art. 15. Żonę uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożyznianego, to jest przy zaliczeniu funkcyjnarusza państwowego do danej grupy rodzinnej tylko wówczas, jeżeli pozostaje na utrzymaniu funkcyjnarusza państwowego.

W razie separacji od stołu i łoża, żonę uwzględnia się tylko wówczas, jeżeli funkcyjnarusz państwowy złoży dowód, że do utrzymania żony zobowiązany został wyrokiem sądowym.

Nie uwzględnia się również żony funkcyjnarusza, pozostającej w służbie państwowej.

Kobieta-funkcyjnarusz państwowy, zamężna, ma być traktowana w zasadzie jako samotna. Mąż i dzieci kobiety-funkcyjnarusza państwowego uwzględnia się tylko w tym wypadku, jeżeli kobieta udowodni, że mąż jest zupełnie niezdolny do zarobkowania, a co zatem idzie nie może czynić zadość ciążącemu na nim obowiązkowi utrzymania rodziny, wskutek czego obowiązek ten ciąży faktycznie na kobiecie-urzędniku.

Art. 16. Dzieci i pasierbów powyżej lat 18 uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożyznianego tylko wówczas, jeżeli uczęszczają do szkół publicznych, co stwierdzone być musi stosownym dowodem ze strony właściwej władzy szkolnej, które składać należy władzy przełożonej z początkiem każdego półrocza szkolnego. O ile zaś chodzi o dzieci ułomne fizycznie lub umysłowo, nie mogące zarabiać na swoje utrzymanie, okoliczność ta musi być stwierdzona świadectwem lekarza lub zakładu leczniczego, określającym ściśle ułomność fizyczną lub umysłową, wykluczającą możliwość zarobkowania. Władza może poddać dzieci takie badaniu lekarza urzędowego.

W wypadkach wątpliwych władza może żądać od urzędnika dowodów, że dzieci jego lub pasierbowie nie utrzymują się same, a o ile chodzi o pasierbów, że nie posiadają własnego zapotrzebowania (n. p. osobistego majątku, renty sieroci i t. p.).

Art. 17. Celem wymierzenia i asygnowania dodatku drożyznianego, urzędnicy i niżsi funkcyjnarusze państwowi mają wypełnić deklaracje według załączonego wzoru (załącznik nr. 5), i złożyć je swemu bezpośredniemu przełożonemu wraz z ewentualnymi zaświadczeniami i dowodami do przejrzania i sprawdzenia.

Art. 18. Bezpośredni przełożony, po zbadaniu i sprawdzeniu dat deklaracji i złożonych dowodów i zaświadczeń, stwierdza prawdziwość dat, zawartych w deklaracji swym podpisem, poczem przesyła łącznie deklaracje wszystkich podległych sobie urzędników i funkcyjnaruszów, władzy, powołanej do przyznania i asygnowania uposażenia, a w przyszłości donosi tej władzy bezzwłocznie, na podstawie doniesień urzędnika lub innych informacji, o wszelkich zmianach, wpływających na wymiar dodatku.

Art. 19. O zmianach warunków, wpływających na zaliczenie do innej grupy rodzinnej, funkcyjnarusz winien zawiadomić niezwłocznie swą bezpośrednio przełożoną władzę, składając stosowny dokument stanu cywilnego (metryka chrztu, ślubu, śmierci i t. p.) lub zaświadczenie urzędowe.

Art. 20. Za świadomie nieprawdziwe lub fałszywe zeznania, złożone w deklaracji, jak również za zaniechanie niezwłocznego zawiadomienia właściwej władzy o zmianach, wpływających na niższy wymiar dodatku, funkcyjnarusz państwowy będzie — niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności wedle obowiązujących ustaw karnych — pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Art. 21. Władza powołana do przyznania i asygnowania uposażenia, po sprawdzeniu lub przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń, na podstawie dat w deklaracji zawartych, zalicza podległych funkcyjnaruszów państwowych do właściwych grup rodzinnych i uwzględniając klasę, do której dana miejscowość należy, wymierza dodatek drożyzniany na podstawie ustalonego rozporządzeniem niniejszym mnożnika, łącznie z przyznaniem i asygnowaniem płacy zasadniczej, ustalonej ustawami z dnia 13. lipca 1920. r. Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 429—436.

Odpis polecenia wypłaty należy zakomunikować funkcyjnaruszowi, wymieniając, do której grupy rodzinnej go zaliczono.

Art. 22. Podział miejscowości na klasy przedstawia załączona tabela (załącznik 6).

Mnożnik dodatku drożyznianego, ustalony ustawami o uposażeniu dla miejscowości zaliczonych do klasy I. na 150, zniża się dla klasy II. do 135, dla III. do 120, dla IV. do 105, a dla V. klasy miejscowości do 90.

Wyniki, otrzymane z pomnożenia procentów płacy zasadniczej, czyli mnożnych, ustalonych w odnośnych ustawach o uposażeniu przez powyższe mnożniki, a wykazujące dodatki dro-

żyzniane w markach polskich, przedstawione są w załączonej tabeli (załącznik nr. 7).

Ułamki marek zaokrągla się w górę do pełnej marki.

Warszawa, dnia 5. sierpnia 1920.

Prezydent Ministrów: Witos.

Minister Skarbu: W. Grabski.

Minister b. Dz. Pruskiej: W. Kucharski.

L. 5599.

Cieszyn, d. 6. października 1920.

K O M U N I K A T

o nowej ustawie o »splatach stemplowych od ubezpieczeń».

Od dnia 1. października 1920 obowiązują na Śląsku Cieszyńskim, stanowiącym integralną część Państwa Polskiego, nowa ustawa o opłatach stemplowych od ubezpieczeń z dnia 16. lipca 1920, Dz. u. Nr. 75, oraz rozporządzenie wykonawcze Ministerstwa skarbu z dnia 27. września 1920, Dz. u. nr. 93. Od powyższego terminu tracą więc moc obowiązującą dotychczasowe ustawy i rozporządzenia w tym przedmiocie.

Wedle nowej ustawy podlegają opłacie stemplowej wszelkie umowy zabezpieczenia, zawierane przez jakiegokolwiek instytucje ubezpieczeniowe prywatne i państwowe, krajowe i zagraniczne, oraz wypłaty sum zabezpieczonych.

Za instytucje ubezpieczeniowe uważać należy wedle ustawy także przedsiębiorstwa, trudniące się zawieraniem umów zabezpieczenia tylko ubocznie obok przedsiębiorstwa głównego, n. p. przedsiębiorstwa kolejowe, transportowe, składowe i t. d., taksamo zakłady zaopatrzenia, jak: instytucje pensyjne, zakłady zaopatrzenia na starość, na czas wdowieństwa, na koszt pogrzebowe i t. d. bez względu na to, jakiego rodzaju są te zakłady i czy są oparte na samopomocy lub nie.

Wolne są od opłaty stemplowej umowy zabezpieczenia, zawierane przez instytucje przymusowych ubezpieczeń społecznych umowy reasekuracyjne, oraz umowy ubezpieczeń, zawierane poza granicami Polski przez zagraniczne oddziały polskich instytucji ubezpieczeniowych, o ile zagranicą podlegają opodatkowaniu.

Powołane rozporządzenie wykonawcze podaje w § 20. szczegółowo, na jakich dotychczasowych ustawach oparte instytucje przymusowych ubezpieczeń społecznych wolne są od nowej opłaty stemplowej przy zawieraniu umów ubezpieczenia. W razie wątpliwości co do tego przywileju odnośnej instytucji rozstrzyga Minister skarbu w porozumieniu z ministrem pracy i opieki społecznej. Opłata stemplowa przy umowach zabezpieczenia wszelkiego rodzaju wynosi 3 proc. od ogólnej sumy składek (premi) zebranych w roku rachunkowym z każdego działu ubezpieczeń, zaś 1 proc. od wypłaconych sum ubezpieczeniowych.

Z łącznej sumy składek potrąca się składki nie pobierane lub w całości albo w części odpisane (stornowane), oraz zwroty tytułem udziałów w zyskach (bonus).

W zakładach zaopatrzenia za opłatą sum ubezpieczonych uważa się sumę wszystkich w ciągu roku wypłaconych kwot zaopatrzenia.

Składki podlegają opłacie stemplowej bez potrącenia z nich wydatków na administrację (kosztu handlowe, organizacji akwizycji itd.).

Szczegóły co do sposobu obliczenia podstawy wymiaru 3% opłaty stemplowej, mianowicie, jakie kwoty wpłacono przez ubezpieczonych, podlegają opłacie, a jakie przychody lub wydatki instytucji mają być potrącone z podstawy opłaty stemplowej, podają par. 5 do 14 wymienionego rozporządzenia wykonawczego.

Umowy ubezpieczeniowe wolne są od wszelkich innych opłat stemplowych, wyjąwszy weksle lub inne dokumenty, wstawione przez ubezpieczonych na pokrycie składek. Jeżeli zakład ubezpieczeń otrzymuje tytułem składki własność majątek nieruchomy, to odnośna umowa podlega opłacie od kontraktów zamiennych.

Opłatę uiszcza zakład ubezpieczeniowy, ma prawo żądać zwrotu tejże od ubezpieczonych osób.

Oplaty oblicza sam zakład, nie czekając na wymiar Urzędu wymiaru należności i spłaca je w Urzędzie podatkowym, w którego okręgu ma siedzibę centralny zarząd krajowego zakładu ubezpieczeniowego lub reprezentacja (agencja) zagranicznego.

Celem uiszczenia opłaty stempłowej należy w Urzędzie podatkowym złożyć deklarację, która ma zawierać kwotę opłaty w cyfrach i słowach nazwę i siedzibę zakładu, przedmiot opłaty, okres czasu, za który się uiszcza opłata, miejsce i datę wystawienia, oraz podpis.

Każdy zakład ubezpieczeniowy jest obowiązany uiścić z góry na poczet opłat od umów ubezpieczeniowych, zawartych w bieżącym roku rachunkowym w ciągu 14 dni po upływie każdego kwartału kalendarzowego 25 proc. opłaty stempłowej, obliczonej za cały poprzedni rok rachunkowy.

Po zamknięciu roku rachunkowego zakład ubezpieczeniowy obliczyć całoroczną należność opłaty stempłowej za ten rok rachunkowy na podstawie zamknięcia rachunkowego i obliczenia to wraz z zamknięciem i sprawozdaniem rachunkowym przedłożyć do sprawdzenia Urzędowi wymiaru należności w Cieszynie, w terminie jednomiesięcznym po zatwierdzeniu zamknięcia rachunkowych.

Rozporządzenie wykonawcze podaje w par. 27 szczegółowo, jak ma być sporządzone to obliczenie.

Równocześnie z przedłożeniem tego obliczenia uiścić ma zakład ubezpieczeniowy w właściwym Urzędzie podatkowym różnicę między obliczoną według zamknięcia roczną należnością opłaty stempłowej, a sumą zaliczkowo zapłaconą za ten rok rachunkowy.

Ostateczne wyrównanie opłaty stempłowej nastąpi po ustaleniu jej wysokości przez Urząd wymiaru należności.

Nowo powstałe zakłady ubezpieczeniowe lub istniejące krócej niż rok, mają aż do pierwszego ustalenia opłat stempłowych na podstawie zamknięcia za ubiegły rok kalendarzowy uiścić z góry opłaty za każdy ubiegły kwartał kalendarzowy według sum składek zebranych lub sum ubezpieczeniowych, wpłaconych faktycznie w ciągu ubiegłego kwartału.

Wreszcie od nieuiszczonych opłat stempłowych w terminach przepisanych należą się zwłoki 1 proc. za miesiąc; zaczęty miesiąc liczy się za cały.

Przekroczenie nowej ustawy, popełnione przez podanie władzy nieprawdziwych okoliczności celem uchylecia się od opłaty lub celem jej zmniejszenia, podlegają karze pieniężnej w wysokości 20-krotnej sumy opłaty ukróconej lub na ukrócenie narażonej. Inne przekroczenia przepisów tej ustawy zagrożone są grzywną do 20.000 Mk.

Orzeczenia karne wydaje i grzywny nakłada Urząd wymiaru należności w Cieszynie. Odwołania można wносить na ręce tego Urzędu do 1 miesiąca po doręczeniu orzeczenia, a rozstrzyga je ostatecznie Dyrekcja skarbu.

Wykonanie orzeczenia karnego wstrzymuje się aż do rozstrzygnięcia odwołania, ale Urząd wymiaru należności może zabezpieczyć karę zaraz po wydaniu orzeczenia na majątku nieruchomym skazanego.

Delegatom władzy skarbowej służy prawo wstępu do lokali instytucji ubezpieczeniowych w każdym czasie, oraz prawo wglądu do ksiąg, aktów i dokumentów, a zarząd zakładu ubezpieczeniowego obowiązany jest do udzielenia im wszelkich wyjaśnień i informacji.

Krajowe zakłady ubezpieczeniowe oraz reprezentacje zagranicznych tego rodzaju zakładów, mają najdalej do 1. listopada 1920 podać zgłoszenia do Urzędu wymiaru należności w Cieszynie, t. j. podać swą firmę i złożyć statuty oraz warunki ubezpieczeniowe.

O wszelkich zmianach statutów i warunków ubezpieczeń należy donieść temuż Urzędowi w ciągu dni 14 po zatwierdzeniu przez kompetentną władzę, dołączając po 2 egzemplarze statutów i warunków ubezpieczeniowych. Nowo powstałe zakłady tego rodzaju mają podać temuż Urzędowi firmę i statuty do dni 14 po zatwierdzeniu.

Dr. Wolaniecki, m. p.

U S T A W A

z dnia 13. lipca 1920. r., ogłoszona w nrze 65 Dziennika ustaw Rzpltej Polskiej z dnia 31. lipca 1920, poz. 434, o uposażeniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych.

Art. 1. Nauczyciele, posiadający prawem przepisane kwalifikacje, otrzymują zasadniczą płacę miesięczną urzędników państwowych X. stopnia służbowego; po sześciu latach pracy zawodowej IX, po dalszych dziewięciu latach VIII., a po dalszych dziewięciu latach VII. stopnia służbowego (art. 3. ustawy z dnia 13. lipca 1920. r. Dz. Ust. nr. 65, poz. 429, o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych).

Art. 2. Nauczyciele, posiadający prawem przepisane kwalifikacje, otrzymują nadto, tytułem dodatku za wysługę lat, za każdy rok pracy zawodowej 2½ proc. pobieranej w danej chwili zasadniczej płacy.

Nauczyciel, posiadający prawem przepisane kwalifikacje, zaczyna pobierać dodatek za wysługę lat dopiero po ukończeniu trzech lat pracy zawodowej.

Dodatki za wysługę lat przyznaje się corocznie z urzędu od 1. dnia miesiąca, następującego po terminie wysługi.

Czasu pełnienia normalnej powszechnej powinności wojskowej nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku za wysługę lat; inna służba wojskowa zalicza się, o ile nauczyciel nie pełnił jej równocześnie z pracą zawodową.

Art. 3. Nauczyciele, nie posiadający prawem przepisanych kwalifikacji, pobierają zasadniczą płacę miesięczną urzędników państwowych XI. stopnia służbowego, t. j. 600 marek polskich.

Art. 4. Nauczyciele, nie posiadający prawem przepisanych kwalifikacji, nie pobierają dodatku za wysługę lat.

Art. 5. Nauczycielom niewykwalifikowanym, po dopełnieniu przez nich warunków przewidzianych w § 10. art. 23. ustawy z dnia 27. maja 1919. r. (Dz. Pr. Nr. 44, poz. 311), zmienionej ustawą z dnia 18. grudnia 1919. r. (Dz. Ust. z 1920. r., nr. 2, poz. 6) o ustalaniu i wynagradzaniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przyznać wynagrodzenie nauczycieli, posiadających prawem przepisane kwalifikacje.

Art. 6. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, nauczyciel publicznej szkoły powszechnej pobiera dodatek drożyzniany do płacy zasadniczej zależnie od stosunków rodzinnych i miejscowości, w której pełni służbę stale.

Dodatek drożyzniany otrzymuje nauczyciel publicznej szkoły powszechnej w myśl postanowień art. 5. i 20. ustawy z dnia 13. lipca 1920. r. (Dz. Ust. nr. 65, poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych.

Art. 7. Jeżeli nauczyciel otrzymuje mieszkanie w naturze, wartość tego mieszkania potrąca się mu z uposażenia.

Art. 8. Państwo obowiązane jest w zamian opłat wypłacić wszystkim nauczycielom równoważnik pieniężny, którego wysokość, odnośnie do stosunków lokalnych, oznaczy Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Kierownicy szkół z reguły, a inni nauczyciele w miarę możliwości, otrzymują z gminy, względnie z funduszu szkolnego miejscowego, przynajmniej dwie morgi ornego gruntu w jednej połaci, o ile możliwości przy budynku szkolnym, nie dalej jak w odległości półtora kilometra od szkoły. Jeżeli gmina nie może udzielić kierownikowi gruntu, wówczas otrzymuje on równoważnik pieniężny ze Skarbu Państwa. Równoważnik pieniężny dla kierowników i dla wszystkich pozostałych nauczycieli, o ile nie otrzymują gruntu, ma być wypłacony ze Skarbu Państwa w następującej wysokości:

w klasie I. 900 mk. rocznie
w klasie II. 720 mk. rocznie
w klasie III. 600 mk. rocznie
w klasie IV. 450 mk. rocznie
w klasie V. 360 mk. rocznie.

Sposób użytkowania ziemi, będącej własnością gminy lub państwa, a przeznaczonej na

cele publicznych szkół powszechnych, określi osobna ustawa.

Art. 10. Gminy, względnie fundusz szkolny miejscowy, który nie byłby w możności ponieść ciężarów, wynikających ze świadczeń, przewidzianych w art. 8. i 9., mogą uzyskać na ten cel ze Skarbu Państwa subwencję.

Wniosek o udzielenie subwencji ze Skarbu Państwa zgłasza gmina, rozstrzyga zaś Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie uchwały Rady szkolnej okręgowej oraz opinii organów państwowych, wyznaczonych w tym celu przez Ministerstwo Skarbu i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. Nauczyciele, którzy obok prawem przepisanych kwalifikacji nauczycielskich dla szkół powszechnych posiadają studia wyższe, zakończone przepisaniem egzaminami, otrzymują uposażenie według norm, obowiązujących dla nauczycieli szkół średnich (ustawa z dnia 13. lipca 1920. r., Dz. Ust. nr. 65, poz. 433).

Art. 12. Inspektorzy szkolni otrzymują uposażenie według norm, obowiązujących dla dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących (ustawa z dnia 13. lipca 1920. r., Dz. Ust. nr. 65, poz. 433).

Art. 13. Zastępcy inspektorów szkolnych otrzymują uposażenia według norm, obowiązujących dla nauczycieli państwowych szkół średnich ogólnokształcących, a nadto otrzymują osobny dodatek w wysokości 500 marek polskich miesięcznie (ustawa z dnia 13. lipca 1920. r., Dz. Ust. nr. 65, poz. 433).

Art. 14. Nauczyciele, posiadający obok normalnych kwalifikacji, egzamina, jako to: egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych lub inne, które Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna za równorzędne, otrzymują osobny dodatek, wynoszący 1200 mk. polskich rocznie.

Art. 15. Nauczyciele szkół powszechnych obowiązani jest za stałe uposażenie udzielać nauki w wymiarze 30 godz. tygodniowo. Za każdą godzinę nauki ponad ustawową normę 30 godz. w tygodniu, udzielanej z polecenia władzy przełożonej, nauczyciel pobiera 500 marek za godzinę w stosunku rocznym, jeżeli nauka, udzielana ponad normą, trwa najmniej przez jeden miesiąc.

Takie same wynagrodzenie pobierają za każdą godzinę w tygodniu nieetatowi nauczyciele religii.

Art. 16. Wynagrodzenie nauczycieli przedmiotów nieobowiązkowych określone będzie zarządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu; wynagrodzenie to nie może być niższe od 500 mk. za godzinę w stosunku rocznym.

Art. 17. Nauczyciel otrzymuje, oprócz wynagrodzenia za pracę nauczycielską, osobne wynagrodzenie za kierownictwo i administrację szkoły.

Wynagrodzenie to wynosić będzie rocznie za kierownictwo: 1- i 2-kl. szkołą 480, 3-kl. 600, 4-kl. 900, 5-kl. 1200, 6-kl. 1800, 7-kl. 2400 mk. polskich, za każdą klasę równoległą 240 mk. polskich.

Art. 18. Prawo do otrzymywania uposażenia rozpoczyna się: a) dla wstępujących do służby w publicznym szkolnictwie powszechnym, czy to po raz pierwszy, czy ponownie, o ile istotne objęcie służby nastąpiło przed 15. dniami kalendarzowego miesiąca — od 15. dnia tego kalendarzowego; b) w pozostałych wypadkach od pierwszego dnia najbliższego kalendarzowego miesiąca po dniu mianowania na nowe stanowisko, względnie po powstaniu warunków, uzasadniających zmianę w wymiarze uposażenia. Atoli w razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę w wysokości uposażenia, przysługuje nauczycielowi prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci nauczyciela wstrzymuje się wypłatę uposażenia z ostatnim dniem kalendarzowego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła, a w razie rozwiązanego stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem tego kalendarzowego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Art. 19. Uposażenie wypłaca się nauczycielowi w ratach miesięcznych z góry, w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystym, wypłata uposażenia następuje w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca.

Wynagrodzenie za godziny nadobowiązkowe wypłacane będzie dwa razy do roku z dołu.

Postanowienia przejściowe.

Art. 20. Nauczyciele, nie posiadający prawem przepisanych kwalifikacji, czynni w dniu 1. lipca 1920. r. w publicznych szkołach powszechnych, otrzymywać będą płacę zasadniczą urzędników państwowych X. stopnia służbowego ze stosownym dodatkiem drożyznianym.

Art. 21. Przy wymiarze dodatku za wysługę lat, czas służby nauczyciela w rozumieniu ustawy niniejszej liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w Państwie Polskim.

W czasie przejściowym komisje weryfikacyjne, ustanowione przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego tudzież przy państwach II. instancji, będą mogły tym nauczycielom, którzy pracują obecnie w publicznych szkołach przemysłowych lub rozpoczną tę pracę najpóźniej w trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy, a którzy 1) byli nauczycielami w szkołach państwowych państw obcych lub też w innych szkołach w państwach zaborczych, uznanych za równorzędne ze szkołami państwowymi w tych państwach, albo 2) udowodnią, że pracą zawodową przed wstąpieniem do służby w szkolnictwie publicznym w Państwie Polskim nabyli kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniającego ich do obecnie spełnianej służby nauczycielskiej — zaliczyć poprzedni czas służby lub pracy przy wymiarze dodatku za wysługę lat.

Zaliczyć można z poprzedniej służby lub pracy zawodowej najwyżej lat 20, co jednak nie przesądza zaliczenia czasu służby lub pracy w szkolnictwie do emerytury i do przyznania płacy zasadniczej w myśl art. 1. niniejszej ustawy.

Komisje weryfikacyjne będą mogły zaliczyć nauczycielom, którzy wstąpili do służby w publicznym szkolnictwie powszechnym po dniu 1. października 1920. r., poprzedni czas służby lub pracy zawodowej tylko wówczas, jeżeli nauczyciel wykaże, że zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły mu wcześniejsze wstąpienie do służby w publicznym szkolnictwie w Państwie Polskim.

W wypadkach dłuższego urlopu bez uposażenia, odliczenia pewnego czasu na mocy orzeczenia dyscyplinarnego lub dobrowolnej służby wojskowej i t. p. wstrzymuje się decyzję co do przyznania dodatku za wysługę lat za te czasokresy aż do wejścia w życie ustawy o służbie nauczycielskiej w publicznych szkołach powszechnych.

Emerytowanemu nauczycielowi, który zostanie przyjęty do czynnej służby w publicznym szkolnictwie powszechnym Państwa Polskiego, może być zaliczony czas służby nauczycielskiej w państwie obcym przed przeniesieniem go na emeryturę.

Decyzję w innych wypadkach zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 22. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1. lipca 1920. r.

Z dniem 1. lipca 1920. r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym ustawą niniejszą.

Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920. r. ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30. czerwca 1920. r.

Art. 23. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu, oraz Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, a nadto, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską, Ministrowi byłej Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek: Trąpczyński.

Prezydent ministrów i minister skarbu: Grabski.

Minister Wyznań Relig. i Oświecenia Publ.:

T. Łopuszański.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski.

U S T A W A

z dnia 13. lipca 1920. r., ogłoszona w nrze 65. Dziennika ustaw Rzpltej Polskiej z dnia 31. lipca 1920, poz. 435, o uposażeniu nauczycieli, dyrektorów, instruktorów państwowych szkół zawodowych oraz seminaryjów dla nauczycieli szkół zawodowych.

Art. 1. Nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących oraz przedmiotów pomocniczych w państwowych niższych szkołach zawodowych są uposażeni według tych samych norm, co nauczyciele publicznych szkół powszechnych (ustawa z dnia 13. lipca 1920, Dz. Ust. nr. 65, poz. 434).

Art. 2. Nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących w średnich szkołach zawodowych i w seminaryjach dla nauczycieli szkół zawodowych, nauczyciele przedmiotów zawodowych, posiadający kwalifikacje, wymagane dla nauczycieli szkół średnich we wszystkich szkołach zawodowych oraz dyrektorowie wszystkich szkół zawodowych otrzymują uposażenie według tych samych norm, co nauczyciele, względnie dyrektorowie państwowych szkół średnich ogólnokształcących (ustawa z dnia 13. lipca 1920, Dz. Ust. nr. 65 poz. 433).

Art. 3. Nauczyciel państwowej średniej szkoły zawodowej, któremu powierzone zostało kierownictwo jednego wydziału szkolnego, otrzymuje dodatek za kierownictwo w wysokości 300 marek polskich miesięcznie.

Art. 4. Dyrektorowi, instruktorowi lub nauczycielowi przedmiotów zawodowych, będącym wybitnymi specjalistami, właściwy Minister, w porozumieniu z Ministrem Skarbu może przyznać specjalny dodatek kwalifikacyjny.

Art. 5. Instruktorowie, zatrudnieni w państwowych szkołach zawodowych, dzielą się na dwie kategorie:

a) na instruktorów z pełną kwalifikacją, t. j. ukończoną szkołą rzemieślniczą, albo inną, za równorzędną uznaną, i najmniej 6-letnią praktykę zawodową, oraz

b) instruktorów z niższą kwalifikacją, t. j. ukończoną szkołą powszechną i najmniej 6-letnią praktyką zawodową.

Instruktorowie z pełną kwalifikacją otrzymują płacę zasadniczą według tych samych norm, co nieposiadający wyższych studiów nauczyciele państwowych szkół średnich ogólnokształcących, z tą różnicą, iż dodatki trzechletnie wynoszą po 100 mk. polskich miesięcznie, a liczba ich nie może przekraczać 5.

Instruktorowie z niższą kwalifikacją otrzymują płacę zasadniczą niższą o 400 marek polskich miesięcznie od płacy zasadniczej instruktorów z pełną kwalifikacją.

Dodatek drożyzniany otrzymują instruktorowie tak z pełną jak i z niższą kwalifikacją: mający do 4 dodatków trzechletnich — taki, jak urzędnik IX. stopnia, mający więcej niż 4 dodatki — taki, jak urzędnik VIII. stopnia służbowego.

Art. 6. Czas obowiązkowy zajęć poszczególnych kategorii nauczycieli, dyrektorów i in-

struktorów państwowych szkół zawodowych, oraz normy wynagrodzenia za zajęcia nadliczbowe określa właściwy Minister, któremu szkoła podlega, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, drogą rozporządzenia.

Art. 7. Nauczyciel nadełatowy jest mianowany na określony przeciąg czasu i pobiera płacę, zależną od ilości godzin udzielanej nauki, względnie od czasu innych zajęć szkolnych, według norm ustanowionych przez właściwego dla danej szkoły Ministra w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Nauczyciel lub dyrektor, powołany do Ministerstwa lub władzy szkolnej II. instancji na stanowisko wizytatora szkół, otrzymuje uposażenie należne dyrektorowi oraz dodatek wizytatorski w wysokości 600 marek miesięcznie.

Art. 9. W sprawie zaliczenia lat pracy przed nominacją na nauczyciela państwowej szkoły zawodowej obowiązują co do nauczycieli przedmiotów ogólnokształcących oraz przedmiotów pomocniczych w państwowych niższych szkołach zawodowych te same normy, co dla nauczycieli państwowych szkół powszechnych, zaś dla nauczycieli przedmiotów zawodowych, posiadających kwalifikacje, wymagane dla nauczycieli szkół średnich we wszystkich szkołach zawodowych oraz dla dyrektorów wszystkich szkół zawodowych te same normy, co dla nauczycieli państwowych szkół średnich ogólnokształcących, a dla instruktorów — przepisy obowiązujące urzędników i niższych funkcyjnych państwowych.

Art. 10. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą nauczycieli kontraktowych, których wynagrodzenie może być podwyższane za zgodą Ministra Skarbu tylko w drodze rewizji zawartej umowy.

Art. 11. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1. lipca 1920. r.

Z dniem 1. lipca 1920. r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym niniejszą ustawą.

Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920. roku ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny do dnia 30. czerwca 1920. r.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi właściwemu dla danej szkoły, a nadto, o ile chodzi o b. dzielnicę pruską — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek: Trąpczyński.

Prez. Ministrów i Minister Skarbu: Grabski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: W. Kucharski.

Minister Wyznań relig. i Oświecenia publ.:

T. Łopuszański.

Dział ubezpieczeń

Polskiego Funduszu wdów i sierót wojennych w Cieszynie

przyjmuje dla

Spółki Akc. Towarz. Ubezpieczeń „Przyszłość“ w Warszawie

1. Ubezpieczenie ludowe do wysokości 10.000 Mk bez badania lekarskiego na najkorzystniejszych warunkach (natychmiastowa skuteczność polisy, bezsporność polisy po roku, nieprzepadalność wpłaconej premii, 90% udziału ubezpieczonych w zyskach z tego działu i t. d.)

2. Ubezpieczenia mieszane pośmiertne i posagowe według nowych najkorzystniejszych taryf.

3. a) Ubezpieczenia w polskiej pożyczce państwowej i
- b) przeprowadza przemianę obligacji austr. pożyczek wojennych na Pożyczkę Odrodzenia za małą dopłatą;
- c) przemianę dawnych ubezpieczeń w austr. pożyczce wojennej na ubezpieczenie w Polskiej Pożyczce Państwowej lub na gotówkę przy pełnem obliczeniu wpłaconych premii.

Zgłoszenia przyjmuje i wyjaśnień udziela:

GŁÓWNE PRZEDSTAWICIELSTWO W CIESZYNIE, ULICA RATUSZOWA L. 1,
(DRUGA BRAMA, WEJŚCIE OD PLACU FARNEGO.

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja: Cieszyn, ul. Ciężarowa 30, I. p.
Administracja: Cieszyn, Stary Targ 4, II. p.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-lamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 46

Cieszyn, 23. października 1920.

Rok 2.

Cześć urzędowa.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z d. 12. czerwca 1920
w przedmiocie wzajemnego zwalniania obywateli
Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czesko-słowackiej od składania kaucyi aktorycznej.

Reskryptem z dnia 22. stycznia 1920 r. Nr. 32.407, wydało Ministerstwo sprawiedliwości w Pradze zarządzenie, aby składanie kaucyi aktorycznej w sądach czesko-słowackich nie było wymagane od obywateli Państwa Polskiego.

Wobec tego winny także sądy polskie na zasadzie wzajemności zwalniać obywateli czesko-słowackich od obowiązku składania zabezpieczenia na pokrycie kosztów sprawy i strat (art. 571, p. 5. U. P. C. i uwaga 2. do tego art.; par. 57 austr. p. c.).

Minister Sprawiedliwości:

w. z. Dr. J. Morawski.

(Dz. U. Nr. 54, poz. 330.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z d. 9. sierpnia 1920
w przedmiocie taryfy wynagrodzenia świadków
w sprawach karnych w b. zaborze austriackim.

Na zasadzie par. 3. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7. sierpnia 1920, Dz. U. Nr. 75, poz. 515, wprowadza się następującą

TARYFE

wynagrodzenia świadków w postępowaniu w sprawach karnych dla okręgów sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie:

I. Wynagrodzenie kosztów pobytu świadków w miejscu przesłuchania.

Koszta pobytu składają się z wydatków na wyżywienie i nocleg. Stosownie do miejscowych stosunków, wyżywienie wynosi 6 do 25 marek, a noclegowe 5 do 30 marek.

Wyżywne obejmuje zwrot koniecznych wydatków na obiad, noclegowe za zwrot koniecznych wydatków na wieszak, nocleg i śniadanie.

Świadkowi, przesłuchanemu w miejscu jego zamieszkania lub pobytu, nie należy się ani wyżywne, ani noclegowe.

II. Wynagrodzenie za stratę czasu przez jeden dzień:

I. Robotnicy bez wykształcenia przygotowawczego, przemysłowego lub zawodowego, żyjący z zarobku dziennego od sztuki lub tygodniowego, wyrobownicy, posługacze publiczni, sługi, stróże leśni i polowi, o ile nie są sługami rządowymi, gospodarze wiejscy, posiadający małe grunta i zmuszeni zarabiać pobocznie na

swe utrzymanie lub utrzymujący się z tego, co sobie wymówili przy odstąpieniu gruntów — dla świadków zamieszkałych w siedzibie trybunału 10 do 20 marek, — dla świadków, zamieszkałych w innych miejscowościach, 8 do 15 marek.

II. Robotnicy w przedsiębiorstwach górniczych i robotnicy z wykształceniem przygotowawczym, przemysłowym lub zawodowym, żyjący z zarobku dziennego od sztuki lub tygodniowego — dla świadków, zamieszkałych w siedzibie trybunału, 10 do 30 marek, — dla świadków, zamieszkałych w innych miejscowościach, 8 do 20 marek.

III. Rękodzielnicy i drobni przemysłowcy, którzy sami są czynni w swoim przemyśle, obnoścy, ajenci, komisanci podróżujący, którzy pobierają prowizję, subjekci handlowi i osoby, których zarobek dochodzi podobnych granic — dla świadków, zamieszkałych w siedzibie trybunału 10 do 30 marek, — dla świadków, zamieszkałych w innych miejscowościach 8 do 20 marek.

IV. Właściciele i dzierżawcy gospodarstw wiejskich, z których intrata zapewnia im całkowite utrzymanie, o ile nie tylko kierują gospodarstwem rolnem i nadzorują je, lecz zmuszeni są sami także pracować w tem gospodarstwie i którzy wykazują, że przez stratę czasu ponoszą w swoim zarobku dotkliwy uszczerbek — dla świadków, zamieszkałych w siedzibie trybunału 10 do 30 marek, — dla świadków, zamieszkałych w innych miejscowościach 8 do 20 marek.

V. Nauczyciele prywatni, osoby z wykształceniem uniwersyteckim lub podobnym zawodem, inni świadkowie, nie należący do grup I—IV, którzy wykazują, że przez stratę czasu ponoszą w swoim zarobku dotkliwy uszczerbek, — dla świadków, zamieszkałych w siedzibie trybunału, 20 do 80 marek, — dla świadków, zamieszkałych w innych miejscowościach, 20 do 80 marek.

Uwagi:

1. Świadkowi należy się zwrot kosztów koniecznych, wywołanych podróżą do miejsca przesłuchania, pobytem tamże i podróżą powrotną.

Koszta podróży wymierzane będą według przepisów §§ 3—7 i 9. rozp. z d. 17. września 1897. r., Dz. U. P. Nr. 221, i według § 3., ust. 2. rozp. Ministra Sprawiedliwości z d. 7. sierpnia 1920, Dz. U. Nr. 75, poz. 515.

2. Oskarżyciel prywatny nie ma prawa żądać przyznania należytości świadka; inni poszkodowani mają to prawo tylko wówczas, gdy ich wezwano celem przesłuchania jako świadków.

3. Sposób wynagrodzenia osób wojskowych i funkcyjaryszów policji państwowej w czynnej służbie, którzy stają jako świadkowie przed sądem karnym, znajdującym się poza ich miejscem służbowym, określały inne przepisy.

4. Świadek może żądać odszkodowania za stratę czasu tylko wtedy, gdy ta strata przyprawiła go o dotkliwy uszczerbek w codziennym zarabkowaniu.

5. Urzędnikom i sługom państwowym należy się zwrot kosztów podróży, wyżywne i noclegowe, jak innym świadkom; nie mogą domagać się zwrotu kosztów podróży, unormowanych dla urzędników, dyet, ani wynagrodzenia za stratę czasu. Również adwokaci i notaryusze, kandydaci adwokatury i notaryatu nie mogą domagać się wynagrodzenia według taryfy ad-

wokackiej lub notaryalnej. Wynagrodzenia za stratę czasu mogą oni żądać tylko o tyle, o ile takie prawo przysługuje wogóle świadkom.

6. Przy stosowaniu taryfy należy zazwyczaj wymierzać wynagrodzenie według unormowanych kwot minimalnych; wolno jednak uwzględnić warunki bytu i zarabkowania poszczególnych do tej samej grupy należących osób i w miarę tego przyznawać im wynagrodzenie wyższe niż kwoty minimalne.

Poza tem można przyznawać kwoty, niższe od kwot minimalnych, jeżeli ze względu na stosunki miejscowe i osobę świadka minimalna kwota wynagrodzenia taryfowego byłaby widocznie zbyt wysoka.

7. Wynagrodzenie znawców wymierza się według przepisów §§ 8—18 rozp. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 7. sierpnia 1920, Dz. U. Nr. 75, poz. 515.

Wynagrodzenie znawców za oszacowanie ruchomości i ocenienie nieruchomości n. p. przy zgorzałych budynkach włościańskich, które można przeprowadzić bez trudnych obliczeń i bez szczególnych wiadomości zawodowych, może być wymierzane według taryfy, obowiązującej w przedmiocie wynagrodzenia znawców w sprawach prywatno-prawnych, zatwierdzonej reskryptem austr. Min. Sprawiedliwości z dnia 30. października 1918, l. 42.100.

Rozporządzeniem Gal. Namiestnictwa z d. 31. maja 1918, Dz. Ustaw Krajowych Nr. 36, ustanowiona taryfa dla cywilnych inżynierów i geometrów za czynności, wykonywane na wezwanie władz państwowych. Taryfy te nie obowiązują wprawdzie w razie użycia takich znawców w postępowaniu sądowym, dają jednak pewne podstawy przy oznaczaniu należytości tych znawców za czynności, wykonane na wezwanie władz.

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski.

ROZPORZĄDZENIE

Komisarza rządowego Śląska Cieszyńskiego z d. 30. września 1920, dotyczące ustanowienia komisarzy egzaminacyjnych dla maszynistów parowozów.

W myśl § 2. rozporządzenia ministerstwa z dnia 15. lipca 1891, Dz. u. p. 1. 108, mianuję inspektora kotłów parowych inż. Aug. Bartę w Bielsku komisarem egzaminacyjnym dla maszynistów parowozów na obszarze Księstwa Cieszyńskiego.

Komisarz rządowy: Żurawski, m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Komisarza rządowego Śląska Cieszyńskiego z d. 28. września 1920, dotyczące nowego uregulowania taksy egzaminacyjnej dla maszynistów i palaczy kotłów parowych.

Na obszarze, podlegającym władzy tut. urzędu, ustanawia się z dniem dzisiejszym taksę egzaminacyjną dla palaczy kotłowych w wysokości 50 Mk., a dla maszynistów w wysokości 80 Mk.

Komisarz rządowy: Żurawski, m. p.

Górny Śląsk w cyfrach.

	Obszar km. kw.	miast	gmin wiejsk.	obszar. dworsk.	mieszkań- ców	Polacy	Niemcy	dwu- języczni	Uwaga
1. Powiat wiejski Bytom	98,957	—	19	12	195.844	123.316	59.308	11.695	„Dwujęzyczni” według statystyki prowadzonej w państwie niemieck.
2. miasto powiatowe Bytom	22,63	—	—	—	67.718	22.401	41.071	3.494	
3. miasto pow. Królewska Huta	6,16	—	—	—	72.641	24.687	39.276	8.366	
4. miasto pow. Katowice	4,65	—	—	—	43.173	5.766	36.891	365	
5. powiat wiejski Katowice	181,372	1	23	20	216.807	140.592	65.763	7.430	
6. miasto powiatowe Gliwice	27,910	—	—	—	66.981	9.843	49.543	7.461	
7. powiat wiejski Gliwice	879,853	3	100	96	80.515	61.509	16.408	2.535	
8. powiat wiejski Zabrze	119,625	—	14	8	159.810	81.567	63.875	13.973	
9. powiat w. Tarnowskie Góry	327,603	2	35	32	77.538	51.858	20.969	4.742	
10. powiat wiejski Pszczyna	1063,949	3	93	85	122.897	105.744	16.464	447	
11. powiat wiejski Rybnik	852,948	3	110	76	131.630	102.430	24.872	3.636	Zabrze mające 64.598 m. jest wsią.
12. powiat w. Wielkie Strzelce	895,278	2	88	76	73.383	58.102	12.616	1.781	
13. powiat w. Lubliniec	1010,907	3	66	65	50.388	39.969	7.384	2.885	
14. powiat w. Olesno (Rosenberg)	898,762	2	71	56	52.341	42.234	8.586	1.514	
15. powiat w. Kluczborek	553,107	3	63	48	51.906	24.487	24.363	3.002	
16. miasto powiatowe Raciborz	21,92	—	—	—	38.424	11.525	22.914	3.684	
17. powiat wiejski Raciborz	843,035	1	112	90	118.923	56.765	13.316	1.576	
18. powiat wiejski Koźle	647,174	1	103	77	75.673	56.794	16.433	2.303	
19. miasto powiatowe Opole	16,337	—	—	—	33.907	5.371	27.128	1.385	
20. powiat wiejski Opole	1407,77	1	135	43	117.906	89.323	23.740	2.955	
21. powiat wiejski Głupczyce	690,675	3	85	28	82.635	5.178	69.901	1.200	47.209 Czechów z Hulsztynskiem.
22. z powiatu w. Prudnik należy połowa do terenu pleb.	798,847	3	97	63	97.537	43.787	51.489	2.182	

Część nieurzędowa.

Kronika.

Urzędowe poświadczenia lekarskie na pobór mąki pszennej. Za urzędowe poświadczenia lekarskie na pobór mąki pszennej, zwiększonej kwoty mleka i cukru musi się zapłacić honorarium, a to według sądowo-lekarskiej taryfy należyłości (proste badanie z oględzinami) 15 Mk., która jednak w tych wypadkach obniżoną została na 10 Mk, ponieważ wydaje się poświadczenia nie w interesie publicznym, ale w interesie strony. Strony, posiadające świadectwa ubóstwa, zwalnia się od zapłacenia tego honorarium.

Walne zgromadzenie członków obu Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża w Cieszynie odbędzie się w sobotę 23. b. m. o godz. 4. po poł. w sali posiedzeń magistratu (Plac Demla, II. p.) celem powzięcia uchwał dotyczących losów towarzystwa, względnie nowego kierunku i celów tegoż. O liczny i współudział dotychczasowych członków uprasza się.

Ogłoszenia urzędowe.

Edykta

w sprawach uznania za zmarłych.

T. 250-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

KAROLA MRÓZKA,

urodzonego 11. sierpnia 1881 w Górnem Cierlicku, ewangelika, żonatego, chałupnika w Bobrku l. 146, syna Jana i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 100. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie według niesprawdzonych wiadomości zaginął w zimie 1914 roku. Od grudnia 1914 niema żadnej wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z d. 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Anny Mrózko w jej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Bobrku wiadomości o wymienionym.

Karola Mrózka wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 30. marca 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 18. września 1920.

T. 251-20 (1). — Zarządzenie postępowania dowodowego o śmierci

WINCENTEGO NANKE,

urodzonego 26. września 1886, katolika, żonatego, gospodzkiego w Cieszynie, ul. Elżbiety, l. 4, syna Wincentego i Augusty.

Wymieniony walczył w szeregach był. 31. baonu strzelców polowych na froncie rosyjskim, gdzie według karty polowej z dnia 7. czerwca 1916 poniósł dnia 4. czerwca 1916 koło Jurkocza śmierć bohaterską.

Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Maryi Nanke postępowanie celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 18. grudnia 1920 sądowi udzielono wiadomości o wymienionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 18. września 1920.

T. 258-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

PAWŁA KORHELA,

urodzonego 9. lutego 1887 w Zamarskach, ewangelika, żonatego, chałupnika w Zamarskach l. 53, syna Pawła i Anny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 13. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie dnia 6. sierpnia wpadł do niewoli. Od 4. kwietnia 1917 niema żadnej wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Zuzanny Korhelowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Zamarskach wiadomości o wymienionym.

Pawła Korhela wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 5. kwietnia 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 23. września 1920.

T. 256-20 (1). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA FIGOŁUSZKI,

urodzonego w Rudzicy dnia 17. listopada 1887, katolika, żonatego, mularza w Iłownicy l. 17.

Wymieniony walczył jako szeregowiec na froncie włoskim, gdzie według niesprawdzonych dotychczas wiadomości zaginął w r. 1918. Od 20. października 1918 niema żadnej wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, Nr. 128 dz. p. p., zarządza się na wniosek Franciszki Figołuszkowej postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Iłownicy wiadomości o wymienionym.

Franciszka Figołuszkę wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 21. września 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 21. września 1920.

T. 260-20 (2). — Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego

FRANCISZKA CHROBOKA,

urodzonego dnia 5. kwietnia 1883, katolika, żonatego, chałupnika w Zamarskach l. 99, syna Karola i Maryanny.

Wymieniony walczył w szeregach był. 20. p. p. na froncie rosyjskim, gdzie padł do niewoli. Od 1. maja 1917 niema żadnej wiadomości o jego życiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania ustawowego § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918, dz. p. p. nr. 128, zarządza się na wniosek Maryanny Chrobokowej

postępowanie celem uznania zaginionego za zmarłego. Ogłasza się zatem publicznie wezwanie do podania sądowi albo kuratorowi panu naczelnikowi gminy w Zamarskach wiadomości o wymienionym.

Franciszka Chroboka wzywa się, aby stał się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.

Po dniu 15. kwietnia 1921 sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, oddz. IV.,
dnia 1. października 1920.

Firmy.

Firm. 955. Rg. A. II. 281-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Johann Baron.

Betriebsgegenstand: Tucherzeugung.

Inhaber: Johann Baron, Schafwollwarenerzeuger in Bielitz.

Datum der Eintragung: 19. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 19. September 1920.

Firm. 946. Rg. C. II. 17-1. — Eintragung einer Gesellschaft mit beschr. Haftung. Eingetragen wurde in das Register am 20. September 1920:

Sitz der Firma: Bielitz.

Wortlaut der Firma: »Expera« Import und Export, Ges. m. b. H.

Betriebsgegenstand: Einfuhr, Ausfuhr und der Handel mit sämtlichen einer gesetzlichen Beschränkung nicht unterliegenden und im freien Verkehre stehenden Produkten, Fabrikaten und sonstigen Handelswaren.

Gesellschaftsvertrag vom 18. Juni 1820, G. Z. 30.000 und vom 10. September 1920, G. Z. 30.336.

Höhe des Stammkapitales 150.000 Mk., darauf geleistete Barzahlungen 150.000 Mk.

Geschäftsführer: Josef Reich, Geschäftsmann in Bielitz, Zunftausgasse 1.

Vertretungsbefugt: der Geschäftsführer.

Firmazeichnung: Der Geschäftsführer zeichnet die Firma derart, dass er zu dem vorgeschriebenen oder auf chemischem Wege hergestellten Firmawortlaute seine Namensunterschrift hinzufügt.

Die Bekanntmachungen erfolgen entweder mittelst rekommandierten Schreibens an die der Gesellschaft zuletzt bekanntgegebene Adresse der Gesellschafter oder mittelst Umlaufbogen, in welchem letzteren Falle, jedoch die Eingeladenen das Zirkular eingehendig zu fertigen und den Tag der Zustellung beizusetzen haben.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 20. September 1920.

Firm. 942 Rg. A. II. 280-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: V. Binnert.

Betriebsgegenstand: Fleischerei und Selcherei.

Inhaber: Wiktor Binnert, Fleischer und Selcher in Bielitz.

Datum der Eintragung: 14. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 14. September 1920.

Firm. 244. Rg. A. II. 280-1. — Wpis firmy pojedynczej. Do rejestru wpisano dnia 15. września 1920:

Siedziba firmy: Bielsko, Hassestrasse 3.

Brzmienie firmy: Dom przemysłowo-handlowy w Bielsku Franciszek Jagoszewski.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Zakupno sprzedaż, tudzież handel komisowy towarów tekstylnych, stalowych i drewnych, tudzież surowców dla tych wyrobów potrzebnych.

Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy umieszcza właściciel swój własnoręczny podpis.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., dnia 15. września 1920.

Firm. 974. Rg. A. II. 284-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Bernard Eichner.

Betriebsgegenstand: Gast- und Schenk-gewerbe.

Inhaber: Bernard Eichner, Gastwirt in Bielitz.

Datum der Eintragung: 24. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 24. September 1920.

Firm. 969. Rg. A. II. 282-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Ferdinand Scharf, vorm. E. Scharf & Sohn.

Betriebsgegenstand: Gastgewerbe und Likör-herzeugung in Bielitz.

Derselbe wird die Firma in der Weise zeichnen, dass er zu dem stampiglierten oder von wem immer geschriebenen Firma seine eigenhändige Unterschrift beisetzen wird.

Datum der Eintragung: 24. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 24. September 1920.

Firm. 981. Rg. A. II. 282-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Franz Gürtler.

Betriebsgegenstand: Engroshandel mit Holz. Inhaber: Franz Gürtler, Kaufmann in Bielitz, Parketstrasse.

Datum der Eintragung: 29. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 29. September 1920.

Firm. 980. Rg. A. I. 283-1. — Eintragung einer Gesellschafts-firma. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: »Bank- und Wechselhaus Leo Langsam & Comp.« und in poln. Sprache: »Dom bankowy i wekslowy Leo Langsam i Ska«.

Betriebsgegenstand: Bankgeschäft.

Gesellschaftsform: Commandit-Gesellschaft.

Persönlich haftende Gesellschafter: Leo Langsam, Kaufmann in Bielitz.

Commantist: Einer.

Vertretungsbefugt: der persönlich haftende Gesellschafter Leo Langsam, Kaufmann in Bielitz.

Firmazeichnung: der persönlich haftende Gesellschafter Leo Langsam wird die Firma in der Weise zeichnen, dass er unter den vorgedruckten oder vorgeschriebenen Wortlaut der Firma in deutscher oder polnischer Sprache seine Unterschrift setzt.

Datum der Eintragung: 29. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 29. September 1920.

Firm. 967. Rg. A. II. 281-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Thomas Rychlik.

Betriebsgegenstand: Tuchausschnitt.

Inhaber: Thomas Rychlik, Tuchhändler in Bielitz.

Datum der Eintragung: 21. September 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 21. September 1920.

Firm. 986. Rg. A. II. 286-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Max Gold.

Betriebsgegenstand: Handel mit elektrischen Bedarfsartikeln, sanitären Einrichtungsgegenständen, Koch- und Heizapparaten.

Inhaber: Max Gold, Kaufmann in Teschen.

Datum der Eintragung: 1. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 1. September 1920.

Firm. 986. Rg. A. II. 285-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: A. Pfauser.

Betriebsgegenstand: Zuckerbäckerei in Teschen.

Datum der Eintragung: 1. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 1. Oktober 1920.

Firm. 989. Rg. A. II. 286-1. Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: S. Barber.

Betriebsgegenstand: Rum- und Likör-herzeugung.

Inhaber: Salomon Barber, Kaufmann in Teschen, Deutschegasse 5.

Datum der Eintragung: 1. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV.,
am 1. Oktober 1920.

Firm. 985. Rg. A. II. 285-1. — Wpis firmy pojedynczej. Do rejestru wpisano dnia 1. października 1920:

Siedziba firmy: Cieszyn.

Brzmienie firmy: J. Janiczek.

Przedmiot przedsiębiorstwa: zegarmistrzostwo, sprzedaż złotych i srebrnych towarów. Właściciel: Jan Janiczek, zegarmistrz w Cieszynie.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., d. 1. października 1920.

Firm. 942. Gen. IV. 136-2. — Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 5. października 1920 przy stowarzyszeniu: Towarzystwo dla przemysłu i handlu drzewnego »Las«, tow. zar. z ogr. odpow., następujące zmiany: Ustąpił z dyrekcyi inżynier Adam Sikora a na jego miejsce został wybrany przez Radę nadzorczą dr. Karol K i s z a, adwokat w Skoczowie.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie,
oddz. IV., d. 5. października 1920.

Firm. 1005. Rg. A. I. 287-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: D. Hammel.

Betriebsgegenstand: Spirituosen- und Weinhandel engros.

Inhaber: David Hammel, Kaufmann in Bielitz.

Datum der Eintragung: 6. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 6. Oktober 1920.

Firm. 984. Rg. A. II. 284-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Dominik Eliasch.

Betriebsgegenstand: Kohlenhandel.

Inhaber: Dominik Eliasch, Kohlenhändler in Teschen.

Datum der Eintragung: 30. September 1920.

Kreis als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 30. September 1920.

Rozmaite.

WYKAZ

panujących chorób zaraźliwych u zwierząt domowych w okresie sprawozdawczym od 4. do 10. października 1920.

(Liczba przy miejscowościach oznacza ilość zarażonych zagród.)

1. Świerzb u koni: Istebna 1.

2. Pryszczycza: w powiecie cieszyńskim: Hażlach 3, Górne Kaczyce 3, Dolne Kaczyce 1, Dolne Zebrzydowice 1, Pogwizdów 2, Brzezówka 5, Dolne Markłowice 2, Zamarska 6, Małe Kończyce 1, Wielkie Kończyce 3; w powiecie bielskim: Zarzecze 4, Dębowiec 2, Frelichów 1, Jaworze 2, Rudzica 2, Mnich 1, Simoradz 1.

3. Różycza u świń: Brzezówka 1.

EDYKT

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

A. VI. 53-19 (7). — Sąd powiatowy w Bielsku zawiadamia, że dnia 8. października 1919 w Starem Bielsku zmarła Ewa K w a ś n y, robotnica fabryczna. Ponieważ sądowi miejsce pobytu dziedziców Józefa i Franciszka K r y s t ó w nie jest znanem, przeto wzywa się ich, aby w

przebiegu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przebrowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnych ustanowionym kuratorem Józefem Niklem, służbistą kolejowym w Starem Bielsku Nr. 106.

Sąd powiatowy w Bielsku, oddz. VI.,

Dział ubezpieczeń

Polskiego Funduszu wdów i sierót wojennych w Cieszynie

przyjmuje dla

Spółki Akc. Towarz. Ubezpieczeń „Przyszłość” w Warszawie

1. Ubezpieczenie ludowe do wysokości 10.000 Mk. bez badania lekarskiego na najkorzystniejszych warunkach (natychmiastowa skuteczność polisy, bezsporność polisy po roku, nieprzepadalność wpłaconej premii, 90% udziału ubezpieczonych w zyskach z tego działu i t. d.)

2. Ubezpieczenia mieszane pośmiertne i posagowe według nowych najkorzystniejszych taryf.

3. a) Ubezpieczenia w polskiej pożyczce państwowej i
- b) przeprowadza przemianę obligacji austr. pożyczek wojennych na Pożyczkę Odrodzenia za małą dopłatą;
- c) przemianę dawnych ubezpieczeń w austr. pożyczce wojennej na ubezpieczenie w Polskiej Pożyczce Państwowej lub na gotówkę przy pełnem obliczeniu wpłaconych premii.

Zgłoszenia przyjmuje i wyjaśnień udziela:

GŁÓWNE PRZEDSTAWICIELSTWO W CIESZYNIE, ULICA RATUSZOWA L. 1, (DRUGA BRAMA, WEJŚCIE OD PLACU FARNEGO.)

Wiadomości

Cieszyńskie

Organ Komisji Rządowej Śląska Cieszyńskiego.

Redakcja: Cieszyn, ul. Ciężarowa 30, I. p.
Administracja: Cieszyn, Stary Targ 4, II. p.

Prenumerata miesięcznie 15 Mk.

Ogłoszenia:
1-lamowy wiersz petitowy 2 Mk.

Nr. 47

Cieszyn, 30. października 1920.

Rok 2.

Od administracji.

Z powodu zmienionych stosunków zawieszamy z numerem dzisiejszym wydawnictwo „Wiadomości Cieszyńskich”.

Od 1. listopada wydawać się będzie:

„Dziennik Urzędowy“

Komisarza Rządowego dla Śląska Cieszyńskiego.

W sprawach administracji prosimy się odłączyć zwracać do Komisji Rządowej w Cieszynie, Rynek.

Część urzędowa.

ROZPORZĄDZENIE

Rady ministrów z d. 16. sierpnia 1920, w przedmiocie poddania sądownictwu doraźnemu przestępstw, popełnionych z chęci zysku przez urzędników.

Art. 1. Na podstawie rozporządzenia Rady Obrony państwa z dnia 6. sierpnia 1920. r. (Nr. 73. Dz. Ustaw, poz. 501), art. 2. ustawy z dnia 30. czerwca 1919 (Nr. 55. Dz. Pr., poz. 341), rozdziału XXV. austr. ustawy postępowania karnego i rozporządzenia Rady Obrony państwa z dnia 20. lipca 1920 (Nr. 61. Dz. Ustaw, poz. 393), Rada ministrów postanowiła wprowadzić w okręgach Warszawskiego i Lubelskiego Sądu Apelacyjnego na 6 miesięcy, w okręgach zaś Lwowskiego i Krakowskiego Sądu Apelacyjnego aż do odwołania, postępowanie doraźne względem przestępstw, popełnionych przez urzędników, a przewidzianych w art. 1., 2. i 3. ustawy z dnia 30. stycznia 1920 (Nr. 11. Dz. Ustaw, poz. 60); nie stanowi różnicy, czy chodzi o przestępstwo dokonane, czy usiłowane.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Prezydent ministrów: (—) Witos.

Minister sprawiedliwości: (—) St. Nowodworski.

Min. spraw wewnętrznych: (—) Skulski.

(Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 83. z d. 28. VIII. 1920, poz. 556.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji w przedmiocie ustanowienia cen maksymalnych za przemiał ziemiopłodów.

Na zasadzie art. 2., 3., 4., 7. i 11. ustawy z dnia 2. lipca 1920 »O zwalczaniu lichwy wojennej« (Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 67. 1920, poz. 449) i na mocy rozporządzenia Rady Obrony państwa z dnia 6. sierpnia 1920 w przedmiocie upoważnienia Ministra Aprowizacji do wydania rozporządzeń aprowizacyjnych, związanych z prowadzeniem wojny (Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 73. 1920, poz. 500), zarządza się, co następuje:

Art. 1. Ceny za przemiał ziemiopłodów nie mogą przekraczać następujących odsetek od ceny kontyngentowej żyta, a mianowicie:

a) dla młynów wodnych i wiatraków za przemiał na razówkę — 8%, za przemiał na pytel — 10% i za przerób na kaszę — 12,5%;

b) dla młynów parowych i motorowych — za przemiał na razówkę — 10%, za przemiał na pytel — 12,5% i za przerób na kaszę 15%.

Art. 2. Przekroczenie cen maksymalnych zarówno przez żądającego, jak i przez ofiarującego będzie karane w myśl art. 4. ustawy z dnia 2. lipca 1920 o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 67. 1920, poz. 449). Do przeprowadzenia postępowania karnego i wydawania orzeczeń powołane są władze administracyjne pierwszej instancji, które winny w tej mierze stosować się do przepisów, zawartych w art. 6. ustawy z dnia 9. lipca 1920 »o aprowizacji na rok gospodarczy 1920-21« (Dz. U. R. P. Nr. 51 1920, poz. 348) i w art. 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21. i 22. przepisów wykonawczych do tejże ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 474).

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Aprowizacji: (—) St. Śliwiński.

(Dz. U. R. P. Nr. 81. z d. 24. VIII. 1920, poz. 546.)

Ogłoszenia urzędowe.

Firmy.

Firm. 999. Rg. C. I. 289-4. — Wykreślenie firmy. Dnia. 6. października 1920 wykreślono skutkiem ukończenia likwidacji:

Siedziba firmy: Kamienica koło Bielska.

Brzmienie firmy: Grimeisen i Ska, import i eksport i komis, spółka z ogr. odpowiedzialnością.

Filia zakładu głównego w Krakowie, ulica Długa 1. 74

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., d. 6. października 1920.

Firm. 1004. Rg. A. II. 288-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Nickelsdorf.

Firmawortlaut: Michael Sliwa.

Betriebsgegenstand: Fleischergerwerbe.

Inhaber: Michael Sliwa, Fleischer in Nickelsdorf.

Datum der Eintragung: 6. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 6. Oktober 1920.

Firm. 1006. Rg. A. II. 288-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: Emilie Prudil, Cafe National

Betriebsgegenstand: Kaffetiergerwerbe und Restaurant.

Inhaber: Emilie Prudil, Kaffehauspächterin in Teschen, Scherschnergasse.

Datum der Eintragung: 6. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 6. Oktober 1920.

Firm. 1013. Rg. A. II. 289-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Konrad Vogel.

Betriebsgegenstand: Verkauf von Kurz- und Galanteriewaren.

Inhaber: Konrad Vogel, Kaufmann in Bielitz.

Datum der Eintragung: 6. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 6. Oktober 1920.

Firm. 1017. Rg. A. II. 289-I. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: M. Kreiner.

Betriebsgegenstand: Handel mit Tuchen und Schnittwaren, Erzeugung von Steppdecken und Watte.

Inhaber: Mayer falsche Max Kreiner, Kaufmann in Bielitz, Bahnhofstrasse 12.

Datum der Eintragung: 9. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 9. Oktober 1920.

Firm. 1020. Rg. A. II. 290-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Dziedzitz.

Firmawortlaut: Isidor Littner.

Betriebsgegenstand: Kommissionsweiser Ein- und Verkauf vom Spiritus, Likören, Rum und Fruchtsäften.

Inhaber: Isidor Littner, Kaufmann in Dziedzitz.

Datum der Eintragung: 9. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 9. Oktober 1920.

Firm. 1000. Gen. IV. 220-1. — Wpis stowarzyszenia, Wpisano do rejestru stowarzyszeń dnia 2. października 1920:

Siedziba stowarzyszenia: Cieszyn.

Brzmienie firmy: Robotnicze stowarzyszenie spożywcze i oszczędnościowe w Cieszynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Po niemiecku: Arbeiter Konsum- und Sparverein in Teschen, reg. Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Sprowadzanie środków żywności, ubiorów, przedmiotów potrzebnych do gospodarstwa domowego, jako też towarów wszelkiego gatunku a to drogą kupna, wytwarzania lub wyrabiania i sprzedawania tychże swym członkom za gotówkę, tudzież wzniesienie oszczędności członków przez przyjmowanie i oprocentowanie wkładek (§ 35, ust. 1. i 10.).

Sprzedawanie towarów nieczłonkom jest bezwarunkowo wzbronione.

Umowa stowarzyszenia (statut) z 12. września 1920.

Ogłoszenia następują przez czasopismo „Pobudka”, wychodzące w Cieszynie, lub przez Zarząd i Kadę nadzorczą do tego przeznaczone pismo.

Zarząd składa się z 3 członków. Członkami zarządu są: Józef Machaj, sekretarz w Cieszynie, ul. Bielska 5, jako przewodniczący; Paweł Łazarz, stolarz w Cieszynie, ul. Garnizonowa, jako skarbnik; Józef Strządała z Bobrku, jako kontrolor.

Uprawnieni do zastępstwa: zarząd.

Podpis firmy: skutecznia się w ten sposób, że pod stampilią stowarzyszenia umieszczają dwaj członkowie zarządu własnoręczne podpisy.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., d. 2. października 1920.

Firm. 1022. Rg. A. II. 290.I. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Teschen.

Firmawortlaut: A. Kosthal.

Betriebsgegenstand: Handel mit Gemischtwaren und Militärbedarfsartikeln.

Inhaber: Adolf Rosthal, Kaufmann in Teschen.

Datum der Eintragung: 9. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 9. Oktober 1920.

Firm. 1023. Rg. A. II. 47-3. — Löschung einer Firma. Gelöscht wurde im Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Augustin Friedrich.

Betriebsgegenstand: Tischlerei.

Infolge Gewerbezurücklegung.

Datum der Eintragung: 13. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 13. Oktober 1920.

Firm. 1026. Rg. C. I. 233-4. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Gesellschaften. Im Register Abt. C. wurde am 13. Oktober 1920 bei der Firma »Impex, Bielitz-Bialaer Import und Exportgesellschaft mit beschr. Haftung in Bielitz:

Die Erteilung der Kollektiv Prokura an Moritz Klappholz in Bielitz eingetragen.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 13. Oktober 1920.

Firm. 1003. Rg. C. I. 205-1. — Aenderungen und Zusätze zu bereits eingeschriebenen Firmen von Gesellschaften.

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Bielitzer Lebensmittelwerke »Lukulus«, Gesellschaft mit beschr. Haftung. Diese Gesellschaft hat sich aufgelöst und ist in Liquidation getreten.

Die Liquidationsfirma lautet: Bielitzer Lebensmittelwerke »Lukulus«, Ges. m. b. H. in Liquidation.

Liquidator: Hugo Markowitz, Ingenieur in Bielitz, derselbe wird die Firma in der Art zeichnen, dass er unter dem vorgedruckten, stampiglierten oder vorgeschriebenen Firmawortlaut »Bielitzer Lebensmittelwerke »Lukulus«, Ges. m. b. H. in Liquidation — seinen Namen beisetzen wird.

Datum der Eintragung: 6. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 6. Oktober 1920.

Firm. 1027. Rg. C. I. 19-1. — Wpis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wpisano do rejestru dnia 13. października 1920:

Siedziba firmy: Cieszyn Polski.

Brzmienie firmy: »Przetwór«, związek polskich fabrykantów likierów na Śląsku, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) wykonywanie interesów handlowych, przeróbka przetworu spirytusu na wódki, wina owocowe, ocet i handel wszystkimi ustawą przewidzianymi artykułami, zawierającymi alkohol;

b) wykonanie wszystkich interesów, mających z czynnościami pod a) wymienionymi styczność, jako też zakładanie filii i prowadzenie

wszystkich w związku z nimi stojących i uboższych, jako też pomocniczych przemysłów.

Umowa spółki z dnia 12. października 1920, l. cz. 19246.

Wysokość kapitału zakładowego 150.000 marek pol., na kapitał wpłacono gotówką 150 tysięcy marek pol.

Zawiadowcy: Rudolf Kolaczek, przemysłowiec w Górnych Zebrzydowicach i Leon Krzysztoforski, przemysłowiec w Dzieżdicach, jako zastępcy zawiadowcy.

Prokuryści: Jerzy Bieleś, księgowy w Cieszynie Polskim.

Uprawnieni do zastępstwa: Brzmienie firmy podpisywać będą zawiadowca lub jego zastępca wspólnie z prokurystą w ten sposób, że oni do wypisanego przez kogokolwiek, wydrukowanego lub stampilią wycisniętego brzmienia firmy swe podpisy, prokuryści za położeniem znaków pp. przed swoim nazwiskiem, umieszczają.

Ogłoszenia: następują przez umieszczenie w jednej z polskich gazet, w Cieszynie wydawanych.

Rada nadzorcza jest ustanowiona.

Sąd okręgowy, jako handlowy w Cieszynie, oddz. IV., 13. października 1920.

Firm. 1032. Rg. A. II. 291-1. — Eintragung der Firma eines Einzelkaufmannes. Eingetragen wurde in das Register Abteilung A.:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: Ferd. Rattel.

Betriebsgegenstand: Möbelgeschäft.

Inhaber: Anna Rattel, Möbelfabrikantin in Neutitschein.

Datum der Eintragung: 15. Oktober 1920.

Kreis- als Handelsgericht Teschen, Abt. IV., am 15. Oktober 1920.

Firm. 1033. Rg. C. II. 21-1. — Eintragung einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Eingetragen wurde in das Register am 18. Oktober:

Sitz der Firma: Bielitz.

Firmawortlaut: »Ruwa« Elektro-Motorwerke und Industrie, Ges. m. b. H., oder in polnischer Sprache: »Ruwa«, przemysł i fabryka motorów elektrycznych, spółka z ogr. odpow.

Gegenstand des Unternehmens: 1. Erzeugung und Reparatur von Maschinen und Bedarfsartikeln für die gesamte Elektrotechnik;

2. gewerbemässige Herstellung von Anlagen und Anstalten für die Erzeugung und Leitung von Elektrizität;

3. Ein- und Verkauf von Maschinen und Fahrzeugen, sowie aller Bedarfsartikel für die Industrie.

Gesellschaftsvertrag: Bielitz, den 10. September 1920, Geschäftszahl 30.342.

Höhe des Stammkapitales: 300.000 pol. M. Daruf geleistete Barzahlung: 300.000 pol. M. Geschäftsführer: Ing. Rudolf Hartmann, Ing. Emil Walter und Rudolf Kurz, alle Kaufleute in Bielitz.

Vertretungsbefugt: Je zwei Geschäftsführer kollektiv.

Firmazeichnung: Die Zeichnung der Firma erfolgt in der Weise, dass zu den von wem immer vorgeschriebenen oder auf mechanischen Wege hergestellten Firmawortlaute entweder zwei Geschäftsführer und ein Prokurist ihre Namensunterschrift, der Prokurist mit dem die Prokura andeutenden Zusätze hinzufügen.

Die Bekanntmachungen erfolgen mittels eingeschriebenen Briefen oder durch Umfassung.

Kreis- als Handelsgericht Tschen, Abt. IV., am 15. Oktober 1920.

Tymczasowa Komisja Rządowa Śląska Cieszyński rozpisuje

niniejszem z upoważnienia Ministerstwa skarbu z dnia 11. września 1920, l. 66.001,

konkurs

1. 4 urzędników referendarskich (konceptowych) VI. stopnia służbowego, — 5 urzędników referendarskich VII. stopnia służbowego, 4 urzędników referendarskich VIII. stopnia służbowego;

2. 1 urzędnika rachunkowego VII. stopnia służbowego, 2 urzędników rachunkowych VIII. stopnia służbowego, oraz 6 urzędników rachunkowych IX. stopnia służbowego.

Z pośród urzędników referendarskich brani są w rachubę fachowcy z wszystkich działów administracji skarbowej.

Ze względu na szczególne cele tutejszej administracji liczy się na jednostki fachowo szczególnie uzdolnione i posiadające znajomość języka niemieckiego.

Petentom zapewnienia się oprócz rzeczywistych kosztów przeniesienia posunięcie w pobrach o jeden stopień służbowy w ramach powyższego etatu, tudzież uznanie wszelkich, nabytych na podstawie służby w administracji skarbowej.

Podania z curriculum vitae i dołączeniem odpisów dekretów służbowych należy wnieść w terminie do 10. listopada 1920 na ręce Dyrekcji skarbu w Cieszynie. odpis zaś podania należy skierować w drodze służbowej do Prezydium Dyrekcji skarbu we Lwowie.

W Cieszynie, 22. października 1920.

Komisarz rządowy: Żurawski.

Dział ubezpieczeń

Polskiego Funduszu wdów i sierót wojennych w Cieszynie

przyjmuje dla

Spółki Akc. Towarz. Ubezpieczeń „Przyszłość” w Warszawie

1. Ubezpieczenia ludowe do wysokości 10.000 Mk. bez badania lekarskiego na najkorzystniejszych warunkach (natychmiastowa skuteczność policy, bezspornosc policy po roku, nieprzepadalność wpłaconej premii, 90% udziału ubezpieczonych w zyskach tego działu i t. d.)

2. Ubezpieczenia mieszane pośmiertne i posagowe według nowych najkorzystniejszych taryf.

3. a) Ubezpieczenia w polskiej pożyczce państwowej i b) przeprowadza przemianę obligacji austriackich pożyczek wojennych na Pożyczkę Odrodzenia za małą dopłatą;

e) przemianę dawnych ubezpieczeń w austriackiej pożyczce wojennej na ubezpieczenie w Polskiej Pożyczce Państwowej lub na gotówkę przy pełnym obliczeniu wpłaconych premii.

Zgłoszenia przyjmuje i wyjaśnień udziela:

GŁÓWNE PRZEDSTAWICIELSTWO W CIESZYNIE, ULICA RATUSZOWA L. 1, (DRUGA BRAMA, WEJŚCIE OD PLACU FARNEGO).